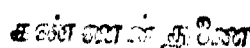
கண்ணன் துணை

ஸ்ரீபாகவதகீர்த்தனை

தசமஸ்கந்தம்—முதற்பாகம்.

இஃது

திருவிடைமருதூர்

அநந்தபாரதிசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

ஷை சுவாமிகளின் குமாரர்களாகிய

ஸ்ரீநிவாஸபாரதி, கிருஷ்ணஸ்வாமிபாரதி இவர்கள்

அன்பில் ஸ்ரீ. வெங்கடாசாரியர்

கொண்டங்கி கந்தாடை ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசாரியர்

இவர்கள் முன்னிலையில் பரிசோதித்து

திரிசிரபுரம் ஜில்லா நகர் கிராமகரணீகர் அ. சு. [illegible]யா

பாப்பாகுநச்சி முத்துகோபால அய்யங்கார்

இவர்கள் உதவியைக்கொண்டு,

திருத்தவத்துறை வணிகர்திலகராகிய

தோகூர் அய்யன்செட்டியாரின் வேண்டுகோளின்படி,

சென்னை:

பு. ம. சபாபதிமுதலியாரது

கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்

தாத்ரு-ஞு தையீ.

நூல் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய அநந்தபாரதிஸ்வாமிகள் சோழநாட்டில் நாச்சியார் கோயிலுக்கருகிலுள்ள உமையாள் புரத்தில், விசுவாமித்திர கோத்திர ஸாமவேத ஜயிமினிசூத்திர பூர்வசிகையராகிய ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரும் அவரது தேவியாரான லக்ஷ்மியம்மாளும் புரிந்த தவப்பயனாய், சாலிவாகனசகாப்தம் கஎ0எ-வதாகிய விசுவாவசு ஹு புத்திரராக வந்தவதரித்தார். இவரது ஐந்தாம்வயதில் தாயும், பதினைந்தாம்வயதில் தந்தையும் பரமபதத்தையடைந்தனர். வேதியர் குலக்கொழுந்தாகிய இந்தமகான் தமது பதின்மூன்றாவது வயது தொட்டுக் கலைமகளருள் பெற்றுக் கவிபாடத்தலைப்பட்டனர். இவர் திருவாலிதிருநகர், திருக்குடந்தை, திருக்களம்பூர், திருவிடைமருதூர் முதலியவிடங்களில் கர்ணிகராகவும், தேவஸ்தானம் ஸம்பிரிதியாகவும் அமர்ந்து வேலைபார்த்துவந்து, முப்பத்துமூன்றாவதுவயதில் வேலையை விட்டுவிட்டு அநேகதிவ்விய தேசங்களுக்கு யாத்திரைசென்று அங்கங்கே கவிபாடிவருகையில், இவரது பெரும்புகழ் எங்கும் பரவஆரம்பித்தது. இவர் தமது குலகுருவாகிய உத்தமசீலி ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதருடைய நியமனத்தால், வரகவியாகிய சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர் பாலகாண்டமுதல் யுத்தகாண்டமீறாக ஆறுகாண்டங்களையும் நாடகமாகப்பாடியவண்ணமே, ஏழாவது காண்டமாகிய உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தை நாடகமாகப்பாடினார். திருக்குடந்தையிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, தூப்புல்வேதாந்ததேசிகர் வைபவப்பிரகாசிகையைக்கீர்த்தனையாகப்பாடினார். இவ்விருநூல்களும் திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதன் சந்நிதியில் கவிவாதி[illegible]ங்கர் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டன. இந்தமகாபுருஷனது கல்வித்திறமையானது நாடெங்கும் விரைந்துபரவ, அநேகர் இவரிருக்குமிடந்தேடிச்சென்று போய்க் காத்திருந்து அழைத்துவந்து, இவரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட உத்தரஸ்ரீராமாயண முதலியவற்றைப் பிரசங்கம்பண்ணச்சொல்லி ஆவலோடு கர்ணாமிருதமாகக்கேட்டு ஆநந்தமடைவார்கள்.

அக்காலத்தில் திரிசிரபுரத்தில் கம்சேரிமானேஜராயிருந்த இராமஸ்வாமிஅய்யர் என்பவர் இந்தப்பாகவதோத்தமனைக்கண்டு தரிசித்து

இவர்து கல்வித்திறமையைக் கண்டுகொண்டாடி, ஸ்ரீபாகவதம் தசமஸ்கந்தத்தையும், ஸ்ரீதர்ஸ்வாமிகளின் வியாக்கியான ரீதியாய் நாடகமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பாரதிகள் அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, சுபானு௵ சித்திரை௴ கஉ௳ ஸோமவாரம் உரோகிணிநக்ஷத்திரத்தில் ஸாகித்தியஞ்செய்ய ஆரம்பித்து முதல் ஐம்பத்துநான்கத்தியாயம் உருக்குமணிகல்யாணம் வரையில் பாடிமுடித்து, விரோதி௵ கார்த்திகை௴ உ௩ நானஏகாதசியில் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியில் அரங்கேற்ற ஆரம்பித்து, தை௴ கவ௳ முற்றுப்பெறச்செய்தனர். இதன் பின்னர் ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயமுதற்கொண்டு தொண்ணூறாம் அத்தியாயம் ஈறாகக்கிடந்த உத்தரார்த்தத்தையும் பாரதிகள் ஸாகித்தியஞ்செய்து முற்றுப்பெறச்செய்து, ஏவிளம்பி௵ பங்குனி௴ ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியிலேதானே அதையும் அரங்கேற்றினார். இந்நூல் வடமொழியிலிருக்கிறபடியே வியாக்கியானத்துக்கும் ஒத்துச் சரியாய்த் தமிழில் மொழிபெயர்த்து நாடகமாகப் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. அநந்தபாரதிஸ்வாமிகள் அறுபது ஸம்வஸ்தரமெழுந்தருளியிருந்து, சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௭௬௮-வதாகிய விசுவாவசு௵ ஆடி௴ உ௦௳ பரப்பிரம்மவிராட்ஸ்வருபமாகிய ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவடிகளையடைந்து நித்தியானந்த முற்றார்.

அநந்தபாரதிகளின் ஸ்வஹஸ்தலிகிதமான மூலப்பிரதியொன்று, அவரது பிரதான மாணாக்கர்களாயிருந்த இராமய்யர், கிருஷ்ணய்யர் என்னும் இரண்டு சகோதரர்களால் பாரதிகளோடு கூட இருந்தெழுதப்பட்டபிரதியொன்று, ஆகிய இவ்விரண்டு சிறந்த பிரதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு நன்றாய் ஆராய்ந்து சுத்தப்பிரதி செய்து இந்நூல் அச்சிடலாயிற்று. அநந்தபாரதிகளின் மாணாக்கரும், மேற்சொன்ன இராமய்யர், கிருஷ்ணயயர் இவர்களின் சகோதரியின் புத்திரருமான பாப்பாகுரிச்சி நாணுபாகவதர் தம்மிடத்திலிருந்த மேற்சொன்ன இரண்டாவது பிரதியைப் பரிவோடு கொடுத்து உதவினர். அநந்தபாரதிகளின் குமாரராகிய கிருஷ்ணஸ்வாமி பாரதிகளின் மாணாக்கரும், மருகனுமாகியபாப்பாகுரிச்சி சேஷய்யங்கார் இதற்குமுன் ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்ததை அச்சிடுவதற்கேற்ற வண்ணமாய் வேறு பிரதி செய்து அட்டவணையும் எடுத்தெழுதினார்.

அமரர் கி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின் நினைவாக அன்பளிப்பு.
அளிப்பவர்:
திருமதி A. சியாமளா அருணாசலம்
அ ட (1980) வணக்கம்.

விருத்தம்.	பக்கம்.

தரு.

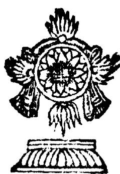
அட்டவணை.

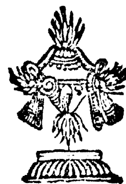
திபதை.

அட்டவணை.

ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணபரப்பிர்மணேநம:

ஸ்ரீபாகவததசமஸ்கந்தகீர்த்தனை

பாயிரம்.

ஆக்கியோன் பெருமை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாகவதமாம்பழத்தைப் பலபுலவருண்ணவெள்ளைக்
சோசனகத்தூளுருவங் கொண்டனந்தபாரதியாய்ப்
பாகமாய்ப்பண்ணிசையப் பஞ்சலக்ஷணமமைத்து
ஓசைபெறவளித்தான் உவமையிலாக்கீர்த்தனையே. (க)

இதுவுமது—ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏழைந்துவெண்பா கலித்துறையும்ஏழேழ்தாழிசைக்கலிப்பாவதொன்று
இருநூறும்ஒருநூறு பின்னூறுதொண் ... நெடில்விருத்தம்
ஏழிசைகள்கூடியொரு வர்ணமுடன்வண்ண ... சுரஜதியும்ஒன்று
எழுபதொடெட்டெனுந் தருகீர்த்தனைச்ச ... தசாரிசிந்து
சூழுவதுமுன்னூற்று முப்பதைந்துங்கொண் ... கலிதுகவிகளெல்லாந்
தொள்ளாயிரத்திரண்டு தொண்ணூற்றியெட ... சுமுகபாகவதகந்தம்
வாழிபெறுதசமம் உருக்குமணிகல்லியாண வரைட ... ஐம்பத்திநான்காய்
வருகின்றஅத்தியாய வடமொழிதமிழ்செய்த மறையவன்அனந்தகவியே. (உ)

காப்பு.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

சேனாநாதர் துதி.

வெண்பா.

மேகவண்ணன்பாத விணைமலர்க்கேதேனை
வாருளசே னாபதியே வந்தருளிப்—பாகவதங்
கண்ணன்கதைதசமஸ் கந்தமதைச்செந்தமிழாற்
பண்ணிசைந்து பாடநின்கவே பார்.

பெரியதிருவடிகள் துதி.

தரு-இராகம்-சவுராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேணுகோபாலகிருஷ்ணன்கதையைச்சொல்ல
விநாயகா * சரணஞ் சரணம்.

அநுபல்லவி.

ஆணிமுத்தாரங்கள் பூணிவரும்புத்த
பாணிதிருமதுர வாணிபிரசன்னமாய் (வேணு)

சரணங்கள்.

க. விரித்துவடமொழியால் வேதவியாச
விளம்பினதாம் உயரும்பிரபந்த
பரிக்ஷித்துராஜர்க்குமுன்னுட்சுகர்சொன்
பாகவதம்பணிரெண்டுகந்த
திருத்தியிதைநாடகாலங்காரச்செந்தமி
செய்யவே துணையுன் பாதாரவிந்த
கருத்துள் அறிஞர்களுச்சரித்திட அவர்வேண்டு
வரத்தையருளும்பீதாம்பரத்தைத்தரிக்கும் அ (வேணு)

உ. பாற்கடல்முழுதையும் ... கண்ணு
பான்மையத ...
பார்க்குள்உய ... தையை
பகர்வதற்கு ... ன்தமிழே
தீர்க்கமாய்தினது ... செய்குவீர் அ
தினமும்ளந்தன் ... ளில்மறவே
கார்க்கடலாமதனை ... ற்கும்வடிவும்மார்பி
சேர்க்குந்திருவும்உயர்பார்க்கும் அதிபதியா (வேணு)

௩. தென்மொழிமகாகவி ராஜர்கள் அனைவரு
செந்தமிழோர்சபையினிற்சேர்ப்
தாம்படிபாகவதங்கீர்த்தனையாகச்சொல்
அருள்மழையேபொழிந்துநீகாப்

---

* விநாயகன் வி(புள்)நாயகன்(அரசன்) புள்ளரசன்; அன்றியும் விக்கினேசுவரனென்றும் பொருள்படும்.

ஆம்பலம்புதுமலர்வாயனேயிதைப்படி
பவருடன்கேட்பவர்வினைதீர்ப்ப
தான்பரவியுன்னடி யான்பணிவதுசக்
லாம்பரதரனெனும்ஆம்பிரசன்னவத ன. (வேறு)

ஆழ்வார்கள் துதி.

விருத்தம்.

கீதைசொன்னார்பார்த்தனுக்குக்குருவாயந்த க்
கிருஷ்ணனையேபெரியாழ்வார்மிகக்கொண்டா டும்
பாதையறிவீர்சடகோபன்சொன்ன சோ
பரகாலன்முதலானபதின்மர்சொன்ன ர்
கோதைசொன்னாள் இங்கிவர்கள்சரணம்போற்றி க்
குருமாரைஅடிபணிந்து கூறுகின்றே ன
சோதைதந்தநந்தனமுகுந்தன்கா தை
சொல்லுவீர்வினைகளெல்லாம் வெல்லுவீ ரே.

நாமகள் துதி.

தரு-இராகம்-எமுனகல்லியாணி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

வாணீ பிழைபொறுகீர் வாணீ
வேதராணி வாணீ.

அநுபல்லவி.

வாணிகருணைத்தோணி முத்தார ம்
பூணிநல்லபுராணி சுந்த ர (வாணீ)

சரணங்கள்.

தகைமையின்றியேயிருவனைக்கும் நான்
மிகஅனுசிதஞ்செய்திருந்தாலு ம்
மகிமைபெற்றிடுங்கருணாநிதி யே
பகவதிநீயேசகஜசர ளே (வாணீ)

௨. நாட்டியென்னுட உதரபூர்த்தியை ச்
சூட்டிநெஞ்சினில் இருககுஞ்சங்கை யை
ஓட்டிஅருமையறியாமூடர்மு ன்
காட்டியுன்றனை யாட்டிவைத்தே னே (வாணீ)

௩. ஆயர்வேஷந்தரித்திடும் நா
ராயணன்குணங்களைச்சொல்லி யே
பிராயச்சித்தஞ்செய்துவைக்கிறே ன்
தாயேதவளத் தாமரையா ளே (வாணீ)

கண்ணன் துதி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகெலாம்புகழ்கின்ற தேவகிகருப்பத் துதிக்கின்ற ஆதியமுதம்
உண்மையுளகோவியர்கள் பால்வளர்ந்திடுமமுதம் உற்றமாயாபூதனை
கலகமுறுஜீவிதா பகரணஞ்செய்திடக் கண்வளர்ந்திட்ட அமுதங்
கருணையதுசெய்துமுன் கோவருத்தனமலைக் கையாலெடுத்த அமுதம்
வலகஞ்சனொடுகெவுர வாதிகளைவென்றெம்மை வாழ்விக்கவந்த அமுதம்
மாகுந்திமைந்தனைப் பாலிக்கவருமமுதம் வாய்ந்தபாகவதாமுதங்
கில*முதலில் அவ்விடுபுராணஞ்சொலமுதமே கின்னரர்கள்பாடும் அமுதங்
கிருஷ்ணமாலாமுசித விஷ்ணுமாயாமனித கிருஷணலீலா அமுதமே.

அபசார க்ஷமை.

விருத்தம்.

சீராரும்வடமொழியால் வியாசர்செய்தார்
செந்தமிழால் அனதானர் சிறப்பாய்ச்செய்தார்
ஆரா தனைப்பொருள் நாடகமாய்ச்செய்தே
அஞ்ஞானத்தாலுளறின் என்னவென்றால்
தாராளமாகியங்கும் அஜாமிளன்றான்
தனையனுஞ்சிறுநாமம் தன்னைக்கூவி
"நாராய்! அணையமைப்பாய்!" எனவேவீட்டை
நாடினன் அதையெண்ணிப்பாடினேனே.

நாற் பெருமை.

தரு-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மகிமைசேரும்ஞானந்தரும் அரிகதையிது — வே
சுகமுனிமுகத்தாயனா மலரிற்பிறந்தமாமது — வே

அநுபல்லவி.

புகழ்ஞானேபடைக்கி — ற
புண்ணியசாலிகளாம் புருடருக்கேகிடைக்கி — ற (மகிமை)

சரணங்கள்.

௧. வேதமெனுங்கற்பகத்தரு வின்கனியினிரத — மே
விஷ்ணுபதகங்கைபோலே வினைதீர்க்கும் அற்புத — மே

---

* கிலமுதலில் அவ்விடு வென்பதற்கு அகிலமெனக்கருத்து.

மேகவண்ணன்பதமே நல்ல
பாகவதாமுதமே ஞான
யோகநெறிக்கிதமே சுவி
வேகமேஉச்சிதமேமேலானஉன்னத மே
மெய்ப்பொருளாம்வேதவியாசமுனிகிருத மே (மகிமை)

மாச்சரியம் இல்லாதார்க்குக் கவடில்லாததர்ம ம்
வயாங்கர்மஞானந்தேவ காண்டத்திலும்மர்ம ம்
ஆச்சரியம்இம்மந் கள
மீச்சுரமேநன்மந் திர
நிட்சைபரப்பிர்மம் அறி
பேச்சிதுவாயும்மனதில் ஊர்ச்சிதஞானம் ம்
ருமஅறிகுவாரவருட ஜன்மமேஜன்ம ம் (மகிமை)

இடர்வாரிதிக்கோடம்இரு டகேசன்பிரபந்த ம்
என்ஞானமுனிசொல்பதி னெண்ணாயிரங்கிரந்த ம்
மடற்போதரவிந்தம் அதி
னிடத்தான்வேதத்தந்தம் ஆசத்
தொடுத்துனுபந்தம் இதைப்
படிப்போர்கள்பெறுந்தம் இடத்தும்அரியேசொந்த ம்
எண்ணியவரந்தருவார் என்றும்பரபிர்ம்மானந்த ம். (மகிமை)

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

செங்கண்ணர்சரிதம்பாகவதமென்னுந்
தேனூற்றினுயர்தசமஸ்கந்தப்ஈதை
யங்கணமாய்ச்சுகருரைத்தார் பரிட்சித்தர்க்கு
வடமொழியால்அதையடியேன் புன்சொலாலே
சங்கையின்றியுரைத்திடினுங்கவிஞர்கொள்வார்
தாரணிமேற்கடவுணதி தன்பாலூரில்
அங்கணநீர்சேர்ந்திடினுந் தள்ளார்தீர்த்தம்
ஆடுவாரிதையெவரும் பாடுவாரோ. (க)

இதுவுமது.

சீரையுந்தீறையுடனே அடியறிந்துஞ்
செந்தொடையும் பாவினமுஞ்செப்புகின்ற
பேரையும்நான்கண்டிருந்தும் அன்னதானப்
பெருங்கவிஞருரைகண்ணன் காதைமுன்னே
ஆரையுமென்றுணாத்தேன் மாலைபொன்னின்

அணியணிவார் நெஞ்சாலேயாய்ந்துபார்த்தும்
நாணாயும் நூலேயுமிகழார் பூண்பாரந்த
நண்புதானென்கவிக்கும் பண்புதானே. (௨)

இதுவுமது.

கன்னமதற்கமுதென்னுங் கண்ணன்காதை
கன்னடத்திற்புரந்தரதா சருந்தான்சொன்னார்
தென்னபதிபத்தியகா வியங்களாகத்
தெலுங்கிற்பொம் மனபோதராஜன்சொன்னார்
இன்னமுயர் தாசர்க ளனேகம்பேர்கள்
இசைக்கின்றார் கீர்த்தனங்கள் கலியைவெல்லச்
சொன்ன அவரடிவணங்கித்தமிழினாலே
துதிக்கின்றன் அனந்தகவி பதிக்கின்றனே. (௩)

தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அவருக்குள் நானொருவ ன்
அவையடக்கம் உரைப்பே னே

அநுபல்லவி.

துவீதமன் றிராமனுயந் சொனவன்சொன்னான் அங்கே
அவையடக்கமுரையேனென் றதுபோற்கிருஷ்ணஜயத்துக்கிங்கே (அவ)

சரணங்கள்.

௧. கோழையானவர்வீரங் கூறுவதைத்திருப்பார்
குலயீனர்குலமேன்மை கூறிநடுவிருப்பார்
ஏழைச்சனங்களுக்கங்கே யிவளவனங்கொடுக்கார்கள்
எத்திரையுந்தரு மத்திலேநான் தர்ம
புத்திரனென்றுமேகத்திக்கத்திப்பேசும். (அவ)

௨. தரித்திரங்குடியிருந்தாற் தனதனெனச்சொல்லுவார்
தமிழறிபார்அறிந்தவர்போற் சபையினிலுஞ்சொல்லுவார்
பாரினிலேயிந்தவகைப் பேரினிலேநானுமொரு
பசுவுமாகும்இ லக்கண நூல்களைக்
கற்கிலாதவெனக் குக்கேள்வியென்னகாண். (அவ)

௩. கம்பன்அருணாசலமாங் கவிராயனல்லேன்
கவியொட்டக்கூத்தனல்லேன் காளமேகமல்லேன்
செம்பதமாம்பாகவம்த பதமாஞ்செய்வதுஞ்

சீரதுவேபார்த்தசா ரதியாங்கிருஷ்ணன்
பேரைச்சொல்அனந்த பாரதிநானென்னும். (அவ)

எழுத்தசைசீர்தளையறியார் இணைப்பமென்பார்யாப்பு
இசையதனின்வழியறியார்க் கென்னஇறுமாப்பு
கழப்புவரோசொல்லச்சொல்ல மழுப்புவரோகவியினிற்
கம்பனென்னகாணும் என்பர்சிலபேர்கள்
வம்பரெல்லாங்கூடி அம்புவிமீதிலே.

இக்கவி அரங்கேற்றியதலம்.

விருத்தம்.

கலவேதகற்பகமாங் தருவினின்று
நழுவிவந்துஞ்சுகமுகத்தி னூலேகோதும்
பலமிதுவேஅமுதமது பெருகியூறும்
பகரிரதமதற்கிடம் பாகவதமென்னும்
புலனறிந்தபாவுகரே அடிக்கடிக்குப்
புசிப்பதாமெனவேத வியாசர்சொன்னார்
சொலுமிதுவேசெந்தமிழ் நாடகமதென்னுந்
துரங்கமாம்அரங்கேற்றல் அரங்கமாமே.

கடவுளர் வணக்கம்.

தோடையம்-இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஜம்பை.

சரணங்கள்.

க. ஜயதேவகிபாலன் ஜயவேணுகோபாலன்
ஜயருக்மணீலோலன் ஜயகதையைச்சொலவே ஆ ஆ
ஜயநாளுமறவாத ஜயதேவர்பணிபாத
ஜயவாக்கென்பால்நீதா ஜயசேனாநாதா. (ஜயஜய)

உ. பைந்தொடியசோதைதந்த பாலனருளோயிருந்த
பைந்தமிழினூலேயிந்தப் பாகவதம்பாட ஆ ஆ
வந்தருளிச்செய்வீரோ வளரனந்தரொன்பாரோ
சுந்தரமேமிருந்தோரோ சொலுங்கருடாழ்வாரே. (ஜய ஜய)

ங. உலகுண்டகனிவாயர் உயர்பாண்டவசகாயர்
தலமதனிற்புகழ்மாயர் சரித்திரத்தைக்கூற ஆ ஆ
ஜலஜன்மனையாள்நீயே தரளமணிபூணாயே
கலைமகளேயென்தாயே கருணைசெய்குவாயே. (ஜய ஜய)

௭. அகிலலோகாதார அரிமாலினவதார
வகையதைய ன்புகூற வகுத்துமுறைசெயவே ஆ ஆ
மிகுவேதநெறியோனே வியாசனாநான்மறவேனே
சுகமுனியையான்தானே துதித்திறைஞ்சுவேனே. (ஜய ஜய)

மங்களம்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்ததம்மங்களம் மங்களம் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு
இசைந்தது மங்களம் மங்களம்.

அநுபல்லவி.

நந்தகோபகுமாரருக்கு நவநீதசோரருக்கு
சுந்தரஅவதாரருக்குத் துவாரகையெனும்ஊரருக்கு. (சந்)

சரணங்கள்.

௧. அஞ்சனமெய்வண்ணருக்கு அரனிடத்தில்
அம்பிகையாளண்ணருக்கு *
மிஞ்சியசெங்கண்ணருக்கு அற்புதமான
வேணுகானப்பண்ணருக்கு *
கஞ்சனையடித்தவர்க்குக் காளியன்மேல்நடித்தவர்க்கு
வஞ்சப்பேய்முலைகுடித்தவர்க்குமலையைக்குடையாய்பிடித்தவர்க்கு. (சந்த)

௨. வாரிஜப்பொற்சரணருக்குக் கோபிமார்களின்
வஸ்திராபகரணருக்கு *
சூரியகோடிகிரணருக்கு பார்பிளிறக்கவுத்
தூவமணியாபரணருக்குப் *
பாரிற்பாரங்குறைத்தவர்க்குப் பாஞ்சாலிதுகில்நிறைத்தவர்க்குப்
போரிற்கதர்மறைத்தவர்க்குப் புண்ணியர்மனதிலுறைத்தவர்க்கு. (சந்த)

௩. பூமியிற்குசேலருக்குப் பாக்கியங்களருள்
புண்ணியகோபாலருக்கு *
மாமகிமைலீலருக்கு எழுநீர
வாஸரனுகூலருக்கு *
ராமன்துணைமாயருக்கு நல்லசெங்கனிவாயருக்குப்
பாமைமகிழ்நேயருக்குப் பாண்டவஸகாயருக்கு. (சந்த)

பாயிரம் முற்றிற்று.

———*———

புராணச் சுருக்கம்.

கோகுலலீலை.

விருத்தம்.

நீடியபா கவதமென்னும் பிரவந்தத்தில்
நிறைகண்ணன் காதையென்னுந் தசமஸ்கந்தம்
நாடிமுன்னே நாடைமுத லானபண்ணோர்
நடத்தினர் கீர்த்தனங்கள் நளினமாகத்
தோடிசொன்னாள் பலச்சுருதி நாவலோரே
சூழ்ந்திதற்குள் முன்னமேதொ டங்கிஆயர்
பாடிலீலைச்சுருக்கஞ் செந்தமிழ்க்குப்
பதிசொல்வாள் மத்தியமா வதிசொல்வாளே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வேடிக்கையாய்ஆயர் பாடிக்குள்மேவுங்கோ
விந்தனேவந்தனமே.

அநுபல்லவி.

வாடிக்கையாய்வஸு தேவரிடத்திலே
வந்துமெசோதைக்கு நந்தர்க்குஞ்சேயராய். (வேடிக்)

சரணங்கள்.

க. பூதனையைச்சகட் டைச்சுழற்காற்றனை ப்
போக்கியெசோதைபாற் கொட்டாவிராட்டி யே
காதலாயெல்லாவு லகமுங்காட்டி யே
கர்க்கரால்நாமத்தைப் பெற்றதுஞ்சூட்டி யே
மூதுரைராமரு டன்கோபிமார்வீட்டி ல்
முற்றும்விஷமஞ்செய் தத்தைப்பாராட்டி யே
மாதரெல்லாம்முறை யிடச்செய்தங்க னே
மண்ணுண்டவாயைத்தி றந்தங்கேகாட்டி யே
சோதைப்பிராட்டிக்கு ஆதிச்சொரூபத்தின்
நீதியைக்காட்டியு மேதயிர்மத்திக்கும்
போதினிலேநவ நீதசோரஞ்செய்து
மாதாஉலூகல மீதினிற்கட்டுண்டும்
மேற்சுமந்தெழு ளார்ச்சுனங்களைச்
சாய்ச்சுமுந்தய மீய்ச்சுரம்பெற
வெளியதாய்வரும் அக்குய்யசாளென்னும்
நளகூபரமணிக் கிரீவாள்பன்னும்
அளவிலாதது திக்கிசைவாய்முன்னும்
உளசுவாகம்அ ருட்செய்துமேபின்னும். (வேடிக்)

உ. அங்காடிக்காரிக்க ருள்செய்யும்மா லே
யெசோதையையாகிருஷ்ணா வாவென்றழைக்கவு ம்
மங்காதகீர்த்திபொ ருந்தும்பிருந் தா
வனத்தினிற்கோகுல மெல்லாந்தழைக்கவு ம்

அங்காவின்கன்றுகள் மேய்த்தும்விளையா டி
ஆயர்குமாரர்க ளெல்லாம்பிழைக்கவு ம்
பைங்கானிற்கன்றுவ்வி ளாவெறிந்துங்கொக்கை ப்
பற்றிப்பிளந்தும் புகழில்நுழைக்கவு ங்

கண்காணகாசுர சங்காரமுஞ்செய்து
சிங்காரவோடையி லங்காயர்மக்களுக்
குங்காதல்மீறஅ லங்காரபோஜனம்
ஆங்கேகூடிக்கொணடும் உண்கவும்அப்போது
ஓங்கியந்தணன் அங்குகன்றும்
ஏங்குமைந்தரைப் பாங்குடன்மறைப்

பதனைக்கண்டெல்லாந் தானேதானாகின
வதனைக்கண்டங்கே வானயனேகின
துதியைக்கொண்டங்கே மானானசாதன
நிதியைத்தந்தமு ராரிபுராதன. (வேடிக்)

௩. கோவருடன்பசு மேய்த்தும்இராமனை க்
கொண்டுதேனுகா சுரனையடித்தோ னே
ஆவிடநீரால்ம ரித்தபசுக்க ளை
ஆயருடன்பிழைப் பூட்டியுர்வைத்தோ னே
காவலப்பாம்பாகுங் காளியன்மேலாடி க்
கன்னியர்செய்யும்அ ருந்துதிபெறநே னே
மேவியகாட்டங்கி தன்னையுமுஞ்சியு ம்
மிக்காயராச்சிக ளையும்ரக்ஷித்தோ னே

மாவலராமனை யேவிப்பிரலம்பன்
ஆவியெடுத்தபின் தாவியகாட்டங்கி
நாவளைப்பில்நின்றும் ஆவொடும்ஆயனைப்
பூவிலிரக்ஷித்து மேவேணுகானத்தை
மீட்டினையலைப் பூட்டிக்கோவர்கண்
ணூட்டிமாரகளைச் சூட்டியங்கனே

துகில்கவர்ந்துபின் தீக்ஷிதமின்னாரை
மகிமைசெய்ததை மாமுனிசொன்னாரோ
சுகிர்தாங்கவ ரல்லதுபின்னாரைப்
புகல்வதுகிருஷ்ணனே ராஜமன்னாரோ. (வேடிக்)

௪. இந்திரன்பூசையைத் தள்ளிக்கோவர்த்தன ம்
என்பதைப்பூசிப்ப தென்றுச்சரித்தோ ரோ
அந்தவலாரிசன் மாரிசொரிந்ததி ல்
ஆய்ப்பாடியார்மீதி லருள்விரித்தோ ரோ
குந்தகமின்றியே ஒரேழுநாளங் கே
கோவர்த்தனத்தைக் குடையாய்ப்பரித்தோ ரோ
சிந்தைகூர்ந்திந்திரன் துதிக்கவுங்கா ம
தேனுவால்கோவிந்தப் பட்டந்தரித்தோ ரோ

மந்தோரேகாதசி வந்ததினத்திலே
சிந்துராயனுல தந்தனிலேசென்ற

நந்தனைமீட்டுக்கொணர்ந்தார் அயர்க்குக்கா
ளிந்தியமடுவில்லை குந்ததரிசனங்
கூட்டிவைத்ததைக் காட்டியும்பின்னும்
மீட்டிப்புவி நாட்டில்வைத்தனர்

நளினமேவுகா ளிந்திமணல்மீது
அளிநிறைகுழ லாயர்மடமாது
தெளியராஸக்கி ரீடைசெய்தப்போது
கிளியன்னராஸக்கி ரீடைசெய்தப்போதும். (வேடிக்)

ரு. சுதரிசனனுக் கருளியுஞ்சங் க
சூடனைமாட்டிகோ வியர்காமாவேச ம்
நிதரிசனமாய்க் கண்டும்அரியங் க
ரிட்டாசுரனைய டிக்கும்பிரகாச ம்
அதைநாரதராற் கஞ்சனறிந்தேவு ம்
அக்ரூரருங் கோகுலப்பிரவேச ம்
மதுரைக்கெழுந்தரு ளும்போதுமுன் னே
மாவுருக்கேசிவ தத்தில்விசுவாச ம்

மதவியோமனை யதஞ்செய்துபின்னும்
மதுரைக்குவருங் கதியிலெழுந்
நதியிற்காந்திணி சுதரவருமற்
புதசொரூபடச் சுதமைதககண்டுங்
தோத்திரஞ்செயும் மூர்த்தியெங்கிலுங்
கீர்த்திதொண்டர்க ளார்த்தபஞ்சன

ஐந்தெனஇருந்த படைக்குநாதனே
இந்திரையென்னும்மின் னிடைக்குநாதனே
அந்தணன்உயாநதபு விக்குநாதனே
செந்தமிழ்அனந்தக விக்குநாதனே. (வேடிக்)

மதுராலீலை.

விருத்தம்.

எதுராயன் பிரவந்தங் கவிஞர்சொந்தம்
எழிற்சந்தம் மகரந்தம தசமஸ்கந்தந்
சதுரான னனிலைசக்கு முலகில்லைக்கந்
தமிழநிற்கும பசனவிலைக்குஞ் சதிமமிகரும்
பதிலீலை செடுவேலை யுறையுமாலைப்
பாகவதர் துதிமாலைப் பணணின்மாலை
மதுராலீலைச்சுருக்கங் காட்டுகின்ற
வாணிதா னவனோகல் லியாணிதானே. (க)

தரு, இராகம்-கல்லியாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மதுராலீலாவிநோதனே எதுராஜகுலசேகரமா லே
அநுதினந்துதிசெய்யும் மனமே கனமே முனமே சொனமே.

அநுபல்லவி.

பதிமர்பாடலும் பதிமரதக ப்
பச்சைமாலச்சுதர் உச்சிதச்சிரங்க ப்
பதிக்குட்சிரகக நாச்சியாரரங்திரு ப்
பாரிமருவுங்கஸ் தூரிரங்கஸா மி. (மதுரா)

சரணங்கள்.

க. மண்டலம்போற்றும்மதுரைக் கச்சுரோரைமுன் னே ஏவி
மதுரைவீதிஅலங்காரத்தைககண்டும்பின் னே *
வண்டாரும்பூங்குழலாரைமயக்கினர்சொன் னே ணங்கும்
வத்திரந்தட்டிதலைதட்டிரைதறசென் னே *
அண்டிவருந்தந்து வாயன்செய்யும்பத்தி
கண்டுர்திருமாலைக காரனுக்கும்பச்சைக
தொண்டல்வரநதந்துஞ் சந்தனந்தந்த
கூனியைக்கூனல்நிமிர்த்தும் புகட்சிவைத்தும்
கண்டும்மகசாலை கண்டுந்தனுர்ப்பங்க ங்
கண்டுங்சரிவதங் கண்டும்மல்லரங்க ங்
கண்டும்மல்லருடன் கண்டுங்கஞ்சவத ங்
காட்டிய குட்டிக்கை நீட்டிசை நாட்டி ய. (மதுரா)

உ. சிங்கமிவர்அன்னை தந்தைகளைச்சிறைநீக் கி வந்து
தரிசனஞ்செய்து தேறும்மனத்தையுண்டாக் கிப் *
புங்கவருக்கிரசேன ரிடத்தருள்தேக் கி யெது
பூபதிப்பட்டமுங் கட்டினரோயெங்குஞ்சாக் கி *
மங்களப்பாடிக்குநந்தரையேவியும்
இங்கும்பொன்னூல்வஸுதேவரால்மேவியும்
நன்குருகுலவாசஞ் செய்துதாவியும்
ஞானம்எட்டெட்டையுங் கற்று மகிமைவைத்து
சங்கங்கரத்திற்பு ஜங்கபணையும் நீ
சங்கம்வேசப்பிர சங்கஞ்செயுந்தேவ ர்
சங்கமலரின்வா சங்கமெனச்சொ ரி
தாரணா நாரணர் பூரணர் ஆரண ர். (மதுரா)

ங. வந்தனைசெய்துங் குருதட்சிணையாகத்தொடுத் து முன்னே
மரித்தபிள்ளையை வரவழைத்தங்கேகொடுத் துச் *
சந்தையினாச்சல்தீரிற் பஞ்சஜனனையடுத் துப் பாஞ்ச
ஜன்னியமென்னும்பேர் மன்னியசங்கத்தையெடுத்து *
அந்தகன்வந்து வணஙகவுங்கண்டுமே
மந்திரிபுத்தவ ராலேயாயர்பாடி
நந்தரோசோதையைத் தேற்றிக்கோவியர்க்கு
ஞானஉபதேசங்காட்டித் துயரையோட்டி
வந்தார்கனிகைபால் வந்தார்புதிசெய் து
வந்தார்அக்ரூரர்பால் வந்தார்கிருபைசெய் ய

வந்தாரவனாயு வந்தானைவர்க்கரு ள்
வாரக்கு ரூரனை வாரண ஞேவு ம். (மதுரா)

நாலத்துஜன்தம்பி ஐவர்விசாரணைமே லே ஜரா
சந்தனுடனேபோர் செய்தனரோநெடுமா லே *
காலயெவனனைமுசுகுந்தன் பார்வையா லே வென்றுங்
கண்ணன்முசுகுந்தத் துதிகொண்டங்குமென்மே லே *

சிலவிசுவகர்மன் செய்யுந்துவாரகைப்
பாலிற்செல்லும்போது மாகதர்க்காய்மலை
மேலிருந்துந்தாவித் துவனைமேவினர்
விஜயசூதனுல்லாசன் ஸ்ரீனிவாஸன்

மாலைநிகர்மேனி மாலைகவுஸ்து வ
மாலைதிகிரியால் மாலைசெய்தான்க வி
மாலைஅனந்தன்சொல் மாலைதரித்தரு ள்
மாதவ ஸ்ரீதர சோதி புராத ன (மதுரா)

துவாரகாலீலை.

விருத்தம்.

எவாளறிக வாளய்யா திவாசரன்மத்
தியில்விளங்கும் எம்பெருமா னுடலின் வை
பவாமுதம்இவ் வாறய்யா சுவாகந்தான்
பரிக்ஷித்தே யாமறிந்த படிகட்டித்தோஞ்
சுவானுபவ ஆனந்தப் பிறவாகமென்னுந்
தொண்ணூறாத் தியாயமிதிற் சுகரோசொன்ன
துவாரகா லீலைகளின் சுருக்கஞ்சொல்லுஞ்
சோதிதான் அவளோகாம் போதிதானே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதவர்வந்தாரோ துவாரகைதன்னில்
மங்கைமருவுங்கணவர் மங்களதுங்கமதுனா.

அநுபல்லவி.

மாதவராருள்வாரி ஸ்ரீதரனுமுரா ரி
வாரணனும்வலாரி பாரிஜாதாபகா ரி
வாமனரவதாரி பூமணநேமிதா ரி
மாலெனுந்துதிபூரி மேலுபயசாவே ரி

முன்னரங்கத்துலாவுந் திருவளர்
பொன்னரங்கத்தின்மேவுங் கிருபாவுரு
வன்சராசலநேசர் ரங்கராஜஉல்லாசர்
மரகதமாமலை மேனியர்அச்சுதயாதவரூபர் நந்த
சாதகுமார இராகவஅற்புத வீரபிரதாபர் உயர்
வரதவிராட்டுருவக்கோபாலர் பெரியபிராட்டிதனத்தேலோலர்
வரும்அனந்தினையூர்ந்தவர்பர வரவணைப்பெருமான்கிரிதர. (மாத)

சரணங்கள்.

க. பத்திரிகைதந்த மறையோனுடனும்நா டிச்
சத்திரியமுறைவீரப் பரிசங்கொண்டா டி
வெற்றிபெறும்ராக்ஷத விவாகமதுதே டி
உத்தமிருக்குமணி மணம்புரிந்துகூ டி

உம்பரெல்லாந் துதி செய்யச்சம்பரனைவெல்ல மச்ச த்
துள்ளிருந்தெழுந்த சேயைத்தந்தா ன்
வம்புவிளையுஞ்சமந்தகம்பிரபலமாகச்சாம் ப
வதியைப்பாமையுடன் மணந்தா ன்
தம்பமாய்அக்குரூரரென்றுமஅன்பர்கையில்மணிசேர ச்
சததன்னுவை வெட்டிப் பிளந்தா ன்
அம்புவிதுதிசெய்யிந்திரன் பிரத்தமேவியங்கு ம்
அர்ச்சுனசாரதியாயிசைந்தா ன்
அண்டவனங் தபின்றும்மார்த்தாண்டகன்னிகாளிந்தி யை
அற்புதமாய்ச்செய்தாரோ கல்யாண ம்
வேண்டியேசுயம்வரத்தில் நீண்டமாலையிட்டமித்தி ர
விந்தையையுஞ்செய்தாரோ கல்யாண ந்
தீண்டியேறிடபங்கட்டி மீண்டுவெந்துஞ்சத்தியாளை ச்
சீதனம்பெற்றுஞ் செய்தார்கல்யாண ஞ்
ஈண்டியின்னம்பத்திரையைப் பாண்டவன்தூதன்மணந்து ம்
லெக்ஷணையையைச் செய்தாரோ கல்யாண ம்

மீசுரன்றனைநர காசுரவதஞ்செய்ப்
பாரிஜாதாபகர ணமியாசெய்துதர

அதினாலேவரு யாதர்களபேறு
பதினாறாயிரத் தாறுடன்னூறு
பகர்ந்தமணவணா காரிலுந்தநன்னிபே
மகிழ்ந்துவிதிமுறை கலியாணம்பண்ணியே

வைக்குமவருககுமணி யைக்கலகமிக்கவுனா
பக்குவமாய்அக்கணமே சிக்கெனவேசக்கரனே

பத்தினிச்சிகள்பெற்றபுத்திரர் புத்திரர்க்குள்மிகுந்தபுத்திரர்

கோடிநிறைபுண்ணிய கோடிமிகுந்தலக்ஷங்
கோடிபிள்ளைகள்சத கோடிக்கையன்நம்பிக்குக்

கொந்தளகந்தனில் ஆநந்தபிஞ்சமும்
எந்தனிடந்தனில் வாய்ந்தநெஞ்சமும்
இந்திராவந்திறு மாந்தமஞ்சமும்
அந்தமுகுந்தன தாம்பிரவஞ்சமும்

அரி கரி கிரிதர முராரிபு சுரவர புரவிய துருவன கருடனை மருவிய. (மாத)

௨. அனிருத்தன்விவாகத் திலேசொக்கட்டாணு டி
அந்தராமனுலுருக்கு மியைவென்று டிப்
பினும்உஷாகலியாண சங்கதியில்நா டிக்
கணவாணாசுரனுடைகை யறுத்துநீ டிக்

காட்டில்யாதவருடனே வேட்டையாடும்போதும்அங் கே
கறட்டோனுறங்கியே கிடந் த
தாட்டிகனிருகனையும் மீட்டுமெங்குசாபவி மோ
சனஞ்செய்திடை வெட்டாய்த்தொடர்ந் த
கூட்டத்துடனேகருச நாட்டுப்பவுண்டரகனை க்
கொன்றுவிஜயம் பெற்றும்அந்த ச்
சேட்டரானராமனென்னுஞ் சேட்டரையுங்கோகுலத் தை
தேற்றவுமனுப்பி வித்தும்வந் த
செவியதாகக்கண்ணைக்கொண்டோன் துவிதனென்னுங்குரங்கதனைச்
செகுத்தும்எமுனையை யிழுத்தா னே
குவிமுலையாளிலக்கணை யென்பவளைச்சாம்பனெடுத்ததா லே
கொண்டிடுங்கலகத்தி லெம்பா னே
கவுரவரைச்சினந்தும்அங்கே அத்தினபுரங்கிழலை க்
கங்கையிலேகாணவும் வைத்தா னே
நவநவமாகவே அந்தத் துவாரைநகா வீடுதோறு ம்
நாரதர்க்குச்சேர்வையுந் தந்தா னே

ராஜசூயவியாசம் பேசதிலேஜராசந்
தாசண்டைதாவென்றே சங்கோசமில்லாதாவேசங்
கொடுத்தானே யடல்வீமனையேவித்
தடியாலே யடித்தேயவனுவி
ரளர்ந்தும்வனுட லதைத்துண்டுபண்ணியே
பிளந்துவிஜயம தொடுவந்துகண்ணியே
பெத்திமிகமெய்த்தரும புத்திரர்கொடுத்தபூசை
பெத்தவனே யுத்தமனே சத்தியனே நித்தியனே
பித்தமுத்துசயித்தியப்பெய ரைத்தகர்த்த சகத்திரத்திசை
பேராம்முகுந்தர்திரு நாராயணர்கிருபை
நேராயருளுமென ஆராதனைசெய்பவர்
அண்டருமெண்டிசை யார்ந்தமந்திர
தண்டுசமண்டல மோங்குமெந்திரர்
தண்டுமழைகொண்டிட ஆண்டசுந்தரர்
விண்டதுகண்டிசை பூண்டகந்தரர்.
வெண்ணெயுணபண்ணிசய ரணியுரமணிதரர் பணிலமதணிகர குணகண்மிகுதிரு (மாத)

௩. இருப்புநகர்பொடித்துஞ் சாலுவனைமாட் டித்
திருப்புங்கதையன் தந்தவக்கிரனைவீட் டி
மருத்துளவர்பின்னும் விடூரதனைவாட் டி
வூரச்சூதனாராமனுல் மண்ணில்விழக்காட் டி
வல்லமைகாட்டிய சுரப்பல்வலனையடித்த ரா
மனைமகிழ்ந் தருளியுங்குசேல ர்
நல்லயிசுரியம்பெற முல்லைநிலத்தாரரு ளி
ரவிகிரகண புண்ணியகால த்
தெல்லைகுருட்சேத்திரத்திற் செல்லயாத்திரைக்குவந் த
ராஜரொடும்ராணி மார்க்குஞ்சால த்

துல்லியநந்தாதியாய நல்லவர்க்குமனமகிட் ஓ
சூழவைத்தும் வரதகோபா ல்
சுத்தராமன்னை தந்தைக் குத் தத்துவஞானத்தைத்தந்து ஞ்
சுவாமிதேவகிக்குப் பிள்ளைமா ஞா
எத்திசையுந்துதிசெய்ய வைத்தழைப்பிவித்தற்பு த
லீலைசெய்தும் அருச்சுனஞ ஞா
உத்தமிக்குளுத்தமிசு பத்திநாயைமனோஞ்செய் ய
உண்மையாகவே யருள்செய்தா ரோ
பத்திசெய்மிதிலைநக ரத்திலுறைவேதியற்கு ம்
பார்த்திவர்க்கு மேயருள்செய்தா ரோ

பாங்குமிகுந்தகீதை தீங்குதவிர்ந்தகீதை
ஓங்கிவளர்ந்தகீதை நாங்கள்மகிழ்ந்தகீதை

நரநாராயணர் நாரதர்க்கோதுங்
குருநாராயணரோ யதன்மீதுங்
குறித்தபகவத்கீதையைப்பிரகாசமே
சிறப்புடனும் அருச்சுனர்க்குபதேசமே

திட்டமுடனிட்டகுரு சிட்டர்களையொட்டிநல
கட்டளையையிட்டிடுவோர் துட்டனாயேவெட்டிடவே
கத்தியைக்கையில் வைத்தசித்திர வித்தையுற்றவர் கர்த்தரற்புத
காமகோடிசுந்தர ராமானந்தரோபரந்
தாமாகருணைதரு ராமாநுஜரிவரோ

நந்தஸுநந்தனர் பார்த்தனின்பணம்
முந்துநடந்திகழ் தோந்ததிங்கண
தந்தனதந்தன தாந்தனந்தன
இந்தவிதந்தனி லார்ந்திடுங்குணம்
இலகிய கொலுசணி ஜலஜப தலளித முலைகில வலயக பிலநொனு மலகில

அந்தமிதிலைப் பதியிருந்தநல்லமே தை
அந்தணனுட னரசனுக்குதவுபா தை
இந்தவகையென் றுனாக்குமேசுருதிகீ தை
தந்தருளுமெங்கள் கண்ணனுமுலகதா தை

சங்கரனைவிருகாசு ரன்குறித்துத்துரத்தி ய
சங்கடத்தைத் துலைத்திடும்மா லே
பங்கயர்அர்பரனு மென்கிறமூர்த்திகட்குள் ளே
பாரதிசமாமொன்று மென்மே லே
துங்கமுனிகளுககுள்ளே சங்கையிற்பிருகுமு னி
சோதனைசெய்து வந்துமெப்பா லே
அங்கதிகமென்றுகண்டு செங்கணனைத்துதிக்கின் ற
தகிலமெங்குஞ்சொல்லொருக்கா லே
ஆடினரப்படிலீலை நீடினர்கிருஷ்ணன்பதி னா
றாயிரத்துடன் னூற்றெட்டுரா ணி
வீடுதோறுமிருந்தவர் கோடிக்கணக்குப்பிள்ளைமா ர்
விளையச்செய்தாரோகதைகே ணி

நாடியேகிருஷ்ணன்ஜலக் கிரீடையைராணிகளுட ன்
நடத்தினர் துவாரகையிற்றே ணி
பாடினர்செந்தமிழ்மாலை சூடினர்அனந்தக வி
பாரதிக்கருள்செய்தாரேயூ ணிப்

பன்னகரிபுவாகர் மன்னுதிருவைபோகர்
பின்னைமணவரேகர் கன்னிமுன்னர்பொன்னாகர்

கருடகேதன ருத்தமதேவர்
அருளேமீறிய மெய்ப்பொருளாவர்
அரங்கத்துறையமு கியமணவாளனே
தரங்கக்கடல்வண னிருவிருதோளனே

தற்பரபரப்பிரம முப்பொருளுமெய்ப்பொருளும்
இப்படியே அப்பனையே செப்புவதே சற்பனையே

எட்டெழுத்தவர் கட்டளைக்குளும் இட்டசத்திகள அட்டலெட்சுமி

அன்னாரவற்கெஜமான் மன்னருலகுக்கெல்லாம்
முன்னாரிரியேயென்று சொன்னர்வேதபுருஷர்

துத்தியமுற்ற கடாட்சமித்திர ர்
சத்துருபத்தியின் மோட்சசித்திர ர்
சித்தமிகுத்திடு தீட்சணத்தி ர
புத்தியினுத்தம சாட்சிபத்திர ர்

புவனிவலவரதி தவநயவிவரரி திவியசொரூபகவி பவகிறை பவரருள். (மாத)

துவாரகாலீலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

புராணச்சுருக்கம் முற்றும்.

முதலாவது - கண்ணனவதரித்த சரித்திரம்.

முதல் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

இ ஃ து
இதற்கு முன்னூலாகிய கிரந்தத்தின் உரைகாரராகிய
ஸ்ரீதரஸ்வாமிகளின் முகவுரையின் கருத்தடங்கிய
செய்யுள்.

பதிமமதிற்பதிமத்தை இலக்கியமாயுடையதுவாம் பரவுந்தொண்டர்
பொதுவதாயாசரிக்குந் திருமேனிதனையுளதாய் பூமிதன்னில்
மதுரையொடுகோகுலத்தும் பிருந்தையிலுந்துவரையிலும் மருவிநாளும்
எதுகுலசமுத்திரத்தில் விளையாடும்பாரனந்த மியம்பலாமே.

சுகப்பிரமரிஷியை பரிட்சித்துமகாராஜன் கண்ணன்கதையை வினவல்.

விருத்தம்.

சீர்வளரும் அத்தினபுரத்தில்மேவுஞ்
ஜயபரிட்சித் தெனும்ராஜ ரிஷியுந்தானே

பேர்வளருஞ் சுகப்பிரம ரிஷியைப்பார்த்துப்
பேசுவார் சந்திரசூ ரியகுலத்திற்
பார்வளரு மிராஜாக்கள நடவடிக்கை
பகரக்கேட் டேன்அதிலே தருமசீலன்
ஏர்வளரு மெதுசரித முதலாய்ச்சொன்ன
தெல்லாந்தான் அமுதமயச் சொல்லாந்தானே.

தரு, இராகம்-சாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சுகப்பிர்மரிஷியே சுவாமிகிருஷ்ணன்கதையைச்
சொல்லவேணும் என்னையா *

அநுபல்லவி.

ஜகப்பிரசித்தரான வசிட்டர்நாலாம்பே ரா
தீரராகியசத்தி முனிவர்முப் பே ரா
மகத்தாம்பராசர பகவான்மகிழும்பே ரா
வாசுதேவசொரூப வியாசரருள்கு மா ரா. (சுக)

சரணங்கள்.

க. சூரியசந்திரரிருவர் குலங்களை நா டிச்
சுகிர்தசாலிகளாகப் பிறந்தராஜகோ டி
ஊருமவரவர்களபேரும் வகைவகையாய்த்தே டி
உண்மையதாகியஅற்புத சரிதங்களகு டி
வரிசையாய்ச்சொன்ன வகைதனிலிந் து
வங்கிசந்தனில்அரி யங்கிசமாய்வந் து
திரைகடல்சூழ்பூமி பாரந்தவிர்ந் து
செழிக்கவிளையாடின சேதியெல்லாமிசைந் து. (சுக)

உ. தருமசீலரானயெது வங்கிசம்அயிசுரிய ந்
தழைக்கஅவதரித்துமென் னென்னலீலைசெய்தகாரிய ம்
அருமையுள்ளஅச்சுதா னந்தரவருடவீரிய ம்
அகிலலோகங்களும்அரி சொரூபமானகாம்பீரிய ம்
புருஷோத்தமர்கதை யதுவேவைகுண் ட
புரவாசஞ்செய்முத்தர் கானஞ்செய்யக்கண் ட
வருபவவியாதிக்கு மருந்தாயுருக்கொண் ட
முகத்தாகியஅரி கதையைசசொல்லகண் ட. (சுக)

ங. விடபுருஷர்கள்செவிமனதுக்கு மின்பஞ்செய்யுங்கா தை
வேதாந்தப்பொருளறி நாதர்களுக்குநல்லபா தை
மடையரிதைத்தவிர்வர் அவரோகோகத்துசெய்யும்பே தை
மாயன்கதைசொல்லுவீர் மானுபாவரோநீரொன்தா தை
அடல்வீட்டுமர் துரோணர்கிருபாசா ரி
ஆதிதிமிங்கில கவுரவசேனைவா ரி
திடமாயென்பாட்டன்மார்க்குக் குளப்படியாகப்பா ரித்
தெப்பமாய்நின்றஅரி யற்புதஅருள்மா ரி. (சுக)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வேதங்க ளெல்லாஞ்சிக் கெடுக்கவேண்டி
வியாசராய்ப் பிறந்தவர்க்கு மைந்தனோ
போதங்க ளெல்லாம்மெய் யுருவாய்நின்ற
புண்ணியனே சுகமுனியே கேளுமையா
ஆதங்கந் தனைத்தீர்த்தே யுதிட்டிராதி
யவனைஅரி ரெட்சித்தா னுனக்கென்னென்றால்
மாதங்கள் நிறைகருப்பந் தனிலே துன்பம்
மாற்றினு ரென்னையுங்காப் பாற்றினாரோ.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தநந்தன் கதைசொல்வீரோ
ஞானசுகரே பெரியோரே

அநுபல்லவி.

என்றனைரெட்சிக்கும் அருள்மாகடல்நே மி
என்னுக்குளெண்ணைபோ லெங்குமநிறைந்தசா மி. (நந்த)

சரணங்கள்.

க. துரியோதனுதிகட்கும் பாண்டவர்க்குந்தா னே
சொல்லும்வினைமுத லாய்நானுண்டானே னே
பரிதாபஞ்செய்தசுவத் தாமாவென்பா னே
பாணந்தொடுத்ததாலே மிகவுநொந்தே னே
பண்டென்தாயார்வயற்றிற் கொண்டிருந்தசமயத்தி ற்
பக்கலிற்சிக்கெனத்தோணி யெறகருள்சக்கரபா ணி. (நந்த)

உ. உள்ளும்பிறம்புநிறைந் தாத்துமஞானதீப ர்க்
குயர்ந்தமோட்சமே கொடுக்கும்புருஷரூப ர்
வீள்ளும்அஞ்ஞானிகட்குக் காலரூபப்பிரதாப ர்
வெங்கூறலைறயுங்கொடுக்கும் விளையாடடுச்சல்லாப ர்
வியாதாராதிமூலர் மாயாமானிடலீல ர்
வேதவினைதார்சிறந்த ஸ்ரீதரனுதனேஅந் த. (நந்த)

ங. அஞ்சியென்தாபுத்தனை அன்றுளிலேயார்த் தி
யடைந்தவனைரெட்சித்தார் அவர்க்கெவர்சேர்த் தி
தஞ்சமென்றோனாக்காக்குர் தயாபரமூர்த் தி
சகலலோகங்களிலும் அவருடகீர்த் தி
சாட்சாத்தாம்நாரணரோ சூட்சமாதிகாரண ரோ
சந்திரகுலமானுபாவர் சுந்தரமிகுவாகதேவ ர். (நந்த)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தவசிலைக்குள் மேலானீர் பரமவங்கி
சாச்சிரம முனிவரனே தம்பியேனுக்குப்

பவவியா திக்குமருந் தாகிவந்து
பாலிக்குங் குருநாதா கருவில்வந்து
இவகையா யெனையிரட்சித் தவராமந்த
இருடீகே சன்சரிதைச் சொல்வீரென்றே
நுவலரும்பா கவதரசஞ் சுகமுகத்தால்
நுகருவார் பரிட்சித்துப் பகருவாரே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லவேணுஞ் சுகமுனியே
சொல்லவேணும்

அநுபல்லவி

சொல்லவேணும் வினையெல்லாம்
வெல்லவேணும் மூவுலகில்
எல்லவர்களுங் கொண்டாடும்
நல்லவாசு தேவன்கதை. (சொல்)

சரணங்கள்.

க. உத்தமிதேவகி கருப்
பத்திலே யுண்டான பல
பத்திரரும் ரோகிணிக்குப்
புத்திர ரெப்படியானார். (சொல்)

உ. இப்படிச்சொல்ல மறுபி
றப்பில்லாமற் பலபத்திரர்
மைப்படிக்கண் ரோகிணிக்கு
எப்படிப் பிள்ளையுமானார். (சொல்)

ங. திடத்துடன் வசுதேவர்
இடத்திற்பிறந்த கிருஷ்ணன்
நடத்தைகள் சொன்னவர்
இடத்தெருவிலேன் போனார். (சொல்)

ச. ஆதிமூலராமகிருஷ்ணர்
ஞாதிகளுடனுமேப்
போதும் வசித்தவிடம்
ஏது சந்தேகந்தீரச். (சொல்)

ரு. ஊரினிடையேயிடச்
சேரிதனிலென்னென்ன
காரியஞ்செய்தாருங்
வாரிகோவிந்தன்கதை. (சொல்)

சா. மதுபுரியிலும்அந்
மதுசூதனர் தான்செய்
சதுரலீலைகளென்ன
விதயமெதுநானறியச். (சொல்)

மானுபாவர்தாயுட ன்
தானேபிறந்தகஞ் ச
ஞானபூஜிதனை அம்மா ஜை
வதஞ்செய்வானே ன். (சொல்)

தரணிதனில்மானி ட
உருவையாசரித்தே து
புரியில்யாதவரொடு ம்
அரியிருந்தசண்டெத்த ஜை. (சொல்)

நித்தனேகிருபையென்மே ல்
வைத்திடும்முனிவர ஜ
சத்திலேகோவிந்தனுக்கு ப
பத்தினியெத்தனைபேர்க ள். (சொல்)

கண்ணன்கதைவினவியபரிட்சித்துஅரசனை
சுகசுவாமிபுகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவகை கேட்டதுங்கே ளாததான
எம்பெருமான் கதைகளெல்லாஞ் சொல்லுமையா
உந்தன்முகத் தாமரையிற் பெருகாநின்ற
உயர்ந்தஅரி கதாமுதத்தைப் பானம்பண்ணும்
எந்தனைத்தான் பசிவருத்தஞ் செய்யவில்லை
யேஜலபா னங்கூட இலாதிருந்தும்
நந்தாத முனிவரனே யென்பார்தன்னை
நாடுவார் சுகமுனிகொண் டாடுவாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வாசுதேவன் காதையே பேசுவது மேதையே

அநுபல்லவி.

ராஜதர்மபோனே நன்மைசேர்செம்பீர னே
மாசில்லாத தீரனே மாஞானுதிகார னே (வாசு)

சரணங்கள்.

க. மாதவன்கண்பார்க்குமே மகிமையெல்லாஞ்சேர்க்கு மே
பாதோதகம்ஏற்கு மே பவங்களெல்லாந்தீர்க்கு மே (வாசு)

உ. பாகவதம் வாசிப்பா ர் படிக்கச்சொல்லிப்பூசிப்பா ர்
யோகஞர்னம்நேசிப்பார் உண்மையென்றேயாசிப்பா ர் (வாசு)

ங. உம்மைப்போலேயாவரோ உறுதிகொண்டுசேர்வ ரோ
நெம்மதியுண்டாவ ரோ நீரோமானுபாவ ரோ (வாசு)

ச. சலிக்கடலுக்கோட மே கல்விஞானப்பீட மே
பலிக்குமந்திரகூட மே பாகவதபாட மே (வாசு)

பிரமதேவரிடம்பூமிதேவிமுறையிடல்.

விருத்தம்.

ஐயபரீட்சித் தேகேளும் எதுகுலத்திற்
சீதரன்வந் தவதரித்த வகையைச்சொல்வேன்
கயவர்களா மிராஜனொன்னும அசுரகோடி
களினாலே வியாபரிக்கக் கணடேபூமி
பயமிகுந்தே அயனிடத்திற் பசுவாய்ச்சென்று
பாரமிதை யான்சுமக்கப் படுமோவென்றே
துயரையெல்லாஞ் சொல்லியிரு கண்ணீர்மாரி
தூவுவாள் முறையிட்டுக் கூவுவாளே.

தரு, இராகம்-கெவுளிபந்து, மிச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

சரணய்யதேவப்பிரமனே என்னுடை பாரம்நீக்கு.

அநுபல்லவி.

வெய்யசுராதியர் தாமிந்தப்பார்க்கு ப்
பொய்யரசாய்ப் பிறந்தாரடியேற்குப் பாரம்
அய்யாஉன்னருள் விழிநோக்கு. (சரண)

சரணங்கள்.

௧. ராஜர்களென்னும் வியாஜமோர்பேச் சு
தேசமெங்குஞ்சுவாமித் துரோகமுண்டாச்சு விசு
வாசபாதகம் வெருவிச்சு. (சரண)

௨. துடுக்கசுரப்படை ராஜர்கள்சாக் கு
எடுக்கப்படாச்சுமை தானடியேற்கு சாமி
கடிக்கப்படாதபாக்கு. (சரண)

௩. கொலைக்கிசையாத வராளவரால் ல
புலைக்குயர்பொய்யர் கொருவன்மென்சொல்ல அய்ய
தலைக்குமிஞ்சின குல்லா. (சரண)

௪. பெருஉக்கிரசோபஞ் செய்மதிமூட ர்
ஒருவர்க்கும்இதம் இல்லாதகாடர் ஆகும்
குருவுக்குமிஞ்சினசீடர். (சரண)

பிரமன் அசரீரிவாக்கின்படி தேவர்களை அவதரிக்கவுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பாகாக உருகுநெஞ்சாய்ப் பூமிசொன்ன
பாங்கறிந்தே பிரமர்முககண் ணருடன்தேவர்
வாகாகக் கூடியசுந் தரணிகூட
வந்துதிருப் பாற்கடலின் கரையைச்சேர்ந்து

காசாகார் வண்ணவென் றேத்தியேயோ
கனிஷ்டைசெய்யும் போதரிதன் கடாட்சத்தாலே
ஆகாச வாணிசொன்ன வகையறிந்தே
அயன்சொல்வார் தேவர்கட்க பயஞ்சொல்வாரோ.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேவரோஅவதாரஞ் செய்வீரே அசுரர்
தீமைதவிர்ந்து நீங்களுய்வீரோ

அநுபல்லவி.

பூவினுடதாபங்க ளேவருந்திறைஞ்சொல் ல
லாவதன்முன்னேவாசு தேவர்க்குத்தெரிந்த து (தேவ)

சரணங்கள்.

௧. பூமியில்வஸுதேவர் வீட்டில்அரிபர ம
புருஷாவதரிப்பாராக்கு ஞ்
சாமிநீசுவரோசுரர் அவரிந்தப்பூடாரத்தை த்
தன்னுடசத்தியாலே நீக்கு ம்
ஆமிதற்குமுன்னாலே நீங்களும்பூமிகளுங்க ள்
அங்கிசம்அவதாரம் வரக்கு ம்
நேமகமாகவெது குலத்தின்றபிறவுங்க ள்
நிச்சயமுங்கள் பயந்தீர்க்கு ம் (தேவ)

௨. அவனைப்பூசிக்கிறதற்காகத் தெய்வப்பெண்களு ம்
அவதரிக்கட்டுஞ் சொல்வேனின்ன ம்
அவரங்கிசமுமாகி யாயிரமுகமு ள
ஆதிசேடனும் பிரசன்ன ம்
விவரமாய்விஷ்ணுவுக்கு இஷ்டங்கள்செய்கிற நி
மித்தியமாகவே முன்ன ந்
தவறாமல்தமையனாக வுண்டாகிறானதை த்
தீரனேயறிந்துகொள்ளுந் தயிரியஞ்சொன்ன ம் (தேவ)

௩. மெத்தஉலகங்களைமோகம் பண்ணிவைக்கி ற
விஷ்ணுமாயையொரு கூறு ள்
உத்தரவுப்படிக்கொரு காரியமா க
உண்டாகியும்வரப் போகிறா ள்
சத்துருவாகியஅசுரர் பலபடைகளொல்லா ந்
தழைப்பதல்லையினிமேல் மீறா ள்
உத்தமமாகும்இந்த வகையேநடக்குங்கண்டீ ர்
உள்ளங்குளிர்ந்துபூமியும் மகிழ்ச்சியைமாறா ள். (தேவ)

வஸுதேவர்தேவகியைமணம்புரிதல்.

விருத்தம்.

பிரமனிந்தவகைதேவர் தமக்குச்சொல்லிப்
பின்னும்பூமியைச்சமா தானஞ்செய்து

திரமான தன்னிடத்தைச் சேர்ந்தார்சூர
சேனனெனும் இராஜராவ னெதுகுலத்தின்
தரணிபனும் மதுபுரியை யாண்டார்மைந்தன்
சவுரியவர் தேவகியை மணம்புரிந்தார்
உரமிருந்த ராஜரிஷி கதைகளெல்லாம்
உத்துநீ யறிவைபரிட் சித்துநீயே.

தரு, இராகம்-மோகனம், திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

தேவகியைமாலை சூட்டினார் வஸு-
தேவா சுமங்கலம் பூட்டினார்

அநுபல்லவி.

நாவலர் சொல்மது ராபுரிமீ து
ராச்சியபாரஞ்சூர சேனர்செய்போ து
தேவர்சபையிலுங் கீர்த்திகளையோ து
தேவகராம்உக்கிர சேனர்தந்தருள்மா து (தேவ)

சரணங்கள்.

௧. நலங்குகளிட்டுடன் மஞ்சனமாட் டி
ரவணிதஆடையா பரணம்பூட் டி
அலங்கிருதமாகவே யந்தணகோட் டி
அதிலேவேதப்பொருள்கள் யாவையுஞ்சூட் டி
அங்கைபிடித் து ஓமம் வ
லங்கொண்டிரத் து பொரிசொரிந்
துங்கல்மிதித் து அருந்த தி
யுங்கண்டுவைத் து ரமணி ய
ஊஞ்சலிருந்தாடல்செய்திடத் தாஞ்சனங்களாருமுய்கி ட
வாஞ்சைசயுற்றவநகின்பம்எய்திடக் காஞ்சனமழைதானேபெய்திட. (தேவகி)

௨. எண்ணருங்கோடி யிராஜர்நிறைந் த
ஏர்வையதாகிய வீதியில்புந் த
அண்ணனுமாகிய வன்தான்சிறந் த
அன்பாகத் தன்னுடன் கூடப்பிறந் த
அரிவையின்பாலே தங்கையின்
அருமையினாலே ஊர்வலம்
வரஒருகாலே தேர்சரு ம்
மெருமலைபோலே சூழ்கெ ம்
பீரத்தொடுநெஞ்சந்துண்ணவுஞ் சாரத்தியங்கஞ்சன்பண்ணவு ம்
ஊரிடத்தினில்யாருமெண்ணவும் பாரிடத்தினிற்றேவர்நண்ணவும் (தேவகி)

௩. சந்தனங்கந்தப் பொடிகள்திமிர்ந் து
ஜாதிமல்லிகைமுல்லை மாலைபுனைந் து
அந்தரதுந்துபி சூழவிசைந் து
அற்புதமாய்உக்கிர சேனருவந் து

ஆனைநானூ று குதிரைகள்
தானைமுன்னூ று விசித்தி ர
யானம்வெகுநூ று தேர து
தாஞென்பதூநூ று அழகுள் ள
தாசியிருநூறுந்தொடுத்திட மாசீதனந்தானேகொடுத்தி டத்
தேசிகத்திலேயாதர்கடித்திட மாஜகத்திலேயாரும்படித்தி ட (தேவகி)

ஆகாசவாணி கஞ்சனுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

தழைந்தசந்தோஷத்துடனே கலியாணஞ்செய்
தங்கையுடன் மைத்துனனுந் தேரின்மீதில்
வழிந்தொழுகு மயூ வினை ஊர்கோலத்தில்
வரும்போதயா ணைப்பெஞ்சா ரதியாய்வந்தான்
செழுங்கருணைமண்டலத்தில் ளன்புவைத்த
தீரபதிக்குக் கொல்லலந்தாப்போலே
எழுந்தாக னேயென்று இடிப்பேரைத்தானே
இட்டு வெகு நீதசாரங் கூப் பிட்டுத்தானே.

தருசகாட்டியுங்கஞ் ஆதிதாளம்.

நன்செய் தோமெல

கஞ்சனே சொஞ்சனே ரஞ்சொனேன் பாரடா காணலாமே.

அநுபல்லவி.

கஞ்சா அறிவில்லாக்கண் னெஞ்சாவிந்தக்களிப் பு
மிஞ்சாதேவரவரக் கொஞ்சாதேநீயட டா (கஞ்ச)

சரணங்கள்.

௧. முட்டாளேயிவளுட் எட்டாம்பிள்ளையிலே லே
பட்டாயென்பதுவரும் திட்டாமிகதருள்ளா தே (கஞ்ச)

௨. இங்கேதேவகியான தங்கைக்கருமை செய்ய
வுங்கேவெருவது சங்கையில்லையட டா(கஞ்ச)

௩. மச்சான்தங்கையென்றெண்ணும் உச்சாயமானதெண்சா ண்
குச்சைப்பிடுங்குதடா லெச்சையில்லாதவ னே (கஞ்ச)

கஞ்சனை வசுதேவர் தேவகியைக்கொல்லாமல் விலக்குதல்.

விருத்தம்.

உணவாற திவளெட்டாம் பிள்ளைதானே
உன்னுயிரை யென்றாகாச வாணிசொல்ல
நினைவாளை யெடுத்துத்தே வகிதன்கூந்தல்
நேர்பிடித்து வெட்டுவே னென்னநின்றான்
கனவாழ்வை நம்பிப்பா வஞ்செய்யாதே
கஞ்சாகஞ் சாவேண்டா மென்றேகூவி

மணவாளக் கோலவஸ்து தேவா வந்து
மாதென்பார் கொல்லுவதார் காதென்பாரோ.

தரு, இராகம்-யாஞ்சி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பின்னும் முன்னும் பாராமற் பேருள்ள நீதானே
பெண்வதை செய்யலாமா ..

அநுபல்லவி.

இன்னிலத்தி லுன்னைச் சரணமிது மன்னவாக் கு
மன்னவனே யென்ன சொல்வேன் உன்னுடைய பின்னவளைப் (பின்னு)

சரணங்கள்.

௧. காருடைய யாகஞ் சாயித மண்டலத்திலே த
வாகு தமரணமவருந் தப யபோ டாதே
சேநவதும இப்போதே நூறுவருடமேயோ சோ
நிச்சயமென்பது தவ நந்தருளமா ருமோ
தாரணியிற் போஜவங்கிச தத்திலேங்க ளா.
தன்னுடனே பிறந்த யிவள் நட மாதே
ஆயமா சரவகலி யாணப் பெண்ணட டோ
அத்தச் செய்பஉன்றனம வா காட் ராதே
காரிம் கயை நீருந்தவிச் சீரு வொ பாரியா கூட் க
உசாரறிய ரசோரிமீது சாதுசெய்து போயிப போ (பின்னு)

௨. சொல்லுகின்ற தேகிடரூப பாவ பண்ணியாதொடர்ந்து த்
சேசய வந்தாலமுன் பட லட போசசே
புலுழுபடசியானது சா ஒ ஞானைறவிட டொனனைப பிடிக்குமே ய
போலிரசஜைசக்கடல நீசசே
சொல்லுமேன முனமேசககுதார் கண்டதுவுங்கேட்டதுவு ஞ
சொப்பனமமோ லெல்லவநுநம் போய யாசகே
நிலவுமய்யா பிராணிகளின் தேகமதுதுசசமென்பா ர
நீகுசமிழி யென்றுலகப பேசசே
எல்லோர் களாயல்லவோ வலியிந்தபெலலியபு ன்
செல்லமெனச் சொல்லியிப்போ கொல்லுவதும் நல்லதல ல(பின்னு)

௩. ஏயவிதியாலேவற் சொண்டமன நாளது வும்
எங்கெங்கே போவதங்கே தானே
மாயையினுறை பண் மறைந்து குணங்களிலே தேடியா ன
வெளவிகாரங்சொ ைடுபிறப பானே
தூயசோதமணைஞலதத்திற காறதிறைலசெயுமடோ து
சோதியென்ற மயக்கஞ்சி மானே
காயமுள்ள புருஷனவன் மாயையோடே வுங்குணங்களி ல்
காதல்வைத்துமோகங்கொள்கி றானே
ஞாயமறிவாயேயொரு சாயுதாதரேயுத்தது ம
நேயமதாய்ச்சேயின்பூவை நீயருமையாயவளாத்து ம(பின்னு)

கூறுவதுநேற்றிருந்தா ரின்றைக்குக்காணோமென்பது ங்
குவலயத்தில் வழக்கமல்லோ பாரும்
ஆறுகாதமென்னவுங்கோ வணங்கட்டுவார்போலிந் த
ஆலோசனை செய்யலாமோ நீருஞ்
சீறுவதென் அன்றடிக்குஞ் சாற்றைப்படற்கொண்டுசாத்த த்
தீரும்வண்ழ மேற்றயவு கூறும்
ஆறிலேவந்தாலும்வரும் நூறிலேவந்தாலும்வரு ம்
ஐயனே யென்வார்த்தை களை யேரும்
வேறொருவர்கூறுடலைக் கோறுவதுமாறும் இ ந்த
மீறுசினமாறுகவிவ் வாறுசொன்னேன்தேறுக வே(மின்னு)

வசுதேவர் ஆலோசனை செயல்.

விருத்தம்.

வாலியமாம் இக்கலியாணப்பெண்ணுண்மின்
வந்தனை மண்டலத்தில் நீதானெங்கும்
கேலியா கும்படிக்குக் கொல்லலாமா
கீர்த்திா னேயென்று கொஞ்சித்தோக்கிய
சாலிவசு தேவர்வெகு நீதசாரந்
தனையெடுத்துக்காட்டியுங்கஞ் சன்கேளாதால்
மேலிதற்கே நாமென்செய் வோமென்றேநல்
வினைசெய்வார் மனதினிற்சிந் தனைசெய்வாரே.

௩ரு இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்வாரே வசுதேவர்
சிந்தனைசெய்வாரே

அநுபல்லவி.

மந்தனைகஞ்சன்சபையில் வாஞ்சைக்கெதிராகவாத் து
நிந்தையில்லாத்தேவகிதன் நிப்பந்தந்தனைப்பாத் துச் (சிந்த)

சரணங்கள்.

௧. ஒருவர்தானொருயிரைக்கொல்லாமலே புத்தியால்
உளவுமாக்குநதப்பி வைக்கலாம்
குருதிவேற்கஞ்சனைச் சிக்கலாம் இலதால்நம்மேற்
குற்றமில்லையென்று சிக்கலாம்
கோவிவெகுபாவிகண கோரஞ்செய்கிறானிது ம
காவிதனகாரியஞ்சகிக் காதெனவுமேசும் மா (சிந்த)

௨. குவலயத்திலிவள் மாடடும் பிறக்குகின்ற
குழந்தைகள்கையாலே நாட்டும்
இவனைக்கொல்லச்சொல்லிட்போட்டும் இந்தவேளைநாம்
இவளைத்தானே உயிர் மீட்டும்
இப்படியெல்லாஞ்சொல்வதில் ஈசுரேசுவரகடாட்ச ம்
எப்படியோஅப்படி யிருக்குதென்றேயதிருட்ச ஞ் (சிந்த)

௩. இந்தையவிடத்துப பிள்ளையும உண்டாச்சாகாமல்
இவனிருந்தாலொரு சனமையும
வித்தியாசமென்று கொள்ளையும உண்டாகாவிட்டால்
விதியுளளபடி யென் றுளளையும
மிகக்வேசஞ்சலங்கொண்டு வேதனைகளாமிதமாய் த்
தககஅனைகதுந்துமி நாடலவிநமாய ச (சிந்த)

௪. சாகிறவனை பிழைக்கிறதும பிழைக்கிறவன்
தன்னையென் அழைகிறதும
வேருங்காடு தழைகிறதுந தழைத்தகாடு
வேகநெருப பிழைகிறதும
மிகவு மழைடபேறுபிள்ளைப பேறறிவதொன்றன் று
அதவிலையுடருயுசப ராலறியலாமெனை று (சிந்த)

தேவிபெபிராட்டியாா புநல்வணாய்பெறல்.

விருத்தம்.

அரியவசு தேவரிடா வதைசிற்றடிசை
அசாச வாணரசொலள தவராபிலலை
வருபிள்ளை யெல்லாமடை டைடை ப்டிபெபணா
மனமவெனா ஙகணைகமையசகால லாமலவிட்டான்
திருமாயச சகலருக்ருந டவமா ா
தேவிபுர அநதாசா ருணாம ரணடே
வரிசையாயப பிள்ளையட பெதரெயாத்து
வைநதிட்டாள ஒருபெண றும பெறறிட்டாளே.

௩௫, இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உடசமனுநிமோ பாகவதததின உண்மையறிவீ ரோ.

அநுபல்லவி.

சிாசுசசமுச்சபாடசி தேவகு தேவரோ
மெயததவததுமா சாரதநா அததிறதில் யாவரோ (உதத)

சரணங்கள்.

௧. கீர்த்திமானெனறு முதறபிள்ளைபிறநத போதே சொலவேன்
சேருமையா மசுர்வா மொசாலபாசவ ருதே
வாசபாபாபபுடனா வருசாதங்கமாமலேடு மேதே றிகொடுமை
வநதுபுநலமயக ருசனகைகொடுசதாாசப பாதே
பாாசதவா வசமோமாக கசசோாதகமெயவாபசதரு ட
ஆாததரவிமகுபயருநர முாததுமெயனறுமெயலலா மே (உதத)

௨. சாறுக ளுககெசதா தாரநேரசிகககசு டாது நல்ல
சறசணருசசெசுமியும அபேடசா டாது
மாதிட்டருகசயபாளனமாசானா பலளைப டாது ஆசது
பஞாளிகடமசது ராமவிடமனமோ டாது

வேதநெறிவசுதேவர் நீதிநிலைமையைக்கண்டா ன்
காதகனுங்கஞ்சன்அப் போதிலேசந்தோஷங்கொண்டா ன் (உத்த)

௫. இங்கிந்தப்பிள்ளையாலே யெனக்குச்சாவில்லைஅப் பிராணி யாகும்
இந்தப்பிள்ளையைநீகொண்டு போமிதிலென்னதிராணி
உங்களுடையவெட்டாம் பிள்ளையால்மரணம் ஊணித்தானே
ஊர்கோலமதில்வந்து சொல்லியதாகாச வாணி.
அங்கதற்கென்னயிப்போது சங்கைபென்றும்வெட்டா னே
பங்கமில்குழந்தையவ ரங்கைகொடுத்திட்டா னே (உத்த)

௬. புண்ணியவான்கள்வாயிற் பொய்வருமோவர நாளும் இன்னம்
பொய்சொன்னவாய்க்குத்தான்போஜனமுங்கிட்டாதுகாளும்
எண்ணினேற்கஞ்சன்பேச்சை யெப்படித்தான்கிசம் பூளும் பேனை
யெடுத்தாலுமெடுப்பன்காதறுத்தாலறுப்பனென்றுதோளும்
எண்ணருநலமிருந்து பண்ணுவதுமென்னய் யா
மண்ணினிடபிறந்தவற்கு நன்னுதல்வசனசுத் த. (உத்த)

கஞ்சனிடம் நாரதர் வரல்.

விருத்தம்.

சத்தியந்தப் பாமல்வந்த வர்தன்கைக் குழந்தைகண்டே
அத்திசெய் யாமலிங்கி தறைந்துபோ மென்றான்கஞ்சன்
அந்நிற மவருஞ்சென்றார் அயபரிட் சித்தேகான
வித்தைநா ரதர்வந்தங்கே வினைவைப்பார் நினைவிப்பாரோ.

தரு, இராகம்-பிலகரி, அதிதாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சனே கேளாய் இதைக்
கருது வருது அரி பொருது விருது பெறக் (கஞ்ச)

அநுபல்லவி.

கொஞ்சமிதென்றெண்ணாதே நெஞ்சைத்தொட்டறிச ர
பஞ்சராயவருது வஞ்சனையில்லைய டா (கஞ்ச)

சரணங்கள்.

க. இடைச்சேரியிலேநந்தனைமுதலானவிடையர் களும் அங்கே
இடைச்சியராய்வந்துபிறந்திருக்கின்ற அன்னநடையர்களுந்
திடச்சித்தர்வஸுதேவர்முதலாம்யாதவப்படையர் களும் பின்னுந்
தேவகிமுதலானயாதவப்பெண்கள்கொஞ்சிற்றிடையர் களுந்
சிந்தையிலாதவர்கள் இந்தஉபயத்திராளு ம்
அந்தத்தேவாங்கிசாகள் சந்தேகமாமென்றறை தே (கஞ்ச)

உ. இங்கேகஞ்சனுமாகிய உன்னைச்சேர்ந்தஜோதி களும் உன
திட்டமிகுந்தபெந்துக் களாகியஜாதி களும்
அங்கமதாகியுன்பிரிய முனாகினோதி களும் இவ
ரனைவருமுலககண்டகாரமஅசுரருபாதி களும்

அமிக்கவானதிந்தப் பூமிக்குப்பாரமாயு ம்
நேமித்தும்உங்களைக்கொல் லாமல்விடார்கள்தேவ ர் (கஞ்ச)

௩. தூவாதவரொன்றசுரர்மேற் றேவர்பாணம்எய் வாரோ நல்ல
சோற்றுக்குக்கேடுமிந்தநிலத்துக்குப்பாரமென்றுவைவாரோ
தேவகிகருப்பத்தில் அரிவந்தவதாரஞ்செய் வாரோ அந்த
தீரசக்கரபாணிதானே உன்தலைகொய் வாரோ
தேவர்களெல்லாங்கூடிப் பூவில்வந்துபிறந் து
பாவகாரியுங்களை யேவதஞ்செய்வார டா (கஞ்ச)

கஞ்சன் தேவகியுடன் வசுதேவரை விலங்கிடல்.

விருத்தம்.

கிண்டிவிட்டுக் கேளிக்கை பார்க்குந்தன்மை
கேளுமையா நாரதர்சொன் னதிறற்கஞ்சன்
பண்டுவிட்டு விட்டேனென் றுரைத்தசொல்லைப்
பாழாக்கிச் சிசுகத்தி பண்ணஎண்ணி
மண்டிவிட்டான் வஸுதேவருடனுமேதே
வகிதனையும் பிடித்துவரச் சொன்னான்வந்து
தண்டிவிட்டா ரென்னவென்று துன்பந்தன்னைத்
தாங்குவார் அரிபத்தி யோங்குவாரோ.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நீதான் அறிவிஷ்ணுராதா மேதாவி
நீதான் அறிவிஷ்ணுராதா

அநுபல்லவி.

வேதாந்தச்சொரூபத்தின் நாட்டத்தை
மேலானவர்தேடிற தேட்டத்தைப்
போதாந்தமெஞ்ஞானத்தின் கூட்டத்தைப்
புருஷோத்தமர்திருவிளை யாட்டத்தை (நீதா)

சரணங்கள்.

௧. சிசமிதென்றேநாரதர் பேச்சு நெஞ்சினிலேயுறுத்தலுண் டாச்சு
கசடன்கொண்டானேபெருமூச்சு கஞ்சன்பண்ணுவானே கூச்சு
வசுதேவரையும் மாதரசாந் தே
வகியும்பிடித்து விலங்கிலேமாட்டினா ன்
பிசிறியவன் தேவகிக்குப்பிள் ளை
பிறக்கப்பிறக்கக் கத்திக்கிரையூட்டினா ன் (நீதா)

௨. மாதாபிதாஅண்ணன் தம்பியை மைந்தருறவானவ ரன்பியை
நீதிதவறுதுவி ளம்பியை நிலையில்நிற்பாரோமனம் வெம்பியே
யேதலத்திலே உலுத்தமன்னவ ர்
லெச்சையில்லாய லத்திபண்ணுவ ரோ
பாதகரவர்முகத்தில் விழிக்க ப்
படுமோகண்டாய் பரீட்சித்தென்னுவ ரோ (நீதா)

௩. ஆனதினாலேகஞ்சனுங் காமி யசுரனவன்பெயர்சால் நேமி
தானவனேமுனமந்த நேமி தரனுலடியுண்டவன் பூமி
மேனிருமூடனுகைவந்துபிறந் து
விஷ்ணுவைச்சேர்ந்த தேவர்கள்யாரு ங்
தானந்தயாதவா ளென்றுவிரோதி த்
தான்பாகவதமதி லன்புகூறு ம் (நீதா)

௪. அக்கிரமஞ்செய்துயாதவர்போஜர்கள் அந்தகரெனவாமிந்தத்தேசர்கள்
மிக்கிவர்களுந்தாமொன்றும்பேசார்கள்வேந்தனிவனவரிவன்தாசர்கள்
விக்கிரமமாய்ப்பெற்ற தாயிடங்கற் ற
வித்தையைக்காட்டிப் பிதிர்த்துரோகம்பூண்டா னே
உக்கிரசேனனைத் தள்ளித்தாந்தா னே
உயர்சூரசேனங் களையாண்டா னே (நீதா)

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கஞ்சவதம் துமித்தர்தேவகிப்பி ராட்டியார்க ருவில்வந்துங்
கஞ்சபவன் முதலானோர் துதிகொண்டார் கண்ணனென்று காட்டிப்பின்னுங்
கஞ்சரிகர் கனதனத்து யங்கவள்சு மாதானங் கண்டதாயு
கஞ்சரியாம் அத்தியாயம் புகலுமவ தாரிகைகண்டோ.

கஞ்சன் யாதவர்களை உபத்திரவஞ்செயல்.

விருத்தம்.

அமைந்துவாழாக்கஞ்சனவன் யாரவரைப் பொருதடித்தே
சுமந்ததலையுஞ் சும்மாடுந் தொடர்ந்துதேசாந் தரஙகளிலே
குமைந்துகுமைந் துமேயொளித்துக் கொண்டேயிருக்கச் செய்தகதை
யுமந்தவிரங்க ளெல்லாம்நீ ருற்றேபரீட்சித் தேயறியே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, அடதாளம்.

பல்லவி.

அரிசரித்திரம் நேராய்க்கேளாா
அருச்சுனன் தருபுத்திர சுபுத்திரனே

அநுபல்லவி.

தரணியிலெங்கும்பிரசித்த பெருமைபொருந்தும்படிவைத்து த்
தனையுதரங்கொண்டேயிருக்குங் கருவினில்வந்தூந்தனைரட்சித்த (அரி)

சரணங்கள்.

௧. பிரலம்பன்பகன் சா ணூரன் திரணைவிருத்த ன்
பெருமஹாசனன் ஆங் காரன் முஷ்டிகமென்று ம்

அரிஷ்டன் துவிதனும் பேரன் பூதனைகே சி
அடல்தேனுகன்பாணு சுரன் நரகாசுர ன்
வருமிவர்களைமுதலாமசுரராய ர்
மகதாதிபஜராசந்தனுடனேதீய ர்
வாளொடுசுற்றி அம்புவேல்கொடை ன்
ஞானும்உறுக்கிக் கஞ்சனுனவ ன்
யானுவதற்கோர் கும்பலாய்யா த
வானாயுபத்திர வஞ்செய்தா னே (அரி)

௨. குருதேசம்பாஞ்சாலங் கேக யஞ்சானுவமு ங்
கோசலம்விதர்ப்பந்தியாக மிகுநிடத ம்
வருவிதேகங்களனே கங்க ளிலேயா த
வர்களோடிமறைந் தேக இப்படிக்செல்லா ம்
பாவும்பசிக்குப்பனம்பழந்தின்னப்பித்த ம்
பட்டபாடுகளைப் படுதென்றும்அவன்சித்த ம்
பாவமதென்ன சொல்வேன்சுந்த ர
மேவியபின்னவள் தன்சங்கையா ங்
தேவகியின்னாக ளைந்துமொன் று
மேவனதசெய்தானே கஞ்சனுமி னி (அரி)

௩. உயிர்களையொன்றுங்கொல்லாதே யிருப்பீது வே
உயர்விரதம தல் லாதே மற்றென்னதவ ம்
முயல்வதின்முன் நில் லாதே அவராயுவி ன்
முடிவின்றிநமன்செல் லாதே அதென்னென்றாலோ
இயல்பாய்ப்பெரியபுண்ணியங்களைச்செய்தாரு ம்
இழுக்காம்பெரியபாவங்களைச்செய்தாரு ம்
இம்மையிலேபலன் அனுபவிப்ப து
தன்படநன்னூல் நெறிதாணியவுற்ற து
செம்மையசாயுவை நிறையவுந்தரு ம்
அம்மதிகஞ்சனும் அறிகிலா னே (அரி)

திருமால் மாயையைப்பிறக்க அருளல்.

விருத்தம்.

அஞ்சொலாள் தேவகியே யாங்கெர்ப்பத்தில்
அனந்தனொனும் விஷ்ணுகலை யாதிசேஷன்
தன்ஜனனங் காணவுமுண் டானபோது
சந்தோஷத் துடன்துயரும் வளர்ந்ததையா
தஞ்சமென்று சகைநம்பும் யாதவரைத்
தாமிட்டுக் கும்படியே அரிதான்செய்வார்
கஞ்சனு னுண்டான பயத்துக்கிந்தக்
கரவுதான் மாயைசருத் தரவுதானே.

திபதை, இராகம்-கேதாரகௌளை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

யோகமாயையே மங்களாகரையேலோ
மோகனையேகேள்பெண் (க)

இடையர்களாலும்பசுக் கிடைகளாலும்வெகுமு
சடையாயிருக்குதிடைச்சே (உ)

அந்தஇடைச்சேரிக்குப்போய் நந்தகோகுலத்தினி
சுந்தரவசுதேவர்தன்பா (௩)

ரோகிணியிருக்கிறாளிதி வாகினியங்கேபாராய்
வேகிநீயொன்றுசெய்வா (௪)

கஞ்சனுக்கஞ்சிச்சிலநா வஞ்சிகள்மறைந்துவா
முஞ்செய்கிறாள்கண்டபா (௫)

நாடித்தேவகிகர்ப்பத்திற் கூடியென்னங்கிசையா
சேடனிருக்கிறானங் (௬)

உற்றந்தாதிசேடனை யிழுத்துரோகணிகொர்ப்பத்தி
வைத்துவிடுறுதிகண்டா (௭)

அக்குவலயத்தில்நானு தற்குமேல்வந்துதான்தே
விக்குப்பிள்ளையாய்ப்பிறக்கிறே (௮)

மாதேநந்தன்மனையாளெ சோதையிடத்திலேநீய
போதையேயுண்டாகுவா (௯)

பூமியிற்சகலஇஷ்ட காமியங்கட்கீசுவரியா
நேமிக்கலாச்சுதேயுன் (௰)

உனைத்தொழுவார்களுக்கு நினைத்ததெல்லாங்கொடுக்கு
கனத்தைப்பொருந்துவா (௰௧)

அடுத்துப்பூசைக்கிரியை தொடுத்துமிகவும்ப
கொடுத்துப்பூசிப்பருன்னை (௰௨)

தலமதிலுன்தனக்கு நலமாயிடங்கள்பேர்க
பலவிதமாய்வைப்பா (௰௩)

துர்க்கைபத்திரகாளி மிக்கவிசையையின்ன
தக்கவைணவிநீ (௰௪)

மகிமைசேர்குமுதைகன் னிகைகிருஷ்ணைமாதவிச
டிகையென்றுசொல்வதுன் (௰௫)

மாயேநாராயணி நீயேசானை
வாயேசாரதாம்பிகை (௰௬)

இப்படிச்சொல்லும்பேர்கள் வைப்பார்மனிதருந்
றப்பாய்ப் பணிகுவார்க (௰௭)

க
ணே
ச்
ரி
லே
ரி
வி
யே
ச
ரு
தி
கே
ல்
ய்
வ
ம்
ப்
யே
ய்
னை
ங்
யே
வி
யே
ள்
ரோ
நீ
யே
ண்
ணை
யா
யே
கி
ள்

உன்னாலேகருப்பத்தி னின்றிழுத்திடு ம்
அன்னவன்பேனைக்கேளா ய்(௰௮)

சங்கருஷணத்தாலே சங்கருஷணரவ ற்
குங்கனமுள்ளபே ரோ (௰௯)

பூமிதனிலேயெங்கும் தாமேரமிக்கிறதா ல்
ராமனென்றும்பே ரோ(௨௰)

பலசாலியானதாற் பலபத்திரன்பி ர
பலமாமொருபே ரோ(௨௧)

தேவகிப்பிராட்டியார் திருமாலைக்கர்ப்பமுறல்.

விருத்தம்.

வல்லியந்த மாயைமால் மொழிகொண்டுந்தான்
வந்துகரு விழுத்துரோ கிணிபால்வைக்கும்
எல்லைதனி லேகருப்பங் கரைந்துபோச்சு
தென்மதுரா பட்டணத்திற் கூச்சலாச்சு
சொல்லரியும் பூபாரந் தீர்க்கவேவ
சுதேவரித யம்புகுந்தார் சோதிவீச
மெல்லியல்தே வகியும்அங் கவரைச்சேர்ந்து
விருப்பந்தான் கொண்டனளே கருப்பந்தானே.

இதுவுமது.

மங்கைகருப் பந்தரித்த அழகைக்கேளாய்
வசுதேவ ரிதயத்திற் புகுந்தவிஷ்ணு
அங்கிசத்தின் சோதிதனை வகித்தார்சூரி
யன்மண்ட லம்போல யார்க்கும்பார்க்கக்
கண்கூசும் ஒருவருபத் திரவஞ்செய்யாக்
கருதொண்ணு தவரானு ரவரைச்சேர்ந்து
மங்களமாங் கீழ்த்திசைச்சந் திரன்கொண்டாற்போல
மானுள்தா னேகருப்ப மானுள்தானே.

தரு, இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மானுள் தேவகிகர்ப் ப
மானுள் அற்புதமானு ள்

அநுபல்லவி.

வானுளுந்தேவர்களும் ஞானிகளுந் தானறியா
ஆனந்தகர அச்சுதாங் கிச
ஆதி பூதசீதர னை (மானு)

சரணங்கள்.

க. பன்னுஜகன்மங்களசர் வாத்துமகமாஞ்சித்தை யே
பன்னகசயனங்கொண்ட பரப்பிரமரூபத்தை யே
மன்னுஞ்சகலலோக மென்னும் உன்னதத்தை யே

தன்னுடகுட்சியிலே வைத்திருக்கு ஞ
சாமி நேமி வாமன னே (மாறு)

உ. மாலுக்குள்ளபடியாலிளந் தளிராசையைப்போலி லே
பாலுக்குநிகர்மொழி தேவகியயிறேஆலி லே
கோலமிதென்றேயடைந்த தேயல்லாமல்மேலி லே
சீலமுனிவர் துதி அரி அரி
தேவ தேவ கோவிந்த னே (மாறு)

ங. வயத்தீங்கர்ப்பஞ்சங்கபாணி யென்பதைமுகங்கூற வே
புயத்திற்பச்சை நரம்பென்றும் அந்தப்புருடனொளிதான்மீறவே
சுயத்தில்நீலவர்ணமொன்று கொங்கைமுனையாற்றேற வே
அயனைப்பெற்ற வனைமுகுந்தனை மு
ராரி தீர வாரி ஜாட்ச னே (மாறு)

கஞ்சன் தேவகிப்பிராட்டியின் கர்ப்பஅழகைக்கண்டு சிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

நாவலனே பொறிமூடுந் தணலைப்போலும்
ஞானமில்லா தவனிடத்தில் வித்தைபோலு
மேவிளக்க மில்லாம லிருந்துமந்த
மெல்லியலாள் தன்தேக காந்தியாலே
மேவியகா வற்கூடம் விளங்கச்செய்து
வெண்ணிலாப் போல்மந்த காசஞ்செய்யுந்
தேவகியைக் கண்டுவயிற் றிறபக்கென்று
திக்கென்றான் கஞ்சனுஞ்சிந் திக்கின்றானே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆலோசனை செய்தானே கஞ்சன்
அவனைப்போலுண்டோகல் நெஞ்சன்

அநுபல்லவி.

வேலோவிழிகளும் வெண்ணிலவோநகையெ ன
மெய்ப்பொருளாகிய கேசவனைப்பண் டு
கெர்ப்பிணியாகிய தேவகியைக்கண் டு (ஆலோ)

சரணங்கள்.

க, தெரிவதிவள் முன்கருப்பங்களுக்கெல்லாம் இவளவுகா ந
தியுள்ளவளாயிருக் காதிப்போதரிக்கு ங
கருவதுவிளையும்பயிர் முளையிலேதெரியுமென் ற
கதையைப்போலவே பிரபைவிரிக்கு ந
தருவதுகாந்தியதிக மானதினாற்கஞ்சனவ ன்
தன்பிராணனையெ அபகரிக்கு ம்
அரியானதிந்தக்குகையில் நிலவரமாய்வந்திருக் கு

தந்தஅரியினிடத் தென்தனுலேயிப்போ து
எந்தவிதங்கள்செய்ய லாமெனஎப்போது ம் (ஆலோ)

உ. மாயவனையாரொருத்த ராலும்வெல்லக்கூடா தென்ற
வார்த்தையுண்டு செய்வதென்னமே லே
சேயிழையாய்த் தங்கையாயுங் கெர்ப்பிணியாயுமிருக்கு ங்
தேவகியைக் கொல்வதகு லே
மாயுவஞ்சம்முடைய கீர்த்திராச்சியசம்பத்தா ன
வண்மைசக்தி யங்களொருக்கா லே
ஆயுசின்னங்கொஞ்சநாளைக் கிருப்பதுவும்போகு மென்
றப்படியலைந்திட்டுங் குலைந்திட்டும்போக வே
யிப்படிக்கலைஞ்சித்தங் கணம்பித்தமாக வே (ஆலோ)

ங. தாணியிற்சூரனென்கிற பேரும்போகுங்கீர்த்தியில் லா
நவனென்றேநல்லோருந் தள்ளுவார்க ள்
பெருமைசேர்புகழில்லாதான் உயிரோடேயிருந்துஞ் செத்த
பிணத்துக்குச்சரியென்பார் பெரியோர்க ள்
அருளில்லாதிருந்தமட்டுந் தேகாபிமானம்விடாம ல்
அபகீர்த்திக்காளானானென்றுரைப்பார்க ள்
இருள்நரகந்தன்னிலே நிச்சயமாய்விழுவா ன்
என்றேயுலகத்தார் வைவார்கள்கனத்துக்கு ள்
நன்றலவெனத்தான் எண்ணியும்மனத்துக்குள் (ஆலோ)

ச. பெரியதானபாவமிதென்றெண்ணி நானின்னஞ்சொல்கிறே ன்
பெண்வதைசெய்யமனது பொருந்தா ன்
பிரபுவானகஞ்சனும்விஷ்ணு மேற்பூர்வவயிரத்தா லே
பிறக்கட்டுமென்றுதானே பார்த்திருந்தா ன்
இருக்குமிடம்படுக்குமிடம் புசிக்குமிடத்திலும்நின் ற
இடத்திலும்வேறொன்று மனந்திருந்தா ன்
இருடிகேசன்தன்னைத்தானேயெப்பொழுதுஞ்சிந்தித்துக்கொண்
டெந்தவழியாக உயிரது பருகவு ம்
வந்திடுவரோஅரி யென்றுதான் பெருகவு ம் (ஆலோ)

தேவகிப்பிராட்டியார் கர்ப்பத்திலிருக்கும் திருமாலைப் பிரமன் முதலியோர் துதித்தல்.

விருத்தம்.

பாரதா அரியுருவா யெங்குங்கஞ்சன்
பார்த்தானே பிரமருடன் பவருங்கூட
நாரதரோ முதலாம் ருடிகளோடின்
னஞ்சகல மானதே வருந்தான்கூடப்
பாரதனிற் தேவகியா ரிருக்கும்அந்தப்
பாராககூ டந்தனிலே பிரவேசித்துக்
காரிகைகர்ப் பத்திருக்கும் அரியேதஞ்சங்
காரென்பார் பூபாரந் தீரென்பாரே.

தரு இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சத்தியசுவரூபனே உன்னைப்பிரபன்னாநாங்கள்
சரணஞ்செய்தோம் அய்யா

அநுபல்லவி.

நித்தியானந்தசாமி நீலவண்ணசல்லியா ணை
ரெட்சகர்த்தனேலோக சிட்சகனேபுரா ணை (சத்தி)

சரணங்கள்.

க. எண்ணியபடிநிற வேறுமவிரதமுள ளா
எமபெருமானே சத்தியவிரத நீயே
பண்ணுஞ்சத்திகட்கெல்லாஞ் சாதனரூபனென்று ம்
பரமபுருடசத்திய பர நீயே
திண்ணமாய்ச்செகத்துக்கு முன்னும்பின்னும்நடுவு ஞ்
சிறந்துருக்கின்றமுசசத்திய நீயே
கண்ணனேமரகத வண்ணனே அரிஅ ரி
கமலலோசனசாமி விமலசுவரூப நீயே (சத்தி)

உ. சத்தென்னும்பிரதிவியும் அப்புதேயுவிம்மூன்றும் த்
தானேசொலுமவகையுங் கூடத்
தெந்தெனனும்வாயுவாகாசம இந்தப்பஞ்சபூதங்க ளா
சேரநுணடாவதற்கு முன் னீட
வித்தாயிருந்துகொண்டும இதுகளையுற்பத்திசெ ய்
விதத்திற்சத்தியயோனி கூட
மத்தியகணர்வதத்துள் எங்குஞ்சம்நிறைந்திருக்கு ம்
மகிமைபெருஞ்சத்திய நித்தநீயேவி சேட (சத்தி)

ங. கடசியிற்பூதமெலலாம் அழிந்திடக்கணடுமீ தி
காணசத்தியத்திற்சத்திய ஞகி
திடமாயிருக்குமென்றும மெய்யோடுஞ்சமபபார் வை
சேரநடத்தலாலுமவயி ருகி
நெடியவனேயதனுலே நீயேருதசத்தி ய
நேத்திரனென்றுசணடுபரி வாகி
அடையோகமுனிவருஞ் சுருதிகளுந்துதிக்கு ம
அரிஅரிஅரிஅரி திருநாராயண யோகி (சத்தி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சத்தியவிரதா சத்தியபரனே தகுமுசசத்தியந்நீயே
சத்தியயோனி யென்றுமேபினஞ்சத்தியமதன்மேலவைக்குஞ்
சத்தியமல்லாற சத்தியமாதற்குச் சத்தியசற்றிபகசணனே
சத்தியரூபா நின்னையந்தடைநதோஞ் சரணஞ்சரணமென்றாயே.

தரு, இராகம்- அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தாய்சரணம்நீயே நிதிநேசனே
பரமபுருஷபராதவா எதாய.

அநுபல்லவி.

நந்தாவிளக்கொளிமுகுந்தாஎங்களுடை ய
சிந்தாபந்தீர்த்தருள்கோவிந்தாவந்தனமை யா (எந்தாய்)

சரணங்கள்.

௧. ஒருஇடம்இரண்டுபெழும் மூன்றுவேருநாலுரச ம்
ஓனாந்துகொட்டைதான்நிதான ம்
உருவதுதான்ஆறுடனே யேழுபட்டையெட்டுக்கி ளை
ஒன்பதுகண்ணுகுந்தசமான ம்
வருமிலைதானிரண்டுபக்ஷி மேலிருக்கும்இப்படியோ ர்
மரம்தாதிஅதற்கதுசமான ம்
நிருவிகற்பநிர்ம்மல நிரஞ்சனுஇர்தத்தருக் கு
நீதான்உற்பத்தியாகுந்தான ம்

நீகாநீலமேகா மேனியேகா அய்ய
நித்தபரிசுத்தஞான யோகா கெருட
வாகா பரம னேகாரியகா ர
ணகனகாம்ப ர (எந்தாய்)

௨. எங்கும்நிறைந்திருக்கும் உமதனுக்கிரகரூபமென் றே
எண்ணுதுன்மாயைதானே மூடி
யுங்கல்வியறிவில்லாதா ரனேகவிதமாகசசொல்வா ர்
உண்மைஞானரூபமது நீடி
ஜங்கமஸ்தாவரமூலகங்கட்கும் பெரியோர்கட்கு ம்
க்ஷேமத்தின்பொருட்டாகத் தேடி
சங்கையில்லாப்பாவியர்க்கு அடிக்கடிதுன்பங்கொடுக்க ச்
சாத்துவிகாங்கந்தரிப்பீர்நீர் நாடித்

தாமரைக்கண்வாமா பரந்தாமா துய்ய
சங்கபாணி மங்களா பிராமா சருவ
நாமா உருவநேமா சிலாமா த
யாமாரிவைகுந் த (எந்தாய்)

௩. சகலலோகத்தையும்வகிக்கும் உம்மிடத்திலேசிலபே ர்
தானேசித்தத்தை வைத்துப்
புகல்வதொன்றுகேளுஞ்சுவாமி எப்பொழுதும்பிராணயாம ம்
புரிந்துவாயுவைப்பந் தித்து
பகவனேயும்முடதிவ்ய பாதபங்கயங்களா ன
பருத்ததெப்பத்தாலு ரத்து
பகர்வேன்சமுசாரசமுத் திரத்தைஆவின்கன்றுக்குள ப்
படியாய்ப்பண்ணுகிறார்பொ றுத்து

பன்னகசயன னேவாம ன நாளும்
பக்ஷமுள்ள பக்ஷியின்கேதன பவநா
சன அனந்தா சனலோகநா ய
கநான்மறைதேடு ம் (எந்தாய்)

சு. தேவரீடத்தினிலே அன்புளதொண்டரும் து
திருவடியாம் ஓட மேறி
யாவராலுந்தாண்டொணுத சமுசாரக்கடலைக்கட ந
தேறிஉம்மைச் சேர்வார் தேறி
தேவதேவனே சத்துருக்களிடத்திலேயனுக்கிரக ஞ்
செய்யும்மைவிட்டுத் தடு மாறி
யேவருத்தங்கொண்டுகர்மங் களைச்செய்துன்பரமபத த்
தேறியும்விழுவார் மாயை மீறி
எவாள் அறிகுவாள் மாயவா மாலே
இந்துமுக சுந்தரவைபவா அரிகே
சவா திருவல்லவா துய்ய வா
சுதேவாஜ கந்நா தா (எந்தாய்)

ரு. விண்டுவேஉமதுதொண்ட ரொருக்காலும்படிநழு வி
விழுவதில்லை யெம்பி ரானே
கண்டும்மாலேரக்ஷிக்கவுங் கருடன்சேனைமுதலுக்கு ங்
கடந்தபதஞ் சேர்வார் தானே
தண்டுளபமாலையனே சரீரிளைரக்ஷிக்க வே
சாத்திகதேகந் தரித் தோனே
பண்டுதிகீர்த்திபரம பதத்தைச்சேர்க்கும்பரிசுத் த
பகர்சாத்திக நெடி யோனே
பாராய் வினைதீராய் அருள்கூராய் சக்கர
பாணியருள்கேணியின் பந்தாராய் பரம
நாரா யணசீத ராதிவராக ந
ராமய பூர ணை (எந்தாய்)

சா. வேதநெறியாகவழி யோகதவசுசமா தி
விதங்களா லும்மைப்பூசிக்க ச்
சாதனைபெயினைக்கிருர்கள் பிரஜைகளென்னசெய்தாலு ஞ்
சாத்திக குணம்பிறக்க ப்
போதுமிதில்லாதேபோளுல் எப்படியஞ்ஞானந்தீர்ந் து
போதமதுண்டாஞ் சிறக் க
ஆதலால்முக்கியமாகச் சாத்திககுணத்தினு லே
ஆகுநீ ரறியத்தக் க
ஆலா னதின்மேலாய்த் துயில்பாலாஅம் பு
ஜாட்சத்தூலசூட்சஆதிமூலா அப்பு த
லீலாஅசுர காலாவிசாலா கு
ணலா வனமா லி (எந்தாய்)

எ. சோதியுந்தன்பாதபத்தி நாமரூபங்களின்கேள் வி
தோத்திரஞ் சிந்திப்பைச்செய்பே ரே
நீதிலாதயாகக்கிரியை செய்தாலும்அவர்திரும்ப ச்
சனனமெடுத்து வரா ரே
ஆதிநீர்தெய்வாதீன மாய்ச்சகலலோகநாயக ரே
அவனியிற் பிறக்கிறீ ரே

போரவேபூபாரநீங்குஞ் சங்கசக்கராங்கிதத்தா ன்
பூமியிலே வைக்கிறீ ரோ

போதா வேதவேதாஜகன்னாதா மாசா
புண்ணியர்களொன்றுமலர்ப்பாதா புகலோ
ஞாத வெகுவி ஞோதாபுராத ன
னோதா மோதர னே (எந்தாய்)

இரவுமது.

விருத்தம்.

பூமியுடனாகாசம் இரண்டுமுன்றன்
பூரண கடாக்ஷத்தைப் பெற்றதெங்கள்
சாமியிந்தச் சனனத்துக் குனதுலீலை
தவிரவொரு காரணமு மில்லையீனம்
ஆமைஅயக் கிரீவமொடு வராகரூபம்
அரிஅன்னம் மன்னவர்கள் வேதர்தேவர்
தாமவதரித்தெமையொட் கித்தீரய்யா
தவராவீர் பாரந்தீர்ப் பவராவீரே.

தேவகிப்பிராட்டியைப் பிரமன் முதலியோர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

பிறப்பில்லா திருக்குநீர் மாயையாலே
பிறக்கிறது மிருக்கிறதுந் தோண்டுபின்னும்
இறப்பதுவும் போலேதான் செயுநீரய்யா
என்றுசொல்லித் தொழுதுவிண்மை யோர்களெல்லாம்
சிறப்புடைய சகலருக்குந் தெய்வமான
தேவகியே கேளுமென்று சொல்வாரந்த
முறைப்படிகேள் பரிட்சித்தே யென்றும்அந்த
முனிசொல்வார் பாகவதந் தனிசொல்வாரே.

தரு, இராகம்-துசாவந்தி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நெஞ்சுக்கவலையைத்தானே சகியம்மா தேவகியம்மா
நிலைபந்தனத்தை யினி முகியம்மா.

அநுபல்லவி.

கஞ்சன்செய்யுந்துன்பச்சோலி வஞ்சனைக்கேற்றகோ டாலி
பஞ்சாயுதவன மாலி தஞ்சம்பெற்ற பாக்கிய சாலி (நெஞ்)

சரணங்கள்.

௧. அகதிக்குத்தெய்வந்துணையாம் பேச்சே மெத்த
சுகிருதம்புண்ணிடத்துல்நிச மாச்சே
மகிமைபெற்றஉன்தனுக்கு வந்ததுயர்நீங்கிப் போச்சே
ஜகந்நாதருன்வயிற்றிலே ஜனிக்குமின்பவாரி நீச்சே (நெஞ்)

உ. விண்டலத்தெங்கள் தழைப்பைச் சேர்க்கப் பூ
மண்டலத்தில் யாதவரைக் காக்கக்
கொண்டல்வண்ணருன்னிடத்திற் கோதையேபூபாரந் தீர்க்க
உண்டானூர்பிறக்கப்போரு ருண்மையதைநீயே பார்க்க (நெஞ்)

ங. நாளையறியலா மெங்கள் சொல்லையே உயர்
வாளரிகர்விழிச்சு மங் கலையே
ஆளப்பரமபுருஷர் அவதரிக்கிறூர் நிலையே
மாளப்போறகஞ்சனூற் சிசுமரணபயந்தேவை யிலையே (நெஞ்)

பிரமன்முதலியோர் தங்களிருப்பிடம் அடைதல்.

கலித்துறை.

மைப்படிக்கண்ணினள்தேவகி தேறும்வகையதுதான்
இப்படிச்சொல்லிப்பிரம ரீசனனையேமுன்னிட்டு
எப்படியெங்கெங்கிருந்து வந்தார்களிமையவர்கள்
அப்படியங்கங்குசென்றூர் அபிமன்அருஞ்சுதனே.

எந்தாய்சரணமென்னும் கீர்த்தனத்தில் ஒருவிடமென்னுஞ்சரணத்தின்
தாற்பரியம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒரிடமதென்பதிச் சகமானதருவினுக் குயரிடம்உனதுமாயை
உண்மையாய்க்கனிரெண்டு சுகதுக்கமென்பதே யுற்றருணமூன்றுவேரோ
பாரிடந்தனிலறம் பொருளின்பவீடெனப் பகருநான்கிரதமாகும்
பஞ்சேந்திரியங்களே ஐந்துவிளையுருவாறு பசிதாகசோகமோகம்
சேரிடம்பின்ஜரா மரணமதுவென்பதே நீங்குமிதிலேழுபட்டை
நிலைசெயுந்தாதுக்க ளேழுமேமனம்புத்தி நீளகங்காரமூன்றுஞ்
சேருமைம்பூதமொடு கிளைவாசலொன்பதுந் தசவாயுபத்திரங்கள்
சீவேசுவரப்பட்சி மாவேதனேவாசுதேவே தயாம்புநிதியே.

உ - ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ங - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஐயந்தருமத்தியாய மிதுமூன்றிலே
தேவகிபாற் செனிப்பைக்காட்டி
வியந்துகிசரூபமதால் அரிசயமாயுண்டாகி
விளங்கக்கண்டு
நயந்தய்யரம்மைகளுந் துதிசெய்யச்சுபவாக்கை
நடத்திப்பின்னும்
பயந்திருக்குந்தந்தையினூற் கோகுலத்துக்கெழுந்தருளப்
பணணுமாமே.

கண்ணன் திருவவதாரம்.

விருத்தம்.

தரியலர்கள் முடியிடறு சவ்வியசாசி
தனையதனை யாயிந்த வகையாய்த்தேவர்
விரிகடலை யுடைதொடுத ராதலத்தின்
மீதுவந் திவைசெய்து போயபின்னை
வருசரிதை யவையறிய வேயுனாப்பன்
மனதொருமை செயவிண்டு ராதவென்றே
அரிபரம புருடரவ தாரரீதி
யருள்செய்வார் பாகவதப் பொருள்செய்வாரே.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணன்அவதாரஞ் செய்தார்
கஞ்சன் வஞ்ச நெஞ்சன்துஞ்சக்காயாம் பூ
வண்ணக் கண்ணன்.

அநுபல்லவி.

விண்ணோர்துதிதேவ கியுடன்வஸுதேவர்
புண்ணியமதிருல் வாஸுதேவக் (கண்)

சரணங்கள்.

க. ஜகந்நாதரானகிருஷ்ணன் பிறக்கும்வேளைதனிலே
மகிமைசேர்ஜன்மநக்ஷத்திரம் ஏர்க்கம்
தகமைசேர்வக்கிர கங்களிருக்குமிட
மிகவும்மங்களகரமே சேர்க்கக்
சகலசுகுணங்களுங் கூடியநாளினிற் றி
குகளெங்கிஷ்க்களங்கமாயாரும் பார்க்கக்
புகழுள்ளயாதவ ராஜர்களைக்கார்க்க
மகிதலபாரமதைத் தீர்க்கக் (கண்)

உ. வனமாலிஜனார்த்தன ருண்டாகும்போதினிற்க
கனநிர்ம்மலமாய்நட்சத்திரம் நெருக்க
இனங்கேள்பூமிமங்கள கரமாய்ப்பட்டணங்கிராமங்
கனவிடைச்சேரியும்மகிட்சி பெருக்க
புனல்சேர்நதிகளெல்லாந் தெளிந்துமடுக்களிலே
வனஜமலர்ந்தழகுகூடித் தருக்கள்
வனங்கள்பட்சிவண்டுகள் சத்தம்பொருந்திப்பூங்கொத்
தினங்களுடனே கூடிஇருக்கக் (கண்)

ங. முந்திஅசுரராலே வாதைப்பட்டபெரியோ
ருந்தங்கள்சித்தந்தெளிந்தின்பந் துலங்கம்
அந்தணர்மூன்றக்கினி களிலேசுவாலைவல
வந்துவந்துகொழுந்திசைந்து விளங்க
மந்தமாருதத்திலே குமுகுமுகுமெனுஞ்சு
கந்தமுண்டாகியது வெங்குமிலங்க

உந்திபூத்தவனுண்டாகும்போதாகாசத்தி லே
துந்துபிவாத்தியமும் முழங்கக் (கண்)

௪. நிசமாய்ச்சித்தசாரணர் துதிக்கக்கின்னரருட ன்
அசையாமற்கந்தருவர்கானம் பாட
இசையும்விஞ்சையப்பெண்கள் ரம்பைமேனகையு ரு
வசித்லோத்தமைகள்நடன மாட
உசிதமாய்த்தேவரிஷி களும்புஷ்பவருஷங்க ள்
திசைகள்நிறையத்தூவியன்பு நாட
பசுமைபொருந்திமேகம் நீருண்டுநாதஞ்செய் ய
நிசியில்இடபலக்கினங் கூடக் (கண்)

௫. செழிக்கின்றஆவணியிற் கிருஷ்ணபட்சம்அஷ்ட மி
தழைக்கும்ரோகிணிசோதிட நூலே
கொழிக்கும்இந்தத்தினத்திற் றேவநாரூபப்ப ணி
மொழிச்செங்கனிவாய்த் தேவகி பாலே
மழைக்கார்நிறத்தழக ரொங்கும்நிறைந்தவ ர்
துழாய்ப்புயத்தரிமிகும்பரி வாலே
கிழக்குத்திக்கினிலே பூரணசந்திர ன்
முழக்கமாகவுண்டாறைப் போலே (கண்)

௬. பரமபுருஷர்செந்தா மரைக்கண்சங்ககதா தி
கரராய்மறுவுள்ளமார்பின ராக
ஒருநீலமேகவண்ணர் வயிரீரியம்பதித் த
கிரீடகவுத்துவாபரண ராக
பிரகாசிக்குங்குண்டல காந்திகளுங்குஞ்சியி ற்
பரவப்பீதாம்பரதா ராக
அரைநூல்மாலேதோள்வளே யஸ்தகடையமிவ் வா
பரணம்விளங்கும்பால ராகக் (கண்)

வசுதேவர் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மைந்தராய்ப் பிறந்தஅரி தன்னைக்கண்டு
வஸுதேவர் நேத்திரா னந்தமீற
அந்தணர்க்குப் பசுபதினா யிரந்தான்தானம்
அவர்மனதி ஞற்செய்துங் காந்திகண்டு
சிந்தையினில் அரிபரம புருடரென்றே
தியானித்துச் சிரசின்மே லங்கைகூப்பி
இந்தவகை பணிந்துதுதித் தவர்துன்பத்தை
யிகழுவார் மாதவனைப் புகழுவாரே.

திபதை, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

மானுபாவரோ பிரகிருதிக்குமேலாம்ப ர
மபுருஷரோ அரிமுகுந்தா ஆத்
மானுபவானந்த சொரூபரோயெல் லா
வகையுந்தெரிந்தஅரி முகுந் தா (க)

சாத்துவிகராஜஸ தாமஸகுணங்களா ற்
றுணிந்தவுலகத்தை முகுந்தா உந்தி
பூத்தவர்நீர்தானே ஆதிகாலத்தி லே
பொருந்தவுண்டாக்கினீர் முகுந் தா (உ)

அரிநீர்பிரபஞ்சத்தில் அகப்படாமலிருந்து ம்
அகப்பட்டவனைப்போலே முகுந்தா இந்த
விரிவானமனுவுக்குட் பாவனைசெயத்தக் க
விளையாட்டாடுகிறீரோ முகுந் தா (ங)

விகாரங்களானகுண மூன்றும்பலவிதமா ய்
வீரியமுள்ளதுகள் முகுந்தா சுவாமி
பகவனேவிராட்டாயி ருக்குமுய்மைத்தொடர்கின் ற
பண்புகாணுதேஅரி முகுந் தா (ச)

குணவிகாரங்களுமக் கில்லைநாரணனேஇ க்
குணங்கட்குமுன்னிருக்கும் முகுந்தா நீர்முக்
குணங்களுடனேகூடி யிருந்தும்புத்தியால றி
குணங்கள்பிடிக்கொணுத முகுந் தா (ரு)

எல்லாச்சொரூபமாயும் பரமாத்மாவாயு ம்
ஏகவஸ்துவாகிய முகுந்தா உள்ளும்
இல்லைவெளியுமில்லை காணப்பட்டதினுலு ம்
எங்குங்காணப்படாத முகுந் தா (சா)

சாத்திரவாதிகட்குக் காணப்படாமல்வேண் டு
தலும்வேண்டாமையில்லாத முகுந்தா என்று
தோத்திரஞ்செய்துலகைக் கடந்தபொருளென்றுமைச்
சொல்வார்வேதாந்திகள் முகுந் தா (எ)

முக்குணங்களுடனே மாயாவிகாரமில் லா
மூர்த்தியும்மிடத்துலே முகுந்தா உல க்
குக்குப்படைத்தல்காத்தல் அழித்தலிந்தவகையை
கூறிக்கொள்கிறார்அரி முகுந் தா (அ)

ஈசுவரராயும்பரப் பிர்மமதாகியுந்தா ன்
இருக்கும்உம்மிடத்திலே முகுந்தா இங்கே
பேசுங்குணவிரோதம் இல்லையேஅரிஅ ரி
பீதாம்பரதர முகுந் தா (கூ)

சர்வலோகாதாரமாம் உம்மிடசமீபத்தி ற்
சஞ்சரிக்கும் குணங்கள் முகுந்தா மாயை
பரவச்சாத்துவிதஞ்சேர் வெள்ளைவர்ணந்தரித்து ப்
பரிபாலனஞ்செய்கிறீர் முகுந் தா (க0)

சிவப்புவர்ணந்தரித்து ராஜதகுணத்தா லே
ஜகத்தையுண்டாகச்செய்யும் முகுந்தா மிக
உவப்பாய்பிரளயத்திற் கறுப்புவர்ணந்தரிப்பீ ர்
ஓங்குந்தமோகுணத்தால் முகுந் தா (கக)

ஆடுஞ்செப்பிலுமில்லை பந்திலுமில்லாவி | ளை
யாட்டையாரறிவார்கள் முகுந்தா | வேதந்
தேடுஞ்சகலலோக நாயகாபூமியினி | ற்
றிருவிளையாட்டுக்காக முகுந் | தா (௧௨)

மாசில்லாதபரம புருடரோயென்வீட்டி | ல்
வந்தவதரித்தீரோ முகுந்தா | பூவில்
ராஜர்களென்றிருக்கும் அசுரகோடிதலை | யை
நறுக்கப்போகிறீர்அரி முகுந் | தா (௧௩)

ஆறுலிங்கேயுமக்கு முன்பிறந்தாரைக்கொன் | ற
அயோக்கியனைகஞ்சன் முகுந்தா | இதைத்
தானேயறிந்தாலவன் உருவினைகத்திக்கையா | ய்
க்ஷணத்தில்வருவானையா முகுந் | தா (௧௪)

தேவகிப்பிராட்டியார் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

முகாரவிந்த ஜனார்த்தனராம் மூர்த்திமாலை
முகுந்தனையிப் படிவசுதே வருந்துதிக்க
மகாபுருஷ விக்கனப்பிள் ளையைக்கண்டுந்தே
வகிகஞ்சன் வருவானென் றஞ்சியஞ்சி
திகாந்தமெல்லாம் ஒளிவீச மந்தகாசஞ்
செய்துகொண்டு சொல்லுகிறாள் கேளுமென்று
சுகாசாரி யனுமுனாப்பா ரிதுவேநல்ல
துதிகண்டீர் மனதினில்நிம் மதிகண்டீரே.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

உம்மைநம்பினேன் மாதவா முகுந்தனே
உம்மைநம்பினேன் மாதவா.

அநுபல்லவி.

உம்மைநம்பினேன்பரப் பிரமானுபவானந் | த
செம்மைப்பரஞ்சுடரும் நீர்ஜகந்நா | தா
வேத | வேதா
வெகுவி | னோதா
செம்பொற் | பாதா
செம்பொற்பாதா செழுங்கருணை | தாதா (உம்மை)

சரணங்கள்.

௧. நித்தியஞ்சுயம்பிரகாசம் ஆதிபரஞ்சோ | தி
நிர்க்குணநிர்வி | காரஞ்
சத்துநிருவிசேடம் இச்சையில்லாதும்ப | து
தானகிலா | தாரம்
எத்தையிப்படிச்சொல்வாரோஅதுநீர்தா | னே
யென்றும்வேதாந்த | சாரஞ்

சுத்தமாகியவிஷ்ணு உத்தமஞான தீப
பத்தபராதீனர் கர்த்தாதி காரஞ்
சொல்ல பாரஞ்
கவுஸ்து பாரம்
அகண்டா காரம்
அகண்டாகாரம் நீரேசாட்சாத் காரம் (உம்மை)

உ. பிரம்பிரளயத்திலே லோகமெல்லாமழிந்து ம்
பெரும்பஞ்சபூதக் கூடும்
பிரமத்திலேலயித்த பிறகும்பிரகாசம்அ ப்
பிரகாசமதி ஞூடுங்
திரமானகாலத்திறுஞ் சேரும்போதுநீர்தா னே
சேஷனென்கிறபே ரோடும்
அரிநீரேமிச்சமாநீர் வருமந்தக்காலத்தி ற்
பிரமசுவரூபர்தன் பெருங்காரிய நீடும்
என்று நாடும்
மறை பாடுந்
தேவர் தேடுந்
தேவர்தேடுந் திருவிளை யாடும் (உம்மை)

௩. ஜகத்துண்டாகிறதுந்தன் திருவிளையாட்டென் று
செப்பும்உலகம் வாமா
வகுத்துவிசிஷ்டமுதல் வருஷக்கணிதைநீர்தா ன்
வரும்ஸஹஸ்திர நாமா
தொகுத்துச்சகலலோக நாதருமதுதஞ்ச ந்
தொடர்ந்தேனேபரந் தாமா
மகத்துவமுள்ளஞான பிருத்தரிஷிகள்சித்த ம்
அகத்திற்பதிக்குமிஎம்ப சுகத்தினில் நேமா
பிராணு யாமா
உருவ யாமா
சார்வ பூமா
சார்வபூமா தயாப்புதி ராமா (உம்மை)

௪. பாரில்மனிதஜன்ம மெடுத்தவனெமஞு னா
பாம்புக்குப்பயந் தோடி
நேருமூன்றுலகிலும் பயமில்லாவிடமா னா
நிலைகாணுமலே தேடி
தேருஞ்சமாதிநிட்டை செய்துந்தன்றிருவடி ச்
செந்தாமரையைக் கூடி
ஞேரும்இனிமேற்காலன் பேரும்இல்லையென்றின்ப ஞ்
சேரும்நித்தியானந்த வாரிதி யாடி
சுகத்தில் நீடி
யிருக்கும் வேடிக்
கைகள் கோடி
கைகள்கோடி யுள்ளவனை நாடி (உம்மை)

௫. காதகனாகிய உக்கிரகோபமுள் ள
கஞ்சனையே கெஞ்சித்
தீதிலாதவன் தகப்பனும்நானு ந்
தினந்தினமே யஞ்சி
யேதஞ்சநீரென் றிருக்கிறோம்எங்க ளை
ரெட்சியருள் மிஞ்சி
ஆதிபுருஷரூப நீதியானயோக்கியமா ய்
ஓதும்இந்தரூபத்தை மேதினி யின்கீ
வன்க ளுஞ்சி
லதறி ஞ்சீ
டொண்ணு தென்சீ
ஒண்ணுதென்சீதரனே என் னெஞ்சில் (உம்மை)

௬. எங்களைப்போலொத்த பேருக்குப்பிரத்தியட்ச ம்
என்பதைநா டாதே
அங்கிருந்தென்பால் நீர்பிறந்ததைக்கஞ்ச ன்
அறியக்கூ டாதே
இங்கேதயிரியமில் லாதநானும் மை
யிட்டஞ்சிவா டாதே
துங்கவிசுவரூப களங்கப்புதுமைபா ன
சங்ககதாயுதங்கர மீதே
காட்டொ ணாதே
மறையிப் போதே
நானோ பேதை
நானோபேதை யுன்தஞ்சந்தப் பாதே (உம்மை)

௭. உலகமானதும்இது சிருஷ்டிகாலத்தி லே
உன்வயிற்றினில் வாசம்
நலமப்படியிருக்க யென்வயிற்றிற்பிறந்தீ ர்
நரருக்குப் பரி காசம்
வலசதுர்ப்புஜரூபம் மறைப்பதற்குமக்குண் டோ
மகத்தான பிர யாசம்
ஜலஜாக்ஷனேநீல மலையைநிகர்த்தமே னி
யிலகுபொற்கிரீடகுண் டலத்தின்பிர காசம்
மந்த காசந்
திருவுல் லாசஞ்
ஜகவி லாசம்
ஜகவிலாசம் உன்திருவடி நேசம் (உம்மை)

கண்ணன் தேவகிப்பிராட்டியாருக்குத் தமது
அவதார வான்முறை யுணர்ந்தல்.

விருத்தம்.

ஜகமெல்லாந் தன்குட்சி தனிலேவைக்குந்
தாமோதரனைவயிற்றில் வைத்துப்பெற்ற

மகராஜி தேவதா ரூபிலோக
மாதாதே வசியும்வ் வகையாயந்தப்
பகவானும் பாலகிருஷ்ண மூர்த்திதன்னைப்
பரவும்போ தரிபரம புருஷர்தாமே
முகமலர்ந்து பதிவிரதை யேகேளென்று
மொழிகுவார் கருணைமழை பொழிகுவாரோ.

திபதை, இராகம்-சவுராஷ்டகம், சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

சுவாயம்புமன்வந் தரத்தினிற்பூமியி ற்
சுதியாம்பிரசினியென் றிருந்தீர் அப்போ
தேயிந்த வஸுதேவருஞ்சுத ப
ரெனும்பிர்மஜகவே யிருந்தா ர் (க)

தம்பதிகள்நீங்க ளிருவோரும்பிர ம
தேவருத்தர விஞலே தானே
அம்புவியிற்பிரஜைகளை யுண்டாக்க வே
ஆரம்பங்கொண்டு முன்ன லே (உ)

பதிஞேரிந்திரியங்களை யொடுக்கி ப்
பனியும்மழைவெய்யற் சாற்று மிரும்
இதுகளைச்சகித்து மூச்சடக்கியு ம்
ஏகமனதாகச் சேர்த் து (௩)

சருகுவாயுக்களைப் பட்சணம்பண்ணி ச்
சாந்தசித்தத்துடன் கூடி அன்பு
பெருகியென்னிடந் தன்னிலபீஷ்ட ம்
பெறவேணு மென்றனைநா டி (ச)

என்றனையாராதித்தீர் பங்களக ளா
யேபதிவிருதை ரொத்தினமே தவம்
இந்தப்பிரகாரஞ் தேவவருஷத்திற்ப ன்
னீராயிரஞ் செய்தீர்கன மே (ரு)

நாலுபுயலட்சணத் தேகத்துட னே
நம்மைமனதினில் நாட்டி அதிற்
சீலந்தியானம் உறுதிதவ சு
சிறந்த பத்திகளுங்கூட் டி (சு)

மனஞ்சலிக்காமல் நம்மைத்தியானிக் க
வரதராஜனும் நாமே உங்கள்
நினைவின்படிக்கே வரந்தருக வே
நேரேபிரத்தி யட்சமானே மே (எ)

பேசும்விஷய சுகத்தைஅறியாம ற்
பிள்ளையில்லாதாராம் நீங்கள் வெகு
ஆசைகொண்மையொன்மாயைமோகஞ்செய்யமோட்ச ம்
அபேட்சிக்காமற் போனீர்க ள் (அ)

உம்மைப்போலொத்த பிள்ளைவேணுமென் றே
உறுதிகொண்டு வரங்கேட்டீர் நாமுஞ்
சம்மதித்தந்தர்த்தியானத் தையடைந்தோம்மை ந்
தரைப்பெறுகின்ற தேட்டீ ர் (௯)

விடயசுகங்களை யனுபவித்தீர்க ள்
வேதநெறிப்படி யோர்த்தே உங்கள்
உடையகோரிக்கை நிறைவேற்றவேண்டிநா ம்
உண்மையதாகவே பார்த் தே (௧௦)

சீலஉதாரகுணங்கள் மிகுந்தோனை த்
தேடினேன்நானே பிறந்தே உன்தன்
ஆலிலைபோலும்வயிற்றிற் பிரசினிசர்ப்ப ர்
ஆகியேவந்து சிறந்தே ன் (௧௧)

காசிபரதிதியெனுந் தம்பதி க
ளாயிரண்டாஞ் சன்மந்தானே ஆனீர்
பேசுமுபேந்திரன் வாமனனிரட்டை ப்
பேருள்ள பிள்ளைநானுனே ன் (௧௨)

இப்பவுமூன்றுஞ் சன்மந்தம்பதியா கி
யேவந்தீர்நானுந் திரும்ப உங்கட்
கிப்படிப்பிள்ளையாய் வந்துபிறந்தே னே
யென்தன்மனது விரும் ப (௧௩)

முந்தினஜன்ம நினைவுங்களுக் கு
முழுதும்வருவ தற்காக நாமும்
இந்தச்சொரூபத்தைக் காண்பிவித்தோம் இது
இல்லாவிட்டால் வெளியா கா (௧௪)

நாம்பிறந்தோமென்ற ஞானமஃதுதா ன்
நரவேடத்தால் தெரியாது நீங்கள்
தாம்புத்திரரென்றும் பரப்பிர்மமென்று ந்
தானேயென்னை மனமீ து (௧௫)

பரிவினாலேதியானித்தும் என்த ன்
பரமபதம் அடைவீர்கள் நெஞ்சிற்
கருதிக்கஞ்சனுக்குப் பயந்தாலென்த ன்
கட்டளைப்படி செய்வீர்க ள் (௧௬)

நந்தகோபனிடைச் சேரியிற்கொண்டுபோ ய்
நம்மைஅய்யாவிட்டு வரட்டும் பின்னும்
அந்த நந்தகோபன் மனையாளாகும் ய
சோதைபெண்ணை யிங்கேதரட்டு ம் (௧௭)

என்னுடமாயை பெண்ணாகப்பிறந்து ம்
இருக்கிறாள் அவளைப்பாரும் அய்யா
சொன்னபடிக்கே யிவிடத்துக்குநீ ர்
சுறுக்காகவே கொண்டுவாரு ம் (௧௮)

அந்தப்படிசெய்ய உமக்குவேறொ ரு
அவதியுமில்லை யெடுமே இனி
இந்தக்கதவுகளெல்லாந் திறந்துபோ ய்
எமுனையும்வழிவிடுமே சுவாயம் பு (கக)

வசுதேவர் கண்ணனைக் கோகுலத்திற்கொண்டுபோய்விடல்.

விருத்தம்.

தேவகிவசு தேவர்களாந் தாய்தகப்பன்
சிந்தைனிற் பயமதுதான் தெளியச்சொல்லி
மாவரிசை யுளதிவ்விய சொரூபந்தன்னை
மறைத்துநாட் டிக்குழந்தை வடிவானானைக்
கோவலனும் நந்தனிடைச் சேரிமீது
கோதையசோ தையினிடத்தில் விடவேயெண்ணி
யேவசுதே வருமந்தப் படியேசெய்தார்
இதையென்பார் பாகவத கதையென்பாரே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வசுதேவரெடுத்தார் கிருஷ்ணனைநந்த ன்
மனைவிபால்விடுத்தார் *

அநுபல்லவி.

திசைமுகன்முதற்றேவர் நிசமுள்ளமுனிவோர்க ள்
பசுபிராமணரெல்லாந் திசைதோறுந்தழைத்தி ட
அசுரசோடியைச்சுத ரிசனத்துக்கிரையாக் க
நிசியிற்றேவகிபெற்ற சிசுவானமுகுந்த னை (வசு)

சரணங்கள்.

க. பிள்ளைபெற்றிருக்கின்ற உள்ளறைக்குட்புகுந் து
வள்ளல்வசுதேவரும் மெள்ளப்பாலகிருஷ்ணனு ம்
பிள்ளைதனையெடுத்தூக் கொள்ளுமுன்னிடைச்சேரி க்
குள்ளெசோதையிடத்திற் கள்ளம்குந்தமா யை
தெள்ளுபெண்ணுகப் பிறந்தாளய் யா
சன்னைகள்போக வாசற்காரரு ம்
வின்னும்பட்டணத்திலே யுள்ளமனிதரெல்லா ங்
கொள்ளைகொண்டநித்திரை தள்ளமயங்குகின்று ர்
கள்ளங்குகதவுபூட் டள்ளுசங்கிலிகளு ம்
உள்ளபடிரவிமுன் நள்ளிருளைப்போ லே
துள்ளியேநீங்கி மேககர்ஜித ங்
கொள்ளவும்ஓங்கி மழைகள்பெய் ய
எள்ளத்தனைமழையுந் துள்ளிமேல்விழுகாம ல்
ஒள்ளியஆதிசேடன் தொள்ளாயிரமுநூறெ ன்
றுள்ளபடத்தினலே வெள்ளைக்குடைபிடிக் க
மூள்ளுகல்லுகள்மேடு பள்ளங்களும் ஓதுங் க (வசு)

உ. சந்தர்த்தாரையாய்மழை யிந்திரன்வருஷிக்க உ
யர்ந்தமின்னலிடிக ளந்தரவீதியில் ரி
றைந்துகிடுகிடென வுந்தரணிநடுங் க
அந்தவேளைசமுத்தி ரந்தான்கரைபுரண் டு
வந்தது போலே அலைநுரை க
ளுந்தான்மேன்மேலே பெருஞ்சுழல் க
ளுந்தான்பயங்கரமாய் முந்துமுதலைமீன்க ள்
கொந்தளிப்பாகியுமெ ழுந்துதுள்ளவும்அத் தி
யந்தமின்னதமாய்வெள் ளந்தானெமுனை யா
திருந்ததும்வழிவிட்ட தெந்தப்படியென்றால் வை
குந்தநாதர்க்கும் இடங்கொடுத் த
சிந்துரிகர்க்கும் வசுதேவரு ம்
நந்தகோகுலத்திலு றைந்திடுமிடையர்க ள்
சுந்தரஇடைச்சிக ளுந்தான்நித்திரைமீ றி
யெந்தவகைகளுந்தெ ரிந்திடாமலவ ர்
நடந்தசேதியெல்லாம் அறிந்துகொண்டுதொடர்ந் து (வசு)

ங. தாதைவசுதேவரப் போதுகோகுலத்தி லெ
சோதைபடுக்கை தன்னி லேதன்குழந்தையா ன
மாதவனைவிட்டுப்பின் ஞேதும்யோகமாயையா ம்
பேதைதனையெடுத்துப் பாதைகூடியேவந்தி ட்
டேதமுதான வீட்டினில்வந் து
கோதிலாஞானத் தேவகிபக்க ல்
ஆதிமாயைக்குழந்தை மாதைவிட்டுமுன்னுள் ள
நீதிப்படிவிலங்கைப் பாதந்தனில்மாட்டிக்கொ ண்
டேதமில்லாதிருந்தார் ஜாதியிடையருக் கு
நாதன்நந்தன்மனையெ சோதைமயக்கந்தீர்ந்த ப
போதிலேபார்த்தாள் பிறந்ததும் ஆண்
ஜாதியென்றோர்த்தாள் கேளுநீவிஷ்ணு
ராதனே அரிஜகந் நாதன்சச்சிதானந் த
ஸ்ரீதரன்பட்சிராஜ கேதனன்வனமா லி
ஆதிதிருவிளையாட் டேதென்றறியலாகு ம்
ஈதேபுண்ணியமிகுங் காதைபகவான்தன் னை (வசு)

ங-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

---*---

௪ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

சதுர்த்தந்தன்னிலே சண்டிகைவாக்கியம்
மதித்துவஞ்சத்துன் மந்திரிசொற்படி

பதித்துங்கஞ்சனும் பாலராதிக்கிமிசை
விதித்தகாரியம் விளாளுவதென்பதே.

தேவகிப்பிராட்டியார் கஞ்சனைத் தனது மகளைக் கொல்லாமல் வேண்டல்.

விருத்தம்.

அந்தப்புர வாசலையே முதலாமின்னம்
அங்குள்ள வாசற்க ளெல்லாம்முன்போற்
பந்தமாய்ப் பூட்டெல்லாம் பூட்டிக்கொள்ளப்
பாராக்கா ரருமுயற்சி யானாரிங்கு
வந்தகுழந் தையுமழுத சத்தங்கேட்டு
வாசற்கா ரருஞ்சொல்லக் கஞ்சனோடி
வந்ததாற் றேவகிகொல் லாதேயீதோர்
மகளென்பாள் உமக்குமரு மகளென்பாளே.

தரு. இராகம்-அசாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அண்ணாவே கஞ்சனே அண்ணாவே ரஞ்சனே
அண்ணாவே பெண்குழந்தையைக் கொல்லாதே.

அநுபல்லவி.

அண்ணாஉன் மருமகளாம் பெண்ணைச்சேயிவளையுங் கொல்
லொண்ணா தையனேகிருபை கூரும் வாரும் (அண்)

சரணங்கள்.

௧. அக்கினிச்சுவாலை யதற்கிணைகுழந்தைகள்
மிக்கவுங்கொன்றீரோ முன்னமேதான்
திக்கானநீரோசெய்தீர் தெய்வச்செயலாய்வந்த
திக்குழந்தையாகிலுந் தயவுபண்ணும் (அண்)

௨. உமதுதங்கையாய்ப்பிறந்தும் பிள்ளைசளெல்லாஞ்
சுமந்துபெற்றுப்பெற்றுச் சாகக்கொடுத்தாலும்
உமதண்ணையெனக்கிந்தக் கடைசிப்பெண்ணையாகிலுஞ்
சமதமாய்க்கொடுக்கவும் வேணுஞ்சாமி (அண்)

௩. மந்தப்புத்தியானவளும் நானேசனபேதை
யெந்தவகையாய்த் தேறுவதுசொல்லும்
எந்தன்காவலாய்நீரே யிருந்துநானிப்படிக்குச்
சிந்தைநோகுவேனோ மகராஜா போ ஜா (அண்)

கஞ்சன் தேவகிப்பிராட்டியார்கையி லிருக்குங்குழந்தையைப் பறித்தல்.

விருத்தம்.

அருண்டவன் கண்ணுக் கிருண்டதெல்லாம்பேய
தாம்போலக் கஞ்சனவன் அஞ்சியஞ்சி

உருண்டதையென் சொலப்பாயும் பசுமுன்வேதம்
ஓதுவது போலத்தே வகியிவ்வாறு
மருண்டந்தக் குழந்தையை மார்போடணைத்து
மறைத்துக்கொண் டிருக்கமதாய் அழவுமின்னம்
வெருண்டிடவே அதட்டியந்தக் குழந்தையைத்தி
மிறுகின்றான் வாணுளுங் குறுகின்றானே.

கஞ்சனாலடியுண்ட டெண் காளியாதல்.

விருத்தம்.

காலிரண் டையும்பிடித்துச் சுழற்றிசுற்றி
கல்லுப்பா றையிற்குழந்தை தனையடிக்க
மேலுந்தன் காரியத்தை விடாதமாயை
மேற்கொண்டா ளவன்கையை விடுத்தானே
மாலுக்கே தங்கையென்றும் எட்டுக்கையில்
வரிவிற்கே டயங்கத்தி சங்கஞ்சக்கரஞ்
சூலம்பா ணந்தண்டா யுதங்கொண்டிட்ட
சூரிதான் ஆகினள்பி டாரிதானே.

தரு, இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உண்டானுளே காளி உலகினில்
உண்டானுளே காளி

அநுபல்லவி.

உண்டானுளேகாளி பலவுங்கூளி வகையையா ளி
மண்டுசித்தருந் தோணக் கொண்டசாரணர்பூண
விண்டவிஞ்சையர்வேண தண்டியபூசைகா ண (உண்டா)

சரணங்கள்.

௧. சந்தம்புட்பஆரம் ரெத்தினஆரம் அலங்கார ம்
இந்தவகையாயெட்டி சைந்தகையினிலெட் டெ
னுந்தாயுதந்தொட்டு நந்தன்மனைமுன்னிட் டு (உண்டா)

௨. அரம்பைமாதர்கின்ன ரர்கள்மன்ன உரகர்பன் ன
வரும்பலிகள்கொடுத்து நிரம்பப்பூசைதொடுத் து
உரந்துதுதித்தெடுத்துத் தரங்கள்சொல்லவடுத் து (உண்டா)

௩. என்னைக்கொன்றால்வல்ல மையதல்ல உன்னைக்கொல் ல
முன்னம்உன்னைஒதந் தன்றுனெங்கோபிற ந்
தென்னிலத்தோசிறந் தென்னஇன்னதலற ந் (துண்டா)

௪. பெண்ணும்என்னைநீயே வாதித்தாயே போடாபே யே
என்னென்றுரைத்துப்பாரும் பண்ணுந்துதிக்குநேரும்
மணணில்மிகுந்தஊரும் நண்ணும்பலவும்பேரும் (உண்டா)

௫. கஞ்சாநீயேவாடா பரமமூடா அறியாயோ டா
நெஞ்சுதனிலேகுட்டி உன்சிரசையும்வெட்டி த்
துஞ்சச்செய்வான்கிட்டி னன்செல்லென்றதட் டி (உண்டா)

கஞ்சன் தேவகி வசுதேவர்களை விலங்குதறித்துத் தான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்க வேண்டல்.

விருத்தம்.

பகவதியா யிருக்கின்ற மாயைசொன்ன
பாங்கறிந்து கஞ்சனுஞ் சரியங்கொண்டு
மிகவெட்டிப் போட்டுக்கட்டி யழுகின்றான்
விலங்குவிட்டும் அதிவணக்கத் துடனேசொல்வான்
அகோதங்கை யேஅகோ மைத்துனவே
அருமந்தக் குழந்தைகளைக் கொன்றேனையோ
மகாபாவி யாகினேன் செய்தகுற்றம்
மன்னிப்பீர் பொறுமைக்கு முன்னிற்பீரோ.

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பொறுத்துக்கொள்ளும் பாக்கியசாலிக ளே
புண்ணியரோஅனு கூலிக ளே.

அநுபல்லவி.

பிறத்தியல்லஉங்கள் பிள்ளைகளைக்கொன்றே னே
பின்னும்வெட்கமில்லாத பேயனாகின்றே னே (பொறு)

சரணங்கள்.

க. தங்கையேமைத்துனரோ உங்களுக்குநா ன்
சத்துருவா னேனே
சங்கையில்லாதபாவி யெறிந்துப்போட்டவன்னெஞ்சி ல்
தயவின்றிபோ னேனே
இங்கேபிரமகத்தி பண்ணினவன்போலேநா ன்
எவ்வுலகைச்சேர் வேனோ
சிங்குவைதப்பிநரன் மாத்திரம்பொய்சொல்லவில் லை
தெய்வங்கூடச்சொன்னதை மெய்யென்றுநம்பி னேனே (பொறு)

உ. அந்தஆகாசவாக்கை நம்பித்தங்கைகுழந் தை
களைக்கொன்றேன்அனி யாயம்
அந்தக்குழந்தைகள்முன் என்னபாவம்பண்ணின வோ
அனுபவித்தன ராயம்
இந்தயென்கையினாலே போச்சுதென்றவியாஜ ம்
இணைந்ததுதெய்வ மாயம்
வந்துபிராணிகள் வானத்தின்கீழ்க்குடியிருந் து
மழைக்குப்பயப்பட லாமாயீதோர்அ பாயம் (பொறு)

ந. ஜகத்திற்பூதசம்பந்த தேகங்கள்போகும்வரு ம்
ஜீவாத்மாபோ காது
இகத்திற்சீவனும்நித்தியன் வந்துபோவதிற்பேத ம்
இலைஞாபகமா காது

பகுத்தஜந்துக்களுக்குப் பாவபுண்ணியம்அ று
பவியாமலே காது
தொகுத்துநான்கொன்றபிள்ளைகளையெண்ணியெண்ணிநீங்கள்
துயரப்படாதீர்அது முடிவின்றிச்சா காது (பொறு)

௩. நம்மையெத்தனைபேர்கொன் றுரோயெத்தனைபே ளா
நாங்கொன்ரேமோமுன் றுலே
செம்மையிதென்றுஞானி யெண்ணுவன்காணுமூட ன்
தெரியாதகத்தி றுலே
தம்மேலேயெல்லாத்தையும் போட்டுக்கொள்வன்கோபுர ந்
தாங்கிப்பொம்மையைப் போலே
நெம்மதியுள்ளபெரியவர்கள் பெர்துப்பிரீதிமான்க ள்
நீங்களறியாதுக்குநான் சொல்வதோஅன் பாலே (பொறு)

வசுதேவர் கஞ்சனுக்குத் தத்துவம் உரைத்தல்.

விருத்தம்.

என்றுகண்ணீர் வடியமைத்து னனுடன்தங்கை
யிருவர்காலையும்பிடித்துக் கொண்டேமாயை
அன்றுசொன்ன வாக்கைநம்பி யேதன்பிரீதி
யைக்காட்டிப் பரிதாபப் படவுங்கணட
வன்றன்மேற் றேவகியுங் கோபமாற
வசுதேவர் தாமுமந்த காசம்பண்ணு
நின்றுகொண்டு கஞ்சனையே பார்த்துச்சொல்லும்
நேர்மைதான் அவரறிவின் கூர்மைதானே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இப்படியார்சொல்லப்போறுர் கஞ்ச
ராஜனேகொல்கிறவன்அவனன்றிவேறு ர்.

அநுபல்லவி.

அப்படிச்செப்படி வித்தையரையி லாடி
அம்பலந்தனில்வந்தும் ஆடுவார்வெகு கோடி (இப்)

சரணங்கள்.

க. தானென்றும்பரனென்றும் ரெண்டு வகை
தானஞ்ஞானத்தாலாவ துண்டு *
நானென்றஆணவங் கொண்டு தானே
நரரலைகிறுரொன்ற ஞாயத்தைக் கண்டு * (இப்)

உ. துக்கங்களிப்புப்பயங் தேடிப் பொல்லாத்
துவேஷலோபங்களையும் நாடி *
மிக்கமோகமதத்திற் கூடிக் கொண்டு
வித்தியாசம்பார்ப்பதை விட்டுக்கொண் டாடி * (இப்)

௩. இல்லாதும்பொல்லாதும் நெருக்கச் செய்து
ஏற்றுக்கொள்வார்கள்அரு வருக்கக் *

கொல்லுகிறவன்வேறே யிருக்க அந்தக்
கூறுகண்டறிந்துநீர் சொன்னீரோ பெருக்க (இப்)

கஞ்சனுக்கு மந்திரிகள் திடங்கூறல்.

விருத்தம்.

சொந்தவசு தேவர்தே வகியிவ்வார்த்தை
சொலக்கேட்டும் அரமனையிற போனான்கஞ்சன்
அந்தராத் திரிக்கப்பால் மந்திரிமாரை
அழைத்தங்கே மாயைசொன்ன வகையைக்கூற
சிந்தித்தே வசத்துருவாய் அசுரரான
மூடர்களோ மூர்க்கரா ஜாவுகசேதுர்ம்
மந்திரியாய் வருமூலக்கைக கொழுநதாம்புத்தி
மான்கள்தாஞ் சொல்வரவர் தாங்களதாமே.

தரு, இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏன்விசாரங்கொண்டீரையா கஞ்சராஜனே
ஏன்விசாரங்கொண்டீரையா

அநுபல்லவி.

ஏன்விசாரமையா போஜராஜனே வாரும்
இமையவர்களின்மேலே யெங்கட்குத்தரந் தாரும் (ஏன்)

சரணங்கள்.

க. பட்டணம்ஊரிடைச்சேரி களிலே பார்த்திடசாரிவலசா ரி
யிட்டுச்சோதித்திதுவேகாரி யமதா யிப்போபிறந்ததைவிசா ரித்
தெட்டுத்திசைகளிலும்அறிந்தும்அறியாமலும்இருக்குஙகுழந்தைகளைக்கொல்லு
கிட்டியுத்தத்தில்வந்துபயந்தோடுந்தேவாகள் சாககிருதைபண்ணியாவ
தென்னசொல் ல
திட்டமாயுந்தன்வில்லின்சிறுநாணோசையினாலேதினமுநடுங்கிநெஞ்சைக்
கொல் ல
பட்டபாணங்களால்அடிகொண்டுயிர்பதைத்தூதேவர்வாயைமெல் ல
காட்டிய பல்லோ கடித்துத்தின்ற புல்லோ
வீசியெறிந்த விலலோ கும்பிட்டுநின்று நல்லோ தேவர்களின்னம்
பலர்கள்மிகப்பயந்து ஓட்டம் எடுத்த தோ
நிலைக ளறிந்துமுகம் வாட்டங்கொடுத்த தோ (என்)

உ. ஆயுதத்தையெறிந்துவிட்டுப் பயந்தேஅமர்க்களத்தில்முறிந்துகெட்டு ப்
போயினபோர்நமக்கெம்மட்டுஅவர்களைப்பொருதுகொள்ளுநமக்கோர்சொட்டு
வாயினாலேவிண்ணாணம் பேசுந்தேவதைகளாலே யாவதென். ன
காயத்தையுமிருப்பதை ரட்சிக்குந்தேவர்காரியமெல்லாங்கண்டாப்பின் ன
சாயும்மாலதவுகாட்டிலும் உறைஅரியரன் றன்றாலென்னசம்பன் ன
ஆயிரங்கண்ணனாலுங்கொஞ்சப்பராக்கிரமன் அயனுகதவசியாமேமன் ன
அவர்களலேந்தார் உடல்கள வெதும்பிக்குலேந்தா ர்
உதடும்வாயுமுலந்தார ஆசாவின்னமுமடலேந்தார் ஆகிலுமொன் று

அதசேஷம்வைத்தால் விஜனபின்னும்விளையு மே
அதையெண்ணித்தானே வேர்முதற்சளையு மே (என்)

௩. நோயக்கும்இடங்கொடுக்கலாமா மேலே நோக்கிவிட்டாற்றடுக்க லாமா
பாக்கிப்பகைவிடுக்கலாமா உபேட்சை பண்ணினாற்பின் எடுக்க லாமா
சீக்கிரம்எங்களுக்கு உத்தரவுகொடுத்தாற் றேவதைகளையெல்லாந்தேடுரோ ஞ்
சாக்கிரதையாயவர்கள்வடக்கேபோகிற சல்லிவேரையுஞ்செல்லிப்போடுரோ ம்
ஏற்கும்இந்திரியங்களைப் போனவழியேவிட்டால் எப்படிக்கடடுஞ்சொல்லுநா டுரோந்
தாக்குஞ்சத்துருப்பெலங்கொள்ளுமுன் உத்திரவுதாரும் நாங்களோராட்டாம் ஆடுரோம்

எல்லாஞ்சரியே தேவருக்குப்பெலம் அரியே
அதுவேவேர்நெஞ்சிற்றரியே அதற்குமேல்வெகு விரியே அனுதியான
தர்மம்அந்தஅரியி னிடத்திலேயிருக்கு து
வர்மம்அறிந்துசெய்தாற் பகைகளையுருக்கு து (என்)

இ து வு ம து.

வி ரு த் த ம்.

மமதையகங் காரத்துக் கிருக்கும்வீடு
மாச்சரியக் கோட்டைபொறு மைக்கிடங்காந்
சமதைசொல்ல வெமனென்றாற் போதாதாமந்
தமந்திரிக ளிந்தவகை தேவர்க்கேதுன்
பமதையுண்டாக் கவும்அரிசொ ரூபந்தன்னைப்
பார்த்துவேர் களையவென்றுங் கஞ்சனுக்கே
சுமதலையாய்ச் சொல்லியும்பி ன்னின்னஞ்சொல்லத்
தொடங்குவார் மதிமயங்கி மடங்குவாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

இதுக்கென்ன யோசனையய்யா கஞ்சராஜ னே
இதுக்கென்ன யோசனையய்யா

அ நு ப ல் ல வி.

ஒதுக்கமில்லாதமரர் கூட்டங்களெல்லாங்கூ டி
யோசிக்கும்வேரைவெட்டி வீசிப்போடுரோந்தே டி

ச ர ண ங் க ள்.

௧. அந்தத்தருமத்துக்கு வேதம்பசுக்கள்பார்ப்பா ர்
அருந்தவம்யாகம் இவையாதார ம்
எந்தவழியும்வேதம் ஓதும்அந்தணரையு ம்
யாகம்பண்ணும் ரிஷிகளையிந்நேர ஞ்
செந்தயிர்நெய்பாலான அவிசுதரும்பசுக்க ள்
சேரக்கொல்லுவோம் இதுவேசார ங்
குந்தகமென்னஅய்யா போஜராஜனேயெங்க ள்
கோவேயிப்படிச்செய்யக் கொடுமய்யாஅதிகார ம் (இது)

௨. இருபிறப்பாளர்பசு தேவர்தவஞ்சத்திய ம்
இந்திரியநிக்கிரகஞ் சமபாக ம்
வருமுறுதியாஞ்சிரத்தை தயைதிதிட்சையென் ற
வகைகளுடனே அவிரப்பாகயாக ம்
விரவுமிதுகளெலாம் என்னவென்றிருக்கிறீ ர்
வேர்முதலாம் விஷ்ணுவுடதேக ந்
தரணியிலிதுகளை வேணாக்களைந்துபோட்டா ற்
றப்பாமற்செயம் பெறலாமேமோசமாயுக ம் (இது)

௩. ஆரும் அந்தவிஷ்ணுவே சகலதேவநாயக ர்
அசுரசத்துருவென் றறியுநீ ரோ
யோகிகள்சித்ததிலே வாசமடைன்றுகிறவ ர்
உறுதியீசுவரபபிரம்ம தேவரென்பா ரோ
ஏகபரயிவாகளுக்கெல்லாம் ஆதிவிஷ்ணு வோ
ரொட்சராத்ர வாயிருக்கும்வே ரோ
ஆகையாலந்தரிஷிக ளைகொன்றால துவேயந் த
அரியைகொல்லலுமுபாயம் அதுவேநீநப்புவீ ரோ (இது)

கஞ்சன் மந்திரிகள் சொற்படி உத்தரவு தரல்.

விருத்தம்.

வர்மமிந்த வகையென்று சொன்னமுடை
மந்திரிகள் வார்த்தைதனை நம்பினானே
துர்மதன்கஞ் சனகால பாசத்தாலே
சுற்றபட்டந்தணர்கள் தன்னைக்கொல்லச்
சம்மதித்தே பெரியோரை வருத்தஞ்செய்யத்
தானுத்தரவுகொடுத்த ரமனைசென்றான்
நிம்மதியாயென்னசொல்வேன சரிதையெல்லாம்
நீகேளாய் பரீட்சித்த னேகேளாயே.

கஞ்சனுத்தரவுப்படி மந்திரிகள் செயல்.

விருத்தம.

அருமையுள்ள பெரியோரை வருத்தஞ்செய்தால்
ஆயுசுடன் சம்பத்துக் கீர்த்திதாயம்
ஒருவகையால் லோகங்க ளாசீர்வாதம்
உள்ளதெல்லாம் போய்விடுமே யிதனைநெஞ்சிற்
கருதாமலசுரருக்கு முடிவுகாலங்
கனகிட்ட வந்ததினா லதனைச்செய்தார்
தெரியவுனாத் தேனென்றுங் கோகுலத்திற்
செல்கின்றார் லீலைகளைச் சொல்கின்றாரே.

௪-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

௫-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

தனையற்குநந்தர் சாதகநன்னெறி
யினைநடத்திமதுரைக் செழுந்ததும்
பினும்வசுதேவர் பேசவுங்கண்டதும்
அனையவுஞ்சொல்வதைந் தாமத்தியாயமே.

கோகுலத்தில் நந்தர் புத்திரோச்சவங் கொண்டாடல்.

தரு, இராகம்-பூரிகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தலத்திலே நலமிகுங்கோ குலத்திலே கிருஷ்ணன்   வந்த
சரித்திரங்கேளுமய்யா பரிட்சித்   தே.

அநுபல்லவி.

பலத்தைக்கொடுக்குந்தயா சலத்தைமுனிகளும்ஜ   ம்
புலத்தைஅடக்கித்தியானம் பலத்துச்செய்வதை   அறிவீர் (தல)

சரணங்கள்.

க. அந்தயசோதைக்கு ஆண்பிள்ளைபிறந்ததா   க
அறிந்துசந் தோஷந்தானே   மீறி
நந்தனும்நீராடி அலங்காரம்பண்ணிக்கொண்   டு
நல்ல சீலமுடனே   தேறி
அந்தணரில்வேதங்கள் தெரிந்தவர்களைவ   ர
வழைத்துப்புண்ணியாகஞ் செய்யாக   கூறி
அந்தக்குழந்தைக்குச்சா தகமெறிபிதிர்தேவர்   க்
காசையாகப் பூசைவிசு வாசமுட னேசெய்   தானே (தல)

உ. இருபதினாயிரம்பசு அலங்காரத்து   ட
னேபந்தணர்கள் தானம்   வாங்க
வருதிலதானம்ஏழு வகைரத்தினஞ்சுவர்ண   ம்
வஸ்திரவரிசை களும்   ஓங்க
பரவும்வினைதானங்கள டலவிதங்கள்கொடுக்க   ப்
பார்ப்பார்கள்கலி யெல்லாம்   நீங்க
விரவியெங்குங்கீர்த்தி யாகநந்தனுமே   கேக
விந்தராய்வை குந்தபதி வந்தநா ளிசைந்த   படி (தல)

ரு. பாலன்பிறந்தபோதே நீராடித்தேகசுத்   தி
பண்ணிக்கொண்டோமஞ் செய்வார்   தாமே
சீலஞ்சந்தோஷத்தாலும் ஆத்மஞானத்தினாலு   ந்
திரவியங்களுக்குச சுத்தி   யாமே
மேலும்இப்படிதானஞ் செய்யும்போதந்தணர்க   ள்
விளம்புஞ்சுபவாக்குமுன்   னாமே
மூலப்பொருளாம்வன மாலிஜநார்த்தன   தா
மோதரவி னோதர்ஜகந் நாதர்வேத வேதர்தா   மே (தல)

சு. கட்டியக்காரர்கள் கட்டியங்கூறிடக்
கவிராஜர்கவிமாரி பெய்ய
திட்டமுள்ளசங்கீதக் காரர்கள்கனநய
தேசிகத்திலுங் கானஞ் செய்ய
அட்டத்திசைகளிலும் பேரிதுந்துபிவாத்தி
யங்கள்முழங்கக் கிடதகதெய்ய
சட்டமாகப்பரத நாட்டியர்மின்னார்களாடச்
சங்கசக்க ரங்களுள செங்கமலச் செங்கையரீ (தல)

கண்ணன் அவதரித்த மகிட்சியால் கோகுலத்தில்
எண்ணெ விளையாட்டாடல்.

விருத்தம்.

நந்தனிந்த வகைபிள்ளை பிறந்ததென்ற
நாளிலே தானதர்மம் வெகுமானங்கள்
குந்தகமின் றிச்செய்தான் பிள்ளைச்சீரோ
கொள்ளவுந்தான் கிடைக்குமா வென்பர்தாமே
அந்தவகை சிறகவின்ன மிடைச்சேரிக்குள்
ளாகும்இடை யரும்இடைச்சி மார்களெல்லாஞ்
சொந்தளிப்பாய் நந்தன்வீட் டினிலேவந்து
கூடினார் எண்ணெவிளை யாடினாரே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எண்ணெவிளையாட்டு விளையாடினாரே கோகுலத்தாரெல்லாம்
எண்ணெவிளையாட்டு விளையாடினாரே

அநுபல்லவி.

எண்ணெவிளையாட்டுவிளையாடினாரே
கண்ணன்வரவேமகிட்சியைக்கூடினாரே
விண்ணோரும்மண்ணோரும்புகழினால்மூடினாரே
பண்ணோடானந்தகர்மாய்ப்பாடினாரே (எண்ணெ)

சரணங்கள்.

க. தெருக்கள்வாசற்றிண்ணைநாடி
இருக்கின்றவுள்ளெங்குந்தேடி
பெருக்கிமெழுகிக்கண்ணோடி
உருக்கள்போலவேகொண்டாடி
நெருக்கமாய்க்கோலங்கள் போட்டும் வீடுகள்தோறும்
பெருக்கமாந்தளிர்கள் கூட்டும் வத்திரஞ்சுற்றி
யிருக்குந்தோரணங்கள் நாட்டுந் தாறுடன்வாழைத்
தருசுகமுகின்குலைகள் சூட்டுங் கொடிகள்கட்டி
வருக்கவழிப்பசுக்கள் காளைமாடுகள்கன்றுக் குட்டி இதுகட்கெல்லாந்
திருக்கள்மிகுந்துமஞ்சள் எண்ணெசங்குவெள்ளைகள்ஒட்டி மயிற்றோகையும்

மருக்கமழ்புட்பமாலை வஸ்திரஆரம்பதக்கஞ் சுட்டி அலங்காரம் யா
வருக்கும்ஆனந்தமாக விதம்விதங்களாகவே சட்டி இடையரெல்லா ங்
கருக்குகளாயிழை யாயிரம்பொன்படடுத் தூசு உடுத்திக்கொண் டு
பருக்குமுத்தாரங்கள் கடுக்கன்பிரபைகளை வீசு கல்மோதிரங்க ள்
தரிக்குமுல்லாச மதாகவேஅங்கிமுண் டாசு அலங்கிர்தங்கொண்டு
கருக்கமின்றியேபல காணிக்கைகளுமஞ்சக் காசு கொண்டுவந்தார்செல்

செருக்குநந்தனுக்குப் பிறந்தது நல்ல [லஞ்
அருக்கனைப்போற்பிள்ளை யென்றெங்குஞ் சொல்ல
தனைக்குள்ளசுரர்களின் வேரினைக் கெல்லத்
திருக்குகளினியில்லை யென்றன்பு புல்ல (எண்ணை)

உ. மாதரிடைச்சிக ளந்த
சோதைக்குப்பிள்ளைபி றந்த
சேதிகேட்டுடனி சைந்த
போதுசந்தோஷமே மூந்த

ஜோதிமின்னலாகக் காட்டிச் சேலைகள்கட் டி
கியாதியாபரணம் பூட்டிக் கண்களுக்கேற் ற
சாதியாம்அஞ்சனந் தீட்டிச் சொர்ணமனைப் பூ
ரீதிமுகங்களிற் கூட்டிக் குங்குமங்க ளை

மாதிரமாக அலங் காரஞ்செய்துமகிட்சி இசையப் பெருத்திடும் ப
யோதரங்களும்பின் தட்டுகளுந்தானே அசையக் கைகள்தனி லே
கோதில்லாதபழ வகைகளெடுத்துக்கொண்டு விசைய தாகவேவந்தா ர்
தீதில்லாதமாணிக்கம்ப தித்தகுண்டலங்கள்காதிசைய வச்சிரமுரு கு
காதுகளிலசையச் சொர்ணஆரங்கழுத்து மீது விளங்கவுந்தா ன்
பேதமில்லாப்பட்டுப்பட் டாவளிகளுடுத்தித் தாது பொருந்துமுல் லை
ஜாதிமருக்கொழுந்து வேர்கள்சூடிவரும் போது அதிவேகத்தி ல்
வீதிவழிகளிலும் மலர்கள்சரிதல்சொல்வ தேது இடைச்சிகளொன்று ம்

மாதரசிகள்கையில் வளைக லொலிக்க
ஆதரவாய்நந்தன் பேர்பிர பலிக்க
சோதிமயமதாகி யெங்குஞ் சொலிக்க
சோதைகுழந்தைவாழி யென்று சொலிக்க (எண்ணை)

ங. வஞ்சியிடைச்சியர் சாரி
கிஞ்சியும்மனங்கள் பூரி
மஞ்சட்பொடிகளை வாரி
ரஞ்சிதயெண்ணைகள் மாரி

யுஞ்சலிக்காமலே யிறைத்து கொண்டார்கள் அப
ரஞ்சியாயுடம்பை நிறைத்து வஸ்திரங்க ளை
மஞ்சள்களெண்ணைபால் மறைத்து விளையாடிநல் ல
சஞ்சியாய்ச்சங்கீத முறைத்துப் பாடினராய் யா

பஞ்சாயுதஅரி கிருஷ்ணன்கோகுல மீதே வந்தஉட னே
நெஞ்சானதுமகிழ்ந் திடையர்களெல்லாம்அப் போதே மேளவாத்தியங்க ள்
மஞ்சானதுமுழங்கு வதுபோல்முழங்கத்தப் பாதே தயிர்பால்நெய்ஊத் தை
யுஞ்சாதுரியங்களாய்ப் பேசிக்கொண்டும்அக லாதே ஊற்றிபூசிக்கொண் டு

குஞ்சரமனையவர் ஒருவர்க்கொருவர்களின் மேலே வெண்ணைகள்விட் டெ
றிஞ்சுகொணடார்களிப் படிவெகுவெகுபரி வாலே விளையாடிக்கொண் டு
விஞ்சையரானவரொடு கந்திருவரைப் போலே நந்தனைக்கண் டு
அஞ்சலிசெய்துகாணிக் கையிட்டார்கள்மேன் மேலே அவர்கட்கெல்லா ம்

இஞ்சொலோடாபர ணம்ஆடைபசு கோடி
யுஞ்சொல்லலாகும்வெகு மானமதை நாடித்
தஞ்செனங்கட்கும்இ ன்னம்வருவர்க்கு நீடி
செஞ்சவந்துசொடுக்க அரியைக்கொண் டாடி (எண்ணை)

நந்தகோபர் வெகுமதி செயல்.

விருத்தம்.

இடையர்கட்கும் விருதுகட்டி யக்காரர்க்கும்
எந்தெந்த வித்துவான்க ளுக்குநல்ல
கொடைகொடுத்தான் அதிவிதர ணிகளும்நந்தன்
கோவிந்தப் பிரீதியாய்ப் பாத்திராபாத்திர
நடையறிந்தும் ஆராருக் கென்னவேண்டி
னதுகளதெல் லாங்கொடுத்தான அவன்போற்கீர்த்தி
உடையவரார் முகுந்தனுககுந் தாதையென்னும
யோக்கியவா னுகுமகா பாககியவானே.

கஞ்சனுக்கு நந்தகோபர் கப்பம் இட்டல்.

விருத்தம்.

வாகினியா யெங்கும்பே ருள்ளநந்தன்
மைந்தனுதிர் திடீமகிட்சி யாலேஅங்கு
ரோகிணிக்கு அனேகமரி யாதைசெய்ய
உத்தமியங் கவளுமா னந்தந்தானே
ஆகிவஸ்த்தி ராபரண காந்திமீற
அலங்காரம் பணணிக்கொண் டாயர்பாடி
நாகரீக மாய்விசயஞ் செய்திருந்தாள
நன்மைதா னினஞ்சொலவேன் செம்மைதானே.

தரு, இராகம்-சவுராஷ்டகம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லக்கேளுமய்யா பரிட்சித்த னே
சுகிர்தவானே பரிசுத்த னே.

அநுபல்லவி.

வல்லவர்கூடிவிட்டுக் கூடுபாய்வதைப போலே
வசுதேவர்தேவகிக்கு பிள்ளையாய்ப்பிறந்தப் பாலே
எல்லோர்புகழுநந்தன் வீட்டிலெசோதை பாலே
யெம்பெருமானுடின விளையாட்டெல்லாம் அன்பாலே (சொல்)

சரணங்கள்.

க. கோகுலத்திலே கிருஷ்ணன் எப்போ வரலாச்சு து
கூறும் அதுமுதலாயர்பாடிக்கு வாச்சு து

வாகாய்விஷ்ணுவாசமாய் வினைகளோடிப்போச்சு　து
　மகாலெட்சுமிக்குவிளையாடற்கிடமாச்சு　து　(சொல்)

௨. வருஷாவருஷங்கஞ்சனுக்கு நந்தன்கொடுத்　து
　வருகிறபடிகப்பங் கொடுக்கிறதைத்தொடுத்　து
பரவுங்கோகுலங்காக்க விடையர்களைவிடுத்　து
　பட்டணமதுராக்கு வந்தான் அதைபெடுத்　து　(சொல்)

௩. வந்துகஞ்சனைக்கண்டு கப்பஞ்செலுத்திக்கொண்　டு
　வருகின்றவனைவசுதேவரானவர்கண்　டு
நந்தன்தமையனுகமுறைமை சொல்லுவார்பண்　டு
　நடந்தகாரியமெல்லாம் வெகுவிந்தையின்னமுண்　டு　(சொல்)

வசுதேவர் நந்தகோபனை உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

பிராதாவா நந்தனைக்கண் டெழுந்திருந்து
　பிராணனையே கண்டிட்ட சரீரம்போலே
பீரீதியாய் ஆலிங்க னஞ்சான்செய்து
　பின்னுமுப சாரங்க ளனேகமாகப்
பராமரிசை பண்ணிநந்த கோபன்றன்னைப்
　பாரத்திரண்டு பிள்ளைகளின் வாஞ்சைபாலே
வராய்நல்ல பிறப்பென்றே வசுதேவன்சொல்
　வார்கண்டீர் அரிகதையை நீர்கண்டீரே.

தரு, இராகம்-முகாரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாருமய்யா நந்த　கோபா　இந்த
மண்டலத்தினிலாயர்குல　தீபா

அநுபல்லவி.

நாரதிசூழ்புவி ராஜர்கள்தேசர்சொ　ல்
　நலத்துக்குமன்னுகோ குலத்துக்குமன்னு　கோ　(வாரு)

சரணங்கள்.

௧. வெகுநாட்பிள்ளையில்லாமல் வயதுகாலம　து
　மீறிமனதொழிவு கண்　டாச்சே
சுகிர்தவானேயுமக்குத் தெய்வாதீனமாய்　ச்
　சொல்லவும்இப்போபிள்ளை யுண்　டாச்சே
ஜகத்திலேசமுசாரச் சுழலிலேஉமக்கின்ன　ங்
　திரும்பஉண்டாறதென்று கொண்　டாச்சே
அகலாதன்புள்ள நீருநாமுந்தா　னே
　ஆவியொன்றுக்குடலம் ஆனதிரண்　டாச்சே　(வாரு)

௨. செப்பும்உலகத்திலே இஷ்டர்களி　னுடைய
　தெரிசனங்கொஞ் சத்திலேகி　டையாது
அப்படிக்கிடைத்தாலுங் கலந்துபேசிக்கொள்ளவு　ம்
　அதற்கேற்றசமயம் வந்　தடையாது

எப்படியென்றால் வெள்ளம் இரண்டுபுறத்திலொண்டு ம்
எதிர்க்கமத்தியிலொரு புடையாது ங
கப்புச்சிபோடொட்டாமல் அதிவேகமாகவிழ க்
காண்பதுபோலேயார்க்கும் அதிலின்பம் படையாது (வாரு)

௯. பசுக்கள்நிறைந்திருக்கும் பூமியுஞ்சலங்களு ம்
பசும்புல்லுக்களுடனே கொடிகளுந்
திசைக்குள்பரவுகின்ற பெரியவனமதுப த்
திரவமல்லாதிருக்குந் துடிகளும்
அசைக்கும்அந்தவனமும் அல்லவோஉமமு றை
யாருடன்நீரிருக்குங் கெடிகளும்
இசைக்கும்இதுகளெல்லாம் க்ஷேமங்களா க
இருக்குதாநண்டனே யின்னமுள்ள குடிகளும் (வாரு)

௰. பின்னும்என்னுத்துமாவுக் கிடைச்சேரியில்உம்மை ப்
பிறந்தவனென்றெண்ணி யோக்கிய வானே
அன்னையுடனேஉங்களாலேகொண்டாடத் தக்க
அருமையுள்ளவனுனா ஞகி னேனே
மன்னுஞ்சினேகிதரா யிருக்கும்புருடரொ ரு
வருடதர்மார்த்தகாம மது தானே
இன்னகாரியமூன்றும் அனுபவிக்கவேசொந்த ம்
இறுதிஅநந்தவழி யேசேருஞ்சீ மானே (வாரு)

வசுதேவரை நந்தகோபர் உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

வந்தநந்த கோபர்க்கிம் மாற்றஞ்சொன்ன
வசுதேவர் தம்மைப்பார்த் தாயர்கோவும்
பிந்தியபசரித்தும்அங் கவனைநல்ல
பிராதாவாய் மனதிலே அன்புகூர்ந்த
சொந்தமெலாஞ் சொல்லுகிறேன் மாயன்விந்தை
சோரூபகிட்ட ராலும்அறி வரிதாமய்யா
உந்தனுட பாக்கியமே இதையறிந்த
போகவான் முமுக்ஷுபரி வாகவானே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எண்ணியென்சொலப் போறேன் வசுதேவரேநான்
எண்ணியென் சொலப்போறேன்

அநுபல்லவி.

கண்ணாடியின் முடிச்சுக் கண்டாலதையுந்தா னே
புணைநாடித்தேடுதல்போல் உலகமய்யாசீம னே (எண்)

சரணங்கள்.

௧. இடச்சித்தரோ அந்தத்தே வகியாற்பிறந்து நண்ணும்
முடையபின்னேஅனேகஞ் சஞ்சன்கத்தியினா யுனேனும்

கடையிலேபிறந்து மிச்சமாகிய பெண்ணும்
அடைசியாகாசத்திலே போகப்பார்த்ததே கண்ணும் (என்)

௨. தோணப்படாதிதுவுஞ் சனங்கள் வாழ்வையுங் கூட்டான்
பூணப்படும் ஆத்தும தத்துவத்தையு நாட்டான்
காணப்படாதென்று யாதொருத்தன்றியுங் தோட்டான்
வீணிப்படிப்பிரபஞ்ச வாழ்வில்மோகிக்க மாட்டான் (என்)

௩. ஆர்பிள்ளைஆர்குட்டி ஆருக்குநின்ற தய்யா
பாரில்உம்மைப் போலிலாத்தார் பண்பாய்அறிவார் துய்யா
நீர்மேற்குமிழியான வாழ்க்கையிதென்ன மெய்யா
பாருமிதமொன்றுக்கு எத்தனைசொப்பனஞ் செய்யா (என்)

நந்தர் கோகுலத்துக்கு விடைபெறல்.

விருத்தம்.

வசுதேவற் கிதுசொல்லி யிராஜனுக்கு
வருஷக்கா ணிக்கையிட்டுக் கண்டபோநீர்
இசைவாக எனதிடத்தில் வெகுநாளைக்கு
இருக்கொண்ணு தேனென்றுற் கோகுலத்தின்
மிசையுற்பா தங்களிருக் குதென்றுசொல்ல
வேர்நந்தன் முதலான விடையரெல்லாம்
விசையதாய் அவரையங்கே அனுப்பிக்கொண்டு
விடைகொண்டார் காளையின்ச கடைகொண்டாரே.

நந்தர் கோகுலத்துக்குச் செலல்.

விருத்தம்.

காளைபூண்டச கடைகளோடும்அவ்
வேளைகோகுல மேற்சென்றுராயர்கள்
வாளபிமன்கு மாரபரிட்சித்தே
கேளுநீர்அரி கீர்த்திகளின்னமே.

௫-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

---*---

௬-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பாங்கர்சொன்னபடி நந்தர்மார்க்கத்தில்
ஆங்கரக்கிசவங் கண்டவனுயிர்
வாங்குரீதியிவ் வாறென்றும்அ ர புதங்
தாங்குநீதியுஞ் சொல்வதுசட்டமே.

பூதனை கோகுலத்துக்கு வரல்.

விருத்தம்.

அப்பால்நந்தன் திரும்பிவருமார்க்கத்தில்
அவச்சொலலுணடாக வசுதேவர்முன்னே
உற்பாதமுணடாகு தென்றாமெய்யென்று
யோசித்தும் அதன்பயநதான் நிவாததியர்க
மெய்பபாக அரிசரண மெனததியானித்து
வீட்டிலவந்து சேருமுன்னே கஞ்சனேவ
இப்பாரிற் குழந்தைகளைக கொலுமுசதியோகம்
ஏற்றிடடாள பூதனைவந் தாரத்திட்டாளே.

தரு, இராகம்-கலியாணி, சாபுதாளம.

பல்லவி.

பூதனைவந்தா ளையா நலலபெண்போற்
சாதனைசெய்து நடந்தாளையா

அநுபல்லவி.

வேஷனைசெய்து குழந்தைகளைக் கொல்லதிசோ ரீ
சோதனைசெய்திடசசேரி சுறறிககாமரூப தாரி (பூத)

சரணங்கள்.

க. மாயையினாலே தன்னுடலூபத்தை
மறைநதுநல்ல பெண்ணுரு வாகிஅபதைச்
சேயிழைவடிவாகச செய்திந்திரகோபதைதச்
செங்கனிவாயிதழாய்ச் செய்துங்கலாபதைத
சாயல்சொல்லசசொருககிலே தூயமலலிகையைச் சூட்டி
ஏயபினதடடுடபெரிய தாயசனங்களுங் காட்டி
தேயுமதிடையிரசொனனினமு ஆயிரமபடடாடை நாட்டி
வேயனையதோளிகாதி லேயசையும்பணிதி பூட்டி (பூத)

உ. மாயவகிடிவ குநதும் பிரகாச
வதனமுமரமணீய மாமாகசகாச
மேயகடைகணபாாவை யாவுமுல்லாசமீ
றுடையாபரண காந்திகளவீச
ஆயாகளமனதையெல்லா மேயபகரித்து நாடி
பேயுருமறைததபெணணை யேயிடைச்சியர்கள் கூடி
நாயகனைததேடுந்திரு வாயெண்ணிகொண்டோடி யோடி
யேயவளைபபாககபபார்க்க வேயிபபடிநயம் பாடி (பூத)

௩. பஞ்சாயுதமுள்ள பகவான்பேரொவடத்திற்
பண்பாயக்காதினிற் கேட்கவில்லையோஅவடத்தில்
நெஞ்சாராது நித்தியகாமந் தானசெய்கின்ற தடததில
நியமமாகவிருநது உருவேறவுந்திடத்திற்
கொஞ்சககாறப பேயபிசாசை அஞ்சவேயடித்து மண்டு
விஞ்சைகளெங்கெங்குச்சாட னஞ்செய்யாததது கணடு

மிஞ்சரக்கிவருவளெ ஞுஞ்சொல்லுலகத்தி லுண்டு
வஞ்சனைக்காறி ஆகாச சஞ்சாரமும்பண்ணிக்கொண்டு (பூத)

பூதனை கண்ணனைக் காணல்.

விருத்தம்.

பட்டணங்கிராமங்க ளிடைச்சேரியெல்லாம்
பார்த்துப்பார்த் துக்குழந்தை களையேகொல்வ
திட்டமாய்ச் செய்துவரும் பூதனைதன்
னிச்சையாய்நந்தன் வீட்டினில்புகுந்தாள்
சட்டமா யங்கொரு படுக்கையேற்கொஞ்
சம்பல்லு முளைத்துநிச காந்திதன்னை
விட்டாமல் மறைத்துக் கொண்டிருக்க
வேகண்டாள் கிருஷ்ணனைஅப் போகண்டாளே.

கண்ணனால் பூதனை மோட்ச மடைதல்.

விருத்தம்.

பலி * மூடும் அனற்போல விளங்கும்அந்தப்
பச்சைக்கு ழந்தையைப்பூ தனையுங்கண்டாள்
தலமீதிற் குழந்தைகளை யெலாங்கொலும்பி
சாசென்றே சராசரரு பராம்முகுந்தர்
மலர்விகருங் கணைக்கொஞ்சம் மலர்த்திஅங்கே
வந்தவளை வஞ்சப்பேயென் றுநஞ்சு
முலைதருபா லோடாவி உண்டவட்கே
மோட்சந்தான் கொடுத்தருகி கடாக்ஷந்தானே.

தரு, இராகம்-சவுராஷ்டகம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பேச்சிமுலையுண்டாரோ அவளுயிரை
மாச்சிடவுங்கண்டாரோ

அநுபல்லவி.

பேச்சிபூதனைநஞ்சுப் பூச்சுமுலைஅரக் கி
யேச்சதுகண்டெ சோதை யாச்சிடகனுங்கிருஷ்ணன் (பேச்)

சரணங்கள்.

க. சகலவுலககாரிய முழுதையே நன்றாய்த்
தானறிஅரியைஅப் பொழுதையே
அகமீறரக்கிகுணப் பழுதையே ஆரும்
அவள்தூங்குகின்றபாம்பைப் பழுதையே
இருதென்றெடுப்பதுபோற் பகவானைஅவளுக்க ந்
தகனென்றும்அறியாமற் சுசமாய்மடியில்வைக் க (பேச்)

உ. நாட்டுங்கொரேசித்த மதிஞலும் நீச
நடத்தையுள்ளபூதனை மேன்மேலும்

---

* புலி யென்பது சாம்பல்.

கூட்டுக்குள்ளேயிருக்கும் கத்திபோலும் வேறு
கூறுனவளைக்கண்டரி அப்பாலும்
கூட்டுங்காந்திகள்கண்டு போட்டாச்சரியங்கொண் டு
மீட்டுந்தாயைப்போல்முகங் காட்டிவஞ்சகஞ்செய் த (பேச்)

௩. ஒருவர்செயிக்கொணு வீரியமாயும் உண்டார்
உயிரைப்போக்குந்தனத்தை அந்தப்பேயும்
தரவேபால்முகுந்தர்க் கொருதாயும் போல்வஞ்
சகஞ்செய்ய அரிக்கங்கே கோபத்தீயும்
பெருகத்தனத்தையிரு கரமதினூற்பிசைந் து
பரவுபிராணனை அப கரணஞ்செய்துகோபால ன் (பேச்)

௪. முலைக்குத்தறியுமாசவலைப் பிள்ளை என்னும்
முறைபோதும் விட்டுவிடுஎன்பதற் குள்ளே
வலித்துமர்மத்தானங்களிசிக்கக் கொள்ளை யாக
மரணவலியாய்க்கண்கள்சுழன்று வெள்ளை
நிலத்திற்கைகால்களெல்லாங் குலுக்கிஉதைத்துக்கொண் டு
ஜலப்பிரளயமாய்வேர்க்கப் பலக்கவாய்விட்டழு த (பேச்)

௫. பலமுள்ளகுழந்தைபிடிக்கும் போது அந்தப்
பாரம்பொறுக்காமலேபுவி மீது
மலைகள்நவக்கிரகம்அக லாது சேரும்
வானும்நடுங்கினதைச்சொல்வ தேது
இலகும்பாதாளத்திக்கு நிலையெதிரொலியிட் டு
உலகோரசனியென்று நிலைகுலைந்திடும்ப டி (பேச்)

௬. பேயானவளும்நஞ்சுமுலை கொடுத்துக் கிருஷ்ணன்
பிடிக்கச்சுரூபந்தனை யெடுத்து
சாயுந்தலைமயிர்கால்கைகள் நொடுத்து எல்லாந்
தரையில்விரித்துக்கொண்டா விவிடுத்து
ஆயிரங்கண்ணனன்வச்சி ராயுதத்தடிபட் டு
மாயும்விருத்திரனைநிக ராயுடவிழுந்தாள்அந் த (பேச்)

பூதனை பூமியில் விழுதல்.

விருத்தம்.

வஞ்சப்பேய் விழும்போதியோ சனைதூரத்தில்
மரங்களெல்லாஞ் சூரணமாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு
துஞ்சிமலை போல்விழுந்தா ளிடைச்சேரிக்குட்
சொல்லுமிந்த ஆச்சரிய முண்டாச்சய்யா
மஞ்சனைய வடிவழகர் சக்கரபாணி
வனமாலிக் கிவளொருதாய் போல்வந்து
நஞ்சுமுலை கொடுத்துயிர்போய் விழுந்தாள்பூத
னைகண்டாய் அரிபத்தி தைகண்டாயே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

விழுந்தாளே பூதனை பிரேதமாய்
விழுந்தாளே பூதனை

அநுபல்லவி.

விழுந்தாள்நரகத்தில் அழுந்தாமலேமுத்தி
கொழுந்தாய்மலைபோலே செழுந்தாரணியே லே (விழு)

சரணங்கள்.

௧. ஏற்றச்சாலைதனுக்கேற்ற சிங்கப்பல்வாய் போக்கினாள் எங்கும்
பார்த்துமலைக்குகையைச் சேர்த்தாப்போலிருக்கு மூக்கினாள
பேய்த்தனத்தைக்கரு மலைக்கிணையாக்கினாள
ஆர்த்தசெம்பட்டை மயிர்த்தலைதாக்கினாள்
ஊற்றில்லாப்பாழுங் கிணற்றைப்போல்நோக்கினாள்
வேற்றுருமறைத்து மெய்யுயிர்நீக்கினாள் (விழு)

௨. மார்பைச்சொல்லவென்றால் உவமையெதுமணற் றிட்டுத்தான் பிரேத
வடிவின்கைதொடையுங்காலு மென்னஅணை கட்டுத்தான்
நீரில்லாதமடு வயிற்றுக்கெட்டுத்தான்
சேரியிடையரிடைச் சிகட்டுரோரிட்டுத்தான்
மார்புதலைகாதிவை களில்அறைபட்டுத்தான்
சேரமயங்கிவீழ்ந்து தெளிந்தாரவளைசுட்டுத்தான் (விழு)

௩. வேகமாகிவந்து அரக்கிமுலையிற்காள கூட விடத்தை
லோகமெல்லாம்உண்ட அரிக்குக்கொடுத்துமோட்சந் தேட
ஆகத்திறுவியைக் கண்ணனுறிஞ்சிப்போட
சாகப்பிரேதமாகி அங்கேகூட
நாகத்தின்மேற்கரு மேகத்தையேநாட
தேகத்தின்மேற்கிருஷ்ணன் தவழ்ந்துவிளையாட (விழு)

ஏசோதை முதலியோர் கண்ணனுக்குத் திருஷ்டி பரிகாரஞ்செயல்.

விருத்தம்.

விழுந்துகிடக் கின்றபூ தனைதேகத்தின்
மேற்றவழ்ந்து விளையாடும் பயமில்லாத
குழந்தையைக்கண் டிடைச்சிகள்சீக் கிரமெடுத்துக்
கொண்டசோ தையுடனு ரோகணியுங்கூட
எழுந்தந்த வீசரா யிருக்கும்பாலர்க்
கெண்டிசையும் பசுவினுட வாலினாலே
சுழன்றிடக்கோ நீராட்டிப் பின்கோதுளி
சுற்றினார் சந்திரவத னத்தினரே.

கண்ணனுக்கு ரட்சாபந்தனஞ்செயல்.

விருத்தம்.

அட்சணமே குழந்தைஅவ யவங்கள்மீதே
அரியினுட பன்னிரண்டு நாமந்தன்னால்

ரட்சைபண்ணி னார்பரிட்சித் தேகேளந்த
இடைச்சிகளிற் சிலபேர்கள் கூடியங்கே
பட்சமாய்ச் சலத்தினுற் றேகசுத்தி
பண்ணிக்கொண டுங்குழந்தை அவயவத்தில்
அட்சரங்க ளேச்சொல்லித் தடவினுர்கள்
அதுகண்டாய் விஞ்சையின்மிக் கதுகண்டாயே.

தரு, இராகம்-ஆரபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தநந்தனனே வாழி சொல்வமே
நங்கையெசோதை செல்வமே.

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைக்கண்ணனே உந்தனே அனுதின
திருமேனிதன்னேக்காக்க இதுவேரட்சாபாதனம் (நந்த)

சரணங்கள்.

க. அஜராம்பிறப்பில்லாதார் உன்தன்கால்களைக் காக்க
அட்டஐசுவரியமுள்ளார் முழங்கால்களைக் காக்க
இசையும்யாகரூபருன் தொடைகளையே காக்க
இடுப்பையச்சுதர்நாபி அயக்கிரீவரே காக்க
அசையாதிருதயத்தைக் கேசவருதரம்
அதையீசன்கழுத்தை லோகநாயகன் காக்க
நிசமாய்விண்டுபுயத்தைத் திருவிக்கிரமன்முகத்தை
நேரோசுவரரான வருமுன்சிரசைக் காக்க (நந்த)

உ. சக்கரபாணியானவர் முன்னேகாக்கஅரிக
தாயுதபாணியாகின் றுன்னேப்பின்னே காக்க
பக்கங்களில்மதுக யிடவாரிபிறப்பில்லார்
பாணியில்வில்நசத்திகொண் டவரோநின்றுன்னேக் காக்க
திக்குக்கோணங்களிலே வெருகதையுள்ளார்பாஞ்ச
ஜன்னியத்துடன்காக்க மேலேஉபேந்திரன் காக்க
மிந்தகருடவாகா பூமிதனிலே காக்க
விளாந்துகலப்பையுள்ளார் நாலுபக்கமுங் காக்க (நந்த)

ங. ஏராரும் இந்திரியங்களுக் கெல்லாம்நாயகரா
யிருக்குமவரோஉன்தன் இந்திரியங்களைக் காக்க
நாராயணாபிராணன் களைக்காக்க சுவேதத்தீவு
நாயகர் சித்தங்காக்க யோகேசர்மனங் காக்க
பாரதனிலேபிரச்சினி கர்ப்பர் புத்தியைக் காக்க
பகவான்பரம புருஷரும் உன்னுத்மாவைக் காக்க
சீராடிவிளையாடும் போதுகோவிந்தன் காக்க
திருக்கண் வளர்த்தியிலே மாதவனே காக்க (நந்த)

ச. நடக்கும்போது வைகுண்டபதி காக்கஇருப்பதை
நாடிஉன்தனேமகா லட்சுமிகாந்தன் காக்க
திடத்திற்புசிக்கும்போது யாகத்திலவிர்ப்பாகஞ்
செங்கையால்வாங்குறவ ரங்குநின்றுன்னேக் காக்க

ஈடுத்திடும்டாகினிகள் ராக்ஷசிகள்முத லா
யின்னம்பாலக்கிரகங்கள் பூதப்பிரேதங்கள் காக்க
தொடுத்தபிசாசயக்ஷ ரக்ஷவிநாயகமாய் ச்
சொல்லுங்கிரகங்களுக்குப் பயஞ்செய்தரியே காக்க (நந்த)

ரு. கோட்டனா ரேவதிசேட்டைப் பூதனையின்ன ங்
கூறுஞ்சத்தமாதர்கள் பயித்தியக்கிரகந்தே கி
நாட்டும்அபத்து மாரவலிகளென்றுதேகப்பி ரா
ணை இந்திரியங்களைப் போக்கடிப்பதுமா கி
ஈடுஞ்சொப்பனத்திலே காணப்படும் உற்பாத ம்
இன்னம்பாலவிருத்தக் கிரகங்களென்றிடுந்துரோ கி
கூட்டமிதெல்லாம்அரி பேரைச்சொல்வதினு லே
குலைந்துபயந்து நசித்திடுகநீ வாழ்வுண்டா கி (நந்த)

நந்தர் கோலத்துக்கு வரல்.

விருத்தம்.

ஆயர்குலக் கொடிகளெல்லா மிப்படிக்கே
அந்தநந்த நந்தனர்க்குக் காப்புக்கட்டத்
தாயெசோ தையுங்குழந்தை தன்னைவாங்கித்
தன்னியபா னங்கொடுத்து துயிலச்செய்தாள்
ஆயறிவாய் மதுராபட் டணத்திருந்து
அந்தநந்தன் முதலான இடையரெல்லா
மேயிடைச்சே ரிக்குவந்து சேர்ந்தாரிந்த
விதங்கண்டார் பூதனைஅற் புதங்கண்டாரே.

பூதனையுடல் வேகல்.

விருத்தம்.

இப்பாரி விருடிகள்தியா னிக்கவுண்டாம்
யோகேச னிங்குவந்திட் டாரோவென்றும்
உற்பாத முண்டாகு தென்றுமுன்னம்
உற்றவசு தேவர்சொன்னர் கண்டோமென்று
கற்பானை யென்னும்பூ தனைதேகத்தைக்
கண்டரகோ டாலிகொண்டு வெட்டிவெட்டி
அப்பாலில் வெகுதூலையில் விறகுகட்டை
அடுக்கினர் அனற்கொளுத்தி முடுக்கினரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பூதனையுடல்வெந்ததையுலகெங்கும்பேசவே அகிற்புகையதி ன்
வாதனையாகக்கோகுலமெல்லாம் மண்டிவீச வே.

அநுபல்லவி.

ஏதென்றுற் கிருஷ்ணன்முலையுண்டதினு ற்
பாதகங்களெல்லாந் துலைந்துபோ ய்

மேதினிதனிற் புண்ணியதே
மீதெனச்சொல்ல வாசனையாச் (பூத)

சரணங்கள்.

க. கலவெனும்நெஞ்ச ராக்ஷிகுழந்தைகளைக் கொன்றுமே மாம்சபடசணி
வல்லமைசெய்துகொடுமை மிகவும்பண்ணி நின்றுமே
கொல்லும் இச்சை யினுலேயாவ து
செல்லகிருஷ்ணனுக்கு முலைபால்கொடுத் து
நலலகதியையடைந்தாள் பத்தாகக ச்
சொலலவேணடிய தென்னராஜ னே (பூத)

உ. எண்ணிப்பத்திவிசுவாசத்துடன் இஷ்ட பதார்த்தம் எவளாவாகிலு
விண்ணவாதுதி அரிகிருஷ்ணனுககுக்கொடுத்தாலெதாாதரங் [ம்
கண்ணனுடைய தாய்மாரொப்ப டி
நணணுமோட்சத்தை யடைந்தார்கள வ்
வண்ணமடைவாரிபபோ சொல்லி ய
புணணியவான்கள கேளபரிட்சித் தே (பூத)

ங. அடியவர்மனதனிலே யிருக்கும் பகவான் சேவடி ஜனங்களெலலாம
அடிதொழும்ஈசுராள்பணி அரவிந்தப பூவடி
கொடியபூதனையான வஞ்சக ன்
மடியினிலவைத்து முலைப்பாலூட்ட ப
படியிலகிருஷ்ணன் தாய்மாாகளடைந் த
படிசுவாககத்தை யடைநதாளமனன னே (பூத)

ச. கவலையாகத்தனங்கள் கொடுததும்பால்கள்கொடுத்துமே யிருககுந்தாயமார்
அவருககுமபசுக்களுககுநகேட்ப தென்னதொடுத்துமே
தவறு நலமுலை கனிவின்றும்பெ ரு
கிவரும்பாலகளைக கிருஷ்ணனுண்டா ரே
அவாகளுடைய புண்ணியங்க ளை
யெவாகளறிந்து சொல்லலாகு ம் (பூத)

ரு. கிரந்தமுந்தர்மார்த்தகாமமோட்சங்களை யெல்லாந் தொண்டர்களுக்குத்
தருஞ்சகந்நாதர் தேவகிநந்தனையொனுஞ்சொலலாம
பரந்தாமனாதக் கிருஷ்ணனிடத்தி ல்
நிரமபபுத்திரவாஞ்சை யாலதே த்
திரமகுளிரவே பாரதிட்டவாககு த்
திருமபச்சனனம வரமாட்டாதை யா (பூத)

நந்தாகண்ணனைத்தழுவிமகிட்சியடைதல்.

விருத்தம்.

அந்தப்பூதனைசவது மத்தையங்கே
ஆசகிராணம பணணிக்கொண் டாயரெல்லாம்
இந்தநலல வாசனைதா னிவளுக்கெங்கே
யிருந்துவந்த தெனறிடைச்சேரிகதுபபோனா்

வந்தவரா லாறறிந்தார் குழந்தையெந்த
வகையாலும் பிழைத்ததென்றுச் சரியங்கொண்டு
முந்திமடி மேல்வைத்துக் கண்ணனுச்சி
மோந்திட்டார் நந்தர்களி கூர்ந்திட்டாரே.

சுகப்பிர்மரிஷியைப் பரிட்சித்தரசன் வினவல்.

விருத்தம்.

யாவரிந்தக் கண்ணனுட பாலலீலை
யாகின்ற விந்தப்பூ தனைமோட்சத்தை
யேவரிசை யாய்ப்பத்தி யுடனேகேட்போர்
இதைப்படிப்போ ரிவரொண்ணு மெண்ணப்பெற்றுங்
கோவிந்தனதுபரம பதத்தைச்சேர்வார்
கூறிதென்று சுகமுனிரா யனுமுனைக்கக்
காவலனும் பாகவத சமுத்திரத்தைக்
கரைகண்டா ரிங்குமொரு வுரைகொண்டாரே.

சு-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன்திருவடிகளே சரணம்.

---*---

எ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அம்பரத்தின் சுழற்காற்றன் கீழேவீழ
அடியுதையாற் சீழ்ச்சகடம் மேலேபோக
எம்பெருமான் வாயில்விசு வத்தைக்காட்ட
எதுக்குழந்தை யழுதங்கா னந்தஆழி
சம்பிரவ நிறபரமன் னவனும்பின்னுந்
தான்சுகனை வினவியதாற் களிகரும்வாறு
வம்பவிழுந் துளவர்கதை தசமத்தேழில்
மருவுமாம் பாவினமுந் தருவுமாமே. (க)

பரிக்ஷித்தரசன் சுகப்பிரமரிஷியைக் கண்ணன் பாலலீலைகளை வினவல்.

திபதை, இராகம்-அடாணு, ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. உலகபூஜித ரீசுவரராம்அரி சுகரோ யா
தொடுகிருஷ்ணுவ தாரமெடுத்தாரதிற் சுகரோ *
இலகும்எங்களு காதுக்குரம்மியமாகச் சுகரோ கிருஷ்ணன்
என்னென்னலீலைகள் பண்ணிஞரோஅய்யா சுகரோ *

உ. அந்தலீலைகளைக் கேட்கின்றபேர்க்கய்யா சுகரோ மூன்
றுசையும்விட்டே அரிகதைமேலாசை சுகரோ *
வந்துசாத்துவிக குணமும்பிறந்து சுகரோ திரு
யாலுக்கடிமைசெய் பத்தியம்உண்டாகிச் சுகரோ *

ங. பரமபாகவதர் கூட்டுறவையுஞ் சுகரே உண்டு
பண்ணும்அந்தலீலா ரசஞ்சொல்வீரதிற் சுகரே
நரலோகத்திடச் சாதியைச்சேர்ந்தரி சுகரே கிருஷ்ணன்
நாட்டியபால லீலைகளைச்சொலலுவீர் சுகரே

கண்ணனுக்கு எசோதை உத்தானஞ்செயல்.

விருத்தம்.

விர்தாரங் கொண்டுகிருஷ்ண லீலையெல்லாம்
விளம்புவீர் சுகாசாரியனே யென்றுவிண்டு
பத்தாளில் முதலெண்ணும் படியதான
பரிட்சித்து மன்னனுரை செய்யஆணி
முத்தாரம் போலானந் தக்கண்ணீரும்
முதிர்ந்தகம் பலையுமான முனியுஞ்சொல்வார்
உத்தானத் திருநாளிற் சகடைவீழ்ந்த
உதைகண்டார் அநதஅரி கதைவிண்டாரே. (உ)

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தானஞ் செய்தாளே யெசோதை ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு
உத்தானஞ் செய்தாளே யெசோதை

அநுபல்லவி.

பத்துநாளுங்கடந் தத்திலே ஜன்மந ட்
சத்திரங்கூடின தினத்திலே மகிழ்ந் து (உத்)

சரணங்கள்.

க. பதிவிரதையாகும் எசோதையுமவெ கு
பைந்தொடியார்களை வரக் கூட்டி
விதவிதமேளவாத்திய சங்கீதம்பூசுர ர்
வேதமந்திர வசனங்களின கோட்டி
அதிகமதாய்ச்சூழ உலகநாயகராய்வ ந்
தவதரித்த பிள்ளைக்குநீ ராட்டி
மதுரமிகுந்த அன்னம் வத்திரமாலைப சு
வகைகள்அந்தணருக்குக் கொடுத்துங்கலிகைய யோட்டி (உத்)

உ. பன்னுஞ்சுபவசனம் வேதியர்கூறக் கோ
பாலகுமாரர்விளை யாட்டுக் காட்ட
சொன்னமணிகள் அலங்காரஞ்செய்தசக டை
தொட்டிலிற்கண்வளர்தல் சொண் டாட்ட
முன்னம்ஆலிலைமீதிற் கண்வளருங்குழ தை
முகுந்தனைநந்தன் பிள்ளைச்சீ ராட்ட
அன்னையெசோதையுடன் ஆயர்மடந்தைமாரு ம்
ஆரிரரோ ஆராரோ வெனறுதா ராட்ட (உத்)

ங. ஜன்மநட்சத்திரங் கூடினதிலுத்தான த்
திருவிழாச்செய்தந்தச் சோதையே

தன்மகனைத்திருக்கண் வளரச்செய்தானந்
சந்தோஷங்கொண்டிருந்தப் போதையே
நன்மைபெருகும் ஆயர்களுக்கெல்லாஞ்சந்த ன
நல்லதாம்பூலமரி யாதையே
மென்மேலுஞ்செய்திருந்தாள் அங்கனேகண்ணனு ரு
விளையாட்டிச்செய்தாரது வேநல்ல சாதையே (உத்)

கண்ணன் திருவடிகளால் சகடாசுரன் பொடியாதல்.

விருத்தம்.

மின்னிடைச்சி களையும்மரி யாதைசெய்யும்
வேளைதனிற் றொட்டிலிலே கிடந்தபாலன்
தன்னியபா னங்குறித்தே உதைத்துக்கொண்டு
தானழுத சத்தங்கே ளாதெசோதை
அன்னையுமங் கேயிருந்தாள் தளிரையொத்த
அங்கிரியாற் குழந்தையுதைத் திட்டதாலே
சின்னபின்ன மாய்ச்சகடு போகஆயர்
சிதறுவார் இதென்னவென்று பதறுவாரே. (௩)

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சகடானது பொடியாகப்பொடிந் து
தகாந்ததே தரையி ல்.

அநுபல்லவி.

பகரோந்திசைப்பத்தர்க் கில்லாமல்வெருட்டு ம்
பாலகிருஷ்ணன்றிரு வடியாலுதைபட்டு ச் (சக)

சரணங்கள்.

௧. கண்ணனுத்தானத் திருநாளினி ற்
கன்கூட்டங்சள் தானே நாட
உண்ணுமுலைவேண்டி அழுங்குழந் தை
யுடகாலி னாலுதை போட
வண்ணப்பசும்பொன் றொட்டிற்சட்டங்க ள்
வனுக்குங் கால்களுடன் கூட
பண்ணும்ரசவர்க்க வெள்ளிக்கிண்ணிக ள்
பரம்பிக்கீழிருந்ததும் பின்னமா யோட (சக)

௨, உத்தவத்தில்வந்திருந்த இடைச்சி க
ளுடனே யெசோதையுங் காண
சுற்றும்இடையருடன் நந்தனு ந்
துண்ணென்றுச் சரியந் தோண
மெத்தப்பலமான சகடாறுந் து
விழுந்ததென்னென்று வியாகுலம் பூண
உற்றதொட்டிலிற்கிடந் திவன்அழுதுதைக்க வே
உடைந்ததெனச்சில பாலர்சொல் லாண (சக)

க. இந்தஇவன்அழு துதைத்துக்கொள் ள
வேயுடைந்ததென்றுகு மாராள்
எந்தவகைசொன்னாலும் கேட்பத ற்
கிடையாிடைச்சிகட்கு கோரா
அந்தரத்தருமுனி வோர்களு ம்
அறிய மயக்கமது திரா
தந்தத்தொட்டிற் குழந்தையாகியவ டி
வழகர்பராக்கிரமத்தை ஆயரறிகு வாரா (சக)

கண்ணனுக்குப் பிராமணர்கள் அபிமந்திரித்தல்.

விருத்தம்.

சகடுபொடியாகவந்த தேதோவோ பிசாசென்றே
சந்தேகங் கொண்டு பின்னும்
மிகவீரிட் டழுகின்ற குழந்தைதன்னை
வேகமா யெடுத்தணைத்துக் கொண்டெசோதை
மகிசுரராம் பிராமணரை யழைத்துவேத
வசனங்க ளாலேமந் திரிக்கச்சொல்லி
அகலாமல் முலைகொடுத்தாள் கிருஷ்ணலீலை
அருமைதான் அறிதல்வெகு பெருமைதானே. (ச)

தரு, இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குழந்தையாய் விளையாடிய லீலை
கூறக்கேளா யா.

அநுபல்லவி.

தொழுந்தொண்டர்பவத்தில் அழுந்தாமலேசாக்கு ந்
துய்யவனுநீல மெய்யன்சக்கர க்
கையன்பிரமனுக் கய்யன்யாத வ (குழ)

சரணங்கள்.

க. அந்தமிமிஷத்திற் பலசாலிகளா ம்
ஆயர்களனைவருங் கூடி
அலங்காரமாய்உர முள்ளதொட்டிற்கொணர் ந்
ததற்கேற்றவகை தேடி
அந்தணரைக்கொண்டும் ஓமஞ்செய்துதயி ர்
அட்சதைகளுடனே நாடி
அங்குசதருப்பையால் அபிமந்திரதி ரு
வாராதனைகளை நீடி
இந்தவகைஅருச்சித்தே யிட்டார்தொட்டிற்பரிட்சித் தே
நந்தகோகுலத்திற் சுந்தரனுங்கிருஷ்ண ன்
நன்னயமாய்ப்பிர சன்னஞ்செய்த தை
யின்னனங்கேளபி மன்னன்சுத அரி (குழ)

உ. அருமையுடம்பம் இரிஷைஇங்கி — கை
 ஆணவம்பொய்களது — நீங்கும்
 அந்தணர்களுட ஆசீர்வாத — மே
 அமோகமாக — ஓங்கும்
 பிசாசுநிவர்த்திக்காய் மூன்றுவிதங்களா — ல
 பிமந்திரகும்பஜலந் — தாங்கும்
 பிரசித்தமூலிகைப் பிரயோகத்தாலும் — எம்
 பெருமானுக்குநீராட்டி — ஆங்குந்
 தசாவதாரமூர்த்தியை தானோநந்தன்வாழ்த்தி — யே
 உசிதவிசுவாசம் இசையவேயெசோ — தை
 உத்தமியாள்வர புத்திரராகியு — ம்
 நித்தமும்ஒவ்வோர்வி சித்திரங்கள்செய்யு — ம் (குழ)

௩. அக்கினியில்ஓமஞ் செய்துபிராமண — ற்
 கறுசுவைபதார்த்தங்கள் — நேத்தி
 மிக்கவேபோஜனம் பண்ணிவைத்துவெ — கு
 விதங்களாய்ச்சொர்ணஆரஞ் — சாத்தி
 தக்கபசுக்களந்த வேதியர்க்கேகொடுத்து — த்
 தன்குழந்தைக்ஷேமத்தைப் — பிரார்த்தி
 தரணியெங்கும்புகழும் நந்தகோபரு — ட
 தனையரானகிருஷ்ண — மூர்த்தி
 சொற்காப்புச் செங்கீரையாதி துலங்கும்பருவங்களின் — நீதி
 பக்குவமா கிக்கனயோ கக்கோகன கக்கண — னே
 பச்சைநிறத்தவர் அச்சுதரிப்ப — டி
 உச்சிதமாகஇ டைச்சிவளர்க்கவு — ங் (குழ)

திரணவிருத்தன் வதம்.

விருத்தம்.

அந்தணரா சீர்வாதம் பெற்றேநந்தன்
 எதோதையுடன் மகிட்சிபெற அரிவளர்ந்து
வந்தநா ளினிலொருநாட் சோதைதானே
 மைந்தனுந் தன் னிடுப்பில்மலே போற்சனத்த
தெந்தவகை யோவென்றும் இறக்கிவிட்டு
 மேயரியைத் தியானித்தற் கருமஞ்செய்தாள்
வந்தனன்கஞ் சனும்ஏவுந் திரணவிருத்தன்
 மாறுவான் சுழற்காற்றுய்ச் சீறுவானே. (௫)

தரு; இராகம்-மோஹனம், அடதாளசாபு.

பல்லவி.

பாலகிருஷ்ணனைத்தொட்டானே திரணவிருத்தன்
காலனுக்ககப்பட் டானே *

அநுபல்லவி.

பாலகிருஷ்ணனைத்தூக்க பாரிலெடுத்துத் தாக்கச்
சாலச்சுழற்கார ருக்கத் தானேதன்னுயிர் போக்க (பால)

சரணங்கள்.

க. கூறுங்குருவளியாய்ச் சுழன்றுவந்துறைத் தானே
கோகுலத்தார்கண்களை புழுதியால்மறைத் தானே
மீறும்ஓசையினாலே பத்துத்திக்கும்நிறைத் தானே
விளைத்துமாயையாற்சக்கரங் கல்லுக்களாயிறைத் தானே (பால)

உ. ஒருமுகூர்த்தம்வனைக்குங் கருங்கும்மென்றிருள் மூடி
ஓங்கும்புழுதியாலும் மூடப்பட்டதாயா பாடி
வருமெசோதையுங்கீழே வைத்தகுழந்தையைத் தேடி
வாடிமண்வாரிக்காறறால் மயங்கும்படிக்கே யோடி (பால)

ங. பிள்ளையைநினைத்துக்கொண்டு கன்றிழந்தபசுப் போலே
பெரிதாய்த்துயினியமடைந் துவிழுந்தாள்புவி மேலே
உள்ளபடிஅழுதாளெசோதை சத்தங்கேட்டிப பாலே
ஓடியிடைச்சியர்கண்ணுங் கண்ணீருமாய்வர மேலே (பால)

ச. மாற்றானென்றுந்தானென்றுந் தெரியாமலேயிருள் பாரும்
வானமும்மூடிக்கொண்டேமண் வாரியதாக சேருங்
காற்றானதும்ஓய்ந்தபின்னும் நந்தகுமாரனை யாருங்
காணமல்மாதரெல்லாம்ரோ தனஞ்செய்தார்கேளு நீரும் (பால)

ரு. கேளந்தத்திரணாவிருத்தன் பெருங்காற்றாயா னவனுங்
கிருஷ்ணனையெடுத்துக்கொண்டா காசத்திலேபோ னவனுந்
தாளலெப்பாரஞ்சுமக்க மாட்டாதந்தத்தா னவனுந்
தன்பலம்வரவரவே தாழ்நொடுங்கின னவனும் (பால)

சு. தனக்குமிஞ்சியபார மலையாகவெண்ணிக் கொண்டான்
தன்கழுத்தையந்தக்குழந் தையினாலேவளைப் புண்டான்
கன்றகுழந்தையைத் திமிறாணனுநெருக் குண்டான்
கைகாலசையாமலே கண்விழிகள்பிதுங் குண்டான் (பால)

எ. சத்தமடங்கிஅசுரன் தன்பிராணனைழிந் திட்டான்
சாவில்லாக்குழந்தையுடன் கோகுலத்தில்விழுந் திட்டான்
செத்தவனோர்பாறைமீது வீழ்ந்துடலங்குழிந் திட்டான்
தேகத்தைவிரித்துக்கொண்டு பிணமெனும்பேரிழுந்தட்டான் (பால)

கோகுலத்திலுள்ளோர் கண்ணனைக்கண்டு மகிழ்வால் தங்கள் தவத்தைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

திரணத்தி ரன்பாணத் தாற்பிளந்த
திரிபுரம்போல் திரணாவி ருத்தன்வீழ்ந்து
பேரான பிரேதமாய்க் கிடந்தான்மேலே
பிடித்துக்கொண் டிருக்கின்ற குழந்தைதன்னைப்
பாராமின் றிடைச்சியர்க ளெடுத்துக்கொண்டு
பைந்தொடியாள் எசோதையிடங் கொடுத்தார்மிக்க
ஆராமை யுடனிடைய ரிடைச்சியெல்லாம்
அடுக்கின்றார் சொல்லிதனைத் தொடுக்கின்றாரே. (கூ)

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

நாஞ்செய்த தவோபலமே பலமே இந்த
ஞாலத்திலெவருகுண்டிந்த நலமே *

அநுபல்லவி.

பாஞ்சஜன்னிய பாணி பரந்தாமரருள் தோணி
யாயஜகநாதனை யூணி ஆராதித்தன்பு பூணி (நாஞ்)

சரணங்கள்.

௧. ராட்சதனுகாசத்திலே யெடுத்துக்கொண்டுபோனபோ தே
சாட்சியென்னயமன்னைவிடடுத் தாரணியின் மீதே
ஆட்சிகுழந்தைபிழைத்த தாச்சரியமாம் ஏதே
காட்சியாய்நாமெல்லோருங் கண்டோமேதப் பாதே (நாஞ்)

௨. சசலனாயுங்கொலும்அசுரன் தன்பாவமதி னாலே
மகிதலத்தில்அவன்தானே மாணடான் மலை போலே
பகருநல்லோர்களுகென்ன பயமவர்தாலும்புவி மேலே
அகலுவதுநிலவரமே யாருங்கண்டிரொருக்கா லே (நாஞ்)

௩. கோபுரங்கள்கட்டிவைத்துங் குளங்கள்வெட்டித்தான் சோக்க
மாபலங்கள்தருந்தருப வகைகளிலும் பார்க்க
வேபதுமநாபறகுமேன் மேலுமஆராதனை யோர்க்க
கோபருடன்யாருஞ்செய்து சொண்டுநந்தங்குறை தீர்க்க (நாஞ்)

நந்தா வசுதேவர் மொழியை நினைந்து வியப்படைதல்.

விருத்தம.

யாதாபி தாபந்து ஜனத்திடர்த்து
மரணமடைந தருழுந்தை பிழைத்துவந்த
தேதோமுன செய்ததவோ பலத்தைககணடோம
எனச்சொல்லிக களிகூரந்தா அயலொல்லாந
தாதாநந் தனும்பெரிய வனத்தில்மிக்காச
சரியங்கண் டன்றுவசு தேவனொன்னும்
மேதாவி சொலைநினைத்துத் துதித்திருநதார்
விண்டுரா தாயிதனைக் கண்டுறுயே. (எ)

எசோதைப்பிராட்டி விசுவத்தைக் கண்ணன் றிருவாயிற்காணல்.

விருத்தம்.

இன்னமொரு நாட்குழநதை தனையெடுத்தும்
எசோதைமடி மேல்வைத்துப புததிரவாஞ்சை
தன்னுலே பெருகுமுலைப பாலகொடுத்தாள
சாபபிட்டாா வயிறுநிரம் பகசோபாலன்
அன்னையுஞசி ராட்டிமுத்த மிடுமபோதிற்கொட்
டாவிசெய்தாா கணணனவா வாயிலங்கே

யென்னசொல்வேன் சகலஜகத் துஞ்சண்டிட்ட
தோர்வைதான் விசுவவுருச் சேர்வைதானே. (அ)

தரு-இராகம், சிஞ்சுருட்டி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சோதையே ஜகத்தைக்கண்டாளப் போதையே.

அநுபல்லவி.

கேதமெல்லாந்தீர்க்குங்
கிருஷ்ணன்செங்கனிவாய்க்குள்ளேயே (சோ)

சரணங்கள்.

க. பூவும்ஆகாசஞ் சொர்க்கமுந்
தாவும்பிரகாசஞ் *
தேவசேனைபராவுதிக்குகள் யாவுசண்டாளப் பூவையரோ (சோ)

௨. விரிக்குஞ்செங்கதிரும் நிலவைப்
பரிக்குந்தண்கதிரும் *
எரிக்கடவுளுந்திருப்பாற்கடல்மற் றிருக்கின்றசமுத்திரத் தீவுடன் (சோ)

௩. நீடியமலைகள் அதிற்
காடெணுநிலைகள் *
நாடுசேரத்தி ஞோடசரமாய்க் கூடியபூத கோடியுடன் (சோ)

இதுவுமது.

கலித்துறை.

பேச்சிமுலையைச் சுவைத்தாவியுண்டும் பெருஞ்சகடை
வீச்சென்றழுதும் பொடியாகவேயுதை விட்டவன்வாய்
மேற்சகமியாவுங் கண்டங்கநடுங்கி விழிபுதைத்தே
ஆச்சரியங்கொண் டிருந்தாளெசோதை நல்லாச்சியரோ.

எ-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

அ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

சந்தவிருத்தம்.

வாலலீலைமீதிலே மகிட்சிநாமகர்மமும்
மருவும்அங்குமண்ணையுண்ட வகையில்விசுவரூபமுஞ்
சாலமாலின்லீலைகண்டு சங்கைசெய்பிதாவினைத்
தக்ககர்க்கர்நாமம் வைத்ததருணமீதுதத்துவ
மூலமுற்றுமுணாயிடச்செய் தந்தநந்தர்முழுமையும்
முனையதாயறிந்துகொள் முகுந்தசாமிசரிதையை
வேலைசூழ்புவிக்குளமிக்க மெய்க்குருச்சுகத்தவன்
விண்டுராதருக்குரைத்த தட்டமத்தில்விளையுமே. (க)

நந்தர் தன்னிடம்வந்த கர்க்கமுனியை உபசரித்தல்.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

இத்திறமெசோதை யானந்தமாகி யிங்கிருந்தாள்பரிட்சித்தே
யாதவர்களுக்குப்புரோகிதராகி யிசைமகா தபோநிதிகர்க்கர்
அத்தலையிருந்துவசுதேவரேவ ஆயர்பாடியைவந்தடைந்தார்
அவரைநந்தருங்கண்டெழுந்திருந்துஞ்சா ஷ்டாங்கதண்டன்செய்துதலைமேல்
அத்தமுங்கூப்பிஅதோட்சஜராக அவரையெண்ணிப்பூசைசெய்தும்
ஆசனங்கொடுத்துமுட்காரவைத்து அதிதியாராதனம்பண்ணிச்
சத்தியமானவீர்க்கினுல்முனியைச் சந்தோஷமதுபண்ணிவைத்துச்
சாற்றுவார்மிகவும் ஏற்றுவாரடிகள் போற்றுவா ரமிசைசந்ததியே. (உ)

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

வாருமய்யா கர்க்க முனியே பிரா
மணசிரோமணிவேதக் கனியே *

அ நு ப ல் ல வி.

பூரணராயெங்கும் நிறைந்தபிரசன்ன
புண்ணியருமக்குநான் செய்யலாவதென்ன (வாரு)

ச ர ண ங் க ள்.

க. இல்லறத்திலிருந்தும் இரக்கமுள்ளவர்களின்
இடத்திற்பெரியோர்வரலாலும் எல்லாம்
நல்லவரோயாதொரு குறைச்சலுமில்லைப்பெரு
மையுண்டாருந்தானேயப் பாலுஞ்
சொல்லும்பரஞ்சோதியா யிந்திரியங்களுக்கெட்டித்
துடரொண்ணுஞானத்தையெக் காலும் உம்மை
அல்லாலனுட்டானஞ்செய்தார் பிர்மசுவரூபத்தை
அறிவார்தேவரீர்தானே யறிந்தீர்மென் மேலும் (வாரு)

உ. வேதவித்துகளுக்குள் ளேமுக்கியராயிருக்கும்
மேன்மையுள்ளதேவரீர் காணும் இங்கு
ஆதலாலிந்தக்குழந் தைகளுக்குநாமகர
ணுதிகள்செய்துவைக்க வேணும்
மேதினிமனிதர்க்குப் பிராமணர்குருவல்லால்
வேறில்லாதெவருக்குந் தோணுஞ் சாமி
ஈதுசெய்வதற்குநீ ராகும்யோக்கியராய்யா
யான்செய்ததவமும்மை யிங்குதந்தருள் பூணும் (வாரு)

ந. நிறைவாய்க்கனகாபிஷே கஞ்செய்துஅழைத்தாலும்
நீங்களிங்கேவரும் பேரா அய்யா
துறவிக்குவேந்தனென்ன துரும்புமரியாதையாய்ச்
சொல்வதெவரும்அறி யாரா
அறிவுள்ளபெரியோர்கள் கிருபையாயெழுந்தருள
அனேகசுகிர்தமல்லால் நேரா தாகும்
திறமைமிகுந்ததபோ நிதியேகுழந்தைகட்குச்
செய்யும்நாமகரணந் துய்யமெஞ்ஞான தீரா (வாரு)

நந்தருக்குக் கர்க்க ருரைத்தல்.

விருத்தம்.

எண்ணியதெல்லாம்பத்தர்க் கிசைந்திட அருளுங்கஞ்சக்
கணனைமறவாநெஞ்சக் காவலன்மிகவுமபூசை
பண்ணியேயிதனைநந்தன் பகரக்கேட்டங்கேவந்த
புண்ணியகர்க்கராந்த போதனர்புகலுவாரே. (ங)

இயல்-தரு, இராகம்-செங்களா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூறுவேன்கேளுமய்யா நந்தகோபரே கூறுவேன்.

அநுபல்லவி.

ஆறங்கமுந்தெரிந்த ஆயர்குலதீபரே (கூ

சரணங்கள்.

க. யாதவர்களுக்கெல்லாம் ஆசாரியன்நானென்றே
பூதலந்தனிலெங்கும் பூரணமாய்ச்சொல்லென்றே (கூ
உ. நாவினலுன்பிள்ளைக்கு நாமகரணமபண்ணலாந்
தேவகிபிள்ளையென்றே தீயகஞ்சனெண்ணலாந் (கூ
ங. வசுதேவருடனீரும் வங்கணம்புரியும்
நிசமதுகஞ்சனுக்கு நெடுநாளாய்த்தெரியும் (கூ
ச. இந்தஇடத்தில்நா னிருந்திதுசெய்தாறகொஞ்சந்
சந்தேகமெண்ணித்துர் நடந்தைபண்ணுவான்கஞ்சன (கூ
ரு. நங்கைதேவகிபெண்சொன்ன வார்த்தைகேட்குநாள்தொட்டு
அங்கும்எட்டாங்கர்ப்பம்பெண் ணல்லவென்றிருபப திட்டுக் (கூ

நந்தர் கர்க்கரை ரகசியத்தில் நாமகரணஞ்செய்யவேண்டல்.

விருத்தம்.

இந்தவகை கர்க்கர்சொலல நந்தன்சொல்வான்
இவடம்அநத ரங்கமிதி லிருந்துகொண்டு
எந்தனைச்சோந் தவாகளுககுந் தெரியாமலநீா
இருக்குமந்திர வசனபூ ருவமாய்த்தானே
அந்தணசா ரியமாய்இப பிள்ளைகட்கு
அருமையுள்ள பெயரிடுவீ ரொன்றுசொல்ல
வந்தவர்தம் மனத்திருந்த படியேநந்தன்
வருந்தினு ரென்றவருந திருந்தினரே. (ச)

கர்க்கா நாமகரணஞ் செய்ததை நந்தருக்குரைத்தல்.

வெண்பா.

அந்தவகை தானே அநதரங்கத் தேயிருந்து
மைந்தரிரு வர்கருநா மந்தரித்தான் - சுந்தரமாய்
இந்தவகை பேரிட் டிருககுதென்று கர்க்கருமு
வந்துநந் தர்ககுச்சொல் லுவார். (க)

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தகோபனே   பாக்கியவானே
நாமகரணங்கேளும்   யோக்கியவானே.

அநுபல்லவி.

இந்தரெண்டுபிள்ளையுங்   கனயோகவான்களே
யிவனைப்பிள்ளையாயடைந்   தவரோகீர்த்திமான்களே (நந்த)

சரணங்கள்.

கோதைநேர்கிளிபிள்ளை யிவன்சிநேகிதர்களை   க்
குணத்தால்ரமிக்கப்பண்ணு வதினாலே   ராமனே
ஈதன்றியிவன்பல சாலியானதாற்ப   ல்
ரொன்னுஞ்சொல்வாரதற் கிசைந்தநன்   ளுமனே
யாதவர்களுக்கிழுத்துக் கொள்ளத்தக்கபிள்ளையு   ம்
ஆனதாலேசங்கருஷ்ண னென்பார்   பூமனே
ஓதுவதிந்தவகை மூன்றுபேரிவனுக்   கு
உண்மையைநீரறிவீரோ உதார   சோமனே (நந்த)

யுகந்தோறுந்தேகத்தை யெடுக்குமிந்தக்குழந்தை   க்
குண்டாகும்மூன்றுநிறந் தானே   பண்டு
மிகுந்தவெள்ளைசிவப்புப் பொன்னிறம்மூன்றுவர்ண   ம்
விதவிதமாய்க்கொண்டார் சமயங்   கண்டு
ஜகந்தனிலிப்போகிருஷ்ண வர்ணத்தைப்பொருந்துமு   ன்
தனையனைக்கிருஷ்ணனென்ற பேரைக்   கொண்டு
பகர்ந்திடுவதிவரோ வசுதேவருக்குமுன்ன   ம்
பாலராயோரிடத்திற் பிறந்திருப்பது   முண்டு (நந்த)

தெரிந்தவர்உன்தன்பிள்ளை யாகுங்கிருஷ்ணனைவா   சு
தேவனொனுஞ்சொல்வார்க ளொரு   பேரோ
விரிந்தகுணகருமங்களுக்கு யோக்கியமா   க
வேண்டுருவும்பேரும் பெற்றிருப்   பாரோ
இருந்ததைநானறிவேன் ஜனங்களறியமாட்டா   ர்
இடையர்க்குங்கோகுலத்துக் கிங்கு   நேரோ
பொருந்துஞ்சந்தோஷங்களைச் செய்வார்நீங்களும்இந்த   ப்
புதல்வராலேபெருமை அதிகமாய்ப்பெறு   வீரோ (நந்த)

செல்வரிவரால்நீங்கள் சகலதுக்கங்களையு   ஞ்
சீக்கிரந்தாண்டப் போறீர்   சீலரோ
கல்விக்கடலுநீரோ கோகுலத்துக்கிசைந்   த
காவலராகும் அனு   கூலரோ
சொல்வதுகேளுமுன்னம் பெரியோர்களைப்பீடித்   த
சோரரைச்செயித்தா ருன்   பாலரோ
நல்வரிசைக்குழந்தை பாக்கியசாலி துட்ட   னா
நகத்திப்பூணகட்டுவார்தன் நண்பர்பரி   வாலே (நந்த)

அசுராங்கிசையானபேர் விஷ்ணுபட்சமுள்ளா   னா
அவமானம்ஒருக்காலும் பண்ண   மாட்டார்

உசிதமதுபோலிந்தப் பாலகிருஷ்ணனிடத்தில்
உள்ளன்புள்ளாரமேலாரும் வலிமை காட்டார்
ரசிககுணசம்பத்து கீர்த்திகடத்தையாலும்
நாராயணனேயிக ராகுந் தேட்டார்
திசையெங்கும்புகழ்கொண்ட பெருமையுள்ளோருமது
செயனாநம்பினோர்ககுத் தீமையென்பதை நாட்டார் (நந்த)

இராமகிருஷ்ணர்கள் தவிழ்ந்து விளையாடல்.

விருத்தம்.

நாமகரணஞ்செய்து கர்க்காசென்றார்
நமதகுமகத் துக்கனுட அசீர்வாதந்
தாமிகயுங் கிடைக்குதென்று நந்தரங்கே
சந்தோஷங் கொண்டிருந்தாரிப்பால்அவ்வி
ராமகிருஷ்ணரும்முழங்கா றபடியையிட்டு
நலகைகளாரறவிழ்ந்த விளையாட்டெல்லாம்
நீயகிழ்ந்து கேள்பரிட்சித தென்றேஅம்மு
னிவாசொல்வார மாயையைவென் றவர்சொல்வாரே. (௫)

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

தவிழ்ந்துவிளையாடும் லீலைகேளும் ராமகிருஷ்ணர்
தவிழ்ந்துவிளையாடும லீலைசேளும் *

அநுபல்லவி.

உவந்தநந்தசோகுலத்தில உளவர்க்கானந்தர்துளிக்க
உரோகிணியெசோதையெனும் உபயமாதாவுங்களிகக (தவி)

சரணங்கள்.

௧. பசுக்கள்கட்டியிருக்குமிடங் களிற்றவிழ்ந்துவிளையாடி
அசைதசும்தூவின கழுத்துமணி யதின்னோசையாலோடி
விசைகொண்டுபோ வதினலேமே லெல்லாருசேறுகள் மூடி
பசைப்பிமாடுக் கூட்டங்களாற பயாதுவருவாரபோற் கூடி (தவி)

௨. கூறுயேன்கே வலம்மூடக் குழந்தைகளபோலே தொடுரது
ஆறுதலாய்த் தாயரிடம அவரருமம கொடுத்து
சேறுபூசிக சொண்டிருந்த படிவாரித்தா னெடுத்து
தேறுகவே கைகளிலும் எந்திமுலைதர அடுத்து (தவி)

௩. முலைகொடுக்கும்போதழகாய்ப புனசிரிப்புக்கொள்ளக் கொஞ்சம்
பலுமுளைத்தசோபிதமா முகத்தைக்கண்டு நெஞ்சம
நலசந்தோஷம்பொருந்திததாயா களுககும்இவரோபிர பஞசம்
நிலைபெறவேராமகிருஷ்ணா இப்படியாசசரிய புஞசம் (தவி)

இராமகிருஷ்ணர்கள் பாலலீலை செயல்.

விருத்தம்.

வித்தைகற்றவரருமை வித்துவான்களறிகுவார விவேகஞானியரறிவார
விலையிலாமணியரிட் சைககாரரறிவாபிற விகருடரறிகுவாரா

இத்தரையிலறிவையர்கள் சுகமதனையுவரறிவ ரிலதண்ணகரறிவரா
எழிலுள்ளபுருஷசுகம் யுவதியறிவார்கன்னி யென்பவர்களறிருவாரா
உத்தமவனத்தின்நடை யன்னங்களேயறிவ துண்டலாற்காக்கையறியா
துண்மையாயுதஅருமை சூரரறிவாரலா துலகினிற்பேடியறியார்
மற்றுமிவைபோல்மைந்த ரருமைபெற்றவரறிவர் மலடியர்களறிருவாரா
மன்னுபாரதநலபி மன்னுசேயெனவும்வரு மன்னபாகவதமணியே. (ங)

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாலப்பருவத்தில் ராமகிருஷ்ணர்செய் த
லீலையைக் கேளுமய் யா.

அநுபல்லவி.

சேலைப்பொருவுங்கண் ணாமின்போலிடை ச்
சியர்க்கெல்லா மானந்தகர மாகப்
பாலப்பிறைநுதல் ரோகிணியசோ தை
மைந்தரிருவருஞ் சுந்தர மாகப் (பால)

சரணங்கள்.

க. ஆவின்கன்றுக் குட்டிகள்வாலைப்பிடி த்
தங்குமிங்கும் இழுப் பாரோ
தாவிக்கன்றுகளுந் தாறுமாறாக த்
தானிழுத்தாலும் வி டாரோ
கோவியாகளெல்லோரும் வீட்டுவே லை
கூடவிட்டுவந்து பாரப் பாரோ
ஆவலுடன்ராம கிருஷ்ணர்திருவி ளை
யாடக்கண்டங்கைகொட்டி நகைப் பாரோ (பால)

உ. கொம்புள்ளமிருகங் கட்குந்தீகளுக்கு ங்
கூராகியசிங்கப பல்லார்
கும்பற்கும்பாம்பு ஜலம்பட்சிபூச்சியி ன்
கூட்டத்துக்கும் பய மில்லார்
வம்புசெய்தேதுன் பங்கள்செய்யுஞ்செய் யா
வகையென்றோ ரிடத்திலு நில்லார்
உம்பர்துதிக்குங்கு ழந்தைகளைத்தாய ர்
ஓடியோடியெடப் பாரொன்றுஞ் சொல்லார் (பால)

ங. ஈங்கிந்தக்குழந்தை கட்குபத்திரவ ம்
எதினால்வருந்தோ வென்று தேறார்
தாங்கட்டிக்காக்கவும் வீட்டுக்காரியத்திலு ந்
தயங்கலெப்படி தீரப் போறார்
பாங்குள்ளதேவகி ரோகிணிசோ தை
பாக்கியசாலி யல்லால் வேறார்
தீங்குகள்தீர்க்குங் கிருஷ்ணலீலைகேட்பார்க்கு ச்
செல்வமிகுந்தரிபத்தி யென்று மாறார் (பால)

கோவியர்கண்ணன்விஷமத்தை எசோதைப்பிராட்டியாருக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

வாகாய்வா லப்பருவம் நடந்துமேற்கு
மாரபரு வத்தில்நடை கற்றூர்மிக்க
யோகாதி சயபலரா மனுடன்கண்ணன்
உறுசகா வாம்இடையர் குமாரரோட
னேகாடம் பரமாக விஷமஞ்செய்த
நிலையறிந்து கூடிவந்தும் அவர்பொறுக்கப்
போகாமற் கோவியரெல் லாம்எசோதை
பொருட்டுத்தான் சொல்வரரி திருட்டுத்தானே. (எ)

தரு, இராகம்-மணிரங்கு, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சோதையம்மா உன்பிள்ளைகிருஷ்ண ன்
துடுக்கையென் சொல்வோம் அம்மா.

அநுபல்லவி.

ஆதரவாய்உன்தன் பிள்ளையைநாங்களு ம்
அப்பனே அய்யனே சாமியே யென்றாலு ம்

சரணங்கள்.

௧. அடியோசைப்படா தெங்கள்வீட்டில்வ ந்
தவவேளையிலொன்று தொடுகிறான்
பிடிபடாதகன்றை அவிழ்த்துவிட்டெங்களை ப்
பேரைச்சொல்லியுங் கூப் பிடுகிறான்
அடியிதோஉங்கள இளங்கன்றுக்குட் டி
அவிழ்த்துக்கொண்டதென்று முடுகிறான்
கடுகிமாடுமந்தையில் நிற்குதாட்டுமென் று
கையைத்தட்டித்தட்டி நகைசெய் திடுகிறான் (சோ)

௨. துள்ளும்இளங்கன்றைப் பிடிக்கவேண்டிநா ந்
தொடர்ந்து வெளியிற் செல்லவே
உள்ளேபுகுந்தவன் சோரங்கள்செய்யு ம்
உபாயங்களையென்ன சொல்லவே
அள்ளிச்சட்டிதயிர் பால்சளடங்கலி ன்
ஆடையெடுத்துண்ணல் மெல்லவே
உள்ளதாடையில்லா பானைகளைத்தள் ளி
உடைத்துப்போடுவதுனாப்ப நல்லவே (சோ)

௩. உறிமேலிருப்பதெட் டாமலும்நாற்கா லி
உரல்சளும்போட் டெட்டி நேர்கிறான்
அறியீர்அதிலுமெட் டாதபானைகளி ல்
அடியிலோட்டையிட டன் ஞர்கிறான்
குறியாய்வெளிச்சத்தில் ஆராகிலுங்கண் டு
கொள்வாரென்றிருட்டிற் சேர்கிறான்
உறியின்மணியோசை யிடுமென்றதின்நாக் கை
யுங்கெட்டியாய்ப்பிடித் துறுதி தேர்கிறான் (சோ)

ச. சமத்தன்தயிர்குடித் தசடன்தலையி லே
தானிஷ்டங்கதை பண்ணுகிரு னம்மா
அமத்தாதையும்நெஞ்சுத் துணிவாய்க்கிருஷ்ணன்கா ரி
யங்களைச்செய்தெங்கள் வீட்டினிற் சும்மா
உமக்குச்சொல்கிறேஞ் செலமலங்களை தை
யும்பண்ணுவதென்ன உரைப்ப தம்மா
எமக்குத்தயிர்பா லுடன்வெண்ணைச்சட் டி
யினிவைக்கவாலையுண்டோ இன்னஞ்சொல் லம்மா (சோ)

ரு. ஒருவேளைகண்ட ரல் ஒன்றும்அறியான்போ ல்
ஒடுங்கியிற்கிருனென்ன தொல்லை
விரகனிவன்கண்ணை மெரளமெரளவு ம்
விழித்துக்கொண்டுங் காட்டுகிருன் பல்லை
சரிவரச்சட்டித்தயிர் பாலும்வெண்ணையு ந்
தான்திருடிக்கிருஷ்ணன் சாப்பிடு மெல்லை
வருகையுங்களவுமாய்க் கண்டாலும்உன்த ன்
மகனைச்சிட்சிக்கமனது வர வில்லை (சோ)

எசோதைப்பிராட்டியாருக்கு கோவலர்குமார்கள்
கண்ணன் மண்ணைத்தின்றமை கூறல்.

விருத்தம்.

யாகுலத்தைத் தொண்டரிடம் வையானெங்கள்
எதுகுலாந் தனன்விஷம மெல்லாம்அந்தக்
கோகுலத்துப் பெண்டுகளெல் லாருஞ்சொல்லக்
கோதையசோ தையும்பூரிப் புடனிருந்தாள்
வாகுலகு புகழ்பலரா மனைமுதற்கோ
வலகுமர ரொலாங்கூடி விளையாடும்போ
தேகுலக்கொ டியசோதை மகன்மேல்மற்றோர்
இவைசொன்னார் மண்ணைத்தின்ற வகைசொன்னரே. (அ)

திபதை, இராகம்-ரீதிகௌளை, மிச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள்.

கண்ணன்மண்ணைத்தின்ற சேதியைவந்தனு கூலர் தாயாம்
பெண்ணரசானய சோதைக்குச்சொன்னார்கோ பாலர் * (க)
மெள்ளவந்தெசோதை பிள்ளையைக்கையாற் பிடித்தாள்குழந்தைக்
குள்ளபடிநோயுண் டாகுமோவென்றுதான் துடித்தாள் * (உ)
நன்மையுண்டாகவென் றுஞ் சிந்தித்துக்கொண் டசோதை பார்த்துத்
தன்மகனைஅஞ்சினவ னென்[illegible]னிருள் பேதை * (ந)
ரகசியமாய்மண்ணை யுண்டாய் அடங்காத பிள்ளையே உன்தன்
சகலொல்லாங்கூடிச் சொலவும்இதுவென்ன கொள்ளையே * (ச)
உன்தன்பிரியமுள்ள அண்ணனுஞ்சொல்லுகி ருனே யென்
றுரந்துசொல்லும்போது கண்ணனுரைசெய்வார் தானே * (ரு)

அம்மம்மா நான்மண்ணைத் தின்றதில்லையிந்தப் | பய்யர் | என்மேற்
சும்மாவடாத்தாகச் சொல்லுகிறாரிந்தப் | பொய்யர் | * (சு)
நாடி அவர்சொன்ன வாக்குநிசமானா | லன்னூர் | இங்கே
கூடயிருக்கையில் என்வாயைப்பாரென்று | சொன்னூர் | * (எ)
ஆனாலுன்வாயைத்தி றந்துகாட்டென்றாளே | யாச்சி | லீலா
மானுஷவிக்கிரக ராம்அரிக்கீதென்ன | பூச்சி | * (அ)
ஒருநாளிலும்அழியாத அயிசுவரியம் | உள்ளவர் | பகவான்
திருமால்அரியென்னும் அவரோ நாலுந்திருத் | துளவர் | * (கூ)
வாயைத்திறந்தங்கே காண்பிவிக்கமாதா | கண்டாள் | அந்தத்
தாயவர்வாயில்ஜகத்தைதக் கண்டுபிரமை | கொண்டாள் | * (க0)

யசோதைப்பிராட்டியார் கண்ணன் திருவாயில்
ஜகத்தைதக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்.

அசாஞ்சரங்கள் கடல்தீவுகுன்றம் ஆகாசவாயுஅங்கி
அழகானவிந்து உடுசோதிஆழி அதிதேசுபாதலமுடன்
தசமென்றயிந்தி ரியமுன்னுநெஞ்சு தன்மாத்திரைகளுடனே
தகுமுக்குணங்கள் இவைஜீவகோடி தற்காலமோடியர்சை
இசைவாகிலிங்க பேதங்களொன்று மிவைசோதையாயர்பாடி
யிவைவாய்திறந்த அரியங்கமீது மெழிலுள்ளசோதைகண்டும்
அசைவாகிமேனி புளகாங்கமாகி அபரோட்சஞானவுதயம்
அதுவந்துசங்கை செய்கிறாளிந்தை அறிவிண்டுராதமனனே. (க)

தரு, இராகம்-கலியாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அதிசயமென்னசொல்வேன் அரிஅரி
அதிசயமென்னசொல்வேன் *

அநுபல்லவி.

அதிசயமாம்இந்தக் குழந்தைவாயைத்திறக்க
அகிலலோகங்களையும் அழகாகக்காணத்தக்க (அதி)

சரணங்கள்.

க. ஆச்சரியமிது வென்னசொப் | பனமோ
அல்லதுதான்தேவ மாயையாங் | கனமோ
பேச்சென்னஎன்புத்திக் கொருபிரமைத் | தனமோ
பிள்ளைக்குற்பாதமோ ஆத்மயோக | யெனமோ (அதி)

உ. சித்தமனதுகர்ம வாக்கினால் | ஊகித்து
சீக்கிரம்அறியக்கூ டாததீ | தாகித்து
இத்தகைமையுள்ளகா ரியமெல்லாம் | ரோகித்து
யாதொன்றைச்சேர்ந்திருப்ப துலகத்தை | மோகித்து (அதி)

ங. எதினாலேபிரகாசமிது தென்றுசற்பிக் | கிறேன்
என்றுசொல்லலாம்இதைத் தானேமெய்ப் | பிக்கிறேன்

சுதினமிதைப்பரவிக் கொண்ணுதாய்ச்சிந் திக்கிறேன்
தூய்யதந்தப்பதத்தைத் தெண்டன்சமர்ப் பிக்கிறேன் (அதி)

எசோதைப்பிராட்டியார் உலகம் கண்ணன் மாயையெனத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

நானென்றும் அவனென்தன் பர்த்தாவென்றும்
நாடியிவன் என்னுடைய பிள்ளையென்றும்
தானெனக்குத் தோன்றுவதும் இடைச்சேரிக்குத்
தளகர்த்தர்க் குச்சகலத் தினிலுந்தன்ன
தானபுத்தி அகம்பாவம் ஆயராய்ச்சி
யவரவரோ தங்கள்தங்க ளென்றபுத்தி
ஈனமெவர் மாயையினு லுண்டாயிந்த
இணைசெய்வார அடியேற்குத் துணைசெய்வாரோ. (க0)

சுகப்பிர்மரிஷியைப் பரிக்ஷித்தரசன் வினவல்.

விருத்தம.

மேதையுள்ள சோதையிந்த வாறறிந்து
விளம்பவீ சுவரவிபுவாம் பகவான்றானைப்
போதையும்போற் குழந்தையாய் மாயைதன்னைப்
பூட்டிமறைத் தார்அவளு மதைமறந்தாள்
வேதவுப நிடசாங்கிய யோகசாத்து
விசுகுணர்கள கானஞ்செய் அரியைஅந்தப்
பேதையுந்தன பிள்ளையென்றே யெணினுளென்றார்
பின்சொல்வார் பரிட்சித் தருஞ்சொல்வாரோ. (கக)

தரு, இராகம்-மாளவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தநந்தன் சோதையென்ன தவஞ்செய்தார்
அய்யசுகா சாரியனே *

அநுபல்லவி.

கிருஷ்ணவதாரமாகக கெருடவாகர்பிறக்க
விஷ்ணுவாய்வந்து விளையாடத்தக்க (அந்த)

சரணங்கள்.

க. அந்தயசோதைமுலைப்பால் அரியாங்கிருஷ்ணன்உண்ண
விந்தை விந்தையாக விளையாட்டுப்பண்ண (அந்த)

உ. உசிதமாங்கிருஷ்ணலீலை யுந்தந்தைதாயாரானூர்
வசுதேவர் தேவகி பார்க்காமற்போனூர் (அந்த)

எவிதமான பாவங்க ளெல்லாந் தீர்ப்பதேங்க
கவிகானலீலைக்கண் காட்சியைப்பார்க்க (அந்த)

நந்தயசோதையின் பிறப்பின் வரன்முறையை
சுகப்பிரமரிஷி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

விதிதமாய்ஆயர்பாடி மேற்பலபத்திரராமர்
சகிதமாய்க்கண்ணனுந் தகரமாய்லீலைசெய்யும்
மகிமையைக்காணநந்தன் மனையெசோதையுந்தான்செய்த
சுகிர்தமதென்னவென்றார் சுகமுனிசொல்லுவாரே. (கஉ)

திபதை, இராகம்-அடாணா, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

பசவானுட்டநேமனத்தின் படியேபண்டு வேதா தேவர்
சகலர்களையுந்தானே யாதவகுலத்தின் மீதா * (க)
அவதரிக்கச்சொன்னபோதும் அங்கனேவசுக் களே நீதி
தவறுததுரோணர்தரா தானுந்தம்பதி களே * (உ)
பேசுவாரெங்களைப்பூமியிற் பிறக்கச்சொல்கி றீரோ சாமி
வாசுதேவராம்புருஷோத் தமர்மலரடியில் நேரோ * (ங)
மிகவும்பக்தியுண்டாகவே வேணுமெங்கட் கய்யா அதால்
மகாமூடருந்துன்பங்களை மாற்றுவரோ மெய்யா * (ச)
விஷ்ணுபக்தியில்லாத்தேகம் விறகுகட்டை யாக்கும் அந்த
கிருஷ்ணவர்ணர்பேரைச்சொல்லக் கேட்கத்துயர் நீக்கும் * (ரு)
ஆனதாலந்தஅரிபக்திய தடியேங்கட்குண் டாக அருள்
தானேசெய்வீரென்றார் அவ்விதாதாகொடுத் தேக * (சு)
அந்தவகையே துரோணரும் ஆயர்பாடி மீதே வந்து
சுந்தரநந்தராய்த்தரா சோதையென்னும் மாதே * (எ)
இங்குந்தம்பதிகளாயினர் எம்பெருமானும் பால ராக
அங்கவருக்குநாளுக்குநாள் அரிபக்திவி சால * (அ)
மாகச்செய்தார்மற்றவரா மாயராய்ச்சி யாரும் பரி
பாகமாகவிஷ்ணுபக்தி பண்ணச்செய்தார் பாரும் (கூ)
நிலத்திற்பிர்மதேவர்சொல்லை நிறைவேற்றிட் ரக்ஷித்தார் இக்கோ
குலத்திற்றிருவிளையாடலைக் கொண்டுகிருஷ்ணன்வசித்தார் (க0)

அ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

கூ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

சந்தவிருத்தம்.

மூலைநலத்தி முலைசுவை முகுந்தசாமி யங்கனே
முனிந்துபாண்ட பங்கமிட்ட முன்புகயிறு கொண்டமே

உலூகலத்தின் மீதுகட்டும் உசிதவேளை கயிறெலாம்
ஓரிரண்டு விரற்கடை குறையுறுத்தல் பின்னுமே
அலைவிலாது பூரணங்கொளவ்வயிற்றில் விச்சுவம்
அகிலமுங்கண்ணுலேகாணும் அன்னைமுன்ன மாடினார்
விலையெடுத்த கையரிலீலை விதமிலங்கு தசமமேல்
மேவும்அத்தியாயநவமம் விமலமான தமிழிலே. (௧)

எசோதைப்பிராட்டியார் தயிர்கடைதல்.

விருத்தம்.

பெரியவனமாம்ஆயர் பாடிமீது
பிரபலநந் தனைமுதலாம் ஆயர்க்கெல்லாந்
தெரியவனந்தந் திருவிளை யாடற்செய்த
ஸ்ரீதரன்றன் கதையிலிதோர் விசித்திரங்கேட்க
உரியவனன் புறுநீகேள் வேலைக்காரி
யுளவரையொவ் வொருவேலை யதனிலேவி
அரியவள்நந் தனருக எசோதையின்பம்
அடைகின்றாள் தயிரொருநாட் கடைகின்றாளே. (௨)

தரு-இராகம், பரசு, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தயிர் கடைந்தனளே எசோதை
தயிர கடைந்தனளே *

அநுபல்லவி.

மயிலனையசாயலாளனந டை
மதுரவாணி வாணுதற்கொடியி டை (தயிர்)

சரணங்கள்.

௧. கண்ணன்பாலப்பருவ விளையாட் டு
களிகினைத்துகினைத் ததுகளைநாடி ப்
பண்ணேடிசைத்தொவ்வோர் பாட்டாகச்சொல்லி யே
பைந்தொடியெசோதை அசைந்தலைசந்தா டி (தயிர்)
௨. பின்னும்இழையா யிருக்கும்வெண்பட்டை ப்
பெருத்தபின்தட்டு மறையவுங்கண் டு
உன்னதமான மடியாயுடுத்திக்கொ ண்
டோங்கியோங்கிக்கையாற் றூங்கித்தாங்கிக்கொண் டு (தயிர்)
௩. உத்தமனான நந்தன்மனையாட டி
யுங்கிருஷ்ணனன்பால் மனதுமுருக ப்
புத்திரவாஞ்சையினாலேமார்பினி ற்
பூரணகும்ப முலைப்பால்பெரு க (தயிர்)
௪. கயிறிழுக்கிற வேகத்திலேயி ரு
கைகளிலிட்ட கடயம்ஒலிக் க
அயில்விழிகாது களிற்குண்டலங் க
ளாடஆபரணக் காந்திஜொலிக் க (தயிர்)

ரு. அகத்திலானந்தம் மீறப்புருவங் | க
ளசையவாய்கிருஷ்ண லீலேசொரி | ய
முகத்தில்முத்துமுத்தாய் வேர்வையுண்டா | க
முல்லைப்புஷ்பஞ்சொருக் கவிழ்ந்துசரி | ய (தய
சு. கார்க்கடற்காயாம்பு நீலமணிமேக | ங்
காவிவண்ணனென் றழைசொல்லைவாய்ச் | சி
பாற்கடலைக்கடைந் தந்தமுதத்தை | ப்
பகுந்துதேவர்க்குக் கொடுத்தவர்க்காய்ச் | சி (தய

கண்ணன் தயிர்ப்பானை யுடைத்தல்.

விருத்தம்.

ததிகடையும் பொழுதினிலே தனப்பாலுண்ணத்
தாமரைக்கண் ணனுமங்கே தாயார்பக்கல்
அதிவேக மாகவந்து கடையும்மத்தை
அங்கையாற் பிடிக்கொண் டதிற்சந்தோஷம்
முதிரஎசோ தையைக்கடையா மலுநிறுத்தி
முகுந்தனங்கே நிற்பதனைக் கண்டுமெந்தப்
பதிவிரதை யங்கவனும் மடிமேல்வைத்துப்
பாவென்றாள் உணுமுலையிற் றாவென்றாளே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரக் கிருஷ்ணலீலை யின்னங்கேள்பரிட்சித் | தே
சித்த சுத்த பார | தா.

அநுபல்லவி.

அங்கனைமணியெசோதைக் கானந்தஞ்செய்தகா | தை (சிங்)

சரணங்கள்.

க. முலையுண்ணவே கிருஷ்ணன்மந்தகா | ச
முகம்பார்த்து | நகைத்தாளே
பலவாய்ப்பெருகும் பாலுள்ளத | ன
பானம்பண்ணி | வைத்தாளே
பலராமன்பின்னவனைக் குட்சிகிர | ம்
பாமுன் தள்ளி | விடுத்தாளே
நலகொங்கையிற் பெருகும்பாலினா | ல்
நன்றாய்ப்பூமியை | நனைத்தாளே (சிங்)
உ. அடுப்பிலேகொதிக்கிற பால்பொங்குதெ | ன்
றதிவேகமா | யோட
எடுப்பாய்ப்பாதியி லெழுந்துபோவ | ளா
வென்றேசோப | நாட
துடிப்பாய்ச்சிவந்த கீழுதட்டையு | ஞ்
சோதைகுழந்தை | கூட
கடித்துக்கொண்டுங் கண்ணீர்வடியவேபாரா | ங்
கல்லினைத்தயிர்ப்பானை யுடையப் | போட (சிங்)

௫. மறைத்துவைத்த வெண்ணைகளைக்கையி லே
வாரிக்கொண்டு கூட
கறுத்தமேனித் திருமேனிக்கிருஷ்ண
காணுமலே யோட
மறுத்தும்பொங்கும் பாலைத்தணித்தந் த
மாதாஎசோதையுந் தேட
திறுத்திக்கடைந்த மத்துமாத்திர ம்
நிற்கத்தயிர்ப்பானை போனதை நாட (சிங்)

கண்ணனை எசோதைப்பிராட்டி பிடித்தல்.

வெண்பா.

கடையுந் தயிர்ப்பானை கல்லா லெறிந்தே
உடையும் படிசெய்தும் ஓடித் - தடைபடாக்
கண்ணன் றனைப்பிடித்த காதையறி தீவினைபோந்
திண்ணமிது வேபரிட்சித் தே.

நொண்டிச்சிந்து.

தரு, இராகம்-புன்னுகவராளி, சாபுதாளம்.

தயிர்ப்பானை போனதென்		என்றெசோதை
தன்பிள்ளைகாரியமி தென்பதறிந்		*
நயத்தொடுகண்ணனையங்	கே	காணுமல்
நாடிநகைத்துக்கொண்டு தேடிவர	வே	*
கொண்டொரு பக்கத்தி	லே	உரல்மீது
குடுமித்தலையுடனே திடமுற்று	மே	*
கண்டுனுக் காந்துகொண்	டு	இரண்டுகை
களில்நிறைய வெண்ணைகளைவா	ரி	*
கள்ளவிழி விழிக்குங்குழ	ந்	தை
கன்னல்மொழியெசோதை பின்னு	லே	*
மெள்ளக் குச்சியுங்கையுமா	ய்	வரஉரல்
மேலிருந்தகிருஷ்ணனப் பாலேகுதித்து	ம்	*
அஞ்சினர்போலும் ஓடினு	ர்	எசோதையும்
அவனைப்பிடிக்கவென்று கவலையுட	ன்	*
மிஞ்சிவேகமா யோடினு	ள்	மானிட
விக்கிரகஹரியைப் பிடிக்கலா	மா	*
மகத்தாம் யோகிகள்மனது	ந்	தவத்தினுல்.
வருத்தப்பட்டுப்பிடிப் பொருத்தர்தா	மா	*
தொகுக்கும்புரு ஷோத்தம	னை	அரியைத்
துரத்திப்பிடிக்கிறவ ரொருத்தருண்	டோ	*
கடிதா யகப்படாம	ல்	அரிவஞ்ச
கஞ்செய்யவும் அந்தப்பஞ்சடியா	ன்	*
பிடியிடை தள்ளாட	ப்	பெருத்த
பின்தட்டசையநடை மந்திச்சு	தே	*
ஆனுலும் பிடிக்கவேணு	ம்	என்கிற
அக்கறையினுலுஞ் சொருக்கிலிருந்	து	*

தானே முல்லைப்பூமா லை அவிழ்ந்து
சரியச்சென்றுபிடிக்க அரியும்நின்ற ர்தனனுதனதனனு.

எசோதைப்பிராட்டி கண்ணனை உரலிற்கட்டடல்.

விருத்தம்.

அசப்படவும் பலத்தகுற்றம் பண்ணியஞ்சி
யழுவதிற்கண் மைகரையத் தக்கதாக
மிகப்பிசைந்து கொணடன்னை முகம்பார்த்தங்கே
விழிசுழல நிற்கின்ற குழந்தைதன்னை
முகக்கடுப்பி னுலதட்டிப் பயந்ததென்று
முன்கையின் குச்சிதனை யெறிந்துபோட்டு
வகிப்பாக இவன்விஷமம் விடானென்றங்க
மட்டுவாள் கயிறுகொணடு கட்டுவாளே.

தரு, இராகம்-பரசு,ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உபசிடப்பொரு ளாகுங்கிருஷ்ணனை உரலிற்கட்டினுள்
உத்தமியெசோதை யே.

அநுபல்லவி.

தபோநிதிகட்குங் கட்டுப்படாதாரைத்
தாமோதர நாமராக வே. (உப)

சரணங்கள்.

க. ஆதியந்தமும் ஓதுள்ளும்புற ம் *
பேதுமிலலாத அரி யை உலகுக்
காதியந்தமும் ஓதுள்ளும்புற ம் *
பேதுந்தானுன மாதவனை யே * (உப)

உ. ஸர்வஞ்ஞரிந்தத் தரணிமீதி லே *
நரசரீரியா னதினு ல் எசோதை
தயிர்கடைகிற கயிறுகொண்ட் ரி *
வயிற்றிறகட்டினுள் ஒயிலதாக வே * (உப)

ங. நம்பினுளய்யா தன்பிள்ளையென்று ம் *
எம்பெருமானைக்கோபி கை இந்த
நாட்டுக்குழந்தைக் கூட்டதாப்கயி று *
மாட்டியுளளன்பு காட்டிக்கட்டினு ள * (உப)

ச. கட்டுங்கயிற தெட்டம்போராதனை த் *
தொட்டுவீட்டுக் கயிறெல்லா ந் தானே
கடிதாய்க்கொணர்ந்து முடியமுடிய ப் *
படிமொண்டுவிரற் கடைகுறைந்தி ட * (உப)

ரு. ஆச்சரியம தாச்சய்யாவக் த *
ஆச்சியர்க்கும் எசோதைக்கு ம் பின்னும்

அஞ்சனவிழிப் புன்சிரிப்புக்கொ ண் *
டெஞ்சாமியைவி கிஞ்சிடவென் று * (உப)

௬. பெருக்கவேர்வையாய்ச்சொருக்குமவிழ்ந்து *
வருத்தமாகிய தாய்மே ல் அருள்
பெருகவேயந்த அரிகட்டுக்கொண் ட *
வருமானாரய்யா பரிட்சித்தேகேளு ம் * (உப)

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

பத்தர்களுக் குவருத்தத் தைக்கொடுத்துப்
பார்த்துவச மாவதற்கீ தேதிஷ்டாந்தம்
எத்தகைமை ஈசுவரர்க ளோடுங்கூட
இவ்வுலக மார்க்குவச மாச்சோவந்தக்
கீர்த்தரோசோ தைக்குவச மானிந்தக்
காட்சியய ருடனே பவர்க்குமுண்டோ
பத்தினியாய் மார்பிலுறை திருவுக்குண்டோ
பார்த்திவா ஆயருட கீர்த்திபாரே.

கண்ணன் நளகூபர சாபவிமோசனஞ் செய்யத்தொடங்கல்.

விருத்தம்.

பெரிதான மோட்சத்தைக் கொடுக்குங்கண்ணன்
பிரஸாதத்தை இடைச்சிகள்தா னடைந்தார்மன்று
அரிபக்தி மான்களுக் கறியப்படும்போல்
ஆத்துமஞா னிகளுக்கே யறியொணாதார்
உரலிலே கட்டியுந்தன் வீட்டுவேலை
யுள்ளிருந்தா னன்னையிங்கே கணனிரட்டை
மருதமர மாகநிற்குங் குய்யகரை
வருவிப்பார் அவர்சரிதை தெரிவிப்பாரே.

௯ - ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

*

கo - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

நசமுமுவணத்தானேயெமுளார்ச் சனங்களதனைத்தானிடச்சு
நிசமுயதிலேயிருதேவர் நிலைத்தததியும் மருவவவை
ரசமுமிலகும்பாகவத நளினமனர்க்காய்ச் சுகர்சொலிய
சதமதிலேதசமமதிற் சாற்றும்அரி கதாச்சுவையே.

கண்ணன் மருதமரங்களைக் காணல்.

க லி த் து றை

நளகூபரமணிக் கிரீவனெச்சொலும் நாமமுள்ளார்
அளகாபுரியிற் குபேரன்குமாரர்க ளாங்குய்யகர்
தளராமதங்கொண்ட திறலும்நாரதர் சாபம்பெற்று
வளர்வானைக்கண்ணனும் பார்த்தார்மருத மரமிதென்றே.

நளகூபரர்கள் சாபவரலா றுரைத்தல்.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. மருதமரமாய் முளைத்துங்குபேரன் கு
மாரரிருவரும் நின்றாரோ யதை
உரலிலேகட்டுண்ட தாமோதரர்கண்டு ம்
உண்மையறிந்தன ரென்று ரோ.

உ. நளகூபரமணிக் கிரிவரெனும்பேர்மே ல்
நாரதர்சாபம்வந் தேறவே நிந்தை
உளஅஞ்ஞானமாரி யமென்னபண்ணிறு ர்
உரைபரீரெனமன்னன் கூற வே.

ங. ராஜராஜன்மைந்த ரென்றும்உருத்திர ன்
நண்பிருக்குதென்று காவமாய்க் கயி
லாசசமீபத்திற் காட்டில்மந்தாகி னி
யற்புதகங்கையிற் பருவமா ய்.

ச. மத்திபபானமபூரா வாய்ப்பண்ணியந் த
மதத்தினலேகணகள் சிவந்திட்டார் கூடச்
சுத்திக்கொண்டுஞ்சங்கீ தம்பாடும்பெண்டுக ள்
சுந்தரமுங்கண்டு வந்திட்டா ர்.

ரு. புட்பவனசஞ்சா ரஞ்செய்துந்தாம ரை
பூத்தமந்தாகினி மடுவிலே மிக
கட்பாகபெண்ணுனே மத்தியானனைக ள்
நாடுதல்போறபெண்கள் நடுவி லே.

சா. நீர்விளையாடலுல் லாசமாய்ச்செய்தி டு
நேரத்திலந்திட மீதிலே தானே
நாரதமாமுனி தன்னிச்சையாக வே
நாடிவந்தாரேயப் போதி லே.

எ. நளகூபரமணிக் கிரீவரும்மத்திய பா
னத்தால்மதோனமத்த ராகியே நெஞ்சிற்
றெளிவின்றிகினரோர் குபேரன்சுதரென் று
தெளிந்தறிந்தாரே யோகி யே.

அ. நாரதனைக்கண்டேன் ஜலத்திலிரு வா
ணத்துடனேவிளை யாடினார் பெண்கள்
யாருமிந்தரிஷி சாபம்பண்ணப்போ று
ரென்றேபயம் நெஞ்சிற்கூடினு ர்.

௯. வெக்கத்துடன்கூடச் சீக்கிரத்திற்க ரை
மீதேறிவஸ்திரந் தரித்தனர் கேளும்
அக்குய்யகீரனுடு பேரும்மிருவா ணை
மாய்ச்சலத்திற்றனே சரித்தன ர்.

நாரதர் நலகூபரர்களைச்சாபமிட நினைத்தல்.

விருத்தம்.

மத்திய பானம்பண்ணி மதங்கொண்டும் யுவதிப்பெண்கள்
மத்தியி லிருந்திடுங்கு மாரனைக் கண்டுமூடப்
புத்தியை யகற்றிநல்ல புத்திகட் டளைசெய்யும்மி
மித்தியஞ் சபிப்பாரந்த விவரங்கே ளபிமன்சேயே.

தரு, இராகம்-சுத்தஸாவேரி, அடதாளம்.
பல்லவி.

தனஸம்பன்னக் குருடர் பாரும் அய்யா
தரித்திரமையைப் போட்டாற் றீரும்

அநுபல்லவி.

தனபதியைந்தரிந்தத் தையலர்கூட்டத்திற்சாம ச்
சன்னதம்பிடித்திருப்பதை யென்னசொல்வேனய்யா அரி அரி (தன)

சரணங்கள்.

க. மதியைக் கெடுத்துப்போடும் அயிசுவரியமான து
வருபெரி யோனாமரி யாதைசெய் தழைக்கொட்டா து
அதிநல்ல குலத்திலே பிறந்திருந்த போதிலு ம்
அயிசுவரியம் பெண்டுகள்கூட் டுறவுட னகலா து
மதுபானம் பண்ணுவதுஞ் சொக்கட்டா னுடுவதி வ்
வகையெல்லாங் கூடியிருப் பவர்க்கங்கேதயையே து
இதவாய்த்தன் பெருமையைத் தானறி யாமற்று னே
யானைதலை மேலேகுப்பையைத் தானேபோட்டுக்கொள்ளுவதுபோலே(தன)

உ. ஜராமரணங்களினல் நசித்துப்போகுந் தேகத்தை ச்
சதமாயெண்ணிக் கொண்டுகோ ஹத்திமுதற் செய்வாரய் யா
சுரரா யிருந்திட்டாலும் பூச்சிபுழு மலம்நிறை ந்
துசடைசியிற்சாம்பராம் பஞ்சபூதஞ் சேர்ந்தமெய்யா ம்
நரரா யிருக்கும்பேரும் அந்தப்பாவத்தால்வரு ம்
நரகங்களையறிய வில்லையிதுக் கென்னசெய் ய
சுராபானங் குரங்கது செய்துதேளுங் கொட்டிப்பி சா
சுபிடித்திட லாவதானக திபிடித்ததிவ ரையேநொய்யா ச(தன)

௩. இந்தத்தேகமானது அன்னங் கொடுப்பவர்க் கோ
ஈன்றுவளர்க்குந் தந்தைதா யென்பவர்க்கோ தெரியா தே

சொந்தமாய் விலைகொடுத்து வாங்குவர்க்கோ பலமுள் ளா
சூரருக்கோ நெருப்புக்கோ நாய்க்கோவென் றுங் குறியா தே
தந்திடுஞ் சனனமர ணங்கள்தெரி யாவுடலை த்
தன்னதென் றெண்ணிக்கைகொண்டுஞ் சத்துக்களை மதியா தே
நிந்தித்து பத்திரவஞ்செய்ய நேரிட்டுக் கொள்கிறனிந் த
நிருமூடத்தைத் தீர்ப்பதேதரித் திரமாகியமருந்துதப்பா தே(தன)

௨. உள்ளபடி தரித்திரன் தன்னுயிர்போல் மன்னுயி ரை
யுந்தா னெண்ணுவனதை இந்தவகை யென்றசொல் லோ
முள்ளினாற் றளர்ந்ததேகி தமக்கெப் படிநோ கு
மோவப் படிபிறர்க்கு நோகுமென் றெண்ணுவாரல் லோ
துள்ளியொருத் தனையுபத் திரஞ்செய்யா னவமு ஞ்
சொல்லுமத மாச்சரிய மேதுமில்லான்மனங்கல் லோ
வள்ளலை வருத்தங்கொண்டு பாஸனை பண்ணுவனது வே
மாதவமதாகும்வல்லவர் நீதியிதுவென் பாரோகொல் லோ(தன)

௩. அனுதினமும் பசித்துப் பசியாற் றேகமிளைத் து
அன்னமன்ன மென்றலையும் அவர்களுக்கு நாள்தோறு ம்
பினயா யிந்திரியங்கள சோஷிக்கப் போகிவிடு ம்
பிறருக்கவரா லுபத் திரமில்லை யென்றுகூறு ந்
தனதா யெல்லாத்தையுந்தான் சமமாய்ப பார்க்கும்பெரியோ ர்
தரித்திரன் பட்சமாகச் சேர்வரென்பதுதேறு வ
கனமுள்ள பெரியோர்கள் வந்துசேர்ந்தால்மிடிய ர்
களுக்குங்குறை தீருந்தீர்ந்தவா களுக்குட்டினைத்தது கைவர்தேறு ந்(தன)

நளகூபர்களுக்கு நாரதர் சாபமிடல்.

விருத்தம்.

அரிதான ஸாதுக்கள் ஸஹசித்தாளாய்
அரிமுகுந்தர் பாதபக்தி வேண்டுகின்றோர்
தரிசனத்தாற சமுசார பர்சந்தானே
தினகரனைக் கண்டவிருட் போலேநீங்கும்
அரிவையர்கள் கூட்டுறவு மத்தியபானம்
அயிசுவரிய மமதையிலஞ் ஞானமூடும்
இருவர்களாய்ச் சொரனையில்லா தவர்கருவத்தை
யெடுக்கின்றா சாபமது கொடுக்கின்றாரோ.

தரு, இராகம்-அடாணா, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மரமாய்நின்று போகக்கடவரோ நளகூபர
மணிக்கிரீவரான மடவ ரோ *

அநுபல்லவி.

அரிவையராசை	பிடித்தாரோ	அயிசு
வரியமமதை	தடித்தாரோ	மிக

உரமாய்மதுவைக் குடித்தாரோ நீரில்
திருவாணமாய்க்கி ரீடித்தாரோ இவர் (மர)

சரணங்கள்.

௧. தனகருவ மதொன்று போராதா மதுவையுண்டுங்
கனலாகிரி கொள்ளாம லோதா *
இனமாய்ப்பெண்டுகள் பாடிக்கூடிக் *
கனமாய்விளையாடியும் நடுவி லே *
தனதாயிவர்கள் நின்றதாற்கா ம *
சனதமுந்தலை சுற்றியாடா தா *(மர)

௨. உத்தரதிசை நாதன் பதத்திலே பிறந்தும்அஞ்ஞா
னத்திலேமூழ்கிக் கெட்ட மதத்திலே *
சுத்திக்கொண்டு சரீரத்தி லே *
வத்திரமில்லா துந்தெரியாம ல் *
இத்தனைவந்த தினிமேலாகிலு ம் *
புத்தியுண்டாகச் சொல்கிறேனிவ ர் * (மர)

௩. தேவவருஷம் நூறு தீருவார் கடைசியில்வாஸு
தேவகிருஷ்ணன் கண்ணில் நேருவார் *
பூவிற்சாபந் தீர்ந்துசொர்க்கத்தி ல் *
மேவியும்அரி கேசவரொங்க ள் *
கோவிந்தர்மீதி லேபக்தியுமு ண் *
டாவரிவர்க ளிருவரும்இப் போ * (மர)

கண்ணன் மருதமரங்களை முறித்தல்.

விருத்தம்.

சாபானுக் கிரகசக்தி யுள்ளநார
  தமுனியிந்த வாறுகுய்ய கர்க்குச்சொல்லி
மாபுந்த கந்தீர்க்கும் பதரிகாச்சிர
  மஞ்சேர்ந்தார் நளகூப ரமணிக்கிரீவ
ரோபாரி லிரட்டைமரு தாய்முளைத்தும்
  உயர்கோகு லத்தில்வசித் தார்களங்கே
கோபால குரலிற்கட் டுண்டிருந்தார்
  குறித்திட்டார் மருதிரண்டும் முறித்திட்டாரோ.

அஷ்டபதிபோல்—தரு, இராகம்-சவுராஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எமுளார்ச்சுன பஞ்சனஞ் செய்தா ரோ கிருஷ்ணன்
எமுளார்ச்சுன பஞ்சனஞ் செய்தா ரோ

அநுபல்லவி.

நாரதர்சொல்லினைப் பாரில்நிலைநிறுத்த ப்
பூரணகிருபையாய்க் கண்டுங் கிருஷ்ணன்
நாரணர்முன்னிற்கும் ரட்டைமருதமரத்தை ச்
சேரஉரலையிழுத்துக் கொண்டுங் கிருஷ்ணன் (எமு)

சரணங்கள்.

௧. கண்ணற்குநாரதர் நண்ணும் இஷ்டமென்றும்பொா ற்
கண்ணன் சேய ரிவரொன்றுங் கிருஷ்ணன்
எண்ணியிஷ்டர்வார்த்தையை யிப்போநேநிறைவேற ப்
பண்ணுவோம் நாமென் றங்கனேசென்றுங் கிருஷ்ணன்

௨. அந்தமரங்களின் சந்திற்கிருஷ்ணன்புக வே
வந்துரல்குறுக்காய் மாட்டக கிருஷ்ணன்
விநதையரிசயிற்றை வேகமாயிழுத்திட க்
கந்தமூலத்துடன்வீழ்ந்து காட்டக் கிருஷ்ணன்

௩. ஓவென்றசத்தமாய்ப் பூவிலலறிவீழ்ந் து
மேவுகப்புங்களை யோடுங் கிருஷ்ணன்
மாவேகமாயிழுத்த போததிலைவிரட் டை
மருதுவீழ்ந்தகீர்த்தி நீடுங் கிருஷ்ணன்

நளகூபரர்கள் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மருதிரண்டும் விழுந்ததிலே யிருந்தகாந்தி
மண்ணும்விண்ணும் பிரகாசம் பண்ணிக்கொண்டு
அரணிகடைந்ததிலுண்டாம் அங்கிபோலே
அந்தரெண்டு குய்யகரும் உருவாயவந்து
அரியைவந்தித்துந் தலைமேலஞ்சகூபரி
யவாகளுட பாவங்க ளெல்லாந்தீர்ந்து
கருணைமழை பொழிசெங்கண் மால்மேலன்பு
காட்டுவார் துதிபெருக நாட்டுவாரே.

திபதை, இராகம்-பூபாளம், சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அரிகிருஷ்ண எது வரகிருஷ்ண ஸவுந்
தரகிருஷ்ண கிருபா கரகிருஷ்ண
உரகிருஷ்ண மனோ கரகிருஷ்ண ஸ்ரீ
தரகிருஷ்ண தாமோ தரகிருஷ்ண (அரி

௨. அரிஅரிமகத்தான யோகாப்பியாஸங் க
ளாலறியும் பரம புருஷோ
பிரகாசாபபிரகாச ஜகத்துன்னுருவமென் று
பெரியோர்சொல்லுவார் கிருபா வருஷோ (அரி

௩. எல்லாப்பூதங்களுட ஜீவேந்திரியங்கட்கு ம்
ஈசுவரராம் ஆதி தேகரோ
பல்லாயிரகால ரூபரும்நீதா னே
பகவானழி வில்லாவை போகரோ (அரி)

௪. ராஜஸஸாத்வீக தமரூபராகி ய
ஈசுவரராம்விஷ்ணு நீதானே

மாசிலாதனால சூட்சுமப்பிரகிருதியும்
மைத்தானென்பார் பெரியோர்தானே (அரி)

௫. அரிதானக்ஷேத்திரங்களினுடவிகாரங்கள்
யாவுமறிந்தவரும் நீர்தானே
பிரகிருதிசம்பந்த விகாரகுணங்களாற்
பிடிக்கப்படா தாரும் நீர்தானே (அரி)

௬. சகலசித்தியும்முன்னேயிருக்கமுக்குணங்களுந்
தானுள்ளதேவரீரையறிவாரார்
பகருஞ்சுயம்பிரகாச குணங்களினால்மறைக்கும்
படிமகிமையுள்ளோரைத்தெரிவாரார் (அரி)

௭. ஜகப்பூஜிதரோபிர்ம ஸ்வரூபராகியவாஸுதேவரோஅரிஅரி நமஸ்காரம்
விகிதமாயுலகிலே மனிதவடிவாய்வந்து
விளையாடுவதுன்மாயையதிகாரம் (அரி)

௮. நிலையில்லாத்தேகமுள்ள பேர்களுட்சியில்வந்து
நீரவதரித்ததும் என்னமாயம்
உலகோர்செய்யக்கூடாத வகைசெய்வதாற்புரு
ஷோத்தமரொன்றிலுவதுஞாயம் (அரி)

௯. இம்சைசெய்கிறபாவிகளையெல்லாம்வேரறுத்
தெழிலுள்ளபெரியோரைப்பரிப்போரோ
அம்சாவதாரமா யாசிரவாதங்களுக்கும்
அதிபதியாயவதரிப்போரோ (அரி)

௧௦. பரமகல்யாணரோ ஜகன்மங்களாகரா
பரவாஸுதேவரோவந்தனம்
இருடீகேசரேசாமி பொறுமையுள்ளவச்சுதா
எதுகுலநாதரோவந்தனம் (அரி)

௧௧. எம்பெருமானேஉன் தொண்டராகியநாங்கள்
எங்களிடத்திற்சேரவரந்தாரும்
தென்பாய்நாரதமுனியனுக்கிரகத்தாலுந்தன்
தெரிசனங்கிடைத்ததேகிருபைபாரும் (அரி)

௧௨. உமதுகுணங்களையென் வாக்கானதுசொல்ல
உறுதியாயுன்காதைசெவிக்கிணங்க
எமதுகைகளும்மைப்பூஜிக்கச்சிரசுன்றன்
இருதிருவடித்தாமரையைவணங்க (அரி)

௧௩. வனமாலியும்மையெங்கள் மனதானதுநினைக்க
மாதவாவுன்றேகத்தைக்கண்பார்க்க
அனவரதமும்பக்தி ரஸமுந்தம்மேல்வைக்க
அருள்செய்தடியேங்களைநீர்காக்க (அரி)

நளகூபகர்களுக்குக் கண்ணன் விடை தரல்.

விருத்தம்.

இப்படிநந்த கோகுலத்தீச நீவர்தாய முரலின்மேற்கட்டி
யிருக்கவுமங்கு விளையாடுங்கிருஷ்ண னிருகுய்யகாளவர் துதிப்பை
அப்படிக்கேட்டு மந்தகாசத்தோ டதிதனஸம்பன்னக்குருட
ராயிருந்தன்னுள் நாரதமுனியா லனுக்கிரகம்பெற்றதையறிவோம்
எப்பொழுதுந்தான் ஸமசித்தராகி யென்னிடம்பக்தியுள்ளவரா
யிருக்கின்றநல்லோர் தெரிசனங்கண்டு மிருக்குமாபவபந்தநோய்தான்
எப்படியென்றுவிரவியைக்கண்ட விருளதுபோல்வேநீங்கும்
ஏகுவீருங்க ளிடமதற்சேர் டொண்ணினதெலாம்பெறுவீரே.

நளகூபரர்கள் தங்களுலக மடைதல்.

வெண்பா.

கண்ண னுரலதனிற் கட்டுண் டிருந்தமணி
வண்ணன் திருவாய் மலர்ச்சியது - பண்ண
விடைகொண்ட குய்யகராம் விண்டுபக்தி மான்கள்
வடதிசையைச் சென்றா ரவர்.

கO-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

———o———

கக-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

வெண்பா.

பேசுபதி னொன்றிலே பிள்ளையொடு கன்றுகளை
வாசுதேவன் காற்று மற்றுமங்கே - ஆசுரனும்
வத்தனையுங் கொக்கனையும் மாட்டினு னென்பதுவா
யித்தனையுஞ் சொல்வ திசைந்து.

கண்ணன் அங்காடிக்காரிக் கருள்செயல்.

திபதை, இராகம்-சவுராஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. எமுளார்ச்சுனபஞ் சனகிருஷ்ணலீ லை
யின்னங்கேளு மன்னவனே நறை
கமழுந்துளப மால்கதையெல்லா ந்
கண்டுசொல்லச் சொன்னவனே.

௨. நாடிமருது விழுந்தவோசை யை
நந்தனமுத லான ஆயர்

பாடியுள்ளவர் கேட்டிடியென் று
பயர்ந்துஅந்தநி தானப்.

ங. படிபடியிலே மருதமரங்க ள்
பணைகளுடனே சாய்ந்து கன
நெடிதாய்க்கிடப்பக் கண்டிதென் ன்
நிதானமென்பதை யாய்ந்து.

ச. ஒன்றும்பிரியாம லுங்கயிற்றிற்க ட்
டுண்டுரலினை யிழுக்கும் பால
னொன்றேருருவாய்த் தொண்டர்கட்கெல்லா ம்
என்றுங்கருணை பழுக்கும்.

ரு. கண்ணனைக்கண்டி தார்கள்செய்திட் ட
காரியமென்ற பேச்சு உயர்
மண்ணிணிலிந்த வாச்சரியமெ வ்
வகையாயிங்கேயுண் டாச்சு.

சா. ஈரோருருபாத மோவென்றஞ்சுகி ற
இடையாக்கங்குள்ள பாலர் தானே
ஓதுவரிந்தக் கண்ணரிங்க னே
உரலிற்கட்டுண்ட சோலர்.

எ. மரத்தின்னடுவில் நுழையவுரனு ம்
மாட்டிக்கொண்டது குறுக்கே இவர்
உரத்திழுக்கவுஞ் சல்லிவேரற்று ம்
உடனேவீழ்ந்ததுஞ் சுறுக்கே.

அ. புவியில்மரங்கள்விழ ரெண்டுதே வ
புருஷரதிலே கிளம்பக் கண்டோம்
இவிதமென்றந்தக் குழந்தைகள்தா னே
இடையருக்கெல்லாம் விளம்ப.

கூ. உரைத்தசேதியைப் பசகளென்ன மோ
உளர்கிறுரென்றுர் சிலபேர் அதைக்
கருத்திலெண்ணியே யிருந்தாலும்இரு க்
கலாமென்றுரய்யா சிலபேர்.

கo. உரலையிழுத்துங் கயிற்றினலேக ட்
டுண்டபாலரைப் பார்த்தார் சாமேச
தரனைக்கட்டவிழ்த் துநந்தனங்கும ங்
தகாஸவதனம் வார்த்தார்.

கக. கட்டுநீங்கின் கண்ணன்குழந் தை
களைப்போலாச்சியர் கூட வெகு
சட்டமாகவே கூத்தாடிக்கொண் டு
சங்கீதங்களும் பாட.

கஉ. அவர்களெப்படி யாட்டிவைத்தாலு ம்
அப்படியெல்லாந் தானே கிருஷ்ணன்

இவ்விதமாப்பொம்மை போலாடின தை
யென்னசொல்லுவேன் நானே.

௧௩. இந்தக்கட்டையை யெசோதாவத்ஸ லா
எடுத்துச்சுழற்று பார்க்க வென்று
சுந்தரமாக இடைச்சிகள்சொல் ல
சுவாமியதையும் ஏர்க்க.

௧௪. கட்டைசுழற்ற வல்லசிலம்ப க்
காராக்கெல்லா மதிகமாய் மிகு
சட்டமாகவே சுழற்றினாய் யீ
சந்தோஷங்கள் சமுகமாய்.

௧௫. கோவிகளுடன் மற்றுமுள்ள சோ
குலத்தார்க்கானந்த துளிக்க அரி
கோவிந்தகிருஷ்ணன் பாலசேஷ்டையி ற்
கூத்தாடினோ களிக்க.

௧௬. மனிதபாவனை யுளவராம்ப க
வானிடைச்சியர் மருங்கே வெகு
இனிமையாய்விளை யாடும்போதி லே
இனமொருவிலை யொருங்கே.

௧௭. கனிவகைகள்கொண்டு வந்துவிற்றாள் அ ங்
காடிக்காறியங் கொருத்தி யந்த
வனமாலியைபபார்த் திடைச்சிகளிங் கே
வாகிருஷ்ணாவென் றன்பு பொருத்தி.

௧௮. நல்லகனிவிற்கு தேவிலைக்கிவாங் கு
நந்தநந்தன வென்றாளோ யவர்
சொல்லைச்சகல பலமுந்தருகிருஷ்ண ன்
சிறுகைகாகவீட்டிற் சென்றாரோ.

௧௯. கைகளிற்றானியங் களைவாரிக்கொண்டும் அ ங்
காடிப்பழக்காறி வாடி யிங்கே
வைகணடாயநானிரம் பத்தானியங்கொண் டு
தந்தேன்கனிவகை தாடி.

௨0. உந்தனளவு படியாலளந்தித ற்
குளளபழங்கையிற போட வென்றே
அந்தமகாத்துமா வானகிருஷ்ணன்சொல் ல
அங்காடிககாறியுங் கூட.

௨௧. அரவிந்தாட்சரச்ச தரானைகுட்டிபோ ல்
அங்குவருவதைப் பார்த்தாள் யலர்
பரவுதல்போற்கணகள் நிமைகொட்டா த
படிககேஅரிககு முன் னோர்த்தாள்.

௨௨. கையிரணடுஞ்சோத்துத் தானியங்கொண்டுவர க்
கையிடுக்கின் வழியாக ஒழுக

அய்யன்கொண்ணாந்துபோட்டக் கண்டுரு சாமித் ன
அநங்கைசொண்டிட நிறைறவாக.

உ௩. கனிகளைவாரிக் கொடுத்தாளபகவா ன
கையிலேலே போட்டப் பரமப அந்த
வனிதையங்காட்டிக்கா ரி கூடைசொந்தி ன
மயங்களாயத் தானே நிரமப.

உச. அந்தக்கனிகளைக் கொண்டுவந்தேய ரி
ஆயாகசெல்லாந கொடுத்தாரோ விந்தை
விந்தையாசப்பா பாடிவீதிகளி ல
விளையாட்டவந தொடுத்தாரே.

கண்ணனை எசோதைநடப்பிராட்டியார் அமுதுண்ண அழைத்தல்.

விருத்தம.

நந்தகோ குலத்தாயார் குமாரரோடு
ராமனுடன் சேர்நதொருநாள் ரதியோரத்தில்
வந்துவிளை யாடவந்த கோகணிப்பே
மாசாவந்தழைத்திடவும மருந்சருசாயத்த
மைந்தரந்த விளையாட்டு சினைவிலேலே
வர மாட்டோ ரெனவசோதை யைத்தானேவ
விந்தையாய விளையாடு அரியேலண்பு
மிருந்துவாள அழைத்துநின்று கொருசுவாளே.

திபதை, இராகம்-சேதாரகௌளை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

க ஸ்ரீபாதிருஷ்ணைவாவா என மெய்யாகிருஷ்ணா வாவா
மையாழிமுங்கவண்ணாசெங் கையாகிருஷ்ணா வாவா (ஐயா)

உ. ஜலஜாட்சனேவாவாஎன னலமுமந்தாய வாவா
அலையாசேடசிம்மநசாய முலையுண்ணநீ வாவா (ஐயா)

௩. களையாயிநந்திருகிறாயிங்கே விளையாடுசலபோது ம
அளையுமவெண்ணையுடனன்னம் சொளவுமிங்கே வாவா (ஐயா)

ச. அண்ணனராமனுடன அமு துண்ண தூதயந்தா னே
எண்ணரியவிளையாட்டுக்கள பண்ணலப்போதும வாவா (ஐயா)

ரு. நாடிபேருமாருடன கூடிவிளையா டி
வாடியிருக்கிறாயுன்னைத் தேடிவந்தேன வாவா (ஐயா)

சு ஏத்தசோதிகலத்தாதிக்கம வாயதகவுந்தனதா தை
பாாததுக்கொண்டுசாபபிடாமற் கா திருக்கா வாவா (ஐயா)

எ பசகளெல்லாமவரவாகு டிசசசளிலேசெலல வே
இசைவாயெங்களுக்கிஷ்டத்தை நிசமாயநீதா வாவா (ஐயா)

அ உடம்பெலாந்தூசியாயத்தானே படிந்திருக்குதைை யா
இடந்தனிலநீராடுதற்கே நடந்திங்கனே வாவா (ஐயா)

௯.	நன்மைசேரின்றைத்தினமுன்	ஜன்மநட்சத்திர	மே	
	செம்மையாய்நீராடிவேதர்க்	கம்மாபசுக்கொடு	வாவா	(ஐயா)
கO.	தாய்மார்களலங்கிருதங்கள்	சேயவுன்தன்றேமு	ர்	
	ஆயர்குமாரர்கள்நிற்குந்	தூயனைப்பார்	வாவா	(ஐயா)
கக.	நீராடிச்சாப்பிட்டலங்	காரம்பண்ணிக்கொண்	டு	
	சீராடிவிளையாடலாம்	நாராயணா	வாவா	(ஐயா)
கஉ.	சந்தனுதிருயிலங்க	ளுந்திரவியமு	ம்	
	இந்தாமஞ்சனமாடமு	குந்தாவிங்கே	வாவா	(ஐயா)
கந.	ரத்தினுதிதனங்களும்	உத்தமப்பசுக்களு	ஞ்	
	சுத்தியாய்நீதானஞ்செய்ய	வைத்திருக்கு	வாவா	(ஐயா)

நந்தர்முதலிய ஆயர்கள்யோசித்தல்.

விருத்தம்.

இத்தகைமை யாயழைத்துங் கண்ணன்றன்னை
யசோதைஜகந் நாதனொன்றே எண்ணினபோதும்
புத்திரவாஞ் சையினிற்கட் டுண்டுடந்தப்
புதல்வனைக்கைப் பிடித்தழைத்து வீட்டில்வந்தும்
அத்தகைமை யலங்காரஞ் செய்திருந்தாள்
அதற்கப்பாற் சிலநாட்சென் றுயர்தங்கள்
சித்தமதி லரிமாயை புகுந்துமேவச்
சேருவார் யோசனையை நேருவாரே.

நந்தகோபர் முதலியஆயர்களுக்கு உபநந்தனுரைத்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தாயர் பாடிநந்தன் முதலாம்ஆய
ரெலாங்கூடிச் சுதந்தரம்போ லினியிக்காடு
பொருந்தாது உற்பாத மிகவுண்டாச்சுப்
பொறுத்தெல்லா மனுபவித்தோ மிவடம்விட்டுப்
பிருந்தாவ னத்திற்போய் வசிப்போமென்று
பேசும்போ தவர்களுக்குட் பெரியோன்ஞானி,
வருந்தாமற் காலதேச சங்கள்கண்டு
வனைசெய்வான் உபநந்தனுரைசெய்வானே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலிந்தப்பெரிய வனமீதிருக்கவும் நாம்
எண்ணிக்கைகள்பண்ணுறது திண்ணங்காணும்ஆயரே.

அநுபல்லவி.

கனமானகோகுலத்துக் கனுதினம்நன்மையைச்சிந்
தனைசெய்கோபாலர்பிருந்தா வனமீதிலேகவேணும் (இனி)

சரணங்கள்.

க. ஏனெனெலிடைச்சேரிக் குபத்திரவங்கட் சேது
ஈதென்றவுற்பாதங்க ளுண்டாகுதேயிப் போது
தானூரச்சேதுடைப்ப தென்பார்புவி மீது
சட்டைபண்ணுமல்நாமே விட்டுவிடப்ப டாது (இனி)

உ. அருமையாய்ப்பிறந்திருக் கின்றகண்ணனைக் கோலி
யரக்கியாஞ்சிசுகத்திக் காறிசெய் துன்பச் சோலி
திருமால்வைகுண்டபதி ஸ்ரீதரவன மாலி
தீர்த்துப்பேர்ட்டாரல்லாமற் காத்ததார்பல சாலி (இனி)

ங. சகடையுங்கீழேதானே பொடியாய்ப்போச்சுதப் பாலே
தானெழும்பவில்லைச் சூறுவளிக்காற் றாலே
மிகவுமாகாசத்திலே கொண்டுபோய்ப்பாறை மேலே
விழுங்குழந்தையைரட்சித் ததுங்தேவதேவ மாலே (இனி)

ச. மரகுவிலகப்பட் டகுழந்தைசா காதே
மாயனிரட்சித்தாரொன் பதல்லவென்றுபோ காதே
பரவிந்தமடமில்லாட்டாற் சந்தைமடமிப போதே
பாரும்பிருந்தாவனத்தைச் சேரும்வகைதப் பாதே (இனி)

ரு. உற்பாதஞ்சேரரிஷ்டஞ் சேரியைச்சேரு முன்னே
உண்மையாயிக்குழந்தை களையெடுத்துக்கொண் டின்னே
தப்பாமற்சேனையோடுங் கூடத்தொடாந்து பின்னே
சகலபேரும்பக்கத்திற் போய்விடுவதற் கென்னே (இனி)

சு. ஆவினங்கள்பலுகியும் புதிதான காடும்
ஆகும்ஆயராச்சிகளை பசுக்கட்கும்வாசம் நீடும்
மேவும்நல்லஜலங்கள் புல்லுங்கொடிக ளோடும்
விளங்கும்பிருந்தாவனத்தைச் சேர்வதிப்போவே நாடும் (இனி)

எ. சகடையையலங்கார மாகச்சோடித்துக் கொண்டு
சகலசாமான்களுடனே யெல்லவருங் கண்டு
பகருஞ்சம்மதமானார் பசக்கிடைமுன்னே விண்டு
பயணங்கொளவீரோயரி கிருபைபிருந்தாவனத் துண்டு (இனி)

நந்தகோபர் ஆயருடன் பிருந்தாவனமடைதல்.

விருத்தம்.

இராமனொடு கண்ணனுக்கும் இஷ்டஞ்செய்ய
இசைந்துஉப நந்தனிவை சொல்லத்தீமை
வராமற்காக் குமரிதனை மனத்துள்வைத்து
மதிமான்க ளாமாய ரெல்லாங்கூடிச்
சராகமா யவரவர்கள தேர்களேறிச்
சகடைகளிற் சாமான்க ளேற்றிக்கொண்டு
முராரியருள் பெறுபிருந்தா வனத்தைச்சேர
முடுகுவார் பசுக்கிடைமுன் விடுகுவாரே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தகோபருடனே சுந்தரமுள்ளஆய ர்
பிருந்தாவனத்தில் வந்தா ரோ

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைக்கண்ணனென்மு குந்தர்மாயையினால் வ
ருந்தாமற்பெரியவ னந்தனிலேயிருந் து (நந்)

சரணங்கள்.

க. சட்டமுள்ளதேவர்கள்முச் சட்டையாய்ச் சகடைக ள்
கட்டிவீட்டினிலுள்ள திட்டமுள்ள சாமான்க ள்
மட்டுமிதமில்லாதை யிட்டு விடாமற்கொண் டு
அட்டதிசையும்பரவவெகு கட்டுமுட்டாகவிர வ
அட்டியில்லாமலே விருத்தரும் பாலரும்
ஆயராச்சியரும் ஆமனு கூலரும்
இட்டமாகநந்தன் கட்டளைப்படி யே
கொட்ட மிட்டுக் கூடி அனேகவேடிக்
கைகளை நாடிச் சீராடி (நந்)

உ. நல்லயௌவனமுடன் வல்லமையுள்ளஆய ர்
சொல்லுஞ்சிலபேர்கையில் வில்லும்நாணேற்றிக்கொண்
டொல்லையிற்கொம்புகள் உல்லாசமாயூதக்கொ ண்
டெல்லையின்றிப்பண்டைகள் பசும் புல்லுண்ணும்பசுக்கிடைக ள்
செல்லமுன்னேசாரி சாரியாய் நடக்கச்
சிறந்தபேரியோசை வேலையை யடக்க
முல்லைக்காணியுள்ளோரா எல்லோருக்குருவை ச்
சல்லாபமாம் முந்த நடத்தியந்த
அருச்சி உந்த நிறைந்த (நந்)

ந. சுந்தரகோபியர்க ளுந்தேரிலேறிக்கொண்டு
விலையாய்த்தனங்களி லுந்தான்குங்குமங்கள் தி
மிர்ந்துகொண்டுகழுத்திற் சந்திரஆரமனை ய
அந்தமுள்ளபட்டாடையுடுத்திக்கொண் டுந்தர்த்துயர்வா டை
சந்தோஷங்களாகத் தம்புரு மீட்டிச்
சரசமாகக்கிருஷ்ண லீலைபா ராட்டித்
தொந்தமாகப்பாட மந்தமாருதங் கு
ளிர்ந்து வந்து மேவ மயிலுலாவக்
குயில்கள் கூவக் குலாவ (நந்)

ச. கோதைமார்களானவ சோதைரோகிணியும ப்
போதினிலொருதேரின் மீதேறிராமகிருஷ்ண ர்
ஆதரவுடன்வர மாதராம்இடைச்சிக ள்
நாதக்கட்டுகள்கூடவே கிருஷ்ணலீலைசாதித்தர்த்தமாய்ப்பாடவே

காதுக்கின்பமாகக் கொண்டொயி லாகக்
கனமிருந்தநல்லபவனி கொண் டேக
ஆதிமூலமொன்ற வேதவேதா அரி
பாதபக்தி மீறித் துதிகள்கூறிச்
சகண்ட யேறி மெய்தேறி (௩௩)

இராமகிருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்தில் விளையாடல்.

விருத்தம்.

சருவகாலங்களிலுஞ் சவுக்கியத்தைத்
தரும்பிருந்தாவனஞ்சேர்ந்து மகிழ்ந்துமங்கே
மருவும்அர்த்த சந்திரன்போ லிடையர்சேரி
வளமாகக் கட்டியதில் வாசஞ்செய்து
வருவர்பிருந் தாவனமும் மலையதாங்கோ
வர்த்தனமும் எமுனைமணற் குன்றுங்கண்டு
திருவுள்ளங் கொண்டதையே இராமர்கண்ணர்
தேடுவார் மிகவிளையாட் டாடுவாரே.

திபதை, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஏர்வையாய்ப்பிருந்தா வனமுங்கோவர்த்தன ம்
எமுனாநதிமணற் குன்றுசகுனங்கண டு
கோர்வையாய் ராமகிருஷ்ணா விளையாடி னா
சோலம் எம்மை யாளும் அரியிந்திர
ஜாலங் கலைக் கேளும்

உ. அற்புதமாகிய பாலலீலைகண் டே
ஆச்சியராயாக ளாச்சரியங்கொள் ளச்
சொற்பிரியாமல் மதுரங்களாயாரு ந்
சுழலும் படி வெல்லுவார் ராமகிருஷ்ணர்
மழலை மொழி சொல்லுவார்

௩. திட்டமாய்க்கன்றுக் குட்டிகள்மேய்த்திடை ச்
சேரிசமீபக்காட் டோரத்திலேசென் று
சட்டமாய்க்கோப குமாரருடன்கூட ச்
சாமிகன்று யேய்த்தார் அசுரனா
நேமிநின்றே யேய்த்தார்

ச. தானேபலவிளை யாட்டுக்குதவி னா
சாமானெல்லாங்கொண்டு ராமகிருஷ்ணனா யா
ஆனினங்கன்றுகள் மேய்த்ததுங்கோலகொண் ட
அச்சனாயி ருலே அரிதிருச்
சக்கரக்கையி னுலே

ரு. வேணுகானங்களைச் செய்துகொண்டுங்கன் றை
மேய்க்கின்றதால்மேனி வேர்க்கின்றதோர்புற ம்
பாணிகளாற்கவான் கற்கொறிந்நங் கே

பந்துமடிப் பாரோ ஒருபுறங்
குந்துப்பிடிப் பாரோ *

௬. ஆனைமேற்பந்தை யெறிந்துங்கிட்டிப்புள்ளு ம்
ஆடிச்சிலுப்பாண்டி நாடிக்கண்ணும்பூச் ஓ
யானதெல்லாம்ஆடிக் காலிற்கச்சைகட் டி
ஆட்டங்க ளாடுவரோ யெல்லோருமாய்க்
கூட்டங்கள் கூடுவரோ *

௭. காளைமாடுகளுடன்கூடத் தாங்களு ங்
காளைமாடுபோற்கர்ச் சித்துக்குதிப்பர் ரோ
தோளதுதட்டிக்கொண் டங்கேகைச்சண்டையை த்
தோழரோ டாடுவரோ வந்துவந்து
சூழக்கொண் டாடுவரோ *

௮. காட்டிலுண்டாகிய பட்சிமிருக ங்
களைப்போலச்சத்தம் விளைத்துமவைகளை க்
கூட்டிவரவழைத் ததுகளுட னே
கூடிவிளை யாடுவார் பண்ணுடனே
நாடியிசை பாடுவார் *

வத்ஸாசுரனைக் கண்ணன் வதைத்தல்.

விருத்தம்.

இளசென்றகன்று தனைமேய்க்குநாளி லெமுனைநதிக்கரையிலே
எழிலாம்பசுக்க ளொடுகன்றுமேய்த்தும் இசைராமர்கண்ணர்மற்றும்
உளதோழமார்க ளிவர்தங்களாவி யுணவேணுமென்றோரசுரன்
ஒருகன்றுரூப மொடுவந்துமங்கும் உயர்கன்றொடொன்றதாக
வளைகின்றவஞ்ச மறிகண்ணருந்த மையனுராமனுக்கே
வகைகாண்பிவித்து மறியாதுபோல வனமாலிதானிருந்து
அளவங்கவஞ்ச ரிதைதீமையென்றும் அரிகண்டுகாலும்வாலும்
அதிரச்சுழற்றி விளமேலெறிந்து மவனாவியுண்ணுவாரோ.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணன் விளாவெறிந்தாரோ கன்றைச்சுழற்றிக்
கண்ணன் விளாவெறிந்தாரோ *

அநுபல்லவி.

கண்ணன்வெண்ணையுண் டுரலிற்கட்டுண்டாரோ
கன்றுருவாய்வந்த அசுரனைக்கொன்றாரோ (கண்)

சரணங்கள்.

௧. மாயமாகவந்த கன்றினுடபின் காலும்
வாலும்பிடித்துச்சுற்றி விளவின்மரத்தின் மேலும்
மாயவனெறிந்திடப் பெரியமரமா னும்
மளமளமளவென்று சாய்ந்ததுமலை போலும் (கண்)

ட. சல்லிவேர்முதற்கொண்டும் அற்றந்தமரம் பூமி
தனில்விழுககன்றினுயி ரதையமனுக்கு நேமி
செல்லவனுப்பக்கன்றும் விழுந்ததுகண்டா ரோமித்
திரராங்குமாரர்களுஞ் சந்தோஷமாகச் சாமி (கண்)

கூ. ஆகாசத்திலிருந்து தேவர்கள்புஷ்ப மாரி
யாகவருஷித்தார்க ளற்புதமான பேரி
வாகாய்முழக்கினர்க ளிப்படியிடைச் சேரி
வாசஞ்செய்துவுளரும் வாஸுதேவமு ராரி (கண்)

இராமகிருஷ்ணர் கன்றுமேய்த்தல்.

விருத்தம்.

கன்றெடுத்து விளாமரத்தி லெறியவீழ்ந்து
கன்றிறந்தும் அசுரன்பே ரிலாமற்போச்ச
தென்றெடுத்தும் அமரர்சொன்னார் சகலலோக
ரட்சகராம் இராமகிருஷ்ண ரிருவருங்கோ
லொன்றெடுத்துங் கன்றுகளை ரட்சிக்கின்றார்
ஒருநாளி ரவியுதயத் தமுதுகொண்டு
சென்றெடுத்த தொருஓடைக் கரைமேற்கன்று
திருப்பினார் விளையாடும் விருப்பினரோ.

கண்ணன் பகாசுரனை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

நலங்காட்டிப் பலராம னுடனேஆயர்
நன்குமர ரொடுங்கன்று மேய்த்தும்ஓடைச்
சலங்காட்டித் தாங்களுந்தா கங்கள் தீர்த்த
தன்கரைமே லேறும்போ தங்கேவந்து
பலீங்காட்டிக் கஞ்சனே வற்குள்ளான
பகாசுரனுங் கொக்கினைவாய் பிளந்துமவன்
தலங்காட்டி விட்டகண்ணன் விளையாட்டெல்லாந்
தவர்சொல்வார் சுகமாமு னிவர்சொல்வாரோ.

தரு-இராகம், சாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அசுரன்கொக்குவேடத்தையெடுத்தானே கண்ணன்
அவன்வாய்பிளக்கஉயிர் விடுத்தானே *

அநுபல்லவி.

பசுவின்கன்றுகள்மேய்த்துஞ் சலங்காட்டோடையில்நின்றும்
பலராமன்சகோதரன் தன்னுயிர்கொல்ல வென்றும் (அசு)

சரணங்கள்.

க. வச்சிரம்பிளந்திட்ட மலைக்கொடி முடியே
வருக்குமுடலுள்கொக் காய்வந்தப் படியே

அச்சுதனைமூக்காலே பிடிக்கின்ற பிடியே
அறிந்துராமன்முதலோர் துடிக்கின்ற துடியே (அச்)

உ. ஓடைக்கரையினின்றும் பகாசுரன் தாவி
யும்பிடிக்கக்குமா ரர்களுந்தங்க ளாவி
கூடுவிட்டுப்போனது போற்றம்ப மேவிக்
கொளவுந்துன்பத்தைச்செய் தானந்தஅரும் பாவி (அச)

ங. பண்ணவரும்அரிக்கீ தென்னபிர யாசம்
பகாசுரன்கடைவாயை நெருப்பாக்கவே செங்
கண்ணனைப்பூமியிலே கக்கிமூக்கா லேசங்
காரஞ்செய்குவேனென்று கொண்டானு வேசம் (அச)

ச. கிளம்பிக்கொத்தவந்தோனைப் பெரியோர்க்குங் கெதியாங்
கிருஷ்ணனெண்ணிறுரிது வுங்கஞ்சன விதியாங்
தளம்பஅடித்தாலாயர் குமாரர்சம் மதியாஞ்
சந்தோஷந்தேவர்க்குண்டா மென்றெது பதியாம் (அச)

ரு. அதிககம்பீரமான விளையாட்டி னாலே
அசுரன்கொக்கானவனைச் சீவீர்க்குப் போலே
மதுசூதனன்கிழித்தெறிந் தாரவர் மேலே
வானவர்பூச்சொரிந்து மகிழ்ந்தாரொருக் காலே (அச)

கண்ணன் லீலைகண்ட ஆயர்கள் வியப்படைதல்.

விருத்தம்.

பகாரியரி மேல்நசர வனத்துண்டாம்
பாரிஜாத மலர்களை வாரித்தூவி
முகாரிமுத லானபண்கள் பாடிப்பேரி
முழக்கினுர் வானுலகத் தார்களெல்லாஞ்
சுகாரியங்கள் கண்டாயர் குமாரருஞ்சந்
துட்டிஒட்டி ரெட்டியாய் வளர்ந்திருந்தார்
மகாரிஷிகளுந்துதிசெய் யும்பிருந்தா
வனங்கண்டாய் அரியருள தனங்கண்டாயே.

தரு, இராகம்-துசாவந்தி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமின்னங்கேளு மன்னு கிருஷ்ணலீலையை
என்னசொல்வேன்ஞானசம் பன்னு *

அநுபல்லவி.

தன்னைநம்பினவர் தேற அன்னவரானந்த மீறப்
பொன்னுலகங்குடி யேறப் பின்னைகேள்வன்செயல்கூற (இன்)

சரணங்கள்.

க. பகாசுரன் உயிரை யுண்டும் விளங்குங்கிருஷ்ணன்
முகாரவிந்தந் தன்னைக் கண்டும் *
சகோதரராமன்முதலாய்ச் சகாவானகோபகுமார ர்
மகாசந்தோஷமாயுடலா விகூடினதுபோலேசேர்ந்தா ர் (இன்)

உ. கட்டியன்பு காட்டினாரோ குமாரர்கன்றுக்
குட்டிகளை யோட்டினாரோ *
கிட்டியிடைச்சேரிசேர்ந்து மட்டில்லாஆச்சரியத் தை
விட்டுச்சொன்னார்கோகுலத்தார் சட்டமாயறிந்தாரெல்லா ம் (இன்)

௩. செத்துப்பிழைத்தது போலே வந்தகிருஷ்ணனை
முத்தமிடடுக்கொண்டன் பாலே *
எத்தனையதிசயமென் றுத்துணைசெய்வோங்குழந்தை க்
கித்தனைதத்துகளுந்து ரத்திவிட்டாரரியென்று ர் (இன்)

௪. எதெதுவந்துபய முறுத்தி வளைந்துகொண்டு
ததனைச்சந்திகளில் நிறுத்தி *
விதிமுகிர்ந்துபோனபோது அதிகொரமானதிவ ர்
எதிர்வராமலிருக்கவில்லை யதினுயிர்தப்பவுமில் லை (இன்)

௫. உருப்பட்டிவர்மேலே பாய்ந்ததே வந்துவிழுந்து
நெருப்புவிட்டிற்போலே மாய்ந்ததே *
பரப்பிரமத்தையறிந்தார்க்கர் உணர்ப்படியனுபவித்தோ ம்
வரப்பிரசாதந்தருமஅரியே யிருப்பார்நந்துணையாயென்றார் (இன்)

இதுவுமது.

வெண்பா.

நந்தன்முத லாயுளோரெல்லாம் நாடியிவை சொல்லிக்கோ
விந்தனொடு ராமர்விளை யாட்டைச் - சந்ததமுந்
தானந்தம் பாடிச் சமுசார வேதையின்றி
ஆனந்த மாகவிருந் தார்.

கக-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

கஉ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அசுரனைப்பெரியபாம்பன் அகன்விழுங்கியதாமரைப்
பசுபாலமைந்தனையுங்கன்றின டணிலையுங்காத்துமங்கே
விசையிலப்பணியைவீட்டி விந்தைசெய்அரியின்லீலை
யிசையும்பன்னிரணடி வியம்புவதியம்புவாமே.

கண்ணன் கன்றுகள் மேய்த்தல்.

குறுவிருத்தம்.

களங்கனியின் வண்ணன
களங்கனுயா கன்றுகள்
தளங்கொடு புரந்தமை
வளங்கதைகள கேளோ.

தரு. இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சன்றுமேய்த்துத் திரிந்தாரோ கிருஷ்ணன்
கருணை ஆயர்மேற புரிந்தாரோ

அநுபல்லவி.

குன்றுங்கோவர்த்தனத்தும் பிருந்தாவனத்துங்கு மு
குமெனுந்துளபத்தோனே யமுனைதீரத்திற்று னே (கன்)

சரணங்கள்.

௧. விளையாடுகிறதிபித் தியம்ரவியுத ய
வேளை கொம்பூதிச்சன்னை காட்டி
வளையவுங்கன்றுகள் மேய்க்கவருந்தோ ழ
மாரையெல்லாம்வரக் கூட்டி
இளைதுகளாகிய வளர்புல்லுமேய்ந்திடு ம்
எழிலுள்ளகன்றையெல்லாம் ஓட்டி
வெளியினிலேவிட்டும் ஒருவர்க்காயிரத்துக் கு
மேலானபடிகன்றுக கோட்டி

தளராமல்மேய்த்து வருமவர் கும்புஞ்
சாதத்தூக்குகளி ஞேடுபி ரம்புஞ்
தெளிவதாகிச்சத்தப் பூரிகருங் கொம்புந
திவ்யமானவேணு காளஞ்செய் சம்புக்

தேட்டுகளும்நல்ல பாட்டுகளுங் கூடு
கூட்டுகளும்விளை யாட்டுகளும் ஆடிக் (கன்)

௨. கன்னனுந்தம்மதாம் எண்ணிக்கையில்லா த
கன்றுகளுந்தானே சேரப்
பண்ணிக்கொண்டுங்குழுந் தைவிளையாட்டிறு ற்
பரிந்துமங்கங்சேசஞ் சார
கண்ணிக்கூட்டங்கூட்ட மாகமேய்த்துக்கொண் டு
நல்லோராங்கோபகு மார
ரொண்ணரியபேர்க ளெல்லாமவரவ ர்
இசைந்தமணிசொர்ணைலங் கார

வண்ணமாயிருந்த போதுமக் காட்டு
மலர்மலர்க்கொத்துப் பழவகைதளிர் சூட்டு
கண்ணிசைந்தமயி லிறகுக ளீட்டு
கருகமணிகுன்று மணிகள்பறித் திட்டு

கதிப்புகளுஞ்சொல்லுங் துதிப்புகளும் மணி
விதிப்புகளும்பண்ணிக் பதிப்புகளுஞ் செய்து (கன்)

௩. ஒருவர்க்கொருவர்சாதத் தூக்குமுதலாய்முன்ன ம்
உரைத்தசொன்னைறந்திருடி யொளிப்பாரோ
வருமதையாராவது கண்டாலுடனேகாட்டி ல
மறையவெறிந்துபோட்டு டெளிப்பாரோ
திருடிமறைத்ததனை யொருவர்கண்டுகைகொட்டி ச்
சிரித்துக்கொண்டெடுத்துமெக களிப்பாரோ

திருமாலதனைக்கண்டும் பிருந்தாவனத்தினு
சிங்காரம்பார்த்தானந்தந் துளிப்பாரோ
புருஷோத்தமரந்தக் காட்டினில்வெகு தூரம்
போனால்நான்முன்னே நான்முன்னேயென்றந் நேரந்
துருசாயோடிப்பிடித்து விளையாடுங்கம் பீரஞ்
சொலப்போமோகிருஷ்ணன் லீலாவினோத சாரஞ்
சுறுக்குகளும்பாட்டின் முறுச்சுகளுங்கச்சை
பிறுக்குகளுங்கோல்கொண் டுறுக்குகளுங்காட்டிக் (கன்)

௪. காட்டுமிருகமெல்லாம் பயங்கும்படிக்குவேஷ
கானஞ்செயத்தடுவார் சிலபேர்கள்
வாட்டமில்லாமற்கொம் பூதுவார் சிலபேர்கள்
வண்டுடன்பாடுவார் சிலபேர்கள்
கூட்டமாய்ப்பட்சியுடன் பறப்பார் சிலபேர்கள்
குயிலுடன்கூவுவார் சிலபேர்கள்
நாட்டுமன்னங்களுடன் நடப்பார் சிலபேர்கள்
நலகொக்காய்க்கிளம்பி யுடகாருவார் சிலபேர்கள்
கோட்டியாய்மயிலுடன் கூத்தாடுவார் சிலர்
குரங்குக்குட்டியைப்பிடித் திழுப்பார்சிலர் சிலர்
ஆட்டிவைப்பார்மரத்தின் மேலேசிலர் சிலர்
அந்தக்குரங்கினுடன் தாவுவார்சிலர் சிலர்
அமட்டுவருங்கண்ணைச் சிமிட்டுவருஞ் சந்தே
திமட்டுவருங்கையிற் சிமிட்டெவருங்கொண்டு (கன்)

௫. ஜலங்களிற்றவளைகள் தத்தும்போதுகுமார
தாங்களும்அத்துடனே தத்துவார்கள்
துலங்கப்பர்தயம்போட்டு ஒருவர்கத்துவதைப்போ ற
றுடியாய்மற்றொருவருங் கத்துவார்கள்
இலங்கும்பிரமசுகானு பவத்தாலேஆரிதொண்ட
இருக்கும்பெரியோர்போலே நத்துவார்கள்
தலங்களில்மாயையால் மறைந்திருக்கும்பரதே வ
தாரூபபாலகிருஷ்ணனைச் சுற்றுவார்கள்
பலவும்புண்ணியம்பண்ணி யிருந்தனரோ ஆயர்
பக்தபராதீனர் செங்கனி வாயர்
குலவும்வேணுகோபாலர் கூடிய நேயர்
குறைதீர்த்தருள்செய்குவா ரவரொன்ச சாயர்
கொடுத்திடுவாரருள் தொடுத்திடுவார்வி னை
விடுத்திடுவாராழ் யெடுத்திடுவாராவி ன் (கன்)

கண்ணனிடம் அகாசுரன் வரல்.

விருத்தம்.

யாதொருபரமபுருஷர் பாதந்தூளி
யாவரதனை சஞ்சன்மம் வருந்திபோக

சாதனைசெய் பெரியோர்க்குந் துர்லபங்காண்
தானந்தப் புருஷர்மூர்த் திகரங்கொண்டு
மேதினியி லிடையர்கள்தன் கண்முன்னின்ற
விளையாட்டை யென்னவென்று யான்வர்ணிக்கப்
பாதநடை கொண்டுசென்று மேய்க்கும்போது
பகனென்பான் றம்பிவந்தான் அகனென்பானே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தானே அகாசுரன் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

வந்தானேயுக்கிர சேனன்கு மாரன்
வஞ்சநெஞ்சக்கஞ் சனுக்குப காரன்
நந்தனன்குமாரன் நவநீத சோரன்
நடத்தும்லீலைக்குநேரன் றெருடுத்தபொறுமைக் காரன் (வந்)

சரணங்கள்.

க. அமுதமுண்டுநரைதிரை மாற்றிச் சாகாமலே பு
விமீதுநெடுநாளிருந்து போற்றி *
சமுகமாகலீலை காணவொண் ணுமல்
தூய்யமுனிவர்தேடு கிறலைதயுமெண் ணுமல்
சமுகங்கிடைத்துமதைப் பரவைபண் ணுமல்
சகிக்காமலெவ்வளவும் பொறுமைநண் ணுமல் (வந்)

உ. பகாசுரன்றுணைவனதி கோவி கஞ்சனனுப்பு ம்
முகாமையுள்ளவன் கொடிய பாவி *
அகாசுரனவன் கிருஷ்ணனை யாதி
யானகோவலனைக் கண்டுமு பாதி
மகாகொடுமைசெய்ய வேண்டிய சேதி
மனதுட்கொண்டுவந்த தாலென்ன மீதி (வந்)

ங. தமயனைக்கொன்றனவன்முன் செல்வேன் பலபத்திரரா ம
சகிதகிருஷ்ணனையிப்போதே கொல்வேன் *
அமையுமாகிலிது கோகுல முந்தான்
ஆச்சுதென்பதைப் பார்க்கவுமதி கந்தான்
எமன்பிராணன்கொண்டு போயுட லந்தான்
இநந்துகாரியம தென்னவென் றுந்தான் (வந்)

அகாசுரன் மலைப்பாம்புருவெடுத்தல்.

விருத்தம்.

பகாசுரனைக் கொன்றகண்ண னுடனேயின்னம்
பலராம னுடன்கோப குமாரர்தன்னை
அகாசுர னுங் கொல்லவென்றே யாலோசித்தான்
அரிகிருஷ்ண யன்றியனு வசையாதய்யா

சகாயமது சுரர்மேலும் வேதர்மேலுந்
தானமொடு தவஞ்செய் சத்துக்கள்மேலுந்
மிகாரம்பஞ் செய்திரடசிக் கின்றோர்மேலும்
வீடபாளுன் அசுரன்மலைப் பாம்பாளுனே.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாம்புருவை யெடுத்தானே கிருஷ்ணனோடகன்
வீழ்புசெய்யத் தொடுத்தானே *

அநுபல்லவி.

தீம்பைவிலக்கித்தொண்ட ராம்பெரியோரைக்காரி
தாம்பரதரரான பாம்பணையான்முன்மலைப் (பாம்)

சரணங்கள்.

க. ஒருயோசனைமி னீளம் பெருமலைபோற்
பருமனுளவி யாளம் *
பெரியகுகைபோல்வாயைப் பரவித்திறந்துகொண்டு
பருவதங்கீழுதடுங் சருமேகம்போலுதடாய்ப் (பாம்)

உ. கொடிமுடிபல தாயும் இருள்நிறைந்து
குடியிருக்கும்உள் வாயும் *
நெடிதாம்விஸதாரநாவுந் துடிசண்டமாருதம்போல்
விடுமூச்சுக்காற்றுங்காட்டிற் படுதீப்போற்கண்களுள்ள (பாம்)

ங. திருந்துங்கோபால ருற்றுத்தான் பாம்பதனையும்
பிருந்தாவனமும் பத்துத்தான் *
பொருந்துமிதென்றெண்ணியும் இருந்தும்பாம்பினுடலம்
பரந்துவழியடைத்து நிரம்பப்பார்வைக்கற்புதப் (பாம்)

மலைப்பாம்பைக்கண்டு ஆயர்குமாரர்களுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வளந்தரும்பிருந்தா வனத்தி னடுவேசெல்லும்
வழியடைத்துக் கொண்டுமலைப் பாம்புவாயைப்
பிளந்துகொண்டு கிடப்பதைக்கண் டங்கேகண்ணன்
பின்செல்ல முன்வந்த தோழரெல்லாம்
உளந்துணிவாய்க் கொண்டுவிளை யாட்டினாலே
யும்பார்த்தாச் சரியங்கொண் டவரியெல்லாம்
அளந்தவர்க்கு சகாவாவா ரிதென்னவென்றே
யறைகுவா ருள்ளன்பு நிறைகுவாரோ.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேநமக்குமுன்னோர் பெரிய ஜீவன்கிடக்கு
தென்னென்றுபாருங்கள் தோழரே.

அநுபல்லவி.

வங்கணக்காரரோ யதுநம்மைவிழுங்கவும்
வாயைப்பிளந்துகொண்டிருக்கின்றபாம்பல்லவோ (இங்)

சரணங்கள்.

க. சாயங்காலமேகம்போற் சிவந்திருக்கும்மேலுதடுஞ்
சாயையாலாகாசத்தைச் சிவக்கச்செய்யுங்கீழுதடுஞ்
சரிதாமே உடலுந்தானும்
பெரிதாமே கண்டதில்லையீ
தரிதாமே மிகப்
பெரிதாமே * (இங்)

உ. குன்றமும்இதின்வயிறும் நீபெரிதுநான்பெரிதாம்
என்றுசொல்லிக்கொள்கிறப்போற் கடைவாயசைகுதுபார்
ஏதையா இதுவுமென்ன
சூதையா காணவுஞ்சகிக்க
காதையா இதனை
ஓதையா * (இங்)

ங. இப்பெரியவழியைபார் வால்நிறைத்திரையிதுசிங்
கப்பல்லுப்பருவதக்கொடுமுடிபோலிருக்குது
காணலாம் ஆர்க்குமேபயங்
தோணலாங் கம்பீரமெங்கே
பூணலாம் எமனும்
நாணலாம் * (இங்)

ச. இப்பொழுதுவருங்காற்றுங் காட்டுத்தீபோற்சுட்டுக்கொண்டு
இப்படிக்கோரமான இதனுடமூச்சுக்காற்றுய்
ஏர்க்கலாம் எல்லோருநின்று
பார்க்கலாம் யோசனைபண்ணி
தீர்க்கலாம் உயிரைக்
சார்க்கலாம் * (இங்)

ரு. இதுதின்றுசீரணமாயிருக்கும்பிராணிகள்நாற்றம்
இதனுள்மாங்கிசநாற்றமாகுமுள்வாயிருள்மூடி
யிருக்குதே மெத்தவும்அரு
வருக்குதே பயமும்நெஞ்சை
யுருக்குதே வயிற்றிற்
சுருக்குதே * (இங்)

சா. இம்மட்டிலகப்பட்டுக்கொண்டிதனுள்ளேபுகுகின்ற
நம்மையுஞ்சீரணஞ்செய்ய நினைத்தால்முன்கொக்கைப்போலே
நசிக்குமே எமனுக்கிப்போ
பசிக்குமே இதனுயிரைப்
புசிக்குமே நன்றாய்
ருசிக்குமே * (இங்)

எ. நல்லதுடந்தபடி நடக்கட்டுநகணத்துக்கு ள
வல்லவன்சொக்கினுடைய வாய்கிழித்தகிருஷ்ணனிங் கே
வருவ ரோ களங்கனியின்
உருவ ரோ யிதனுடனே
பொருவரோ ஐயந்
தருவ ரோ * (இங்)

கண்ணன் கோபகுமாரர்களை இரட்சிக்க நினைத்தல்.

விருத்தம்.

மலைப்பாம்ப டியுமிவ்வா ருயரிங்கு
மாரர்சொல்லி நகைத்துக்கை தட்டிக்கொண்டு
மலைப்பாம்பின் வாய்க்குள்ளே நுழைந்தாரிந்த
வார்த்தையைப்பின் னுகவருங் கண்ணன்கேட்டு
மலைப்பாம்பு னிதநதிசேர் தாளாலெட்டி
வந்துமறி யாப்பிள்ளை மாணக்காக்க
மலைப்பாம்பம் மென்றாதுஞ் சங்கத்தானும்
மனம்வைத்தான் கிருபாந யனம்வைத்தானே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ரட்சிக்கமனதுவைத்தார் கோபாலகிருஷ்ணன்
ரட்சிக்கமனதுவைத்தார் *

அநுபல்லவி.

கட்சிகட்டுங்கஞ்சனைச் சிட்சிக்கவேபிறந்தா ர்
பட்சிக்கவந்தபாம்பின் குட்சிக்குட்போனபே ரை (ரட்)

சரணங்கள்.

க. சருவப்பிராணிகளின் இருதயங்களில்வாச ந்
தானேசெய்திடக் கண்டார் தம்மைச்
சார்ந்தசோழமானா சேர்ந்துவிழுங்கினுன்ரா ட்
சதனென்றறிந்து கொண்டார் *
வருவதற்குட்கன்றும் பாலரு மாகவே
மலைப்பாம்பசுரனுட வயிற்றுக்குட் போகவே
சரிமானங்களோ வில்லையேயதின் முன்னே
சாமிதிருவுளத்தி லறிந்தாரென்பதுஞ் சொன்னேன் (ரட்)

உ. அந்தஅகனைவன் தன்றலையனைச்சொன் ற
அரிவருவதை நோக்கிக் கொண்டு
ஆருமவன்வாய்க்குள்ளாய்ச் சேருங்குமாரர்க ளை
யணைத்தும்வயிற்றிற் றேக்கிச் *
சந்துபார்ப்பவனைக் கண்டுமெம்பெரு மானே
சகலபேணயுரட்சிக் கின்றவர் தன்னைத் தானே
சிந்தைதனிற்கதியா யெண்ணம்பெருக்கின் றேனைச்
சேருந்தன்மையைவிட்டு நழுவியிருக்கின் றேனை (ரட்)

ங. தெற்குத்தியானுக்குப் பசிக்கிலையாகலின் ற
தீனகோபாலர் மீதே நல்ல
சிந்தையிரங்கிவிதி விந்தைக்குஆச்சரிய ஞ்
செங்கண்ணர்கொண்டப் போதே *
மிக்கவெறிந்துபோட்ட இவன்ஜீவன மென்ன
வியர்த்தமானநடத் தையிதுவெண்ப துன்ன
இக்குவலயத்திற்சத் துக்களைக்கொன் று தின்ன
இவன்வயிறுவளர்க்கிறு னென்றெண்ணியு மன்ன (ரட்)

ச. மலைநாகமாயிவனைக் கொலவேணுமிவனு ள
வயிற்றுக்குள்ளேபோ யிருக்கும் இந்த
வாலவயதுள்ளகோ பாலர்பிழைத்துமிங் கே
வாழ்வதாந்கீர்த்தி பெருக்கும் *
நலதென்றெல்லாந்தெரிவார் விசையதாக வந்தார்
நாகநாகத்தின்வாய்க் குள்ளேஅரி புகுந்தார்
அலையும்நெஞ்சாய்வானி லமரர்கள்பயங் கொண்டு
ஆகாகாரமாசக் கதறுவதுங் கண்டு (ரட்)

கண்ணன் பாம்பின்வாயில் நுழைதல்.

விருத்தம்.

மாதவன்பணிப் பணத்துயில் பவன்பெரு
வாய்பிளந்திடு மலைப்பணி யுளுஞ்செல
ஏதுசஞ்சனுமெனச் சொலுங் கவுணப
ரோயகன்றனக கிசைபொருந் துறமுறை
போதுமென்றிடக் களிப்புறுந் திடமதைப
பூரணன்கருத் தனிற்சொளுந் திறமிகுசந்
தோதுகன்ெறுநிம் இடைப்பிளை சளைப்பொடி
யேசெயும்படி நினைப்பது மொழிந்ததே.

கண்ணன் பாம்பினைப் பிளத்தல்.

வெண்பா.

இம்பகனுஞ் செய்தாயா செல்வமெலாந் தன்னுக்கு
மாம்படிசெய் திட்டான துகண்டப் - பாம்புடலத்
தன்னுடைய தொணடையி னடுவினிலே கண்ணா
தனதுடதே கத்தைவளர்த் தார்.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வளர்ந்தாரோ கண்ணனுர் மலைப்பாம்புநெஞ்சைப்
பிளந்தாரோ கண்ணனுர் *

அநுபல்லவி.

வளர்ந்தனரோயுல களந்தவராயர்க ள்
உளர்ந்துமொறு மல் வளர்ந்தேறவேதா ன (வள)

சரணங்கள்.

க.	இருண்டகானகத்திலே	வரும்பிராணிகளெல்லா	ம்	
	மருண்டிடச்சுருக்காக	மறிந்திடும்பாம்	பு	
	முரண்டடங்கிச்சுருண்டு	சுருண்டுவிழிபுதுங்கி	ப்	
	புரண்டும்எமனுக்குஉல்	விருந்தாகச்செய்	து	(வளா)
உ.	இப்படியேயவ	திப்படுவோன்சி	ர	
	சைப்பிளாந்தேயும்வ	ளிப்படலாறை	ர்	
	அப்படியுந்த	டப்பிலெல்லோரும்	வெ	
	ளிப்படவேயரி	யிப்புறம்வரவு	ம்	(வள)
ங.	தோழரெல்லாமுயிர்	வாழவும்வெளிவ	ன	
	நீழலிலேவர	ஆழியன்கண்டா	ன்	
	ஏழைபங்கரரு	ளாழியின்மூழ்கியு	ஞ்	
	சூழுங்கோபாலரோ	வாழிவாழியென்	ன	(வள)
ச.	பத்துத்திசைகளையும்	மெத்தப்பிரகாசஞ்செ	ய்	
	துத்தமரானதேவர்	சுத்திப்பார்த்திருக்	க	
	முத்திமுதலாங்கிருஷ்ண	னைத்தேடிவர்சரி	யி	
	டத்துலயித்தசோதி	யைத்தானேகொண்டு	ம்	(வள)
ரு.	முந்திவெளிவந்துமு	குந்தர்வரவுபார்த்	தி	
	ருந்துபாம்பின்சோதிவை	குந்தர்பாலயிக்	க	
	அந்தஅற்புதங்கண்டு	சந்தோஷமாயமர	ர்	
	நந்தனவனத்திற்சு	கந்தங்கள்சொரி	ய	(வள)
சு.	நாட்டியம்பாட்டுரம்பை	கூட்டுமேளங்கள்மே	க	
	நாட்டிந்துதிமுனிவர்	கோட்டிகள்செய்தா	ர்	
	மீட்டுஞ்செயசத்தங்கள்	காட்டுபூதகணங்க	ள்	
	சூட்டுமங்களஞ்சொல்லிக்	கேட்டுமகிழ்ந்	து	(வள)
எ.	அதிவிததுதிமேள	மதுரகீதவிஜ	ய	
	முதலானதையறிந்து	விதிவானில்வந்	து	
	சதியானபூமிதேவி	பதியானகிருஷ்ணனைய	ற்	
	புதமாகவேகண்டிந்தப்	புதுமைமையபபார்க்	க	(வள)

அகாஸுரன் ஸாயுச்சிய மடைதல்.

விருத்தம்.

வளர்ந்திந்தப் படிகண்ணன் மலைநாகத்தின்
மண்டையைப்பி ளந்துவெளி வந்தார்தோழர்
தளங்களொடு கன்றுகளும் அர்சமார்க்கஞ்
சாலையாய் வெளிவந்தெல் லாருங்கூடிக்
களங்கனிவண் ணனைமிகவும் வாழ்த்தினார்கள்
கண்டாயி தாச்சரிய மொன்றுகேளாய்
உளந்தனிலே யிரக்கமில்லா அகன்றீங்கெல்லாம்
உடைந்திட்டான் ஸாயுச்சிய மடைந்திட்டானே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

இந்தஅகாசுரனுக்கும் வாதசேஸாயுச்சியம்
இதுவேயாச்சரியமய்யா.

அநுபல்லவி.

தந்தையாயுலகமெல்லாந் தந்தபரப்பிரம்மரூபர்
அந்தமுகுந்தர்பிளந்த தாச்சரியமோ (இந்)

சரணங்கள்.

க. தேவதேவமாயவன் மேவுபிர்ம்மதூயவன்
பூவில்நரக்குழந்தையானான் யாவனவன்பால் (இந்)

உ. செல்லக்கிருஷ்ணன்தொடவுமே அல்லலெல்லாம்விடவுமே
நல்லவர்க்குந் துர்லபமாய்ச் சொல்வதல்லவோ (இந்)

ந. ஒருகணமாம்நேரத்தில் அரியுடசரீரத்தில்
வருபாகவதசம்பந்தப் பெருமைகிடைத்தது (இந்)

ச. பாமரன்பாம்பாய்வந்தான் தீமைகளெல்லாந்தீர்ந்தான்
தாமோதரன்தேகத்தில்ம ஞமயமதாய் (இந்)

ரு. அரிநித்தியானந்தசுகர் வருமாயையில்லார்நிகர்
பரமபுருஷர்க்கிதென்ன பெரிதுகாணும் (இந்)

ஆயர்களுக்குக் குமாரர்கள் அகாஸுரவதமுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பகையாய்வந் தவனுஞ்சா யுச்சியம்பெற்றான்
பாம்பின்றோல் சாய்ந்துபிருந் தாவனத்தில்
மிகையான இடையர்கட்கும் வெகுநாள்மட்டும்
வேணபடி விளையாடித் திரிவதற்சோர்
குகையாக விருந்ததுகோ விந்தன்றானே
குமாரத்திற் பாம்பைவென்ற தனையேபாலர்
வகையோராண் டதின்மேற்பவு கண்டகத்தில்
வரைசெய்தார் ஆயருக்கு முரைசெய்தாரே.

சுகப்பிர்ம ரிஷியைப்பரிட்சித்தரசன் வினவல்.

விருத்தம்.

முராரிவிசித் திரசரித்திரந் தேவராத
முனிசுகரீவ் வாறுசொல்ல விண்டுராதர்
சராகமாய்க் கேட்டுமின்னஞ் சொல்லவென்பார்
சற்குருவே புண்ணியபா கவதசாதை
நிராமயரோ யென்று துதி செய்துமிந்தி
ரியநிக்கி ரகசாலி பரிட்சித்தங்கே
கராமடியச் சக்கரந்தொட் டவனைநெஞ்சிற்
கருதுவார் மனதையொன்றாய்ப் பொருதுவாரே.

தரு-இராகம், சாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாதராயணியே வேதராயா.

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலகிருஷ்ணன் காதையின்னஞ்சொல்லய்யா (வாத)

சரணங்கள்.

க. அரிகுமாரப்பருவந் தனிலேபிர — சன்ன
மாகமலேப்பாலைபைக்கொன் றதையெங்கு — மின்ன
வருஷமொன்றுசென்று பவுகண்டகத் — தின்ன
வகையென்றிடையர்க்கிந்த மைந்தர்சொன்ன — தென்ன (வாத)

உ. அதுகேட்கிறதற் கடியேனுக்கா — னந்தம்
அதிகங்கொடுக்குதரி பாதார
மதுசூதனராம்விஷ்ணு மாயையின் — பந்தம
வகையதுவென்பதுமென் மனதின்சித் — தாந்தம் (வாத)

௩. க்ஷத்திரியபந்துவாம் நாங்களும் — ஞானந்
தனைழக்குந்தேவரீர்முகத் தாமரைக் — கானம்
மெத்தப்பெருகுங்கிருஷ்ணன் கதாமுத — பானம்
வேண்டியதுகொண்டதா லேதன்னியர்க — ளானோம் (வாத)

சுகப்பிர்மரிஷி பரிட்சித்தாசனுக் குரைத்தல்.

விருத்தம்.

பாகவதோத் தமோத்தமராந் தேவராதர்
பகவானும் அனந்தனையே நினைப்பதாலே
ஏகமா யிந்திரியங்க ளரியிடத்தி
லேலயித்துத் தான்வேறி லாமலொன்ற
தாகியரி யேதானே தானுகிப்பிர்ம்
மானந்தந் தனில்மூழ்கி மெள்ளமெள்ள
யோகமனந் திரும்பிவந் திராஜனைப்பார்த்
தோதுவார் பவயிருளை மோதுவாரே.

கஉ-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

கரு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

———o———

விருத்தம்.

திரயத்தோடு தசத்தில்விதியப
கரணஞ்செய்பாலர் கன்றுகட்கீடாகிச்
சருவருபந்தரித் துக்கொண்டாடினார்
ஒருவருஷம தோதுவதுண்மையே.

சுகப்பிர்மரிஷி பரிட்சித்தரசனைப் புகழுதல்.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாரதா பரிட்சித்துமன்னனே கேளும்
பாரதா *

அநுபல்லவி.

பாரதாமனதொன்றாய்ப் பண்ணிக்கொண்டிருங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்செய்த லீலையையறிவீரோ (பார)

சரணங்கள்.

க. தரணியில்மகாபாக்கிய சாலிபாகவத
தாமுதத்தையேயுண்டீர்
புருஷோத்தமர்கதை நீர்கேட்டுவந்தபோதும்
புதிதுபுதிதாய்ப் பண்ணுறீர்
அரிகதைவாய்சொல்லக் காதுகேட்கமனதும்
அதைநினைப்பதென்றெண்ணுறீர்
இரசிகராயிருக்கும் பெரியவர்தமக்கிதும்
இயற்கைகக்குணந்தானென்றுநீர் ஒன்றுயெண்ணுறீர் (பார)

உ. பெண்டுசெல்வார்த்தையை விடபுருஷருடனே
பேசப்பேசப்பெருக்கும்
மண்டலந்தனிலிந்த வழக்கஞ்சரிதானந்த
வகைபோல்மனதையுருக்கும்
புண்டரீகாட்சர்கதை அடிக்கடிகேட்கும்போதும்
புதிதுபுதிதாயிருக்குங்
கொண்டல்வண்ணர்மகிமை யறிந்துகேட்பதினாலே
கொடியவினையைநெருக்குங் கருக்கும் (பார)

ங. மதுரமயமதான பாகவதகதைதா
மனதினிலென்றுஞ் சுமக்கும்
நிதியமிதனையண்டர் முனிவருங்காணார்கள்
நேர்ந்துவினையையமுக்கும்
அதிகரகசியங்களை யுஞ்சொல்வார்குருமார்கள்
அன்புள்ளசிஷ்யர் தமக்கும
எதுநந்தனர்விளையாட்டிதுரகசியமாக
விருந்தாலுஞ்சொல்வேனுமக்கும் ரமிக்கும் (பார)

கண்ணன் தோழரை யமுதுண்ண வழைத்தல்.

கலித்துறை.

கணத்துக்குட்டானும் அகன்வாய்ச்செல்பாலரைக் கன்றுகளோ
டிணைக்கங்களாக விரட்சித்தவ்வோரடையி டத்திலுயர்
மணற்றிட்டிலேவந்து சேரவழைப்பித்தும் வங்கணராங்
குணக்கட்டிதங்களைப் பார்த்தரியானவர் கூறுவரோ.

தரு, இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாரீர்தோழமாரே யெல்லோருமுண்ண
வாரீர்தோழமாரே

அநுபல்லவி.

பாரீரினிமேற்காட்டிற் கன்றின்பின் னோடாமற்
பகலுச்சியில்வந்ததே பசியினால் வாடாமல் (வாரீர்)

சரணங்கள்.

க. ஆச்சரியமாய்ரம்மியமாய்விளையாடமெது
வாமணற்றிட்டுமணற் கண்டு
வாச்சுதிந்தவோடையின் றாமரைப்பூமுதலா ம
லர்வாசனையைவாங்கிக் கொண்டுங்
கூச்சாய்மூச்சுவிடாமல் ஜும்மென்றுபாடிவருங்
குழந்தைப்பேடுகளான வண்டும்
பாச்சலுடனேயாடும் மரங்கள்நிறைந்தவனம்
பாருமிந்தவோடையின் ஜலம்போலெங்மன முண்டு (வாரீர்)

உ. ஓடைச்சலத்தருகே மணல்மேலிருந்துகொண்டும்
ஊறுகாயுடன்சட்ட முறையே
கூடிக்குலாவிக்கொண்டும் அடிக்கடிஜலத்துடன்
கொள்ளும்ருசியைக்கண்டா லதையே
தேடிக்கொண்டுவருவார் தேவர்கள்கூடவினித்
திரும்பச்சொல்லுவதென்ன ய
வாடிப்பசித்திராமலமுதுங்கொண்டிங்கமுகின்
மரநிழலிலிருந்து சொல்லுவோம்நல்ல கதையே (வாரீர்)

ங. இந்தக்கன்றுகட்குத்தண் ணீர்காட்டிச்சமீபத்தில்
இளம்புல்லுகளின்மேய விடுவீர்
சொந்தச்சாதத்துக்கெல்லாம் அவரவர்கொண்டுவந்து
சுறுக்காகவிங்கேயவிழ்த் திடுவீர்
எந்தெந்தவூறுகாயும் அன்னமுமவரவர்
எடுத்துக்கொண்டிருந்துசாப் பிடுவீர்
சுந்தரமுள்ளபிருந்தா வனமுங்கோவர்த்தனமுஞ்
சூழுமெமுனதீர வளமுங்கண்டுண் டிடுவீர் (வாரீர்)

கண்ணன் தோழருடன் அமுதுண்ணல்.

விருத்தம்.

எம்பெருமா னிந்தவகை யமுதுசெய்வோம்
எனத்திருவு ளம்பற்ற விடையர்பாலர்
கும்பல்கும்ப லாயோடைத் தண்ணீர்காட்டிக்
குழக்கன்றெ லாம்புல்லை அருந்தவிட்டுச்
சம்பிரமமாய் அவரவர்கள் சாதத்துக்கைத்
தானெடுத்துக் கொண்டுவந்து மிருந்தாரங்கே

உம்பர்பிரா னுஞ்சரியா யிருந்துகொண்டே
உண்ணுவார் விநோதங்கள் பண்ணுவாரே. (௨)

தரு, இராகம்-கலியாணி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பிருந்தாவனத்தோடை யிற்கூடியேஆதி மூலர் ஆயர்
பிள்ளைகளோடிருந் துண்டாரோவேணுகோ பாலர் *

அநுபல்லவி.

பெருந்தாரணிமீது தேவகிகர்ப்ப த்
திருந்தார்பிறந்தும் எசோதைக்குச்சேயா ய்
வருந்தாரகநவ நீதசோரன் தே
வருந்தானறியாத மாயாவிநோத ர் (பிரு)

சரணங்கள்.

க. தாமரைப்புஷ்பதளங்கள் போலாயர்கு மார கிருஷ்ண
ஸாமிகர்ணிகையாம் நடுநாயகம் நேரப் *
பூமேலரிக்குஈரா லு திக்கும்யண்டலா கார மாகப்
போதமலர்ந்தகண்க ளுள்ளபிள்ளைகள் சேரப் *
பூமிதிலைமீ திளந்தளிர்மீதுலு ந
தாமேஅருப்புபழ வகையின்மீது ம்
நேமகத்தூக்குக் கமுகின்பாளைபட் டை
கோமளக்கல்லின் மேலும்அன்னம்வைத் து (பிரு)

௨. ஊறுகாய்களமுத லாமவரவர்ப தார்த்தங்
உன்னதென்னதுநன் றுயிருக்கென்றுமெ தார்த்தங் *
தேறும்ஒருவர்க்கொரு வர்கொடுத்துஞ்சங் காத்தம் ஆகச்
சிலர்நகைத்துநகைக்கப் பண்ணிப்பர மார்த்தம் *
மீறும்பரிகாஸம் பண்ணிக்கொண்டேயுமி வ்
வாறுமுராரி பகாரிஅகாரியாய் க்
கூறும்பசுவகோசு வரரிவரல்லாம ல்
வேறில்லையென்றுசொ லும்பிர்ம்மந்தா னே (பிரு)

௩. பீதாம்பரந்தரிக் கின்றமடியினில் வேணு நல்ல
பிரம்புங்கொம்புங்கக்கத் தில்வைத்துக்கொண்டார்காணும் *
வேசாந்தரூபரிடக் கைதத்தியோதனம் பூணும் அரி
விரலிடுக்குகளில் ஊறுகாய்களை பூணும் *
நாதாந்தச்சோதியுந் தோழர்நடுநின் று
மேதானேசெல்லஞ்சொல் லுக்கஞ்சானென்பதா ம்
ஈதாம்பரிகாசத் தால்நகைப்புமிஞ் ச
வேதாவைப்பெற்றார் விளையாட்டைநா டி (பிரு)

௪. யாகத்திலேஅவிர்ப் பாகம்வாங்கும்யாக ரூபர் கண்ணர்
எவ்வளவேனும்மாச் சரியமில்லாச்சல் லாபர் *
ஏகப்பொருளாயிருப் பார்எதுகுல தீபர் தாமே
இடையர்பிள்ளைகளோ டிருந்துண்டார்பிர தாபர்

யோகப்பயிற்சி செய்வாரும் அறியா த
நாகத்தணையானுட னிருந்துண்ண அ
ரேகப்பிரகாரம் இடையர் தவஞ்செய் வை
போகத்தையென்னென்று சொல்லுவேன் அய்யாநான் (பிரு)

கண்ணன் கன்றுகளைக்காணமல் வருந்தியதோழருக்கு உரைத்தல்.

கலித்துறை.

அளைவெண்ணெய்க்கலந் தாச்சிகள்சட்டி யளித்தஅன்னங்
களையாயர்மைந்தருங் கண்ணனுமாயுண்ணுங் காலத்திலே
இளைதானபுல்லை விரும்பி அக்காட்டினி லேகுங்கன்று
களைநாடிவாடிய தோழருக்கேஅரி கட்டுரையே. (உ)

திபதை, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

கன்றுகளைநாமெங்கே காண லாந் தோழமாரே
கன்றுகளைநாமெங்கே காண லாந் (கன்று)

ஒன்றுகூடிக்கல்லி பேசுவீர் தாய்தகப்பன்முன்
நின்றென்னவகைசொல்லி வீசுவீர் (கன்று)

உ. இடக்குச்சொல்லிக் கொண்டு தின்னவோ வந்ததிங்கனே
நடுக்காட்டிலேபோய்விட்டதோ யென்னவோ (கன்று)

ந. காக்கைபிடிக்கிபோலே ஓடுங்கிறீர் நீங்களெல்லாம்
ஏக்கம்பிடித்தாப்போலே நடுங்கிறீர் (கன்று)

சு. மணத்திட்டிப்படியிங்கே வாய்த்ததே தந்தைதாயர்
பிணத்திட்டப்படியங்கே வாய்த்ததே (கன்று)

௬. உளம்பித்தேறியிங்கே குதிப்பீரோ விட்டிலடிக்க
இளம்பிக்கிளம்பியங்கே குதிப்பீரோ (கன்று)

எ. சிமிண்டாம்பழங்களிங்கே தின்பீரோ வீட்டிற்போனல்
நிமிண்டாம்பழங்களங்கே தின்பீரோ (கன்று)

அ. ஓடைச்சலத்தில்அன்னங் களைப்பரோ வளவிற்சென்றாற்
கூடிக்கொண்டுகன்னங் களைப்பரோ (கன்று)

௯. சாப்பிடுங்கள்செலவு தருகிறேன் ஒருவர்க்கொருவர்
கூப்பிடாதீர்கொண்டு வருகிறேன் (கன்று)

கன்றுகளையுந் தோழரையும் பிரமன் மறைத்தல்.

விருத்தம்.

அச்சுதச்சொரூபர்களா யிருக்குமந்த
ஆயர்குமா ரர்க்கெல்லாம் இதனைச்சொல்லி
அச்சமது தீர்ந்திருங்கள் கன்றையெல்லாம்
யான்கொண்டு வருகிறே னென்றஞ்சாமி
பச்சைமால் கையுஞ்சா தமுமாய்ச் சென்றார்
பருவமதை யறிந்தங்கே மால்செய்லீலை

உச்சிதத்தைப் பார்க்கவென்றே பிரமர்நெஞ்சம்
உறைத்திட்டார் கன்றொடுசேய் மறைத்திட்டாரே (௩)

தரு-இராகம்-முகாரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பிர்ம்மதேவர்மறைத்தார் பிள்ளையொடுகன்றுகளைத்தானே
பிர்ம்மதேவர்மறைத்தார் *

அநுபல்லவி.

மர்ம்மம் அறிவோமென்று மறைப்பொருளதாகின
மாயனுடலீலைகாணத் தானே (பிர்)

சரணங்கள்.

க. பருவதக்குகைகளிலுஞ் சருகுசெடியுமுள்ள
பெரியகுழிகளைமுதலாய்க் கூட
காரமும்அன்னமுந்துலங்கும் இருடிகேசன்வேகமாய்
வருமிளங்கன்றுகளைத் தேட (பிர்)

உ. அரிகன்றுகளினைத்தேடி வருவதன்முன்னே அந்தப்
பிரிவுசருணமறைப்பார்த்திட்டாரே
திருமன்விளையாடலைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியே
கருமுகில்வண்ணனுக்கு நேரே (பிர்)

௩. ராக்ஷசனும்அகனுசகருமுன் மோக்ஷமதுகொடுத்ததையே
சாக்ஷிகண்டார்வானில்வந்தப்போதே
தீக்ஷித்துக்கொண்டேதிட்டி லேஆக்ஷியாம்மைந்தருடனே
சூக்ஷஞ்செய்துகன்றையும் அப்போதே (பிர்)

ச. வாய்ப்பாய்வாழ்க்கைப்படும்பெண்ணுக்குச் சீப்பையெடுத்தொளித்தாற்போ
லாய்ப்பரமபுருஷர்மாயை முன்னே
தாழ்ப்பரியங்கொண்டுகன்றோ டாய்ப்பாடிப்பிள்ளைகளையும்
ஏய்ப்பதுவாயெண்ணங்கொண்டு மன்னே (பிர்)

கண்ணன் கன்றுகளையுந் தோழரையுங் காணாமல் யோசித்தல்.

விருத்தம்.

காட்டிலே சென்றகன்று களையும்ஓடைக்
கரையிருந்த பிள்ளைகளை யும்பதுக்கிப்
போட்டும்அந்தர்த் தானத்தை யடைந்தார்வேதன்
புருஷோத்த மனும்வனத்திற் கன்றைக்காணார்
மீட்டுமனை றிட்டிலுந்தோ ழரையுங்காணார்
விரைந்தடவி நாலுதிக்கும் ஓடித்தேடி
ஓட்டமதில் முரளிவைப்பா ரென்னவென்று
யோசிப்பார் தொண்டரிடம் நேசிப்பாரே. (ச)

கண்ணன் கன்றுகளுந் தோழருமாதல்.

விருத்தம்.

யோசிக்க வேணுமோ சகலமான
உலகினையும் அறிந்தஜகன் னாதகிருஷ்ண

னேசிக்கெனவறிந்தார் பிரமன்செய்த
நிமிட்டுவிஷமமிதென்றே குளுமையாக
வாசிக்கும் முரலியுளார் தாய்களுக்கும்
வருங்கன்றை யீன்றபசுக் களுக்கும்லீலை
யாசிக்கும் அயனுர்க்குங் களிப்புமீற
அடுக்கின்ற ரததினுரு வெடுக்கின்றுரோ. (ரு)

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தானே தானுனர்
ஙங்குளைறயெம்பெருமா னேகன்றுங் குமாரருந் (தானே)

அநுபல்லவி.

வானபன்மாயையினுல் மறைத்ததெண் ணி
வாலகிருஷ்ணஸாமி லீலாவினோதர் அ ரி (தானே)

சரணங்கள்.

க. எவ்வளவுகன் றீட்டமோ பிள்ளை
யெவ்வளவுதான் கூட்டமோ பின்னும்
அவரவருடல் நாட்டமோ கைகால்
அவயவங்குறுகல் நீட்டமோ *
கரத்திற்றரிக்கும்பி ரம்பும் ஓசையெங்கு ம்
திரப்பப்பிடிக்குங் கொம்பும் உதட்டில்வைத்து ச்
சுரத்தைப்பலுக்கிப் பண்பும் பெறவாசிக்கு ந்
தரித்தவேணுவின் கம்பும் அன்னத்துறியு ம்
உடுத்துஆடைகளின் கனமும் அவரவர்
தொடுத்துப்பூண்டிடுபூ ஷணமும் அங்கே
நடக்கும்நடத்தையுங் குணமும் எங்கும்
எடுத்துச்சொல்லும்பெரு வணமும் *
உடலம்அகலம் நீளம் படர்கின்றஅடை யாளந்
திடவிளையாட்டு மேளம் அடவுஞ்சரியாய்த் தாளந் (தானே)

உ. சேயர்படிப்பும்பேச்சுங் காட்டியே அரி
ஆயர்குமாரராகிச் சூட்டியே வந்து
சாயங்காலத்திலே கூட்டியே திரு
மாயன்தானுங்கன்றை யோட்டியே *
தானுனதன்னை மேய்த்தவே தற்சொரூப மே
யானபாங்கருஞ் சுற்றவே விளையாடிக்கொ ண்
டேநவநீதம் பற்றவே திருடியுண் டா
ஞானசர்வாத்ம கர்த்தாவே கிருஷ்ணனவ ர்
இடைச்சேரிக்குச்சென்ற ந்த மட்டிலே அவ
ரிடத்துங்கன்றுகளாகக் கொட்டிலே வாச
நடத்தியாச்சியர்மடித் தொட்டிலே கண்டு
படுத்துவிளையாடிய மெட்டிலே *

அன்னையர்வாஞ்சை மீறச் சொன்னகும்பப்பா லூறப்
பின்னும்உண்டுண்டு தேற நன்னயமொழி கூறத் (தானே)

௯. மாலைநேரநி தானமும் அனு
கூலமாய்த்தின மானமும் ஆயர்
பாலரோடுச மானமும் வெகு
மேலதாய்வேணு கானமும் *
கன்றுகளையும் வீட்டுக் கோட்டி வரு
கின்றமுழக்கங் கேட்டு அந்தர்த்தாய ர்
சென்றெதிர்கொண்டு மீட்டுக் காட்டினிலு ம்
நின்றபிள்ளைகள் கூட்டுக் கூடிக்கொண் டு
வந்திடுவார்களையுங் கிட்டியே அவர்
மைந்தரைத்தானெடுத்துத் தட்டியே முத்தந்
தந்துமார்போடணைத்துக கட்டியே யுஞ்சு
ரந்தமுலைப்பால்வாயிற் கொட்டியே *
அங்கும்பிரமமாய் நண்ணத் தங்கள்பிள்ளையாயெண்ணப்
புங்கமாயையைப் பண்ணப் பங்கயநளக் கண்ணர் (தானே)

கண்ணன் இடையர்கள் வீடுதோறும் மைந்தராகி
உபசரிக்கப்பெறல்.

கலித்துறை.

படைப்பவனைப் படைத்தான் பாஞ்சஜன்னிய பாணியினுஞ்
திடச்சித்தராம் வசுதேவர் தேவகி சேயனுமாய்
நடப்பனத்தைச்சொல் லெசோதைக்கு மற்புத நந்தனராய்
இடைச்சியர் வீட்டுக்கெல்லா மைந்தராகி யிருந்தனரே.

தரு-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஆயர்மனைதோறுஞ் சேயராயிருந்தரி
மாயவன் விளையாடினார் *

அநுபல்லவி.

மாயஞ்செய்துபிர்ம்மதேவர் மறைத்ததறிவார் யாவர்
தாவரஜங்கம மாவர் தாந்தானும்வாஸு தேவர் (ஆயர்)

சரணங்கள்.

க. பரப்பிர்ம்மமயமான பாலர்க்குநீ ராட்டி
விருப்பாய்க்கைகால்பிடித்து விழிக்குமை திட்டி
மருப்பரவியசெஞ் சந்தனங்கியைப் பூட்டி
நிரப்பமகரகுண்ட லாரங்கள் சூட்டி
திருத்திதிட்டிசு முட்ட வரத்திரகைஷயுங் கட்டப்
பொருத்திதிலத மிட்டக் காத்தைச்சொல்லவுஞ்சட்டம் (ஆயர்)

௨. அன்னம்பக்ஷணமுத லானதையுங் கொடுத்தும்
என்னையாதிருமாலே யரியென்றே யெடுத்தும்

கன்னல்மொழியார்கோவிகைகளெல்லோருமடுத்தும்
என்னவிதம்பிள்ளைகட் கின்றபேர் நடத்தும்
உன்னதப்படியே விண்டு தன்னைப்பிள்ளையாகக் கண்டுந்
தன்னியங்கொடுக்கவுண்டு சொன்னயமறிந்து கொண்டும் (ஆயர்)

ரு. இப்படியேதினந்தோறு மிளங்கன்று மேய்த்து
அப்படியேசாயங்கால மதைவேளை பார்த்துச்
செப்பமாகவிடைச்சேரி சேரும்வகையாய்ச் சேர்த்து
மெய்ப்பரமபுருஷர்க்கு விளையாட வாய்த்து
அற்புதந்தேவகி மைந்தர் மெய்ப்பொருளானமுகுந்தர்
ஒப்புமையில்லாவை குந்தர் கற்பனைசெய்துகோ விந்தர் (ஆயர்)

கண்ணன் பசுவின் கன்றாதல்.

வெண்பா.

கோவலர்கள் வீட்டுக் குமாரராயும் எங்கள்
மாவலவ னணவன மாலி - காவலனே
எல்லாமாய்நின்ற விருடீகேசன் றானே
நல்லாவின் கன்றுகளா னார்.

தரு-இராகம், சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பசுவின்கன்றானார் கோபாலகிருஷ்ணன்
பசுவின்கன்றானார் *

அநுபல்லவி.

நிஜமாய்ப்பசுக்கள்காண நெஞ்சிலன்புபூண (பசு)

சரணங்கள்.

க. ஆனிரைசாயங்காலங் கொட்டிலில்வந்து நின்றும்
அரிபரப்பிர்ம்மமய மாகவிருக்குங் கன்றும்
ஆனைத்தன் றன்கன்று களைக்கண்டங்கனே சென்றும்
அயற்கன்றுகளையுங்கா ரித்துத்தள்ளிவிட வென்றும் (பசு)

உ. துடிப்பாய்வந்துதன் றன் கன்றுகளை நாவாலே
துளாவிக்கொடுத்துமடி யிற்பெருகும் பாலை
அடிக்கடிபானம்பண்ணக் கொடுத்துமென் மேலே
அதிகவாஞ்சையுண்டாக வரிதிரு மாலே (பசு)

ந. எங்குந்தானவனுகி யிருப்பதுஞ் சரியே
யேந்திழைதேவகிக்கு மைந்தரான ரரியே
மங்கைக்கரசெசோதை மகனுஞ்ச வுரியே
மனைதோறுங்கோபியர்க்குப் பிள்ளையாயு பரியே (பசு)

கண்ணன் கன்றுகளாகியும் பாலர்களாகியும் விளையாடல்.

கலித்துறை.

கோவர்த்தனத்தும் பிருந்தாவனத்துமக் கோகுலத்தும்
மேவித்திருவடி சங்கொடுசக்கர மேபதியத்

தாவித்திரிந்திளங் கன்றுகள்மேய்க்கின்ற தாரகராய்க்
கூவிக்குலாவி விளையாடினாரெங்கள் கோவிந்தனே.

தரு; இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மெத்தவிளையாடினார் வேணுகோபாலர்
விந்தைவிந்தையாய்க்கோகுல பிருந்தாவனந்தன்னை நாடி (மெத்த)

அநுபல்லவி.

உத்தமியாகுமெசோதை புத்திரரொடீர்வேவந்து
தந்தைமொழியாச்சியர்க ளத்தனைபேரும்
முத்தமிட்டுபசரிக்கப் பெத்தவிளையாகவந்தும்
சுத்தியபசுக்கள்வாஞ்சை வைத்திடுங்கன்றுகளாயும் (மெத்த)

சரணங்கள்.

க. அருமைபெருமையா யொருவருஷமாகும்
வரையுந்தங்கள்சொந் தப்பிள்ளையிடத்திற்
பரவுங்காதல்போலப் பரப்பிரம்மமயபுத்
திரர்மேற்கோவியர் பிரீதிவளரவும் (மெத்த)

உ. மாயவனுக்குமவ் வாயர்மாதர்பசும்
வாயதெனவும்வருந் தாயரிடத்தும்
மாலையில்லாமலும் நேயமானதுவளர்ந்
தேயரியாஞ்செங்கனி வாயர்வேடிக்கையாக (மெத்த)

ங. நாடியாயர் பாடியாரெங்கும்
கூடிக்கிருஷ்ணனையேகொண் டாடித்தினமுந்
தேடிவாஞ்சையென்பது நீடியிருக்கவந்தக்
காடுகொட்டிலுடனே வீடுகளெங்குஞ்சுற்றி (மெத்த)

கண்ணன் பலராமனுடன் கன்றுமேய்க்குங் காலையில்
விசித்திரஞ்செயல்.

விருத்தம்.

கங்குலிலே கொட்டிலிலும் ஆயர்பாடிக்
கனங்குழையன் னையரிடத்துப் பகலதெல்லாங்
குங்குமென்று வாசிபிருந் தாவனத்துங்
குலவிவிளை யாடியொரு வருஷமென்ற
பங்கிலந்தா றுதினமிருக் கும்நாளொன்றிற்
பலராம னுடன்சென்று கன்றுமேய்த்தார்
அங்குமொரு விசித்திரஞ்செய் தார்மன்னநீ
யத்தைக்கேள் கண்ணனற்பு தத்தைக்கேளே.

திபதை, இராகம்-பூரிகல்யாணி, ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

கோகுலத்தின்றோரக் காட்டிலே நல்ல
கோவர்த்தனகிரி மேட்டிலே

ஏகத்திற்புல்மேயு மாட்டிலே நின்றும்
இடையர்கள்மேய்க்கின்ற தாட்டிலே *

௨. அந்தமலைத்தாழ் வரையிலே கண்ணர்
ஆயர்குமாரர் நிரையிலே *
விந்தையாய்ப்புல்லுத் தரையிலே கன்று
மேய்க்கின்றபோது துரையிலே *

௩. தங்கள்தங்கள்கன்றைக் கண்டுமே வாஞ்சை
தன்னால்விளிப்பது கொண்டுமே *
அங்குமேயும்புல்லை விண்டுமே மலை
யடிவாரத்தில்வந் தண்டுமே *

௪. மனமதுதானே யுருகத் தந்தன்
மடியிற்பாலது பெருக *
கனவேகத்துடன் வருகக் கன்று
கண்டுமுலைப்பாலைப் பருக *

௫. முலைமறுத்திருந் தாலும் அந்த
முன்னிலைபின்னிலை போலுஞ் *
சொலுவதென்னமென் மேலுந் தானே
சுவைத்ததையனே பாலும் *

௬. இளங்கன்றிருந்த போதும் பசு
வெல்லாமிக்கன்றுகள் மீதும் *
உளங்கனிந்தலை மோதும் பாலை
யூட்டவும்நாவாலே கோதும் *

௭. அந்தப்பசுக்களைக் குறித்தே மேய்க்கும்
ஆயரெல்லாங்கூடி மறித்தே *
வந்ததிலும்மாடு தெறித்தே வர
மற்றவரையடை முறித்தே *

௮. ஆயாசந்தன்னோடு முரட்டுத் தன
மதிகவெக்கமும் மிரட்டும் *
ஆயர்க்கதிகோபஞ் சரட்டு மென
வாகியுங்கையிலே தொரட்டுங் *

௯. கொண்டும்உளசி நுழையாத காட்டுக்
குள்ளேவெகு பிரயாதங் *
கண்டுமலைச்சாரல் மீதப் பசுக்
களுந்தன்கன்று சமேதம் *

௧௦. ஆகசிறப்பதுவுந் தோண வங்கும்
அவரவர்பிள்ளையைக் காண *
ஆகஞ்சிலிர்த்தன்பு பூண மக்க
ளாசையதிகமா யூண *

௧௧. பாலர்கள்மேலன்பு கூர்ந்தார் ஆயர்
பசுக்கள்மேற்கோபந் தீர்ந்தார் *

கோலக்குமாரனை நேர்ந்தார் தூக்கிக்
கொண்டனைத்துச்சிலை மோர்ந்தார் *

௩உ. ஆனந்தஸந்தோஷம் மீறவே அந்த
ஆயர்பசுக்களுந் தேறவே *
நானுந்திரும்பவென் கூறவே ஹரி
நாரயணன்லீலை மீறவே *

கண்ணன்மகிமையைப் பலராமன்பார்த்தல்.

விருத்தம்.

ஆனினாயு மாயர்களும் வாஞ்சைமீறி
யருமைசெய்து வெகுபிரயா ஸத்தினாலே
தானந்த முலைமறுத்த குழந்தைமாரைத்
தான்பிரித்து விட்டானந்த பாஷ்பமீற
வேனடந்து பக்கத்திற் சென்றுநிந்த
விதம்பலரா மனுங்கண்டற் புதமீதென்றும்
மனிந்த வாஞ்சையிவர்க் கென்றேயெண்ண
மேற்கின்றார் கண்ணனையும் பார்க்கின்றாரே.

பலராமன் கண்ணனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்,

விருத்தம்

தாசார்க வைகுண்ட வரியங்காயர்
தங்களுக்கும் பசுக்களுக்குஞ் சேயர்மேலிவ்
வாசாபா சமுண்டான தாரகமாயை
யமரரொடு மஸுரஜகந் நாதனொன்றும்
ஈசேசர் மாயைகளோ மோகஞ்செய்வ
திதுவன்றி வேறிலையென் றேமற்றென்றும்
பேசாமற் குமாரர்கன்றுக் கருள்மாமாரி
பெய்கின்ற ரிராமனுமை செய்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-பிலகிரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எல்லாம்உமதுரூப மல்லவோகிருஷ்ணகிருஷ்ண.

அநுபல்லவி.

சொல்லாமலிங்கேயொன்றுந் தோணார்போலிருக்கிறீர் (எல்)

சரணங்கள்.

௧. தேவரிஷிகளென்னும் யாவருந்தானேவேறு ண்
டாவதோகோவிந்த மாயாவினோதமுகுந் தா (எல்)

௨. பின்னும்பின்னமாய்லோக மென்னமா யிருந்தாலு ம்
நின்னையல்லாதிருப்ப தின்னவகையென்றேனு ம் (எல்)

௩. கேசவனேவேறான யோசனையேன்வர த
ராஜனேயரியரி யீசுரோதமா லே (எல்)

பிர்ம்மதேவர் கண்ணன் லீலையையறியாமற் சிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

பலராமன் கண்ணனைப்பார்த் திவையுரைக்கப்
பரமபுருஷரும்பண்டின் விருத்தாந்தத்தைச்
சொலவிதுவிப் படியிருக்க வயனார்க்கங்கோர்
துடிநேரம் புவியிலொரு வருஷமாக
அலகில்விளை யாடல்புரி யரியைக்கண்டும்
ஆயர்குமாரருஞ்சன்று களும்நிறைந்த
நிலையதனை யறிவதற்கு வகையேதென்று
நிறுக்கின்றார் நெஞ்சகுறு குறுக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கன்றுகளும்பிள்ளைகளு மெங்கிருந்துண்டாச்சு து
கண்ணனுடன்விளையாட வெண்ணிக்கையில்லா த (கன்று)

அநுபல்லவி.

ஒன்றல்லரெண்டல்ல ஒருவகை யல்ல
ஒருவராலுமிதை யுண்டாக்குவ தல்ல (கன்று)

சரணங்கள்.

இம்மட்டென்றில்லாத வகைகள் தாச்சே
நம்முடமாயையா லதுமறைந்து போச்சே (கன்று)

௫. என்னவிதங்களோ விதுவெகு தொல்லையே
யின்னமுமவைகள் வெளிப்பட வில்லையே (கன்று)

கள்ளனைக்குள்ளன்பாய்த் தாற்போ லிருக்குதே
உள்ளபடியிதுவென் னெஞ்சை யுருக்குதே (கன்று)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

ஒருவருஷம்வரைக்கு முண்மையாயரியைக்கூடி
வருகுமாரருமான்கன்றும் மருவியேநிறைந்துமிந்தத்
திருவிளையாட்டுச்செய்யுஞ் செயலென்னவெனவேநெஞ்சிற்
கருதியேபிரமர்செய்யுங் காரியமிதனைக்கேளே.

திபதை, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. இப்படிப்பிரமர்சிந்தித் தேதும்பிரியாமலே விண்டுராதா விது
எப்படிப்பேதித்துக்காணு தென்றறியவேண்டியுந்தான் விண்டுராதா

௨. சித்துருவத்தைத்தியானஞ் செய்துமந்தப்பிரமரும் விண்டுராதாபின்னும்
இத்தனைஜீவராசிக ளிங்குண்டானவகையதை விண்டுராதா

௩. இன்னவிதமென்றறிய வேதமக்குஞ்சத்தியில்லை விண்டுராதா துய்ய
அன்னவாகனனும்மோக மாகினதையென்னசொல்வேன் விண்டுராதா

ச.மோகரகிதராஞ்செகன் மோகஙவிஷ்ணுவைத்தானே விண்டுரோதா அயன்
மோகம்பண்ணிவைக்கவந்த முன்னிலையையென்னசொல்வேன்விண்டுரோதா

ரு.தமதுமாயையிலேதாந் தானேமோகமடைந்து விண்டுரோதா அய
ருமயங்கினரோபுரு ஷோத்தமன்மாயையிலே விண்டுரோதா

சு.பயமுறுத்தப்போய்த்தானே பயந்துகொண்டவாராச்சு விண்டுரோதாவென்ன
பயனந்தகாரத்தின்முன் பனியிருட்சோபிக்குமா விண்டுரோதா

எ.மின்மினிச்சோதிபகலில் விளங்குமாசொல்லுமையா விண்டுரோதா நல்ல
நின்மலாத்துமஞானிமுன் நிற்குமாபிரபஞ்சமாயை விண்டுரோதா

அ.ஜகத்தைமாயையால்மோகஞ் செய்யும்விராட்புருஷ விண்டுரோதா அவர்
மகத்துவம்பிரமனை மயக்கிப்போட்டதுகேளும் விண்டுரோதா

பிர்ம்மதேவர் யாவையும் அரியினுருவாகக் காணல்.

விருத்தம்.

பங்கயமேலவ னிவ்வகைசிந்தை படர்ந்ததனையறியா
தெங்குநிறைந்த பிராணிகளானதை யெண்ணுறுமெல்லையிலே
அங்குளகன்றுக ளோடுகுமாரரும் யாவருநீனிறமாய்
அங்கையிலாழியுஞ் சங்கமுமேந்தரி யாகவேகண்டனரே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி,ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரப்பிர்ம்மஸ்வரூபமாகவே பார்த்தாரேகன்றுகளையும்பாலனையும் வேதாஞா
பன்னனே மன்னனே யோகப்பிர ஸன்னனே. (ப

அநுபல்லவி.

வரப்பிரஸாதம்பெற வேணுமென்றுய ர்
வானவரானவர் ஞானமுனிவர்க ள்
விருப்பமாய்த்தேடக் கோகுலத்தில்வந் து
வேடிக்கைநீடிக்கொண் டாடித்திரி வாளைப் (பரப்)

சரணங்கள்.

க. நீலமேகவண்ணர்பீ தாம்பரதா ரி
நாலுகையிற்சங்கஞ் சக்கரங்கதாபத்ம ங்
கோலமிகுந்த கிரீடமக ர
குண்டலமுஞ்சொர்ண ஆர பதக்கமணி
மாலையுடன்முத்து மாலைகளும்வ ன
மாலையலங்கிருத மாலைதிருவுக் கு
மாலைதருமார்பு மேலும்மறுவுள் ள
வாமாபிராமநி ராமயபூமராய் ப் (பரப்)

உ. அங்கதங்கள்தரித்த தோள்களும்ரத் தி
னங்கள்பதித்த சங்கம்போற்கழுத்து ம்
வங்கியத்தகடை யங்களணாநூ ல்
மாலைதண்டை சிலம்பனாஞாண் மோதிரம்

புங்கமுள்ளபுண்ணி யங்கள்பண்ணுந்தொண் ட
ரங்கங்கள்மேற்றுள வங்களர்ச்சிக்கு ம
லங்கிருதமுந்திங்க ளின்கதிர்போல்மந் த
காஸவுல் லாஸர மேசநீ ளேசராய் ப் (பரப்)

செக்கச்சிவந்த கடைக்கண்பார்வைக ள்
தக்கராஜஸ ஸாத்துவிககுணங்க ள்
பிக்கில்லாதவுலக ரக்ஷகராக ப்
பிபீலிகாதி பிர்ம்மவரை சராசரங்கள்

தக்கிடதார்தரி திக்கிடதோமெ ன
வைக்குமாடல்பாட லுக்கிசைமேள மு
ழக்கிஞெடுமாரா திக்கும்மகிமை சே
ரந்தமி குந்தமு குந்தவை குந்தராய் (பரப்)

ச. அணிமாதியான வஷ்டயிசுவரிய ங
குணமுள்ள குபேராதிஸம்பத்துக்க ள்
இணையிருபத்து நாலுதத்துவ மு
மேற்கின்ற காலஸ்வபாவ காரியங்கள்

வணிதகாமாதி குணமூன்றிதெல்லா ம்
அணியணியாகப் பணியவேநா ரா
யணபுராணநிர்க் குணநிராம ய
ஆதியாஞ் சோதிப்பிரக் கியாதிசு காதீத ப் (பரப்)

ரு. ஸத்தியஞானனந்த மயராயுப நி
ஷத்துக்களாலே யறியக்கூடாத ம
கத்துவமுள்ளவ ராகத்தாவரஜ ங
கத்தினிலெங்கும் விளங்கும் மூர்த்தியினை

நித்தநிரஞ்சன சுத்தசைதன்னி ய
நித்தையகண்டாகா ரத்தைச்சச்சிதான ந்
தத்தையகிலாதா ரத்தைநிறைந்தெங்கு ந்
தானவ ஞனவ ஞனந்தத் தேஞ ன (பரப்)

பிர்ம்மதேவர் மோகித்தல்.

விருத்தம்.

பாலரொடு கன்னறவிண்டு மயமாய்த்தானே
பார்ப்பானும் பார்த்ததியாச் சரியங்கொண்டு
சாலவிந்திரி யங்கள்பதி ஞென்றுந்தானே
தம்பித்துப் பொம்மையைப்போ லசைவில்லாமல்
மாலினுட சோதியினுல் மயங்கிநின்றார்
மற்றொருத்த ராலும்நிச் சயிக்கக்கூடா
மூலமொன்னு மீசுவரோ சுவரரிவ்வாறு
முடிக்கின்றா ரென்றுமின்னம் படிக்கின்றாரே.

கண்ணன் பிர்ம்மதேவர்மோகத்தை நீக்கல்.

விருத்தம்.

ஸமரஸசு பாவமகி மையுடன்கூடும்
ஸர்வக்ஞர் பிரமசிருஷ் டியினைத்தள்ளித்
தமதுருவாய்க் கன்றென்றுங் குமாரரென்றுந்
தானுகி னதைப்பின்னும் மறைத்துநின்ற
கமலாக்ஷர் தமக்குநா யகர்வேறில்லாக்
சர்த்தரிடத் திதென்னவாச் சரியமென்றும்
அமிதமாய்ப் பிரமனுக்கு மோகந்தானு ண
டாக்கினர் மறைவையும்பின் னீக்கினரோ.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. பிரமன்மோசமடைந் ததுகண்டுவாஸுதேவ ர்
பிரமன்தன்மறைநலையும்வாங்கிப் போட
இரணியகருப்பரா மெண்கண்ணரங்குபிழை த்
தெழுந்ததுபோலவந்தறிவு கூட

உ. நிரம்பப்பிரயாஸத்தாற் பதிஞேரிந்திரியங்களு ம்
நிலையில்வந்ததாத்துமஞானத் துடனே
பரம்பநாலுதிஸையும் பிருந்தாவனத்தையுமு ன்
பார்க்கும்படியானதுநல்ல திடனே

ங. ஜனஸஞ்சாரங்களுடன் மரங்கள்நிறைவனத்தி ற்
சகலபிராணிகளுமொன்று கூடி
மனதில்வயிரமின்றிப் புலியும்பசுவுங்கூ டி
வாழ்வதையுங்கண்டாரேயன்பு நீடி

ச. அவடத்திலாயர்குலக் குழந்தையாய்த்திருவி ளை
யாடும்பரப்பிர்ம்மபரம புருஷர்
கவடநாடகசூத்திர தாரியத்துவயரா ங்
கண்ணரனந்தரென்னுங்கிருபா வருஷர்

ரு. அளவில்லாஞானமயர் கன்றுசளையுந்தோ ழ
ரையுஞ்சாதமுங்கையுமாய்த்தேடிக் கொண்டும்
உளவறியாதவர்போற் பிருந்தாவனத்தைச்சுற் றி
யோடிவருவதைப்பிரமர் கண்டும்

சு. ஆதிமூலமேயென்று தமதுதானத்தைவிட்டு ம்
அவனிதனிலிறங்கிவந்து மீட்டுச்
சாதரூபதண்டம்போ லிருக்கின்றசரீரத்தை ச்
சாஷ்டாங்கமாசப்பூமிதன்னிற் போட்டு

எ. நாலுகிரீடநுதிகளி னலேயரிகிருஷ்ண ன்
நாராயணன்றிருவடியைத் தொட்டு
மாலேயென்றுநமஸ்காரஞ் செய்துமானந்தபா ஷ
பங்களாற்றிருமஞ்சனஞ்செய் திட்டு

அ. எழுந்திருந்தெழுந்திருந் துகிருஷ்ணன்றிருவடி க
ளினில்வெகுநாழிகைவந்தனம் பண்ணித்
தொழுந்தோறுந்தொழுந்தோறும் முன்னேயனேகவிஷ் ணு
ஸ்வரூபமாகக்கண்டதையெண்ணி யெண்ணி

க. அடிக்கடிஸ்தம்பமாக நின்றுபின்னும்நமஸ் கா
ரஞ்செய்துபெள்ளவுமெழுந் திருந்தும்
அடக்கக்கூடாவானந்தக் கண்ணீரைத்துடைத்துக்கொ ண்
டரிமுகுந்தனைப்பார்த்துமிகத் திருந்தும்

ய. தலைதணிங்கியஞ்சலி பண்ணிவணக்கத்துட ன்
ஸாவதானமானசித்தமதை நண்ணுவார்
வலியவுடம்புகம்பமெடுத்துப்பிரமதேவ ர்
வாய்தழுதழுத்துத்தோத்திரம் பண்ணுவார்

யஎ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்றிருவடிகளே சரணம்.

யஅ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மறையவனும் மறைத்திருக்க விங்கேது கன்றுகளும் மைந்தர்மாரும்
நிறைவாக வந்ததென்ன வென்றுமதி மோகமுற்றும் நீலமேனி
யிறையுருவே யெல்லாமாய்க் கண்டதனு லற்புதமீ தென்றுகொண்ட
துறையகாணு மயனம்மது ரைக்கண்ணனைத் துதிப்பதனைச் சொலுமீரோழே.

பிரம்மதேவர் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

சுதரிசன மொடுபாஞ்ச ஜன்னியஞ்சார்ங்கஞ்
சொலுங்கவுமோ தகியுமநந்த கழுஞ்சூழ்ந்தேயற்
புதமுறுமார் பினிற்கவுஸ்து பமணியாரம்
பூண்டிடையிற் பொன்னுடை யிலங்கவேயுச்
சிதமலர்ம கனும்மகிப்பி ராட்டியாருந்
திருவடிவ ருடப்பயோ ததியின்மீது
சதம்துபத் தாம்பணத்தைப் படைத்தசேஷ
சாயிநீ நந்தாங்க சாயிநீயே.

தரு, இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பகவன்பரமபுருஷரோ வந்தனம் பக
பாங்கஜபாலகிருஷ்ணனே வந்தனம் ❋

அநுபல்லவி.

நிகமாந்தரூபயோக நீலமேகதே க
நித்தியானந்தவை போகனேவந்தனம் அரி (பகவ)

சரணங்கள்.

க. மகத்துவமுள்ளவ ரோமின்னற் போலே யாடை
விருத்துக்குன்றின்மணி சேர்கொண்டை மேலே *
வருத்துமயிலிறகு தொகுத்துவிளங்குகின் ற
முகத்துடன்கூடினவ ரேவந்தனம் அரி (பகவ)

உ. நலதுளஸிமாலிகை மாதவரே காட்டு
மலர்வகைசூட்டிக்கொண்ட யாதவரே *
மலையாங்கோவர்த்தனங் கோகுலமும்பிருந்தாவன த்
தலமதிலும்விளை யாடுவீர்வந்தனம் அரி (பகவ)

ந. இடதுகையிற்சாதமும் பிரம்புங் கொம்புங் கக்கத்
திடையில்வைத்துமடி யில்வேணுவின் கம்புந் *
திடமாய்வைத்தீர்மெதுவா மடியிணையுள்ளவ ரோ
வடபத்திரசாயி யுமக்குவந்தனம் அரி (பகவ)

இ துவு ம து.

விருத்தம்.

அடுத்தவெனக் கனுக்கிரக ரூபராயும்
அரியேநீர் நினைத்தபடி யெல்லாம்ரூபம்
எடுக்குந்தே வாபூத மயமில்லாநின்
னிந்தத்தே காத்மசுக வனுபூதிக்குப்
படிக்குமன தைத்தவிர வொருவருக்கும்
பரிபக்குவ மாகாது வோவனந்தா
தொடுத்துஞா னத்தில்வருந் துவதைவிட்டுத்
தொடர்குவா ருன்றுதிப்பிற் படர்குவாரோ.

திபதை, இராகம்-ஆஹிரி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. வேதத்திலேயிருக்கு மெல்லோருஞ்சொல்லலாகும் வாசுதேவா வுந்தன்
விளையாடற்கதைகளை மனோவாக்காயங்களினால் வாசுதேவா *
யாதொருத்தர்நினைத்துஞ் சொல்லியுமிங்கிதமாய் வாசுதேவா அபி
நயம்பண்ணியுங்கால க்ஷேபம்பண்ணுவார்களோ வாசுதேவா *

உ. அஞ்ஞானமயமான மூன்றுலகத்தினிலும் வாசுதேவா அவர்க
ளத்தியர்தஞ்செயசீல ரென்பதுஞ்சரிதானே வாசுதேவா *
மெஞ்ஞானச்சுடராகும் விபுவேநன்மையான வாசுதேவா மந
மீதும்மைநினைப்பதுமு மதுபக்தியேமேலாம் வாசுதேவா *

ந. வனமாலியேயோக மதுஸித்திக்கும்பொருட்டு வாசுதேவா எவர்
வருத்தங்கொண்டுமுமது பக்தியைவிடுவார்கள் வாசுதேவா
கனவுமியடித்தாலும் உமிமூக்கேமிச்சமாகும் வாசுதேவா அந்தக
கதையாயனேகதுக்க மேமிச்சமாகுமரி வாசுதேவா *

ட. சுபாவகர்மத்தையடைந் தனேகயோகியருந்தான் வாசுதேவா ஈ
சுராம்பண புண்ணியத்தால் லபித்துன்கதையைக்கேட்பார்வாசுதேவா *
தபோதனரானவரு முமதுகதையைக்கேட்டும் வாசுதேவா வந்
தனபக்தியதிகமென் றேதான்விழித்துக்கொண்டு வாசுதேவா *

௬. அச்சுதனே அஜனே யுந்தன்பரமபதம் வாசுதேவா நின்மே
லதிகபக்தியுள்ளவ ரடைவார்பூமனேமாலே வாசுதேவா *
இச்சையில்லாமற்பர கதியடையோகியரும் வாசுதேவா அரி
யேயுந்தன்குணமகி மையைப்பிறர்க்குப்போதிப்பார் வாசுதேவா *

௬. விகாரமில்லாதசுவானு பவமேயரூபராம் வாசுதேவா பின்னும்
வேறொருதெய்வமுண்டென் பதுமில்லாப்பிரமமே வாசுதேவா *
மகாபெரியவர்களாம் விமலமனதுள்ளபேர் வாசுதேவா சிஷ்ய
வர்க்கங்களுக்குமது கதையைப்போதிக்கும்யோக்கியர் வாசுதேவா *

எ. நலபேரவர்களல்லாற் போதிப்பவர்வேறில்லை வாசுதேவா ஆதி
நாராயணமுகுந்த மாதவவனமாலி வாசுதேவா *
உலகோபகாரமா யவதாரம்பண்ணினீர் வாசுதேவா வேதத்
துட்பொருளேகுண ரூபராயிருக்கின்ற வாசுதேவா *

அ. அனந்தகல்யாணகுணங் களையளவிடுதற்கு வாசுதேவா தானே
யனேகவருஷம்நல்ல கணக்குப்பிள்ளையானவன் வாசுதேவா *
கனர்தரும்பூமியிலே யுண்டாம்புழுதிகளும வாசுதேவா உயர்ந்தா
காசத்திலுண்டான நக்ஷத்திரங்களையும் வாசுதேவா *

௯. கணிதம்பண்ணினாலுமுன் குணங்கள்கணிக்கொணாது வாசுதேவா வுந்தன்
கருணைகடாக்ஷம்வரும் வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்து வாசுதேவா *
பணிவாய்த்தான்பண்ணாநின்ஞ்சுபா சுபங்களனுபவித்தும் வாசுதேவா மனம்வாய்
சரீரங்களாலுமக்கு வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு வாசுதேவா *

௧0. எவனொருத்தன்பிழைத்து வருவானவனேயரி வாசுதேவா மோக்ஷ
மெனுமிடத்தினிலொரு பங்குளளவனுமாவன் வாசுதேவா *
புவனகோடிகளெல்லாம் படைத்துக்காத்தழிக்கின்ற வாசுதேவா பரம
புருஷனேயீசனே யனந்தாவாதிமூலமே வாசுதேவா *

௧௧. அடியேனெறிந்துபோட்ட நடத்தையைப்பாருமையா வாசுதேவா வகண்டா
காரசச்சிதானந்த பரமாத்துமாநீயே வாசுதேவா *
முடிவில்லாநின்மாயையால் மூடப்பட்டவனானேன் வாசுதேவா முத்தி
முதல்வாமுகுந்தாவுன்றன் பாதத்தடிமையாவேன் வாசுதேவா *

௧௨. மாயைபண்ணுமபேனா மாயையால்மயக்கஞ்செய வாசுதேவா வுன்றன்
மாயைமுன்னமேநானும் மாயைவிஸ்தாரஞ்செய்தேன் வாசுதேவா *
வாயைத்திறந்துமும்மை வழுத்துவதையேவிட்டு வாசுதேவா வாஞ்சை
வைத்தேவருத்தமுற்று வந்தனுதியுமின்றி வாசுதேவா *

௧௩. விருப்பாயுன்விளையாட்டைப் பார்க்கின்றநிமித்தியம் வாசுதேவா இந்த
வினையஞ்செய்தவகைக்கு நானென்சொலப்போகிறேன் வாசுதேவா *
நெருப்புக்கோட்டையின்முன்னே திரிகொளுத்திகாட்டினேன்வாசுதேவா இந்த
நினைவுநினைத்தநானுந் தேவரீர்க்கெவ்வளவு வாசுதேவா *

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அரியரியே யறிவில்லா வடியேன்றனே
யதிரஜோ குணத்திலுண்டாய்க கருவமென்னும்
பெரியவிரு ளால்மறைபட் டிருக்குங்கண்கள்
பெறுகின்றே னெங்குநிறைந் திருக்குமும்மைத்
தெரியாம லுமிருக்கு யிந்தநானே
தேவரீ ளாடிம்பி னவன்வேறில்லேன்
உரிமையாய்த் தயவுசெய் திரக்ஷிப்பீரென்
ரேதுவார் பிரமரின்னம் ஓதுவரே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஒருபரமா ணுவைப்போ லும் நான்றனெங்கே
யுயர்மகத கங்காரப் பிரதிவியப்பு
வருதேயு வாயுவாகா சாதியேழா
வரணங்க ளால்வளையப் படுமோரண்டம்
அரியிந்த வண்டம்போல் மயிர்க்கால்தோறும்
அனேகாண்டங் கொண்டதே வரீதானெங்கே
தருணாக ரனேயனந்தா வதோக்ஷஜப்போக்
காரணா வகண்டபரி பூரணாவே.

தரு, இராகம்-அஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அரிநாராயண பரிபூர்ணானந் த
அனந்தாவுனேநினே மனந்தா அரி.

அ நு ப ல் ல வி.

பரிபாலனஞ்செய்யும் பரமபுருஷசக்க ர
பாணிமுகுந்தாவுன்றன் பாரங்காநீலகாரங்கா அரி (அரி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. கருப்பத்திலேயிருக்குங் குழந்தையின்வா ம
காலுதைததாயாருக்குக் குறறமு மாமா
ஒப்புருபட்டுமும்முடைய வயிறறினில்நா ம
வுருவப்பிரபஞ்மெல்லாந் தானபி ராமா
ரிரப்பவுமெதிருப்ப தெதில்லைமா தவனே
நிர்க்குணனேயெத் தனைசங்கைகே சவனே
பரப்பிரமமேஜகந் நாதமா தவனே
பரநதாமனேயதோ க்ஷஜனேவை பவனே
திருப்பயில்மறுமார்ப ஸ்ரீதராதாமோதரா வரி (அரி)

உ. மூவுலகும்பிரளைய காலத்திற் சலத்தில்
முழுகினபோதுமச் சலத்தின்முன் னலத்தில்
மேவிப்படுத்தநா ராயணனுந்தித் தலத்தில்
விளங்குந்தொப்புட்கொடியின் வழியாயின் னிலத்தி

லேவிதிவெளிவந்தா லொன்றசொல் லொன்றே
யேற்றுக்கொண்டதல் லாமற்பொய்யென்ப தன்றே
தேவதேவேசுவரரா மும்மிடத்தினிலும் நின்றே
சிறியேன்பிறக்கவில்லை யாவின்ன தென்றே
நாவினுலுயைந்த நாரணனும்நீரல்லோ அரி(அரி)

ங. சகலதேகியர்கட்கு மாத்மஸ்வருபர் நீரோ
சகலலோகஸாக்ஷியா யிருக்கின்றவரும் நீரோ
பகவனேயதீசனே முனிதர்பூமியும் நீரோ
பரவுமிவ்வைகைமூன்று முறையுந்தானமும் நீரோ
மகிமைக்களவில்லாத நாராயணராம் நீரே
மாயையினாலேமறைத் துக்கொண்டிருக்கி றீரோ
அகரமுதலாகிய வக்ஷரமாகி னீரோ
யகிலாண்டகோடிக்கு நாயகராகு வீரோ
பீகருங்கீதவேணுகோ பாலரோயாதிமூலரோ யரி (அரி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்,

ஜகத்திலே பிரமமது மிருக்குமாறுற்
சகமெல்லா மும்முடைய தேகமாறுற்
றெருத்தடியேன் கண்ணாலே காணப்பின்னுஞ்
சொல்லுமென்றன் சித்தமத்தி தனிலுங்காணப்
பீகுத்ததனை யடியெற்குக் காண்பித்தீரிப்
பாரதனில் மாயையினை யடியாகின்ற
மகத்துவஞ்சேர் கிருஷ்ணவ தாரமாக
வருகின்றீர் கருணையென்மேற் பெருகின்றீரோ.

தரு, இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாயனேகிருஷ்ணவதார மாயனே.

அ நு ப ல் ல வி.

தூயபிரகாச மாயப்பிரபஞ்சத்தி ற்
றுயர்வயிற்றிலும் மாயைசெய்தீ ரே (மாய)

ச ர ண ங் க ள்.

க. இருடிகேசனே யென்பிரமை யகல
விங்குன்கருணை புரிந்திட திகல
ஒருவர்வயிற்றி னுக்குள்ளே சகல
வுலகமுமிருக்குதென் றெங்கிலும் புகல
பரமாத்துமசொருப மாலே
பரவிவிளங்குவதது போலே
வரிசைவரிசையாய்ப் பிரபஞ்சங்கள் தோணுது
மாயையில்லாய லும்மிடத்தினிற் காணுது (மாய)

உ. இப்போதானும்மை யல்லாமல் வேறு
யார்மாயைகாண்பி வித்தானையா கூறு
தப்பாமலொருவரா யிருந்துபின் மீறு
தனையருங்கன்றுக ளாகிய வீறு
இப்படிநாலுகையுண் டாயும்
எல்லோருமோருருக்கொண் டாயும்
செப்பமாயென்னு லுபாஸிக்க வாச்சுதே
ஜகந்தன்மயமா யப்பின்னும் நீயொருவ ராச்சுதே (மாய)

ந. அரியுந்தன்மார்க்கத்தைத் தெரியாதாரோ
யர்த்துமஞானத்தைத் தரியாதாரோ
சரியாமுன்மாயைவிட்டுப் பிரியாதாரோ
தான்ருனென்னுமக மரியாதாரோ
விரிவாயிப்படிநாடு வீரோ
விளையாட்டனேகமாயாடு வீரோ
அருள்மாகடலே யாதிய ஞுதியே
யங்கையிலங்கிய சங்குள ஜோதியே (மாய)

இ த் வு ம து.

விருத்தம்.

இந்தச் செகத்தையுண் டாக்கவும்நா
ணிதையிரக்ஷிக் கவுந்தேவ ரீர்தானென்றே
அந்தத்துக் கேமுக்கண் பரமனென்று
மாம்மூன்று பேராய்நீர் விளங்குவீரோ
சிந்திப்பார் துயர்நீக்குந் தேவதேவே
தேவரிஷி நரர்மிருகம் நீரில்வாழுஞ்
செந்துக்களாய்ப்பிறந்தும் துஷ்டர்தம்மைச்
சிக்ஷிப்பீர் சிஷ்டர்களை ரக்ஷிப்பீரோ.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்தமூவுலகிலு மும்மையறியும்பேர் க
ளொவரிருக்கிருனையா அரியே

அ நு ப ல் ல வி.

விந்தையுன்யோகமாயை விஸ்தரித்துமென்னென்ன
விதமாயெங்கெங்கும்விளை யாடுவதுமெப்ப வோ (இந்த)

ச ர ண ங் க ள்.

க. அஞ்ஞானம்மூடி யிந்தச் செகத்தெல்லாம்ஸ்வப்பனம் போலே
யதிமந்தபுத்தியாய்த்துக்க பரம்பரையாய்மென் மேலே
மெஞ்ஞானசித்தியசுகபோ தமயருந்தன்மாயை யாலே
விளங்குதேபிரபஞ்சம்நிஜம் போலேதானெடு மாலே
மஞ்ஞையிறகுகொண்டை மீதுபரிப் பவரோ
வந்தனைசெய்குவார்கள் வினையைப்பிரிப் பவரோ

அஞ்ஞிமிறுசூழ்துளவாரந்தரிப் பவரோ
யசபகமுரருட லஞ்சங்கரிப் பவரோ (இந்த)

ஏகரோயான்மாவேபுருஷோத்தமபுராணர் நீரோ
யென்றுஞ்சத்தியஜோதிர்மய ரேயனந்தரா வோரோ
யோகீசுவரேசுவரரோயாதி மூலநித்தியரா ஞோரோ
யுண்மையக்ஷரரேநித்தியசு கநிரஞ்சனரோன் போரோ

மெய்பூரணரோ துன்பமில்லா தவரோ
யமிர்தரோயத்துவயரோ யானந்தவை பவரோ
தேகியருக்குமான்ம ரூபருமா னவரோ
ஜகத்தும்மையிப்படிக்குச் சொல்வதுமா தவரோ (இந்த)

ரு. குருவென்னுஞ்சூரியனிடத்தி லேநின்றுமுப தேசங்
கொண்டவுடநிடஞானக் கண்ணர்க்குன்மேல்விசு வாசம்
பெருகியிந்தப்பொய்யா யிருக்கின்றதுமாயா பாசம்
பெலத்தஸமுஸாரஸமுத் திரத்தைத்தாண்டுறார்பிர காசம்

பரமபுருஷஜகந் நாதசச்சிதா னந்த
பணபணியணைத்துயில் பவனேஜயமு குந்த
நரவரிதிரிவிக்கிரம மாலேவை குந்த
நலமுககரவிழி பதவுந்தியர விந்த (இந்த)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

ஆன்மாவை யான்மவுரு வாயறிந்தாற்
கனையபிர வஞ்சமுமவ் வான்மாவாலே
தான்மருவி யுண்டாயும் ஞானத்தாலே
தான்லயித்து முற்பத்தி நாசமொண்டும்
நான்மறையும் பயில்பதனே ரஜ்ஜுஸர்ப்ப
ஞாயமதா யிருக்கும்பந்த மோக்ஷமொண்டாய்
ஊன்மருவுங் கண்ணருக்கு ஞானமின்றி
யுண்டாகு தரியர்நீர் விண்டாவீரோ.

தரு, இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உம்மைப்பரப்பிர்ம்மமென் றுணரவில்லைஜனங்கள்.

அநுபல்லவி.

செம்மையில்லாதவஞ்ஞா னம்மூடிவெளியி லே
நெம்மதியின்றிப்பல்வி தம்மாகத்தேடுகிறு ர் (உம்மை)

சரணங்கள்.

க. சிந்தையிலெப்பொழுதுஞ் சேர்பிர்ம்மவிசார மி
ருந்தாவிரவியையெப் படிப்பசலொட்டிக்கொண் ட
தந்தவகைபரப்பிர்ம் மந்தனிலேலயித்து ப்
பந்தமோக்ஷபேதமென்ப தில்லாமற்போய்விடு ம் (உம்மை)

உ. ஆச்சரியமிதுவே யானந்தரேயனர் தா
வாச்சதோர்ஸம்ஸார மாத்தியில்விஸ்தரித்து ம்
ஓச்சலில்லாமறபெரியோ ரும்மைத்தேடுகின்ற ர்
மாச்சக்கரகையனே மாயனேகிருஷ்ணகிருஷ் ண (உம்மை)

ங. முதுமறைமுடிவான முகுந்தனேவைகுந் த
பதிபரமபுருஷ பயோததிசயன னே
மதுஸூதனனுவுன்றுண்டா மத்தியிலடியேனு ம்
பதுமநாபனின்பாத பல்லவத்தைச்சேவிக்கிறே ன் (உம்மை)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அகோவாயர் பெண்டுகளும் பசுக்களுந்தா
னதிபுண்ணிய சாலிகளதென்னென்றலோ
மகான்மாக்க ளவர்கள்முலைப் பாலைநீருகு
மாரர்களாகியுங்கன்று களாயுமுண்டா
சிகாவாணிற் றேவாதரு மவிர்ப் பாகத்தைத்
தெவிட்டவுண்ணும் திருவாயா செங்கண்மாலே
விகாரமில்லாப் பரப்பிர்ம்ம மேயானந்த
விதாதாவே யருளம்பு திதாதாதாவே.

தரு, இராகம்-பரசு, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாக்கியமஹோ பாக்கியம ஹோ
பாக்கியமாயா பாக்கிய மே.

அ நு ப ல் ல வி.

அக்கமிருக்கின்றமாராப னே
யாரணனேபரி பூரணனேய கோ (பாக்கிய)

ச ர ண ங் க ள்.

க. கோகுலத்திலேயிருக்கும நந்த
கோபனைமுதலாய் வந்த
தேகமாகியவாயர்களு ட
னேசோதைமுதலாமிடைச்சியர்த வ
மென்னவென்ன பசுகனறு
முன்னமுன்ன விதையென்ன
பன்னபன்ன விவாகளோ
டேபரானந்த ஸநாதனபூர ண
மேபரப்பிர்மம மிணைதோழனை து (பாக்கிய)

உ. இந்தவிடையர்பாக்கிய மிருக்க
விந்திரியம்பதினொன்றும் பெருக்க
வுந்திரளானபுண்ணியம்பண் ணி
யுனதழகாமுகத்தைப்பருகவு ம

யோக்கியமே யானசி
லாக்கியமே வேதாந்த
வாக்கியமே யரியரி
யுன்பாததீர்த்தமெனுந்தேனைச்சருவ ரா
மும்பருங்கொண்டிருக்கின்றமகிமை யே (பாக்கிய)

ங. அரிபாதத்துளைப் படைத்ததே
யடவிக்குங்கூடக் கிடைத்ததே
தெரியவேயிடைச்சேரியிலுள் ள
ஜீவன்களுக்குப்பிழைப்புப்பகவா ன்

ஸ்ரீதரனே யுலகுக்
காதரனே சாமிதா
மோதரனே வேதங்கள்

தேடுவதின்னமுன்பாததூளையாய ர்
பாடிக்குநீர்விளையாடக்கிடைத்தது ம் (பாக்கிய)

ச. விரோதிபோலப்பூதனை யடுத்தாளே
விஷமுலைப்பாலைக் கொடுத்தாளே
சுராளுக்கும்முனி சுராளுக்கும்வெ கு
துர்லபமாமுந்தன் ஸாயுச்சியம்பெற்றது ம்

ஸாக்ஷைமையா வதல்லோ
மோக்ஷைமையா வுமாதக
டாக்ஷைமையா வாயர்

ஸொந்தவீடுதேக மிஷ்டாள்தேகசம்பிராண ன்
மைந்தராசையெல்லாந் தேவரீக்கர்ப்பித்தா ர் (பாக்கிய)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

எவ்வளவு காலமிரா கத்துவேஷ
மிருக்குதோ வதுவரையிற் காவத்கூடந்
திவ்வியசர ணரவிந்த கிருஷ்ணபக்தி
சிநதையிலுண் டாகாதெவ் வளவுகாலம்
அவ்வளவு மோகமா கும்விலங்கும்
அவனைவிடா திச்சகத்துக் கதிதார்நீரோ
இவ்வகையாய்ப் பிறப்புமுதல் நீர்காணமித்தும்
ஏய்க்கின்றீர் கன்றுகளை மேய்க்கின்றீரோ.

தரு, இராகம்-கேதாரிகௌளை, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாதவனே மாதவனே மாதவனேசரணம்.

அ நு ப ல் ல வி.

யாதவகு லாம்போதிபூ ரணசந்திரனேசரண ம் (மாத)

ச ர ண ங் க ள்.

க. அரியேயுந்தன் சரணைநம்பு ம்
அடியார்களினுடன் கூடுநீர்

விரிவானந்தஸந்தோஷத் தை
 விளைத்தும்நன்றாய்விளை யாடுநீர் (மாத)

உ. எனசொல்வதும்மையறிந்த பே
 ரேயறியட்டும் விபுவே
மனவாக்காயங் கட்குமுன்வை ப
 வங்கிடைத்ததேபி ரபுவே (மாத)

௩. எல்லாந்தெரிந்தவராகும் நீ
 ரெனையும்பாருஞ்செகந் நாதரோ
உல்லாஸமாயிந்தச்செக த்
 துமக்கர்ப்பணம்வேத வேதரோ (மாத)

௪. நேமியேயதர்ம்மவிருட்டுக் கு
 நிலையில்லாமலுந் தாழ்விப்பீர்
பூமிதேவர்கள்வேதியர்ப சு
 புசுவுமிவைகளை வாழ்விப்பீர் (மாத)

௫. கலகஞ்செய்யும்ராக்ஷதரை க்
 களையுஞ்சக்கரதர வருள்புரி
உலகபூஜிதரோபகவ னே
 யுமக்குவந்தனம் அரிஅரி (மாத)

பிர்ம்மதேவர் தன்னுலகமடைதல்.

வெண்பா.

பிரமன் றுதித்துப் பிரதக்கணஞ் செய்
தரியரியென் றேநேமி யத்தன் - றிருவடிமேற்
றத்துவமாய்த் தெண்டன் சமர்ப்பித்து மேவிதியுஞ்
சத்தியலோ கத்தையடைந் தார்.

பிர்ம்மதேவரால் மறைபட்ட பிள்ளைகள்
கண்ணனைக்கண்டுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பிரமனையே யனுப்பியும்முன் றோழரான
 பேரிருந்த மணற்றிட்டிற் பிரமன்விட்ட
வரிசையுள்ள கன்றுகளை யோட்டிவந்தார்
 வருஷமொன்று சென்றும்அரி மாயைதானே
பெருகியந்தக் குமாரர்களுங் கண்ணரான
 பிராணநா தனைக்கண்டுங் கணிகமென்ற
வனையில்லை யாகவெண்ணி னூர்மற்றெல்லாம்
 மறந்திட்டார் கோபரிடம் பிறந்திட்டாரே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவுலகிலே மாயாயோகிதசித் த
ரெதையெல்லாம் மறக்கமாட்டார்.

அநுபல்லவி.

உந்திபூத்தவன்மாயைக் குள்ளாஞ்சகலஜ க
முந்தானெல்லாத்தையும் மறந்திருக்குதேமன் ளு (இந்த)

சரணங்கள்.

ந. நண்பரானவாயகு மாரர்கள்கிருஷ்ண னே
நல்வரத்தாகவந் தீரா
பண்பனேயதிவேகந் துடனேநீருமொரு க
பளங்கூடவுண்ணுமற்போ ளீரா
உண்பதற்கிங்கேவாரும் நாங்களெல்லோருமின்ன ம்
ஒருவாயுமுண்கலேபார்த் திரா
விண்பரவியதேவ தேவனைத்தோழனென் று
விளம்பினரிமன்கு மாரா (இந்த)

உ. இருடீகேசனுங்கிருஷ்ணன் ஜேழராகியவந் த
விடையர்குமாரர்சொல்லைக் கேட்டு
சரிதானென்றுநகைத்துக் கொண்டவருடனும் போ
சனம்பண்ணிக்கொண்டுந்தானே மீட்டு
பெரிதாமந்தமலைப்பாம் புலர்ந்துகிடப்பதையு ம்
பிள்ளைகட்குக்காண்பிவித்துங் காட்டுப்
பரவிலிருந்துமாயர் பாடிக்குத்திரும்பினார்க ள்
பகவன்கதையைநெஞ்சில் நாட்டு (இந்த)

ங. மயிலிறகுடன்காட்டு மலரும்நற்சந்தப்பொ டி
வகைகளலங்காரசி தானம்
ஒயிலாமவயவங்க ளுடனதிகெம்பீர மா
யூதுங்கொம்புடன்வேணு கானந்
செயுமொலிபரவவே தேவரிஷிகள்பாடு ஞ்
செயகீர்த்திமார்க்கெவர்ஸ மானம்
பொய்யெனுஞ்செகத்தைமாயை பூட்டியரிமயக்கி ப்
போட்டாலெவருக்கென்ன ஞானம் (இந்த)

கண்ணன் கோகுல மடைதல்.

விருத்தம்.

மங்கையராங் கோவியர்கண் களுக்கேதிவ்ய
மங்களதே கராங்கண்ணர் வரிசையாக
வுங்கன்றுங் கலேயோட்டி யாயர்பாடி
யுட்புகுந்தா ரெசோதாகந் தரின்சேயின்றும்
அங்கிருந் தாவனத்திற் பெரியதான
அஜகரத்தை யுஞ்சங்க ரித்துந்தானே
யெங்களைரட் சித்தாரென் றுரைசெய்தாரவ்
விடையர்தா முறியவந்த விடையர்தானே.

பரிக்ஷித்ராசன் வினவலுக்கு சுகப்பிர்ம்மரிஷி விடையுரைத்தல்.

விருத்தம்.

குருவான சுகமுனிவரிவைகள்சொல்லக்
கோவியர்க்குத் தாங்கள்பெற்ற குமாரர்மீது
பரவுவாஞ் சையைப்பார்க்கக் கண்ணன்மாயை
பண்ணவுண்டாங் குழந்தைகள்மே லதிகப்பிரேமை
வரவென்ன வகையென்று விண்டிராத
மன்னவனும் வினவுவது கேட்டுமங்கே
பிரமரிஷி யானவரும் நன்றாய்ந்தாலோ
பேசுவார் ஞானமெய்வாள் வீசுவாரே.

திபதை, இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அன்னமயமுதலானபி ராணிகளுக்கெல்லாந்தன்
னான்மாபிரியம் பரிக்ஷித்துமன்னே
அன்னியங்களாயிருக்கும் புத்திரதனாதிகளும்
அப்படியாகுமே பரிக்ஷித்துமன்னே

௨. எப்படித்தேகிகளுக்கு நானென்கிறஅனவம்
இசைந்திருக்குதோ பரிக்ஷித்துமன்னே
அப்படியேபெண்பிள்ளை பண்டபதார்த்தாங்கிரக
மதைத்தம்மதென்பார் பரிக்ஷித்துமன்னே

௩. தேகமேயான்மாவென்கிற புருடற்கெப்படியிஷ்டந்
தேகமோவப்படி பரிக்ஷித்துமன்னே
ஆகுமேபுத்திராதிகளும் இஷ்டமென்பதறிந்திடும்
அபிமன்குமார பரிக்ஷித்துமன்னே

௪. தேகத்தில்நானென்பதில் லாதபேர்க்குத்தேகம்புத்
திராதியிஷ்டமன்றோ பரிக்ஷித்துமன்னே
தேகமானதுஜீரணத் தையடைந்தாலும்பிழைப்பைத்
தேடும்ஆசைமீறும் பரிக்ஷித்துமன்னே

௫. ஆகையாற்சகலமான தேகியர்க்கும்இஷ்டமென்ப
தான்மாவாகுமே பரிக்ஷித்துமன்னே
தேகமதற்கெல்லாம்ஆன்ம ரூபிகிருஷ்ணனென்றுமுன்றன்
சிந்தையுட்டெளிவாய் பரிக்ஷித்துமன்னே

௬. சராசரத்துடன்கூடுஞ் சகலஜகத்துங்கிருஷ்ணன்
றன்மயமென்றறி பரிக்ஷித்துமன்னே
புராணரந்தக்கிருஷ்ணனுஞ்செகத்துக்குநன்மையுண்டாம்
பொருட்டாய்வந்தாரே பரிக்ஷித்துமன்னே

௭. மாயையினாலேதேகி போல்விளங்குமூர்விசாரிய
மானத்திற்கேளும் பரிக்ஷித்துமன்னே
ஸ்தாவரசரங்கள் முழுவதும்அரிகிருஷ்ணனிடத்திலேகாணும் பரிக்ஷித்துமன்னே

இதரவ்மது.

விருத்தம்.

எலாமரிபகவச் சொரூபமேயாகு மினியொருவஸ்துவே றில்லை
யிப்பொழுதுநடக் கின்றதுதெரியு மெவ்வகைப்பூதங் களுக்கும்
அலாமல்முன்போன துடன்வரப்போகி றதுமெண்டுவகைகளுந் தெரியா
தவ்வர்த்தமானுர்த் தங்கிருஷ்ணகாரி யம்வேறுமெனதவெளி யிடலாம்
விலாசமுறமுராரி யுடபுண்ணியமான விளையாடலதனையே கேட்டு
மிக்கதர்ம்பரம பதத்தையேகொடுக்கும் மெல்லடிப்பல்லவம் நம்பச்
சலாபமாய்க்கன் றின் குளப்படிபோலச் சமுசாரசமுத்திர மதனைத்
தாண்டுவோர்மனதில் வேண்டியவரமுந் தரும்அரிகருணையா வதுவே.

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

அன்னியதரும மனுஷ்டான்மார்க்கர்க் கமையுமேசுவர்க்காதி லோகம்
அரிபக்தருக்கு வரும்பரமபத மாகையால்நீரொது கேட்டீர்
அன்னதுமுழுவ துஞ்சொல்லலாச்சு தையாகுமாரப் பருவத்தில்
அனந்தர்செய்லீலை பவுகண்டகத்தி லவனியிற்பாடினுர் தோழர்
இன்னதாய்ச்சொல்லு மகாசுரமோக்ஷ மெனும் லீலையொடுகன்று மைந்த
ரொலாமிளம்புல்லின் மோகனஞ்செய்த லீலையுமிவைகண் ணனான
உன்னதம்பிரம துத்தியமிவைக ளோதுவார்தியானமுஞ் செய்வோர்
உத்தமரவரோ புருஷார்த்தமெல்லா முறுதியாய்ப்பெறுவது பேறே.

யச-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் றிருவடிகளே சரணம்.

யரு-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்,

நரசிங்கசாமி திருவடித்தாம ரைக்குவண்டானஸ்ரீ தானுர்
நல்லபாகவத கதையிலேகாந்து நான்செனுமத்தியா யத்திற்
பிரமதுத்தியவி யாக்கியானத்தைப் பேசினுபதினைந்தா மிவையிற்
பிரபுவாங்கண்ண னினாமேய்த்தும் பின்பொருதேனுக னுடனே
பரவியகழுதை களையெலாம்வதைத்தும் பாம்புகாளியன்விஷ ஜலத்தைப்
பானமுஞ்செய்தே பிரேதமாயிடையர் பலரொடுபசுகிளை யான
வரிசைகளதனை யிரக்ஷித்தும்பாம்பு வாய்க்குளாய்முன்சென்ற தோழன்
மார்களுக்கினிமை யாகவேபனையின் மாககனிகொடுத்தது முரைப்பார்.

கண்ணன் அனிரை மேய்த்தல்.

விருத்தம்.

மலரவன்சன்று கவர்ந்ததும்விட்டுச்
சலசநயனனைத் தான்றுதிசெய்த

பலமுமுரைத்த பரிக்ஷித்தருக்கே
நலசுகரின்னம் நயந்துரைப்பாரே.

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ஆனிரைகாத்தும்இராமகிருஷ்ணர்ள்வி ளை
யாடியகதைகேளு ம்

அநுபல்லவி.

மானிலமதிற்கன்றின் வரிசைமேய்ப்பதை விட்டுங்
கானகமலைநதிக் கரைசுற்றித்திரிந் திட்டும் (ஆனி)

சரணங்கள்.

க. அந்தராமகிருஷ்ணர்கள் பவுகண்டப்பருவத் தி
லதிகப்பெலனை யோர்த்து
நந்தகோகுலத்துள்ள விடையர்களெல்லாங்கூ டி
நயந்திவர்களைப் பார்த்து
இந்தப்பிள்ளைகளிளங் கன்றுகளைரக்ஷித்தா ர்
இனிப்பசுக்களைக் காத்து
முந்தியனுப்பலாமென் றுரைக்கவிவர்களந் த
மொழியைத்திருவுள்ளத்துக் குவப்பென்பதுவே சேர்த்து (ஆனி)

௨, வங்கணக்காரருடன் கூடித்தங்கள்கால டி
வைப்பதற்கேயி சைந்தார்
பங்கயநயனர்க ளவர்கள்பிருந்தாவனத்தை ப்
பரிசுத்தமபண்ணி வந்தார்
அங்கொருநாட்கிருஷ்ண னவர்புள்ளாங்கு ழ
லதைவாசித்துந டந்தார்
இங்கிதமாகவும்விளை யாடும்நிமித்திய ம்
எவர்க்கும்பெலமிகுந்து கீர்த்தியெங்கும்நி றைந்தார் (ஆனி)

௩. பசுக்கள்பலுகிநல்ல மலருங்கனிவலகையு ம்
பரவும்பிருந்தா வனத்தில்
இசைக்கும்வண்டுகளுடன் பறவைமிருகஞ்சூ ழ
வேபெரியவர் மனத்தில்
அசைக்கும்சிரம்மலமான நீருள்ளவோடைகளு ம்
அந்தவோடையி னினத்தில்
திசைக்குள்ளெங்கும்பரவும் பரிமளம்வீசி ய
செந்தாமரைமுதலாய்ச் சேர்ந்திருக்குங் கனத்தில் (ஆனி)

கண்ணன் பிருந்தாவனத்திற் றோழருடன் விளையாடல்.

விருத்தம்.

மலர்ந்ததா மரைப்புஷ்ப பரிமளத்தை
வாரிக்கொண் டதினாலே வாசமாகிச்
சலந்தனிலே படிந்துவரு கின்றதாலே
தான்குளிர்ச்சி யாயடவி நெருக்கத்தாலே

நிலந்தனில்மங் திகரித்துங் காற்றுவீசும்
நேர்மைகண்டு பிருந்தாவ னத்தைப்பார்த்து
நலம்பொருந்திக் கண்ணன்விளை யாடலங்கே
நாடினார் தோழருடன் கூடினாரே.

கண்ணன் பிருந்தாவனச்சிறப்பைப் பலராமருக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

விரிவாகிச் சிவந்ததளிர்க் காந்தியெங்கும்
வீசால்ல கனிகளொடு மலர்கள்மீறிப்
பெரிதான பாரமதால் வணங்கிவந்தெம்
பெருமானின் றிருவடிகளைத் தொட்டுக்கொண்டே
வருகிளையி னுனியுடனே கூடுகின்ற
மரங்களைப்பார்த் தரியுமந்த காலஞ்செய்து
பிரியமுள்ள தமையனிரா மனுக்கேசொல்லும்
பெருமைதா னதுமிகவு மருமைதானே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமய்யாவென்பிரியமுள்ள அண்ணாவே நித்தியா
னந்தானந்தஸங்க ருஷ்ணாவே *

அநுபல்லவி.

தாமரையின்வாசந் தாமருவோடைசேர்பிரு ந்
தாவனமாகும்பூங் காவனமீதி லே
நேமயாய்விளையாட லாமிதனுக் கு
நிகரெங்கேயுண்டுநீர்தான் பகருங்காண்பலபத்தி ர (ராமய்)

சரணங்கள்.

க, சிறப்பாயிந்தமரங்கள் தேவர்பூஜிக்குமுந்த ந்
திருவீடித்தாமரைகள் மீதே
பொறுப்பாய்க்கிளைநுனிக ளாலேதொட்டுக்கொண்டேதா ம்
பூவுங்கனிகளுந்தப் பாதே
நிறைத்துமும்மைப்பூஜிக்கும் நிமித்தியமெடுத்துக்கொண்டு ன்
னிதமாய்நமஸ்கரித்தப் போதே
பிறப்பாமிந்தவிருக்ஷ ஜன்மபாபத்தைநீக்கு ம்
பெருமானேயென்றுதானோ பின்னொன்றுஞ்சொல்லொ ணாதே (ராமய்)

உ. அல்லதுபெரியோர்கட் கெல்லாம்நிழலுண்டாயு ம்
ஆராதனம்பண்ணவுங் கண்டும்
நல்லமலர்கொடுத்தும் பகவதர்ப்பிதஞ்செய் து
நாடியவர்போசித்துக் கொண்டும்
வல்லமையாய்த்தவஞ் செயக்கந்தமூலங்க னி
வகைதருமுபகார மண்டும்
அல்லோவிருக்ஷஜன்மஞ் சிலாக்கியமாயிருந்தாலு ம்
அஞ்ஞானபாவந்தீர்த்தற்கோ வும்மடியைக் கண்டும் (ராமய்)

௩. சகலவுலகும்பரிசுத் தம்பண்ணுமுங்கீர்த் தி
தனைப்பாடிக்கொண்டுவண்டுக் கூட்டம்
மகிமையுள்ளபுருஷோத் தமராமுந்தம்பின்னு லே
வருவதுமேனென்றுற்சி ரோஷ்டங்
தகுமுமக்கன்பரான முனிக்கூட்டங்களுக்கெல்லா ந்
தங்கள்தெய்வமாமும்மேல் நாட்டம்
வகைநீர்பிருந்தாவனத்தில் நரவேடத்தால்மறைந் து
வரவவரும்வண்டாக வந்தும்மைச்சேர்கொண் டாட்டம் (ராமய்)

௪. கூத்தாடுமயில்கள் மான்கள்பார்ப்பதுமும்மை க்
கோபக்கன்னிமார்பார்க்கிறப் போலே
நேத்தியாய்க்குயில்கள்கூப் பிடுதுமிருகபட் சி
நிறைந்திருக்கும்வீடான தாலே
வாய்த்ததிவ்வனத்துக்கு மகத்தாயிருக்கின்றநீ ர்
வந்தீரொன்றுதானொருக் காலே
சாத்துமுபசாரங்கள் செய்குதுபெரியவ ர்
ஸஹவாஸம்நல்லகுணத்தை யுண்டாக்கும்மென் மேலே (ராமய்

௫. கேவலம்மூடங்களா மிந்தமிருகபட்சியு ங்
கிருதார்த்தங்களாச்சுதே யண்ணு
தேவரீர்பாதம்வைக்கப் பிருந்தாவனபூமியு ஞ்
செடிபுல்லுகளுந்தன்னியம் நன்னை
மேவுங்கொடிமரங்களையுந்தங்கைதொட்டதா ல்
மேன்மையாச்சுதுவெள்ளை வண்ணு
தாவுபட்சிமிருகங்கள் மலைநதிகளையும்நீ ர்
தயவாய்ப்பார்ப்பதினாலே தன்னியமிதுசொல் லொண்ணு (ராமய்

௬. அய்யாவுந்திருமார்பை லெக்ஷ்மிதேவிசேர்ந் தே
ஆசைகொள்ளுமதனை நேரும்
மெய்யாவும்மார்பினடு விளிலிடைச்சியர்சேர்ந் து
மிகவுங்கிருதார்த்தானாலுர் பாரும்
ஒய்யாரமாகவிங்கே தேவரீர்திருவுள்ள ம்
உவக்குந்தோழரையெல்லாஞ் சேரும்
நெய்யாறுந்தயிராறும் பாலாறுமாகவுண் டு
நிதமும்விளையாடலாம் நேர்மைகொண்டிங்கே வாரும் (ராமய்

இராமகிருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்திற் றோழருடன் விளையாடல்.

விருத்தம்.

சந்தோஷத் துடன்பிருந்தா வனவர்ணிப்பைச்
கக்கரபா ணியுந்தமையற் குரைத்துக்கொண்டே
விந்தையுடன் கோவர்த்த னமலைச்சாரல்
மிசையுமெமு னாநதிதீ ரத்துஞ்சென்றே
பைந்துளவ நெடுமாலும் பசுக்கள்மேய்த்தே
பரவிவரு மிடையருடன் கூடிக்கூடிச்

செந்தாம ரைக்கணரும் பலருஞ்சேர்ந்த
திண்ணனந்தான் விளையாடும் வணணந்தானே.

வண்ணத்தரு, இராகம்-கவரோசு, ஆதிதாளம்.

ஜதி.

தாந்தனந்த தனத்தனதன ன
தாந்தனந்த தனத்தனதன னா
தனதத்தந்தன தனதத்தந்த ன
தனனத்தனனத் தனனத்தனன த்
தனதனந்த தனதனந்த தான னா
தானத்தனைய தனதான ன

கலைகள்.

தேன்கருண்ட மதத்திலுமிகவு ம்
ஓங்கிவண்டத டார்த்தியாகவி சை
தனதத்தந்தன தனதத்தந்த ன
வெனவிப் படிசெப் பவுமற் புதகிரு ஷ்
ணனுமவண் டினுடனிசைந்து பாடுவ ர்

பாங்கனங்கள் பலுக்கவேயரிய ம்
ஆங்கதன்குர லுக்குநேர்சொலுவ ர்
சிலபக்ஷங்களில் மயில்நர்த்தம்பு ரி
வதையொத் துநடித் திடுமுத் தமனா ப்
பிரியமிகுந்து நகைபுரிந்து தோழர்க ள்

சேர்ந்துகண்டு துதிக்கவானிரையு ம்
ஏங்கிசைதிடை யர்க்குமேரமி ய
முறுசத்தங்கரு முகிலொத்துங்க ன
த்திலையிற் சுரபிக் குழுவச் சுதர்கி ட்
டிவரவென்று மததுகொண்ட பேர்சொல்வ ர்

வானுட்டர் சொல்லுமிரு பாதனு ர் (பது)

தேர்ந்திடுஞ்சொ லிசைச்சகோரமொ டு
தான்கிரவுஞ்சம்நல சக்கரவாகமயி ல்
வலியற்குஞ்சரி யொலியிட்டும்பு லி
கயசத் துருகத் துவதிற் பயமு ற்
றவொணும்ப டியுமிகுந்த லீலைய ர்

கான்றிரிந்த விளைப்பிலாயன்ம டி
சார்ந்திடுந்தலை வைத்துமேசய னா
மிசைமிக்கன்புறு தமையற்கும்பத ம்
வருடிக் களைவிட் டகலப் புரிமெய் ப்
பொருளனந்தர் துளவணிந்த மாயவ ர்

தீங்ககன்ற குணத்தராமிடைய ர
சேர்ந்திருந்து பலுக்குபாடலொ டு
நடனத்தின்கதி தனைமெச்சும்பினு ம்
அதிசப் பெலமுற் றொருவர்க் கொருவர் க்
கிணைவுசண்டை யிடுதல்கண்டு நாடுவ ர்
வாதாட்ட மன்னிவிளை யாடுவா ர் (௵)

பாங்கரங்கவ ரிட்டகோடதுக ள்
தாண்டிநின்று சமத்தரானவ ரா
வருவித்துங்கர மதுதொட்டுங்க ன
வலுமைக் கொருதுத் தியமிட் டவரை த்
தழுவுசெங்கை யணைகொடுங்கு லாவுவ ர்

தான்கைகொண்டு முயுத்தமாடியொ ரு
சோம்பலின்றி வருக்குநேர்மைபெ ற
விளைமைச்செந்தளி ரணையிட்டுந்த லை
யணியப் பசுபர்க் குளொருத் தனின ற்
றுடைவிளங்கு சயன்முஞ்செய் வார ரி

பாங்கிருந்து பிடிப்பர்கால்கள்சில ர்
வாய்ந்தசெந்தளி ரிட்டுவீசுசில ர்
சிலர்பக்கங்களில் வெகுஇஷ்டப்பெ ற
மிடறிற் சுரபத் ததியொற் றதிக க் ௩
குளுமைகொண்டு கனநயங்கள் பாடுவ ர்
மானூர்க்கு மையல்தரு மாயனு ர் (௱௨)

பார்தமிந்த வகைக்குளோதர ணி
காந்தனுந்த னிஜச்சொரூபம தை
மறைவித்துந்திரு வருளுத்துர்திக ழ்
தளிரொப் புமைசெப் படியற் புதவி த்
தகருநந்த னுடகுழந்தை மாதி ரி

சார்ந்துகொணடு நடக்கையாலுல கை
யார்ந்துகண்டு நகைத்துமேதிரிவ ர்
சுருதிக்குந்துய முனிவர்க்குந்தெ ரி
வரிதப பொருளுச் சிதசிற் சொருப ப்
பரமனந்த குணநிறைந்தகாரண ர்

பாண்சுரும்பு மிழற்றுமாரணி ய
மாம்பிருந்தை யிடத்தில்மேயவெ கு
கிடைகட்டும்பசு நிரைவிட்டுங்க ள
விடையர்க் குளொருத் தரெனச் சொலவி ப்
படிநடந்து திரியுமெங்கள் யாதவ ர்
மாகீர்த்தி யுள்ளஜகந் நாதனு ர். (௪)

இராமகிருஷ்ணர்களைத் தோழர்கள் பனம்பழம் வேண்டல்.

விருத்தம்.

கேவலம்நா டோடிமாட்டுக் காரன்போற்
கிருஷ்ணனுந்த மையனும்வினை யாடுகின்றார்
கோவலரிற் சிதாமா சுபலனென்னுங்
கூறுமவ ருந்தோக கிருஷ்ணனென்போன்
சாவலனே யிவர்மூன்று பேரையாதி
கனவரிசை யுளவிடைய ரெல்லாங்கூடி
மாவலரி ராமகிருஷ்ண ரிடத்திற்சொல்லும்
வாணிதான் பனங்கனிக்கு மேணிதானே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, மிச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

அசோமகாபல்சாலியான ராமராமரா மா இந்த
அவனிமேற்றுஷ்ட நிக்கிரகஞ்செய்யுங்கிருஷ்ணகிருஷ்ணகிருஷ்ணா *

அநுபல்லவி.

சகாயம்நீங்கள்செய்யவேணும்நீங் தக்சாட்டுக்குச்சமீபத்தி லே
முகாமைப்பனங்காடிருக்குது மொழிந்தோமுன்ஸமக்ஷபத்தி லே(அசோ)

சரணங்கள்.

க. அந்தப்பனம்பழங்கனமிக வுந்தானே பூமி தனிற்ப
ரந்துவீழ்ந்துகிடக்குதிதோஸாமி ஸாமி *
பிந்தியின்னஞ்சிலகனிவிழும் பெலத்ததேனுகாசுரனும் மட்டி
அந்தக்கழுதையதிலிருந்துகொண் டடிக்கிறானையாவழியைக் கட்டி(அசோ)

உ. அவனதிககொரேன்ஜா தியிலசுரன் றீயன் துஷ்ட்ட
னவன்பேர்தேனுகன்கழுதைரூபனாம் பேயன் *
கவடராமவன்பந்துக்களுங் கழுதைக்கூட்டமாய்க்கூடிக் கொண்டு
எவனையுமண்டவொட்டாமலங்கு மிருக்கிறான்சேதியின்ன முண்டு(அசோ)

ங. மனிதனைத்தானேயாகார மாய்க்கொள்வதி னாலே யொரு
ஜனங்கிட்டுகிறதில்லை யந்தப்பனைவன மேலே *
கனருசியுமுளதுவேதெய்வீ கவாசனையுடனே சேருங்
கனிவாசமிதோநாலுதிக்கிலுங் காற்றுக்கொண்டுவருதே பாரும்(அசோ)

ச. வாசனையைக்கண்டந்தக் கனிசாப்பிட வேணும் என்றே
யாசையெங்களுக்கிருக்குக் கிருபைசெய்யுங் காணும் *
மாசிலாப்பலராமனுடனினம் மனதுக்குருசித்திருந்தாலெல்லோருங்
கூசாமலவ்விடஞ்செல்வோம்நந்தகுமாரவேணுகோபாலனே வாரும்(அசோ)

இராமகிருஷ்ணர்கள் தேனுகாசுரனை யடித்தல்.

விருத்தம்.

பலமுள்ள வுங்களா லந்தத்தால
பலமெங்க ளுக்கெல்லாங் கிடைக்கவேணும்

நலமுள்ள புருஷர்களே யென்றுவேண்டி
ராமகிருஷ்ணர் களைப்பரவுந் தோழராயர்
குலமுள்ள பேர்மேற்கரு ணைகடாக்ஷந்
கூர்ந்தவர்கள் கூடவரத் திருவைகுந்தத்
தலமுள்ள வருந்தால வனத்திற்சென்றார்
தாக்கினார் தேனுகன்பேர் போக்கினாரே.

தரு, இராகம்-அடாணா, ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

பனைவனத்தையுந்தேனுக னெனவனத்தையும்ராமரும்
பாலகிருஷ்ணருஞ்சேர்ந் தடித்தாரே.

அநுபல்லவி.

தனைவருந்துமவர்பனங் கனியருந்தும்படியாகத்
தக்கோரெல்லாங்கூடி மிக்கவிளையாடிச்
சத்தமிட்டேங்கொடிய கர்த்தபமுற்றும்மடியப் (பனை)

சரணங்கள்.

க. பனங்காட்டுக்குள் நுழைந்துபல பத்திரன்கை விசைத்தார் மன்னா
பனமரங்களைமதயானைபோற் பாணியினா லசைத்தார்
கனங்காட்டுங்குழற்கோவியர் கனதனங்களைப் பிசைத்தார் பனங்
கனிவகைகளையுதிர்த்தசத்தங் காடெங்கிலு மிசைத்தார்
குணங்காட்டித் தேனுகன்
சினங்காட்டிக் கழுதையாய்
வனத்துப்பூமியுங் கிடுகிடு முந்து
கனைத்துத்திடு தி டெனவோடி வந்து
பிணைத்திக்கால்ராமன் மார்பிலெ றிந்து
மனத்தத்தியனுஞ் சூழ்ந்துதி ரிந்து
அதைக்க உதை புதைக்க மனம்
பதைக்கக் கண்கள் புதைக்க முன்கா
லாலேபுழுதிநிறைத்துமேலேமிகவுமுறைத் து
ஆரம்பஞ்செய்கிற கோரம்பலராம னுருந்தெரிந்தங்கே வீரம்பொருந்தினா ர்
அத்திச்சினமும் பெருக வெத்திக்கினரும் உருகச்
சுத்திப்பனையும் அருக வெத்திப்பிரபலந் தருகப் (பனை)

உ. ஒருகைபாலந்தக்கழுதை யுடகால்களைப் பிடிக்கப்பின்னும்
உயரவுஞ்சுழற்றிடத்தேனுக னுயிரையெமன் குடிக்க
பரியகழுதைப்பிணத்தாற் பலபத்திர னடிக்க வந்தப்
பனைமரந்தானேவேருடன்சாயப் பார்மீதிலே மடிக்க
பெருராசி யாம்பனை
மரராசி யதுகளும்
ஒருமரமீதே யொருமரஞ் சாய்ந்து
வரிசைகளாகச் சிலமரம் வீழ்ந்து

பிரசண்டவாயு வடிகொடு மார்ந்து
தருசிலசில நடுங்குதற் சேர்ந்து
தரிக்கக் கரம் மரிக்கப் புகழ்
விரிக்கப் பூமி பரிக்க வந்த
சங்கருஷணர்விளையாட வங்கந்தசுரனைச்சாடத்
தாலமரங்களுல் லோலகல்லோலமாய்ச் சாலவசைந்தது மேலுமற்புதமாய்ச்
சக்கரத்தவனும் அவனே மிக்கப்புகழ்வை பவனே
அக்கரத்தனுமுன்னவனே சொற்கட்டறிமன்னவனே (பனை)

ஙூ. குறுக்கும்நெடுக்கும்நூல் களைக்கொண்டேயிசை தூசு போலக்
குருகுலமன்னுவுலகமெல்லாங் குறுக்குநூலாய்ப் பேசு
சிறக்கும்அரிநெடுக்குநூலாய்ச் சேர்ந்தேதுய்ய தேசு இந்தச்
செகமதிலெங்கும்நிறைந்திருக்குந் திஷ்டடாந்தந்த ராசு
மறக்குமோ ஞானிக்கு
நிறக்குமோ வேறொன்று
நிறுக்குமரங்க ளெனப்பி றந்தது
மறைப்பொருள்ராம னசைத்த சைந்தது
முறைக்குளிதென் னற்புதஞ்சி றந்தது
மறுத்துமுன் தேனுகனுமி றந்தது
வகையாய்க் கண்டு மிகையாய் நெஞ்சு
புகையாய்க் கோடும் பகையாய்ப் பெரு
வாயன்குழுக்களுங்கூடி மாயனிருவர்முன்னோடி
வந்துயுத்தத்துக்கி சைந்திடுபோதிலே யந்தராமகிருஷ்ணருந்தங்கள்கைகளால்
மட்டிக்கரதுக் கிறிய ளொட்டிச்சமனுக் கறியத்
தெட்டிச்சடலம் மூறியத் தட்டிப்பனையி லெறியப் (பனை)

இராமகிருஷ்ணர்கள் பனம்பழம் உதிர்த்தல்

விருத்தம்.

சரங்கனிறைற் கரங்களையுங் காலைவாரிக்
கடுவேக மாய்ச்சுழற்றிச் சுழற்றித்தால
மரங்களிலே யெறியவெறி யவுமங்கந்த
வனத்திலுள்ள பனைகளின்மேற் கழுதைப்பிரேதம்
நிரந்தரமாய்த் தொத்தியந்த வசைவிற்பூமி
நிரம்பவுங்க னிகளெல்லாம் வீழ்ந்துவெள்ளைப்
பரம்புசெவப் புக்கறுப்புக் காராகாசப்
பந்தலா மதுக்குவ்வமை முந்தலாமே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் தோழர்களுடன் கோகுலத்துக்கு வரல்.

விருத்தம்.

புருடரா மிராமகிருஷ்ணர் லீலைகண்டே
புரந்தரா திகளான தேவர்புஷ்ப

வருடமாய் வருடித்தட் டாதசஞ்சொல்
 வாத்தியமும் முழக்கினா மனிதரெல்லாம்
மருடீர்ந்து மக்காட்டிற் பனம்பழங்கள்
 வரிசையாய்ப் புசித்துவந்தார் பசுக்களெல்லாங்
கருடவாக னாகிருபையாற் புற்கள்மேயக்
 கண்டிட்டா ரானந்தங் கொண்டிட்டாரே.

தரு, இராகம்-உசானி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

திரும்பிவந்தன — ரே கோகுலத்தைத்
திரும்பிவந்தன — ரே

அநுபல்லவி.

பரம்பிவந்ததேனு காசுரனோடும — க்
கரம்பலவுமெமன் படைக்கேவிருந்திட்டு — ம்
வரம்பிலாதபனங் கனியையெல்லாங்கூ — ட
நிரம்பிவருமாயா தமக்கேவிருந்திட்டு — ந் (திரும்)

சரணங்கள்.

௧. செந்தாமரைக்கண்ணா புண்ணியபுருஷாக — ள்
 செய்யுங்கீர்த்தனங் கொண்டு — மதிக்கவே
தந்தையனுடனே கூடிவரும்போ — து
 தளங்களைசேர்ந்தாயா மிகவுந் — துதிக்கவே
கொந்தவிழுங்கொண்டை மீதுநிறைந்திடு — ங்
 கோதூளியும்மயிலிறகுங் — கதிக்கவே
விந்தையாகியசாட்டு மலாகளு — ம்
 மிகமனோகியங்கமொன்று — விதிக்கவே (திரும்)

௨. கண்ணன்முகமென்னுந் தேனையிடைச்சிய — ர்
 கணகமொனும்வண்டுகளினாலே — பானம்
பண்ணிப்பகலினிற் பிரிந்திருந்த — தா
 பங்கள்தீர்ந்தவர் மனதிலுந்தி — யானம்
நண்ணிவெட்கத்துட னதிவணக்கமு — ம்
 நகைப்புஞ்சோகடைக் கண்பார்வைநி — தானம்
ஒண்ணுமியொண்ணுதலார் வரிசைவரிசையா — ய்
 உபசரித்ததற்கு மென்னவுப — மானந் (திரும்)

௩. வீட்டில்வந்துசேர்ந்த ராமகிருஷ்ணருக் — கு
 மேன்மையுள்ளதாய ரபீஷ்ட — பூரணங்
காட்டியாசீர்வாதங் களையும்பண்ணிபின் — பு
 காட்டிலலைந்திட்டகளைநி — வாரணம்
நாட்டியுடம்பெல்லாம் பிடித்துத்திருமஞ் — ச
 னம்பண்ணியாடையாபரண — மேரணம்
பூட்டிசசந்தனமும பூசியாரங்களு — ம்
 போட்டுபசரிக்க யாதுவ — வாரணம் (திரும்)

௬. வழிநடந்திட்ட விளைப்புத்தீரநல் ல
வகையாயறுசுவை பதார்த்தமுட னன்னம்
பழுதில்லாமலுப சரித்துஞ்சாப்பிட ப்
பணிவைத்துமெத்தையிற் றிருக்கண்வளர்த் தின்னங்
தழையும்பலபத்திர ராமருடன்கிருஷ்ண ன்
சவுக்கியமாயிருந் தார்கள்பிர சன்னம்
வழுவுதிலில்லாமலனு தினமும்பிருந் தா
வனத்திற்சஞ்சரித்த மகிமைகளைச் சொன்னந் (திரும்)

கண்ணன் விஷஜலமுண்டதோழர்களையும்
பசுக்களையும்பிழைக்கச்செயல்.

விருத்தம்.

அடச்சலத்தைத் தொடுத்தகர நடத்தனிசர்த் திடப்பலண்ட மதினிறைந்தோன்
மடச்சலத்தைத் தடுத்தடிமைக் கிடைச்சறவிர்ந் திடச்செய்யும் வானோர்கோமான்
கடச்சலத்தில் வடத்தளிரிற் படுத்தெழுந்து மிடப்பிளையாங் கண்ணனிங்கே
விடச்சலத்தைக்குடித்தவர்க்குக்கடைக்கணருள்கொடுத்தெழுப்பிவிட்டாரன்றே

தரு, இராகம்-காபி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

பசுபாலரும்ஆனினங்களும் விஷஜல *
பானம்பண்ணினார் மன்னனே கிருஷ்ணனாலேபின்
பிராணனுண்டானார்மன்னனே *

அநுபல்லவி.

அசுரபயங்கரரச் சுதனைரநினைக்கின்றே யே
அரிலீலைதெரிகின்றேயே யபிமன்சே யே (பசு)

சரணங்கள்.

க. ராமனில்லாமற்றோழ மார்களுடனேயெ மு
ஞநதி திரத்திலே
பூமன்பசுமாடுகள் மேய்த்துக்கொண்டிருக்கி ற
பொழுதுச்சி நேரத்திலே
தாமந்தவிடையரும் பசுக்களும்ஆடி மா
தவெயிலின் கோரத்திலே
தீமையோர்போல்வருந்தித் தாகத்தினாலேகாளி ங்
திவிஷஞ்சேர்நாரத்திலேகொ ரேத்திலே (பசு)

உ. இந்தச்சலமொருவ ருஞ்சாப்பிடக்கூடா த
தென்றேபிரசித்த மானதும்
அந்தவிஷஜலத்தை விதிவசத்தினாலேயு ண்
டவர்க்கெல்லாமுயிர் போனதும்
மந்தைமந்தையாய்க்கீழே விழுந்தாரதைக்கண் டு
மாயனுங்கிருபை யானதுந்
தந்தமுதப்பார்வையா லிடையர்பசுக்களையு ங்
தான்பார்த்துயிருண்டான துஞ்சொன்னேனதும் (பசு)

க. கருமுகில்வண்ணன்பார்க்கப் பிழைத்துநினைவுவந்த க்
கனைவிட்டெழுந்து நாடி
ஒருவாக்கொருவர்பார்த்து இந்தவிஷஜலத் தை
யுண்ணும்பிழைத்தோமென் றுடி
கருணைகடாக்ஷஞ்செய்தார் கோவிந்தனென்றுமவ ர்
கருத்திலெண்ணிக்கொண் டாடி
அருமையருமையிதற் புதமென்றுசொலிக்கொண் டு
வாசனையறிதேடி நல்லாயர் பாடி (பசு)

ருரு - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ருசு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

எண்ணிரண்டா மத்தியாய மிதனிற்கண்ண
னெமுனைமடு விற்காளி யனென்னும்பாம்பை
நண்ணிநிக் கிரகித்தவன்பத் தினிகளான
நாககன்னி யருந்துதிக்க வநுக்கிரகந்தான்
பண்ணியுஞ்ச கலவித்தைக் கிடமாய் நின்றார்
பனம்பழங்கள் பக்ஷித்த சந்தோஷத்தால்
அண்ணலுங்கா ளியன்படமாஞ் சபையினின்று
மானர்தக் கூத்தாடி னதுவுஞ்சொல்வாம்.

கண்ணன் எமுனையில் நின்ற காளியனை நீக்கினனென்று
சுகப்பிரம்மரிஷி பரிக்ஷித்தாசனுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

காளிந்தி யென்றுமின்ன மெமுனையென்றுங்
கனவரிசை யாயுரைக்கும் நதிதானுருங்
கேளுமையா பரிக்ஷித்தே யதுவேகிருஷ்ணை
கிருஷ்ணபணி விஷம்பரவிக் கிடப்பதாலெ
வாளுமிந்திக் கின்றகொடுங் குணத்தைநீக்கி
மாநதியைப் பரிசுத்தம் பணவுமெண்ணிக்
காளியனும் பாம்பதனைத் துரத்திவிட்டார்
கண்ணன்றன் நீலமணி வண்ணன்றனே.,

சுகப்பிரம்மரிஷியைப் பரிக்ஷித்தாசன் காளியன்வரலாறு வினவல்.

வெண்பா.

நல்ல யமுனை நதியாக்கிக் காளியனைச்
செல்லவிட்டா ரென்று தெளிவாகச் - சொல்ல

வருட்சித்த முள்ளசுகா சாரியனை நோக்கிப்
பரிட்சித்து ராஜனுரைப்பார்.

தரு, இராகம்-எமுனாகல்யாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லும் வினைவெல்லும் சுகப்பிர்ம்மரிஷியே.

அநுபல்லவி.

அல்லல்தீரும்நல்லஞான வல்லவரோவல்லவரே. (சொல்)

சரணங்கள்.

க. மாயனுமகாதமான மடுவுக்குள்ளே கிடந்த
தீயபாம்பைப்பிடித்ததென்ன செயலங்களே நடந்த
தோயம்மடுவிலவன்வெகு யுகமாய்வாசந் தொடர்ந்த
மாயமென்னமாயமென்ன மாயமென்னமாயமென் ன (சொல்)

உ. விருகாளியன்றுரத்தப்பட்ட வயணமென்ன நேமி
க்ருதினபடிமுடிக்கும் பகவனேயவர் பூமீ
தோரிடையராய்ச்செய்தலீலை யுசிதமது சாமி
குருநாதனேகுருநாதனே குருநாதனேகுருநாத னே (சொல்)

ரு. இருவினையும்நீக்கும் கிருஷ்ணலீலாமுத பானந்
திருத்தியடைந்தோமென்ற வர்செப்புவாரதி தானம்
பரமகுருநீர்செய்கிற பாகவத கானம்
பிரமானந்தப்பிரமானந்தம் பிரமானந்தப்பிரமானந்த ஞ் (சொல்)

கண்ணன் காளியனென்னும் பாம்பினைக் கட்டுண்ணல்.

விருத்தம்.

காவலனு மிதுசொல்ல முனியுஞ்சொல்வார்
காளிந்தி யாற்றிற்கா ளியபணிக்கு
மேவுவிஷாக் கினியாலே கொதிப்புக்கண்டு
வேகமுள்ள ஜலம்நிறைந்த மடுவொன்றுண்டாய்த்
தாவிவரு பக்ஷிகளும் நேரிட்டாகா
சத்திலுற்று லதுகூட வெரிந்துவீழுங்
கோவரசே யந்தவிஷ வேகஞ்சேர்ந்த
கொடுமைதா னகாதமுள்ள மடுமெய்தானே.

திபதை, இராகம்-ரீதிகெவுளை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அந்தவிஷஜலத்திற்ப டிந்துவராநின்றகா ற்
றதுதானெந்தமட்டுக்கும் வீசும்
அந்தமட்டுக்குமுள்ளம ரங்கள்பிராணிகளு ம்
பேசும்

உ. ஆயருடன்பசுக்கள்பரு கியுயிர்பிழைக் க
வரியமுதப்பார்வை பார்த்தாரே

தியதுஷ்டநிக்கிரகஞ் செய்யவவதரித் த
ஸ்ரீதரன்மடுமுன் னோர்த்தாரோ

ங. கொடியவேகத்துடனே விஷபராக்கிரமமு ங்
கொண்டுமந்தவிஷத்தி னாலே
கெடுதலாயிருக்கின்ற நதியையுங்கண்ட ரி
கிருஷ்ணஸாமியாம்நெடு மாலே

ச. இடுப்பைநன்றாயிழுத்துக் கட்டியொட்டியாணத் ததை
யேவஸ்திரத்தின்மேலே பூட்டி
எடுப்பாய்த்தோளைத்தட்டிக் கொண்டுந்தமடுவின்க ரை
யிலிருக்குமடம்பினைச் சூட்டி

ரு. அந்தவுயர்ந்ததானவ டம்புமரத்திலே றி
யதிவேகந்தனைநெஞ்சிற் பதித்தார்
விந்தையாயதனுனியிலி ருந்துகிருஷ்ணனந் த
விஷமடுவிற்கிளம்பிக் குதித்தார்

சு. எல்லாமரங்களுமங் கெரிந்துபோயிருக்க வு
மிந்தவடம்புநின்ற தேதா
வல்லாமையுள்ளகிருஷ்ணன் பாதங்கிடைக்கும்பாக்கி ய
மகிமையிருந்துவிஷ் ணுவுராதா

எ. அன்னாளிற்கருடாழ்வா ரமுதங்கொண்டுவரும் போ
தமரத்திருந்துசெல்ல லாச்சு
இன்னமுதத்துளியடம் புக்குக்கிடைத்ததவ்வி ஷ
வேகமதற்கில்லாமற் போச்சு

அ. பலமுள்ளபுருஷன்குதித் தவேகத்திலேமடு ப்
பாணியுமுல்லோலகல் லோலஞ்
சொலக்கேளதனற்காளி யன்பெருமூச்சனைய த்
தொடுத்தாரேகிருஷ்ணனிந்திர ஜாலம்

கூ. அனர்த்தவிஷசஷாய ஜலத்தலைபயங்க ர
மாகநூறுவிற்கடை தூரம்
நனைக்கப்படக்குதித்தார் கேளுமாதிபக வ
நாராயணர்தன்னதி வீரம்

கo. அனந்தபலமுள்ளகிருஷ் ணனுக்கிர்தநூறுவிற் க
டைவாரியிறைத்தது தானே
நினைந்தாலீதோராச்ச ரியமாசொல்லுமன்ன வ
னேயபரோட்சஞான வானே

கக. மடுக்கொண்டகாளிந்தியிற் குதித்துவிளையாடியு ம்
மதயானைதும்பிக்கையி னாலே
யடிக்கிறப்போற்சலத்தில் யாதவகுலதீ ப
ரடிக்கின்றசத்தங்கேட்டப் பாலே

கஉ. அகியானகாளியனுந் தானிருக்குமிடத்து க்
தவமானம்வந்ததென்றெ ழுந்தான்
சகியாமற்கட்செவியா மவனுஞ்சீறிக்கொண்டு மா
தவனைப்பார்த்துக்கொண்டோடி வந்தான்

கங. பார்க்கரம்மியராயுஞ் சுகுமாரராயுநீ ல
பயோதரவண்ணராகக் கொண்டும்
ஏர்க்குந்திருமறுமார் பராய்ப்பீதாம்பரந்தரி த்
திருக்குமிடையழகுங் கண்டும்

கச. அழகுள்ளமுகத்திலே மந்தகாசம்பொருந் து
மவர்பயமின்றிவிளை யாடச்
செழுமைகொண்டிடுஞ்செந்தா மரைமலரைநிகர்க்கு ந்
திருவடிகளுடனே கூட

கரு. கண்ணனிருக்கக்கண்டு மருமஸ்தானங்களி லே
கடித்துடம்பெல்லாஞ்சுற்றிக் கொண்டான்
பண்ணவற்குவிரோதி போலுங்காளியனென்னு ம்
பாம்பன்கிருஷ்ணனைநேராய்க் கண்டான்

கசா. அந்தப்பாம்பினுடலினுற் சுற்றப்பட்டுங்கை கா
லசைக்கக்கூடாதவராப் போலும்
இந்தக்கவடநாடக சூத்திரதாரிநின் ற
தென்னவென்றுவிளம்ப மேலும்

கண்ணனைக்காணமற் றேழர்கள்வருந்தல்.

விருத்தம்.

காளியனும் பாம்புடலைச் சுற்றிக்கொள்ளக்
கைகால்க ளசைக்கக்கூ டாதவன்போற்
காளியனன் நின்றதுகண் டாயர்தாமி
கவுமார்த்தி யடைந்தார்மன் னவனேகேள
வாளுடபி ராணன்சித்தம் பொருள்பெண்டிர்மால்
வகையெல்லாங் கண்ணனிட மொப்பிவைத்தே
நீளன்ப ரானவர்கள் துயரடைந்த
நோக்கே ளரிலீலைச் சினக்கேளே.

திபதை, இராகம்-நீலாம்புரி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தொடருமிடையரெல்லாம் மிகவிதனத்தினு லே
சோகம்போட்டுவீழ்ந்தாரே குருகுலனே
கிடையானிரைகளுடன் கானேகிடாரியெல்லா ங்
கேளும்நெஞ்சுடைந்ததே குருகுலனே

உ. கதறியதுகளெல்லாங் கண்ணன்மேற்கண்ணைவைத்து க்
கண்ணீரைச்சொரிந்ததே குருகுலனே

பதறியந்தவேளையி லாயர்பாடியிலங் கே
பாரும்நடுங்கித்தையா குருகுலனே

ங. வானத்திருந்துகொள்ளிக் கட்டைவீழ்ந்திடக்கண் டு
வாடினார்கோபரெல்லாந் குருகுலனே
ஏனத்துருவன்றெண்ட ராகுமிடையர்க்கெல் லா
மிடதுகண்துடித்ததே குருகுலனே

ச. இந்தவகையாய்மூன்று விதமான துர்நிமித் த
மெழுந்ததேமூன்றிடத்துங் குருகுலனே
அந்தவகைகயைக்கண்டு நந்தர்முதலாகி ய
வாயர்நடுங்கினரோ குருகுலனே

ரு. பலராமன்கண்ணன்பின்னே செல்லாமலந்தவாய ர்
பாடிவீட்டிலிருந்தார் குருகுலனே
செலககிருஷ்ணன்றோழருடன் கூடிப்பசுவின்பின் னே
சென்றதறிந்தாராயர் குருகுலனே

சா. சாவிலாவின்பின்னைக் கோவிந்தன்சென்றதெண்ணி க்
கலங்கியஞ்சியஞ்சியே குருகுலனே
சாவிலாக்கண்ணனுக்குச் * சகரத்திரண்டில்லையை த்
தான்சேர்த்தெண்ணினார்பாருங் குருகுலனே

எ. முகில்மெய்யரானதிரு முகுந்தன்வல்லமைக ளை
முனிவரறியார்களோ குருகுலனே
மகிமையுள்ளாராமந்தக் கண்ணனையாயர்பா டி
மனிதரறிகுவாரா குலகுலனே

ஆய்ப்பாடியார் கண்ணனைத்தேடல்.

விருத்தம்.

அச்சுதரி டத்தினிற்பி ராணன்சித்த
மதுகளையே வைத்திருக்கு மாயரெல்லாம்
மிச்சமாய்ப் பயந்துதுக்க சோகத்தாலே
விருத்தரொடு பாலர்பெண்டி ருடனேகூடப்
பச்சைக்கு ழந்தைகளாங் கன்றைத்தேடிப்
பசுக்களைப் படியோடி வருமதைப்போல்
இச்சையாய்க் கண்ணனையே காணுங்காத
லேறுவா ரோடினதுங் கூறுவாரே.

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணனைத்தேடினரோ தேடியெல்லோருங்
கண்டங்கே கூடினரோ *

---

* சகரத்திரண்டில்லையை-என்பதற்கு, சாவை, என்றர்த்தம்.

அநுபல்லவி.

விண்ணோரனுகூலனை விஜயகோபால   னா
யெண்ணியெண்ணியேநாடி யெங்கென்றுபுண்ணியகோடி (கண்ண)

சரணங்கள்.

க. கோகுலத்துள்ளோரெல்லாங் கூட்டங்கூட்டமாய்க்   கூட்
வாகுலத்தாலேகிருஷ்ண னெங்செங்கேயென்று   தேட
தாசமுற்றோடக்கண்டு தம்பிபலனை   நீட
நாகரீகமாய்க்கண்ட ராமன்னகைகொண்   டோடக் (கண்ண)

உ. தங்களிஷ்டனுங்களென்னன் றன்னடியைப்   பிடித்தும்
அங்கங்கேயுணிநின்று மடையாளத்தைப்   படித்தும்
எங்கெங்கேயென்றுதேடி யிதையமிகத்   துடித்துங்
கங்கையெமுனை சென்றுங் கண்ணுல்முத்தை   வடித்துங் (கண்ண)

ங. கொடியுடன்வச்சிரமங் குசமடையாளங்   கண்டும்
இடையரடிகளுட னெக்குளப்படி   மண்டும
நடுவிலரியடிகள் நாடியிதென்றே   விண்டும்
வடிவழகனம்பியை மறவாமலன்பு   கொண்டுங் (கண்ண)

ச. சுருதிபலவழியைச் சொன்னுலுமதன்   பாலே
பரதத்துவத்தைநாடிப் பார்க்கும்யோகியர்   போலே
கருமுகிலடிநாடிக் காளிந்திக்கரை   மேலே
வருபோதிற்கண்டாரையா மன்னனேயொருக்   காலே (கண்ண)

ரு. காளிந்திமடுவிலே கருநாகமோரவ   னைக்கத்
தாளுந்தடக்கைகளுந் தானசையாதி   ருக்கக்
கேளுமாயர்களெல்லாங் கிருஷ்ணனைக்கண்டார்   தக்க
வாளெல்லாந்தம்பித்துப் பொம்மையைப்போலாகினார்   மிக்க (கண்ண)

சா. ஆயர்தம்பனமாக வாக்கள்மிகவுங்   கூவ
வேயையூதுவான்செய்யும் விந்தையென்னகு   லாவ
தூயவவர்மகிமை தோணலெவர்களுண்   டாவ
தோவரசனேயின்ன முனைக்கிறேன்தேவ   தேவ (கண்ண)

ஆய்ப்பாடியார் கண்ணனைக்கண்டு வருந்தல்.

விருத்தம்.

அடர்த்தியா யாயர்கள்மூர்ச் சையையடைந்தா
    ரந்தப்ப கலிடத்தி லாசையுள்ள
விடைச்சியரும் பாம்புசுற்றிக் சொண்டதங்க
    ளிஷ்டநா யகராங்கண் ணனையேபார்த்து
மடக்கொடிமா ரெலாந்திருமால் சினேகிதத்தை
    மந்தசா சத்தையவர் கடைக்கண்பார்வை
திடத்துடனே சொலியிருந்த வார்த்தைதன்னைச்
    சிந்திப்பா ரரியையவந்து சந்திப்பாரோ.

கண்ணன் பாம்புக் கட்டைநீக்கி வெளிவரல்.

விருத்தம்.

இடையர்பைந்தொடியர் மிக்கவுந்துய ரொழுந்துமங்கவர்கள் தங்களுக்
கிஷ்டநாயக னிலாமல்மூவுலகு மேசமாய்க்கதியி லாததாய்
மடமையானவர்க ளெண்ணினார்பினையும் மைந்தனைப்பரவி விதனமோ
மாதெசோதையி னிடத்தில்வந்தவள் வருந்துதற்கினைய தாகவே
நெடியகண்கள்சொரி நீருடன்னருகில் நின்றுகண்ணனுட நெறியெலாம்
நேர்மையாகவுரை செய்துகொண்டுஜய நீலவண்ணன்முக மீதிலே
படியவேவிழிகள் வைத்துமங்கவர்கள் பருமரங்களென நின்றனர்
பாரதாவினை நேரதாயறிவை பரமஞானபரி பாகனே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அந்தமில்லாக்கண்ணன்ஜீவனதுக்சந்தம தென்றே தாமே
யாயர்பாடியில்நந்தனைமுதலானோர்கண்டு நின்றே

உ. அம்மடுவில்விழுந்துபிராணனையவர்கள்விட வெண்ணினார்கிருஷ்ண
மர்ம்மமறிந்தராமனங்கனேவந்துதான்றகை பண்ணினார்

ங. இந்தரீதியாய்த்தன்னையேநம்பியிருக்குமாயர் பாடியார் பெண்க
மைந்தர்சொல்லாந்துன்புறல்கண்டுமனிதநெறி நீடியார்

ச. ஆம்புராணொருமூகூர்த்தமதின்வரைநின்றுந் தானே யந்த
பாம்புக்கட்டினின்றுங்கிளம்பினார்பாஞ்சஜன்னியத் தானே

ரு. கண்ணன்தேகத்தைவளர்த்ததாலேகாளியனென்னும் பாம்பும் உடல
புண்ணதாய்மிகநொந்துகுண்டலம்போட்டிருந்ததும் வீம்பும்

சூ. பட்டுக்கோபத்துடனேகூடப்படத்தைமேலதாய்த் தூக்கி யெடு
திட்டுச்சீறிப்பெருமூச்சறைந்துமேதன்னுட மூக்கின்

எ. துவாரங்களாலேநெருப்புப்பொறிசொரிவதற்கு நேரா க
வாரச்சட்டிகாய்ந்ததிலுண்டாகுஞ்சொடிய தழலேரா

அ. தந்தவங்கிபோற்சிவந்தகண்களாலேகிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கொண்
கொந்தளித்திரண்டுமூனையொடுங்கூடும்நாவி லார்த்து

கூ. இருகடைவாய்களைத்துளாவிக்கொண்டேகொடிய விஷாங்கி தாமே
பரவிச்சொலிக்குங்கண்களுமுள்ளபாம்பின்மீதே யோங்கி

கo. விளையாடுகின்றநிதித்தியம்வேணுகோபால ஸாமி பாம்பி
நெளிவறிந்துங்கருடனைப்போலும்சீர்ப்பயராக நேமி

கக. வந்தத்தின்றருணங்கண்டுஞ்சுற்றிவர்தார்சுற்றும் போது சமீ
சிந்திப்போனதுகாளியனுங்கட்செவிவீழ்ந்ததே தாது

கண்ணன் காளியன்மேல் நடனம்புரிதல்.

விருத்தம்.

ஆயிரந்தலைகளுள்ள ததிலேமுக்கி
யங்களாந் தலைகளொரு நூறதாகும்

ஆயிரம்ப டமுமுயர வெடுத்துக்காளி
யபணிகா ளிந்திமடு மீதினின்றே
• ஆயிரமாம் பெயர்படைத்த கண்ணனைப்பார்த்
தாக்கிரமிப்ப துங்கண்டும் தன்மேலேறி
ஆயிரந்த லைப்பணியை யணையாய்க்கொண்டா
ராடினர் தொந்தோமென் ருடினரே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

நாராயணராடினரே நந்தகோபன்மகிட்சிநா டி
நலபுண்ணியமே நண்ணியஸாமி கிருஷ்ணஸா மி .

அநுபல்லவி.

நீரதவணனுனையு மிரட்சித்தயாதவஸா மி
வாரொமுனநதிமடுவிற் காளியபணிபணத்தி ல் (நாரா)

ஜதி.

தஜ்ஜஜந்தகஜந் தஜந்தஜந்தரி ஜகதரிகுகுத ரி
கிடதகதகணக தகுதிமிதகுதரி கிடதகதாந்தா ந்
தகதிந்திந்தினுத கிடதகதகணக தகுதிமிதகுதரிகி ட
தித்தளங்குதளங்குதக திகததிங்கணத்தோ ம்

முறை.

நர்த்தம்புரிகின்ற நந்தநந்தன ரசியதினுடைத லை
களினதுபெரிதுக ளதிலிருதிருவடி பதியுறதாந்தா ம்
அடிகொண்டுங்காளியபணி தலைகுனியவுமுயர் படமணியொளிதர
வித்தையென்பதிருந்த குருமனமகிழ்ந்திட வே (நாரா)

சரணங்கள்

க. மங்களவிக்கிரகமா லங்குகாதிற்குண்டலமு ம்
அங்கதமார்பிற்கவுஸ்து பாரமுந்தகதகெ ன
பங்கயமின்னுள்வலவர் பங்கஜாக்ஷரனாயினி லே
கிண்கிணியொலிக்கப்பாதச் சலங்கை சலின்சலினென்கவே-தஜ்ஜஜந் (நாரா)

உ. வானவர்கந்தருவர் ஞானசித்தசாரணர்க ள்
ஆனகபேரிமிருதங்க வாத்தியங்கள்மிகமுழங் க
மேனகைரம்பமுதலோர் கானம்பாடவுமலர்ம ழை
மேனின்றுசொரிந்துதுதிசி தானமெஞ்ஞானப்பிரம்மானந்தத்-தஜ்ஜஜந் (நாரா)

ந. எந்தத்தலைவணங்கா தந்தத்தலையிலடிவைத்து த்
திந்திமென்றுடிப்படத்திற் றீர்மானந்தீர்ந்திட வே
மந்தமதிமாதுஷ்டனைச் சிந்தைவாடத்தண்டனைசெய் ய
வந்தவர்மிதிக்கரத்தம்ப ரந்துசொரிந்து வருந்திட த்-தஜ்ஜஜந் (நாரா)

ச. ஆட்டங்கொண்டபணியின் கூட்டமானதலைமே லே
நாட்டியமாடுவதற்கு நாராயணனேவல்லவ ர்
மீட்டுமங்கனேகாளியன் வாட்டமாய்க்குருதிகக்கி ட
ஆட்டிவைப்பவரும்விநோத நாட்டியங்காட்டியகுட்டியாய்த்-தஜ்ஜஜந் (நாரா)

காளியன் மூர்ச்சையடைதல்.

விருத்தம்.

பலங்குறைந்து சுழன்றுமுகங் களினல்ரத்தம்
பாய்ந்துகா ளியபணியும் விதனங்கொண்டே
நலங்குறைந்தா யிரம்படமுங் காயப்பட்டு
ரத்தங்க ளொக்கக்கி யதன்மேலுள்ளங்
கலங்கியுடல் மிகநொந்த பின்புதான்சங்
கமத்தாவ ரங்களெல்லாம் படைத்தகண்ணன்
அலங்கிருதா னந்தத்தாண் டவபாதத்துக்
காட்பட்டா னரிசரணத் தாட்பட்டானே.

கண்ணனைக் காளியன் பத்தினிகள் அடைக்கலம்புகுந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

அன்னவே ளையிலின்ன சமாசாரத்தை
யறிந்துகா ளியன்பத்தி னிகளாம்நாக
கன்னியர்க ளாபரணங் குலைந்துவீழக்
கலேசோரச் சொருக்கவிழ வோடிவந்து
குன்னமிதென் றேடுங்குஞ் சித்தத்தோடுங்
குழந்தைகளை முன்போட்டு மஞ்சலித்து
நன்னயநீர் தண்டித்த தெங்களுக்கும்
நலமென்பா ரினியுனடைக் கலமென்பாரே.

தரு, இராகம்-சவுராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாவியிவனைத்தண்டனை பண்ணினதுஞாயந்தான்.

அநுபல்லவி.

பூவிலவதரித்ததும் புண்ணியாவுன்மாயந்தான் (பாவி)

சரணங்கள்.

க. துட்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனம் சுவாமியவ தாரமே
சட்டமைந்தருஞ்சத்துருவுஞ் சரிதானென்ன பாரமே (பாவி)

உ. யாவுஞ்சமமாய்ப்பார்ப்பதாலே யிவனைச்சிட்சை பண்ணினீர்
தேவதேவாவிவனடங்கித் திரியவேநீ ரெண்ணினீர் (பாவி)

ஙூ. அரியுன்கையாற்றண்டித்தாற் றுஷ்டாளினுட பாபங்கள்
சரிவரத்தீர்ந்துசிஷ்டாளாய்த் தானுண்டாம்பிர தாபங்கள் (பாவி)

ச. அதனலெங்களுக்கிதுவே யனுக்கிரக மாச்சுது
பதிதபாவனவுன்பாதம் பாம்பனுக்கு வாச்சுது (பாவி)

ரு. இந்தப்பாம்புஜன்மமிதற் கென்னபாவந்தன் னலே
வந்ததோவதன்மேற்கோபம் வரவுஞ்சம்மதம் மாலே (பாவி)

௬. உம்மாலேயவமானந்தா னுண்டானபாம்ப னவன்
எம்மனோர்க்குமான தனை யிருப்பவனுகு மிவன் (பாவி)

௭. வருந்தியேயிவன்மிகத்த வஞ்செய்திட்டானே பண்டு
திருந்திபேதர்ம்மங்களையுஞ் செய்தானேவன்பாய்க் கொணடு (பாவி)

௮. சாமியெர்தக்காரணத்தாற் சருவஜீவ ரூபரோ
நேமிநீரனுக்கிரகித்த நீதியென்பிர தாபரோ (பாவி)

௯. அரியுன்னடித்தூளிகிடைக்கு மதிகாரம தானது
கருநாகனுஞ்செய்புண்ணியபலங் காணப்படா தானது (பாவி)

கண்ணனைக் காளியன் பத்தினிகள் துதித்தல்.

விருத்தம்.

கருணாநி தியேயுன்றன் றிருவடித்தூட்
காதலினாற் காமங்க ளதனைவிட்டு
விரதாரம் பங்கொண்டு திருப்பிராட்டி
வெகுதினங்க வம்பணினு ளந்தவுன்றன்
சரணோ னுவுமிவற்குங் கிடைத்தன்தயா
தடுத்தாட்கொண் டிவனைரட்சித் தீர்கோபாலா
பரமபுரு ஷாவெனவே துதித்துமின்னம்
பன்னுவா ரரிஜையமன துன்னுவாரோ.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாலகோபாலகிருஷ்ணபரந் தாமா ஹரி
பரமபுருஷனேயாயிர நாமா

அநுபல்லவி.

மூலப்பொருளேகிருஷ்ண மூர்த்தியேவை குந்த
மூத்தர்ஞானஞ்செய்யும் நித்தியானந்தமு குந்த (பால)

சரணங்கள்.

க. தார்க்கவாதிகட்கென்ன கிட்டுந் தத்துவங் கிருஷ்ண
பக்குவஞானிக்குன்மேல் நத்துவஞ் *
சொர்க்காதிபத்தியஞ் சாருவபூ மத்துவம் நல
மிக்கபிர்ம்மாதிபத் தியபாம கத்துவந் *
திக்கெங்கும்விளங்குஞ்சக் கிரபட்டம்யோக ஸித்தி
தக்கபிறப்பில்லாதுந் தானிச்சியார்க ருத்திற் (பால)

உ. பாவத்துக்குற்பத்தித் தானம தாயுங் கொடுங்
கோவத்துக்குவசிய மது வாயும் *
ஆவத்தைச்செய்யுகின்ற விஷத் தீயும் மிஞ்சித்
தீயகண்களுஞ்சிங்கப் பல்லும் வாயும் *
மேவித்திரியுமிந்த வியாளராஜனுக் குந்தன்
பூவொத்ததிருவடிப் பொடிகிடைத்ததே தந்தன் (பால)

௬. பிரமாதிதேவர்க்கு மரிது தானே யுன்றன்
சரணாரோணுவடைந்தான் பெரு மானே *
பரவுகொடியபாவ நெறிக் கேகே ரிட்டுக்
கரவுள்ளபணித்தலை பணி யானே *
துரியசமுசாரத்திற் சுழலுந்தேகிக்கு மென்ன
வுரியதர்தயிசுவரிய முண்டாச்சுதேபிர சன்ன (பால)

இதுவுமது.

அளவிலயிசுரியமுள வருட்டானபகவனெல் லாருள்ளும்நிறைபுருஷனே
யரியரிநின்மகிமையறி யொண்ணுமோகான்மாவே யாகாசமாதியாக
வுளபஞ்சபூதங்க ளெல்லாம்நிறைந்திடவு முரியபூதாவாசரே
யுலகம்யாவுக்குமுனி ருக்கின்றபூதரே யுரைசெய்காரணபரனுநீர்
வளமைதருகாரண தீதபரமான்மனே வந்தனம்வந்தனமையா
வருஞானவிஞ்ஞான நிதியறிவுபிரகாச வல்லசத்தியுநிறைந்தாய்
தெளிவானபிரமமே யகுணவனந்தசத்தி யுளவாவவிகாரனே
செம்மையாகின்றதரு டன்மையானந்தகர சின்மயாநந்தசுதனே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாசுதேவனே சரணஞ்சரணமை யா
வரதகோபாலகிருஷ்ணஸா மி.

அநுபல்லவி.

ஆசைவலையிற்சிக்கி மோசம்போகாமலுன் ற
னருட்பாற்கடலைவேண்டி யிருப்பாரவர்கள்ப வ
மோசனனேயுன்பாதத் தடிமையானவ னை
முனிவாயாசெங் கனிவா யா (வாசு)

சரணங்கள்.

௧. ஹரிஹரிபிரகிருதியுள் ளவரெல்லோருக்ம்போலிரு ந்
தனந்தசத்தியுள்ள பிராகி ருதரோ
விரிவானகாலரூப ராயிருக்குங்கால ரோ
வேதவேதாந்தரோ யச் சுதரோ
பெரிதாங்காலசத்திக்கே யிடமாங்காலநாப ரோ
பெருமைசிறுமையில்லா வற் புதரோ
கருணாநிதியேசிருஷ்டி யாதசமையசா க்ஷி
காலவயவசாக்ஷி யுன் னதரோ
உரைசெய்விசுவரொன்று முலகஸ்வ ரூபரோ
யுலகையெல்லாம்படைத்த பதும நாபரோ
பரவுலகையறிந்த பரஞான தீபரோ
பகருமுலககா ரணரோபிர தாபரோ (வாசு)

௨. பஞ்சபூதங்களுந்தன் மாத்திரையிந்திரியங்க ள்
பன்னுடபிராணனென்னும் நாரணரோ
நெஞ்சபுத்திசித்தமிப் படியாகச்சொல்லுகின் ற
நிலையதானசகல காரணரோ

தஞ்சர்தஞ்சம்நீருண் டாக்கியபிராணிகளுக்குச் | பூரணரே
சாத்திகாதிகுணத்தைப்
பிஞ்சக்கொடுத்துந்தேகாபி மானவகங்காரத் | தை
விளைத்துமறைந்திருப்பீ | ராரணரோ
பஞ்சாயுதரேயகங் காரமில்ல | னந்தரோ
பாடுவதுன்னையந்தச் சனகச | னந்தரோ
கஞ்சமலர்க்கண்ணரோ நின்னையிந்த | நந்தரோ
காதலனைவந்தீர் கையினில் | நந்தரோ (வாசு)

௩. ஒருவர்கண்ணிலுங்காணு திருக்கின்றகூட்சுமரோ
யுபாதிவிகாரமில்லாக் | கூடந்தரோ
ஒருமையாய்ச்சகலமுந் தெரிந்தவித்துவானீரோ
யுண்டில்லையென்னும்நர | வேடத்தரோ
கருதிலெல்லாந்தெரிவார் கொஞ்சந்தெரிவாரொன்று | ந
கட்டுண்டார்நீங்கினொன்ற | வாடத்தரோ
வருமொருவரனேக மொன்றும்பலவிதமாய்
வாதஞ்செய்வாருன்மாயை | மூடத்தரோ
பரவிபமாயவனே யுந்தனுக்கு | வந்தனம்
பணுதேகமது தேகமல்ல | விந்தனந்
திருவடியும்முதல்லோ பக்தர்க | ளுந்தனந்
தேவதேவனேமற்றத் தனமெல்லா | தந்தனம் (வாசு)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சொல்லுகிறவனுநீர்சொலப்படுபவனுமாய்த்
தோத்திரசட்சுக்களாதியிந்திரியவங்கைகள்
எல்லைகளிலுருவானபிரமாணமுமா
வேதொன்றிலுமபேக்ஷையில்லாதகவியே
யில்லவரோவேதமாமூச்சுக்காற்றுள்ள
மாசாஸ்திரயோகிப்பிரவர்த்தயும்நிவர்த்தி
வல்லுணர்வில் நூலுருவமானபெருமானே
வருவிஜயகோபாலஸாமிவந்தனமே.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அரியேயெங்குநிறைந்து விளங்குஞ்சுத்தசத்து | வ
ராணவாஸுதேவப்பிரத்தியும் | மனனே | யுலக
பரிபாலனஞ்செய்குவீர் ஸ்வாமிகிருஷ்ணராகியு | ம்
பலராமரூபராம்வா | மனனே | *

௨. அனிருத்தனேயுபாஸிக் கின்றவருக்குச்சா | லோ
காதிபதங்கள்தமைக்கொடுப் | பவனே | மாலே
பினுமந்தக்கரணங்களை விளங்கப்பண்ணுங்குண | ப்
பிரதீபருமானமா | தவனே | *

௩. உபாஸிக்குஞ்சன்மங்கட்கு மோக்ஷமபேக்ஷையின் நி
பொவ்வொருகோரிக்கைகளை யுண்டு பண்ணி
யபீஷ்டங்களைக்கொடுத்தும் வெளிப்படாமல்மறை வ
தாயிருக்கும்புருஷ விண்டு *

௪. மனோலயமடைந்தவர்க ளுக்குக்காணப்பட்டோ ரோ
மநதுக்குச்சாக்ஷியுமா னவரோ சாமி
அநகரோயான்மஞான மதனாலறியப்பட் ட
வளவில்லாமகிமையுள் ளவரோ *

௫. சகலகாரியசித்தி யுள்ளோரோயிந்திரியங்க ள்
தம்மையேவற்பண் ணும்ரிஷீ கேசரோ கிருஷ்ணு
புகலுமான்மஞானிகட் கிப்படியிப்படியென் று
போதிக்கும்முனிஸ்ரீநி வாசரோ *

௬. தூலசூக்ஷ்மகதி யறிந்தொன்றிலுமொட்டாம ற்
சுயம்பிரகாசமாயிருப் பவரோ வன
மாலிசகலஜகத்தும் மிடத்திலிருக்கின் ற
வகையாலதிஷ்டானரா னவரோ *

௭. உலகமில்லாதவரோ யுலசத்தையாட்டிவைத் து
முலகுக்குச்சாக்ஷியுமா னவரோ தொண்டர்
கலியகற்றிரட்சிக்கும் நீர்வித்தையவித்தைக்கு க்
காரணர்நேமிக்கரத் தவரோ *

௮. நீலவண்ணனேயிந்த வுலகுக்கிச்சையில்லா த
நீர்தாமேமிகலீலை நண்ணியே யுயர்
காலசத்தியைக்கூடும் முக்குணங்களினாலா க்
கலளித்தலழித்தலைப் பண்ணியே *

௯. அததினடத்தைகளை யறிந்துசன்மார்க்கர்க ளை
யனுக்கிரகிப்பதனையும் நாடுநீர் எங்கும்
பொதுவாய்த்துன்மார்க்கர்களை மிகவுந்தண்டித்துநல் ல
புத்தியைக்கொடுத்தும்விளை யாடுநீர் *

௧0. மூவுலகத்துமெவ ராலுமடக்கக்கூ டா
மூடஜன்மமாகுமிப்பாம் புடலஞ் சாமி
தேவரீர்க்கடங்கின தல்லாதெவர்க்கடங்கு ஞ்
செப்புதற்கெளிதோவுன் னடலம் *

௧௧. மிக்கபெரியோரைக்காத்துந் தருமநிலைநிறுத் த
வேண்டிப்பூமியிலவ தாரம் ஆகுந்
தக்கபொறுமையுள்ளோரோ யிந்தப்பாம்பினுடமூ த்
தனத்தைச்சொல்லுவதும பாரம் *

௧௨. உம்மையறியாதவ னும்மாலேயுண்டான வ
ய நாயகன் இந்தச்
செம்மையில்லாத்தொழிலைப் பண்ணினதுஞ்சரி யே
தெரியாமற்செய்தானையா தியசன் *

கங. ஒருகுற்றமாகுமிதைப் பொறுத்தனுக்கிரகிப் பீ
ருலகரக்ஷகரேமா தவனே இந்தக்
க்ருநாகத்துக்கிதோபிராணன் போம்போலிருக்கு து
கருணைசெய்திரக்ஷியுங்கே சவனே *

கச. மகத்தாநதுககமடைந்த ்வங்களப்ராணனும்ந் த
மணவாளனுக்கருட்கண் பாருமே யிப்போ
வகிப்பாயெங்கள்பாத்தாவுக் குயிர்ப்பிக்ஷைதந்தெங்கட் கு
மங்கலியபிக்ஷையுந் தாருமே *

கரு. பரவுமடுமைகளா மெங்களுக்கினிமேலி ப்
படிப்புத்தியென்றருளு வீரோ யாரும்
பரனேயுன்கட்டளையின் படிநடந்தாற்சக ல
பயத்தையும்விட்டொழிகு வாரோ *

காளியன் மூர்ச்சைதெளிதல்.

விருத்தம்.

நாககன் னியரிவகை துதித்துவேண்ட
நாராய ணனுந்திருவுள் ளமதிரக்க
மாகியங்கே படங்களுங்கா யமதாய்மூச்சை
யடைந்திருக்குங காளியனும் பணியின்மீதே
தாகிடதை யென்றுசா லடிகள்வைத்துந்
தாணடவமா டுதலைவிட்டா ரதற்குமேலப்
போகியுமூச சைதெளிந்து தயின்யமாகிப்
புததிதான் றெளிநததரி சத்திரானே.

காளியன் கண்ணனைத்துதித்தல்.

கலித்துறை.

மெருகுபிரயாசத்தி னல்வருமூச்சையும் விட்டுக்கொண்டும்
அகியானகாளியன் சேஷாங்கசாயியை யஞ்சலித்தே
மகிதிருமாதிரு வோரும்வருடும் மலாப்பதனும்
பகவனைத்தோத்திரஞ் செயதங்கைக்கேளுயர் பார்த்திவனே.

தரு; இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாராயணனேஜகந் நாதா வெனை
ரக்ஷித்தருளுஞ்செம்பொற்பாதா *

அநுபல்லவி.

பேராயிரமுள்ள ஆராவமுதேயெ ன்
பிழைபொறுத்தருளாபுரி மழைநிறத்தரிய ரி (நாரா)

சரணங்கள்.

க. கொடியநாங்கள்தாமத குணத்திறபிறந்து துட்ட
கோபத்துடனேபர விங்கிசைசெய்துங கெட்ட

நடத்தையுள்ளபேரொங்க ளியற்கையிப்படிப் பட்ட
ஞாயமெல்லாம்அஸத்தா யிருக்கவேவிதித் திட்ட (நாரா)

உ. தேகத்துடனேகூடப் பிறந்ததூர்க்குண மீதே
ஐன்மத்துடன்பிறந்த தெவருக்கும்போ காதே
மாகர்த்தனே தாதாவே யிந்த்ரச்செகந்தா னேதே
வரீர்முக்குணங்களாலே வகுத்ததுவுந்தப் பாதே (நாரா)

ங. மிகவாஞ்சுபாவவீரியங் காந்தியுடனே யோனி
வித்துபுத்திரூபமிவ் வகையாகவுமபி தானி
பகவனீர்ந்தலோகந் தனிலேநாங்களுந் தானிப்
பாம்புசாதியிற்பெருங் கோபத்திலபி மானி (நாரா)

ச. விஷ்ணுன்மாயையால்நாங்கள் மோகம்மிகுந் திடுவோம்
விடக்கூடாவுன்மாயையை யென்னவென்று விடுவோம்
வண்டுழாயனேயுந்தன் கட்டளைக்குட் படுவோம்
மற்றுந்தான்நாங்களென்ன காரியத்தைத் தொடுவோம் (நாரா)

ரு. தேவரீர்மாயையைவிட்டு விடவுங்காரணந் தானே
ஜகதீசனீரேயெல்லாந் தெரிந்தவெம்பெரு மானே
மேவியிந்தக்காரியத்தைச் செயவிட்டுவிட மானே
மெய்யாவுன்றிருவுளம் படிகாத்திருக்கின் றேனே (நாரா)

கண்ணன் காளியனுக்கு விடைதரல்.

விருத்தம்.

நிக்கிரகா னுக்கிரக சக்தியுள்ள
நின்றிருவு ளப்படிக்கே செயலாமென்று
மிக்கவுங்கா ளியபணிந்துத் தியங்கள்செய்து
வேண்டவுங்கா ரியமனித ராகநின்ற
சக்கரபா ணியும்பகர்வார் பணிநீயிங்கு
தரிக்கொண்ணா தொல்லைசமுத்தி ரம்போய்ச்சேர்வாய்
இக்கணமுன் ஞாதியினோ டெண்டிரோடும்
ஏகென்பா ருந்தனுக்கே வாகென்பாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்:

பல்லவி.

இனிநீயிங்கனே நில்லாதே காளியாகடல்
தனிலேசெல்லொன்றுஞ்சொல்லாதே *

அநுபல்லவி.

புனிதமிந்நதிதேடி யனேவோரும்நீராடிப்
புசிக்கட்டும்நலந்தானே ருசிக்கட்டும்ஜலந்தானே (இனி)

சரணங்கள்.

க. இனியிந்தநதி நண்ணவே பசுக்களுடன்
மனிதரும்பானம் பண்ணவே *

உனைநாஞ்சிக்ஷித்தரிதி யுபையசந்தியுமோ　　　　தி
யுசிதம்பாடுவோரொல்லைக் குங்கள்பயந்தேவையில்　　　　லை (இனி)

உ. ஏர்த்துநானுடல்　　பொருந்தும்　இங்குநீராடித்
தீர்த்தோபவாஸ　　மிருந்துந்　　*
சேர்த்தியாய்த்தேவதர்பணஞ் செய்தென்னையர்ச்சித்தக்கணந்
தீர்த்திடும்பாவங்களெல்லாஞ் செகத்தார்க்கிதுவேசொல்லாம் (இனி)

ங. த்வுரமணகம்　　விட்டாய்　　கருடபயம்
மேவிவந்திங்கிருந்　　திட்டாய்　　*
சேவடியால்நாமுந்தாளந் தீர்ந்தாடினவுடையாள　　　ங்
காவலாய்க்கொண்டிதுன்றலையே கருடபயமுனக்கில்லை　　யே (இனி)

காளியன் கடலேற்செலல்.

விருத்தம்.

அரவிணையுளவ னருளிதுசெய்ய வாடையாபரணசந் தனமும்
அற்புதஜீவ ரத்தினமாலை யலங்கிருதபூஜனை செய்து
கருடசேதனனை வேண்டியேவணங்கிக் களத்திரபுத்திர மித்திர
கணங்களுஞ்சேர வுள்ளன்பதாகக் கண்ணனைநெஞ்சினில் வைத்துஞ்
சரணைமுப்பிர தக்ஷணம்வந்துவந் தனமதுசெய்துகா ளியனுஞ்
சமுத்திரத்தீவை யடைந்தனன்மன்ற தக்ஷணமதில்விஷந் தீர்ந்தே
ஹரியரிலீலா மானுஷவிக்கிரகபகவானரு ளாலே
யமுதமாய்ருசிக்குஞ் சலமுளதாக வாகியதெமுனையா நதியே.

௰சு - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௰எ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அத்தியா யம்பதினே ழிதனிற்காளி
யனைமடுவிட் டேத்துரத்திக் கனாயிலேறிச்
சுத்தியபே ரரிபணியால் வளையப்பட்ட
துயரிலாய்ப் பாடிக்கு வராமற்றனே
அத்தினமி ரவிலெமுனைக் கரையின்பாங்க
ரனைவோருந் துயில்போதிற் காட்டுத்தீசூழ்ந்
தத்திலே நின்றுமிர க்ஷித்தானென்ப
தறைவதாந் தொண்டருளம் நிறைவதாமே.

காளியன்வரலா றுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பரிசுத்த மாயெமுனை யானதென்றும்
பணிகடல்மேற் சென்றதென்றும் முனிவனங்கே

உரையிட்ட வகையறிந்தே ராஜன்கேட்பார்
ஊணிமுனங் காளியனி ரமணகத்திற்
பரவியிருந் தவனிந்த மடுக்கேன்வந்தான்
பாம்பெல்லாங் கருடற்கா சாதிருக்கப்
பரிவற்றே காளியன்மாத் திரமென்செய்தான்
பகரென்பா ரதைச்சொலுவர் சுகனென்பாரே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னவனேகேளாய் பாகவதவுத்தம
மாபாக்கியசாலிநீயே *

அநுபல்லவி.

என்னும்ரமணகத்தி லிருந்தகாளியனுங் கா
ளிந்திமடுவினிலே வந்திருந்தகதை யை (மன்னவ)

சரணங்கள்.

க. பன்னுமுன்னொருபெரு மரத்தடியினிலெல்லாப்
பணிகளானதுந் தரித்து
நின்னயஞ்செய்துமாத மாதங்கருடனுக்கு
நிலையாய்ப்பலிகள் பிரித்து
இன்னதென்றுதான்திட்டம் பண்ணியிருந்ததை யா
என்றுற்கேளும் விரித்து
பன்னகங்கட்குங்கரு டோபத்திரமில்லாமற்
பலிதீர்த்துக்கொண்டதாகுங் கலிதீர்த்துக்கொண்டவனே (மன்)

உ. பருவத்துக்குப்பருவ மந்தமரத்தடியிற்
பலிகொடுக்கவிசைந்து
வரிவைத்துத்தங்கள்தேக ரக்ஷணைநிமித்தியம்
வயினதேயற்குத்தந்து
விருதுகட்டிப்பாம்பெல்லாம் பக்ஷித்துப்போடுவதை
வேண்டாமென்றுதொடர்ந்து
ஒருநாகம்பலிகொண்டு மற்றதின்வழிபோகா
வுறுதிபண்ணிக்கொண்டதை யறிதிமேல்நடந்தது (மன்)

ங. சத்துருதேவியின் பிள்ளையாயிருக்கின்ற
காளியபணிதாணீது
புத்தியின்றித்தானதி பலனென்றுந்தன்விஷத்தைப்
போலெவர்க்குங்கிடையாது
சத்தியிருக்குதென்றுங் கருடாழ்வாரையெண்ணமற்
றன்வீதத்தின்பலியாதும்
வைத்துக்கருடனுக்குப் பலியுங்கொடாமல்மற்றோர்
வரிப்படிவந்ததையுஞ் சரிப்பிடித்துப்போட்டானே (மன்)

ச. தானுங்கொடாமற்கொடுப் பாரையுங்கொடுக்காமற்
றடுப்பானையாவதிபூடன்

ஏனிந்தமதிகெட்ட பேனக்காயாசோமாவெ ன
றெடுத்தாலுந்தான்குடி கேடன்
என்றருந்தியாகம் பிராணத்தியாகமேயல் லா
லென்னசொல்லுவேன்வி ராடன்
மானின்றனையவந்த வகைபோற்காளியப
மடத்தனத்தினலிவை தடுத்தானின்னமுங்கேளு ம் (மன்)

௫. கட்செவிகாயளிலும் தன்பலிமற்றப்ப லி
களுங்கருடனைச் சேராமற்
பட்சித்துப்போட்டானேயா விஷசர்வத்தினா லே
பகவானிஷ்டலாய் பாராமற்
கட்சிகட்டவுங்கண்டு மதிவேகத்துடன்வந்து ங்
காளியன்மேற்கோபந் தீராமற்
பட்சிராஜனவனைச் சிட்சிக்கவேணுமென் று
பரபரப்பாய்த்துரத்தி வரவராக்கிரமித்தா ர் (மன்)

௬. வேகத்துடனேவந்து மேல்விழுங்கருட
விஷப்பற்படையெடுத் தானே
ஆகம்படபடத்துக் காளியனுனவனு ம்
அனேகம்படமெடுத் தானே
சேகரமாய்க்கொடியன் நாவைத்துளாவிக்கொண் டு
சீறிமூச்சைவிடுத் தானே
மாகொரேங்களான கண்களாற்பார்த்துவிஷ ம்
அடித்தான்பற்களினலே கடித்தான்கருடனை யே (மன்)

௭. மதுகயிடவனைவென்ற விஷ்ணுவைச்சுமப்பவ ர்
மாவேகந்தான்படைத் தாரே
கதுமென்றேதாட்சியர்க்குப் புத்திரராயிருக்கின்ற ர்
காளியனெஞ்சுடைத் தாரே
கதிகோபங்கொண்டவனைத் தள்ளிவிட்டுஞ்சுவர் ண
காந்திச்சிறகாற்புடைத் தாரே
அதனாற்காளியனஞ்சிக் கருடன்வரக்கூடாதா ம்
அந்தமடுவிலோடி வந்துவிட்டானைய னே (மன்)

இ து வு ம து.

வி ரு த் த ம்.

கருடனம்மடுவில் வராதிருப்பதற்குக் காரணங்கேணீ பண்டொருநாட்
கனபசியுடன்வந்த மடுவிற்சரிக்குங் கயலினையெடுத்திட வந்தத்
தருணமங்கிருந்த சவுபரிமுனியாந் தபோநிதிவெகுவித மாகத்
தடுக்கவுங்கேளா தடத்தினலந்தச் சலசரராஜனைக் கலுழன்
ஒருமிஷத்திற் கொண்டுபோயதனை யுந்தினமற்றுள சேல்க
ளுந்துயரடைய வருந்தவனம்மீ னுக்கெலாங்க்ஷேமமுண் டாகக்
கருணையாற்சொனது விமடுவிலினிமேற் கலுழன்வந்திதுகளைத் தொட்டாற்
காலனுமிவனை யேதொடவென்றார் காளியனதுவறிந் தனனே.

கண்ணனை ஆயர்கள் கண்டு மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

இப்படிச்ச வுபரிமுனி சாபமங்கே
யிட்டதுகா ளியனல்லா லெவர்தெரிந்தார்
தப்புதலில் லாச்சாபக் கோட்டையாமந்
தமடுவிலே வசித்தவனைத் துரத்திக்கண்ணன்
அப்படியே மடுவைவிட்டுங் கரையிலேற
வாடையா பரணஞ்சந் தனபுஷ்பாரஞ்
செப்பமாஞ் சீவரத்தின பரணராகத்
தரிசிப்பா ராயரெல்லாம் பரிசிப்பாரே.

தரு, இராகம்-சவுராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காளியமர்த்தனக் கிருஷ்ணனையாயர்க ள்
கண்ணாரக்கண்டா ரோ.

அநுபல்லவி.

இரு தாளிணைற்றலைமீது தாளந்தீர்ந்தகியனை க்
காலிந்திமடுவிட்டக் கடலிற்செல்லவும்விட் ட (காளி)

சரணங்கள்.

௧. இந்திரியங்கள்பிராணனைச்சேர்ந்தது போலே மிகச்
சந்தோஷத்துடனெழுந்திருந்துங்கிருஷ்ணன் பாலே *
வந்துபிரீதியாய்க்கட்டிக் கொண்டார்கள்மென் மேலே நல்ல
சுந்தரமுள்ளகோபா லனைக்கண்டத னாலே *
நந்தனெசோதையும் பைந்தொடிரோகி ணி
நன்னயமாங்கோபக் கன்னிமாராவரு ஞ்
சிந்தைகள்தானைம கிழ்ந்துபசுக்களு ஞ்
சேர்ந்ததெல்லோருங்களி கூர்ந்துமகிழ்கையைசே ர் (காளி)

௨. மாலின்மகிமை யறிந்த பலராம னோ வந்தும்
ஆலிங்கனஞ்செய்துமங்க காஸம்பண்ணி னோ *
சேனுங்விருக்ஷம்பசு காளைகன்றுகள் பேரோ அய்யா
சாலவுஞ்சந்தோஷத்தை யடைந்தேயிருந் தாரோ *
ஏனும்வ்விடத்தின் மேலேமரங்க ளு
ஞ்சென்றுற்கேளும்முன் னேதான்விடாக்கி னி
யாலேபட்டதொருக் காலேசெங்கண்ணன் க
டாக்ஷத்தினலந்தக் காக்ஷியையென்சொல்வே ன் (காளி)

௩. அந்தணருங்குருமாரும் சம்பதியாய் மிக்க வந்து
நந்தனைக்கண்டுன் மைந்தன்காளியன்பி டிக்கப் *
பிந்தியுந்தெய்வாதீன மாய்விடவும்பி ழைக்க இதே
யுந்தந்தபோபலனென்று கொண்டுபச ரிக்க *

வுந்தானேபாக்கியமி குந்தவெசோதையு ம்
உத்தமிகைவிட்ட புத்திரன்வந்ததா ல்
அந்தமடியினி லுந்தான்வைத்துக்கட் டி
யானந்தக்கண்ணீரைத் தானேயுதிர்க்கவு ங் (காளி)

கண்ணன் காட்டுத்தீயைவிலக்கி ஆயர்களை ரக்ஷித்தல்.

விருத்தம்.

இதன்மேலுஞ் சூரியாஸ் தமனங்கண்டே
ராத்திரியிங் கேதானே யிருப்போமென்று
மதுசூத னன்சொலவுங் கேட்டுராமன்
மற்றுமுள வாயர்கள்மா தாபிதாக்கள்
அதிகமாம் பசுக்கிடைக ளெல்லாங்கூட
வந்தயமு னைக்கரையில் பசியால்வாடி
னதுங்காட்டுத் தீயாலும் வெதும்பும்போது
ரக்ஷித்தா ரனலையரி பக்ஷித்தாரே.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

கனலையாகருஷித்தா ரே கிருஷ்ணன்பக்தர்மேற்
கருணையையருஷித்தாரே *

அநுபல்லவி.

பணகந்தலைமீதா னந்தத் தாண்டவர்
பதிதபாவனர் துளபம் பூண்டவர்
அனகருலகெலா மளந்து நீண்டவர்
அகிலலோகசாக்ஷி யான ஆண்டவர் (கனலை)

சரணங்கள்.

அர்த்தராத்திரிவேளை நித்திரைபண்ணும்போர்கள் களைக்கக் காற்றி
னுலுண்டானகாட்டுத்தீ நாலுபக்கமும்வந்து வளைக்கப் *
பத்தித்தகிக்கவாரம் பித்ததைக்கண்டுமன திளைக்க ஆயர்
பாடியாரெல்லாமெழுந்தோடவோடத்துன்பத்தைவிளைக்க *
வைத்தவிதியெண்ணிப் பரபரப் பாயும்
மாயமானிட ரீசவர ராயும்
சத்திமிகுமரியரி நீர்தந்தை தாயுஞ்
சரணஞ்சரணமென் றடையவங்க னேயுஞ் (கனலை)

மகாபாக்கியசாலிகிருஷ்ணா கிருஷ்ணாகோபாலலனார்வ ப்ூமா வாரும்
மட்டிடக்கூடாதபராக் கிரமமுள்ளோனேபல ராமா *
அகோரமாகியவிந்த நெருப்புவளைந்திப்படி வேமா வும்மை
யடைந்தவெங்களையெல்லாந் தகித்தாலெப்படிப்பிழைப்போமா *
அசோமகாப்பிரபு விந்தக்கனலைக்க ண
ணாலேபாருங்க ளெங்களாற்றடுக்க த்
தகாதையாதேவ நீரேயிரக்ஷிக்க க்
தருணந்தருணமென் றிடையருந்துதிக்க க் (கனலை)

௬. ஒருவிடத்திலும்பய மில்லாவுமதுதிரு வடியே நாங்க
ளுறுதியாய்நம்பினோமென்றெல்லோருங்கூவினரிப்படியே *
திருமால்தன்னைச்சேர்ந்தபேர் கிலேசங்கண்டனரந்தப் படியே யரி,
ஜகதீசராயுங்கால சக்தியுள்ளவனந்தரப் படியே *.
திருவாழிக்கரத்தர் கமலக் கண்ணினர்
தேவகிநந்தனா முரலிப் பண்ணினர்
மரகதமேனியருளத்தி லெண்ணினர்
வாயைத்திறந்தங்கே பானம் பண்ணினர். (கனலை)

கஎ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

கஅ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அறுமூன்றா மத்தியாய மிதனிற்றானே
யரிவஸந்த குணகிரீட் டிமகாலத்தின்
முறையாக விராமனொடும் விளையாட்டாடி
மூடனாம் பிரலம்பா சுரனைமாட்டிக்
கறைவனனாங் காளியன்ப டத்திலாடிக்
கண்டவரப் பலிஷ்டனா மசுரனுக்கே
இறுதிசெயு முன்னமவன் றோளின்மீது
மேறினரெனமுனிவர் கூறினாரே.

கண்ணன் கிரீஷ்மகாலத்தை வஸந்தகாலமாக்கிவிளையாடல்.

விருத்தம்.

அதன்மேலுங் கண்ணர்களி கூருநெஞ்ச
ராஞ்சுற்றத் தாரசூழ வேணுகானம்
இதமாகச் செய்துகொண்டு பசுநிறைந்த
விடைச்சேரி வந்தடைந்த கோவைக்காக்கும்
அதிகவட முளமாயை யாலிவ்வாறாய்
அரிராமா விளையாடும் நாளிலங்கே
பதிவான கிரீட்டுமத்தை வஸந்தமாக்கும்
பண்பைகி யறியெனுடை நண்பனீயே.

தரு இராகம்-கல்யாணி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆனியாடிகள் சித்திரைவைகா சி
யாகவேவிளையாடினார்கண்ண ன்.

அநுபல்லவி.

தானவரிசையினில்வேணு கானஞ்செய்துகிருபையூணு ம்
மானிடருமானஹரி யானவரும்மானிலத்தி ல் (ஆனி)

சரணங்கள்.

க. எங்குமுள்ளபி ராணியை வாட்டுமோம்
இஷ்டமில்லாதிருக்குங்கி ரீட்டுமம்
அங்குமுண்டானதைத்தூர வோட்டும்
அடவியிருந்தை வஸந்தத்தைக் காட்டுமோம்
பொங்குஞ்சீதமும் வாசமும் மந்தம்
பொருந்துங்காற்றினுல் லாசமும் மூவி
தங்குணங்களபிர காசமும் நல்வ
ஸந்தகாலஸா வேசமும் *
பங்கஜாக்ஷர்ஷாட் குண்ணிய பரிபூரணரரி புண்ணியர்
திங்களொப்பாய்நிறம் நண்ணிய ஐயராமனேடிசை பண்ணிய
சங்கமேந்தி யங்குபிரசன் னங்களுஞ்செய் துங்குளிர்ந் த
செங்கணருள் பொங்கவும்ந லங்கனிந்த லங்கிருதமா ய் (ஆனி)

௨. வந்தகிரீட்டும காலத்திற் கூட
மலையருவிபாந் தெங்கு மோடத்
தொந்தமாயதன் சத்தங்கள் நீடச்
சுவர்க்கோ ழிகத்துஞ் சத்தத்தை மூடக்
கந்தமூலஸ பீஷ்டமும் நிறை
காட்டிலுள்ளவி ருட்சமும் நிழல்
தந்துகிருஷ்ணக டாட்சமும் பெற்றுத்
தான்வஸந்தமபிரத் தியட்சமும் *
செந்தாமரைகரு நீலமுஞ் சிறந்தாம்பலின்மலர்ச் சாலமுந்
தந்துலைக்கொண்டோலமுந் தழையோடையின்கல் லோலமுஞ்
சந்ததம்ப ரந்திடந லந்தினம்பு லுந்தனா தி
றைந்திருந்தி சைந்திடும்வ னந்தினங்க ளந்தரா வே (ஆனி)

௩. அருவியோடை நதியலை மோத
அடவிப்பூமி யெங்குந்தானே சீத
நிர்வியேகுளிர் காற்றுகள் போத
நீண்மரநிழல் விட்டக லாத
திரவிவீசிய வெய்யலாம் அங்கி
யென்பதாலென்ன செய்யலாம் மடுக்
கனமணற்குன்ற தையெலாம் அலை
கலந்துசேறுகள் மொய்யலாம் *
பரவுமதன்மேலே புல்லும் பரிதிக்கதிரங்கேன் செல்லுஞ்
சரசிருகவாசம் புல்லுந் தணியாவேனிலைத்தான் வெல்லும்
நிராமய புராணசக் கராயுதக் கராவென ப்
பராவுநிர்ச் சரர்ள்முனிச் சுராளும்விப் பிராள்துதிக் க (ஆனி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மலர்நிறைந்து மதிகாந்தி யுடனேநாநா
வர்ணங்க ளாயிருக்கும் பசுக்கள்பட்சி

மலியவொலி செயவண்டு மயிலும்பாட
மாநகுயிலுஞ சாரசமுந தொனிககமிகக
நலமுடைய பிருநதையிலே விளையாடடாடி
ராயாகணணா கோபாலா பசுககளசூழ
சொலுமுரலி நாதமதைச செயதுகொணடுஞ
சோலைதான சென றனாமா லீலைதானே

தரு, இராகம புன்னுகவராளி, அடதாளசாபு.

பலலவி

சாமியிபடடி விளையாடினா கிருஷ்ண
சாமியிபபடி விளையாடினா *

அநுபலலவி.

பூமீ துறைமினனுக சம பூமிககும மணவாளா
நேமிபிருநதாடவியில ராமனுடனேகூட (சாமி)

சரணஙகள

௧. மாநதளிர யிறகுரகை பூஙகொத்து மிநத
வகைமாலையலஙகாரம பாஙகொதது *
* சாநசமுமபலபத்திர ராஙகொதது மிடையா
சனவரிலைசயுஞசோநது தீஙகதது *
சாநதிகொணடாடுவாா சிலாசிலா கைசசனைடோடுவாா சிலாசிலா
சோநதவேணுகானஞ சிலாசிலா தெளிவாசப்பாடுவாா சிலாசிலா
திருமாலுடனஞசெயது வரவுமறறவர்ரீ
சரிதைபாடுவாாசிலா முரலிவாசிபடாாசில ா
சரயணடைலவீணைகள சிரவலாயவாசிபபாாக ள
சரியாயகதைதராளமபோடடுப பரவிசசபாசென வே (சாமி)

௨. கொமபுவாஙகொாணு பிடித்த தூதி மிகக
கொணடாடிடரியரியென ரேதி *
யுமபரானவாதாமே யிடைச சாதி வேஷத
தொடுமறைநதுகொணடு பசு மேதிச *
குமபலமேயககிடபோகளாய நநத கோபருகதரவினுலே மநத
அமபுஜாக்ஷராமகிருஷ்ணுள முநத வாடிபபாடிததுதிததாரோ யிாத
அடவாகவேசிலுபபாக குடுமிகளையுநதரி த
திடுமேராமகிருஷ்ணாகளு மிடையருடனுநகூடி த
திடமாயலைநதிக ளடவியினிலுமநல ல
தடபதிலுமறைநது நடவிடகாயகாபோ ல (சாமி)

௩. தாணடிதலுடனசுறறும விளை யாடல பினனும
தளளவிதலுந தூககிப போடல *
பூணடிமுபபதுடன கைபபோ ராடல இனனம
புதுமைபாகிய நடனம பாடல *

---

* காநதன - எபபொருடகு மிறைவன.

ஈண்டொருத்தராடலுக் கேரவே யரியும்ராமனுர்தானே சேரவே
வேண்டும்பாடகராகி நேரவே மேளங்களுமுழக்கித் தீரவே
மெத்தஅவனாச்சிலா கித்துத்துதிகள்செய்பி ர
புத்தனத்தையுங்காட்டி வித்தையருமையைப்பி ர
சித்தஞ்செய்துபிருந்தாரண்ணி யத்திலனேகமாய் வி
சித்திரஞ்செய்தார்பரி க்ஷித்துமகாராஜ னே (சாமி)

ச. வில்வக்காயாலெறிவா ரொருபுறங் கும்ப
விருக்ஷபலத்தாலெறிந் தொருபுறம் *
நெல்லிக்காய்பிடித்தெறிந் தொருபுறம் யார்க்கும்
நேராயகப்படாம லொருபுறம் *
நல்வரிசைக்கண்பொத்தும் லீலையும் நாடிமிருகபக்ஷி போலேயுங்
கல்வித்தவளைத்தத்தி ஞலேயுங் கலந்தபரியாசங்க ளாலேயுங்
காசினிபுகழும்பொன் னூசலாடலுடனு ம்
ராஜமந்திரிலீலை தேசப்பிரசித்தமாமு ல்
லாசவிளையாட்டின்மே லாசைகொண்டவர்போ ல
வேசங்கருஷ்ணரும் வாஸுதேவகோபா ல (சாமி)

பலராமன் பிரலம்பாசுரனை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

மலைநதியுங் குகைசொடிவீ டிதுகளுள்ள
வனங்களிலு மோடையிலு மிடையர்கூடக்
கலகலென்றே யொலிசெய்மணி யுள்ளமாடு
களைமேய்த்துங் கண்ணர்பல ரிருக்கும்போது
நலவிடையர் வேஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
ராமகிருஷ்ணர் களைச்செயிக்க வேணுமென்றே
வலிமைசெய்து பிரலம்பா சுரன்வந்தங்கே
மாட்டினன் பலரவனை வீட்டினாரே.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிடித்தா ரோ பிரலம்பாசுரனை
மடித்தாரோபலரோ *

அநுபல்லவி.

பிடித்தார்பிரலம்ப னுருமாறிவரப்பல்லை க்
கடித்தாரரிகண்ண ரானவர்யோகமா யை
தடித்தாரிடையர்க ளுடன்கூடிவெகுகொட்டம்
அடித்தாரவன்மேலி ராமனோ நவும்வீம் பு (பிடித்)

சரணங்கள்.

க. பிரலம்பாசுரனைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலு ம்
பிரத்தியக்ஷமாகவெல்லாம் அறிகின்ற

திருமாலாகிய கிருஷ்ணனவனைக்கொல்ல ச்
சிந்தித்ததுவும்வல்லா மையுங்கேளும்
வருசினேகபாவனை செய்துசந்தோஷம்பண் ணி
வைத்தானென்பதுசொல்லாம் விளையாட்டின்
குருவாயிருக்குங்கண்ணர் கோபாலர்களையெல்லா ங்
கூவியெங்கிலுஞ்செல்லா மலுங்கூட்டி
யிருவரிருவராக வயதும்பலமுந்தா னே
யிணைகட்டியங்குமுள்ள விடையர்கள்
இருடீகேசராமரா முலகநாயகர்க ளை
யஜமான்களாகக்கொள்ளச் சிலபேர்கள்
பரவாஸுதேவன்பக்ஷத் தினிலுஞ்சிலபேர்ராம ன்
பக்ஷமுஞ்சேர்ந்துதுள்ளப் பலபல
வரிசையாம்விளையாட்டி விளைத்தவர்கெலிப்பார்க் கு
வாகனமாகவிள்ள அப்படியே

பரிபோலத்தூக்கிறவன் பசுவின்பின்னே சென்றும்
பாண்டீரகமென்கிற ஆலடிதனில் நின்றும்
உரமாய்மேலிருப்பானை யிறக்கிவிடுவ தென்றும்
உறுதிசெய்துவிளை யாடினாரசுரனை வென்றும் (பிடித்)

௨. ராமன்கக்ஷிசிதாமன் ரிஷபன்முதலானோ ரை
நாராயணனைச்சேர்ந்தார் முன்கெலித்துத்
தாமவர்மேற்குதிரை யேறவுமங்கவர்க ள்
தானேசுமந்துதிர்ந்தார் மறுகாலிற்
றுமனைக்கண்ணனும்வஞ் சனையடியாலுந்தோர் றை
தான்காண்பிவித்துசேர்ந்தார் சீதாமனை
யேமுகுந்தர்வகிக்க ரிஷபனைப்பத்திரசே ன
னெடுக்கமனதுகூர்ந்தார் பலராம
நாமனும்பிரலம்பாசுரன் றோளிலேறக்கிருஷ்ண ன்
நயனக்குறிப்புக்காட்டத் தானவ
னுமெனவேசங்கருஷணருமறிந்துகொண்டு ம்
அவரிறங்கவுந்தேட்ட முள்ளிருக்க
மாமூடப்பிரலம்பன் பலனையவிஷயமா ய்
மனதிலெண்ணிக்கொண்டாட்ட மாகவோடி
யேமலைநேரசுர தேகமெடுத்தபோது ம்
எடுக்கக்கூடாதவாட்ட மாகச்செல்ல

வேமின்னற்சொடிவீசுங் கருமேகத்தின் மேலே
வெண்மதியானது விளங்குவதனைப் போலே
தீமையசுரன்சொர்ணு லங்கிருதங்களி னாலே
சிறக்குந்தோளில்வெள்ளையு மேறக்கண்டனர் மாலே (பிடித்)

௩. மெத்தச்சொலிகண்களும் புருவங்களினெறிப்பு ம்
வெகுகொரோமாயிருக்கும் வாயினிற்
றெத்துப்பல்லுகளுடன் செம்பட்டைமயிர்களு ஞ்
செந்தழலினைநெருக்கும் மேலெங்குஞ்

சத்துங்கடககிரீட குண்டலகாந்தியு ஞ்
குழவற்புதம்பெருக்கும் படியாகத்
தத்திவிழுந்தசுர ஞகாசத்திலெழும்பு ந்
தன்மையுமவன்றிருக்கும் கண்டுகொண்டு
சித்தங்கலங்கிப்பின்னும் ஞாபகம்வந்துமங் கே
தெளிந்தார்கலப்பைதாரி பிரலம்பன்
எத்தனையோதிரவியங் கிடைத்ததுபோ லே
யெண்ணியாகாசசாரி யாகச்செல்லச்
சத்துருவ்வதைக்க நினைத்துமுஷ்டிபந்தத்தா ற்
ருக்கினூரதிவீரி யவிராமன்
பத்தியவன்றலையி லிடித்ததற்குவமான ம்
பகர்வேன்முனம்வலாரி கைகளால்

அத்திரிமேல்வச்சி ராயுதத்தா லடி
யடித்ததுபோலிடித் தானையாவந்த நொடி
நெத்தனதேங்காய்போல் மண்டையுடைந்துள் ளடி
நினைவுந்தப்பிவாயினூல் ரக்தங்கள்கக்கும் படி (பிடித்)

௪. வீரிட்டுச்சத்தங்காட்டி யெமனுக்குப்பிராண னை
விருந்திட்டான்பிரலம்பன் மலைமீது
போரிட்டுவச்சிராயுதம் பிளக்கவிழுந்தகுன்றை ப்
போலவிழுந்தான்சிலம்பன் அதுகண்டு
நேரிட்டுப்பலராம னேநல்லகாரிய ம்
நீர்செய்தீர்வெள்ளைவிம்பன் என்றிடையர்
சீரிட்டாச்சரியமு டனும்வந்துமிகவு மா
சீர்செய்துமெங்கள்நண்பன் சென்றுபிழைத்
தீரொன்றுமாலிங்கனஞ் செய்துமிகவுந் து
தியெடுத்துமனேகம்பிரீதி களினூலே
யாருந்தழதழத்த மனதுள்ளபேர்களாய்ப்ப ல்
லாண்டுபல்லாண்டென்றோதிக் கூவினூர்கள்
கோரப்பாவிபிரலம்பன் வதங்கண்டுபாரிஜாத ங்
குமுகுமெனும்மலர்ச்சாதி யதைத்தானே
மாரிவருஷித்ததி யாச்சரியங்கொண்டி ரா
மனிங்கனேசெய்யுநீதி நல்லதென்று

சாரிசாரியாய்நின்று தோத்திரஞ் செய்தாரே
சாமிகிருஷ்ணனுமங்கே கருணைமழை பெய்தாரே
வாரிஜநாபரன்பர் துன்பத்தை யெய்தாரே
மாதுஷ்டர்தலைகளை மணிவண்ணன் கொய்தாரே (பிடித்)

யஅ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்,

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்,

கசு-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

இருமூன்று மோராறு மேழுமென்றே
  யியம்புமத்தி யாயத்தில் முஞ்சாரண்ணியம்
பரவியே செலுமாய ருடனேகூடப்
  பசுவினத்தை யுங்காட்டுத் தீவனைக்க
ஹரியதனை வெண்ணெயுண்டாப போலேயுண்டும்
  அவர்களையி ரட்சித்தா ரென்னுங்கதை
யுரைகாரா ஸ்ரீதரனுர் தொகுத்தாரித்தை
  யூணுவீர தம்முருமை தோணுவீரே.

கண்ணன் முஞ்சாரண்ணியத்தில் மாடுகளைத்தேடல்.

விருத்தம்.

வளைபோலும் மேனியனி ராமனிந்த்
  வகைபிரலம் பாசுரனை யாட்டவங்கும்
விளையாட்டின் மேலாசை கொண்டேயாயா
  வெகுதூரஞ் சஞ்சாரம் பண்ணவேயாக்
களும்புல்லை நாடிக்கொண் டேதேச்சையாகக்
  கானகத்திற் செலவிடையர் தேடுகின்ற
வளமுடரி சரிதைகளுங் கேளுமென்று
  மன்னன்பாற் சொல்வாமுனி தன்னன்பாலே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

தேடினார் மாடுகளை யாயர்களும் மன்னு
திருமாலின் விளையாட்டை யறிவாய்சம் பன்னு.

அநுபல்லவி.

தேடிக்கொண்டோடிமிக வாடினர்களேயாயர்
பாடியர்பிருந்தாடவியை நாடியெங்குமேதிரிந்து (தேடி)

சரணங்கள்

க. பசுக்கிடைகளெருமைக் கிடையாட்டுக்கிடை யாவும்
பரந்துபுல்லைநாடிக் காடுவிட்டுக்காடு தாவுந்
திசைக்குளெங்கும்பரவுங் காட்டுத்தீக்கொழுந்து மேவுஞ்
செங்கதிரின்கிரணவேகஞ் சோர்ந்துமங்கு லாவும
புசிக்குந்தண்ணீர்தாகத்தாலும் புனலைநாடிக்கதறிக் கொண்டும்
பசிசகிக்காதேடியுஞ்சீவிக்குப படர்ந்தகாட்டின்மீதே யண்டும்
நிசத்தையறிந்திருந்துமந்த நிலையறியாபோலு மண்டுட
பசுக்காவலருடன்கூடியே பலராமனும்நீல விண்டுந் (தேடி)

உ. அதற்குமேலுமிடையர் தமக்காவிசிலை யான
ஆனிரையைக்காணுமலு மதிதொரையாய்ப் போன
கதிகளுளப்படியிறுலு மதுகள்புல்லை யூனக்
கடிகடித்தபுலலைச்சிந்தும் வழிகண்டும்சி தான
முதற்ருெடார்ந்துபோகும்போது முஞ்சாரண்ணியத்தினிற் சிதறிக்
கதிக்குமாவின்குழுக்கள்வழி தவறிநின்று கதறிப்
படைப்பதுகள்தெரியாமற் பசுபர்மனம் பதறி
முதிர்த்ததாகத்துடனேபெரு மூச்சுக்கொண்டாரோ மிதறி (தேடி)

ங. மனத்திலெண்ணினர்பகவான் வனமாலி யாயர்
வரிசையின்மேற்கருணையென்னு மழைபொழிந்து மாயர்
கனத்தின்சத்தம்போல்முழக் கங்காட்டிக்கனி வாயர்
காட்டிலாக்கள்பேரொழுப்பிக் கனைர்கூவினர் தூயர்
தனத்திற்பயம்பெருகும்பசுச் சங்கமரிபொலி கேட்டும்
அனைத்துங்களிகூர்ந்துதங்க ளாரவாரமதைக் காட்டுஞ்
சனத்துக்கெல்லாந்துயர்தீரச் சந்தோஷங்களைக் கூட்டுந்
தினத்தினத்துக்கும்பல்விதஞ் செய்தார்கிருஷ்ணன்விளை யாட்டுந் (தேடி)

கண்ணன் காட்டுத்தீயையுண்டு ஆயர்களுடன் மாடுகளை ரக்ஷித்தல்.

விருத்தம்.

அரிகூவ வெதிர்கூவிப் பசுக்கள்நின்ற
தறிந்தந்த முஞ்சாரண் ணியத்திற்றனே
தொரையாக வானிரையை யடைந்தாராயர்
சோதைமைந் தரும்பலருந் தாமுஞ்சென்றர்
தருணமதிற் றனிச்சையாய்க் காட்டுளாரைத்
தகியங்கி வெகுபொறிக ளுடனேமண்டிப்
பெரிதாக வளர்ந்ததங்கே சீவீர்க்சென்ற
பேட்டைதான் காட்டுத்தீக் கோட்டைதானே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்டுத்தீக்கோட்டையை யுண்டா ரரியே யாயர்
களையாவொடும்ரக்ஷித்தார் நர ஹரியே *.

அநுபல்லவி.

கூட்டத்திலிடையனுருக் காட்டியபிரலம்ப னை
மாட்டிப்பலராமன்வர வோட்டத்தில்முரலிவைப்பார் (காட்டு)

சரணங்கள்.

க. காற்றுடன்கூடிற்றே காட்டு நெருப்பு மரங்
களுமட்டைமிருகங்கட் கென்ன விருப்பு *
நாற்றிசையும்பரவி வெகு விருப்பு டனே
ரணியசராசரங்கள் சாதம் பருப்பு *

ஏற்றதாய்த்தகிப்ப மிஞ்சி யிடையர்கள்பசுக்க ளஞ்சி
யாற்றுதலில்லாமல் மஞ்சி னனையானைக்கெஞ்சவு றுஞ்சிக்(காட்டு

௨. எமன்பயத்தா லுபத்திரவச் சனங்கள் அரி
யேயென்றெப்படித் துதிவ சனங்கள் *
சமதையதாய்க்கோப ரென்ற வினங்கள் பல
சாலிராமகிருஷ்ணர்க் குவந் தனங்கள் *

எமதிடுக்கண்ணீங்கள் தீர்க்க விதோவருங்காட்டுத்தீ பார்க்க
வுமைநம்பினோமென்ற மார்க்க வுறுதிகண்டவரைக் கார்க்கக்(காட்டு

௩. சகலதருமமுந் தெரிந்த தீரா வும்மைச்
சார்ந்தசுற்றம்வி தனப்படு வாரா *
தருமெங்கள்நாதா நந்தகு மாரா நீரோ
சரணாகதியெங்கட்கா தாரா *

மகாபுருஷரென்றும் விள்ள மாலந்தவுரைகேட் டுள்ள
மகிழ்வாயவர்பயந் தள்ள வாய்மலர்ச்சியது கொள்ளக்(காட்டு

௪. பயப்படாதீர் கண்ணைமூடு வீரோ யென்று
பரந்தாமன்கிருஷ்ண னருளி னரோ *
நயப்படுமென்றிடையர் மூடி னரோ யரி
நாரணர்விநோதமுஞ் செய் தாரோ *

ஐயப்பிரதாபர்காட்டுத் தீயைத் திருமுக்த்தாலுண்ட வாயைய
வியப்பதாரபிமன் சேயே விஜயகோபாலர்தன் மாயை(காட்டு

௫. மாண்டிடாதிடைய ரெல்லாஞ் செழிக்கச் செய்தே
மாதழலையுண்டா ரெங்கும் கொழிக்கப் *
பாண்டீரகாடவியிற் கண் விழிக்க வாயர்
பரமானந்தக்கண்ணீர் வெள்ளஞ் சுழிக்கத் *

தாண்டிமுஞ்சாரண்ணிய மெங்கே தழலெங்கேநாம்வந்தோமிங்கே
யாண்டவர்நீரெங்கள் பங்கே யரிகிருஷ்ணாவென்றார்க ளங்கே(காட்டு

௬. இப்படியோக மாயையைச் செலுத்தும் யோகா
ஸ்ரீசகிருஷ்ணன்மகிமை யாலே வலுத்துஞ் *
செப்புதற்கெளிதோ வென்று சொலுத்துங் காட்டுத்
தீயவிந்ததென்றே மயிர் சிலுத்துஞ் *

செப்பமாயசோதை மைந்தன் றேவனாகுமென்று நந்தன்
எப்புண்ணியமோவென்றுந்தன்னிச்சையாய்ச்சொல்லமுகுந்தன்(காட்டு

௭. மண்ணையும்வெண்ணெயு முண்ட நீல மேக
வண்ணனும்ராமனுடன் சாயங் கால *
நண்ணவானினை திருப்பிக் கோல வேணு
நாதஞ்செய்துகொண் டிடையர் சாலப் *

பண்ணுடன்றுதிகள் செய்யப் பாடிக்குவரும்போ தைய
கண்ணனைக்கண்டாயர் தையல் களுமானந்தங்கொள்ளச்செய்யக்(காட்டு)

கண்ணன் லீலைகளை நினைந்து ஆயராய்ச்சியர்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

நுன்னிடைச்சி மார்க்கெல்லாம் பகற்கணந்தான்
நூறுயுக மாயரியைப் பிரிந்திருந்தார்
பின்னுமந்தி நேரத்திற் கண்டானந்தம்
பெருகியிருந் தார்கண்ணன் றனைச்சுமந்த
உன்னதச்சந் தோஷச்சீ தாமறுதி
யுளவாயர் முகுந்தர்தீ யுணவுங்கண்ட
பின்னனைத்துங் கோவிந்தன் மகிமையென்றே
பேசுவார் வினையைவிட்டு வீசுவாரே.

யசு-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்றிருவடிகளேசரணம்.

உ0-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

இருபதா மத்தியாய மிதனிலாயர்
இராமனொடுங் கூடுகண்ணர் குணங்கட்கொப்பாய்
வருஷாகா லஞ்சரற்கா லமதின்பாங்கை
வர்ணித்து மடவியிற்கார் காலலீலை
புரியுமற்பு தயிசுவரிய கோபவேஷர்
புதுமைகளுஞ் சொல்லுகிறு றென்றேயெங்கள்
நரவ்ரிபு பாஸனைச்சீ தரனார்வியாக்கியா
னஞ்செய்தா ருலகுக்கின் பஞ்செய்தாரோ.

கண்ணனைத் தெய்வமென்று ஆயராய்ச்சியர்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

சுகருணாசெய் வார்மன்ன கேளாயந்தச்
சுந்தரரா மன்கண்ண னிவர்கள்காட்டின்
மிகுதழலைத் தவிர்த்திரக்ஷித் ததுவுமங்கே
விளையாட்டிற் பிரலம்ப வதமுமாயர்
சுகவாணிக் கோவியர்க்குச் சொல்லக்கேட்டுச்
சூழவிருந்த விடையர்களு மிடைச்சியாருந்
தகுதேவ புருஷரிவ ரென்றுமேபாச்
சரியந்தான் கொண்டனரோ பிரியந்தானே.

கார்கால வளமுரைத்தல்.

கலித்துறை.

இப்பாற்சகல வுயிருந்தழைக்க விதங்கள்செய்யும்
அப்பானதையுண்டு பண்ணித்திசைக ளதுவிளங்க
மெய்ப்பாமுருமொலி யால்வானகஞ்சத்த மீறவங்கே
தப்பாமல்வந்தது கார்காலமோரங்கித் தராபதியே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கார்காலவண்மைகேளாய் மன்னனே
கார்காலவண்மைகேளாய் *

அநுபல்லவி.

ஆராவமுதராம்மு குந்த
நாராயணனைநேராய் வந்த (கார்)

சரணங்கள்.

க. நீருண்டமேகமின்னலிடியும் நிபிடமாய்வானை மறைத்தது
பாருமுக்குணத்தால்மறைபட்ட பரப்பிர்ம்மம்நேரா யுறைத்தது
மேருமப்பிரகாசச்சோதிசாத்தீக மேபிர்ம்மம்வானம நிறைத்தது
காருந்தாமதமேமின்னுஞ்சாத்தீகங் கர்ச்சிதம்ராஜஸங் திறத்தது (கார்)

உ. ஜீவனமயமாந்திரவியந்தன்னைச் செங்கதிர்பூமீதே யெடுத்தது
காவலனேயெட்டுமாதயெடுத்தும்பின் கார்காலம்வந்து தொடுத்தது
பூவினிற்றிரும்பத்தமதுகரத்தாற் பொழியமன்னனைக் கடுத்தது
தேவையானபோதுகொடுத்தும்பலத்திற் சேகரஞ்செய்ராஜற்கடுத்தது (கார்)

ங. மேகமாம்பிரபுக்களுலகதாபத்தை மின்னலாங்கண்களாற் பார்த்தும்
ஏகசண்டமாருதமலைத்தலைவ தெனும்பரபரப் பேர்த்தும்
மாகிருபையாய்த்தங்கள்ஜீவனமென்னு மழைவருஷித்த தார்த்தும்
யோகவானேகேளாய்முகிலபோலுலகுக் குபகாரியுண்டோ சாற்றும் (கார்)

ச. வேனிற்காலமென்னுந்தவத்திருற்பூமி மெலிந்தும்வருண தேவன்
றனைத்திடத்தழைத்ததற்குநான் சமதைசொல்லுவ னவன்
ஏனென்றாற்காமத்தைக்குறித்ததவத்தா லிளைத்தசரீரன் யாவன்
கோனந்தத்தேவனேவந்துகாமபலன் கொடுத்ததாலிளைப்புத் தீர்வன் (கார்)

ரு. மலியுங்கார்காலவிராத்திரிகளில் மழைக்காலிருட்டி னெல்லை
சொலுமின்மினிவிளங்கிநவக்கிரகஞ் சோபிதயாக வில்லை
கலியுகத்திலேபாவந்தான்பாஷண்டிகளைக்காட்டிவேதச் சொல்லை
இலசுமற்செய்வததுபோலேயாகும் ராஜனேகேளாய் நல்லை (கார்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மேகந்தான் கர்ச்சித்த வுடன்மண்டூகம்
மிகமுழங்கு மதுக்குவமா னந்தான்ராஜ

சேகரனே நித்தியகர்ம்ம மானபின்பு
சிஷரெல்லாங் குருமுகத்தில் வந்துகூடி
வாகாய்முன் குருவாக்குக் கேட்டபோதே
மாணுக்கர் படிக்கவா ரம்பம்பண்ணும்
மாகனசத் தம்போல வொலிசெயுகத
வனேகண்டாய் கார்காலக் கனேகண்டாயே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, மிச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

வருஷாகாலவர்ணனேகேளுமன்னு ஞானசம்பன்னு
வருஷாகாலவர்ணனேகேளும்மன்னு

அநுபல்லவி.

வருஷாகாலவர்ணனேகேளும் மருள்தான்நீர்ந்துமுந்தனையாளும்
மாயர் தூயர் ஆயர் நேய ர் (வருஷா)

சரணங்கள்.

௧. சர்ய்ந்துபோயிருந்தகூடித்திரநதிகள் சனைகட்டில்லாமல்வருஷா
காலத்திலேவிபரீதபரவாரங்களாச்சதேயுவமை யெப்படி
நேர்ந்தவிந்திரியக்கட்டில்லாத மனிதருடையதேக
நிலைதிரவியசம்பத்துமெப்படிவிபரீதமாகப்போமோ வப்படி
நீலவர்ணமாம் புல்லுக ளடையுங்
கோலக்கருப்புச் சிவப்பு மிடையுஞ்
சாலக்காளம தாய்வெள்ளைக் குடையும்
நாலிராஜர்கள் சேனைத்தொப் படையும்
பாரும் பாரும் நேருஞ் சீரும் (வருஷா)

௨. வயற்களிற்சொந்தலிப்பாடைபயிர்கள் வரகுசாமைசாலி
வரிசையைக்கண்டுமிவிவசாயக்காரர்மகிழ்கொண்டதற்குவமை யெப்படி
செயத்தெய்வாதீனத்தையறியாமற் தேகாபிமானமுள்ள
ஜனங்களுக்கெல்லாந்தேகத்தினிடத்தினிலெப்படிச்சந்தோஷமோ வப்படி
தெளிவுள்ளோ ரிசேவையி னலே
யொளிமிகவும் பெறுவது போலே
வளர்ஜலமிலந் சேர்ந்தொருக் காலே
குளுமையாயெழில் பெற்றது போலே
கோடி கோடி வேடிக் கைநீடும் (வருஷா)

௩. ஆறுகளுடனுங்கூடியகடலும் வாயுவேகத்தினாலும்
அலையினாலும்மேலோலகல்லோலமா யலைந்துகலங்கற்குவமை யெப்படி
தேறலில்லாதயோகியர்மனதும் மன்மததாபந்தகிக்கச்
சித்தம்விஷயகுணங்களுடன்கூடி னத்திற்கலங்குதலாகுமே யப்படித்
திசைபர்விய மலைக ளான
தசையாதுமரி பக்தர்க மான
மிசைசமுசார மதிலுண் டான
விசனமவனாச் செய்வது தான
தென்ன பன்ன மன்னர் மன்ன (வருஷா)

ச. மார்க்கங்களிளம்புல்லுக்களால்மூடித் தடங்களுந்தெரியாமல்
வளர்ந்தபுல்லுக்கள்நிறைந்தசெடியால்மறைந்தநடப்பின்சமதை யெப்படித்
தீர்க்கமாய்மறையோர்வேதத்தையோதி நெடுங்காலமதைமறந்து
திருவைசொல்லாதாற்சுருதிவழிகள்தெரியாமற்போகுமல்லவோ வப்படி

ஜகந்நாதரான கிருஷ்ண மூர்த்தி
மகிமையறிகு வாயே பார்த்தி
வகணமாயவர் மிருந்த கீர்த்தி
பகவஞரண ரவர்க்கார் சேர்த்தி

பாங்கி லாங்கி யோங்கி யோங்கி (வருஷா)

ரு. உலகபந்துக்களாம்மேகங்களிடத்திற் சபலநேயமுள்ள
வோடுங்கொடிபோல்நாடுமின்னலும்நீடித்துநில்லாதுவமை யெப்படி
யலைகின்றவிபிசாரிகளுந்தா னே யொருபுருஷர்களிடத்தும்
ஆணிக்கைகொண்டுதானிருக்காமற் றேணிமைபடிதிரிவா ரப்படி

யணியாய்வானத்தி லிந்திர வில்லுங்
குணமில்லாமல் விளங்குதற் செல்லுங்
குணவிகாரப்பிர பஞ்சத்தைப் புல்லுங்
குணதீதப் புருஷனைச் சொல்லுங்

கோவே மாவே தாவே தேவே (வருஷா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

வெண்ணிலவுபொழிமதியும்மேகமறைப்பதினுலேவிளங்கவில்லை
நண்ணியஜீவான்மாவின்காந்தியால்விளங்குநான்நானென்றே
எண்ணுறுமாணவத்தாலேஜீவான்மாபிரகாசமில்லாதுபோலே
கண்ணனதுமகிமையினதயினங்கேள்கார்காலவிலக்கணத்தைத்தானே.

திபதை இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. மயக்கங்கொண்டுசேமுசாரத்திற் றவித்தொழிவடைந்துதி ரு
மாலரிபக்திவந்தபேர் மன்று
சயத்திற்பாகவதர்வரவைக் கண்டுநடஞ்செய்வதுபோ ற்
சூழ்ந்துமயிலாடினது மன்று

உ. தவத்தினுலுடல்மெலிந்து காமியபலங்கண்டபே ர்
தழைத்திடுவததுபோலே மன்று
தவித்தமரங்களும்வேர்க ளாற்சலத்தையுண்டுமிக த்
தழைத்ததுகள்பரீக்ஷித்து மன்று

௩. ஒழிவில்லாதகாரியமாம் இல்லறத்திற்காமபுத் தி
யுள்ளபேர்சுழல்வதுபோல் மன்று
வழியில்லாமற்சேறுமுள்ளும் பரவுங்காகளைச்சக்க ர
வாகங்கள்விடுவதில்லை மன்று

ச. கலியுகத்திற்பாஷண்டிகள் தூராட்சேபத்தால்வேதமார்க்க ங்
கலங்கிப்பேதமாவதுபோல் மன்று

குலிசபாணிவருஷிக்கவும் பிரவாகமீறியவேயெடுத்து க்
கொண்டதேயெங்கெங்கும்மன்னர் மன்னு

ரு. புரோகிதவேதர்களேவப் புரவலர்புண்ணியகாலத்தி ற்
பொன்மழைசொரிவதுபோல் மன்னு
தராதலத்துயிர்பொருட்டுக் காற்றினேவற்கொண்டுமேக ந்
தான்சொரிந்ததமுதமாரி மன்னு

சு. இவ்வகையாகஅதிவருஷத் துடனேகூடிப்பலவற்று க
கிருக்கின்றகர்ச்சூரவிருட்சம் மன்னு
நாவல்மரக்கனிகளுள்ள வந்தக்காட்டிலரியானவ ர்
ராமனுடன்கூடிக்கொண்டு மன்னு

எ. பசுக்கள்மேய்ந்துமிடையருடன் கூடிவிளையாடுதற்காய் ப்
பரவினர்பிருந்தாவனத்தில் மன்னு
இசைக்குமந்தக்காலத்திலே மெள்ளநடக்கும்பசுக்க ள்
ஏனென்றுற்சொல்கிறேன்கேளு மன்னு

அ. மடிநிரம்பப்பாற்கட்டிருப் பதினாலும்மிகுந்துமேலு ம்
மழைவருஷிப்பதனாலு மன்னு
நெடுகமெள்ளநடந்தபோதும் கிருஷ்ணன்வெகுதூரத்தி லே
நின்றுகூவும்போதுதானே மன்னு

கூ. அரியிடத்திற்பிரீதியினால் முலையினின்றும்பால்பெரு க
ஆனினைகளோடிவரு மன்னு
கருமுகிலும்வெண்முகிலும் போலவேகண்ணனுடன்ச ங்
கருஷணரும்விளையாடுவார் மன்னு

க0. தேன்பொழியும்வனமுமங்கே மான்போலவும்பார்க்கும்வேட ச்
சிகள்செழிப்பாயிருப்பதுவு மன்னு
வான்பரவும்பருவதத்தாழ் வரையினில் வருஷிக்கின் ற
மழைகளுடசத்தங்களு மன்னு

கக. அடிக்கடிசமீபத்திலே யிருக்கின்றகுகைகளையு ம்
அரியானவர்கண்டுகொண்டு மன்னு
தொடுத்தசிலசிலநேரம் பெரியமரங்களுடபொ ந்
துகளிலுங்குகைகளிலு மன்னு

கஉ. மழைக்காகவிருந்துகொண்டு காய்கனிகிழங்கையுண் டு
வாஸுதேவர்வாஸஞ்செய்தார் மன்னு
முழக்கமானமழைசற்றே நின்றிருக்கும்போதில ரி
முகுந்தர்செய்யுஞ்சரிதைகேளு மன்னு

கங. பரிசுத்தமாஞ்சலக்கரையிற் கொண்டுவந்ததத்தியோதன ம்
பாறையின்மேல்வைத்துக்கொண்டு மன்னு
வரிசையாய்ச்சங்கருஷண ரிடையர்களுடனுங்கூ ட
மால்ஸமபோஜனஞ்செய்தார் மன்னு

கச. அந்தவேளைபசுக்கள்காளை சேங்கன்றுகள்சற்றேமேய்ந்து ம்
அதின்வயிறுநிரம்பியங்கே மன்னு

மந்தமாயக்கண்களைமூடிக் கொண்டிளம்புலலுகள்மீ தே
வரிசையாய்ப்படுத்துக்கொண்டு மன்னு

௧௫. ஆனினாபாறகட்டிண்டாரத்தாலுமமேயாதவிளைபினுலு ம்
அசைவுபோடுவனத்தக்கண்டு மனனு
மானிடவிக்கிரகக்கிருஷ்ணன வருஷாகாலத்திலிப்ப டி
வனத்தில்விளையாடினுனே மனனு

சரற்காலவளமுரைத்தல்.

விருத்தம்.

அனையசானபி ராணிபுங்களிப்பற வனைத்தகாரத்தனபருவந்
தனையுங்கண்டுதேனு சசநிபாலிவைகளுந் தழைத்தசெந்நிடுமேஷ்டனி.
யினமனத்தரி வைசதிடநடந்தே யினிவந்தசரற்காலம
இனையதெனறுனா செயதவனறிதுவை யேநறறாபதியே.

இதுவுமது.

விருத்தம

மாசெனனும மேசமின்னிமமலமாமவானும
மனனுலகந செளிவான ஜலங்கமோம்ம
வீசுகுளிர காறறுமெலலெனவுநதாணரவ
விளஙகிவரு சரறசால மதனையன்பா
பாசவினை யகறறியவு ளாயமமெலப
பாரிலவ தரிததாயா பாடிபீதே
வாசனுசெயது வருமொற ராரகேச
வாகளாகணடா ரவாபோலெ வாகளாசணடாரோ

தரு, இராகம ஆனநதபைரவி, மிசசிரதாளம

பலலவி

மன்னனேகேளாய சரறகால
வாணனே கேளாய *

அநுபலலவி

முனனமிருநத வருட விருதுக
செனனவுமெனன செறிதது பொருது
சினனபினனனுசெயது காரினை மிருது
மனனவநதசர மாங்க கருது (மன்ன)

சரணஙகள்.

௧. விருமபிமுனனுலே யோகமபணணிபபின பு
விடடதுறைசிததங கலஙகி யிருந்து
திருமபயோக நிஷ்டையிலசிலேதது ர
சித்தமெபபடித தெளிந்து திருநதும
அவவபோலே இநதப
புவி மேலே மிக

வரம்புசேர்நதி யோடைகள் குளங்கள்
நிரம்புந்தாமரை மலரின் றளங்கள்
கரும்புதேனுண்ண வேபரி மளங்கள்
பரம்பவுந்தெளிந்த ஜல வளங்கள் (மன்ன)

உ. பிரமசாரிபணி விடையாற்குரு ப்
பிரீதிசம்பாதித்து வித்தைகளைக் கற்று
அரிபக்திவந்து துன்பங்களையெல்லா ம்
அடித்தகற்றுவதுண் டேயதை யொற்ற
தாகாபமும் அவனிமேல்
யாகாயமு தமதனை
வருஷித்ததாலும் அரிபக்தி யென்ன
வருஞ்சரற்கால மானதுதான் மன்ன
பரவுமேகமாங் களங்கத்தைச் சொன்ன
வரமுறையாக நீக்கியதே மன்ன (மன்ன)

ந. இல்லறமுள்ளவன் பெண்பிள்ளையு டன்
னேகூடிச்சாங்க ரியமா யிருக்க
நல்லரிபக்திவந் தெப்படிநீக்கு மோ
ராஜனேயப்படித் தானே பெருக்கக்
கல்வி மானே ஞானச்
செல்வவானே கார்கால
வல்லமையாற்பூமி நீரங்கிகா லொத்துச்
சொல்லும்வாறுஞ்சங் கலித்தலொரு மித்து
நல்லோவரிபக்தி போலவிலக் கித்து
மல்லாஞ்சரற்காலந் தானேபரி கஷித்து (மன்ன)

ச. வானப்பிரஸ்தனுட மும்மலங்க ளை
மால்பக்தியானதுவந் தெப்படி நீக்குந்
தானப்படிப்பூமி மீதின்சேறுகளை ச்
சரற்காலம்வந்து நீக்கித்ததே யாக்கும்
ஞானச்சன்று சிகள்நெஞ்சத்
தானத்துறை டினகல
நானுகாமாதியாம் வாசனை மலத்தை
யேனுரணபக்தி நீக்கல்போற் சலத்தை
யேனத்தமுக்குகளா ருஞ்ச பலத்தைக்
கானத்திலோட்டின கார்த்திகை நலத்தை (மன்ன)

ரு. முனிகள்புத்திர வித்தவுலநெனு ம்
முன்றேடணையான பாவத்தையும் விட்டுத்
தனிமைகொண்டுசுத் தானாய்விளங்கிடு ந்
தன்மையறியாயே யதற்குநே ரிட்டுக்
கனங்களோ தனமெனும்
வணங்களோ வருஷித்துங்

கனநிர்ம்மலம தாகியுஞ்ச வேத
வனமாய்விளங்கி னதுஞ்சொல்லொண் ஹை
கனகாம்பரதர ராம்அரி பாத
வனஜங்களைமற வாவிண்டு ராத (மன்ன)

௬. உலகிலுபாத்தி யாயர்கர்ம்மவித் தை
யுள்ளதைநாலிடத் தும்விடுவார் போலே
நலஞானமுதத்தை நாலுபக்கத்து ம்
ஞானிகளகொடுக்காம லேபுவி மேலே
நிலே கண்டே ஒருவன்பாற்
சொல்லுண்டே அதுபோலே
மலைகளுஞ்சரற் காலத்தைத் தொட்டது
பலவிடத்துங்கார் காலம்போற் கொட்டுது
சலமெனவின்றி யேதெளிந் திட்டது
சிலவிடத்திற்புன லோட விட்டது (மன்ன)

௭. குடும்பிகளாயும் மூடருமாம்நர ர்
குறையுமாயுவை வேணடார்க்குவ மானம்
இடுந்தண ணீரில்வாழ் மீனுதிகளா ன
செல்லாமநாளுககுநாள வற்றுஞ்சல தானங்
கடந்த தே மடுக்களை
யடைந்ததே பரிக்ஷிததே
படர்ந்தசமுசாரி யாயுந்தரித் திரன்
தொடர்ந்தகிருபண சிரோமணி நரன்
அடங்காதிந்திரி யன்றவிப்பனி கரம்
பொடுங்கவெய்யல்மீன் றவித்ததே வர (மன்ன)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஞானபரா ளாத்துமாவாந் தேசமீது
நானென்று மெனதென்றும் பேசிக்கொள்வ
தானமம தையுடனே யகங்காரத்தை
யடவிலே மெள்ளமெள்ள விடுவார்போல
வேஜலமுஞ் சேறுகளை மெளளமெள்ள
விடகமொடிக ளிளமைகளை நீககிற்றையா
தேனதனை யுண்டுவண்டு பண்கள்பாடுந்
திருத்துழாய் மார்பனுறை கருத்துளாயே.

தரு, இராகம்-கன்சிட்டு, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சரற்காலவளஞ்சொல்லக்கேள்மன்னனே நல்ல
சரற்காலவளஞ்சொல்லக்கேள்மன்னனே ✽

அநுபல்லவி.

திருக்காதலவனை ஜயவாஸுதேவனுட்
திரிகுணமதையிணை சொலுவதுவே
தரணியுளவர்மகிழ்ந் திடுருதுவே (சரற்)

சரணங்கள்.

௧. உலகில்முனியானவர் தேகத்தின்மீதிலு ம்
ஒழிவுவந்தனுஷ்டானு திக்கரும மானது
வலவர்வேதோச்சாரணங் களையும்விட்டெப்படிதா ன்
மவுனமடைவாரோ வதற்குநிக ரானது
அலைகடலானதுச ரற்காலம்வந்தவுட ன்,
அசையாதஜலத்துடன் சத்தமின்றிப் போனது
ஜலஜநயனன்மரு கனுதவு சேய்
நலமிகுமுரமுள புவியர சே (சரற்)

௨. இயல்பாகுஞானிகள் ஞானம்வழுவாம லே
யிந்திரியங்களைக்கட்டுப் பண்ணுவது போலவே
பயிரிடுவோர்களுங் கார்காலம்போனதா ற்
பலத்தும்அணைகளையு மிறுக்கியுஞ் சாலவே
வயலின்மீதிலேவரப் புக்கொண்டஜலங்க ள்
வரிசையாய்க்கட்டுவோர்க ளேயதற் கேலவே
துயபரமபருஷ னடி மலரோ
நியமமொடுபணிவீர் குரு குலரோ (சரற்)

௩. உடலபிமானிகள்தா பத்துக்குஞானம் போ
லுமிடைச்சிகள்தாபத்துக் குமுகுந்தர் நேரவே
அடர்சரற்காலசூ ரியகார்த்தியா லு யி
ரனைத்துந்தவிப்பதுசந் திரனாலே தீரவே
படியிற்கிருஷ்ணனானவர் யாதவர்களுக்கெல்லா ம்
பதியாகயாதவருடன் விளங்கல் சேரவே
உடுகணமொடுமு முமதிககன த்
திடையொளிசெயு மபிமனுமக ன் (சரற்)

௪. விளங்கவேதார்த்தத்தைக் காண்பிக்கும்பூரு வ
மீமாங்கஉத்தரமீமாங்சம் படித்துக் கொண்டுமே
களங்கமில்லாமலே சுருதிப்பொருளறிந்து ங்
கனசாத்திகமுளார் சித்தத்தைப்போற கண்டுமே
வளங்களாய்நட்சத்திர பந்திகள்மின்ன வே
வானகமேகமின்றியே நிர்ம்மலத்தை யண்டுமே
துளவணியரிசர ணுலமன னே
தெளிவினருளாசெய வருகண னே (சரற்)

இதுவுமது,

விருத்தம்.

ஜனங்களெல்லோ ருங்குளுமை சூடிரண்டுஞ்
சமமாயும் புதுமலரிற் படிந்தகாற்று

மனங்குளிர மேவுதலாற் சரற்காலத்தின்
மார்த்தாண்ட கிரணத்தின் ரூபந்தீர்ந்தார்
கனங்குழைக்கோ வியரெல்லாம் மனதிறைலே
கண்ணனைச்சேர்ந் தெப்படித்தா பந்தீர்ந்தாரோ
அனந்தனாம ருதவனே யிவைநேரான
தருணமதான் சரதிருதுப் பெருமைதானே.

தரு, இராகம்-கேதாரகௌளை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உலகுக்கனுகூலஞ்சரற்காலம் உத்தனாபுத்தி ரா (உல

அநுபல்லவி.

உலகுக்கனுகூலஞ்சரற்காலமதுபூர்ணமைதா னே
உனைசெயவேணதனவரிசைதான்உசிதமே விசிதமாய றி (உல

சரணங்கள்.

க. சகலபேர்க்கருப்பங்களாயிருக்குமீசுராராபபணபுணணிய ந்
தனைசெய்யுமபெரி யோகளோ
அகபதிலொன்றுங்கோராமலிருந்தாலுமெல்லாச்சுபபலங்களு ம்
அடைவுடனடை வார்களோ
யிதையுந்தே பரிட்சிதே யறி
மகிதலர்திலெசரற்காலத்திலேபசுககள்மிருகங்கள்பட்சிகள்பெண்க ள்
வனசயாளகியெ ருகளோ
பகாவேடியபோதும ஆண்வருவந்தமபணிககிரீடிக்க அவைகளுங்கரு ப்
பங்களையடை வாகளோ
பலங்கண்டாய் நலங்கண்டாய் இசை (உல

உ. ஜனங்களைப்பரிபாலனஞ்செய்யும்மன்னவராலேசகலபேர்களு ஞ்
சாதோஷங்களையடை ந்தாலுங்
குணங்களைச்செயதுநாடுகளெங்குஞ்சொரஞ்செய்யுந்திருடாகளெல்லா ங்
கொடியபயங்கொண்டாப போலும்
ரவியினுறு புவியின்மீ திலே
வனஜமலர்களாகினவெல்லாமதுவைவண்டுக்குவிருந்துசெய்திட் டு
மலர்ச்சியானதுமேன் மேலும்
மனைவினைகேருஞசமுதங்களெல்லாமமடங்கியொடுங்கிச்சோபிதமின்றி
வாயடைத்திருப்பதற கேலும்
வகைகண்டாய் பகைவிண்டாய் இந்த (உல)

ங. பரிபக்குவங்களாகச்சிறந்தபயிர்களுடையபூமியான து
பட்டணங்களுந் ஊர்களும்
வரிசையாயிற்றபுதியதுன்பதுமாகக்கிரோணவுத்ஸவங்களும் இன்ன ம்
வழக்கமிருந்த சீர்களும்
மகிமையாய் விகித மாகவே
விரிவாமிந்திரியசம்பந்தங்களா யிருக்கின்றலவுகீகமாகி யே
விளங்குந்திருநாள நேர்களும

பரவுமிதுகளாலும்விஷ்ணுகலையாம்ராமகிருஷ்ணருடனேயும்
பலவுஞ்சோபிக்கும் பார்களும்
பாகவத சேகரனே கல்ல (உல)

௬. மந்திரயோகசித்தர்கள்தங்கள்வயதுசெல்லும்வரைக்குமிருந்து
வருங்காலம்வரக் காணவே
அந்தமந்திரயோகபலத்தாற்றேவதேகத்தையடைகுவாரோ
யதற்குவமானம் பூணவே
ஐப்பசிமே வப்பிரபல மாக

எந்தவாணிபஞ்செய்யும்பேர்களுமெதிகள்மன்னர்கள்விரதநீராட
லேற்பவர்க்கெல்லாந் தோணவே
தந்தம்வியாபாரமெதேச்சாசஞ்சாரந்திக்குவிஜயம்வித்தைகற்பது
தனையெண்ணிச்செல்வ துணவே
சற்குணனே பற்குனன் பேரனே (உல)

உ௦ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உக - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

விஞ்சதியு மொன்றுமெனு மத்தியாயத்தில்
　விளங்குசரற் காலமதி லெசோதைமைந்தன்
மஞ்சனைய திருமேனி மால்பிருந்தா
　வனத்திலா னினைசாத்தும் வேணுகான
விஞ்சையது காட்டுமொலி கேட்டுமாயர்
　மெல்லியர்கு மாம்மயங்கி விரகதாபம்
மிஞ்சியபரி குணத்தைவர்ணிக் கின்றுரொன்றே
　விதிக்கின்றார் ஸ்ரீதரரும் பதிக்கின்றுரோ.

கண்ணன் பிருந்தாவனத்திற் செல்லல்.

விருத்தம்.

செங்கமலமலர்வாடை கொண்டுவருங்காற்றுடனே தெளிந்தநீரும்
எங்குமுளசரற்காலந் தனிலச்சுதரும்பசுக்க ளிடையர்கூட
வங்களைங்கள்பிரியாமல் மலர்த்தேனையுண்டுவண்டு பறவையீட்டம்
பொங்கொலிசெய்யோடைநதி யலைகளுஞ்சூழ்பிருந்தைவனம் புகுந்திட்டாரே.

கண்ணன் வேணுகானத்தைக்கேட்டுக்கோவியர்கள் மகிழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

ஆனினையை மேய்த்துங்கோ பாலர்சூழ
　வரிவேணு கானமது செய்யுமோசை

மானனைய விழிக்கோபி மார்களகேட்டு
மதலாகிரிகொடுகொவ்வை வாயதிறந்தே
தானவரொருவாககொருவா கோலககண்ணன
றனைநினைத்து மாலாடும விளையாட்டெல்லாந
தேனனைய சகிமாரே கேளீரொன்று
செபபுவாா களபழுலக கபபுவாரே.

தரு, இராகம-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம.

பல்லவி.

பாங்கிபாங்கி கண்ணன் வேணுகானஞ்செய்கிறார் கர்ணாமுதமாய்ப்
பலுககியிசை பாடுவாரோ கணநயமாய்க
குலுககியேகூத் தாடுவாரோ *

அநுபல்லவி,

மாங்குயிலமொழியாளெ சோதையாசசியர்பால ர்
வாவிசூழபிருநதாவனததில மேவியேபுலாவிககொண டு (பாங்கி)

சரணங்கள.

க. மயிறறேகைகளைககொணடையிலேகட்டிககொணடுகூத் தாடி
மணிதவேடநதரிததுககொணடுகொஙகிலவிளமலாைரொணடுகாதிலுஞ சூடி
வியபபாயிடையிறபீதாமபரமுடுததிமாாபினமேல் நாடி
விளஙகிடவைஜயநதிமாலையததரிநதுவேணுவைநதிரமவிரல்களால் மூடி
மிகுநதிடுமதரா முததததினால வேணுவை
முகுநதருமகிமைறயபா ரெனுமது தோணுவை
ஜகநதனிலெவருந துதிபபது காணுவை
மகிழநதரிதிருவடி வைபபது பூணுவை
வனமதுபிருந்தையிறகோப ரினமுடனகூடிசசல லாபா
அனையவுயிரககுமபிர தாபா மனோகரமாயபபதும நாபா
வாஙகுபுலலாங்குழ லாஙகிசையோஙகவு ம .
மதுரமழைசொரிவ ரதிசயமேபுரிவ ா (பாங்கி)

உ. கண்ணுள்ளபோகஞகககுககாடசிவேறிலலையிதென் றெணணுங
கனமுளளதோழருடனபசுககளமேயததுமிசைகளடுவேணுகானமபணணுங
கணணனநநதகுமாரனருளமிகுஞசெயலை நணணுங
கடைககணபாரவையுடனேகூடியமுகததைககாணபவாகணணுள்ளோ ரெண
கருநீலநதாமரைபூங கொததுமயிற றேகை [ணுங
வரிசையினமாலைகளதான தொடடிடவுந் தோகை
மரோயனைமீதிறபீ தாமபரநாரி வாகை
உரைசெயவதாரொஙக ளைசோனதபுததிரா டகை
ஒருமையாயிடையாகூடடம பெருகுமவாநடுககொணடாட்டம
முரலிநாதஞசெயயுநாடடங கருமுகிலமெவணமுகி லாடடங
காட்டியுஞசூடடியாய நாடடியககோடடியி ற
கலநதுகூததாடிபோலே நலநதரவுமெனமே லே (பாங்கி)

௫. இந்தவேணுவென்னபுண்ணியஞ் செய்துமிருந்ததோ முன்னே
யாதொருதாமோதரகிருஷ்ணனதராமுத மிதற்குங்கிடைத்தது மென்னே
அந்தவேணுபானம்பண்ணி மீந்தரஸத்தினற் பொன்னே
யுடவிமரங்களெல்லாம்நனைந்துமுருகிச் சலமாகவோடுமென வென்னே
ஆகமவேதபு ராணத்தின்மே லான
பாகவதாமுதபா னம்பண்ணியதி யான
யோகிகள்புளகாங்கி தங்களாகியும் ஞான
சேகரானந்தக் கண்ணீர்விடுவ மான
திருந்திமிந்தப்பாரின்மீதே பிருந்தாவனமாகு மீதே
பரந்தபுகழ்செய்கு தேதே வருந்துதிக்கலாச்சு மாதே
ஜகதரிகுகுதரித கிடதிரிகிடவென த்
தீர்மானங்களுந்தீருஞ் சேர்மானங்களைப்பாரு ம் (பாங்கி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

தேவகிநந் தனரடிச்செந் தாமரைவைப் பதினலே சிறப்பையெய்திக்
கோவலர்பு லாங்குழல்நா தங்கேட்டு மயில்களெல்லாங் குதித்ததங்கே
கோவருத்த னமுதலா மலையிலுள்ள வுயிர்களினி கூர்வதென்றே
கோவியரொ ருவர்க்கொருவர் சொலிக்கொண்டார் திரும்பவங்கே கூறுவாரே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வேணுகானலோலர் விஜயகோபால ர்
விந்தையைக்கேளீர் மின்னரோ அமுதமன்னரோ.

அ நு ப ல் ல வி.

வாணுதலார்பெருக மயலாய்மனதுரு க
மதுரரஸத்தை யூட்டும் முதிரும்வெறியை மூட்டும்
மதனன்கையினிற்காட்டும் விதம்விதமாய்ப்பா ராட்டும் (வேணு)

ச ர ண ங் க ள்.

க. இந்தவனத்திலிருக்கும் மான்கள்மூடமதி களா
யிருந்தாலும்வெகுதன்னிய மாகுமேந்திழை களா
நந்தகுமாரர்விசித்திர வேடர்பலுக்கும்வேணுக் களா
நாதங்கேட்டும்வனத்திற்பெண் மான்களுமையல் களாய்
நாடியாணும்பெண்ணுமாக மான்கள்கூட லேர்க்குமே
நயந்தபார்வையாலுங் கிருஷ்ணனையழகாய்ப் பார்க்குமே
வாடிமின்னர்காமபூஜை செய்யநோன்பு நோக்குமே
வடிவைக்கண்டுவேணுகான மதுவைக்காதிற் சேர்க்குமே (வேணு)

உ. கானங்கேட்டுவிமானமேற் றெய்வப்பெண்கள் நேரவே
கடிகிவந்துகிருஷ்ணனைக் காணவங்கு மாரவே
ஞானவன்கணையுந்தைக்க வேவுடையுஞ் சோரவே
யணிமலர்க்கூந்தல்சரிந்துமோகஞ் சேரவே

ஆனினங்களுங்கண்ணன் முகத்தில்நின்று பெருகவே
அருவியாயும்வேணுகான வமுதமங்கு வருகவே
தானதைநிமிர்ந்தகாது தொன்னையாகப் பருகவே
தனதுபால்மடியில்நின்று சொரியமன துருகவே (வேணு)

௯. கன்றுகளும்பசுக்கள் முலையிற்பெருகும் பாலையே
கனமாய்விட்டும்பானம பண்ணுமற்கண்ணன் மேலையே
ஒன்றுகூடிப்பார்வைவைத்துங்கண்ணீ ராலையே
உயர்ந்தபூமியைநனைக்குமென்றுங் கூலையே
உத்தமமுனிகளுடன் பட்சிகளைக் கூட்டிட
ஓதுகிருஷ்ணன்பார்வைகொண்டு வேணுகான மூட்டிட
மெத்தநல்லதளிருள்ள கிளையிருப்பை நாட்டிட
வேறுசத்தமின்றிக்கண்கள் பாதிமூடிக் கேட்டிட (வேணு)

இது வும து.
விருத்தம்.

நதிகளெல்லாந் தானுமந்த முகுந்தர்வேணு
நாதங்கேட்டுஞ்சுழன்று சுழன்றேவில்மன்
மததாப மிகுந்துஜல வேகங்குன்றி
மாதவனை யாலிங்க னந்தான்செய்யும்
விதமதினு லலைகளென்னும் நீண்டகையால்
மெல்லியதா மரைமலரை மிகக்கொணர்ந்து
மதுசூத னனடிக்கே நதிராய்வைத்து
வணங்குமாம் பொன்னனைய வணங்குமாமே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, அடதாளம்.
பல்லவி.

நந்தநந்தனன்வே று கான
நன்னயங்களையென்னசொல்லுவேன் மானே.

அநுபல்லவி.

சந்தமும்பிருந்தாவன வாஸன்
தலைமுக்குமெமுனாதீரவுல் லாஸன்
சுந்தரனுங்கிருஷ்ணஸாமிகு ணாலன்
சுஜனபரிபாலகோ பாலன் (நந்த)

சரணங்கள்

௧. பலரரீயும்பல லீலைகள் செய்யலே
நலபசுக்கள்புலை மேயவும் வெய்யலே
மலிவானவெளியிலே கண்ணுந் தையலே
உலகமெல்லாம் மோகவி ஞேதமே
நிலைசெயும்நல நாதமே ப்ேபாதமே
ஜலஜைமஞ்ஞைகரகீதார ஸ
சலவைக்குளிசைந்தனமோத ரே (நந்த)

௨. கருமுகிலும்பரவி வந்து பந்தலே
மரகதவண்ணருக் கிசைய முந்தலே
பெரிதானகுடை பிடித்துநிளயதா க

மருமலர்மாரி சொரி — நேரவே
வருதிவலைக ளாரவே — சேரவே
தாணிசிலீரென வருஷிக்க — வும்
பரிமளமாருத மதுவீச — வும் (நந்த)

௩. நாடிப்பெண்கள்கூடிக் கையினில் — விண்டு
வாடிக்கையாய்ப்பாடுங் கிருஷ்ணனைக் — கண்டு
வேடப்பெண்களுநங் கூடவிரகங்கொள் — ள
நீடியவாயர் குடி — மங்கையர்
மூடியதனசங் கம — குங்குமம்
ஆடியதிருவடி யதுப்புல்லி — லே
நாடகமாந்தேசி கத்தோடியி — ல் (நந்த)

௪. அந்தவேடப்பைந் தொடியர் — கூடிக்
கந்தர்ப்பசரந் தன்னாலே — வாடி
விந்தைமால்பாத மலர்பதிந்தபுல்லி — ன்
முந்தவேதா னேட்டி — குங்கும
சந்தனகள பங்களை — யங்கனே
தந்தனங்களி லேதாணிசைய — வ
ணிந்தப்படிவி ரகமுந்தீர்ந்தி — ட (நந்த)

இ து வு ம து.
விருத்தம்.

மதுரவாசகியீர் பலரொடுங்கணனும் மலரடிவைப்பதால் மகிழ்ந்து
மகிதரங்கனிகள் கிழங்குகளுடனே வரிசையாய்க்கந்தமு மினைய
விதமதுங்கொடுத்து மிளம்புல்லின்வரிசை மிக்கவுங்கொடுப் பதினாலே
மேய்ந்துபால்பெருகிப் பலுக்குதேபசுக்கள் வியந்துநம்மாயர்க ளுடனே
எதுகுலபதியு மனந்தருமருந்த விசைகனியாதியுங் கொடுத்து
மெம்பெருமானி னடியனைப்பார்க்க விம்மலைகளுமிருந் தையுமே
அதிகமாகியதொண் டதுசெய்யும்வகையி னாச்சரியமதையென் சொலுவேன்
அணியாஞ்சுரத்தை வேணுமீதெழுப்பும் ஹரியரியரியதி சயமே.

கண்ணன் வேணுகானத்தால் கோவியர்கள் மோகித்தல்.

விருத்தம்.

பலபசுக்க ளிடையரொடு மதுரமான
பதம்பலுக்கி முரலிவா சிக்குமந்தப்
பலராம னொடுகண்ண னிசைகள்கூடப்
பாரதனில் நடப்பதெல்லாம் நின்றுகேட்கும்
நிலையாக நிற்பதெல்லா மிளகுமிந்த
நேர்மைகளாச் சரியமென்று சொல்லிச்சொல்லி
நலமிருந்தை வாசனையே யெண்ணியெண்ணி
நயமானார் கோவியர்தன் மயமானாரே.

உக-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்,

உஉ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம.

கோவகன் னியருடைய துகிலகவாந்துங்
கோவிந்த னங்கவாகரு வரமுமீநதே,
காவலனே மகசாலே யடைநதாரெனறுங
கதையுளாததுங் கணணன்மேற் கன்ாயில்காதற்
பூவையாகள காததியா யனிதேவிகரு
பூசைபுரிந் தரிகிருபை பெற்றவாறு
மேவிளங்கு திருபதி ரண்டிலெனறே
வியாகக்கியைதான் ஸ்ரீதராசிலாகக்கியைதானே.

கோவியாகள் காததியாயனியம்மனேப்பூசித்தல்.

விருததம்.

ஏமந்தருதுவினில் முதல்மாதமெனனு மிசைமார்கழியினில்நந்தன்
எழிலாயாபாடி வளாகோவிமாாக ளிதையததிலனபுமீறி
நேமஙகளாவுங் காததியாயனியு மானதேவிபூஜை
நேராகவேசெய தவிசுனைவேததியம நிமலிகருமிட்டுமந்த
மாமாநதஅவியை யேபுணடுகொணடு மதுநானேவிரதமாகி
யங்கனுட்டித்து ரவியுதிககினற தவவேளை யெமுனைநதிநீா
தாமஙகுராடியச் சலககரையதனில மணலிலுலேதேவி
தனதுருசெயத ரிசசிததரீதி தரணிபாஉனாசெயவேமே.

தரு, இராகம-புன்னுகவராளி, திரிபுடைதாளம.

பலலவி.

காத்தியாயனி தேவிபூஜனேசெய்தா — ரே.
பாரததிவனே கோவக்கன்னிமா — ர்.

அநுபலலவி.

ஆற்றுமணலிற்றேவி மூர்த்திதனேவர்ணித்து — ப்
போறறிசசந்தனபுஷ்பபஞ சாறறிநோத்தியதாக — கு (காத்)

சரணஙகள.

க. அதிகவாசனேயுள்ள தானநன்மல — ாாரம்
பதிவாகததூபதீபம பலிகளுமுப — காரஞ்
சதிராஙகனிவாககஙகள தனிரபசசரிசி — நேரம்
இதெல்லாமபச்சைபடைத்ததென்னசொல்வேன்சிங்காரங் (காத்)

உ. மாமாயைகாததியாயனி மாயோகிநிமீச — ுரி
யேமாதாவுனபொனனடி யிணேபடிநதோஞ்சுந — தரி
காமாட்சிநந்தனுசேயென் கணவராயருள் — புரி
நீமாலினிசிாவாணி நிமலியெனறும்அங் — தரி (காத்)

௩. வரிசையாயவரவர் மந்திரவுரு நீடி
ஒருமாதம்விரதமே யுறுதிகிருஷ்ணனைத் தேடி
யருவியனையவேண்டி யனதொருமையாய் நாடித்
தருவாயிநதவரமென் றுயேயெனறுகொண் டாடிக் (காத்)

கோவியர்கள் எமுனாநதியில் நீராடல்.

விருத்தம்.

தேவியா ராதனைஞ்செய் பெணகளெல்லாஞ்
சிறநதஉஷக காலததி லெழுநதிருந்து
கூவியொரு வாகஒொருவர் பேசாசசொலலிக்
கூபபிட்டு வருகையிறகை கோத்துககொண்டு
கோவியரெல லாமுயாந்த ராகத்தோடுங்
கோவிந்த னைபபாடிக கொணடுவந்தே
பாவமது தீரககுங்கா ளிந்திஸநானம
பணணுவார் வழுககமதை நண்ணுவாரே.

கண்ணன் கோவியர் துகில்கவர்ந்து பரிகாசஞ்செயல்.

விருத்தம்.

ஒருநாள்வழக்கப் படிக்கண்ணனைபபாடி யும்வந்துயமுனாநதி
யோரத்திலேதஙக ளாடைகளவிழ்த்ததுவைத துஙகோவிமார்களான
தருணிகளெலாமநீரில் விளையாடிமனதினிற சநதோஷமீறினாரா
தருணமதில்யோகேச ரீசர்நெடுமாலுமவா சனரேறுமாாகள்கூடப்
பரவுகோவியாகுறிக கின்றகாரியமது பலிககுமபொருட்டாகவே
பகவனவடததிலும வநதவர்களாடையைப பரபரபபுடனெடுத்துத்
தருவாஙகதமபமதி லேறவேதோழருந் தரையிலநின்றேநகைககுஞ்
சடடமுமபரியாச திட்டமுமலீலைமுச் சட்டையுஙகேளுமனமே.

தரு, இராகம்-கலியாணி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

துகிலைவாங்கிக்கொள்ளலா ங் கோபிமாரே
துகிலைவாங்கிக்கொளளலா ம *

அநுபல்லவி.

முகிலைநேர்கூந்தலாரே நீங்களிங்கேவந் து
முறைமுறையாயவாங்கலாம இறையளவும்பொய்யில் லை (துகிலை)

சரணங்கள்.

க. சத்தியமாய்ச்சொல்கிறேன்பரி யாசந்
தான்செய்யவில்லைநீங்கள்விரதோப வாசம்
பத்திவுடலமிளைத்தீரேபிர யாசம்
பைங்கிளிகாளுங்கடகேளிச்சசங் கோசம் (துகிலை)

உ. இதற்குமுன்நான்பொய் சொல்லாதத்தை யீங்கும
இந்தபபாலனாககேளுஞ சநதேக நீங்கும்

மதித்தொவ்வொருத்தராய்த் தான்வாங்குமொழி லோங்கும்
மடந்தைமாரேயெல்லோரும் வாங்கினாலும் வாங்குந் (துகிலை)

௩. எப்படிவந்தாலும் ஆக்கிரக மில்லை
யேந்திழைமார்களா கேளீரென் சொல்லை
மைப்படிவேல்விழி நீண்டதனுக் கெல்லை
வார்காதேயுங்கள்பல்லுக் குவமையரும் புமுல்லை (துகிலை)

கோவியர்கள் வெட்கமடைதல்.

விருத்தம்.

கண்ணனிவை பரியாசஞ் செய்யக்கண்டுங்
காதலவ ரிடத்தில்வைக்கு மாயர்பாடிப்
பெண்ணரசொ ருவர்க்கொருவர் பார்த்துப்பார்த்துப்
பின்னுமந்த ஹாஸமது செய்துகொண்டும்
கண்ணியஜ லத்தைவிட்டு வராமற்றானே
நயந்திடுவெட் கத்திலரி சொல்வதெல்லாம்
பண்ணுகிறார் பரியாஸ மென்றேகொண்ட
பாங்கனீ யறிபுவிக்கு வேந்தனீயே.

கண்ணனைக் கோவியர்கள் துகில்தர வினவல்.

வெண்பா.

கண்டமட்டும் நீரிற் கனகுளிர்ச்சி யால்நடுக்கற்
கொண்டுகெண்டை கொண்டவிழிக் கோவியராம்—பெண்டுகள்தாம்
அத்தனையி லேபிரபு டைகளுட னேபரவு
முத்தைகளுஞ் சொல்வார் மொழி.

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஆடைகளைத்தாருங்காணும் கிருஷ்ணநீரெங்கள்.
ஆடைகளைத்தாருங்காணும்

அநுபல்லவி.

ஆடைகளைத்தாருமிந்த வன்னியாயம்பண்ணுதீர் மூந்த
நாடியும்மைநந்தநந்த னென்றறிவோமேகோ விந்த (ஆடை)

சரணங்கள்.

க. எங்களாய்ப்பாடிமுதல்வ ரேயும்மையறிவோ ம்
எசோதையம்மாள்வர புதல்வரோ
வங்கணக்காரரோ யுடுக்கும் வஸ்திரங்களையேனெடுக்கும்
அங்கமெல்லாங்குளிர்நடுக்கு தழகரோயிதென்ன" துடுக்கு (ஆடை)

உ. உமதடிமையாகுவோமே நீர்சொன்னப டி
உறுதியாகச்செய்வதா மே
கமலலோசனா மருமங் களையறிந்தோரோ தருமம்
அமையும்நின்பாலே யுரும மாகுதேயிதோ கருமம் (ஆடை)

௩. அப்படிக்கொடாமற்போனீரோ யானல்ராஜன் பா
லறிவிப்போமென்றுந்தெளிவீ ரோ
செப்புவோமாரொன்றால்ராஜன் செழிக்குநந்தனுன்விசுவாசன்
அப்பாலுங்கஞ்சனும் போஜன் ஆமிருவர்கண்டீர் நேசன் (ஆடை)

கண்ணன் கோவியர்களைத் துகில்வாங்க வுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வணங்கியுரை செய்ததெல்லாம் முத்தைமார்கள்
மன்னரிட மென்றவர்கள் பிரவுடைமாராம்
அணங்குகளிவ் வசனமது கொடுக்கவங்கே
அடம்புமர மீதிருந்த வரியுந்தானே
இணங்கிவா ருங்களிந்த காசப்பெண்கா
ளென்னடுமை யாகிலென்சொற் படியிங்குற்றே
மணங்கொடவ ரவர்துகிலை வாங்கவென்றார்
மன்னரோ நேருணசம் பன்னரோதே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கோவியர்கள் குளிர்நடுக்க ரொண்டுகையுங்
கொண்டுதங்கள் பெண்குறியை மறைத்துக்கொண்டே
கோவரசே நீரில்நின்றுங் கரையிலேறக்
கொஞ்சங்கொஞ் சந்தெரிந்த குறியையுள்ள
பூவையர்கள் கவடில்லா ரென்றேசோதை
புத்திரரு மருள்புரிந்து தோள்மேலாடை
யாவதுவு மிருக்கவிடைச் சிகளைப்பார்த்தங்
கறைகுவா ரடம்பின்மீ துறைகுவாரே.

தரு, இராகம்-கும்பகாம்போதி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

சோவக்கன்னிமா ரே
கூறைவாங்கிக்கொள்வீ ர்.

அநுபல்லவி.

கோவைக்கனியிதழ்க் கோகில வாணி
மாவிற்பன்னசுர ராணிவாரிஜ பாணி (கோவ)

சரணங்கள்.

க. விரதப்பிடித்திருக்கும் மங்கை மாரோ
அரையிலாடையின்றி நீரோயாடவந் தீரோ (கோவ)

உ. யாதொருகாரணத்தால் நிர்வாணத் தோடுங்
கோதைகாள்நீரில்விளை யாடுங்குற்றமாய்க் கூடுங் (கோவ)

௩. ஆகையால்வந்திருக்கு தேவாப ராதந்
தோகையரோமீதனீதஞ் சொல்லுதே வேதங் (கோவ)

௪.	தலையின்மேற்கைகூப்பும் அந்தப்பாபந்		தீருங்
	கலைகள்வாங்கச்சேரும் நீருமிங்கனே		வாருங் (கோவ)

விருத்தம்.

கருணாநி தியாமான்மா வாயிருக்குங்
 கண்ணனுரை தருமவச னத்தைக்கேட்டு
ஒருகையினாற் பெண்குறியை மறைத்துக்கொண்டும்
 ஒருகைமேற் றூக்கிவந் தனஞ்செய்தார்கள்
திருமாலாம் பகவனைதைக் கண்டுமெங்கே
 திரும்பவுந் தருமநூலின் மார்க்கங்கொண்டு
திருவுளம்பற் றுவரதைக்கேள் விண்டுராத
 செங்கண்மால் மேலிடையர் பெண்கள்மாலே.

திபதை இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	உச்சிதமுச்சிதமிது	கோபிமாரே	யிந்த
	வுலகில்யாவரொருவர்	கோபிமாரே	*
	அச்சுதருக்கல்லதூரான்	கோபிமாரே	யெந்த
	அமரருக்காகிலுங்காணும்	கோபிமாரே	*
உ.	ஒருகையால்வந்திப்பராணற்	கோபிமாரே	யவர்க்
	கோதுதண்டனையென்னென்றூற்	கோபிமாரே	*
	கருணையின்றியந்தக்கையைக்	கோபிமாரே	வெட்டக்
	கணக்கென்றுதர்மத்தார்சொல்வார்	கோபிமாரே	*
௩.	தோகைகாள்ஒண்டுகைபாலுங்	கோபிமாரே	நரர்
	சுவாமியைவந்திக்கவேணுங்	கோபிமாரே	*
	ஏகமாயந்தப்பிரகாரங்	கோபிமாரே	நீங்க
	ளிரண்டுகையாலும்வந்திப்பீர்	கோபிமாரே	*
௪.	அன்னநடையின்னார்களே	கோபிமாரே	நமக்
	கதிஷ்டமாகுங்கண்டுகொள்வீர்	கோபிமாரே	*
	நன்னயவிரதங்கொண்டீர்	கோபிமாரே	நிர்வா
	ணமாய்நீராடும்பாவத்தாலே	கோபிமாரே	*
ரு.	விரதபங்கம்வந்ததல்லோ	கோபிமாரே	யிந்த
	விதம்பிராயச்சித்தஞ்சொன்னேன்	கோபிமாரே	*
	கரமிரண்டும்மேலேதூக்கிக்	கோபிமாரே	வந்திக்
	கவுமந்தத்தோஷந்தீருமே	கோபிமாரே	*

கோவியர்கள் கண்ணனை வந்தித்தல்.

விருத்தம்.

விரதபங்கம் வந்ததென்றே யரிவிளம்ப
 விரதபரிபூரணஞ்செய் தவனுக்காக
கருமமெனவைக் கும்பலதா தாவாய்நின்ற
 கண்ணனைநோக் கியிரண்டு கையுந்தூக்கி

வரிசையா யஞ்சலிசெய் தார்கள்கோவி
மடந்தைமார் யாதொருகா ரணத்தினாலே
ஆரியவரோ சகலபா பங்கள் தீர்ப்பா
ராங்குதான் பணிந்ததுவே பாங்குதானே.

கோவியர்கள் கண்ணன் வசமாகுதல்.

விருத்தம்.

ஒப்பந்தொடியார் வந்திக்கத் தயவுகூர்ந்து
பகவன்தே வகிசுதரா மரியுமங்கே
சந்தோஷ மடைந்தவருந் துகிலையீந்தார்
தரணிபீர் விப்படியெம் பெருமானாலே
விந்தையாய்க் கோவியர்வஞ் சிக்கலானார்
வெட்கம்விட்டார் பரியாச வகைக்குளானார்
பிந்தியெல்லாம் விளையாட லாகக்கொண்டார்
பேதையார் கோகுலத்துக் கோதையாரே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சிக்கிக்கொண்டாரோ கோபிமார்
சிக்கிக்கொண்டாரோ ✻

அநுபல்லவி.

பக்குவத்தினில்வஸ்திரா பகரணஞ்செய்தகிருஷ்ணன்கையிற் (சிக்கி)

சரணங்கள்.

௧. விரதங்கொண்டவரிவைமாரோ பரவிநீரில்நிருவாணமாய்
வரலாமோவென்றுரையதாலே யரிவஞ்சகஞ்சரியல்லவோ (சிக்கி)

௨. ஈங்கேவந்துநீங்கள் துகிலை வாங்கலாமென்றோங்கலாலே
யாங்குபெண்குழாங்கள்வெட்கம் நீங்கின தூபாங்கதாமே (சிக்கி)

௩. சத்தியமுரைத்ததென்று வித்தையாடினதினாலே
தத்தைவாசகத்தர்பரியா சத்திலும்மிகுத்ததாமே (சிக்கி)

௪. மிஞ்சிக்குற்றமுஞ்சுமத்தி அஞ்சொலாரைக்கெஞ்சவைத்து
அஞ்சலிக்கவுஞ்சொன்னதினால் நெஞ்சில்விளையாட்டுஞ்சம்மதமே (சிக்கி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

இப்படிக்குக் கண்ணன்செய்த தெல்லாங்கோப
ரேந்திழைமார் குற்றமாய்ப் பார்க்கவில்லை
எப்படியா வதுதங்கள் மனதில்வேண்டு
மிவருடைய கூட்டுறவு கிடைத்ததென்றே
மைப்படிக்கண் ணியர்வசிய மாகியங்கே
வஸ்திரங்களைவாங்கித் தரித்துக்கொண்டே
அப்படிவெட் கத்துடனே கடைக்கண்பார்வை
யதுகொண்டார் வதனநிகர் விதுகொண்டாரே.

கண்ணன் கோவியற் குரைத்தல்.

விருத்தம்.

அரியிடத்தில் மனதைவைத்தவ் விடத்தைவிட்டும்
அசையாத கோவியரைப் பகவானென்னும்
பரமபுருஷராந்தாமோ தரர்தன்பாத
பரிசமது பெறவேண்டு மாசையாலே
விரதமிருக் குஞ்சங்கற் பமதறிந்து
விஜயகோ பாலர்தாம் மினரைப்பார்த்துப்
பரிபூரண தயவினு லுனாசெய்வார்கேள்
பத்தரா விமயமறவா உத்தராசேயே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ரமிக்கலாம் ரமிக்கலாமே யென்னுடன்கூட
ரமிக்கலாம் ரமிக்கலாமே *

அநுபல்லவி.

[அ] ரமிக்குந்தனத்தீர்வரும் ராத்திரிகளி லே
நமக்குஞ்சந்தோஷமாம் உமக்குமிசைந்தப டி.

சரணங்கள்.

க. மதிநுதலாரேசம் மதியுங்கட்கென் ன
பதியாயெனையடையப் பதசங்கற்பமன்றோநீ ர்
அது சொல்லாததுவேம னதுன்குறிப்பா லே
யிதைநானறிந்துகொண்டே னதிகசந்தோஷமா க (ரமி)

உ. இசைமொழிநிசமாய்ந் திசைவதேயோக்கிய ம்
வசனமொன்றுண்டென்றன் வசம்நெஞ்சைவைத்தோர் அங்
கசபூசைமிசையாசை ருசியார்கட்குவ மை
உசிதம்வறுத்தவிதை நசையுண்டாய்முளைக்கு மா (ரமி)

ங. கண்டீர்காமமுங்கட் குண்டாயிருக் கு
பெண்டீரென்னையணைந்து தொண்டிடக்கூடிஉ த்
தண்டகாத்தியாயனியை யண்டியேபூ ஜை
தொண்டுசெய்தீரேபலந் கண்டனுபவிக்க வே (ரமி)

கோவியர் தங்களிருப்பிடமடைதல்.

விருத்தம்.

இராத்திரிகள் வருவதிலே ரமிக்கலாகு
மேந்திழைகா ளாய்ப்பாடி செல்வீரென்ற
வராய்த்திருமா லாவின்பின் சென்றார்கோவி
யாருமன்று ரதங்கள்நிறை வேறக்கண்டே
பிரார்த்தித்து யரிவடிவை மனதிற்கொண்டே
பிரயாசத் துடனிடைச்சே ரிசென்றாரேபத்

தரார்த்திபஞ்ச னப்பகவன் சரிதையின்னஞ்
சாற்றுவா ரரசன்மனந் தேற்றுவாரே.

கண்ணன் விருக்ஷத்தின் பெருமையை, ஆயர்களுக் குரைத்தல்.

விருத்தம்.

கோவியர்க்குத்தயவு செய்தவர்கள்பத்தியைக் சொண்டருளிவிடைகொடுத்த
கோவிந்தர்பத்தியின் றிப்பிரமவாதியாய்க் கொண்டும்யாகஞ்செய்பவர்
பூவில்வருதீக்ஷிதர்கள் பத்தினிசளுக்கருள் புரிந்துதீக்ஷிதவேதியர்
புகலருங்கர்ம்மத்தை நீக்கவும்மேலிடையர் புடைசூழவரியாகிய
தேவகிகுமாரர்பிருந் தாடவியின்வெகுதொலைகள் சென்றுமாடுகளைமேய்த்துத்
திருத்தமையனொடுகூட வெகுகொடியவெய்யிலிற் சென்றுதன்னடிதான்மிதித்
தேவருஞ்வேளையில வரும்போதுகாட்டினி லிசைந்துசழைநிழல்கொடுத்து
மிரவிதாபத்தைநீக் குமரங்களைப்பார்த்து மிடையருக்கறிவிப்பரோ.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரோபசாரஜீவிதமிந்த மா
பாக்கியமுள்ளமரங்களைப்பாரும்பாரும்.

அநுபல்லவி.

பரோபகாரமில்லா தாரைச் சலிக்கும்
பாரும்பாருமவர்க் கென்னதான் பலிக்கும் (பரோ)

சரணங்கள்.

க. தோககிருஷ்ணவங்கிசச் சீதாமசுபலரர் ச்
சுனனுடனிடப விசாலரே யோசன
வாகுள்ளதேவப்பிரத்த னொடும்வருதபனே ன்
மனதுக்கிசையும்அனு கூலரே *
மாசனகாற்றுமழை வெய்யிற்பனிகளையு ம்
வகித்துக்கொண்டுமரங்கள் சீலரே வேதை
ஆகுமநதஉபாதி நமக்கில்லாமற்செய்யு தே
ஆன்மகோடிக்கெல்லா முதவுதேகோ பாலரே * (பரோ)

உ. இந்சமரச்சன்மஞ் சிரேஷ்டந்தயவுள்ள பே
ரிடத்தில்வரும்யாசக வான்களே பலம்
எந்தவிதமும்பெறு வார்களப்படிப்போ லே
யிலைகள்புஷ்பங்கனிகள் தாங்களே *
கந்தமூலமும்மரை யுருவிநிழலும்மர ங்
களவாசனையிரதந் தேன்களே களை
செர்தளிரும்உதவிக் கரியும்உபயோகத்தி ற்
சேர்ந்துகுறைதீர்க்குதே பாருங்கள் நீங்களே * (பரோ)

ந. தனையிற்ஜனனமெடுத் தவர்கட்கிதுதான்ஜன் ம
சாபல்லியங்கண்டீர்காணுங் கோபரே பூவில்
நராய்ப்பிறந்தபேரு முயிர்பொருள்புத்திவாக் கு
நான்குவகையாலுஞ்சல் லாபரே *

பரவுபகாரமாக விருக்கவேணுமன்றிவாய் ப்
பந்தலிட்டாவதென்பிர தாபமோ. மிக
கரவடக்காரலோபர் படித்திருந்தாலுமென் ன
காணும்நெஞ்சினிலிரக் கமுள்ளோர்குண தீபரோ * (பரோ

கண்ணன் யமுனாநதியில் ஆயர்களுடன் விடா யாறல்.

விருத்தம்.

மணிதவடி வழகர்திரு மாலிவ்வாறாய்
வருத்தாயர்க் குறைசெய்து கொண்டேயங்கே
இனியதளிர் பூங்கொத்துக் கனிபுஷ்பங்க
ளிதுகளினால் வணங்குமலர்ச் சாயல்கண்ட
தனிநடந்தே யமுனைசேர்ந்து பசுக்களுக்குஞ்
சலங்காட்டிக் குளிப்பாட்டிக் குளிர்ச்சிசெய்தே
தனிமந்தை யிட்டவர்க ளுந்தான்நற்றீர்த்
தங்கொண்டா ரொதேச்சைபா னங்கொண்டாரே.

ஆயர்கள் கண்ணனைப்பார்த் துரைத்தல்.

கலித்துறை.

எமுனாநதிக்கரைப் பாங்குயர்சாட்டினி லேபசுக்கள்
சமனாய்நடத்திப் பசியாலுமார்த்தி தனையடைந்தும்
அமனாதிசேஷ வவதாரனாயு மரியையும்பார்த்
துமனாடிக்கூடிப் பசுபரெல்லாம்மின்று சொல்லுவரே.

உஉ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உங-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மாட்சிமைபசே ரிடையரன்னங் கேட்டவியாஜம்
வைத்துக்கொண் டரிமுகுந்தர் சக்கரபாணி
தீட்சிதபத் தினிகளுக்குக் கிருபைசெய்துந்
தீட்சிதர்க ளைத்தவிக்கச் செய்தாரொன்றே
யாட்சியாம் பாகவதம் பத்தாங்கந்த
மத்தியா யம்இருபான் மூன்றிதற்குள்
நீட்சியாய்ச் சொலுதவதா ரிகையிதாக
நேரிட்டார் ஸ்ரீதரர்நன் பேரிட்டாரே.

கண்ணன் ஆயர்களை தீக்ஷிதர்களிடம் அனுப்பல்.

விருத்தம்.

மாயலப ராக்கிரம சாலியோரா
மாராம துஷ்டநிக் கிரகரோகிருஷ்ண
னேபசியெங் களையுறுபா திக்குதிதை
நிவர்த்திபண்ணு மென்றிடையர் சொல்லக்கஞ்ச
நாபஜன் ஞதபக வானும்நார
ணருப்பத்தி யுள்ள தீக்ஷி தர்பெண்டீர்க்க
கோபரிக்ஷித் தேதயவா யாயர்க்கெல்லாங்
கூறுவார் திருலீலை மீறுவாரே.

தரு; இராகம்-மாஞ்சி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

அரியானராமன்பேர்சொல்லும் நீரோ
ஆயரோயன்னங்கேளீர்.

அநுபல்லவி.

ஒருமையாயென்பேரும் லோகசுபூஜித (அரி)

சரணங்கள்.

க. ஆங்கிரதயாகமந் தணர்பிர்ம்மவாதிகள
பாங்காய்த்தேவர்க் கவிர்ப்பாகங்கொடுக்கிறார் (அரி)

உ. சுவர்க்கம்வேணுமென்றாசை தொடுக்கும்யாகசாலையி
லவர்க்குமுன்சென்றுநீங்க ளன்னமும்வேணடுவீர் (அரி)

ரு. பாத்திரரல்லென்று பண்ணுஞ்சங்கையேனெங்கள்
கீர்த்தியைக்கொண்டாடிக் கேட்கச்சங்கோசமோ (அரி)

ஆயர்கள் தீக்ஷிதர்களை அன்னந்தரவினவல்.

விருத்தம்.

இப்பிரகாரங்கண்ணனேவவும்யாகசாலைக்
கப்பொழுதாயர்சென்றே யங்குதீக்ஷிதராயுள்ள
விப்பிரனாச்சாஷ்டாங்க விதங்கண்டுதெண்டன்பண்ணிச்
செப்பமாய்க்கைகுவித்துஞ் செல்லுவார்சொல்லுவாரே.

திபதை, இராகம்-சிஞ்சுருட்டி, அடதாளசாபு.

கண்ணிகள்.

க. கண்ணனுத்தரவுப்படி நடந்தோம் நாங்கள்பூசுரரோ
யண்ணல்ராமனேவலாலிங் கடைந்தோம் *

உ. ஆயரானவெங்கள்சொல்லைக் கேளும் ஐயாவேதியரோ
தூயருங்கட்குமங்களம் நாளும் *

ரு. அந்தராமகிருஷ்ணர்தாமே கூடிக் கொண்டாவின்பின்னே
வந்தருக்கிறாரபசியால் வாடி *

ச. உங்களைக்கேட்டன்னம்வாங்கிக் கொண்டு வரச்சொன்னார்க
ளெங்கள்வார்த்தைமெய்யாகக் கண்டு *

ரு. தருமத்தையறிந்தபிரா மணரோ யுத்தமர்களுக
ளொருமையாய்க்கேளுமையாசற் குணரோ *

சு. அங்கவர்க்கன்னங்கொடுக்க வேணும் என்பதாயிஷ்ட
மங்களுக்கிருந்தாற்றருங் காணும் *

எ. வாரும்பெரியோரேபசு பந்தஞ் சயுத்திராமணி
நேருமிந்தயாகபரி யந்தம் *

அ. மாட்சிமையாகமதுவே மத்த யாகங்களிலே
தீட்சிதன்னங்கள்தோஷமோ சித்த *

ஆயர்கள் வினவியதற்குத் தீக்ஷிதர்கள் விடை தராமை.

விருத்தம்.

தடையறு பிராமர்கண்ண
ருடையமொழி யேவல்கொண்டு
மிடையரிது சொல்லவேத
முடையவர்கள் பேசிலாரே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, அட்தாளசாபு.

பல்லவி.

ஒன்றும்பேசாம லிருந்தார் அன்ன
முண்டில்லையென்பதுந் திருந்தார் *

அநுபல்லவி.

அன்றேபிராமணர் மார்களென்பதும் நாமே
யென்றேயாணவம்மிஞ்சி யிருந்தாரவர்கள் தாமே (ஒன்)

சரணங்கள்.

க. கொஞ்சமானசுவர்க் காதிபோகங்களை க
குறித்தபேர்க ளாயும் இன்னம்
மிஞ்சும்விதனங்கொடுக் கின்றகர்மத்தி ன்
மேலிஷ்டமானோ ராயும் நெஞ்சிற்
கிஞ்சித்துமறிவில்லாத கேவலம்பாலர்கள் போலும்
நெஞ்சினிலெல்லாந்தெரிந்த நேர்மையாளர்போலும் மேலும் (ஒன்)

உ. வயதுசென்றிட்ட மானிகளாம்பிரா
மணரென்றே பேரிட்டார் அவர்
துயசருவேசனன்னங் கேட்கச்சொன்னதையு ந்
தோணுமலிருந் திட்டார் கேளு
மய் மானுஷதேகாபி மானியாந்துராத் மாக்கள்
ஜய கிருஷ்ணனைநராிற் சேர்த்தெண்ணினார்தீக்ஷி தாக்கள் (ஒன்)

௯. தேசகாலமந் திரந்தந்திரங்க ள்
திரவிய ருத்துக்களுஞ் சொல்லும்
மாசிலாதவங்கி தேவாயாகமெ ஐ
மானென்று ருத்துக்களுந் தர்ம
வீசுரச்சொரூபமாமவ் வீசுரனைக் குறியாமல்
ஆசிலாப்பகவானுமை தோட்சஜனொன் றறியாமல் (ஒன்)

கண்ணன் ஆயர்களை தீக்ஷித பத்தினிகளிடம் அனுப்பல்.

விருத்தம்.

ஆயரன்னங் கேட்டதற்கு வேதர்தாமே
யாதொன்றும் பேசாம லிருந்தார்மன்னு
மாயனிடந் திரும்பிவந்து நிராசையாக
வசனிக்கக் கேட்டுநகை செய்தேலோக
நாயகரு மிடையர்களைப் பார்த்துபின்னும்
நாட்டுமனி தரினடத்தை காட்டிச்சொல்வார்
ஆயபரி க்ஷித்தனே கேளாயென்று
சுகசொல்வார் பிரமதா ரகர்சொல்வாரே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

ஆயரே வாரும் நங்கையாரிடம்
அன்னமும் வாரும் *

அநுபல்லவி.

நேயங்கொண்டிடுவோரிதோ ருபாயங்கணடீ ரே (ஆயரே)

சரணங்கள்.

க. காரியங்கொள்கிறவ ேனாரிடந்தட்டினற்பி ன்
னோரிடத்திலாவது சாரியங்கொளளுவா னே (ஆயரே)

உ. சங்கருஷணருட னுங்கூடக்கிருஷ்ணன்வந் தே
யிங்குற்றுரொன்றேவேதர் மங்கையர்க்குச்சொல்லுவீ ர் (ஆயரே)

௩. பின்னரவர்கள்தானே யென்னிடம்பக்தியுள் ள
வுன்னதர்தேவியானை அன்னங்கொடுப்பாக ளே (ஆயரே)

ச. மாட்சிமைபெருகிய திட்சிதமங்கையர்க்கு ச்
சூட்சஞாபகம்பண்ணுந் தாட்சியென்னவுங்கட் கு (ஆயரே)

ரு. வீட்டிற்றேகசஞ்சாரங் காட்டிப்பக்தியென்னிட ங்
கூட்டிச்சஞ்சரிக்குஞ்சீ மாட்டியவர்கள்தா மே (ஆயரே)

ஆயர்கள் தீக்ஷிதபத்தினிகளை அன்னம் வினவல்.

கலித்துறை.

இத்திறங்கண்ணன் திருவுளம்பற்ற விடையர்களும்
பத்தினிசாலையிற் சென்றலங்காரப் பணிமொழியா

ருத்தமதீக்ஷித நங்கையனைக்கண் டிறவணங்கிப்
பக்தியுடனுரைப் பாரதைக்கேளு பரீட்சித்தனே.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

நங்கைமார்களே யன்னந்தாந்தரவேணும்
நங்கைமார்களே *

அநுபல்லவி.

இங்கிவ்விடத்தின்சமீ பங்களிற்சஞ்சரிக்கி ற
வெங்கள்கிருஷ்ணனேவ வுங்களிடத்தில்வந்தோம் (நங்கை)

சரணங்கள்

க. அந்தணர்மின்னார்களே வந்தனமுங்கட்குச்செய்வோஞ்
சிந்தைகூர்ந்துநாங்கள் வந்தவகையிதா மே (நங்கை

உ. கண்ணனும்ராமனுன வண்ணனுடன்கூ ட
வெண்ணுமிடையர்சேர நண்ணவும்வந்தாரிங் கே (நங்கை)

ங. பசுக்களைமேய்த்துக்கொண்டு திசைக்குளெங்குந்திரிந்தா ர்
பசித்திருக்குங்கிருஷ்ணனும் பசுபரும்புசித்தி ட (நங்கை)

தீக்ஷிதபத்தினிகள் கண்ணனிடம் அன்னங்கொண்டுவரல்.

தாழிசை விருத்தம்.

கற்புநங்கையர்க ளாயர்சொன்னதொடு கண்ணன்வந்ததை யறிந்துமே
காணவேணுமெனு மாசையாலுமவர் கதையினாலேதெளி மனதுடன்
அற்புதம்பெறவெ மூந்துநாலுவித வன்னமும்அறு சுவைத்ததா
யததனுக்கிசைவு பாத்திரங்களி லமர்த்தியங்கையி லெடுத்துமே
பற்பலாறுகள் தனிஷ்டனுகிய பதிச்சமுத்திரனை நாடியே
பரவியோடிவரல் போல்வரும்பொழுது பதிசளோடுதுணை தாதைகள்
விற்பனம்பெருகு புத்திராளிவர்கள் விளையவந்துதகை பொழுதினும்
மின்னனாரவரை யெண்ணிலாரறிவ பின்னனேசகுண மன்னனே.

தீக்ஷிதபத்தினிகள் கண்ணனைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைதல்.

வெண்பா.

உத்தமசு லோகனொனு மோங்குபக வன்கதைவி
சித்திரங்கள் கேட்டுத் தெளிந்தவராம்—பத்தினிமார்
பண்ணனைய சொல்வேதர் பைந்தொடியா ரோடிவந்து
கண்ணனைக்கண் ணாரக்கண் டார்.

தரு, இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணனைக்கண்ணாரக் கண்டாரே வேதர்மங்கைய
ருண்ணிறைந்தானந்தங்கொண்டாரே

அநுபல்லவி.

பண்ணனைத்துங்காணுக விண்ணனைநீலமே ௧
வண்ணனையப்பிகைக கண்ணனைத்தாமனை க் (கண்ண)

சரணங்கள்.

௧. சோசந்திர்க்குமசோகந்தளி ராலே விளங்கியெங்குஞ்
சூழ்முனைதிரவன மேலே யிடையர்கூட்டஞ்
சேகர்மாய்ச்சூழவன்பி னாலே தமையனுடன
சேர்ந்துசஞ்சரிக்குந்திரு மாலே யாமளவர்ண

ராகப்பீதாம்பர மோகனவன மாலை
நாசரீகமாம்மயிற் றோகைதளிரின் மாலை
வாகுநற்சங்கப்பொடி யேகாலங்கார மாலை
யோகசித்திரைநீங்கும் யோகரகித மாலை (கண்ண)

௨. சுந்தரக்கூத்தாடிவேஷங் காட்டுங் கிருஷ்ணனுந்தோழன்
தோளிலேயிடதுகையைப் போட்டும் பின்னொருகையாற்
செந்தாமரைப்பூச்சுழற்றுந் தாட்டுங் கருநீலபுஷ்பஞ்
செவியின்மேலேதரித்திடுங்கொண்டாட்டுஞ் சாயக்கொண்டையும

அந்தமுள்ளகபோல முந்தரளத் தின்னல
மந்தகாசமதுமி னைந்தமுக மண்டல
விந்தையுளவரா முகுந்தர்வெகு பிரபல
நந்தகுமாரனென வந்தருளுங கமலக் (கண்ண)

௩. தினவனையிலரிசதையாந் தேனைச் செவியாலுண்ணுந்
தீக்ஷிதபத்தினிகளாகும் மானை நேர்விழியாதா
புனிதராகவேயெம்பெரு மானை நந்தனெசோதை
புதல்வனொனலீலைசெய்கின் றோனை நாடியேவந்து

பனிமொழியாருங்கண் ணனிடத்திலே லயித்து
கினைவொன்றிமீதே தனதுபாவையை வைத்து
வனமாலியையிதையந் தனிலேயாகரு ஷித்து
மனதாலிவகனைசெய்து கனபரவச முத்துக் (கண்ண)

கண்ணன் தீக்ஷிதபத்தினிகட் குரைத்தல்.

விருத்தம்.

மானதா லிங்கனஞ்செய் தீக்ஷிதாளின்
மடந்தையர்கள் பரவசமா கினதெவ்வாறு
நானெனுமா ணவமுள்ளோன் சுழுத்திதன்னில்
லயிப்பதுபோல் மன்னவனே நங்கைமார்கள்
தானவதை பரவசமா னார்களகண்டாய்
சகலவாசை களையும்விட் டிருக்கும்மின்னு
ரானவர்தம் மைக்காண வந்ததாலே
யரிசொல்வார் ஐயமிகுஞ்ச வரிசொல்வாரே.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. மாபாக்கியசாலிகளே நல்வரத்தா க
வந்தீர்களாநங்கை யரோ
கோபாலனுமென்னைக் காணவேண்டிநீங்க ள்
கூடிவந்ததென்சொல் வீரோ

௨. ஏதுசொல்வேன்வாருங் களிருங்களுங்க ட்
கிப்போநானென்னசெய்ய வேணும்
யாதொருகாரணத்தா லெங்களைப்பார்க் க
வெண்ணிவந்தீருண்மை காணும்

௩. நானென்பதோரா ணவமுள்ளபே ர்
நாட்டினிற்பொட்டையர் தாமே
ஏனென்றுலென்பாற் பிரீதியோரோது வு
மில்லாமல்வாராது தாமே

௪. எப்படியென்னிற்றன்னுத் துமாவுக்குப்பிரி ய
மேற்கின்றவஸ துககள் மீதே
யெப்படிப்பிரியமோ வப்படிவிசவா ச
மென்னிடம்வரமாட் டாதே

௫. அதனுலவர்கள்தாமே பொட்டையரென்பதற் கோ
ஞாயமுமில்லைமங்கை மாரோ
மதிமான்களேயோரோது வின்றியென்மேலேவி சு
வாசம்வந்ததுகண்ணுள் ளோரோ

௬. தனதுபிராணன்புத்தி மனங்தேகம்பெண்டீர்பிள் ளை
தனங்களிதெல்லாம்புவி மீது
எனசம்மந்தத்தாற்பிரிய மோவதல்லாதுவே றே
யிருக்கும்பிரியபதார்த்த மேது

௭. எல்லாமறிந்துமென்மே லன்புவைத்துவந்தீர்க ள்
யாகசாலையிற்செல்லு வீரோ
நல்லோருங்களபதிக ளானதீக்ஷிதர்யாக ம்
நடத்திநிறைவேற்றுகி ன்ரோ

௮. உங்களாலவர்களுக் கில்லறமிருப்ப து
முண்மைப்பலன்கைகண்ட நீரோ
மங்களமிதுமுங்கள் பதிகளருள்பொருந் தி
வாழ்வீர்யாகத்திற்செல்லு வீரே

தீக்ஷிதபத்தினிகள் கண்ணனைப்பார்த் துரைத்தல்.

விருத்தம்.

பத்தினிசாலைசெல்லும் படிபகவனுந்தான்சொல்லத்
தத்தைதவாசகத்தரா்மந் தணர்மனையாட்டிமார்கள்

சித்தமத்தியிலேகண்ணன் றிருவடிபதிப்பாரந்த
வுத்தமிமார்முகுந்தர்க் கோதுவாரீதுபாரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இப்படியுஞாசெய்வதோ கிருஷ்ணா தேவரீர்முன்ன
மிசைத்ததைநிலைநிறுத்துவீர் கிருஷ்ணா *

அநுபல்லவி.

எப்படியென்னில் நகைத்துப்போ கா
ரொன்றுண்டார்களென் றீரோ
யென்பாதமடைந்தார்திரும் பா
ரொன்றெடுத்துந்தேவ ரீரோ சாமி (இப்)

சரணங்கள்.

க. சகலமானபந் துக்களையுந்தள்ளிக் கடுமையாய்ப் பாந்
தாமனையுந்துமாயலங்கிருதபாதத் தடுமையாய்ப *
பக்வனேயுமக்கன்பு பூணும் படியாகவந்தோங்காகக வேணும்
இகமதிலெங்கட்கென்ன காணு மிருக்குதினியுங்கிருபை யூணும் (இப்)

உ. எங்கள்புருஷருடனே தந்தைமார்கள் புத்திரர்கள் சேரா
ரொனிலோதுணைவர் சுற்றத்தார்களேது மித்திரர்கள் *
செங்கமலநயனனே பாங்கா திருசகண்டகண்ணுக்கென்னநீங்கா
பங்கயமலர்ப்பதத்தை நீங்காப் பதம்பெறவந்தோமேயடியோஙகா (இப்)

ந. உந்தந்திருவடித்தாமரையேசரணகதி யையா விந்த
வுலகினில்வேறுகதியுண்டோசொல்லுமுத்தமனேதுய்யா *
கந்தர்ப்பசதகோடி சுந்தா கருணாநிதியேநி ரந்தர
சந்ததமகலாவ ரந்தர சரணம்யாதவகுல துரந்தர (இப்)

கண்ணன் தீக்ஷிதபத்தினிகளுக் குரைத்தல்.

விருத்தம்.

மனதையென்னிடத்திற்கூட்டி வைப்பவர்நித்தியந்தான்
எனதிடமிருக்கலாம்நா னிருப்பதுமவரிடத்தே
யனாநடைமிரிதல்லா லவையவக்கூட்டிஞலே
யெனசொலுஞ்சொல்லுமென்றே யெம்பெருமான்சொல்வாரே.

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மனதே யென்னிடத்தில்வைப்பார்க்குநான் றனதே.

அநுபல்லவி.

மனம்விரிந்துருவிந்தது மாதவம்நல் லாரோ
மனதென்பால்வைத்துநீர் வந்தடை வீரோ (மனதே)

சரணங்கள்.

க. வாருங்கள்தீக்ஷிதபத் தினியாம் நங்கையரே
வந்தென்னிடத்தில்நின்றுந் திரும்பு மங்கையரே

சேருமென்னுத்தரவிற் செல்லுவீர் செங்கையரோ
சிந்தைகூர்ந்தழைத்துக் கொள்வார்க ளங்கையரோ (மனதே

உ. தந்தைஅண்ணன்தம்பி மக்களின்னஞ் சூழ்வர்
சகலவிதபந்துக்க ளுடனுங்கள் கேழ்வர்
இந்தவுலகுதெய்வங் களுங்கிருபை நீழ்வர்
எவருமுங்களச்சம்ம தித்தழைத்து வாழ்வர் (மனதே)

௩. நாங்களும்மைப்பிரிந்து சகியோமென் றாலும்
நரனென்னையடையவேண் டுவர்க்குமெக் காலும்
ஈங்கவையவங்கள்கூட் டுறவினு லேலும்
எனதுபிரீதியுமாசை யுண்டாமோமென் மேலும் (மனதே)

தீக்ஷிதபத்தினிகள் யாகசாலையடைதல்.

விருத்தம்.

அவையவக்கூட் டுறவினு லென்னைச்சேர்த
லரிதரிது தீக்ஷிதபத் தினிகாளென் றுஞ்
செவையாயென் னிடத்தில்மனம் வைத்தீராற்
சீக்கிரம்வந் தெனையடைவீ ரெனவெசோதை
சுவைமிகுந்த திருமுலைப்பா லுண்டவாயர்
சொல்லிவிடை கொடுக்கவந்த யாகசாலைக்
கிவைவிழியார்சென்றார்க ளிதனைக்கேட்குங்
கிழமைதான் மன்னவுங்கள் பழமைதானே.

திபதை, இராகம்-முகாரி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தீக்ஷிதபத்தினிகளும் யாகசாலையநோக்கித்
திரும்பிவந்தார்கள் குருகுலமன்னு
சாக்ஷியென்ன அக்ஞை யில்லாமற்பெண்டுகளைத்
தானழைத்தார்கள் குருகுலமன்னு

உ. அவர்களுடனேகூட யாகத்தைநிறைவேற்றி
னார்களந்தணர் குருகுலமன்னு
எவர்களறிவாரையா கிருஷ்ணலீலையையெல்லா
மின்னஞ்சொல்கிறேன் குருகுலமன்னு

௩. பகருந்தீக்ஷிதபத்தி னிகளிலேயொருத்திதன்
பர்த்தாவினுலே குருகுலமன்னு
தகைவாயரியிடத்தில் வரக்கூடாமலேயாக
சாலைதனிலே குருகுலமன்னு

ச. இருந்தாளிருந்தபோதும் அரிரூபலீலையெல்லா
மிதையத்தில்வைத்துங் குருகுலமன்னு
விரிந்தகர்மபந்தமாந் தேகம்விட்டடைந்தாளே
விஷ்ணுசாயுச்சியங் குருகுலமன்னு

௫. அறுசுவைப்பதார்த்தங்க ளுடன்நாலுவகையா ன
வன்னமுந்தானே குருகுலமன்னு
நறுவிசாய்வேதியர்கள் மங்கையர்தந்ததெல்லா ம்
ராமகிருஷ்ணருங் குருகுலமன்னு

௬. சோலாகலஞ்செய்துகொண் டிடையர்களுடன்தாமு ங்
கூடபுசித்தார் குருகுலமன்னு
லீலாமானுஷகிருஷ்ணன் பரமபுருஷர்தா மே
யிவ்வகையாகத் குருகுலமன்னு

௭. பசுக்களிடையிடையர்க ளிடைச்சிகளுடன்கூடி ப்
பாடியாடிக் குருகுலமன்னு
பிசத்தைபபோல்விளையாடி மனிதர்நடத்தைகளி ன்
னேர்மைகாட்டினார் குருகுலமன்னு

தீக்ஷிதர்கள் தங்களைத்தாமே நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

நரருலகை யனுசரித்துக கொணடிந்த
நடத்தைநா ராயணன்செய் தாபூவிற்கே
சுரராதீ க்ஷிதாகளிரா மனெடுங்கணணை
சோதனையா கதைதையாங் கொடாமற்போனோம்
அரியிடத்தி லபராதஞ செய்தோமெனறும
அவாமனைவி களைககுருவா யெண்ணியிாதத்
தெரிவையாபோல் மாலபகதி நமககில்லெனறு
சிந்திபபாா தஙகளைததாம நிநதிபபாரே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மிகுந்ததாயறிவிருந்தும் வைகுந்தநாதவனமாலி
முகுந்தருக்கபராதஞ்செய்தன மே.

அநுபல்லவி.

ஜகந்தனிலாயர்க்குள்ளே புகுநதுராமகிருஷ்ணர்க ள்
பகாந்தைதயெண்ணுமல்நாம் அகந்தையாயிருநதிட்டோமே (மிகு)

சரணங்கள.

௧. அரியிடத்தேவர்பரா முகம்பண்ணுவார் க
ளவருடஜன்மமென்ன காணுந
தரணியிலவர்யோகந் தவசு தீக்ஷைமூன்றையு ந்
தானேநன்றாகச்சுட வேணும்
விரதமறிவுகுலங் கிரியையவர்சமத்தி ன்
மேன்மையிதினாலென்ன ஆணும்
முராரிபுவாம்பகவன் மாயையோகிகளையு ம்
மோகஞ்செய்வதுறுதி யாகுமிதேவற்குத் தோணும் (மிகு)

உ. மனிதர்குள்ளேபெரிய வேதர்வர்ணத்திலா மே
வந்துபிறந்தறிவு மிருக்க
இனியென்னகாரியந்தான் நமக்குந்தெரியாமற் போ
யிதைவிடச்சொல்வதென்ன பெருக்க
முனிகள்மோகிப்பதற்கு மிதுவேசாக்ஷியதா மே
மூடபுத்தியையரு வருக்க
நினைவில்லாமல்முகுந்தர்க் கபராதத்தைச்செய்தோ மே
நிலத்தினிலேயசோவாச் சரியமாணவஞ் செருக்க (மிகு)

௩. பாரும்பெண்டுகளுக்குஞ் சகத்குருவானகிருஷ் ண
பக்தியுண்டாய்க்கிரக தொந்தஞ்
சாரும்பிள்ளைகளாதி யானதிவைகளென்னு ஞ்
சமுசாரபாசவனு பந்தம்
நேருமிதுகளெல்லாம் நீக்கிவிட்டார்களிந் த
நேரிழையார்க்கும்பிரமா னந்தஞ்
சேரும்வகைகிடைத்த தேநமக்கந்தவ கை
தெளிவில்லாமற்போச்சுதே ஜகத்தில்நாமுடல்சு மந்தம் (மிகு)

௪. அந்தோவுபநயனங் குருகுலவாசந்த வ
மான்மவிசாரஞ்சுசி யேது
சந்தியாவந்தனுதிக் கிரியையுமில்லாமாத ர்
தானப்படியிருந்த போது
இந்தப்பரிசுத்தகீர்த்தி யுள்ளயோகேசரீ ச
ரென்னுங்கிருஷ்ணமூர்த்தியின் மீது
வந்ததேதிடபக்தி நமக்குமுன்சொன்னதெல்லா ம்
வகையாயிருந்துங்கிடைத்த தோயிதையறியொண் ணுது (மிகு)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

பெண்டுகட்குங் கடையாகி நமதுபுத்திப்
பிரமையால் விஷவிச்சை மிகுந்துன்மத்தங்
கொண்டுகொண்டல் கொண்டவண்ணன் நேரேவந்துங்
கூறறியாக் கர்மிகளா யிருந்தோமந்த
விண்டுபெரி யவர்க்கெல்லாங் கதியாகின்றார்
விளையாட்டு யாசகங்கேட் டாரிதல்லால்
உண்டுசுகிக் கவுங்குறையோ வரியேயெங்கு
முறைவென்பா ரவர்க்கெல்லாம் நிறைவென்பாரே.

தரு, இராகம்-நீலாம்பரி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அந்தஅரிசோதனையே யிந்தவகைதானே.

அநுபல்லவி.

தந்தையாயுலகைப்படைத் தானையிந்தக்கோ குலமே
நந்தகுமாரனைச்சலஜ நயனனென்றறிந் திலமே (அந்த)

சரணங்கள்.

௧. இடையர்வார்த்தைகளினாலே ஞாபகம்பண்ணினாரல்லா ம
லெங்கும்பரிபூரணமா யெல்லாம்நிறைந் தவரோ
அடைவானகைவல்லிய முதலானதுகளுக்கெல் லா
மனுக்கிரகநாயகரா யிருக்கின்றமா தவரோ (அந்த)

௨. கேவலமாகிடாராக விருக்கின்றநம்மாலேய ரீ
கிருஷ்ணனுக்காகவேண்டுங் காரியங்க ளென்ன
கோவலர்வேஷந்தரிக்கு மூலகநாயகர்க்கன்ன ம்
கொடுக்காமற்போனதிந்தக் கொடுமையென்ன பன்ன (அந்த)

௩. ஜகன்மாதாவாம்லட்சுமீ தேவியானவளித ர்
தேவர்களைநீக்கிவிட்டு அரிபாத தாளே
சுகபரிசங்கிடைக்குமென்னு மாசையாலென்னேரமுந்த ன்
தோஷத்தீர்ந்துமோட்சமது பெறவடையு றாளே (அந்த)

௪. முகுந்தனெனும்புருஷரொரு யாசகங்கேட்பதுமூல கை
மோகஞ்செய்யவல்லாம லவர்க்கென்ன வேணும்
இகந்தனிற்றேசகாலந் திரவியமந்திரதந்திர ம்
இருத்துக்களக்கினிதேவர் களிதெல்லாமவர் காணும் (அந்த)

௫. எஜமானன்யாகமதிலுண் டானதருமங்களெல்லா ம்
யாதொருத்தருடரூப மென்னும் வேதம்
அயனையோகேச ரீசர்யாதவரிடத் தி
லவதரிக்கக்கேட்டுந் தெரியாததென்ன போதம் (அந்த)

தீக்ஷிதர்கள் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

நடங்கரிய பணிமீதிற் செய்துவேணு
நாதங்கோ வியர்மயங்கப் புரிந்தும்பச்லை
திடங்களாய்க் காளியிடம் போட்டவாயர்
திருமின்னார் பால்வரமீந் தானைவேத
ரடங்சலுஞ்சிந் தனைசெய்து மடமைதீர்ந்தே
யவரவர்தாந் தமைநிந்தை செய்துகொண்டு
தடங்கலில்லா மனதுளகண் ணன்மேலன்பு
சாற்றுவார் மிகமிகவு மேற்றுவாரே.

தரு, இராகம்-பூரிகலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமியுமக்கு வந்தனம் கிருஷ்ண
சாமியுமக்கு வந்தனம் *

அநுபல்லவி.

தீமைதவிர்க்கும்வாஸு தேவதேவதேவ (சாமி)

சரணங்கள்.

௧. அரியுன்மாயையாற் பூமியி லுழல்கிறோம்
கருமமார்க்கங்களிலே சுழல்கிறோம் (சாமி)

உ. ஆதிபுருஷனின் மாயையதி ஞாலே
பேதமையாய்ப்புத்திப் பிரமைகொண்டோம் மாலே (சாமி)

ங. அரூபரூபவனந்த கிருஷ்ணர்கள் நீங்கள்
சொரூபஞானமது தோணுத நாங்கள் (சாமி)

ச. எங்களக்கிரம மிதனைப் பொறுத்திடுஞ்
சங்கஞ்சக்கரஞ்சா ரங்கந் தரித்திடும் (சாமி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அளிமுரலுந் துளவணியுஞ் செங்கண்மாலை
யந்தணர்க ளுந்துதித்தே தங்கள்பூவங்
கனைநினைந்து நினைந்துருகி யந்தமாலின்
கணபரியா சத்தின்பின் பவரைக்காண
வுளம்விரும்பிச் சேர்வைசெய்ய வேணுமென்றே
யுறுதியுட னெதுபதியே பிரமமென்று
தெளிவுவந்த போதுங்க ளனுக்கேயஞ்சித்
திரிகுவார் வாராமற் பரிகுவாரோ.

உங-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உச-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

சாமிசில தாட்சேபித் திந்திரன்பூஜை
தனைத்தள்ளிக் கோவர்த்த னகிரிப்பூஜை
நேமித்தும் நிலத்தேவர் கர்வம்போக்கி
நீள்விசும்பிற் றேவரிடத் திலும்வலாரி
மாமதபங் கப்பொருட்டா யவன்யாகத்தை
மாற்றினதுஞ் சீதரனர் தொகுத்துமிங்கே
தாமுரைப்பா ரிருபத்து னன்காகின்ற
சருக்கந்தான் பாகவதப் பெருக்கந்தானே.

இந்திரன் பூஜைக்காரம்பித்த நந்தனைக் கண்ணன் வினவல்.

விருத்தம்.

அந்தவே தியர்கஞ்சற் கஞ்சித்தங்க
ளாச்சிரமத் தேதானே யிருந்தாரல்லால்
வந்திலரோ கண்ணனிடங் கண்டாய்மன்று
மால்பலரா மனும்பிருந்தா வனத்திருந்தார்
இந்திரபூஜைக்காரம் பித்தாராய
ரெங்குநிறைந் தெலாமறிந்த வரியுங்கண்டே

நந்தன் முதற் பெரியகோ பர்க்கெல்லாம்வ
ணங்குவா ருனையதுதொ டங்குவாரே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இந்தப்பூஜையார்க்குப் போடுநீர் நீங்க
ளேதுக்கெல்லோருங்கும்பற்கூடுநீர் *

அநுபல்லவி.

இந்தப்பூஜையார்க்கு ஈதென்ன விந்தையே
யானறியச்சொல்லுவீ ரையாவென் றந்தையே (இந்த)

சரணங்கள்.

க. இந்தயாகத்தினுட பல னென்ன
விதற்கதிகாரியெவர் தேவதையார் பன்ன
எந்தக்காரியத்தாலே சாதிப்ப
திதுவென்றுரைசெய்குவீ ராய்ப்பாடி மன்ன (இந்த)

உ. பூஜையிதின்மேலுங்கட் கதிவிசு வாசம்
பொருந்துதென்பதுகாணு தேனிப்பிர யாசம்
மாசிலாமகான்கட்கு வீணேயுல் லாசம்
வருமோநானறிந்ததா லுண்டாமோ மோசம் (இந்த)

ங. எல்லாஞ்சரிபார்ப்பதுநல்லோர்தம் நிலையே
பேதும்மறைவாய்ச்செய்ப வேண்டிய திலையே
யல்லோவொன்றுஞ்சொல்லாம லசைக்கிலீர் தலையே
யையாவிதனைக்கேட்க வெனக்குங்க வலையே (இந்த)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வங்கணமி குந்தவன்மித் திரனும்பாரில்
வலியபகை யாளியுஞ்சத் துருவென்றாகும்
அங்குமிங்கு மிருப்பனுதா சீனன்றானே
யவனையுஞ்சத் துருவுடனே சேர்க்கலாகும்
இங்கிவையின் மித்திரனைத் தன்னைப்போலே
யெண்ணுவது லகவழக்க மிந்தப்பேதம்
உங்களைப்போ லொத்தபெரி யவர்கட்கையா
வுண்டாமா வென்றுபின்னும் விண்டார்மாலே,

தரு, இராகம்-அடாணு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மித்திரருடன்கூடிவி சாரித்தொருகாரியஞ்செய் ய
வேணுமேயிதென்னநீர்செய்யும் விந்தையேயென்றந்தை யே.

அநுபல்லவி.

உத்தமகோபாலராம்ம கத்துவமுள்ளவ ரே
இத்தனையிலேயிதுவி சித்திரமையாவென்னை யா (மித்தி)

சரணங்கள்.

க. அவனதுசெய்கிறானே யிப் போதே நாமு
மதனைச்செயவோமென்று செய்யொண் ணாதே *
அவனியிற்சனங்களான தறிநதறியாமலுங் கர்ம
மெவைகளேயுஞ்செய்யுதேயதி லிருககினறதைக்கேளும் வாமம் (மித்

உ. அறிவுள்ளகல்விமான்கள் பிர வர்த்திககும் அவாக்கும்
அந்தககருமபலமுஞ் சித்திககும *
அறியாதுடம்பத்துககாக வாரம்பிப்பார்க்கதின பலன்
குறைவறபபலிககாதையா கோகுலத்தின்நீர்பிர பலன் (மித்

ந. சாத்திரத்தையாய்ந்துதிதீர் மானமா வுலகிற்
சகலருஞ்செய்வதைககண்டுநீ தானயா *
பாத்திரநானல்லவோவெப படியுஞ்சொல்வீர செய்யரோ
நேததிகாணுமவேறறுமையாய் நீரொண்ணலாமோ துய்யரோ (மித்

நநதா கணணனுககு இநதிரன்பூஜையின் வரலாறு கூறல்.

விருத்தம.

துழைக்கண்ணிக் கண்ணரிவை கேடகநந்தர்
சொல்லுவா ரகோகுழநதாய் கேளாமையயா
மழைககதிகா ரியுமாகும் பகவனிந்திரன்
மற்றுமவ னுருவாக ளேமேகங்கள
தழைககினற பிராணிகட்குச் சீவனென்னுஞ்
சலமதைநால வாக்குமவரு ஷிபபதாலே
பிழைபபையெண்ணி நாங்களுமமற் றவருஞ்செய்யும்
பெருமைதா னவன்பூஜை யொருமைதானே,

தரு, இராகம்-அசாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பகவனிநதிரனபூஜைக் கதுவே யாயா
பாடியெங்கட்குமிது பொதுவே *

அநுபல்லவி.

முகிலவன்சொறபிடிக்கும் முழங்குநீரைக்குடிக்குஞ்
சகலபூதசோடிக்குஞ் சலத்தையேவ ருடிக்கும.

சரணங்கள்.

க, மழைக்கிந்திரனேயதி காரி யவன்
வருஷித்துண்டாகும்பொருள் வாரி *
வழக்கமவருஷத்தொரு சாரி யந்த
வாசவனுக்கேயிடைச் சேரி *
பிழைக்கும்பொருட்டாய்க்கொண்டு பெரிதாய்ச்செய்குவந்தொண்டு
தழைக்குநாருங் கண்டு தான்யாகஞ்செய்வ துண்டு (பல

உ. இந்தப்பூஜையில்மீந்த தனமே பாரி
லெந்தப்பிராணிகட்குஞ்சீ வனமே *
மூந்தறம்பொருளின்ப மீனமே பலம்
மூன்றுக்குஞ்சாதகங்கண் டனமே *
வந்துகுலிச பாணி மழையைப்பூமியி லூணி
யுந்தான்பெய்யாது காணி லொருநெற்காணுமா காணி (பக)

௩. பரம்பரையாகிவந்த மிந்தப் பூஜை
பஞ்சுகாமமும்லோபம் மூந்த *
விரம்புமயந்துவேஷ மெந்த நீதி
நிலையென்றிதைவிடுவா னாந்த *
நரன்புகழ்தனை நாட்டான் நலத்தையடைய மாட்டான்
வரம்பில்மிடியை யொட்டான் மற்றுமவனென்னதோட்டான் (பக)

கண்ணன் நந்தரிடத்தில் இந்திரன்பூஜையைத் தடுத்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

பெரியவரா மாயரொடு நந்தர்பூஜை
பிரபலமா யிந்திரற்கே செய்வோமென்றும்
அரிபால கோபாலர் தமக்குச்சொல்ல
வதுகேட்டுக் கேசவனப் பகவானுக்கே
விரிவாகக் கோவமுதுண் டாகத்தக்க
விதம்பிதா வாயிருக்கு மவனைப்பார்த்துச்
சொரிகுவார் சொல்மாரி யதுகேட்பாரோ
சுகிர்திபார் பாகவதப் பகுதிபாரோ.

நந்தகோபருக்குங் கண்ணனுக்கும் நடந்த வாதம்.

விருத்தம்.

மக திரனுககுண் டாகுமாககளு
செய்வதுவு மென்னென்றால் விண்டோராதா
கனமுளமூ வுலகுக்கு மதிபனென்ற
கர்மவலை மீதிருப்பான் கீழிறங்க
வனமாலி திருவுளத்தி லெண்ணியந்த
வர்னவனை நிராகரித்தார் வேறொன்றில்லை
மனமகிழ்நந் தர்க்குரைப்பா ரவர்செல்வககு
மாரர்தான் நவநீத சோரர்தானே.

திபதை, இராகம்-மணிரங்கு, ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

கண்ணன் விடை.

௧. பிறப்பதுங்கர்மத்தாலே யிறப்பதுங்கர்மத்தா லே
பிராணிகளுக்குண்டாகு மென்றுரைதையே
உறைப்பாகச்சுகந்துக்கம் பயத்துடன்க்ஷேமங்க ளு
முண்டாகுங்கர்மத்தினு லென்றுரைதையே

நந்தர் விடை.

உ. தேவனுமீசுரனே பலங்கொடுப்பதல்லாம ற்
சகத்திலெவர்களுக்கும் பாலகிருஷ்ண
கேவலஞ்சடமான கர்மத்தினலேபல ங்
கிடைப்பதெப்படியையா பாலகிருஷ்ண

கண்ணன் வினு.

ரு. ஈசுரனென்னத்துக்குக் கர்மமேபலந்த ரு
மெடுத்துச்சொல்கிறேனினை யென்றுதையே
யீசுரமாமீமாங்க சாஸ்திரம்படித்தபே ர்
விளங்கச்சொல்லுவாரிதை யென்றுதையே

நந்தர் விடை.

சு. எந்தக்கர்மஞ்செய்தாலும் பலத்தைக்கொடுக்கின்ற வ
னீசுரனென்றேதானே பாலகிருஷ்ண
அந்தமீமாங்கத்தையே நன்றுயறிந்தோர்சொல் வ
ராகுங்கர்மத்தாலென்ன பாலகிருஷ்ண

கண்ணன் வினு.

ரு. அன்னியகர்மங்கட்கும் பலரூபனுருமீ ச
னங்கொருத்தனுண்டானு லென்றுதையே
பின்னுமவனுக்குமே லாகவொருகர்த்தாவை ப
பிடிப்பதில்லையோவவ னென்றுதையே

நந்தர் விடை.

சு. கவனங்கொண்டுசொல்லவந் தாயேவிவரஞ்சொல்வே ன்
கருத்தாய்க்கேளெந்தனையா பாலகிருஷ்ண
அவனுக்குமேலாகவோர் கர்த்தரிருந்தாலென் ன
அவனொருபிரபுவாமே பாலகிருஷ்ண

கண்ணன் வினு.

எ. கர்த்தாவல்லாதபேரைப் பிரபுவென்றுசொல்வதென் ன
கணக்கையறியச்சொல்லு மென்றுதையே
வியர்த்தமாயாட்டின்கழுத் ததராமவராலா க
வேண்டியதென்ன வையா வென்றுதையே

இ து வு ம து,

விருத்தம்.

தந்தங்கரு மங்களிலே பிரவர்த்திக்குஞ்
சகலபூ தங்களுக்குங் கர்த்தனை
இந்திரனு லாவதென்ன மனிதர்தங்க
ளியல்பான தொழிலைவிட்டு வேறுசெய்வ
தந்தவகை யெந்தவகை யெங்கிருந்து
மவரவர்கி ரியையவரைக் காப்பாற்றுங்காண்
இந்தவகை கருமமே செய்வதென்று
ரெம்பிரான் யாதவர்க்குந் தம்பிரானே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அப்படிக்கர் மங்களைச்செய் குவதற்குந்தா
னந்தரியா மியுமாயி சனுமிருந்தே
எப்பொழுது மேவலினாற் செய்யவேணு
மேயல்லாற் கிரியைகளை யுயிர்களாலே
எப்படிச்செய் யிப்பபடுவ தென்பீராகு
விமையவர்க ளசுரரொடு மனிதரெல்லாந்
தப்புதலின் றிக்கிரியை சுபாவமாகத்
தரிக்கின்று ரீசனெங்கு மிருக்கின்றாரோ.

தரு, இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருமமே செய்யவேணும் நந்தாதையே.

அநுபல்லவி.

இருவினையுஞ்செய்யாவிட்டா லீசனெங்கேபலந்தருவார். (கருமமே)

சரணங்கள்.

க. உயிர்களுக்குமேலான வுடலத்தைத் தருவதுவும்
அயரோகிமானதேகமு மதனாலல்லோ வருவதுவும் (கருமமே)

உ. சத்துருவாவதுநடுத் தூரமாவதுமி மானே
மித்துருவாவதுமெல்லா விதமுங்கிரியையாலே தானே (கருமமே)

ங. இதமுறுகுருவுடனே யீசுரனுங்கிரியை காணும்
அதிலுந்தங்கள தங்கள் கிரியைபலக்கச்செய்ய வேணும் (கருமமே)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

திரவியத்தைச் செலவுசெய்து கிரியைதன்னைச்
செயும்போதோர் தேவதையை யுத்தேசித்துப்
பரவியகர் மங்களைச்செய் யாவிட்டாலெப்
படிபலனுஞ் சித்திக்கு மென்றீராறு
கருமவகை யங்கங்கள் தனிலேயோரங்
கந்தானே தேவதையு மதைக்குறித்தால்
வருகின்ற தேவதையும் வேறுகேளும்
மன்னவா வென்றறியுஞ் சொன்னவாறே.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எவனுக்கெதினாலேஜீவனமோ
அவனுக்கதுவே தெய்வமாம்.

அநுபல்லவி.

அவனியில்நந்தஞ் சாதித்தொழிலை
யறிந்தும்நீரறியாதுபோற்பேசுகிறீர்.
(எவனுக்)

சரணங்கள்.

க. ஒருவனாலேஜீவனம்பண்ணுமொருவனவனைப்பூசிக் காது ம்
றொருவனைப்பூஜைசெய்தாலதனுக்குவமைசொல்லுவனேயெய் போது
புருஷனிருக்கவன்னியபுருஷனைப்பூஜிக்கும்விபிசார மாது
தரணியிலக்ஷேமமடையாளேதிஷ்டாந்தங்கண்டீரொன்றதையேயிப்போது
(எவனுக்)

உ. வேதபாடமுதலானதாலேவேதியருக்குச்சீவனந் தாமே ந
மேதினிபரிபாலனந்தானேவேந்தர்களுக்கெல்லாம்பிழைப் பாமே
ஜாதிவைசியர்க்கெல்லாம்யாபாரந்தன்னாலேதானேஜீவனம் பூமே
லாதிமலரயோாபணிவிடையினாலாஞ்சீவனஞ்சதுர்த்தர்க் காமே
(எவனுக்)

௩. வசியர்தொழிலும்நாலுவிதமாம்வகைபயிர்ச்செயலுடனேவியா பாரம் மிக
பசுரக்ஷணையும்வட்டிக்குக்கொடுப்பதினாலும்பிழைப்பாஞ்சமு சாரம
நிசமாய்நாங்கோரக்ஷணைத்தொழிலில்நிலைத்திருப்பவர்க்கேனிவ்வி சாரம்
வசியரிறகோவசியரும்நாமல்லோவாசவனைப்பூஜிப்பதென்ன சாரம்
(எவனுக)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

பசுக்களுக்குஞ் சீவனமிந் திரனுடவா தீனமென்றே பகர்வீராகில்
இசைப்பன்மறு மொழிசேரு மெனவரத கோபால ரெங்கையங்கே
பசப்புவார் சிரீசுரசாங் கியமத்தா லேகுலிச பாணிபூஜை
திசைக்குளொரு தருஞ்சம்ம திக்காத வகையரியுஞ் செப்புவாரே.

தரு, இராகம்-சுத்தசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரனாலென்னகாணு மையா இத்தை
யெந்தனுக்கறியவுரை செய்யா

அநுபல்லவி.

நந்தாதாவேயாயா சந்தானில்லாமற்கேளு ம்
நாட்டில்நம்மைக்காட்டிபபசு மாட்டுக்கும்புற்காட்டுலைதற்கு (இந்தி

சரணங்கள்.

க. சாத்துவிகராஜஸ தாமஸகுண ரீதி
தானேயாக்கலனித்த லழித்தல்வகையின் நீதி
யோர்த்தராஜஸகுணத்தா லாண்ஜாதிபெண் ஜாதி
யிருவோர்களும் மருவலாலே கருவாயெல்லாம் உருவாகுதனு பூதி (இந்தி

உ. சமத்தாம்ராஜஸகுணந் தனிலுண்டாம்மேகஞ் சாரி
சாரியாய்வருஷிக்கத் தழைபபதுயிர பாரி
சமுத்திரமலைகளுந் தலைநகளிலுந்தான் மாரி
தவறுதுபெய்துவராதுண்டோ யெவராற்றடை யவராலிடைச்சேரி (இந்தி

௩. உமக்குமாத்திரம்மழைராச்சியங்கட் கில்லையா
நாயகனிந்திரன்றனு வேறுண்டோ நில்லையா
உமக்குமின்னமாயர்களும் உலகமெல்லா மெல்லையா
உண்டாகுமாகண்டலனே யண்டகோடிகொண்டாரசோசொல்லையா (இந்த

கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைப் பூஜைசெய்ய உரைத்தல்.

விருத்தம்.

நிலையிதுவே யானாலும் யோகக்ஷேம
  நிமித்தியந்தெய் வத்தையபே க்ஷிப்பீரானால்
உலகிதிலே பட்டணங்க ளுடனேதேச
  முரவீடு களில்வாசஞ் செய்வோமல்ல
பலவனங்கள் பருப்பதங்கட் குள்ளாய்வாசம்
  பண்ணுவோம் நாம்வனவா சிகளதாமே
நலபசுக்கள் வேதர்பருப் பதங்கள்தம்மை
  நாடுவோம் பூஜைநன்றாய்ப் போடுவோமே.

கண்ணன் கோவர்த்தன பூஜாவிதி யுரைத்தல்.

வெண்பா.

பூசை யிதற்கே பொருள்வேறு மென்பீரால்
வாசவன்பூ சைக்காக வந்ததெலாம்—நேசம்
உளம்பரவிப் பூசைக்கே யோக்கியமென் றேமால்
விளம்புவார் பூசை விதி.

திபதை, இராகம்-ரீதிகெவுளை, திரிபுடை-தாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	பருப்புட	னன்னம்	பாயஸ	ம்
	விருப்புட	னின்னம்	நலக	றி
	பதார்த்தம	னேக	வகைதா	னோ
	யதார்த்தம	தாக	சமைப்ப	தே
	உருப்படி	நிறுக்கும்	அதிர	ஸ
	வருக்கமு	முறுக்குங்	கோது	மை
	யுடமாவி	னாலே	யுளுந்தினா	ல்
	வடையுமென்	மேலே	செயச்சொல்லி	த்
	திருப்பணி	யாரம்	ருசிக	ள்
	பெருக்கவும்	க்ஷீரம்	பசுக்கி	டை
	சேரவுங்	கறக்கும்	பாலெல்லா	ம்
	நேரவுஞ்	சிறக்கும்	இதனுக்கு	த்
	திருக்கென்ன	காணும்	விசுவா	ச
	மிருக்கவும்,	வேணும்	பூஜையு	ஞ்
	செம்மைய	தாமே	யிதுவென்ற	ன்
	சம்மத	மாமே		*
உ.	நேமமாய்க்	கொண்டு	வேதர்	க
	ளோமத்திற்	கண்டு	ஆகு	தி

செய்கலைச் சோரிய மந்தி ர
மெய்களுக் குரிய வந்தண ர்
தாமவாக் கன்னம் பலவி த
மாமின்னஞ் சொன்னம் பசுக்களு ந்
தக்ஷிணை கொடுப்போம் பூஜையி ந்
தக்ஷணை மெடுப்போம் இதுவன்றி ப்
பாமரன் கோளன் பதிதனு ந்
தீமைசண் டாளன் சுவானமி ப்
படியெவர் களுக்கும் வருந்தி ய
பிடியவர் களுக்குங் கொடுப்ப து
க்ஷேமத்தைத் தருமே புகழ்ந்த ப்
பூமிக்குள் வருமே பூஜையு ஞ்
செம்மைய தாமே யிதுவென்ற ன்
சம்மத மாமே *

௬. வேண்டிய புல்லும் பசுக்களு க்
கீண்டிடச் சொலலும் நெஞ்ச து
மெலியாமல் நாடும் மலைக்குய ர்
பலிகளைப் போடும் அலங்கார ம்
பூண்டுகொள் வோமே மனதன் பு
நீண்டிடுந் தாமே நாமெல்லா ம
போசன நடத்திப் புதுசா ன
தூசுக ளுடுத்தி வணிதமா ய்
மீணடியர் வாசச் சந்தன ம்
ஈண்டியே பூச ஆனி ஙா
வேதாக ளங்கி மலையையி ப்
போதுதொ டங்கிப் பிரதக்ஷிண ந்
தீண்டியே செய்ய நந்தம் மை
யாண்டிடு மைய பூஜையு ஞ்
செம்மைய தாமே யிதுவென்ற ன்
சம்மத மாமே *

கண்ணன் கோவர்த்தனகிரிக்குப் போடும் பலியை யுண்ணல்

விருத்தம்.

பூசுரர் பசுக்கள்மலை களைக்குறித்துப்
பூஜைசெய்யத் திரவியமே தென்றுலையா
வாசவன்றன் யாகத்தி னிமித்தமிங்கே
வந்ததிர வியங்கொண்டே செயலாமந்தப்
பூசைவிதி யிப்படியென் றறியுந்தாமே
புகலவுமப படிநந்தா முதலோர்செய்தும்
ஆசையா யக்கிரிக்கே பலியைப்போட்டார்
அவையுண்டா ரோசோதைமுலைச் சுவையுண்டாரே.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தேவேந்திரன்பூஜைக்காகச் சேகரித்து மிருந்த
திரவியங்களெல்லாந்தான் செம்மையதாய்ப் பொருந்த
கோவர்த்தனமலைக்குமுயர் கோகுலமாம்நிலைக்கு ங்
கூடிச்செலவிட்டாரே யாயர்பாடியிற்பார்ப்பா ரோ
பாவந்தீரமறைமுழங்கப் பலிகளிட்டுவிளங்க ப்
பசுக்களுக்குமபுல்லிட்டுமந்தப் பசுக்களைமுன்னிட்டு க்
கோவர்த்தனகிரிவலம் கொண்டுநலகிரி யை
கோபாலர்பூஜைகொண்ட கோவிந்தன்மலை .யே

உ. அந்தணர்களெல்லோரும் ஆசீர்வாதம் பண்ண
ஆய்ப்பாடிவாழ்வார்க ளனைவோரும் நண்ண
விந்தையதாய்க்காளைகட்டுஞ் சகடையின்மே லேறி
வேடிக்கையாய்க்கோவியர்கள் சுந்தரங்கள் மீறி
நந்தகுமாரன்கதையை ராகத்துடன் பாட
நவநீதசோரகிருஷ்ண னிவர்களுடன் கூடக்
கொந்தளிப்பாய்விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்மன் ஞ
கோபாலர்பூஜைகொண்ட கோவிந்தன்மலை யே

ஙூ. உசிதமின்னம்வேறுமொரு பருவதத்தைப் போலே
யுருவெடுத்துக்கொண்டிடையர்க் கெல்லாமென் மேலே
விசுவாசம்வருவதற்காய் நாந்தான்மலை யென்று
மிகுந்திருந்தபலிகளையு முண்டார்பின் னென்று
வசுதேவபாலகிருஷ்ண னிங்கிருந்துஞ் செம்மை
மலைபோலேயுருவெடுத்து வந்திருக்குந் தம்மைக்
குசலமிகுமாயருடன் கூடிநமஸ்கரித்தா ர்
கோபாலர்பூஜைகொண்ட கோவிந்தன்மலை யே.

கண்ணன் மலையுருவாகிய தம்மைத்தாம்வணங்கி ஆயர்களுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

வாச்சுதென்றே யாயருடன் கண்ணனங்கு
மலையுருவாய் வந்ததம்மைத் தாமேவந்தித்
தாச்சரியம் பாருமிந்த மலைநமக்கே
யனுக்கிரகஞ் செயவேண்டி வந்ததென்றே
ஈச்சுரனும் வனவாசி யாகும்நம்மை
யிரக்ஷிக்க வந்ததென்று காமரூபம்
மீச்சுரமா யுளதெனவே சொல்வாரந்த
வேயர்தான் செய்யகனி வாயர்தானே.

கண்ணன் கோகுலத்துக் கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

பிடிப்பாகப் பசுக்களுடன் நமமைக்காக்கும்
பெரியதிந்தச் சொரூபத்தைப் பணியாவிட்டால்

அடிக்குமே பணிமுதலா முருவமுண்டாம்
ஆனதால் நாமும்வந்திப போமென்றுரைப்
படியந்தக் கோபர்செய்தா ரேயிவ்வாறு
பருவதம்ப சுக்கள்பிரா மணராயெல்லாம்
நெடியவனுத் தரவிலாச்சித் தவருங்கூட
நிலேவந்தா ராய்ப்பாடித் தலேவந்தாரே.

க லி க் கூ ற் று.

தரு, இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேவர்மதபங்கஞ்செய்தநேன்றே
தேவர்மதபங்கஞ்செய்ததொன்றே.

அ நு ப ல் ல வி.

[அல்லாற்] றேவர்பூஜையைத்தள்ளத் திருவுள்ளமன்றே (தேவர்

ச ர ண ங் க ள்.

க. சனங்கள்தேவர்கட்குச் செய்யும் பூசை தன்னைத்
தடுத்ததையவர்கொள்ளலென்ன ஆசை * (தேவர்

உ. சகலகர்மஸ்வரூபர்மு குந்தரோ பல
தாதாவும்பண்ணச்சொல்கிறவருங்கோவிந்தரோ * (தேவர்)

ங. புகலுங்கர்மத்திற்சிக்கும் கர்த்தர் தானே தேவர்
பூஜைவிதித்ததுமெம் பெரு மானே * (தேவர்)

உச - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் று ம்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

உரு - ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

எடுத்திடுங் கோபத்தாலே யிந்திரன் கோகுலத்தைக்
கெடுத்திட மழையைப்பெய்யக் கேசவ ரந்தமாரி
தடுத்திட வேண்டிக்கோவர்த் தனகிரி குடையாய்க்கையிற்
பிடித்திர க்ஷித்தகாதை பேசுவ திருபத்தைந்தே.

தேவேந்திரன் கோகுலத்தை யழிக்க மேகங்களை யேவல்.

வி ரு த் த ம்.

வாசவன்றன் பூஜைகெட் வதையறிந்து
மாதவனே நம்புநந்தன் முதலானோரை
மோசமது செயச்சினந்து மூலகங்கட்கு
முடிவைச்செய் குவதாய்த்தன் னதிகாரத்தின்

ருசராய்ப் பணிபூழி காலமேகந்
தனிற்சங்க வர்த்தமெனுங் கணத்தைத்தானே
ஈசனென்று மாணவத்தா லிதனைச்சொல்லி
யேவினன் கற்பகப்பூங் காவினனே.

இதுவுமது.

கலித்துறை.

அரிதனைநம்பிய வாய்ப்பாடியானை யடிக்கவென்றே
அரியாரம்பிப்ப தென்னென்றற்றன் பூஜை யதையிடையர்
அரிபோலெதிர்செய்து தளளிவிட்டானொன் றறிவுமங்கி
அரிபோலச்சங்க வர்த்தங்களைப்பார்த்தங் சுறைகுவனே.

தரு இராகம்-அடாணா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மேகங்களாஜலப்பிர வாகங்களாகச்செய்கு
வீரோகோகுலத்திற் செல்லுவீரே.

அநுபல்லவி.

யாகம்நம்மதைத்தடுத்தும் ஏதோவொன்றைத்தொடுத்துஞ்
சேகரமாய்க்கிருஷ்ணனிடஞ் சேர்ந்து மிருக்கின்றாரோ
தேகந்தெரியாதாய ராணவம் பெருக்கின்றாரோ (மேக)

சரணங்கள்.

க. வனமதிற்றிரிகின் றாரோ யாயர்கள்பொருள்
மமதையைப்பார்த்தீரா ரோ *
மனிதன்கிருஷ்ணனைச்சேர்ந் தாரோ தேவனென்னை
மருட்டிப்பகடிசெய் தாரோ *
மமதைகொண்டேயொருமித்து மற்றோர்பூஜையாரம்பித்துச்
சுமதலையாகவேதஞ் சொன்னவிதி தேறார்களாஞ்
சமுசாரசாகரத்தைத் தாண்டப் போறார்களாம் (மேக)

உ. பாலன்வாசாலக னவனே வணக்கமில்லான்
பண்டிதமானியு மவனே *
மேலவனறியா தவனே கிருஷ்ணனும்நீல
மேனியன்மனித னவனே *
அமரரொன்றெண்ணமும் மாறி யாக்கினையதனை மீறிக்
குழுக்காய்க்கிருஷ்ணனையாயர் கூடித் தொடர்ந்தார்களே
நமக்குப்பிரியமில்லா நடத்தை நடந்தார்களே (மேக)

ங. அந்தக்கிருஷ்ணனுடன் கூடிச் சரீரம்பூரித்
தயிசுவரியமமதை மூடிப் *
பந்திசேருமாயர் பாடி யுள்ளார்கருவத்தைப்
பங்கஞ்செய்துநீங்கள் தேடி *
பசுக்களுக்குஞ்செய்வீர் தொல்லை பயமுங்கட்குத்தேவையில்லை
விசைசண்டமாருதத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு நேருகிறோம்
இசையயிராவததி லேறிவந்து சேருகிறோம் (மேக)

தேவேந்திரன் கண்ணனை யிகழ்ந்துரைத்ததைச் சுகப்பிரம்மரிஷி புகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதஞ் சங்கவர்த்த மேகக்கூட்டத்
திருஞ்சிறையை நீக்கியிடைச் சேரிசெல்ல
இந்திரனு மேவியுரை செய்தவார்த்தை
யினிலேயெம் பெருமானை யிடக்காய்ச்சொன்ன
சிந்தையெலா மவன்வாக்கி லுறையும்வாணி
நேரான துத்தியம தாகின்ற
தந்தவகை விரித்துரைசெய் வேன்கேளென்பா
ரையர்தான் சுகசாமி துய்யர்தானே.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. சிறுபிள்ளையென்பதற் காய்ப்பாலனென்று ரை
செய்தானேயிந்திரன் றானே யது
முறைகுழந்தைபோல்சி றயிமானியென் று
மொழிந்ததேவாணி மானே *

உ. ஓயாமாரியாகப் பேசுகிறவனெ ன்
றுன்னிவாசாலக னென்ற சொல்லும்
ஏயசாஸதிரங்கட் கெல்லாமவ ரே
யிருப்பிடமென் றுரைக் கின்ற *

ந. வணங்காமுடியென்றே பெண்ணிக்கிருஷ்ண னை
வணக்கமில்லானென்ற பேச்சு அவர்
வணங்கும்படிக்கு மேலொருவரில் லை
வணங்காமுடியுள்ள தாச்சு *

ச. படித்தவனென்றுபேர் மாத்திரமென்றுசொ ற்
பண்டிதமானியென் றெடுத்த தது
வடித்தவேதம்பண் டிதரிடத்தும்வெ கு
மானியென்றேபொருள் கொடுத்த *

ரு. அறிவில்லாதவனென் றிந்திரன்கிருஷ்ண னை
யறியாதவனென்று சொன்ன வுரை
அறிவாயெவரு மறியாதவ னே
யறியாதவனாகும மன்ன *

சு. நிதானமதாயெம் பெருமானைக்க ரு
நிறத்தனென்றுரை சேதி கிருஷ்ணன
சதானந்தரூபனெனச் சொன்னதேபா க
சாதனனவாய்ச்சர சோதி *

எ. மண்டலத்திலொரு மனிதனென்றந் த
வாசவன்சொன்னனென் னையனே யிங்கே
தொண்டரை ரக்ஷிக்க வந்தமனி த
ஸ்வரூபமல்லோவதின் பயனே *

அ. நானுமறியேனவனும் பொய்சொல்லாளி ந்
நாட்டினிற்சொல்லும்பிர சித்தனே யுவ
மானமதாய்நிந்த யெல்லாந்துதியா தி
வந்ததைப்பார்பரி க்ஷித்தனே *

மேகங்கள் கோகுலத்தை யழித்தல்.

விருத்தம்.

அலங்கார மெனும்புகழாப் புகழ்ச்சிதானே
யச்சுதற்கே துதியான தறிவாயேகோ
குலங்கார தனின்குழுவால் மூடியின்னங்
குலிசன்வர விடுமனிலன் கூடச்சேர
விலங்காரப் பளபளென மினையுங்காட்டி
விண்ணுமண் ணுலகதிர முழக்கிலார்தான்
கலங்கார வனிபதியே யூழியென்னுங்
காலந்தா னதுவுமிந்திர ஜாலந்தானே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பரிக்ஷித்தேகேளா ய் மழையினுற்கோகுலம்வெருண்ட
வெருக்ஷியைக்கேளா ய் *

அநுபல்லவி.

கருக்கொண்டுகோகுலத்தி லிறங்கிச்சங்கவர்த்தமா ந்
கனமின்னவிடிமழை களால்வருத் தியதையென்னசொல்வே ன் (பரி)

சரணங்கள்.

௧. விண்ணில்மின்னல்களாலே திக்கெல்லாம்பிரகாசித் து
மேககர்ச்சனையாலே கிடுகிடாயமான ம்
பண்ணியும்வேகசண்ட மாருதங்களும்மோத ப்
பரவிக்கல்வருஷமாய் வருஷித் ததுவேயுயர்வான ம் (பரி)

உ. ஒவ்வொருதூண்பேரலவே யொவ்வொருதாரைகளா க
வுயர்வானிலிருந் துகார் வருஷிக்கும்போ தே
அவனியெல்லாஞ்சலப்பிர வாகமாய்மேடுபள்ள ம்
ஆவதுந்தெரியாமற் போய்விட்ட ததுவுஞ்சொல்லொணு தே (பரி)

௩. அதிவருஷத்தினலும் பெருங்காற்றினலேயு ம்
ஆனினங்களுக்குங்குளிர் நடுக்கல்மிகுந்த தே
அதிலிடையரிடைச்சி யருஞ்சிறங்களா லே
யார்த்தியடைந்துகோவிந் தனையடைக் கலம்புகுந்த தே (பரி)

௪. நடக்கும்நடைமந்தித்துச் சிரசுங்கன்றுசனையு ம்
நாடிச்சரீரத்தால்மறைத்து மழையணிய வே

நமெக்கப்பசுக்களெங்கிருஷ்ணன் றிருவடித்தாமரை ளை
நம்புதலாகவந்தே சரணுகைப் பரவிப்பணிய வே (பரி)

ஆயர்கள் மழையினால் வருந்திக் கண்ணனைச் சரணுக வடைதல்.

விருத்தம்.

மாலடியே துணையென்றும் பசுக்களென்னும்
வாய்விடாச் சீவனெல்லாந் தொழுவேயுள்ளன்
பாலடிய ராமிடையர் கண்ணகண்ண
பாக்கியசா லியும்நீயே நாதனென்று
மேலடிநாள் தொட்டாயர் பாடியாகஎள்
மிகநம்பி யிருக்கின்றோந் தீமையுண்டும்
ஆலடியிற் கொணர்ந்துரக்ஷித் தீரோயெங்கட்
காளையா வென்றுனாசெய் வாளையாவே.

கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையா யெடுத்து
மழையைத் தடுத்தல்.

விருத்தம்.

இந்திரன்கோ பாக்கினியை யுண்டுநீயே
யிரக்ஷிப்புமெம் பெருமானே பக்தராவிச்
சுந்தரனே யெனவுங்கோ குலத்திலங்கு
துயரடைந்த வசேதனத்தைப் பார்த்துமங்கே
மூந்திடைய ரிடைச்சிகளுஞ் சொல்லுதற்கு
முன்னமே வாசவன்கோ பத்தினாலே
இந்தவகை யானதென்று மலையைக்கையி
லெடுக்கின்றார் கல்மழையைத் தடுக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாலகோபாலகிருஷ்ணன் பக்தர்க்காய்க்கோவர்த்தன
பருவதத்தையுமெடுத்தா ரே.

அநுபல்லவி.

தாலகேதனன்றுணைவமாலே சதமகன்பூஜைதடுத்ததா லே
சங்கவர்த்தமங்குல்பெருத்த தழலுறுசினமுங்கொண்டு மழைசொரிதருணங்கண்
[டு (பால)

சரணங்கள்.

க. அதிககாற்றுடன்சிலாவருஷ மாம்மழையை வலாரி யிந்த
அகாலத்திலேவருஷிப்ப தென்னென்றளவிட்டந்த முராரி *
ததியில்நம்மாலேயவனுட யாகங்கெடுதலா யகங்காரி த்தவன்
தானேகெடுதலாக மழையைவருஷிக்க விடைச்சேரி மிக
விதனங்கொண்டதேயந்த விந்திரன்சமத்தையும் பார்ப்போம் நமது
வீரலட்சுமிகாட்டி யேகோகுலமதைக் கார்ப்போம் உலக

பதியேதானெனுமாணவவிருள் படர்ந்ததுந் தீர்ப்போம் நம்மையே
பரவுதொண்டர்கள்துய ரடையாதபடிநலஞ் சேர்ப்போம் *
இதுவேதருணமெனவுஞ் சாமி யிருடீகேசமூர்த்தி நேமி
மதுசூதனனுந் தானே மதுராபுரிவந்தா னே
யிதையேயெண்ணுகின் றானே யெதுநாயகனுந் தானே (பால)

உ. விண்டலத்துளோர்சாத்தி கருணமிகுந்திருப் பவர்தானே யுன்றன்
மெய்யன்பர்களுக்கஞ்ஞான மானவிருளங்கே வருவானே *
வீண்டிடுமெனிற்சாந்தமு மென்மேல்விசுவாசம் பெறுவானே வளர்
மேன்மையானதேவர்களுக்குநானிப்போது சொல்வேனே தாங்கள்
மண்டலேசனெனுங் கருவங்கள்வந்து மூடாதே வரவே
மானபங்கமுஞ்செய்குவோம்நா மதுவுந்தப் பாதே யப்படி
அண்டியநல்லோர்களை யவமானமதுசெய்யும் போதே யவருக்
கனுக்கிரகமதாகு மென்றறிவார்மன மீதே *
எண்டிசைபுகழ் கின்றகோகுல மென்னையடைந்தவர்க் கென்னவியாகுலம்
அண்டர்க்கரசன் சொரியப் பண்டிட்டதுவும் பிரியக்
கண்டித்ததுவுந்தெரிய த் தொண்டர்க்கருளும்புரியப் (பால)

ந. ஆய்ப்பாடியர்கள்நாதனென்றெம்மை யடைந்திருப்பதுங் கண்டே நாமும்
அதையொப்புக்கொண்டுமவர்களை ரக்ஷிப்பதுவிரதமொன் றுண்டே *
காப்பதுநந்தம்பலத்தினாலே காட்டுவோமென்று விண்டே யொரு
கையினாற்கோவர்த்தனகிரியையுங் கனவிளையாட்டுக் கொண்டே நல்ல
வாய்ப்பதாய்ச்சிறுபிள்ளை நாய்க்குடைபிடுங்கியே தூக்கி றதுபோல
வனமாலியாயருடனே தந்தைதாய்களை நோக்கி யுமது
பாற்பசுக்களினுடனுங்கூடப் பரவியே பாக்கி யிலாமலே
பருவதமெடுத்திடு பள்ளத்தினிலிருந்துயர் நீக்கி *
ஏற்பதாயுங்கட் கேதுதொல்லை யினிமேலும்பயந் தேவையில்லை
தாப்புக்கொடு மிக்கட்டுத் தீர்ப்புக்கட னெற்கிட்டுக்
காப்புக்கென் னத்தொட்டுச் சேர்ப்புத்தியு னைத்திட்டுப் (பால)

ச. என்கையாலெடுத்திடும்மலைவிழு மெனும்பயந்தனை நீக்கும் மழை
யிலும்பெருங்காற்றினாலுமுன்ன மேபயந்ததேபோது மாக்கும் *
சங்கையில்லாமலந்தரெண்டையுந் தடுத்துமுங்களைக் காக்கும் என்சொற்
றவராதீனெனக்கிருஷ்ணன் சொன்னசமாதானத்தினை நோக்கும் அவர்
அங்கப்படியேபள்ளத்தினிலே சகடைகள் காளை பசுக்க
ளான்கன் றுநடைநாடகசாலை யாவும்நல் வேளை வேத
புங்கவரானபுரோகிதர்களும்மால் பாதத் தாளை யணிந்து
போற்றிவந்திருந்தாருலகங்கள் புகழுமன் றாளை *

துங்கனேபணிமேல்நடித்தாரே ஸ்வாமிநாளேழுங்குடைபிடித்தாரே
மங்கையெசேர்தைசுபுத்திரச் சிங்கம்யாதவ மித்திரப்
புங்கவரேபல பத்திரற் சங்குபின்னுனவி சித்திரப் (ப

தேவேந்திரன் மேகங்களை விலக்குதல்.

விருத்தம்.

பசிதாக சுகதுக்க மபேக்ஷையொன்றும்
படராம லாய்ப்பாடி யார்கட்கெல்லாம்
இசைவாக நாளேழும் பார்த்திருக்க
வெம்பெருமான் வைத்தவடி பேராமற்கை
மிசைகோவர்த் தனமலையைத் தரித்தாரந்த
மேகவா கனனறிந்தாச் சரியங்கொண்டே
அசையாது ஸ்தம்பமதாய்க் களிப்பதாகி
யாகஙிறு காரதனை நீக்கினனே.

திபத, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஆக்கினைகாரதனையங்கே நீக்கினனேயிந்திரனு ம்
அதுவரிகோவர்த்தன தர ரொ துகுலவிண் டு
யேற்கும்சிமலவானையும பாற்கரனபிரகாசத்தையு ம்
ஏழ்தினமிருநதமழை யோடவுநகண் டு

உ. வாக்கியஞ்சொல்லுவார்களே யோக்கியரேயாயர்பா டி
வசிபபவரோபெண்டபிள்ளை பசுகளுட னே
ரோகசூவீரானந்தவெள்ளந் தேகசூவீரொலலோரும்ந வ
ரோசுபாடியாடிக்கூடிப் பேசுவீரக ளே

ரு. காறறுமழைநின்றதையும் பார்த்தவீரமடு க்
கனுமவடிந்ததேயினிநீங கனும்வருவீ ரோ
மாற்றுவீரபயநதையெனச் சாறறினாரியந்தக் கோ
வலரெனவிளங்கியகோ குலமதுளளோ ரோ

ச. ஆந்திரளபெண்டபிள்ளைப தாரத்தமுஞ்சகடைமேற்கொ ண்
டபபுறம்வந்தாரபளளம்விட டிபபுறம்வந்தா ர்
நேத்தியாய்முன்னிருந்தபடி யாய்த்துளவமால்மலை யை
நிலையில்வைத்தாரேபதமென் றலையில்வைத்தா ரே

ஆயர்கள் முதலியோர் கண்ணனைத்துதித்துக் கோகுல மடைதல்.

விருத்தம்.

சகலபிரா ணிகளும்பார்த் திருக்ககோவர்த்
தனகிரியை விளையாட்டாய் முனனிருந்த
வகையாக வைத்திடவாய்ப் பாடியாரும்
மாதவனை வந்துகட்டிக் கொண்டாரின்னம்

புகலுவேன் றயிரக்ஷை தைகளினாலே
பூஜித்தா ராசீர்கள் பெரியோர்செய்தார்
இகபரமெல் லாம்பெறுவ ரிதனைக்கேட்பார்
என்னன்பா பாகவத மின்னம்பாரே.

தரு, இராகம்-செங்களா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கோவர்த்தனதாரி கதைகேளாய்.

அநுபல்லவி.

கோவக்கன்னிமார்கள் கூவிளங்குயில்போற்
கோவிந்தன்புகழ்தன்னை மாவிந்தையாகச்சொல்லிக்
குலுக்கிக்குலுக்கியே பலுக்கிப்பாடினாரே (கோவர்)

சரணங்கள்.

க. தாதையாம்நந்தனுஞ் சோதரராமனுஞ்
சோதைரோகிணியென்னும் மாதர்களும்வந்து
துய்யவாசீர்வாதஞ் செய்யவதுகொண்ட (கோவர்)

உ. உத்தமதேவர்கள் ஸித்தர்ஸாத்தியர்கள்
மற்றுஞ்சாரணருடன் வித்தியாதரர்கள்வானின்
வரிசைமலர்மழை சொரியவதுகொண்ட (கோவர்)

௩. சங்கதுந்துபிமேளங்களுமுழங்கப்
பண்களுடன்றும்புருவுங் கானஞ்செய்யக்கொண்ட
பதிதபாவனராயெதுமரபில்வரு (கோவர்)

௪. பலருமாயர்கள் பலருஞ்சேரவே
குலவிவிளையாடிக்கோ குலமதையடைந்தாரே
கோவியர்கள்நெஞ்சைக் கோவிலாகக்கொண்ட (கோவர்)

உரு-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

உசா-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மற்கருட கேதனரற் புதமாம்லீலை
வரிசைகண்டாச் சரியங்கொண் டிருக்குமாயு
வர்க்கருடன் நந்தர்முன்னாட் கேள்விகொண்ட
வாறெலாந் தொடுத்துவகை வகையாயந்தத்
தர்க்கருட சங்கையெலாந் தெளியவிந்தச்
சருக்கமிருபத்தாறில் முகுந்தற்கேற்குந்
தர்க்கருட வாக்குச்சம் பத்தைநன்றாய்க்
காட்டுவா ரென்பதனை நாட்டுவாரே.

ஆயர்கள் நந்தகோபரிடங் கண்ணன் மகிமைகளை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

கண்ணனுடை லீலாவி பூதியெல்லாங்
கண்டுமிக வாச்சரியங் கொண்டேயாயர்
புண்ணியராம் நந்தனைக்கண் டுமதுசெல்வன
புதுமைகளை யென்னவென்று புகல்வோமிந்த
மண்ணுலகி லிடைச்சாதி யானநந்தம்
வாக்கத்தி லிவர்பிறந்தார் பெருமைதன்னை
யெண்ணவெகு குறைச்சலா யிருக்குதத்தை
யிவ்வாறு மென்றுமுறை செய்வாராமே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நந்தரேயுமது மைந்தன்மகிமையை
யெந்தவிதஞ் சொல்லுவோ ம்.

அநுபல்லவி.

அந்தணராசீவா தங்கள்மிகுந்த் சீ
ராயாபாடிககுநன் னுயகராய்வந் த (நந்த)

சரணங்கள்.

௧. மானிலமீதிந்த வேழுவயதுள் ள்
மைந்தன்விளையாட்டாய்ச் செந்தளிர்க்கை யாலே
தானேபருவதத்தை யானையான து
தாமரைப்பூவை யெடுப்பதனைப் போலே
மானுபாவரெடுத்தாரோ யெடுத்துங்க ல்
மாரிதடுத்ததே யற்புதம்மென் மேலே
ஆனதிதற்குமுன் னுகநடந் த
வதிசயலீலை யதுவோவொருக் காலே
ஆதியிற்கண்விழி யாதகுழந்தைநா ள்
மீதுபலசாலி பூதனையாவி ப
யோதரப்பாலுடன் போதவுண்டாரத ற்
கோதுமுவமான மேதென்றுசொல்லுவோ. ம்
உயிர்கள்தேகத்தி னுயுவை யெப்படி
யுறுஞ்சுவானெம னுவமை யிபபடி
வயதிளமையைக் காலமுன் டபபடி
மன்னவனேகலை யாவுந்தீ ரப்படி (நந்த)

உ. தொட்டிலுக்குட்படுத் திருந்தாரோமுன்ன ஞ்
சொல்லுமூன்றுமாதக் குழந்தை யாச்சுதே
அட்டதிக்குஞ்சொல்லுங் காலைமேலேதூக் கி
யழுதுகொண்டுதைத் தாரொன்ற பேச்சிதே
திட்டமுள்ளதந்தச் சகடைத்தொட்டிலு ஞ்
சின்னபின்னமாகத் தெறித்துப் போச்சுதே
சிட்டேயிங்கிதோ ராச்சரியங்கண்டீ ர்
செல்வருமக்குவந் தாரிது வாச்சுதே

சென்றவயதூதா னென்றினிலேய சு
ரன்றிருணவிருத் தன்றூக்கிவான்செ ல
நின்றுசொடுபோனு னென்றுநெஞ்சையுறி ந்
தன்றவனையிவர் கொன்றூரல்லோவை யா

ஆச்சரியஞ்சொல்ல நாவாயிரம் வேணும்
ஆயிரங்கண்ணுண்டானுற்பார்க்கலாங் காணும்
ஆச்சியெசோதைக்குக் காணுதெல்லாங்காணும்
அகண்டமண்டலத்தோர்கட்கெல்லாந்தோணும் (நந்த)

௩. கண்ணனும்வெண்ணை திருடக்கண்டுந்தாயா ர்
கட்டினுளல்லோ வுரலிலுமப் போதே
நண்ணிரண்டுகையாலுந் தவழ்ந்துகொண் டு
ரட்டைமருத மரத்துநடு மீதே
எண்ணப்புகுந்து கயிற்றைப்பிடித் து
மிழுக்கமரங்களுஞ் சாய்ந்ததுதப் பாதே
அண்ணனுடனிவ ராயர்குமார ரோ
டான்கன்றுக்கூட்டத்தை மேய்த்தார்தவ றுதே

அக்காலத்திலிவ னைக்கொல்கிறோமென் று
கொக்குவேடமெடுத் துக்கொண்டுமூக்கா லே
சிக்கக்கொத்துஞ்சத்து ருக்காண்பகன்றன்மூ க்
கைக்கையினுற்பிடித் துக்கிழித்திட்டா ரோ

சங்கணங்கட்டிக்கொண்டெங்களைக்காக்கிறூர்
தூசினியெங்கிலுந் தான்புகழ் சேர்க்கிறூர்
மங்களப்பார்வையா யெங்களைப் பார்க்கிறூர்
வந்துமுன்னேநின்று துன்பத்தைத் தீர்க்கிறூர் (நந்த)

௪. கன்றுக்கூட்டங்களொடு மோரசுரன்மு ன்
கன்றுவேடமெடுத்துக் கொண்டுவந் தானே

வென்றிடவந்தவன் காலைவாரிச்சுற் றி
விளாமரமீதெறிந் தாரேயறிந் தோனே
அன்றேவிளாவு மடியோடேசாய்ந்த தே
யந்தவசுரனுயிர போய்விழுந் தானே
குன்றதுபோலுங் கழுதையுருவமு ங
கொண்டதேனுகா சுரனுமிருந் தானே
கூட்டமுறமுறைச் சேட்டைக்கழுதை க
ளாட்டபாட்டத்துடன் காட்டிறபனம்பழ ம்
நாட்டிலொருவாகருங் காட்டாதடித்தா னே
சேட்டனையுமிவா கூட்டிககொணடேசாட்டிற்
றிரிந்துகழுதையெல் லாந்தான் மடித்தாரோ
சோநதபனமபழம யாாகருங கொடுத்தாரோ
பிரிநதிடாராமனமே லனபு தொடுத்தாரோ
பிரலமபனுயி யவரா லெடுததாரோ (நந்த)

ரு. காட்டிதததீவந்து வளைகரும்பாளாய ா
களையுமபசுகக ளையுமிரக்ஷித திட்டார்
மீட்டுங்கொரே விஷபபாமபினமேலா டி
மேலுமமடுவிட் டதனைத்துரத் திட்டார்
நாட்டிலெமுனு நதிவிஷம்நீககி யே
நலலஜல மாகச செய்துகொடுத் திட்டார
கேடடீரோயிபபடி யொவ்வொருவறபு த
கிருத்தயங்கள்செயதே யெஙகுமபிரபலித் திட்டார
கிளைகளென்றேநம துளுமோாசுபாவமா ய்
விளையாடிககொண்டிம தளையாயிருககிறு ர்
தளபதியேயிதை யளவிடவேணுமெ ன்
றுளமுணடுகோகுலத் துளவெங்களுககெலா ம்
உன்னதமான மலையதனை நேரும்
ஒரேழுவயதுளள பாலரிவர் பாரும
இனனதைதககையா லெடுககககண்டோம்யாரும்
எனனவெனறுசொலல லாகுமகோ வாரும் (நந்த)

இதுவுமது,

விருததம்.

தொடநதாய ராச்சரியங் கொணடுகேட்சத்
தூயகாகக முனிமுன்னுட் சொன்னவாறே
நடந்துவாக கண்டெசங்கை தீர்ந்திருககும
நநதாகணணன தத்துவங்க ளெலலாமநதக்

கடந்தவ ருரைப்படியே சொல்லக்கோவர்
கணமெல்லாந் தெளிந்திருந்தார் மன்னுநந்த
ரிடந்தனிலே கர்க்கர்சொன்ன வகையைச்சொல்வே
னிதனைப்பார் பாகவத மதனைப்பாரே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தரேயுந்தமிந்த மைந்தன்குணந்தனி　லே
நாரணனுக்குநிகரா　யா.

அநுபல்லவி.

விந்தையாய்க்கண்ணன் மிகவிளையாடற்செய்வா　ர்
விஜயகோபாலர்தானே புஜபலவான்ஸ்ரீமா　னே　(நந்த)

சரணங்கள்.

௧. யுகந்தோறுந்தேகமெடுக் கின்றவிக்குமாரற்　கே
யுண்டாச்சுமூன்றுநிறம்　முன்னே
பகர்ந்திடில்வெள்ளையுட னேசிவப்புப்பொன்னிற　ம்
பாரும்வர்ணம்மூன்றுமுன்　பின்னே
ஜகந்தனிலிப்பவுங் கறுப்புநிறந்தரித்　த
திறத்தாற்கிருஷ்ணனென்றுபே　ருன்னே
மகிழ்ந்துமுன்றன்பிள்ளை யிவர்முன்னேரிடத்தி　லே
வசுதேவர்க்கும்பிள்ளையாய்ப் பிறந்திருக்கிறார்சொன்னேன்　(நந்த)

௨. மகிமையறிந்தபேர்க ளிந்தவுன்றன்பிள்ளை　யை
வாசுதேவனென்றுஞ்சொல்　வாரோ
விகிதகுணகிரியைக் கனுசரணையாயின்ன　ம்
வெகுநாமரூபம்பெற்ற　பேரோ
அஃதெல்லாம்நானறிவேன் ஜனங்களறியாருங்க　ட்
கதிபுகழையுண்டாக்கு　வாரோ
மகிதலத்திலேநீங்கள் சகலதுன்பங்களா　ன
வாரிதிதன்னைத்தாண்ட விவரோதோணியா　வாரோ　(நந்த)

௩. மண்ணுள்ளராஜர்கள்கா லத்திற்சோரர்செய்யு　ம்
வாதைக்குள்ளாம்நல்லோரைக்　காக்க
எண்ணியந்தச்சோரரை யடித்துநல்லோர்களையு　ம்
இரக்ஷித்தாரிவரொன்றே　யேற்கப்
புண்ணியர்மகாபாக்கிய சாலிகிருஷ்ணன்மேலன்　பு
பொருந்தச்சத்துருவெல்லாந்　தோற்கப்
பண்ணுவாரரியைச்சேர்ந் தவரையசுரருமெ　ப்
படியணுகக்கூடாதப் படிதிஷ்டாந்தமும்　பார்க்க　(நந்த)

ஆயர்கள் கண்ணன் மகிமைகளைக்கண்டு மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

ஆதிநா ராயணனை நிகருன்பிள்ளை
யயிசுவரியம் புகழ்கிரியை யனுபவங்கள்
ஈதுகளி லாச்சரிய மென்னவென்றே
யென்னிடத்திற் சொன்னவர்தன் னிடத்திற்சென்று
ரேதிருநா ரணனென்றே நானுமெண்ணி
யிருக்கிறே னெனுநந்தர் மொழியைக்கேட்டப்
போதிடையர் சங்கையெலாந் தீர்ந்தாரையா
புரவலா பரிக்ஷித்தே யுரவலானே.

தரு, இராகம்-தன்னியாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னு விற்பன்னு மாலைச்
சொன்னு வதுநன்னு விண்டோராத மன்னு.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயன பரமபுருஷகிருஷ்ண ன
றன்னுகமமெல்லாந் தானறிந்தாரேயாய ர் (மன்னு)

சரணங்கள்.

க. அங்கிசைகளைக்கண்டுங் கேட்டுமனுபவத்த ற்
சங்கைகளெல்லாந்தீர்ந்து சந்தோஷமானாராய ர் (மன்னு)

உ. நந்தருடனேயந்த நாரணனைக்கொண்டா டி
வந்தனர்பிருந்தாவன வாசிகோபாலரெல்லா ம் (மன்னு)

ந. கொடுத்தார்நமக்குக்கை கோவர்த்தனமலை யை
யெடுத்தாரென்றடிக்கடி யெண்ணினாராய ர் (மன்னு)

ச. அழியாதயிசுவரிய ராகுங்கண்ணனு ட
விழியருள்பெருகவே வேண்டினாராய ர் (மன்னு)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சதகோடிக் கையனுயர் கோபத்தாலே
சண்டமா ருதமுடன்கல் மழையடிக்க
அதனுலிப் படியாயர் பசுக்கள்பால
ரிவையருந் தமைச்சரண மடையக்கண்டுச்
சிதமான கருணைசெய்தோர் கையினாலே
சிறுபிள்ளை நாய்க்குடையை யெடுத்தாற்போலே
அதியுனத மலையெடுத்திந் திரன்மதத்தை
யடித்திட்டா ரதையிவகை படித்திட்டாரே.

உகூ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

௳௭-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பூவந்த வுந்திநர சிங்கமூர்த்தி
பொன்னடிக்கா ளாகுஞ்சீ தரனுரிங்க
னேவந்த மூவொன்பா னத்தியாய
நேருனையிற் சுகமுனிவர் சொன்னவாறே
மாவிந்தை யு[illegible]சன்னன் மகிமைகண்டு
வாசவனும் காமதே னுவுந்தான்வந்து
கோவிந்த ராகவபி ஷேகஞ்செய்யக்
கொண்டிட்டா ரென்பதுவுங் கண்டிட்டாரே.

தேவேந்திரன் கண்ணனிடம் வருதல்.

விருத்தம்.

பூவுலகில் மலையெடுத்து மழைதடுத்துப்
புண்ணியராய்ப பாடியைரட் சித்தாரென்றே
கோவுலக மிதிருந்து காமதேனுவுங்
குலிசபா ணியுங்கண்ண னிடத்தில்வந்தார்
காவலனே விண்ணேரி பயத்தால்வந்தான்
களிப்பதனல் வந்தந்தச் சுரபிதானே
நீவலரி புவின்கதைகே ளெனு முனிக்கே
நிகருந்தா ருரவரோ சுகருந்தானே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாசவன்வந்தானே கேசவனிடத்தில்
வாசவன்வந்தானே *

அநுபல்லவி.

வாசவன்வரும்போதுபரி யாசத்துக்குள்ளாஞுமென்றும்
யோசித்தும்லஜ்ஜையடைந்தே ராசனுடொருவனு க (வாச)

சரணங்கள்.

௧. சூரியன்போலுங்கிரீடம் ஆரியன்கிருஷ்ணனுடைய பா
தாரவிந்தத்தொடநமஸ காரமிகவுந்தான்செய் ய (வாச)

௨. பரவுகாந்தியுள்ளகண்ணன் சரிதைகண்டுங்கேள்விகொண்ட,
வரிசையேயனுபவமுஞ் சரியானநினைலேயந் த (வாச)

௩. தோணவேமூவுலகுக்குங் காணுநாமேநாதனென் ற
ஆணவமடங்கியிரு பாணியுங்குவித்துக்கொண் டு (வாச)

தேவேந்திரன் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

விணையாளும் நாயகனிப் படியேவந்து
விஜயகோ பாலர்பதம் வணங்கிநின்றே

௩௨

வெண்ணையுணும்நீ ரெனதபரா தம்பொறுக்க
வேணுமெனச் சொல்வதற்கு மெண்ணினாகத்
தணையானே சாமியுமக்கி யான்செய்கின்ற
வபராத மெனவிருக்கென் பாலேதேவர்
துணைசெய்தே யனுக்கிரகஞ் செய்வீரென்றே
துதிககினாறன் நெஞ்சிலன்பு கதிக்கின்றனே.

தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரணஞ்சரணஞ்சகந்நாதனே குருவேசரணம் கிருஷ்ண
சகலவுலகங்களுககுந் தாதையும்நீசரணம் *

அநுபல்லவி.

திரணம்மேருவாகமேருவைத் திரணமாகச்செய்து மந்தக்
கரணந்தொண்டரின்மீதுவைக்கும் கமலநயனனேயரிமுகுந்த (ச

சரணங்கள்.

௧. நிமலஞ்சாந்தம்வசரூபம் நிறைந்தெலலாமுணர் தீபம் ஆகுந்
தமோரஜோகுணங்களையே நீக்குஞ்சாமியுமது ரூபம் *
எமனே ருக்கும் இப்படிக்குக
கணமுன்னே நிற்கும் மாயாகாரியம்
உமதுரூபஞ்சமுசாரத்திலே புரவாயிருந்தபோதுமந்த ச்
சமுசாரத்திலேயஞ்ஞானிகளபோறறுன்கட்டுப்படவில்லைநீகோபால ச

௨. தேவரீர்க்கஞ்ஞானமான தேகானுபந்த மேது அதி
லேவிரிந்தவுலோபாதி களுக்கென்னபேச்சிப் போது *
தேவாதி தேவா அவதார
னேவாசுதேவா தேகந்தனனிலு
லோபகுணங்கள்மறுபிறப்பினை யுண்டாக்குவதஞானிக்கு நேருமே
யாவதல்லாமல்ஞானிககென்னசொல் லாசைதீரவுமஞ்ஞானந் தீருமே (ச

௩. இலையையுமக்குலோபகுணைதியிருந்தாலுமென்ன மருட்டுந் தா்ம
நிலைநிறுத்தும்பொருட்டுந் துஷ்டநிக்கிரகத்தின் பொருட்டும
ஜல ஜாக்ஷனே வேதாந்தத்திற்
சொலுஞ்சூக்ஷனே நெஞ்சினில
வலுகருவமதிருந்தவென்னை மடககியிந்தமான பங்கம்
மலிவானவிந்தத்தண்டனையுந்தேவ ரீர்செய்ததுவேயனுக்கிர காங்கஞ் (ச

இதுவுமது.

விருத்தம்.

இவ்வளவு சொல்வதென் கோபாலனுக
விருக்குநான் றண்டனைகள் செய்வதென்ன
அவ்வளவு சக்திநமக் குண்டாவிங்கே
யாரைத்தண டித்தேன்கா ரணமென்னென்றுற்

செவ்வியசொல் லாந்துதிக்குந் தேவரீரோ
ஜகத்துக்குத் தந்தைகுரு நாதன்மூன்றும்
எவ்வகையி லுளுந்தண் டிககலாமென
மினஞ்சொல்வான மேகவா கனன்சொல்வானே.

௫௫, இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தேவரீரோ தண்ட நாயகராகு மே ஞான
தீபாலகிருத கோபாலகிருஷ்ண *

அநுபல்லவி.

சேவாதிதேவ ரிந்தக்கால ஞ்
சிந்தரபடி தேகந்தரித் து
மேவுலகபாலா கருவங்கண் டு
விளையாட்டாய்மான பங்கமுஞ்செய்கிறீ ர (தேவ)

சரணங்கள்.

க. ஜகதீசமரம் பிடித்தேனே யிங்கே
சிலாவருஷ மடித்தேனே *
பகருமஞ்ஞானக் கடித்தேனே யும்மைப
பரமெனறெண்ணுமற் றுடித்தேனே *
யுகாந்த காலத்தைக காட்டினேன்
உனமேலே கததியைத் தீட்டினேன்
அகிலாணடகோடிக்கு நாயகரான நீ
ரஞ்சாதிருநதைக கணடோடிவந் தேனே
மிகவுமபேறபக்தி செயயவைத்தருளொரு
விளையாடடாகிய தணடனையீ ரானே (தேவ)

உ. ஆணவககட்டை மடங்கினேன் என்றன்
அடங்காதபுத்தி யடங்கினேன *
தோணுமலினைதத தொடங்கினேன உன்றன்
சொரூபங்கணடபின் றடங்கினேன் *
தோணுமபடியாய்க கணடனை
துஷ்டநிக்கிரக தணடனை
காணுமயிசுவரிய மதமூட க்
கசடனெனனப ராதமபொ றுத்திடும்
வேணுகோபால ஸாமியின்மேலு ம்
மிகநலலபுத்தி தந்தருள் வைத்திடும் (தேவ)

௩. அபராதமிது பெரியதே யுமக்
கதிபொறுப்பது முரியதே *
விபுவேமெனமேலு பரியதே யுன்றன்
விளையாட்டையறி வரியதே *
அபிராமவவ தாரமாம்
அவதயெடுத்துப்பூ பாரமாம்

பிரபலபாவத் தளபதிகளை ப்
பிளக்கவுந்தானே நீமணி வண்ணனே
உபயமாகுமுன் பாதத்தின்றொண்ட ரை
யுறுதியாக ரக்ஷிக்கவுங் கண்ணனே (தே,

இதுவுமது,
விருத்தம்.

பூதலத்திற் பாவிகளை யடித்துமுன்றன்
பூங்கமலச் சேவடியைப் பணியுந்தொண்டர்
மீதுதயை புரிந்திரக்ஷிக் கவும்நீயிங்கு
விளையாட்டா யவதாரஞ் செய்தாய்கண்ணா
ஆதலினால் நின்னடிமை யானேனென்ன
வபராதஞ் செய்திருந்தா லுமதையெல்லாம்
மாதவனே பொறுத்தருள் வேறுமையா
வாடனு மறவேனின் றமாரனே.

தரு, இராகம்-ரீதிகவுளை, சாபுதாளம்.
பல்லவி.
எங்குநிறைந்தவாஸுதேவா வாஸுதேவா.
அநுபல்லவி.
[கிருஷ்ணா] சங்கசக்கரதர சரணென்னைக் காவா (எங்
சரணங்கள்.

க. அரிஜகந்நிவாஸ பூரணனே யிந்தத்
தரணியிலயாதவர்க்கு நாதனே நாரணனே * (எங்

உ. அடியார்பாவனைசெய்யும் வடிவே யேற்கும்
நெடியோனேரிஷிகேச னேவேத முடிவே * (எங்

ங. சகலவித்துமானோனே சரணங் கிருஷ்ணா
சகலபூதகோடியி லுறைவோனே சரணம் * (எங்

ச. தேவர்முப்பத்துமூன்று கோடிக் கெல்லாங்
காவலனென்பூஜை தன்னினுறாயர் கூடி . * (எங்

ரு. சண்டமாருதனுசிலா ருக்ஷங்
கொண்டுநான்பெறாதிந்த வுன்கிருபா வருக்ஷம் * (எங்

கண்ணன் நேவேந்திரனுக்கு விடை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

சாத்திரவா திகட்கறியொணா றைமலேபத்
தருக்கறிய வருமுன்ற னருள்மழைக்குப்
பாத்திரயா னெனக்கருவ மதனைவிடடேன்
பரமனே குருதெய்வ மெல்லாம்நீயென்

றேத்தியிந்த வகையிந்தி ரனுந்தான்சொல்ல
வெழில்மந்த காசமது செய்துகொண்டு
தோத்திரஞ்செய் தவனைப்பார்த் துனைப்பார்க்கன்னை
சோதையாம் நந்தரவர் தாதையாமே.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாராயமரர்மன்னனே பொன்னுலகத்திற்
சேராயமரர்மன்னனே *

அநுபல்லவி.

வாராயிந்திரா மமதையுடனகங்
காரமில்லதி காரஞ்செலுத்துவாய் (வாரா)

சரணங்கள்.

க. தேவபதியென் மேலே கருவங்கொண்ட
தனாலமறிந்த தாலே *
உனதுயாகத்தைத் தடுத்ததும
தூடையஞாபகம் மறதியில்லாமல்
அனுதினமுஞ்செறி விருக்கத்தகதா
யனுக்கிரகமே செய்யலாச்சுது (வாரா)

உ. தெண்டநாயகனேன் றென்னை யெண்ணுமல்மதங்
கொண்டாய்கண்டித்தேனே யுன்னை *
மண்டலத்தினி லெவர்பாலனுக்கிரம்
வைப்பமோவவ ருடையசம்பத்தை
விண்டிடச்செய்வோம் வருசவிந்திர
மிகவுமங்களமுனக்குண்டாகட்டும் (வாரா)

ந. முன்னுத்தரவிலே நில்லு நான்கொடுத்திடும்
உன்னதிகாரத்திற் செல்லு *
அன்னவகைமற்ற வருணன்முதலோரும்
அவரவர்களதி காரங்களிலிருந்
துன்னுசருவமில் லாமலிருந்துகொண்
டோங்கிவாழ்தலே யுறுதிவிடையிதே (வாரா)

கண்ணன் காமதேனுவினுற் கோவிந்த
பட்டாபிஷேகங் கொள்ளல்.

விருத்தம்.

மதமகங்கா ரங்களின்றி யிருக்கவென்று
வாசவற்கு வாசுதே வனுமுரைத்த
விதமிந்த வகையிருக்கக் காமதேனு
மிகுந்தபசுக் கூட்டங்க ளுடனேகூட

இதந்தருசந் தோஷமதா யாயர்வேஷத்
தெம்பெருமா னிடத்தயனுத் தரவில்வந்தற்
புதமாங்கோ விந்தபட்டா பிஷேகந்தானே
புரியுமா மதுகொண்ட தமியுமாமே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அரிகோவர்த்தன கிரிதரர்கோவிந்
தாபிஷேகங்கொண்டா ரே.

அநுபல்லவி.

திருவாய்ப்பாடி வாசா திருமார்பவல் லாசர்
திருவடியி னேசாக் கருணாவாத ராசா
பரவுஜக தீசா பரமபொருடபிர காசா
பரானந்த விலாசர் பரோக்ஷஞான கோசா
திருவிளையாட்டி னாலே கோவர்த்தன
பருவதத்தைதக்கை யாலே தூக்கியே
திருநாட்சத்தந்தொடுக்க வருங்கல்மழை தடுக்க
வருந்துமிடை யருக்கப பெருந்துயரை மூடுக்க
திரிவிதவுலகிலும் மருவிபபுகழுது
பெருசவுடமுடிவரி நரவரியரிய ரி (அரி)

சரணங்கள்.

க. எங்குநிறைந்தபரி பூரணரோ யுல
சங்களையுண்டாக்கிய காரணரோ *
பங்கஜாக்ஷரோயரி நாரணரோ ஜய
புங்கவரோதிருமா லாரணரோ *
இங்கனேபூமண்டலத்தி லெங்கள்குலபசுக்களும்
இந்திரனாலேயடி பட்டிருந் தாலும்
திங்கள்வதனரோயுல கங்களுக்குநாயகரா ந்
தேவரீராலேரக்ஷிக் சலாகும் மேலும்
சிங்கரேயெங்களுக்கெல்லாம மங்களஸ்வரூபமா ன
தெய்வமும்நீரிந்திரனும் நீரப் பாலுஞ்
செங்கையனேபசுதேவத் துங்கமுள்ளநல்லோருடன்
தேவர்களைரக்ஷிப்ப திந்திரற் கேலும்
அங்கதனாலே நீரோ யிங்கிந்திரனு வீரோ
யெங்களுக்கிந்திரனேரோ யங்கிருபபானென்றீரோ
சங்கசக்கரதிருக் கரப்பர வாஸுதேவா
துங்கசக்கிரிமீதி லேறியாடும் வேணுகோபா
எங்களுக்கிந்திரனே யாகவுந்தான் பிர்மதேவ
ரிங்குமக்கபிஷேகஞ் செய்யச்சொன்னார் தேவதேவ

அங்கவருத்தர வுங்கொடுமூற்ற ன
முங்கருணைப்பெரு வஞ்சமளித்தரு ள்
பொங்குபுவிச்சுமையெங்குமிராக்கி ட
வுங்கமலப்பத மிங்குமுதத்த து
சிங்கநரனே கிருஷ்ணை மங்கையுரனே கிருஷ்ணை
கங்கைச்சரண கிருஷ்ணை லங்காரதர கிருஷ்ணை
பங்கயற்கு மங்கஜற்கு மங்கெவர்க்கு மெங்களுக்கும்
எங்கோனெனவேவல்ல பங்காமதேனுசொல் ல
வுங்கனமங்கள தாங்கவலங்கிரு த
கங்கணதிங்கள்கு லங்கள்விளங்க வே (அரி)

உ. புரந்தரனுக்கிந்திரப்பட்டம் போதும் என்றும்
நிரந்தரமெங்களுக் கேயினி மீதுந் *
திருந்துந்தேவரீரோ யிந்திரன் மீதுஞ் சொன்னர்
விரிஞ்சனென்றுகாம தேனுவுமோதும் *
மருந்துண்ணுந்தேவனேயிந் திரனைவேணுமல்லா ல்
மனிதனுவதெப்படி யெனிந் கண்ண
பரிந்துதேவராம்நீரோ பொருந்துநரவதார ம்
பண்ணினீரையாநீல மணி வண்ண
வருந்தினமெங்களுக்குத் தருங்கருணைக்கட லே
வனமாலியென்றுகாம தேனு நண்ண
சொரிந்துபாலபிஷேகம் புரிந்ததயிராவத ந்
துதிக்கையாலாகாச கங்கையைப் பண்ண
விரும்புமிந்திர னுட வருந்தேவரிஷி கூடப்
பெருந்தகைமைகள்நீட விருந்ததிகொண்டாட
கருந்துளவற்குமபிஷேக கமுறை விரித்தாரோ
நிரைந்துபசுசுவர்க்க மிரண்டையும் பரித்தாரோ
தெரிந்துமனதன்பாக வரியையுச் சரித்தாரோ
விளைந்துகோவிந்தனென்று திருநாமந் தரித்தாரோ
பரந்தவிடத்தி லுரந்துதுதித் து
வரம்பில்புகழ்ச்சி நிரம்பும்விளிக் கை
சுகங்கள்பலுக்கு கிரந்தநெறிப்ப ண
அருந்தனிருற்று நெருங்குரவைக்கு ள்
முருந்தராலோலகிருஷ்ணை வருந்தாகோபால கிருஷ்ணை
வரந்தாசுசீல கிருஷ்ணை திருந்தாதிமூல கிருஷ்ணை
பிருந்தையிற் பொருந்துறைத் திருந்தருட் பரஞ்சுடர்
பெருந்தேவைநாரதரும் புருகானம்பாடுவ து
மருங்கு நெருங்க வொருங்கு பெருங் க
திருஞ்செய் கிரஞ்ச னரஞ்ச கரங்க னே (அரி)

ங. சந்தருவர்வித்தியாதரரும் நீட வெகு
விந்தைச்சித்தசாரணர்களுங் கூட *

எந்தவிதமான பாவமு மோட நந்த
நந்தனார்கீர்த்தியைச் சங்கீதம் பாட *

சுந்தரரம்பைமுதலோர் சந்தோஷநடனஞ்செய்ய ச்
சுரருக்குள்ளேமுக்கிய ராவோ னாய
துந்துபிபேரிமுழங்கச் சிந்தைசெய்துகிருஷ்ணனை யே
துதித்துப்புஷ்பவருஷ மது பெய்ய
எந்தவுலகத்துள்ளோருஞ் சந்ததஞ்சுகம்பெரு கி
யெம்பெருமான்கருணையினாலே யுய்ய
புந்திமகிழ்ந்துபசுக்க ளுந்தானேபாலைச்சொரிந் து
பூமியைநனைத்துமீ ரமது செய்ய

எந்தநதியும் மீறு செந்தயிர்நெய்பாலாறு
தந்ததுவேறுவேறு வந்துமரந்தே னூறி

நெந்தைபயிரிடாதே நெல்மாரி சொழிக்கவே
யிந்திரநீலாதிரத்தின மலையெல்லாஞ் செழிக்கவே
அந்தந்தவுயிர்கள்பகை களின்றிப் பிழைக்கவே
யெந்தெந்தத்துஷ்டஜந்துவும் நல்லகுணந் தழைக்கவே

எந்தை முகுந்தர் பிருந்தை வனந்தனில்
வந்து வளர்ந்தவ னந்த ரருந்து ணை
நந்தசு னந்தனர் விந்தை மிகுந்த வை
குந்தர் பொருந்தி நிறைந்த சவுந்தர ர்

உந்திபூத்தருள் கிருஷ்ண பந்தந்தீர்த்தருள் கிருஷ்ண
நந்தமோர்த்தருள்கிருஷ்ண வந்துகாத்தருள் கிருஷ்ண
மந்திரரூபர் தந்திரரூபர் எந்திரரூபர் இந்திரரூப ர்
செந்தாமரைநயனர் நந்தாநந்தசயன ர்

இந்து குலந்தனில் வந்து பிறந்தவர்
இந்திர னென்று மிசைந்து முயர்ந்தவர்

தேவேந்திரன் அமராவதி யடைதல்.

விருத்தம்.

இப்படிக்கோ குலத்துக்கும் பசுக்களுக்கும்
இஷ்டமுள்ள நாயகராங் கண்ணனுக்கே
செப்பமாய்க் கோவிந்த னெனும்பட்டாபி
ஷேகமது செய்தவருத் தரவுபெற்றே
அப்படியே சகலதே வருடன்கூட
வாயிரங்கண் ணனுமமரா வதியைச்சேர்ந்தான்
எப்பொழுது மிக்கதையாம் மருந்தைக்காதி
லேற்கின்றார் பவப்பிணியைத் தீர்க்கின்றாரே.

உஎ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

உ அ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

நாலேழில் வருணாலயத்திருந்து
நந்தனை யழைத்துவந்து மாயர்க்கெல்லாம்
மாலேவை குந்ததரி சனமுஞ்செய்து
வைத்துவிளை யாடிமுன்கோ வர்த்தனத்தை
மேலேதூக் கியிந்திரனை வசியஞ்செய்தார்
விரைந்துவரு ணாலயத்திற் சென்றநந்தர்
மூலமீதாய் வருணனையும் வசியஞ்செய்து
முன்னிற்பா ரென்பதனை வர்ணிப்பாரே.

நந்தர் வருணலோக மடைதல்.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஏகாதசியிற்சநார்த் தனனையர்ச்சித்துநந் — த
நிருந்தாரேயுபவாசங் — காவலனே
வாகாய்த்துவாதசியிற் காளிந்தியில்நீரா — ட
வந்திறங்கினாரையா — காவலனே

உ. நிசியாமசுரவேளை தனிலேநந்தரும்வந் — து
நீரிலிறங்கினதாற் — காவலனே
அசுரன்வருணதூத னிழுத்துக்கொண்டுபோய்வ — ரு
ணாலயஞ்சென்றானையா — காவலனே

ங. எமுனாநதிஜலத்தில் அசுரவேளையில்நந் — த
ரிறங்கும்வகையென்னென்றாற் — காவலனே
சமதமாகச்சொல்கிறேன் துவாதசியதுதான்சொ — ஞ்
சமிருந்தாலதற்குள்ளே — காவலனே

ச. விளைந்துபாரணைபண்ண வேண்டியருணோத — ய
வேளைக்குமுன்னமேதான் — காவலனே
திருந்திராத்திரியிலே யிறங்கிப்பகல்நேமங்க — ள்
செய்துகொள்ளலாமென்றே — காவலனே

ரு. ஆகமம்விதிப்பதா லிறங்கினாரந்தவ — கை
யசுரற்குத்தெரியாமற் — காவலனே
யோகமிகுநந்தனை யசுரன்வருணாலய — த்
துள்ளேயிழுத்துப்போனான் — காவலனே

சா. எமுனாநதிக்கரையில் நின்றவாயர்களெல்லா — ம்
ராமகிருஷ்ணரேயென்று — காவலனே
குமுசலாய்க்கூவுவதைத் திருச்செவிசாற்றினா — ரே
கோவிந்தர்பரீக்ஷித்துக் — காவலனே

எ. அரிதமக்குந்தந்தையா கியநந்தனாவருண — ன்
அபகரித்தனனென்று — காவலனே

பரிவாயந்தவருண னிடத்திற்சென்றானேகிருஷ்ண ன்
பிராதா காவலனே

அ. தம்மைப்பூஜிக்குந்தொண்டர்க் கபயங்கொடுத்தருளு ந்
தாமனாககண்ணனுந்தான் காவலனே
செம்மையாய்த்தன்னிடத்தில் வரக்கண்டுவருணனு ஞ்
செய்தவகைகையக்கேளுந் காவலனே

வருணன் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

தருமபுத் திரன்மரபாங் கடலில்வந்த
சந்திரனே பாகவதந் தனிலேயன்பு
பெருகுபரி க்ஷித்தவிண்டு ராதனேய
பிமன்சுதனே கிரீடிமகிழ் பேரனேகேள்
இருகண்கா ணவுமிருடீ கேசமூர்த்தி
யெழுந்தருளக் கண்டுலக பாலனான
வருணனும்பூ ஜித்தேதன் குற்றமெல்லாம்
மாற்றுவான் கண்ணனடி போற்றுவானே.

தரு, இராகம்-கவுளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அரியுன்பாதங்கண்டேன் நந்தநந்தன
அரியுன்பாதங்கண்டேன் ✱

அநுபல்லவி.

அரியுன்பாதங்கண்டே னடியேனேபாக்கியசாலி
கருணாநிதியேயுந்திக் கமலனேவன மாலி (அரி)

சரணங்கள்.

க. சாமியுமதுதரி சனமிப்போகிடைத்த தே
தமியேன்றேகந்தரித்தற கிதுதான்கைகண்ட பலம்
நாமஞ்சருவரத்தி னுகரபதியென் று
நான்பெற்றிருந்ததனுக் கிதுவரையுண்டோ நலம்
நேமிக்கரத்தேவரீர் ஸேவையினலிப்போ து
நிலைத்ததேயந்தப்பெரும் நேராமெங்குபிர பலம்
காமக்குரோதலோபா திகள்மிகுபவக்கட ல்
கடந்தேன்மோக்ஷக்கரையைக் கண்டேனேயாநி மலம் (அரி)

உ. தரணிதனிலேயிந்திர ஜாலவித்தைதசெய்கி ற
சமத்தனதில்மயங்கான் போலவே யாரணரோ
திரவியுன்மாயையாலே மயங்குதுலகமல்லா ல்
நீர்மாயையில்லாதவர் தானுதி காரணரோ
நிரதிசயமாகிய வயிசுவரியமுள்ளோ ரோ
நித்தஸர்வஜீவ காரண பூரணரோ

பரமபுருஷஜய வாதவேணுகோபா ல
பணிசயனனேதிருப பயிலமார்ப ஆரணோ (அரி)

ரு. ஆயர்பாடிக்குத்தள பதியானநந்தகோ ப
ரகாலத்திறசலத்தினி லிறஙகினொன்றே தானே
மாயவனேகேளுமென றூதனெனனிடஙகொண் டு
வநதானறியாமையா லபராதஞ்செயதேன் யானே
தியதுசிறியவா செய்தாலதுபொறுப் ப
தேபெரியவாகொள்கை யாமேயெம்பெரு மானே
நாயகாவுனறநதைதனை யழைததுககொணடுமுகுந் தா
நானசெயதகுறறமபொறுத் தருளவேணுஞசீ மானே (அரி)

நந்தர் கோகுல மடைதல்.

விருத்தம்.

தோத்திரமிப் படிச்செய்து நந்தர்தமமைச்
சுவாமிமுனனே விடடவனைக கடாக்ஷத்துக்குப்
பாத்திரமாக கியுமயனை யழைததுகசொணடாயப
பாடியிறசோந தாயாகடகெல் லாஞசநதோஷங்
கோத்திரமங கவரினமென் றேதவநதக்
கோவிந்த னுணடாககி யிருந்தாமன்னே
சாத்திரமெல் லாமுபடிதது மெனனகாணுஞ
சரமிதாம பாகவதா முதயிதாமே.

கண்ணன் ஆயர்களுககு வைகுந்த தரிசனங் காண்பிவித்தல்.

விருததம்.

மனிதருட கண்களினுற காணெண்ணாத
வருணனைத்தாங கண்டதுமவ வுலகபாலன்
புனிதமுள கணணனைவந் தடிவணங்கும
புதுமைகளும நந்தாபந்து ஜனஙகளகேட்கச்
சொனதிலவெகு வாசசரிய கரமாயசசொலலத்
தொடாநதாய ரதுகேட்டெ சோதைசேயைக்
கனிவுடனே பரமபுரு ஷனென்றேயெணணக
காட்டினா பரமபதங காட்டினாரோ.

தரு, இராகம-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஸாமிகாட்டும்வைகுந் தங்கண்டாயர்களும்
பூமியிலேவந்தா ர்

அநுபல்லவி.

நேமிதரிக்குஞ்செங்கை வாசுதேவமு குந்த
நீலவடிவழகா தேவகிதந்த மைந்த
தீமைதவிாத்தன்பனைச் சேர்க்கும்பாதார விநத
தேனளிமுரறறுழாய மாலையணிகோ விந்த (ஸாமி)

சரணங்கள்.

க. அந்தவீசுவரனு யிருக்குங்கண்ணன் தங்களுக்
காதிவைகுந்ததரி சனங் காண
வுந்தயவுசெய்திட வேணுமென்றெண்ணும வ
ருடையனினைபபுஞ்சாமிக கங்கே தோணச்
சிந்தனைசெய்வாரரி யிந்தலோகத்திலுள் ள
ஜனங்கள்தேகமேதா னென்கிற வாண
வநதனைமேவிவெகு ஆசைகொண்டலைகின் ற
வகையலலாலவேறிலலென்று மாதவனகிருபை பூண (ஸாமி

உ. ஆசைகொணடுகருமங் களைச்செய்துயர்ந்ததே வ
ராயுந்தாழ்நததிருமி யாயு நேர்வார
ஆசுபடியுமிநதச் சனனமரணங்களி ற
சுழல்வதல்லாலமெஞ்ஞான மதை மேவார
பாசமதைவிலககுஞ் சுக்ஷமமாமநம து
பரமபதமறிவ திலலை பூவார
தேசுபெறுநமது திருவைகுந்தத்தையாய ர
தரிசனஞ்செய்யமனங் கொணடாரொனறரி யாவார (ஸாமி

௩. மூலப்பிரகிருதிக்கு வேறாயுமபிரமஸ்வரூ ப
முதலாந்திருவைகுநத தரி சனமே
தாலமீதிலமனித ரூனக்கணகளாற்பார்கக ச
சகிககககூடாமையாலே யதின முனமே
மேலுந்தேகத்துககன்னிய மாயகிருபாதிகமா ய்
விளஙகுமஞதியாகி யனு தினமே
சாலுமகணடமாயுஞ் சுயஞ்சோதியாயுஞ்ச ஞ
தனமாமபரமபதந் தனையிசைநதங கனமே (ஸாமி

௪. முனிகள்முக்குணங்களைக் கடநதுகாணுமபதத் தை
முருநதனகோபாலர்களுக் கிஙகே காட்ட
மனமாயெமுநாநதி பிரமமடுவெனகி ற
மடுவினமுழுகசசொல்லி யுனா நாட்டப
புனிதமுனனாவாயாகளு மபபடிச்செய பவ ப
போதுவைகுந்தங்கணட தேசொன டாட்ட
முனமநதமடுவிலே யையரகருரார்கண ட
முறையேயாயருஙகாணச் செயபுநதருவினை யாட்ட (ஸாமி

ரு. கண்ணனந்தமடுவில் வைகுந்ததரிசன ங்
காட்டியவாகளைபபின் கரை யேறப
பண்ணச்சமாதியிலே யிருந்ததிற்கண்டவ னு
பவஞானிகட்கானந்தத தேனு மூற
நணணுஞ்சமாதிநீங்கும் போதுமுன்னனுப வ
நாட்டம்மறவாததே யினை கூற
வண்ணமேயாயாகண்ட வைகுந்தானுபவத் தை
மறவாமல்வையகத்தும் வந்தவர்மனந் தேற (ஸாமி)

இதுவுமது,
விருத்தம்.

வைகுந்தங் கண்டபின்னும் பூலோகத்தில்
வரககண்ண னிமித்தகா ரணமேயன்றிச்
செய்குநத வங்கண்மிகு மககுரூரர்
சிறநதந்த மடுவிலே மூழ்கமுன்னாள்
மெய்குந்த கங்களின்றிக கணடபின்னும்
மீணடதற்குப புராணவா தரவுங்காண்பாய்
மைகுநத ளமதிலுறை சோதைபாலா
யாட்சிதா னதுசருவ சாட்சிதானே.

இதுவுமது.
விருத்தம்.

வழக்கமதா யெமுனையிலே யின்னமபிரம
மடுவென்று மிருபபதிறற் காணலாச்சு
முழக்கமதா யானந்த மடைநதுநந்தா
முதலான வயாகளுங் கணணன்றன்னைப்
பழககமதாய் வேதங்க ளாறறுதித்த
படிமடுவி னின்றுகனா யேதிவந்து
பொழக்கமதாய்க கணடபடி யதுதானேயற்
புதமென்பா ரரிபரம பதமெனபாரே.

உஅ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.
கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

உகூ-ம் அத்தியாயம்.

இதுமுதல் ஐந்தத்தியாயமும் கண்ணன் ராஸகிரீடா
மகிமையுரைத்தல்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கண்ணனுனவா கோவிமாாகள் களிக்கராஸக் கிரீடையைக்
காட்டியுஞ்சில வாககிறைலுரை கண்டுதாம்மறை வாகினர்
பண்ணராம்பர மேசராயாகள் பாவைமாரொடு கூடலும
பஞ்சபாணன வன்ஜயிபபது பங்கயன்முதலண்டமொன்
றெண்ணமாயெவ ருந்தமககெதி ரிலலையெனறக மீறவே
யீதறிந்தன ரொங்கையாதவ ரொங்குமாகிகி றைரதமால்
அண்ணலாமரி யக்கிரீடைவியாஜமாயவிளை யாடியே
யந்தவேளைய டககினாெனு மாறுநான்குமோ னாந்திலே,

கண்ணன் ராஸக்கிரீடைக் காரம்பித்தல்.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாஸுதேவன்செய்த ராஸக்கிரீடையை
ராஜனேகேளுமை யா.

அநுபல்லவி.

[நல்ல] வாசமிகுமல்லிகை மலர்செய்மையா ய்
மலர்ச்சியாஞ்சரற்கால மதிற
பேசுமிரவனு கூல மாக
ராசமதனகோ பால * (வா

சரணங்கள்.

க. கொம்மைமுலைக்கோவி மாணைப்புணர்ந்த து
கோவிந்தறகங்குமேற் பூச்சு இது
செம்மதிபாாயோக மாயையைச்சேர்ந்த ரீ
லீலைசெய்யவந்த தாச்சு ஞாயம்
இன்மையதாயபர தாரத்தைபிச்சித் தா
லெமபெருமானுக்கி தேச்சு என்ன
நன்மையதுவிப ரீதமேமன்ம த
னைசெயிபபதென்ன வீச்சு ஆனல்
நம்மையபோலேதானே யாசசு தெனாற்
செம்மையாய்க்கேளிந்தப் பேசசு * (வா

உ. சங்கசக்ரத்தரி யாத்துமாராமராய் த்
தாமேசகலபி ராணி க்குள்ளே
யுங்கலந்திருப்பர் கட்டவிடக்கர்த் த
ருன்னுஞ்சுதந்திர ரூணி யெளி
சஙகாதமகருள்ளே தாங்கலந்தாப ர
தாரபேதமிலலைத் தோணி ப்பாரும்
அங்கபபடிநாமு மல்லவேயான தா
லநதவிளையாட்டைப பூணி மாயை
பொஙகவேலைசசக்கர பாணி மத
பங்கஞ்செய்தாரிதைக கேணி * (வா

௩. சுந்தரமாகப பகவன்சரித்திர ஞ்
சொல்லிவநதிந்தச்சிங காரம் ஆனா
விந்தைகககதைசொன் னறசனங்களுக் கு
விரக்தியுண்டோவென்ன சாரம் என்றால
அநதச்சிங்கார முழுதுமவெளியா கி
யறபுதஞானதி காரம் வரும்
உந்தனுககுச்சொல்வோ மைந்தாமத்தியாய மீ
தோதுஙகடைசிகம பீரம் ஆக
வுந்தான்விரக்தியி னரம பங்கொண்
டநதமின்னும்மிகுந் தீரம் * (வா

கண்ணன் சந்திரோதயங்காணல்.

விருத்தம்.

முகில்போலுந் திருமேனிச் செங்கண்மாலாம்
மூர்த்திவன மாலிமுன்ன ளாயர்மாதர்

துகில்கவர்ந்த பொழுதினிமேல் வருமிராவித்
சுகமாக வுங்களோடா மணைவோமென்று
விகிதமாய்த் திருவுளம்பற் றினபடிக்கே
விளங்குமந்த ராத்திரிய தனிலுமாயை
சகிதராய் லீலைசெய்து மவர்கள்தம்மி
தயங்கண்டார் சந்திரோ தயங்கண்டாரே.

தரு இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டதுபூரணதி லாவே லீலைக்காரம்பங்
கொண்டனரெங்தேவர்தேவே *

அநுபல்லவி.

மண்டலமீதுகார்த்திகை வருமிரவதனில் மேலே
எண்டிசைசொற்கண்ணனுக்கே யிசைந்தவெள்ளிக்குடைபோலே (கண்)

சரணங்கள்.

க. கிழக்கதுமுகத்திலேதான் கிரணமாங்கரங்க ளாலே
முழக்கமாய்ச்சிவப்பையிட்ட முதஞ்சொரிந்துபுவி மேலே
தழைக்குஞ்சனங்கள்பயிர்கள் தாபம்நீங்கியொருக் காலே
பிழைக்கச்செய்தசிங்காரமெம் பெருமானைநெடு மாலே (கண்)

உ. நெருங்குதலின்றிக்கணவன் னெடுநாளாகவே பிரிந்தும்
வருந்தருணம்வந்துசேர்ந்து மனைவிமேலன்பு மிகுந்தும்
ஒருங்கதாயந்தக்கண்ணுட்டி யுடமுகந்தனிற் பொருந்தும்
கரங்களாற்குங்குமம்பூசுங் கணக்கதாய்மண்டலந் திருந்தும் (கண்)

ங. ஆம்பலோடைக்குநாயக னகண்டமண்டல விமானன்
தேம்பொழிகூந்தல்மாதர்கள் திருமுகத்துக்குச் சமானன்
ஆம்புதியகுங்குமம்போ லருகுமண்டல மோவானந்
தீம்புதவிர்க்குமுகுந்தன் றிருவிளையாட நிதானந் (கண்)

கண்ணன் வேணுநாதத்தாற் கோவியர் வருதல்.

விருத்தம்.

நிலவுதனில் விளங்குபசுக் கிடைகளாலே
நிறைபிருந்தா வனத்தையங்கே கண்டுங்கண்ணன்
குலவியந்த ராத்திரியிற் புணரவேணுங்
கோவியரை யென்றிதமாய் வேணுகானம்
நலவிசையாய்த் தொடங்கமன்ம தனையுண்டாக்கும்
நாதத்தை யறிந்தவர்மே லாசைதானே
நிலைபெறுருங் குமக்கொங்கை மாதரெல்லாம்
நேர்நின்று ரோடிவந்து சேர்கின்றாரே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மனதுருகிமுரலியிசை வழியினேரிடவெங்கு வனமாலிநிற்பதென்றே
வள்ளையுறுசெவிகளிற் குண்டலங்களுமசைய வருவேகமதனில்காமே

தனதாமொருத்தியே செல்வதல்லால்வேறு சங்கங்களிலையென்றுமே
சந்தடிகள்வருவதும் அவரவர்கள்தெரியாது தருமிலச்சைகளின்றியே
பனகசயனனையெதிர்செய் பகனகன்பூதனை படர்ந்ததேனுகனொடுமினம்
படியில்வருபிரலம்ப னுதியனாவென்றவெம் பரமனையுமாயர்மாதர்
நினைவில்வைத்தேயவர்கள் தொழிலெலாம்பாதியி னிறுத்திவருமொழிவுபோ
நீடிவந்தார்கதியி லோடிவந்தாரறிகி ரீடிதந்தார்தனையனே.

திபதை, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. பசுவின்பால்கறந்துகொண் டிருக்கையிலவரவர்
பாதியில்விட்டோடிவந்தார் சிலமாதர்
உசிதமாய்க்கன்றைவிட்டுக் கறப்பதற்குமுன்னமே
யோடிவந்ததென்னசொல்வேன் சிலமாதர்

உ. பாலையடுப்பில்வைத்துப் பொங்கிவருவதையும்
பாராமலோடிவந்தார் சிலமாதர்
பாலுடன்சோறுமையன்னம் பக்குவம்பார்ப்பதைவிட்டுப்
பரந்துபரந்தோடிவந்தார் சிலமாதர்

ங. குழந்தைகளுக்குமுலைப் பால்கொடுக்குநடுவிற்
கொடுக்காமலோடிவந்தார் சிலமாதர்
கொழுந்துமுல்லைக்கோதையார் புசிப்பைநடுவில்விட்டுக்
கும்பல்கும்பலாகவந்தார் சிலமாதர்

ச. புருடர்க்குப்பணிவிடை செய்வதைவிட்டவர்கள்
புருஷோத்தமன்பால்வந்தார் சிலமாதர்
இருடீகேசன்மாயையாற் கோகுலத்திலேயுள்ள
வேந்திழைமார்களிலே சிலமாதர்

ரு ஒருபாலிற்சந்தனமுங் குங்குமங்களும்பூசி
யொருபாற்பூசாமல்வந்தார் சிலமாதர்
ஒருகண்ணுக்குமைதீட்டி யொருகண்ணில்மையிடாம
லுடைசோரவந்தாரையா சிலமாதர்

சா. ஆடையாபரணங்க ளணிவதிற்சிலதுக
ளணியுமுன்னோடிவந்தார் சிலமாதர்
வேடிக்கையாய்க்கண்ணாடி பார்ப்பதைவிட்டுமெதி
வேகமாயோடிவந்தார் சிலமாதர்

எ. காதலரொருவற்சா யலங்காரங்கொண்டதெல்லாங்
கண்ணனுக்கேற்றதென்பார் சிலமாதர்
மாதவரவர்முன்னே மனமகிடசியதாக
வையல்கொண்டோடிவந்தார் சிலமாதர்

அ. வத்திராபரணங்கள் வரிசைகண்டணியாமல்
மாறுய்த்தரித்துவந்தார் சிலமாதர்
சித்தனுகியகண்ணன் நெடுமாலாயிருக்கவும்
நெடுமாலாய்வந்தாரையா சிலமாதர்

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

கோவந்தனைக்கொண்டு கேள்வர்பிதாக்கள் சகோதரரும்
ஆவிந்தவேளையி லெங்கேசெல்வீரென் றதட்டிவருங்
சாவந்துக்காரர் தடங்கலையாதுங் கருத்தில்லையார்
கோவிந்தர்பால்மனம் வைத்தோடிவந்தனர் கோவியரே.

கண்ணனிடம் வாராத அந்தப்புரக்கோவியர் முக்தியடைதல்.

திபதை, இராகம் ஆனந்தபைரவி, மிச்சிரதாளம்.

அந்தப்புரராணிகள் தானே சிலபேர்கோபிமார்
அவர்கள்கதையையான்சொல்லு வேனே இங்கே
வந்திடக்கூடாதவர் தாமே யிருக்குமிடத்தில்
வாஸுதேவனைமனதக லாமே நல்ல
பாவனைசெய்துகண்களை மூடி மனஞ்சலியாமற்
பாலகிருஷ்ணனைமருவுதல் நாடி நெஞ்சில்
ஆவலாகவேசகிக்கக்கூ டாத விரகதாபத்தி
னாலேதீவரமாயக லாத மனது
கண்ணனிடத்திலேபதித் தாரே முக்குணமான
காயத்தைவிட்டுமேலயித் தாரே யோகம்
பண்ணும்பிரம்மவரே யாச்சுதே லயித்தபேர்கள்
பந்தங்களெல்லாந்தீர்ந்து போச்சுதே அரியைச்
சோரபதிபாவனையே பண்ணினார் அலதுபிரம
ஸவரூபமென் றுமெங்கே யெண்ணினார் இந்தப்
பாரிலவர்க்குமோக்ஷங் கிடைக்குமா பவபாதமான
பாசத்தொடர்பையறவுந் துடைக்குமா வென்றால்
அமுதமென்பதையறியா துண்ணவே யதன்குணந்தனை
யதுவேகொடுக்குமென்றே யெண்ணவே *

சுகப்பிர்ம்மரிஷி பரிக்ஷித்தாசனுக்குக் கோவிமார்
மகிமை யுரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

ஏந்திழையார் பிராரப்த கருமமெல்லா
மெப்படிவி மோசனமாச் சென்றாற்கண்ணன்
தோய்ந்திடா விரகத்தாற் றுனபமுற்றா
தொடர்ந்தரியை மனதிலே தியானஞ்செய்து
சேர்ந்துசுக மனுபவித்தா ரிவையிரண்டாற்
றீர்ந்ததையா பிராரப்த சுகதுக்கங்கள்
ஆய்ந்துபார் பரிக்ஷித்தே யவரோகல்ல
வாச்சியார் பெருமைபெற்ற ராச்சியாரே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

பதிபுத்திரா திகளையுந்தான் கோபிமார்கள்
பரப்பிர்ம்ம பாவனையுஞ் செய்யவில்லை
யதுபோற்கண் ணனைச்சொரூப மென்றெண்ணாம
லழகுள்ள வாசைநா யகராயெண்ணில்
எதனாலே முக்தியுண்டாச் சென்பீராகில்
எதிரியாய்ச் சிசுபாலன் பகைத்துமோக்ஷக்
கதியடைந்தா னிவர்கட்குக் கேட்பதென்ன
காணுநீ மெஞ்ஞானம் பூணுநீயே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மகிமையுள்ளவரி மீதுவைம | னதையே கோபி
மடர்ந்தமார்கள்முக்தி யடைந்ததிந்தக் | கதையே

அநுபல்லவி.

நகைமுகத்தரான கோவிமா | ராசை
நாயகராயெண்ணித் துடைத்தாரோ | மாசை
அகிலவுலகநா யகனை | யருச்சித்தே
யடிபணியமுக்தி வருமே | பரிக்ஷித்தே (மகி)

சரணங்கள்.

க. பிரமமெனுமதுசகலவுயிரிலும் பரவியிருக்கும் | ரூபமே
பேசுவதுரிஷீகேசனனகண்ணன் பிரபலமனிதஸ்வ | ரூபமே
தரணிதனில்வருதேவகிமைந்தனைப் பிரமமென்பதென்பிர | தாபமே
சாற்றுவீரொன்றுற்பார்த்தன்பேரனே தானவனிர்க்குண | தீபமே
அரியொருநாளிலு மழிவில் | லாதவர்
அறியக்கூடாத பெருமை | யாதவர்
திரிகுணங்களையும் மேவ | லீதவர்
செய்கையென்றறி நீயவரோ | யாதவர் (மகி)

உ. மனிதனைரக்ஷிக்கும்பொருட்டினலந்த வனகனேகிருஷ்ண | ஸாமியே
வடிவுகொண்டுவந்தபடியல்லாமற்பாரின் மனிதனைப்போலல்லநேமியே
பனகசயனவிராட்புருஷனை வனமாலியந்தரி | யாமியே
பாருங்கோவம்பயமாருஞ்சினேகிதம் பக்திசம்பந்தர்கள் | காமியே
இனமுறையாய்த்தானே வகுத்துயான் | சொன்ன
தெந்தவிதத்திலு ஞானஸம் | பன்ன
அனுதினங்கண்ணனை மனதினிலே | யுன்ன
வவாகள்தற்சொரூப மடைவரோ | மன்ன (மகி)

ங. யோகேசருக்கெல்லாமீசர்பிறப்பில்லா ராகும்வாஸுதேவ | ரிடத்திலே
யூர்ச்சிதம்தாமீதாச்சரியமென்ன வுனைக்கிறேனிந்தத் | தடத்திலே
வாகுளசரங்கள்முதலாய்க்கண்ணனாலே தேகபந்தந்தீர்ந்து | திடத்திலே
வரமுக்தியடைந்தபிரசித்தமுமது வைகுண்டபதிதான் | வடத்திலே

யோகசித்திஞானயைபுவந்தவருள் மாரி
யுலகரக்ஷகராங் கோவர்த்தன தாரி
யேகனனேசனு மவன்றனேமு ராரி
யெதுகுலத்தினில்வந் துதித்தவவ தாரி (மஙி)

கோவியரைக்கண்ணன்வினவல்.

விருத்தம்.

உள்ம்பரவு காதலினல் முக்திபெற்ற
வொண்ணுதலார் சரிதையிது கண்டாய்மன்னு
வளம்பெருகு கண்ணனிடஞ் சிலதுகோவி
மார்கள்வரப் பார்த்தருளி மாயைகாட்டித்
தளம்பும்வகை செய்ததுகேள பேச்சில்நல்ல
சமத்தராங் கோபாலர் வினையமாக
விளம்புமொழி யால்மோகஞ் செய்ததுங்கோ
விந்தர்தாம் சொல்லுவர்வை குந்தர்தாமே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கோவியரேயிங்கே வந்தகாரியமென்கோ
குலமுஞ்சுகமோவென் னன்னங்களே.

அநுபல்லவி.

காவிவிழியரோ பாகியசாலிக ளே
கருத்தின்பிரியமென்ன திருத்தியதனைச்சொல்லு ங் (கோவி)

சரணங்கள்.

க. வேகுகோரமானவிந்த இரவிலே பொல்லா
மிருகபபிசாசுமுதல் வரவிலே வந்த
வகையென்பிருந்தாவனப் பரவிலே நீங்கள்
,, வரும்படியெவர்களுந் தரவிலே யிங்கே
அகலாதரிவையர்கள வசிப்பதோ சொல்லுவீரோ
அன்னநடையீருங்க ளாய்பபாடி செல்லுவீரோ (கோவி)

உ. தாயர்தந்தையுங்களைத் தேடுவார் பெற்ற
தனையர்துணைவர்முகம் வாடுவார் உங்கள்
நேயரங்கனேயானைக் கூடுவார் இன்னம்
நேருங்கிளைஞரெல்லா நாடுவார் நல்ல
தூயமல்லிகைமுல்லை சூடுங்கோதை மார்களே
சுழன்றுநாலுபக்கமும் பார்க்கும்பேதை மார்களே (கோவி)

ங. வாசமலர்கள்செந்தேன் பெருகுதே தேனை
வண்டுகிதங்கள்பாடிப் பருகுதே குளிர்
வீசுமந்தமாருதம் வருகுதே மதி
வெண்ணிலவுமானந்தந் தருகுதே யின்னம்
பேசுங்காந்தளமலர்க் கிணையான செங்கையரே
பிருந்தாவனச்சிங்காரம் பார்த்தீரா மங்கையரே (கோவி)

௪. நேரமதிகமாச்சுக் காணுமே யங்கே
நேயர்பணிகள்செய்ய வேணுமே யதோ
பாருங்கன்றுகள்சத்தந் தோணுமே யுங்கள்
பாலரழுவதனை யூணுமே நீங்கள்
ஆருஞ்சென்றுகுழந்தை களுக்குப்பால் கொடுக்கலாம்
ஆவினங்கள்கறந்தாற் றயிர்வெண்ணை யெடுக்கலாம் (கோவி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சாத்திரபு ராணமொடு முதலாய்வேதந்
தந்தருளித் தருமமிது வென்றுகாட்டுஞ்
சூத்திரதா ரியுமான கண்ணனையர்
தோகையனைப் பார்த்துங்கள் கணவற்கேநீர்
பாத்திரமா மவாபணியும் பாலர்பந்து
பாலனமுஞ் செய்வீரோ மெனவுங்கேட்டும்
நேத்திரங்க ளுங்கலங்கி மவுனமாக
நிறகின்றார் களைப்பார்த்து னாக்கின்றாரோ.

தரு, இராகம்-தோடி, மிச்சிர தாளம்.

ப ல் ல வி.

அஞ்சனாக்ஷிகளே கோவிமா ரே
யடங்கலும்நீரெனைத் தேடிவந்தீ ரே.

அ நு ப ல் ல வி.

ரஞ்சிதமிதுசகலமானபி ராணிகட்கெல்லாம்பிரியனை னே
பஞ்சுமெல்லடியாருங்கட்கென்மேற்பரிவுவரவேண்டியதுதானே (அஞ்ச)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. வஞ்சனையின்றிப்பதிபணிவிடை மைந்தர்சுற்றமுங் கூட *
மனதுடன்பரிபாலனஞ்செய்யு மங்கையர்க்கறம் நீடக் *
கிஞ்சித்தாகிலுமாசாரம்பாக் கியமில்லாத மூடக் *
கிழவன்ரோகிதரித்திரங்களுங் கிளைப்பததிவி சேட னாகிலும்
வஞ்சியரோ யெழிலப
ரஞ்சியரோ யொருநாளும்
பஞ்சமாபாதகமில்லாப் பதிகளைவிடப்புகழ் படைக்குமோ
அஞ்சுகமொழியாரோகேளும் அவர்க்குநல்லலோகமுங்கிடைக்குமோ (அஞ்ச)

௨. பரபுருஷனையனுபவிப்பதிற் பலிக்கும்நரகக் குழியே *
பயத்தையெப்போதுங்கொடுப்பதேயல்லாற்பாரிலெங்கெங்கும்பழியே *
வரவதினாலுண்டாகிலுமது மாதர்க்கவலச் சுழியே *
மனைப்பெண்டியர்க்குவிபசாரச்செயல் மகாபாதகத்தின் வழியே யானதா
லரிவையரோ பதிபணி
புரிவையரோயுங்கட் கென்னைத்
தரிசிக்கலாங்கதையைக்கேட்டுந் தியானித்துங்கீர்த்தனம் பண்ணலாம்
வரிசையிதுவல்லாமலென்றனைமருவநீங்கள்தாமெப்படியெண்ணலாம்(அஞ்ச)

க. பதிவிரதைகள்நீங்கள்என்றனைப் பாங்குடனேசி னேசம் *
பணியும்மன்மதன்றிருநாள்நடத்தும் படியுங்கள்மனோ பாகம் *
அதனையறியக்காட்டுதுங்கள்நயனங்கள்சொரிபிர வாகம் *
அன்னநடையீரின்னதென்றுரையாததேனிந்த மோகம் முழுமதி

வதன மின்னே ரிடைச்சிசாள்
விதனமென்னே கனமான

பதகமாமிதுகற்புநிலையைப் பங்கஞ்செய்யாதீரினிநீர் சொல்லலாங்
குதலைமொழியினுரோகேளுங் கோகுலத்துககுநீங்கள் செல்லலாம்(அஞ்ச)

கண்ணனுரையைக்கேட்டுக் கோவியர் வெட்கமடைதல்.

விருத்தம்.

இப்படிப்பகவ னுரைத்ததுசெவிகட் கேறுதலின்றியே தங்கள்
எணமதுாடக்க வில்லையென்றுய ரேந்திழைமார்துய ருற்று
மைப்படிக்கண்ணி னூபெருமூச்சால் வதனபங்கேருகம் வாட
வரிசையாய்க்கொவ்வை யதரமுமுலர மலாபபதவிரலினு லங்கும்
இப்புவிதன்னி லெழுதியேகொண்டு மேர்தலேகுனிந்துமை கனையும்
இருகண்ணினீராற் றனங்களிலணிந்த வெழிற்குங்குமங்களை யலம்பிச்
செப்புதலொன்று மிலாதுநின்றூர்கள் சிலபொழுததனையென் சொல்வேன்
செங்கணுன்மகிமை யெங்கனுனறிவ தீரனேதெவிவிமன் னவனே.

கோவியர் கண்ணனைப்பார்த் துரைத்தல்.

விருத்தம்.

சதிருள்ள கோவியர்பே சாதிருந்துஞ்
சத்துருப்போல் வார்த்தைசொல்லு மரியைத்தானே
கதியென்று புருஷர்மைநதர் வீடெனுஞ்ச
கலத்தையும்விட் டொழித்துவந்தார் கோபத்தாலே
அதிகதழ தழப்பாக மொழியையங்கே
யறைகின்று ரதைகேளு மபிமன்மைந்தா
மதிமானே யென்றுரைப்பார் வியாதரின்கு
மாரர்தாம் பராசரற்குப் பேரர்தாமே.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவுபதேசந்தான் சொல்லவந்தீரோகிருஷ்ணு
யிதெல்லாமுமக்கே யேற்கு மே.

அநுபல்லவி.

நந்தகோபகுமாரா நவநீத சோரா
சுந்தரனேயொய்யாரா சுமுகநராவ தாரா (இந்த)

சரணங்கள்.

க. சகலவிஷயங்களும் அகலவிட்டுவந் தோமே
சாமிதிருவடிக்கே யடிமையாய்ப்புகுந் தோமே

தகமையுள்ளவரும்நீர் பகடிசெய்வ தென்னது
தடுத்திந்தமொழியெல்லா மெடுத்துரைக்க வொண்ணது
மிகவுமெங்களைத்தள்ளி விட்டுவிடாதீர் சாமி
வீடுபுருஷர்மைந்த ராசைதவிர்ந்தோம் நேமி
அகிலவாசையும்விட்ட துறவிபோல்நாங்கள் காணும்
ஆதிபுருஷர்சேர்க்கும் வகையாகச்சேர்க்க வேணும் (இந்த)

உ. புருஷர்க்குப்பணிவிடை புரியச்சொல்லி வந்தீரோ
புதல்வருறவைக்காரும் போமென்றுரை தந்தீரோ
தருமங்களையறிந்த நீரெங்கட்குப தேசஞ
சாற்றினதெல்லாமுமக் காகட்டுமென்ன மோசம்
பரவுமுலகுக்கெல்லாம் பதிதேவரீ ரல்லவோ
பந்துக்களுமமையல்லாற் பகுத்துவேறு சொல்லவோ
தருபுத்திரனேயான்மா வென்னும்வேதப்பிர தாபந்
தாமரைக்கண்ணனேநீர் தானேயான்மஸ் ரூபம் (இந்த)

௩. ஆசானுசவேயுப தேசஞ்செய்வது நாமே
யதெல்லாநாமல்லவென்று விதமாகச்சொல்லு வோமே
கூசாமறறருமத்தை யறியவேண்டியே தாங்கள்
கூறவேணுமென்றிங்கே பதிவிரதையாம் நாங்கள்
பேசுமும்மிடத்திலே கேட்கவர வில்லையே
பின்னுநீர்சொன்னாலுந்தான் கேட்பதிந்தச் சொல்லையே
தேசிகனுகியுமமற் றெதிலுநீரோ யிருக்கச்
செகந்நாதரும்மையல்லா திதென்றுகாட்டும் பெருக்க (இந்த)

௪. சாத்திரங்களறிந்த பேர்கள்யாவரு மும்மைத்
தானேயன்பாய்ப்பூஜித்துங் கலந்திருப்பதே செம்மை
ஆத்திகளைகொடுக்கும புருஷாபுத்திர ரின்னம்
அனைவர்களாலுமெங்கட் காகவேண்டிய தென்ன
சோத்தியாயுமமிடத்தி லாசைபெருகி யிங்கே
சென்றோமெங்களைத்தள்ளி விடவேண்டாங்காணுமங்கே
கீர்த்திபெருகுங்கிருஷ்ண மூர்த்தியா நிதியே
கேளும்லோகநாயகா நீர்தானெங்கள் பதியே (இந்த)

இ து வு ம து.
விருத்தம்.

எதுவரையிலெங்களுட வீடுகளிலேசுகத்தி லிருந்தோம்யாங்கள்
அதுவரையிலுளசுகங்க ளெல்லாமுன்சொரூபமென் றேயறிந்தோமிக்க
பதிவிரதையாமெங்கள் மனதுகளையிழுத்தீர்கோ பாலபாலா
இதைவிடவுமெங்களுக் கங்கென்னசுகமென்னபய னிதுசொல்வீரே.

தரு, இராகம்-பிலகரி, ஏகதாளம்.
ப ல் ல வி.

விரகவேதனைதீரும் வேணுகோபாலஸாமி.
அ நு ப ல் ல வி.

வரிசையாய்நாங்களிந்த மையல்கொண்டோமேமுகுந்த (விரக)

சரணங்கள்.

க. கைகளோவேலைகள் செய்யக் கால்நடப்பதில்லை மெய்ய
செய்வதென்னநாங்கள் துய்ய சிந்தையும்மிடத்தி லய்ய (விரக)

உ. உம்முடையமந்த காசம் உச்சிதப்பார்வை விலாசம்
செம்மைவேணுகானேல்லாசஞ் சேர்ந்துசெய்தகாமா வேசம் (விரக)

௩. விண்டுசொல்வதோவுன் பாலே வித்தையுள்ளவர்மென் மேலே
கண்டுன்னிதழமுதா லே காமத்தீயைநீயும் மாலே (விரக)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

நந்தசுதா விதழமுதால் விரகத்தீயை
நனையாமல் நீயிருந்தீ ராணலயாங்கள்
இந்தவிர காக்கினிக்கெங் களின்றேகத்தை
யிங்கொப்புக் கொடுத்தும்யோ கிகளைப்போலே
சிந்தையினி லும்மையே தியானஞ்செய்து
திருவடியில் வந்தடைவோ மதனையுங்கள்
சொந்தமுள்ள புருஷர்களால் நனையுமென்று
தொடுக்கின்ற ரதற்குறையுங் கொடுக்கின்றோ.

தரு, இராகம்-உசானி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வரதனேயுனை யென்னுளுங் கூடி
மருவியிருக்கமன தே.

அநுபல்லவி.

அரிவையரெங்கள்மே லருளனுகூல
அற்புதந்தரும் வேணுகோ பால (வரத)

சரணங்கள்.

க. மனமஞ்சுசசியேவளரச்செய்தேவி மாலக்ஷ்மி மானே யுன்றன்
கனமெய்ப்பாதந்நான்பிடிக்கவேயொரு கணங்கிடைத்ததுந் தானே *
சனதமீறியானந்தம்பெற்றுளே சாமிசெங்கண் ணனே நாளும்
வனஜனங்களுக்கன்பனுன்சேவடி மால்மறவாதையாமற்றுஞ்சொல்வானே (வ)

உ. தேவரீர்பாதபத்துமங்களைநாங்கள் தரிசித்தோமே யிந்தச் சுக
மேவியானந்தம்பெற்றவெங்கட்கெந்த விஷயங்காணுஞ் சொந்த *
ஆவலாயினிமற்றொன்றையும்வேண்டோம் அரிபாதார விந்த மான
சேவையன்றியாதொன்றுமெங்கள்மனந்தேடுமோசொந்தயின்மைந்தகோவிந்த (வரத)

௩. இந்திராகருணைகடாக்ஷம்பெற வெண்ணங்கொண்டு துய்யா மிக
அந்தணன்முதலானதேவரெல்லா மருந்தவங்கள் செய்ய *
உந்தம்மார்பின்மாலக்ஷ்மியிருப்பது மோராங்காணி யையா நல
அந்துளசிசேர்பாதத்தைப்பொன்னவ ளாசிக்கிறுள்மெய்யனுதிசெங்கையா (வ)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அப்படியே யுன்றன்பா தத்துக்கென்ன
வதிகபாக் கியவிசே ஷந்தானென்றுற்

றப்பாது திருமார்பு மீதிருந்து
சக்களத்தி யாந்துளசி யுடனேகூட
எப்பொழுது முன்சரணும் புயத்தின்ஸேவை
யெண்ணுகிறாள் தொண்டரெல்லாம் பரவுகின்றார்
செப்புகிறே மிதைவிடவு மென்னபாக்கியந்
தேட்டந்தா னுன்னடிமேல் நாட்டந்தானே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அடியருடதுன்பம் விலக்கின்றதேவரீர்க் கடிமைசெயவேணுமென்றே
யருந்தவஞ்செய்துவரு யோகிகள்தமைப்போல வாய்ப்பாடியதனைவிட்டு
நெடியபாதத்திலே தொண்டாகவந்ததே நிச்சயம்நிறைந்தவழகா
நின்மந்தகாசமும் பார்வையுங்கண்டிந்த ரீதியாயதிககாம
முடனிந்தவிரகத்தி லேதவிக்கின்றவெமை யுமதடிமையாக்கியருள்வீர்
உனையெங்கள்வீடுகளி லெஜமானியாகவு முறைந்திருப்பதனைவிட்டுன்
அடிமையாய்வரவந்த தென்னென்றுவினவிலுலங்கதற்கெதிர்மொழிசொல்வோம்
அரவிந்தணிசைசடில னரவிந்தனுருவம்பின தரவிந்தநயனமுகிலே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

காயாம்பூவண்ணனே நில்லும் உம்மையல்லாதென்
கண்களுக்கெதிரார்சொல்லும் *

அநுபல்லவி.

நேயநந்தகுமார னேநவநீதசோர
நினைவுகனவிலுமுந் தமையேசிந்தனைசெய்வோம் (காயா)

சரணங்கள்.

க. சாயக்கொண்டையின் னலமுந் கோபாலரேயென்
சாமிமுகமண் டலமும் *
மேயச்செவிக்குண் டலமுங் கண்ணுடிப்பிரபை
வீசுங்கன்னத்தின் றலமும் *
வேடிக்கையாகக் காட்டி வேணுகானத்தை மீட்டிப்
பாடிக்காமத்தை மூட்டிப் பகட்டுவதென்ன போட்டி (காயா)

உ. விபுவுன்னமுதா தரமுங் கண்பார்வையுடன்
மென்னகைமனோ கரமும் *
அபயவரத கரமுந் திருமாதென்றும்
அகலாதிருக்கு முரமும் *
அழகர்தேவரீர் காணும் அடிமைகொள்ளவே வேணும்
மழைமேகங்களு நாணும் வடிவருமக்கே தோணுங் (காயா)

௩. இந்தவுமக்கே யடிமை யல்லாதெங்கட்கோ
ரொஜயானத்துவங் கொடுமை *
அந்தச்சொல்லைநீர் விடுமை யாகிருஷ்ணஸாமி
யனங்கன்செய்கிறான் கடுமை *

ஆசைதேவரீர் மீதே யல்லாலொன்றுநா டாதே
பேசுமிதுதப் பாதே பின்னொன்றுஞ்சொல்லொண்ணாதே (காயா)

இதுவுமது,
விருத்தம்.

அரிவையர்கள்பரபுருஷர் களையனுபவஞ்செய்வ தவனிக்குநிந்தையென்று
லமுதொழுகராகவா லாபனைவிசித்திரங்க ளாமிசையுடனறுதிக்கும்
முரளிகானத்தைநின் னிடமதிறகேட்டுலக மோகமாய்பபுருஷாகூட
மோகிப்பதைக்கண்டு பதிவிரதையானவர்கள் மூனறுலகிலெவர்கள்சொல்லும்
பரமபாக்கியமுள்ள வுமதழகும்வேணுப பலுக்குங்குலுக்குகளையும்
பசுபக்ஷிமிருகங்கள முதலாய்மரங்களும பார்த்துரோமாங்கிதங்கள்
பெருகுதேநாங்களதா மெப்படிநிஜத்திலே பேதையானவர்நடப்போம
பெண்ணரசெசோதைதரு கண்ணமணிவண்ணனே பின்னைகேளவாபரமனே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

அரிஹரிகிருஷ்ணவரத ராஜனே
யமலனேயருளனு கூலனே.

அநுபல்லவி.

பரமபுருஷாவேணுவைப பலுக்கிறீர் பிலுக்கிறீர் குலுக்கிறீர்
ஸரஸகோபாலரேயெங்களுக்குச சரணாகதி யே (அரி)

சரணங்கள்.

க. மருக்கமழ்மாமலர்வாளி மதனவிடுவதினாலே
நெருக்குதே சிந்தையையிப்படி
யுருக்குதே நிறைந்தசுந்தர
வரிக்கருங்களிவண்டு பாடுதே மாயனே தூயனே நேயனே
அருககனிதென்னவே காயுதே வெணமதி யாரண காரண பூரண (அரி)

உ. நலத்தொடுதேவரை நாரணரிரக்ஷிப்பதது போலே
நிலத்திலே சாமிதேவா கோ
குலத்திலே நிலைமையாக வே
பலத்தையெங்களுக்கருள வந்த கோபாலனே சீலனே லோலனே
மலைககிணையாயுயர் நந்த கோபகு மாரனே சூரனே தீரனே (அரி)

ந. சகிக்கவொண்ணாதிந்த விரகலாகிரியுமநேடுமோலே
உகைகிறீ ரெங்கள்கொஙகைமேல்
நகக்குறி நளினமாக வே
முகத்திலேமுகமவைத்துமுத்த மதுதா மோதர ஸ்ரீதர நீதர
குகைகிரிகோ வாத்த னதரஞனவை குநதமு குந்தகோ விந்தனே(அரி)

கண்ணன் கோவியருடன்கூடி விளையாடல்.

விருத்தம.

உம்மடிமை யாயிருந்தும விரகதாப
முமறிந்த வகைதவிககு மெஙகள்மார்பில்

விம்முமுலை களின்மீதுந் தலையின்மீதும்
  விரைமலர்ச்செந் தாமரைபோ லிருக்குங்கையைச்
செம்மையாய் வைக்கவென்றே யாயர்மாதர்
  சேர்ந்துபர வசமாகப் புலம்புகின்ற
நன்மொழியை யோகேச ரீசர்கண்ணன்
  நாடினர் கூடிவிளை யாடினரே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரலீலைசெய்தாரோ கோபாலகிருஷ்ணன்
சிங்காரலீலைசெய்தாரோ

அநுபல்லவி.

மங்கையெசோதைசேயர் மதுரச்செங்கனிவாயர்
  வங்கணமாய்ப்பிருந்தா வனத்தினிலே நடந்து
  பொங்கமதாகவாயர் பூவையரைத் தொடர்ந்து (சிங்கா)

சரணங்கள்.

க. ஆன்மாராமரா யிருந்த போதிலுமாயர்
  அரிவையர்மனம் பொருந்த க்கருணைசெய்து
தான்மந்தகாசந் திருந்த அவர்களுமி
  சைந்திதழமு தருந்த
மேன்மைபெருகியசோ தியர்கட்கிசைய நாடி
  வேணுகோபாலஸாமி வேடிக்கையாகக் கூடித்
தேன்மருவியமலர் மாலைமிகவுஞ் சூடிச்
  செகன்மோகனவடிவைச் சேர்ந்துமிசைகள் பாடிச் (சிங்கா)

உ. ஆசைநாயக மாலே யவர்சுந்தர
  வருட்கண்பார்வையி னாலே செந்தாமரையின்
வாசமலரைப் போலே முகமலர்ந்து
  மங்கைமாரொருக் காலே
ராஜகோபாலருடன் மேவிச்சஞ் சரித்தாரோ
  நகைத்துக்கொண்டச்சுதரும் வேடிக்கை விரித்தாரோ
நேசமிகுந்தவர்போ லேமனந் திரித்தாரோ
  லீலாவிநோதராக வேயவ தரித்தாரோ (சிங்கா)

ங. குந்தமலர தென்னவே தந்தபங்திகள்
  கொடுக்குங்காந்திகள் மின்னவே நீலமேனியில்
அந்தவெண்மையு மன்னவே பூரணசந்திர
  னுமிவரொன்றே பன்னவே
பைந்தொடிமார்நக்ஷத் திரங்களைநே ராகப்
  பரவநடுவின்முழு மதியென்னுஞ்சீ ராக
விந்தைவிந்தையாய்ப்பரி யாஸவ்கைபண் பாக
  விளைத்துமதன்கருவ மடக்கியரிய னேக (சிங்கா)

கண்ணன் கோவியரை யாலிங்கனஞ்செயல்.

விருத்தம்.

இடையர்வனி தைகளொரு நூற்றுக்குமேலாம்
எண்ணிக்கை யுளபெண்கள் சேனைசூழ
நடுவினிலே வையஜயந்தி மாலைபூண்டு
நாரணரு மிசைவேணு கானஞ்செய்தார்
படியளந்தா ரந்தந்த வனங்கள்தோறும்
பரவியெமு னநதியின் பாங்கர்சென்றே
நெடியமணற் குன்றுகளி லிசைந்துமேவி
நீடிப்பார் மனதினிலூ டாடிபபாரே.

தரு, இராகம்-புன்னகவராளி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஆலிங்கனஞ்செய்தாரையா கிருஷ்ணனேகிரானையா.

அநுபல்லவி.

மாலிங்கிதசுந்தரர் ஞாலஞ்செய்பீதாம்பரா ரி
மானயமாய்வேணு கானவினோதர்கோவியரை யே. (ஆலிங்க)

சரணங்கள்.

க. எமுனையாற்றுமணலும்பனியினு லெங்கும்நனைந்தது நீட
ஏற்றந்தநதிஜலத்தினலைகளி லேபடிந்துங்காற்று மாடக்
குமுதமாமலாவாசனையுங்குமு குமென்றுவீசுதல் நாடக்
கோபாலகிருஷ்ணனுமந்தமணற்குன்றிற் கோவியர்களுடன்கூடக்
குஞ்சரந்தனைநேராக ரஞ்சிதம்பேசிச்சிரா க
வஞ்சியரைக்கைபிடித் தின்சொல்மிகவேபடிப் பாரே
மாதரசேயிங்கே வாருங்களடியென்று மருவியே (ஆலிங்க)

உ. கரமிரண்டையும்நீட்டிமங்கையரைக் கட்டியணைத்துஞ்சிங் காரக்
கைகளளகந்தொடைகளிடுப்புகள் கனதனங்களுஞ் சேர
வரிசையாகப்பிடித்தேநகரேகை வைத்துமகிட்சிகள கூர
மன்னுஞ்சரஸஸல்லாபபரியாஸ வார்த்தைகள்பேசியந் கோ
மந்தநகைமுகச்சேர்வை செந்தாமரைக்கண்ணின்பார் வை
யிந்தவிதங்கள்கன விந்தைகளுஞ்செய்தன ராய
ரேந்திழைமார்களைச் சேர்ந்துதயாநிதி சரசமாய் (ஆலிங்க)

ஙூ. கோடிமன்மதவடிவாகவேயந்தக் கோவிந்தராம்பக்த ராவி
கோகுலத்தின்மிக்கசுந்தரிகளாகுங் கோவிமாரோடிங்கு லாவி
நீடியவாசையவர்கள்மனதில் நிறையச்செய்திப்படி மேவி
நீலமணிவண்ணர்தானந்தமன்மதன் னெஞ்சின்கருவத்தை ராவி
நித்தரகண்டபூரணர் கர்த்தராந்திருநாரண ர்
பத்தரைவிட்டகலார் சுத்தமாயாசையிலார் அந்தப்
பரமசுகாதீதப புருஷராயெங்குநிறை பரம்பொருள் (ஆலிங்க)

கண்ணனை யடைந்த கோவியர் கருவமடைதல்.

விருத்தம்.

ஆசைகள்யா தொன்றுமிலாப பகவனங்கே
யாயர்மடந் தையர்குறித்த படியேகாம
பூசைநிறை வேற்றுதற்காய் லீலைசெய்யும்
போதந்தக கோவியாக ளெலலாமிநதப்
காசினியி லேயுள்ள பெண்களுக்குட்
கனவழகு நாமென்று மதனுல்நம்யேல்
மீசுரமாய்க காதலுற்ருர் கண்ணனெனற
விதங்கொண்டார் மனதினிலு மதங்கொண்டாரோ.

கண்ணன் கோவியர் கருவத்தை நீக்க மறைதல்.

விருத்தம்.

நாஞ்சொன்ன படிக்கண்ணன் கேட்குகின்ருர்
நமகநிக ரில்லையென்ற வெணணந்தனனைத்
தாஞ்சிந்தை தனிறகேச வனுமறிந்தத்
தையலாா கருவத்தை நீக்கிபபின்பு
காஞ்சனமே னிக்கோவி மார்களுககுக
கடாகூமது செய்வமெனறே மறைந்தார் துய்ய
பாஞ்சஜன் னியபாணி மகிமைகேளாய்
பரிக்ஷிதகே யரியவனா யருச்சித்தேற்றே.

உக - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௰ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மாயனைக்கா ணமல்விர கததினலே
மயங்கியநதக கோவியருன மத்தங்கொண்ட
பேயனைபபோல வனங்களதோறுஞ் சுழன்றுகொண்டே
பிரமையாய்த தேடினு ரென்னுமகாதை
தோயுமிது முப்பதா மத்தியாயஞ்
சுகமுனிவா பரிக்ஷித்துக குரைத்தமார்க்கங்
தூயவியாக இியைபுரிந்த மதிமானும்பூ
ஸுரர்கண்டீ ரவரோ ஸ்ரீ தரா கணடீரோ.

கண்ணனைககாணுமற்கோவியர்கள் தேடுதல்.

விருத்தம்.

காணுமல் மறைந்தவுடன் கோவிமார்கள்
கணணனையே தேடினதற குவலமகேளும்

ஆணை தனைத்தேடித் தேடியேபெண்
ணுனைகளதாந் தவிபபதுபோற நவித்தாளையா
வேணுகோ பாலாநடை யழகுமாசை
மிககொடுக்கும நகைகடைக்கண் பார்வைசெய்ய
வாணிமன மகிட்சியதாங் கீதந்தன்னை
மதிககினறுர் மனதையங்கே பதிக்கின்றுரே.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நங்கைமார்களெங்கெங்கும் நாடிநாடித்தேடினு ரே
நாராயணநநதகோபு நநதனகோவிநத னை.

அநுபல்லவி.

செங்கைபிடித்துமருவிககலநது திருவிளையாடுமெரியைக்காணும ல்
அங்கெமுனுநதிதீர ததின ததிலு மறபுதமாகியபிருநதாவன ததிலு ம்(நங்கை)

சரணங்கள்.

௧. கன்னனுடநடையழகுங் காதலசெய்யுநதிருநகையு ம்
பன்னணிசைந்தசங்கீதமும பாாவையுங்கோாவைகளு ம்
நன்னுமவாபலவிதமாய் நாட்டுமவிளையாட்டுகளு ங்
கனணுலேகண்டதனுலே கருத்தைமுகுநதனிடததிற்பதித்து ப்
பெணணுாகள்பிரமைதானே பிடித்தாசைபெருகியவாதா ம்
பணணினலீலைகளெல்லாம் பரிந்துதெரிநதுபுரிந்தாரேமன் ணு(நங்கை)

௨. அரியவரேயாயர்பாடி யரிவையரோதாங்களென்று ங
கருமுகில்மேனியனடையைக காட்டிநடந்தாகளை யா
பரிக்ஷிததனேமாலதிருககண பாாவைபோலபபாாத்திசைந்து ம்
புருஷோததமாநகைசெய்வதைப போலேகோவிமாாநகைத்தா ரே
திருமாதுமணவாளா சிஙகாரவசனமபோ லே
வரிசையாய்வசனித்துமிக வணங்கியிணங்கியணங்குகள்போ லே(நங்கை)

௩. சங்கசக்கரகதாகட்க சாாங்கபாணிவனமாலியா ம்
எங்கள்கிருஷ்ணன்விளையாடலபோலேந்திழைமார்சோாதுசேர்ந்து
குங்குமஞ்சோகொங்கைமினனா கூடிககூடிவிளையா டி
அங்கனைமாாகளேயடி நானகணணனுனகணணனென்று மே
மஙகிநதபபடியாடி யழகாகச்சநகொலிசெய்யு ஞ்
செஙகையரவாகளஙகனே திருததியொருத்திககொருத்திபேசி யே(நங்கை)

இதுவுமது.

விருததம.

நயநதிவகை விளையாடிப பின்னுமந்த
நங்கைமார் கண்ணனைககா ணுமலங்கே
உயாநதகுர லாயரியைக கூவிககூவி
யுனமத்தம பிடித்தவாபோல வனங்கள்தோறுந்
தயங்கியவா தேடினு ராகாசமபோற்
சதலபூ தங்களினுள ளுமபுறம்பும்

வியந்துநிறை பரமபுரு ஷனைக்கண்டீரோ
விருக்கங்கா ளென்பரவ ருருக்கங்காணே.

திபதை, இராகம்-கண்டை, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அரசமரங்களேயிச்சிமரமே ஆலேயுயர்ந் தீரோ இங்கனே
வரிசையாய்நிற்கிறீரோபிருந்தா வனத்திற்சிறந் தீரோ *

உ. கந்தகுமாரனுசைகொடுக்கிற நகையி னலேயும் முகுந்தன்
விந்தையுள்ளசெந்தாமரைக்கண்பார்வை விளையாட்டினலேயும் *

ங. திருடனைப்போலேமயக்கியேயெங்கள் சிந்தைகொள்ளைகொண்டுசென்றனோ
வரவும்நீரிங்கேகண்டதுண்டோசொல்வீர் மர்தருமு முண்டு *

ச. மனிதர்க்குமிகவுபகாரமான மருதானை மரமே புன்னையே
பனிமலற்செண்பகமேயசோகமே பாதிரிப்பூ மரமே *

ரு. மந்தகாஸஞ்செய்துராமாநுஜன்பெண்கள் மனமத பங்கஞ்செய்துகொண்
டிந்தவழிசெல்லக்கண்டதுண்டோசொல்லு மெங்களுக்கந்தரங்கம *

சு. சுந்தரஞ்சேர்மங்களகரமான துளஸியும்நீ தானே யரிகோ
விந்தன்றிருவடித்தாமரைமேலன்பு மிகுந்திடு மானே *

எ. வண்டுகளுடனேகூடவுன்னையந்தமால்தரிக் கின்றனே யுன்மீது
கொண்டபிரீதியுள்ளவச்சுதன்சேதி கூறெங்கு நின்றனே *

அ. குணமிகுந்துநல்வாசனையுள்ளார்க்குக் கொடுமை யில்லையே யதனல்
வணங்கியிருக்குமாலதியேஜாதி மல்லிகை முல்லையே *

கூ. உங்களைக்கையாற்பரிசித்தானந்தத்தை யுண்டாகக்கொண்டீரோ மாதவன்
எங்கனேசென்றன்தயவாய்ச்சொல்லுமநாங்க ளேந்திழைகண்டீரோ *

க0. சகலஜீவாகருங்கனிவர்க்கமு தற்றன துருவான வகையால்
மிகவுபகாரசரீரங்கொண்டு விளங்குந் தருவான *

கக. மாவேபலாவேமலையத்திவேங்கையே வகுள விலவமே தாணியே
காவல்கதம்பமரமேபிரியாள் கற்றிருவே சொல்வமே *

கஉ. யமுநாதீரத்திற்றீர்த்தவாஸிகளா யிருககின்றீர் நீரோ யெங்களைக்
கமலலோசனகிருஷ்ணன்பிரிந்தான் கண்டதுசொல்வீரோ *

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கொடியிடையா ரிவ்வாறு வனமரங்கள்
கொடிகள்செடி களைபபாத்துப் புலம்பிக்கொண்டு
நெடியயமு னநதியின் மணலின்முன்னே
நேரிழையா ளைப்பிரிந்து சென்றநீல
வடிவழக னெசோதைமைந் தனைப்பிருந்தா
வனத்திலெங்கெங் குந்தேடி வரவேமாலின்
அடிபதிந்த பூமியைப்பார்த் துனாக்குஞ்சொல்லோ
ராணிதா னதுமதுர வாணிதானே.

இதுவுமது.

ம.

பூமிநீதவ மென்னசெய்தனே புருஷரத்தின கேசவன்
பொன்னடிக்கம லம்பதிந்துடல் புனிதமான மகிழ்ச்சியால்
மாமயிற்புள கங்கள்புல்லு மரங்களாலும் விளங்கிருய்
மகிழுலாசமி தோவலதுமுன் வருதிரிவிக்கிரம சாமியாம்
நேமிமாலடி யுன்சரீரம் நிறைந்தணைந்ததி ஞலுமோ
நீதியாதிவ ராகருன்னை நிலைத்தெடுத்ததி ஞலுமோ
ஆமிதற்குளி தென்றுசொல்லென வாசைநாயக ராழிமால்
அரிநடந்த நடப்பைநாடின ராயர்மாதர்க ளாவரே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

வனமாலிதமைக்கோவி மார்தேடினரோ மன்ற
வனமாலிதமைக்கோவி மார்தேடினரோ

அநுபல்லவி.

வனமான்களையுங்கனியின்மரங்களையுங்கோலி (வன)

சரணங்கள்.

௧. மான்பேடுகளேயிங்கே வந்தசகி மாரோ
மலர்க்கண்ணிறைலழகாய் மகிழ்ந்துபார்க்கின் றீரோ
தேன்பொழியுந்தாரச்சுதர் சிறந்துங்கள்கண் ணேரோ
திருவழகுகாட்டிக்கொண்டு சென்றாரோசொல் வீரோ (வன)

௨. ஆசைநாயகியுடனே யரியிங்குற் றாரோ
அவரெங்கள்குலபதியே யாவதறி யீரோ
பேசியிங்கேயெழுந்தருளெம் பெருமானைக்கண் டீரோ
பெண்மான்களெங்களைநீர் பேதமுஞ்செய் வீரோ (வன)

௩. அரியாசைநாயகியை யணைந்ததி னலே
யவள்தனத்திலணிருங்கும மதுகளொரு காலே
பரவிக்கிருஷ்ணன்றிருமார்பிற் படிந்தகுந்த மாலே
பரிமளங்கள்வீசுதென்றும் பகர்வதினி மேலே (வன)

௪. வணங்கிநிற்கின் றீரேகனி மரங்களேஒய் யார
மாதரசிதோளிலொரு வாகுவைச்சிங் கார
மிணங்கவைத்துமொருகையிஞ லேமகிட்சி கூர
விசையும்மனமலர்கொண்டரி யேகிஞர்கண் டீரா (வன)

௫. மார்பினிலேயணிதுளஸி மாலையினி லிருக்கும்
மதுவுண்மதவண்டுகள்பின் வரவுமன்பு பெருக்கும்
பேர்பெறுங்கள்வந்தனத்தைப் பிரீதியாகத் திருக்கும்
பெருமாண்கண்டருளினரோ பேசுமென்றந் தருக்கும் (வன)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அதிலேசில லாயர்கொடி மார்கள்பாங்கி
யரிவையலாப் பார்த்திந்தக் கொடிகள்தங்கள்

பதிகளாம் மரங்களையா லிங்கஞ்செய்த
படியிருந்துங் கண்ணன்கர பரிசங்கொண்ட
திதுபுளகாங் கிதங்களடைந் திருக்குதல்லா
லினைசொர்ந்தப புருஷர்களா லிவையுறுநம்
பதியாகுந் திருநெடுமால் நகம்பதிந்த
பதிவைப்பா ரென்றங்கே மதிவைப்பாரே.

கோவியர்கள் கண்ணன் செய்த லீலைகளைத் தாங்கள் செயல்.

கலித்துறை.

பித்தனைப்போற்றிரு வாய்ப்பாடிக்கோவியர் பேதையர்கள்
வித்தகக்கண்ணனைத் தேடிக்கொண்டேவரும் வேளைதனில்
இத்திறமாயரி தாங்களென்றேசெய்த லீலையெல்லாம்
வைத்துச்செய்தாரதைக் கேணீபரிக்ஷித்து மன்னவனே.

ஓரடித்தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

ஒருத்திபூதனையாயிருந்தே முலைகொடுத்தாள்
ஒருத்திநான்கிருஷ்ணனெனச் சிரித்துக்கொண்டவள்மார்பி ற்
பெருத்தமுலைப்பாலையுந் திருத்தியாய்ப்பருகினா ள்
தானேகிருஷ்ணனாகவொருத்தி யழுதுகொண்டு
சகடையையுதைத்திட விகிதமாகவொருத் தி
சகடையுமாயிருந்தாள் வகையையின்னமுங்கேளா ய்
திரணாவிருத்தாசுரனென்றே யொருத்தியங்கே
சீக்கிரமாகவந்து தூக்கவும்மற்றொருத் தி
யேற்கின்றகண்ணனெனுஞ் சேர்க்கையாயிருந்தா ளே
கொக்காம்பகாசுரனென்றே கோவியொருத்தி
கொத்தவுமவனைக்கிழித்த கண்ணனைப்போ லொ
ருத்திவிளையாடும்வி சித்திரமென்னசொல் ல
காவலாதேனுகாசுரனா யொருத்தியங்கே
கழுதைபோலேகத்தின வழிரெண்டுகாலும்வாரி ச்
சுழற்றிப்பலபத்திரன் செழுமைசெய்தாளொருத் தி
அந்தக்கோவிமார்களுக்குள்ளே ரெண்டுபேர்தாங்க
ளாமேபலபத்திர ராமனுங்கிருஷ்ணனென்று ந்
தாமேமகிமையாக நேமகஞ்செய்துகொண்டா ர்
மற்றுமங்குள்ளகோவிமார்கள் பசுங்கன்றுகள்
வள்ளலதாயிடையர் தெள்ளுமணிகளா ன
பிளளைகளெனவுந்தாந் துளளிவிளையாடினா ர்
அதிலேகன்றானதொருபெண்ணைக் காலைச்சுழற்றி
யரிவிளாவின்மரத்தில் வரிசையாயெறிந்துமு ன்
திருவிளையாடற்போலும் ஒருதிவிளையாடினா ள

பசுவாயொருத்திதூரச்செல்ல அவனையொரு
பாங்கிகண்ணனுக்குர லோங்கியழைக்கவ வ
ளாங்குமோடிவந்தனள் வீங்குமுலையொருத் தி
வேணுகானம்பண்ணினனையா வருமையாக
மீசுரமாகவுஞ்ச பாசென்றுமெச்சம ரி
ராசகோபாலர்மீதும் ஆசைகொண்டாரிப்ப டி
நாராயணன்போலுநடந்து காட்டுறேனென்றோர்
நங்கையொருத்திதோளிற் செங்கையைவைத்துமி க
லிங்கிதங்களும்பேசி யங்கொயிலாய்நடந்தா ள்
பெண்கள்சிலரிடையராக வவனைப்பார்த்துப்
பெருங்காற்றுமழையினால் வரும்பயங்களைத்தவிர் ந்
திருமுங்களைமிகவும் விரும்பிரக்ஷிப்போமென் று
உரைத்தேயொருத்திசெங்கையாலே முலைமேற்போடும்
உத்தரீயந்தனையெ டுத்துமுயரத்தூக் கி
வித்தைவினோதராங்கோ வர்த்தனதரரானு ள்
நங்கையொருத்திதலைமீதே காலைவைத்தேறி
நடனம்புரிந்துதுஷ்டா அடடாவிங்கிராதேபோ ய்
விடடாபொல்லாதபேனைப் படியவைக்கநானவந்தே ன்
கண்டாயென்றொருத்தியிப்படிச் சொல்லியேகிருஷ்ணன்
காளியமர்த்தனமுன் னாளினிற்செய்தப டி
தாளவரிசைவிளை யாடிநடித்தாளே யா
காட்டுத்தீஜொலிப்பதைப்பாருஞ் சீக்கிரமுங்கள்
கண்களைமூடிக்கொள்ளு முங்கட்குக்ஷேமம தை
யிங்கேசெய்கிறேனென்று மங்கையொருத்திசொன்னா ள்
தயிர்ப்பானையுடைத்தாயுன்றனை யுரலிலிந்த
க்ஷணமேகட்டுறேனென்று மணமாலைகொண்டிறுக்கி க்
குணமாதொருத்திகட்ட வணியிழைதானொருத் தி
கட்டுக்கொண்டவளாயிருந்து முன்னாளிலங்கே
கனபயந்தவர்போலே யனகர்நின்றபடி யே
பனிமொழியொருத்திநின் றனளையாமன்னவ னே(௧௫)

கோபியர் கண்ணனடிபிடித்தல்.

விருத்தம்.

கூடியிவை விளையாடிப் பினும்வனத்திற்
சொர்டிகள்மரங் களைக்கேட்டுக் கொண்டெங்கெங்குந்
தேடிவரும் பொழுதுவன பூமிமீது
திருமாலி னடிபிடித்துக் கொண்டுசெல்லும்
நீடியவேல் விழிமாதர் கண்கள்முன்னே
நிறைந்தமழை மேனியராந் திருமாலாயர்

பாடிநந்தன் பாலர்திரு வடிகளின்வைப்
வைக்கண்டார் மொழிகளெனும் கற்கண்டாரே.

தரு, இராகம்-ரீதிகௌளை, அடதாளம்.

பல்லவி.

படிப்பாரடிபிடிப்பாரோ பொன்னார்மின்னார்
படிப்பாரடிபிடிப்பாரோ

அநுபல்லவி.

நடிப்பானையரியை நந்தகுமார னை
நந்தாவிளக்கொளியாம் நாரணர்நடந்தவழி தேடிப்
பிருந்தாவனத்தினிலே பேதையர்தேடினரோ கூடி (படி)

சரணங்கள்.

க. அடிகளிற்றுஜரேகை பதும ரேகை
யங்குசம்வச்சிர ரேகைதானிய ரேகை
அடியடிகள்தோறு மாட்சிகளாம் ரேகை
யாதிநாராயண னனகிருஷ்ண ரேகை
அரிவையரோ யிழிவையரோ யொன்றும்
அந்தவடிகளைப்பிடித்துக் கொண்டு விந்தையரிசென்றவழி கண்டு
பைந்தொடியாளொருத்தியடிரெண்டு பதுமநாபருடனசென்ற துண்டு
பார்த்திடுமெனவாயர் பாடியுள்ளாகிய மின்னாரோ *
ஆர்த்திகளேமீறி யாரிழையார்சில சொன்னாரோ யினம் (படி)

உ. கண்டீராணனைபெண் ணணையின்றுள் மேலே
கைபோட்டுக்கொண்டது போவதுதான் போலே
கொண்டல்மேனியராம் நந்தன்சேயன் பாலே
கொம்மைமுலைமாதொருத்தி யுடன் . மாலே
கூடியிங்கே நாடினரோ யென்று
கோதையவளாரடி நேரடி யீதோவிவையெவளடி பாரடி
மாதவரீசுவரரடி சீரடிப் போதுசேருமவளெந்த வூரடி
புருஷரத்தினக்கண்ணனைப் பூஜித்திருக்கிறு ளந்தநங்கை *
அரிவைரத்தினமவளை யாசித்திருக்கிறார்மு குந்தனங்கே யென்று (படி)

ந. நந்தம்மைவிட்டந்தக் கோவிந்தர்தா னவர்
நங்கையவளிடத் தாசையுண்டா னவர்
அந்தரங்கமானவிடத்திலே யவர்
அழைத்துக்கொண்டுபோனார் பாருங்கள்மா னவர்
அயில்விழியீர் குயில்மொழியீர் களே
அச்சுதனையும்மயக்கிக்கண் காட்டி யிச்சைகள்பேசியாசைக்கண் ணூட்டி
உச்சிதமானாள்நமக்கவள் போட்டி மிச்சமாய்ச்செய்ததுவல்லோ சூட்டி
வெகுவிந்தைக்காரரடி வேணுகோபாலர்தன்வேடிக்கையோ *
சகஜமதாகுவந்தத் தையற்குமுன்னமே வாடிக்கையோவென்று (படி)

கோவியர் கண்ணன் பாததூளின் மகிமை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

மடந்தையரே கோவிந்த ருடையசெந்தா
மரையடிகள் பதிந்ததிந்தத் தூளிக்கூட்டம்
அடர்ந்தபுண் ணியங்களிதெப் படியென்றாலோ
அயனாதி தேவரொடுந் திருவுங்கூடப்
படர்ந்திபா வந்தீர வேண்டியாதோர்
பாததூ ளியைச்சிரசிற் றரிப்பாரீதை
யடர்ந்துநா மெடுத்துமபி ஷேகங்கொண்டா
லடையலாங் கண்ணனையுந் தடையிலாமே.

கோவியர் கண்ணன்பின்சென்ற மற்றோர் கோவியின் மகிமையை யுரைத்தல்.

வெண்பா.

மஞ்சனவண் ணன்பாத மாமலர்த்தூ ளைப்பரவும்
அஞ்சனவேற் கண்ணாரு மாரிழையார்—கஞ்ச
நயனன்ற னைக்கலந்தோர் நங்கையவள் சென்ற
வயனந்த னைச்சிலர்சொல் வார்.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாங்கிமார்களே கேளும்ஆயர்
பாடியார்களே

அநுபல்லவி.

ஆங்கவள்தானே கண்ணனைதரத்துக்
காட்சிக்காரியோகாணி யாட்சிக்காரியோசொல்லும் (பாங்கி)

சரணங்கள்.

க. உச்சிதமாகிய கோவியர்க்குப்பொது
வுள்ளதென்றே நேரும் எங்கள்
அச்சுதருடையவதாரத்தையொரு
அங்கனைபே ரூருந் தெரியாமல்
இச்சையதாய்த்திருடிப்பானஞ்செய்ய
விரகசியஞ் சேரும் வகையாய்
நிச்சயமாகச் சென்றிருக்கிறாளவள்
நெஞ்சானதுசற்று மஞ்சாததைப்பாரும் (பாங்கி)

உ. தோகையவுளடியிந்தவடிகளே
சொல்வதென்ன சாக்ஷி பாரும்
ஆகையினாலே நமக்குந்துயர்செய்யு
தந்தவிசா லாக்ஷி அடி
யேகமாய்க்கண்ண னடியிற்கலவா
திருந்தாலல்லோ காக்ஷி கரும்பைப்

பாகைக்கற்கண்டைச்செந் தேனைப்பழிக்கின் ற
பாலார்மொழிநீட்சி வேலார்விழிமாட் சி (பாங்கி)

௯. இவ்விடத்திற்கூர்மை யாம்புல்முனை க
ளிருப்பததி னாலும் அந்தக்
கொவ்வைக்கனியிதழாள் நடையில்லா து
கொண்டுமதன் மேலும் நல்ல
செல்வச்சுகுமார தேகிநடந்திட ச்
சேகல்முள்ளைப் போலும் உறுத்தும்
அவ்வருத்தங்கண்டு தூக்கியிருக்கிற ர்
அடிதானமூந்தும் படிதானேமாலு ம் (பாங்கி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அதிகாமியாயிருக்கும் கண்ணனந்த
வாசைநாயகியைத்தன் றோளின்மேலே
பதிவாகத் தூக்கினதா லடிகளிங்கே
பதிந்திருப்ப தைப்பாரு மவட்குச்சூட்டப்
புதியமல ரொடுப்பதற்கிங் கிறக்கிவிட்டுப்
பூவுமெடுத் திருக்கிறார் மரங்கள்தோறும்
மதுருத னடந்தெட்டாக் கொம்பையெல்லாம்
வளைத்திட்டா னெனமிகவே களைத்திட்டாரே.

தரு, இராகம்-ஸ்ரீராகம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வேணுகோபாலர் மந்திரசித்த ர்
வெகுவிந்தைக்காரர டி.

அநுபல்லவி.

ஆணிமுத்தாரமுலைப்பாங்கிமார்க ளே
யச்சுதராம்நெடு மாலே கன
இச்சைகொண்டாரவள் பாலே தூக்கி
வைச்சுக்கொண்டார்தோளின் மேலே யதுபின்
னாலே யறிவோம் லீலை செய்யும் (வேணு)

சரணங்கள்.

௧. எட்டாதகொம்பின் மலர்களெடுப்பத ற்
கிரண்டுகாலையுங் குந்திக் கொண்டு
வட்டாரமெங்குஞ் சுற்றிச்சுற்றிக்கொண்டிங் கு
மலரொடுத்ததிற் சிந்திக் கண்ட
மட்டார்மலர்பாருங் காலின்பெருவிர ல்
மாத்திரம்மொண்டும ழுந்தி னதுங்
கட்டாணிமுத்து வரிசைப்பல்லாள்குண க்
கட்டியவள்செய்த தந்தி ரம்பார்
நெட்டரவின் றலைப் பந்தி மீது
நட்டமுமாடினார் திந்தி னென
முந்தித் தேவர் வந்திக் கின்ற (வேணு)

உ. கோவலர்சூடாமணி யாசைநாய கூந்தல்தன்னில்மலர் சூட்ட வெகு
ஆவலாய்க்கொண்டு முழங்காற்படியி டடையாளம்பாருங்கொண் டாட்ட மாகப்
பூவையவட்குமலர் சூட்டியிங்ங னே புணர்ந்திருக்கிறார் நாட்டங் கொண்டு
நீவிரெல்லாம்பாரும் பாங்கிமாரேயந் த நீலவண்ணன்மையல் பூட்ட மலர்
மாலைவண்டுச்சி கூட்ட நல்ல
கோலமதனம்பு தீட்ட நீல
வீட்ட மூனலை மூட்டச் செய்ய (வேணு)

௩. காமிகளுக்குள்ளதி காமியானவ ன் கண்ணனடிபாங்கி மாரோ பெண்கள்
நாமெல்லாமிங்கிருக்கத் தோளின்மேலந் த நங்கையையேற்றிச்சென் றாரோ யிந்தப்
பூமியிலுள்ள மடந்தையர்க்குள்ளந்த ப் பூவையுழகோசொல் வீரோ செய்ய
தாமரைக்கண்ணனைக்கைவசமாக்கி ய தையலவட்செதி ராரோ கன
மையல்நமக்குத்தந் தாரோ பாலும்
நெய்யுந்தயிருமுண் டாரோ மறைந்
தாரோ வரு வாரோ யரி (வேணு)

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

பேசவதொன் றுண்டுதுரான் மாவாமந்தப்
பெண்டுகேட்குங் கண்ணனுடன் கூடவென்றே
ஆசைபொருந் தினதாலே நாயகன்போல்
அரிசகத்தைக் கொடுத்துவிளை யாடலல்லால்
வாசுதே வற்கவர்மே லாசையில்லை
வருதனதுள் ளேரமிக்கு மான்மாராமர்
மாசினித்தி யானந்த புருஷற்கேது
மாதராம் மயல்வேத வேதராமே.

கண்ணன்பின்சென்ற கோவி தன்னைத்தானே மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

அகண்டிதரா மரியவள்மே லாசைகொண்ட
தாகவெண்ணி யாய்ப்பாடிக் கோவிமார்கள்
விகண்டையா யிவ்வாறு பேசியுங்கோ
விந்தனைக்கா ணமல்மதி மயங்கித்தேடிச்
சிகண்டிநடஞ் செயுமபிருந்தைச் சோலையெல்லாந்
திரிகின்ற ரதுவிருகக முன்னம்மின்னர்

புகன்றபடி கண்ணனுடன் செலுமொருத்தி
புகழ்கின்றாள் தனைத்தானே மகிழ்கின்றாளே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைநாயகிநானே ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு
ஆசைநாயகிநானே

அநுபல்லவி.

ராசகோபாலற்கு நானேகண்ணாட்டி
தேசம்புகழுஞ்சிங் காரச்சீ மாட்டி (ஆசை)

சரணங்கள்.

க. எந்திழையார்மற் றெல்லாரையும் நீக்கி
யென்னையரிகிருஷ்ணன் றோளிலுந் தூக்கி
ஆய்ந்தமலர்சூட்டி ஞரோசி லாக்கி
யந்தானிதுவல்லால் வேணுமோ சாக்கி (ஆசை)

உ. மனதுக்கிசைந்தபடி யென்சொல் வாங்கி
வனமாலிதானே வைத்தபாரந் தாங்கி
கனநயமாய்விளை யாடியு மோங்கிக்
காமன்றிருநாட்செய்தார் மனமேயென் பாங்கி (ஆசை)

ந. மங்கைமார்களில் நமக்குச்ச மான
மாதரார்செல்வா யரிவேணு கான
ொன்கைக்குள்ளாளு ரிதுவேரி தான
மென்னசொன்னாலுங் கேட்பாரோகண் ணனை (ஆசை)

கண்ணன் தன்பின்வந்த கோவியைவிட்டு மறைய அவளிரங்கல்.

விருத்தம்.

கானிந்த வனத்திலே நடக்கமாட்டேன்
நந்தசுதா வெங்கெங்கே செல்லுமாறு
தானுந்தன் மனததுவோ வங்கெங்கென்னைத்
தவறாதுன் றோளினிலே தூக்கிச்செல்லென்
றேநங்கை கருவங்கொண் டுரைத்துந்தோளி
லேறவரும் போதரியும் மறைந்தாரங்கு
மானந்த விழிமடவாள் கண்கணீரா
மலிகின்றா ளிவைசொல்லி மெலிகின்றாளே.

கண்ணனைப்பிரிந்து வருந்திய கோவியிடம் முன்பிரிந்த
கோவியர்கள் வந்துகூடல்.

விருத்தம்.

என்றுத னேரமனு பிரியமுள்ளோய்
எங்குற்றாய் புயாசலனே யெழில்முகுந்தா

தென்றுதெ ஞுவெனவே வண்டுபாடுந்
திருத்துளவ மாலையநின் னடிமையானேன்
இன்றுதை யுறலாமா அரிநேராக
வென்கண்முன் வரவென்றே புலம்பும்போது
பின்னுர்கள் மற்றவரு மவளைக்கண்டே
வினவுவா ருலகமிது கனவுபாரே.

திபதை, இராகம்-ரீதிகௌளை, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. நாக்ரீகமாய்க்கிருஷ்ண னடந்தவழியேகொண் டு
நங்கைமார்வருமுன்ன மேர்த்துத்
தோகையவள்கண்ணனைப் பிரிந்துமோகத்தி லே
துயரப்படுவதையும் பார்த்து

உ. அவள்வாய்மொழியறிந்து மாதவரானவ ர்
அவளையபிமானித்து மீட்டும்
அவளுடையதுர்ப்புத்தி தனைக்கண்டுபின்னவ ளை
யவமானித்தவகையுங் கேட்டும்

௩. ஆச்சரியம்பொருந்திக் கோவிமாரெல்லாம்பிரு ந்
தாரண்ணியமதினடு மீது
மாச்சந்திரகிரண மில்லாதிடத்திலந் த
மாதரெல்லாருஞ்செல்லும் போது

ச. ஓங்குமிருளைக்கண்டும் வனத்துக்குள்ளேசெல்வ தை
யொழிந்துமந்தவொருத்தி கூடப்
பாங்கியரானமற்றக் கோவியர்களெல்லோரு ம்
பரவிக்கண்ணனைத்தானே தேட

ரு. தேடித்தேடிக்கண்ணனைக் காணுமல்மனதினி ற்
சிந்தனைசெய்தெம்பெரு மானே
பாடிப்பலுக்குவதும் லீலைகளையுஞ்சொல்லி ப்
பரவித்தன்மயமாகத் தானே

சு. அரிகுணங்களைச்சொல்லிக் கானம்பண்ணிரை ல்லா ல்
ஆய்ப்பாடிவீடுமுத லான
வரிசையெதுகளையும் நினைக்கவில்லையேபின்னு ம்
மாயன்முன்பிரிந்ததி தான

எ. யமுனுநதிமணற் குன்றினில்வந்துகூ டி
யேகிமைழக்கோவிமார்க ளெல்லாந்
தமுனுகவுங்கிருஷ்ணன் வரவேண்டிப்பாடின து
தான்கோபிகாகீதையாஞ் சொல்லாம்

௩0 - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௧-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கோவியர்பிருந் தாவனத்தி லரியைத்தேடிக்
கொண்டெமுனு நதியின்மணற் குன்றிற்பின்னும்
மேவியந்தக் கண்ணனையே காணவேண்டி
மிகத்துதித்த கோபிகா கீதைதன்னை
நாவலரெல் லாம்பரவுஞ் சுகச்சுவாமி
ராஜபரி க்ஷித்தனுக்கே சொன்னமார்க்கம்
மூவேழு மொருபத்தா மத்தியாய
மொழியிதாம் பாகவத வழியிதாமே.

கோபிகாகீதை.

கோவியர் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

குருகுலமாங் கடலில்வந்த மதியேமன்னர்
கோவேயக் கோவிமார் பிருந்தைக்காட்டிற்
பரவியே தேடியரி யைக்காணமற்
பைங்கிளியன் னார்பின்னு மெமுனைப்பாங்கர்
பெருமணற்குன் றினில்வந்து கூடியேயெம்
பெருமானே நெடுமாலே யெங்கள்கண்முன்
வரவேணு மென்றுரைத்த கீதைதன்னை
வாசிப்பா ருலகமெங்கும் பூசிப்பாரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாலனே யரவிந்தலோசன இரு
பாதிதரிசனந்தரவை யா.

அநுபல்லவி.

நீலமேகவண சங்கசக்கராத ர
நினைத்துநினைத்துவருந் துவமேயசோ தை (பால)

சரணங்கள்.

௧. உனதுஜனனத்தாலுயர்ந்ததுவெங்களிடைச் சேரி யனு
தினங்கோகுலந்திருமகள்மேவவும்மனம் பூரி மா
தனைவருமையல்கொண்டுமைநாடுவதும் பாரி யீ
வனபூமிகளெங்குந்தேடித்திரிகிறோம்மு ராரி *
பனகசாயிகருணைமுத வாரி
யனகனேதரணிமேலவ தாரி
வனஜபாணிபீதாம்பர தாரி
,சனகராதிமுனிவோருனைக் கோரி
கனதியானமிசைவார்மலர் மாரி
காவலானெனவுமோதும்வ லாரி

தனொடுதேவர்பொழிமால்செய　வாரி
தருணமீதேயாரியனேயெசோ　தை　(பால)

௨. சரத்ருதுதனிலேவிகஸிதமனாமலர்　போலே　சுந்
தரமாமுன்றிருக்கருணாரஸவிழி　யாலே　ஆ
தரவுளவினதடிமைகளாகினம்வெகு　மாலே　யுற
வருவேளசெயுந்துயரோதுசொலுவம்நெடு　மாலே　*
விரகமீறுதிங்கடாமொரு　நூலே
பெரியபாரமுலையோவிம　லாலே
பொரியுதேதரளமாமணி　மாலை
சரியுதேயளகவால்வளை　சேலை
அரிவரதராஜனினொரு　ளாலே
யாயர்பாடியானதுமொருக்　காலே
வருவினைகளுந்தீர்ந்ததுமென்　மேலே
மதிநுதலாளபாமலனுஞ்சொல்லெசோதை　(பால)

௩. விடஜலமதையேபருந்திமுளமிறந்த　போதும்　உடல்
படர்யாமளைப்பணியுடலாயினில்நுழை　போதும்　மா
கடுமழைபெருங்காற்றிடியோதிவரு　போதுந்　தீ
யடலரிஷ்டன்மகனகன்றுருவாகவந்த　போதும்　*
அடவிதன்னிலனல்சூழ்ந்திடு　போதும்
அடிமையனவெங்களையப்　போதுந்
தடையிலலாமறகாரதிரோயெப்　போதும்
அடர்பகனென்றோரசுரன்வரு　போதும்
உடல்கிழியச்செயதேயொணறு　போதும்
ஓங்குநாககாளியனெதிர்　போதும்
படமதில்நடமிடும்பதமெப்　போதும்
பரவுகிறோமிப்போதேயெ　சோதை　(பால)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அனையதுன்பங்களையிவ்வாறகநீக்கி
　யாண்டவரிபபோதிந்தவுபேக்ஷைசெய்வ
தெனணாயீந் தேவரீரொசோதைமைந்த
　னென்பதுமாத் திரமல்ல பிராணியென்ப
தனில்விளங்கு புத்திசாக்ஷியதாம்பிர்ம்ம
　ஸாக்ஷாத்கா ரப்பொருளே யதுநிஜந்தான்
அனவாகன் முனம்வேண்டச் சகத்துன்பத்தை
　யரிக்கின்றீர புவியிலவ தரிக்கினறீரே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காதாந்தப்பிர்ம்மஸ்வரூபமே　கோபாலகிருஷ்
ணேரீர்மெஞ்ஞானதீப　மே　*

அநுபல்லவி.

சோதைநந்தனார் தானேயல்லநீ ர்
ஆதிமூலர்சகலமா ன
பூதகோடிபுத்திகளிலு ம்
நீதிஸாக்ஷியாயிருக்கின் ற (நாத)

சரணங்கள்.

௧. ஜகத்தைரக்ஷிக்கும் நிமித்தியமபிர் ம
தேவர்வேண்டநீயொது குலத்திலே
மகத்துவமுள்ள அவதாரஞ்செய் து
வந்தீரெங்கள்சோகுலத் தலத்திலே
இகத்திற்றெண்டர்கள பிறவித்துன்பத் தை
யெண்ணியஞ்சியுன்றுட்க மலத்திலே
புகற்குச்சிந்தனை செய்கிறார்ஜ ய
பொன்னைக்கைப்பிடிததும் நலத்திலே
பொன்னடிசொடுத் துன்னதமா க
மனனுமரிபிர சன்னவத ன
நின்னுடகர மென்னுமல ர
தன்னையெங்கள்சிரன்னடுவைய் ம் (நாத)

௨. மந்தநகையினுற் கோவிமார்களி ன்
மமதைநீக்கியேவருவி னோதனே
நந்தசோகுலந் தார்களார்த்தி யை
நாடித்தீர்க்கின்றவேத வேதனே
உந்தமடிமையாக நவிக்சலாகு மோ
உமதுமுகச்செந்தாமரையைப் போதனே
இந்தவெங்களகண் முன்னேகாண்பித் து
இனிவிடாமறசோந்திருமெம் நாதனே
எவருமைவந்திப் பவரோவவாக ள்
பவவினையைநீக் குவதாகியும ப
சுவின்பின்னுகச்சென் றுவிமலைவாச ந்
தவறுதுமுன் றிருவடியாகு மே (நாத)

௩. பணியின்படத்தின்மேல் நடனமாடி ய
பாதநாமரைமலரைத் தூயனே
மணிவண்ணவெங்கள் தனத்தில்வைத்துநீ ர்
மதவிகாரந்தீர்நந்தன் சேயனே
வணிதமாய்வித்து வானகள்மெச்சுமு ன்
மதுரவார்த்தையால்நாங்கள் மாயனே
கணிதஞ்செயவொண்ணு மோகங்கொண்டதா ற்
கனியிதழ்ச்சுவைதாரும் நேயனே
சதைதரிக்குமுன் கதையென்னுமின் ன
முதையுனைத்துஞ்ச மதையென்றுமின் ன
மெதைச்சொல்லலாமென் பதைபெண்ணித்தேவ ா
சுதைபுமொவ்வாதென் பதையறிந்தோ மே (நாத)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

உமதுவிர கத்திணற் றவிக்குமெங்க
ளுயிரொதிரு விருக்குதென்று லுன்றன்காலை
அமுததுவே தவிபபுண்டாா தமையுண்டாககும்
அறிவுமிகு பிரமநிஷ்டர் களுநதுதிபபாா
சமரஸமில லாக்காம கருமமென்ப
தனைநீக்குங் கேட்டவுடன் சுபத்தைச்செய்ம
கிமையுளதே யமரரமு துக்கிதெல்லாம
கிடைப்பதா மென்றபுகழ் படைபபதாமே.

இ து வு ம து.

விருத்தம.

மூர்சனன யதிலதிக புண்ணியஞ்செய்து
முறைமுறையாய்க் கொடுத்துவைத்த பேர்கட்கல்லால்
இசசளன மதிலுன றன் கதாமுததததை
யிருசெவியாற் பருகுதற்கு மெளிதாமோசொல்
அச்சுதனே நின்கதையா மமுதந்தன்னை
யடியேங்க ளருந்தியுயிா பிழைத்திருந்து
பிசசமா யுனைபபிரிநத விரகத்தாலே
வெண்டினேம் முனைக்கதியா யண்டினேமே.

ஓரடித்தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, அடதாளசாபு.

வாஸுதேவனே   நின்கதைவிசு
வாஸமாய்ச்செவிமே   லேற்கும்
மனிதரானவர்க   ளவாநல்ல
புனிதரோபுவிமேல்   இந்த
மண்டலத்திலுன்னைக்   கண்டவாக்குச்சொல்லும்
வகையதென்னென்று   பகர்வதினிமேல்
மருவினீாமிகத்   திருவிளையாடி
மயககினீாவெகு வியப்பதாக   வே
ஆசைப்பார்வைகளும்   விளையாட்டு
நேசவெண்ணகையுந்   தியான
அங்கங்களாகியதாம்   மிகச்சுப
மங்களமாம்வகையும்   எங்கட்
கந்தரங்கத்திலே   விந்தையாகக்காட்டி
யாசைகொடுத்திந்த   மோசஞ்செய்யலாமோ
அஞ்சலிசெய்தோரை   வஞ்சனைசெய்வதோ
அழகரோநெஞ்சங்   குழையுதேவுன்றன்
அடித்தொண்டானவர்   நினைப்பதைக்
கொடுக்குமேநின்பதம்   நாளும்
அயனுந்தேவருமம   அருச்சிக்குந்
தூயனேநின்பதம்   பூமிக்

கலங்காரமாகி யிலங்குமேயாரும்
ஆபத்துவேளையி லேபத்தியாய்வினைப்
பாரவர்துன்பத்தைத் தீரவுஞ்செய்யுமே
யாரணனேபரி பூரணனேதிருக்
கொண்டல்வண்ணமங்க ளந்தருன்பாத
புண்டரீகங்காணும் அதைக்
கொங்கைகளில்வைத்துநீர் குறைதீர்த்தும்
எங்களைக்காக்கவேணும் அரி

கோபாலனேயசோ தாபாலனேநீமு
குந்தனேமாலேவை குந்தனேசெங்கையா
கோமளமாகிய யாமளவண்ணனே
கோவிந்தனேகிருஷ்ண மாவிநதையாளனே
பண்ணுக்கிசைந்தவேணு வுந்தான்பானம்
பண்ணுன்னிதழமுதம் உய ர்
பஞ்சபாணன்றிருநா ளையுண்டாக்கும்
ரஞ்சிதமாமமுதம் பரி

பாகமதாய்ராஜ யோகபோகங்களைப்
பரவைபண்ணுத பெருமையுள்ளதாம்
பதுமநாபவுன னதராமுதத்தைப்
பரிவாயெங்கட்கே யருள்வனமாலி
கோவர்த்தனதரர்நீர் பகலிற்பிருந்
தாவனத்திற்செலவே கணங்
கோடியுகமாகவே துயரங்கள்
நீடுமெதென்சொலவே பின்னுங்

கோலமதாய்ச்சாயங் காலந்தனிற்சாயக்
கொண்டைசூழ்ந்தமுக மண்டலததாமரை
கோதூளிமேவ விநோதமதாயாயர்
கோடிநடுவில்நீர் கூடிப்புள்ளாஙகுழல்
பலுகவாசிக்கும் ஒயில்முத்துக்
குலுக்குங்கோவிந்தனே யுன்னைப்
பார்க்கும்போதினுக்கு நிமைக்கொட்டுண்
டாக்கயன்மந்தனே யிந்தப்

பாரபக்ஷவேதன் காரியத்துக்கென்ன
பணலாம்வாரிஜக் கண்ணனேசக்கர
பாணியேயுன்றனைக் காணுதபோதிலும்
பார்ததபோதுமெங்க ளாத்திதீரவில்லை
எங்கள்புருஷரோடும் பிளளைபந்து
அங்குள்ளபேர்சனமாய்ச் சோதரர்
யாவரையுமொழிந்தே யுன்கீதத்திற்
கோவியர்மோகமதாய் வந்திருக்க

எங்களைநடத்தைக ளுங்கண்டறிந்தநீர்
இரவிலேயிந்தக் கரவடஞ்செய்தும்

எம்மைவிட்டீரல்லா லும்மைப்போலேமற்றோர்
இப்படிச்செய்வாரோ வற்புதமாயனே

அச்சுதர்நீரல்லவோ அந்தரங்கத்
துச்சிதமந்தகாஸ முகத்தையும்
ஆசைதரும்பார்வையுந் திருமகளா
வாசஞ்செய்யும்விலாஸ மார்பின்

அழகையுங்கண்டு தழையுங்காமத்தை
யடைந்துமுனமீதிற் படர்ந்தவாசையாய்
அடிக்கடிநெஞ்சந் துடித்துமோகம
தாகுதேயங்கமும் நோகுதரியரி (வாண)

இதுவுமது.

கலித்துறை.

பானையொடுததி யுண்டசெவ்வாயன் பரனெம்பெரு
மானையிவ்வாறு துதித்தாரவனை வரக்கண்டிலார
மீனைப்பொருவும் விழியார்றிலேதங்கள் விம்முழலை
யானைகளைக்குளிப பாட்டிசசொலவாரவ் வரிவையரோ.

தரு, இராகம்-நீலாம்பரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எசோதைமைந்தா முகுந்தா கோவிந் தா
அபயகரந் தா

அநுபல்லவி.

எசோதைமைந்தா வெங்கள்மனோவி யா
திக்குமருந்து நீரோயறிவீ ர்
இருடீகேசனே திருவுல்லாஸ னே
வரதராஜனே திரவம்போஜ னே (எசோ)

சரணங்கள்.

௧. ஜகன்மங்களாகார முமது ரூபம் ஆயர்
சேருந்துயர்களதீரச் செய்தபிர தாபம் உள்ள
மகிமைசோமெஞ்ஞான யாமுயர் தீபம் உன்றன்
வடிவைநாங்கள கண்டுவிரக தாபங் கொண்டோம்

பகவனேயுன் மீதிலா சை
பரவுமெங்களைத் தள்ளிவிடலா மா
பலசகோதர வலதாமோத ர
நலசுசித்தர மலைப்பயோத ர (எசோ)

௨. சனமெதுவாந்தேவ நீர்திருப் பாத மலரைக்
கடினமாமெங்கள் தனத்தில்வைக்கவொண் ணாத தென்றே
மனதிலேயமாய்மெள்ள வைப்போஞ்சகந் நாத அந்த
மலரடியாலே பசுவின்பின்னுகப் போத பிருந்தா

வனத்திற்கல்லு முள்ளுநிறைந் த
வழியிலெப்படி நடக்கின்றீரென் று

மன துவாடுதே யுனையேதேடு — தே
யெனமோநாடுதே சனதமாடு — தே — (எசோ)

௯. நாங்களும்மாலே பிழைக்கின்றபேர் — தானே — திரு
நாராயணவன மாலியெம்பெரு — மானே — திங்கள்
ஓங்குவெண்குடை யாகக்கொடியும் — மீனே — பெற்ற
வுருவிலிமலரம்பைத் தொடுத்தெய்கி — றனே — கிருஷ்ண
தீங்குதீர்க்கக் கண்முன்னேவந் — து
சேருஞ்சேருஞ்சாமி ராஜகோ — பாலனே
திருமணாளனே பரவு — தோளனே
வருதாடாளனே கருணை — யாளனே — (எசோ)

௩௧-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௨-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பராவுவிர கமயக்கந் தன்னுலிந்தப்
படிபுலம்பக் கண்டுமங்கே பிரசன்னமாகி
கிராமயரா மரிசமா தானஞ்செய்தார்
நேரிழையார் தாபங்கள் தீர்ந்தார்பின்னும்
முராரிதம திடமிருந்த வாசையாம
முதப்பிரவா கத்தினிலே நீந்துகின்ற
வராகுங்கோ வியர்க்குமன மகிழ்ச்சிசெய்து
வைத்ததைச்சொல் லுவதிதுமுப் பத்திரண்டே.

கண்ணன் கோவியர்களுக்குத் தரிசனந்தரல்.

விருத்தம்.

கோவியர்களிப்படிவெ குவிதங்களாய்ப்புலம்பிக் கொண்டேவாஸு-
தேவனேயேகாணவெனு மாசையுடன்கீர்த்தனைகள் செய்துயர்ந்து
கூவியுரோதனஞ்செய்தா ரதுகண்டுசெவுரியருள் கூர்ந்துமந்தக்
காவியங்கண்ணூக்கெதிராய் வந்தனரோசெஙகமலக் கண்ணாதாமே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிதரிசனந்தந்தார் கோபாலகிருஷ்ண
சவுரிதரிசனந்தந்தார் *

அநுபல்லவி.

பூமிதெமுனைதிப் புளினந்தன்னில — னேக
காமிதொமாயர்முங் கையர்க்குப்பிரத்தியக்ஷ — மாக — (சாமி)

சரணங்கள்.

௧. மந்தநகைமுகார விந்தம்பிரகா சிக்க
மாதவரிடையினிற் பீதாம்பரஞ்சொ லிக்க
வந்தார்வனமாலிகை யுந்தான்றரித்து மிக்க
மன்மதமன்மதரா யிம்மாளிலம்பிர மிக்க (சாமி)

௨. ஆசைநாயகரானவாள—தேவரைப் பெண்கள்
அன்பாய்க்கண்டுமிகவுந் தென்பாய்மகிழ்ச்சி பொங்க
வாசகஞ்சொந்தளர்கள நேசமுடனே கண்கள்
மலர்ச்சியாகியுமனம் நிலைத்துமிக விளங்க (சாமி)

௩. ஆவிதேகத்தில்வந்து மேவவுங்கர சர
ணைதியசைவுசெய்யும் ரீதியுனோடி கர
கோவிந்தரற்புதமாய்ச் சேவையதுவுந் தரக்
கோவிமாரெழுந்தங்கே தாவிமுன்னோடி வர (சாமி)

கண்ணனைக் கோவியர் கூடல்.

விருத்தம்.

தெள்ளியராம் நல்லோர்க ளரிசெந்தாளைத்
தரிசிக்கத் தரிசிக்கத் திருத்தியாகா
துள்ளதுபோற் கண்ணன்முக மண்டலத்தி
லொழுகழகா முதத்தைமின்னார் கண்களென்னும்
வள்ளமதி னாலெடுத்தே யுண்டுண்டுந்தான்
வந்ததிலை திருத்தியின்னந் திருத்திக்கேளாய்
எள்ளிளம்பூ நாசிகையார் சூழ்ந்தார்மின்போ
லிடைச்சிமார் ஜாதியினு மிடைச்சிமாரே

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எமுநாநதி மணலிற்கிருஷ்ண னை
யிணங்கிக்கூடின ரே.

அநுபல்லவி.

கனகவாடை தரிப்பார்திகிரிச்செ ங்
கையர்களங்கனி மெய்யரிநாரண ர்
வனமாலிகாப ரணனைக்கண்ட
மாட்டிக்கோவியர்கள் கூட்டங்களெல்லோரு ம் (எமுநா)

சரணங்கள்.

௧. கோவியொருத்தி மகிழ்ச்சியாய்க்கிருஷ்ணனை க்
கும்பிட்டிருந்திக் கொண்டாள் அந்தக்
கோவிந்தர்கைமலரைக் குவித்தகையை க்
கொண்டுபிடித்துக் கொண்டாள் ஒரு
பூவைசந்தனந்திமிர்ந் தமால்கையை ப்
புயத்திறதரித்துக் கொண்டாள் மற்றோர்

பொன்னனையாளவர் தம்பலமேந்தவு ம்
புண்ணியம்பெற்றுக் கொண்டான் கஞ்சப்
பூவோமலேயோகைத் தாளமோசக்கர ப்
புள்ளோவிளகீரோ சொக்கட்டானோமற்று ம்
யாவோவெனச்சொல்லுந் தனத்திலொருத் தி
யெம்பெருமானுட செம்பொற்பாதம்வைத்தா ள் (எமுனா)

௨. வங்கணக்கோவப் பரவசமாய்ப்பு ரு
வங்களையே நெறித்து நட்டை
மடித்துக்கடித்துக் கொண்டடிப்பார்போ லே
மாதொருத்தி வெறித்துப் பார்க்கச்
சங்கக்கழுத்தாங் கண்ணன்முகாரவி ந்
தததமுகைக் குறித்து மயிற்
சாயலன்னநடைக் கோவையிதழொ ரு
தையலுறுத் துறுத்துப் பார்த்து
மங்குலின்மின்னோ கொடியோதுடி யோ
மருங்குல்கருங்கு வளையோவளையோ க ல்
லங்கண்செவியென்று மங்கைக்குத்திருத் தி
யானதில்லைக்காணும் மானுரிப்படிக் கே (எமுனா)

௩. நேத்திரத்தாலந்தக் கண்ணனையங்கொ ரு
நேரிழையா ளுறைத்து இழுத்து
நெஞ்சகத்தில்வைத்துங் கண்களைமூ டி
நிமைக்கரவால் மறைத்துக்கொண்டும்
ஆர்த்திகள்தீர்ந்து புளகாங்கிதங் க
ளடைந்துகண்ணீ ரிறைத்து மிகும்
ஆனந்தமாயோகி களைப்போலேயிரு ந்
தாளன்பையே நிறைத்து வயி
ருலோவிழியது வேலோமுலே யி
னரும்போபல்லோதி சுரும்போகரும்புந ற்
பாலோவெனுஞ்சொல் லிசைந்திருக்குமாய ர்
பாடிக்கல்யாணிகள் வேடிக்கையாக வே (எமுனா)

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

கேசவன்றனையக் கோவிமார்மகிழ்ச்சி கிளைக்கவேயிவ்வகை கண்டக்
கிளியனுர்விரக தாபங்களதுநீங் கினசெயற்குவமைகேள் மன்னு
ஈசனும்பிரானுநூல்முமுக்ஷுகளு மெப்படித்தாபநீங் குவரோ
இனமுறைபிரானுஞ்பிரமநிஷ்டரைச்சேர்ந் திசைசமுசாரியைப் போலும்
பேசுமேசுழுத்தியபிமானஜீவன் பிராஞ்ஞனுமவனையுஞ் சேர்ந்த
பேர்களானுசாக்கிர சொப்பனவஸ்தாபி மானியாம்விசுவதை ஐதனா
யேசொலக்கோவி மார்களெல்லோருமெசோதைபாலகனையே கண்டும்
இப்படித்துயர்தீர்ந் தற்புதம்பெற்று ரிதையறிகுருகுல விளக்கே.

கோவியருடன் கண்ணன் விளையாடல்.

விருத்தம்.

சோகங்களெல்லாந் தீர்ந்தகோவியர்கள் சூழவும்நடுவினிற் பகவன்
ஜோதியாய்விளங்குஞ் சுந்தரற்குவமை சொற்பரமாசத்தி யெனும
னேகங்களாகச் சத்துவமெனமுன் னேரிடுகுணங்களால் விளங்கும்
நிலைபெறுபுருஷன போலவுஞ்ஞான நிதிபலவீரியா திகளால
யோகங்கள்விளங்கு முபாஸகபுருஷர்க் குவமையாய்ப்பிரகிருதி யைமுன்
னேறுதத்துவங்கள் சூழ்புருஷனைப்போ லொளிதிகழ்கண்ணனு மங்கே
மாகங்கையென்னு மெமுனையாநதியின் மணற்குன்றிலேவிளை யாடி
மாயைகாட்டினர்செவ் வாயர்தானறிகு வாயையாமன்னர்மன் னவனே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அரிகிருஷ்ணசவுரியே நலகோவியருட னே
யங்கேவிளையாடின ர்.

அநுபல்லவி.

கரபங்கயரச் சுதர்கிருபாநி தி
சரணென்றே பரவும் யமுனையாற்றினி ல் (அரி)

சரணங்கள்.

க. நலகுந்தமலர்வாசமிருந்தே சொலுமந்தாரம்
மருவுகாற்றும்வந்துற வே
ஒலிதேனேபாடிப்பலுக்கச் சரவெண்மதி
நிலாவிருளைமோதிட வே
அலைகரமெனுமெமு னாநதியேகை க
ளதனாலும்நீரோ பரவவெங்கிலு ம்
மலிகுளிர்ச்சியாகி மணல்நிரம்பிடவ வ்
விடமதனிலவர் சகாயபுருஷ ர் (அரி)

உ. ஆனந்தமேனியராகும்முரலி கானலோல
னைமகிழ்ச்சியாகவு ம்
மானனையவிழியர் பார்த்தபோதே
பானலுஞ்சொலா ரானபே ர்
தானவர்நினைகாரிய மானதுநிறைவே றி
யுற்றதாபமகலவஞ்சி யை
மானுநடுவர்புள கமேநிறைந்தி ட
மோனமுனிவர் தேவரும்அடிபரவு ம் (அரி)

௩. உனைகொண்டசுருதியான தெண்ணில
கரும்காண்டமென்றவகையின லே
பிரமச்சுபாவப்பரமே சனைநிறை
சருவஸாக்ஷியையறிவிலதா ய்
வரிசையதாய்த்தேடி யெங்கிலுமோ டி
யதுஞானகாண்ட முன்னறிகின்ற து

புனையவிங்குமிகக் கோவிமங்கையர்
அரியைக்கண்டுமே மனதுகுளிர (அரி)

கண்ணன் கோவியருடன் வீற்றிருத்தல்.

விருத்தம்.

அளிநலஞ்சேர் கூந்தல்மின்போல் மருங்குலாராம்
ஆய்ப்பாடிக் கோவியர்கள் கண்களென்னும்
நளினார்தரி சனஞ்செய்தா னந்தமாகி
நலவெமுநா நதிப்பாங்கர் பரவுகின்ற
புளினமதி லோரிடத்திற் சேர்ந்துகாயாம்
பூவணர்க்குந் தனவுத்த ரீயந்தன்னைக்
களிநலார் கொடுக்கவதி லிருந்தாராய
காவலா வுரனெறிசேர் மாவலானே.

தரு, இராகம்-அடாணு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரமிருந்திருந்தாரோ சோபாலகிருஷ்ணன்
சுந்தரமிருந்திருந்தாரோ *

அநுபல்லவி.

அந்தமின்னார்தனத்திலுந்த வணிந்தகுங்குமம் படிந்த
அந்துகிலதேவி ரிந்த வாசனமதாய்ப் பொருந்த (சுந்த)

சரணங்கள்.

க. யோகீசர்சித்த மத்தி யுள்ளாசனப்பிர சித்தி
யேகர்பகவர் முத்திக் கீசனுக்கனந்த சத்தி (சுந்த)

உ. உலகினழகைத் தேக்கி யொன்முய்க்கூட்டின ராக்கி
நலரூபங்காட்டி நோக்கி ஞாயாசருவ சாக்கி (சுந்த)

௩. கோவியர்சூழ்ந்துபிர மிக்கக் கூடியேமடிமேல் வைக்க
ஆவலாய்க்கைகால்பி டிக்க வானந்தங்கொடுக்கத் தக்க (சுந்த)

கண்ணனைக் கோவியர் வினவல்.

விருத்தம்.

தவிசிலிருக் கின்றகண்ணற் கங்கேயந்தத்
தையலார் மந்தநகை கடைக்கண்பார்வை
யிவையுடனே புருவநெறிப் புகளுங்காட்டி
யே துதித்து நயகோபஞ் சிலதுகாட்டிச்
செவியர்தொழும் பகவனே யவராயன்னார்
செய்தநன்றி மறவாத குணத்தையங்கே
அவர்வாய்கொண் டறிந்துகொள வுலகனூய
மதுசொல்வாா கோவியரு மிதுசொல்வாரே.

கண்ணன் கோவியருக்கு விடைகூறல்.

விருத்தம்.

உதவிபெற வதிலுபகா ரங்கள்செயவர்
உலகிலே சிலபோக ளுபகாரஙகள்
எதையொனறுங் குறியாம லுபகரிபபார்
இபபடித்தான சிலபோக ளெவாககுமெந்த
விதத்திலு முபகார மிலலாசிலலோர
வீணாக வூனுககுக கேடாகினாறார்
இதுகளையெங களுககுநனறுயச சொலவீரெனறா
இருடிகே சனசொலிரா சரிடிகேளே.

தரு, இராகம-அஸாவேரி, சாபுதாளம.

பலலவி.

கேளுஙகோடிசகிக ளே கோவியரேநீர
கிளியைநோவாசகிகளே

அநுபலலவி.

வாளுமவேலுமமபும வரிவணடும விழியே
மதுவுமபாலுஙகணடுங குயிலுஞ்சொல் மொழியே
தோளுஙகீசதமநீரின மடுவுநதச சுழியே
தொடைகளரமபையெனனுங் தோகைநீர்சொல் வழியே (கேளு)

சரணஙகள.

க. ஒருவறகோருவருபகாரம பெறுதலெண் ணி
யுதவிசெயகுவ தெனனவுப காரம
உலகிறறனகாரியததைக குறிததுவேயல்லாம ல்
உதவிமறறவாககிலலை யெனன ஸாரந
தருமமதனிலிலலைச சிநேகிதமதுவல ல
காரநதசுகமுமிலலை யதி கோரந
தானவாககுவமையும பசுவெருமையேதிஷ்டா ந
தமதாயசசொலவதேநனனூ லதி சாரந
தெரிவைநீாவினவின வகைதனிலிதொன் றுமே
சிநதைதனிலெணணிறை சநதேகநீாநது போமே
வரிசையாயிரணடான வகைககுமுனாசெய வோமே
மறறுஙகேளவிககுமறு வசனஞ்சொலவது நாமே (கேளு)

உ. தாமொனறையுமெணணாது பரவுபகாரஞ்செயபு ரு
சரீரிகளிரணடு தரநதானே
தயவாயுயிாகளமேலே யிரககிசசெயவாரொருவ ன
தருமமதுவேநில வரநதானே
காமசிநேகததாலே யுதவியொருவனசெய்வா ன
கணடீரதுவேகாம பரநதானே
கருணைநேயரிவனாப பிதாபுததிரஞாயமாய் க
காணபதுமிதுவேசுந தரநதானே

ஆமின்னவகைகண்டீ ரிரண்டாம்வினவ லுக்கு
ஆணிமுத்துவரிசை நிகராமுங்கள்பல் லுக்கு
மாமழைநிகர்சொல்லத் தகாதுங்களகூந்த லுக்கு
வருமூன்றும்பிறைநுத லாரேமூன்றுஞ்சொல் லுக்குங் (கேளு)

௩. நல்லவிடைச்சிகளே யுபகாரம்பண்ணினும்ப ண்
ணுவிட்டாலுமுலகிலொரு வருக்கும்
நாட்டிலொன்றுமுத வாதிருக்கும்பிராணிகளு ம்
நாலுவிதயாமதின் வகை பெருக்கும்
சொல்லுமாத்துமாராமன் ஞானக்கண்பார்வைக்கார ன்
தொடுத்துலகத்தை யெல்லாம்அரு வருக்குந்
தொடரும்இச்சைநிறைந்த வொருவனுனாயுமெண்ணு ன்
தோனுமமூடனுதவா னொரு வருக்கும்
பொல்லாதகுருத்துரோகி யென்னுமொருவன் றனே
பூவிலதிகடின னவனேதுமுத வானே
வல்லபெரியோர்சொல்லும் வகையிதினிச்சொல் வானே
மங்கைமாரேவினவும வகைமூன்றுக்குஞ்சொன் னேனே (கேளு)

இதுவுமது.

கலித்துறை.

கரும்பைச்சொல்வாணி யவரிதுசேட்டுமக் கண்ணன்சொல்லி
வரும்பககமூன்றிற் கடைசியிற்சொன்ன வகையிவரொன்
றரும்புநகையும் நயனக்குறிபபுஞ்செய் யாங்கவர்களே
திரும்பச்சொல்வாரவசு தேவரிடத்திற் செனித்தவரே.

தரு, இராகம்-கேதாரகௌளை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயந்திரவே சொல்வேன்கேளும்
ஆய்ப்பாடி மின்னு ரே.

அநுபல்லவி.

மையரிவிழித் தைய லாரே
மங்களஞ்சிறந்தோரே வங்கணம்நிறைந்தோரே (ஐயந்)

சரணங்கள்.

௧. திட்டமாகவிப்போ சொன்னபேர்களுக் குள்ளுந்
கிட்டுவதுநானென்ற வெண்ணிக்கையினைத் தள்ளும்
மட்டிடக்கூடாநான் பரமகாருணி நேரே
மயிலாரேராயி லாரே
இட்டமேமிகுந்த நாமேயுலகில் நித்தம்
எனையனுசரிக்கின்றவ ளைச்சோதிக்குமி மித்தம்
எட்டியெட்டிநின்று காட்டுவமேவ ருத்தம்
எளிதில்வசப்படுவ திலேயேயிதுதான் ஸித்தம் (ஐயந்)

௨. மூடனுகியுந் தரித்திரமாமூட் டணம்
மையனவனுக்கங்கே கிடைத்ததுகுடப் பணங்

கூடியவையிழந்தாற் பசிதாகமுந் தோணுனே
கூறலொன்றுங் காணுனே
நாடியதுவேசிந்தை யாயிருப்பது போலே
நாளுமிடை விடாம லென்னைச்சிந்திப்பார் மேலே
நீடுங்கருணைசெய்து மவரிடத்திலன் பாலே
நெருங்கிச்சேருவோமுங்கட் கென்மீதும்நெடு மாலே (ஐயந்)

௩. என்னைச்சேரவென்றும் நீங்கள்வந் தடைந்தீரோ
பன்னுமுலகவேத பந்தத்தைக் கடந்தீரோ
முன்னங்காணுமல்யானு முங்களைப பிரிந்தேனே
முழுமன தறிந்தேனே
அன்னநடையீரிங்கே பலுக்குமுங்கள் கீதையை
யறிந்திங்ஙனேயிருந்த தலவாலொரு பாதையை
உன்னினதில்லையினித் தீர்பபதுங்கள் வேதையை
யொணடொடியீரமிகவே பாடினீரொன் காதையை (ஐயந்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கலங்கும்வகை யெவ்விதத்திற் சோதித்தாலுங்
கலங்காமல் வீடுமுத லென்னும்பார
விலங்குகளைத் தெறித்துநீ ரன்பையென்றன்
மீதுவைத்து வந்தவகைக் கமரர்க்குள்ள
நலங்கமழும் வயதினு லுபகாரங்கள்
நானசெயினு முங்களகட னென்மேலுண்டு
அலங்கிருத வல்லிகளே யென்முகண்ணன
அனந்தா நந்தசுத ரோனந்தானே.

௩௨ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

---

௩௩ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

வெண்பா.

முப்பத்து மூன்றின் முகுந்தா மூலைநிலத்தின்
மைபபறறுக் கணணா மகிழ்ச்சிபெற—மெய்ப்பாய்
மருவி வனத்தும் வனத்தும நடித்துச்
சருவினைதைச் சொறகீர்த் தனம்.

கண்ணன் கோவியருடன் நடித்தல்.

விருத்தம்.

மாலிவகைதருமதுர வசனமதுசெவிகொண்டு மடந்தைமார்கள்
மேலுமவரங்கபரிசங்களிளுக்களிகூர்ந்து விரகமநீங்கி

வேலனையவிழியர்மணி யொருவர்க்கொருவரன்பு மிகக்கைகோத்து
நீலவடிவனைச்சூழ வவருடனேயரிநடித்த நேர்மைசொல்வாம்.

தரு,இராகம்-பியாகடை, ஜம்பதாளம்.

பல்லவி.

நடனம்புரிந்தாரே யரிதிருமால் முரலிகிருஷ்ணன்
நடனம்புரிந்தாரே யரிதிருமால் *

அநுபல்லவி.

படியையளந்தவரோ வளந்தவரோ யாய்ப்
பாடிவந்தா ரோ * (நடன)

சரணங்கள்.

க. அரிமுகுந்தர்தனக்குநிகர் நாட்டி யங்கள்
வரிசையபிநயங்களையும்வகையாகக் காட்டி *
அரிவையர்கள்சூழவந்தக் கோட்டி தன்னில்
இருவர்க்கொருகண்ணனாக வெழில்நலம்பா ராட்டி *(நடன)

உ. கோவியர்கள்தோளினிற்கை போட்டும் வாஸு
தேவராலிங்கனங்கள்செய்யுந்திருவிளை யாட்டுங் *
கோவிந்தரனந்தசகதி காட்டும் அதை
யாவராலுமறியவொண் ணுதவர்தானேவி ராட்டும் * (நடன)

௩. அங்கனைகளிருவர்க்கொரு சேர்த்தி யாகச்
சங்கீதமும்நாட்டியமும்வரவரவும் நேத்தி *
மங்களமதாகவெங்குந் தோத்தி வருஞ்
சங்கசக்கரகதை சாரங்கபாணிகிருஷ்ண மூர்த்தி * (நடன)

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

அறியவொண்ணுச் சத்தியுள யோகேசன்றன்
அப்படிக்கெல் லாமுருவங் கொண்டுநின்ற
நெறியறியா தவரவாகள் தந்தம்பாலே
நின்றனாமா லென்றுமவா நினைப்புக்கொண்டார்
குறியதுவே யல்லாது மற்றுமுள்ள
கோவியாபா லரிநின்ற கூறையங்கே
மறைவுசெய்த மாயைதனை யெவாகளாலே
மாற்றலா மிதையென்ன சாற்றலாமே.

கண்ணன் ராஸநடனஞ் செயல்.

விருத்தம்.

" அம்பரத்திற் றேவகந்தி ருவர்களெல்லாம்
அவரவாபெண் டுகளுடனே வந்துகூடி
உம்பர்விமா னங்கள்நூற் றுக்குமேலாய
மூதயாந்ததனில் வரிசையா யேறிபபார்க்கப்

பம்பரமாட் டிகள்போலே பூவிலாயர்
பாடிமின்னா ருடன்கூடிப் பாடிப்பாடி
நம்பரமர் பலகணராய் விளங்கியிங்கே
நடிக்கின்றார் ஸ்வரஜதிகள் பிடிக்கின்றாரே.

ஸ்வரஜதி.

தரு, இராகம்-உசானி, திஸ்ரதாளம்.

பல்லவி.

ராஸநடனஞ்செய்தார் கோபாலரி
ராஸநடனஞ்செய்தார் *

அநுபல்லவி.

வாஸுதேவர்கிருஷ்ணநதியி ன்
மணலினமீதேகோவிமாக ள
ஆசையுடன்வெகுநேசமதாக வே
பேசிககுலாவிகொண்டா ட

தாதித்த குகுஜந்தரி தகஜம்ஜந் தரிகிடத க
தகணந்தரி தரிகுந்தரி தகதீநத கிடதோ ம்
ஸா ஸா ஸ ஸாஸாஸ நிஸநிஸ ரிரீஸ நிஸரிநிஸஸ
தாஜுதஜந்தரி கிடதகதகதக திதிதிகி தகதிம்தோ ந்
தகதித்தளங்கு தகாதிங்கணத்தோ ம்
ஸாமீநாத் தனசம்பிரம மதுகண்டுங் கடவுளர்புஷ் ப
வருஷஞ்சொரிந் திசைதுந்துபி ஜயபேரியுமுழக க
சலலாப வுல்லாஸ கல்யாணயெதுப தியுடனடனமிடு ந்
தாமரைகொங்கையர் கரவளைதகதக வெனவொலிமிகுத்திட வே
சரணச்சதஙகை கலின்கலினென வே (ராஸ)

சரணங்கள்.

ஸீ ஸீ ஸீ.

௧. ரீமாஸ ஸஸாமரிநிஸ ரீமாஸஸஸ மரிமரி ஸா
நிஸ ரிமஸமரி நி

ஆடினார்.

காளிய பணவலியின்மு னேநாட்டியம துபுரிகிரு பா
நிதியெதுகுலப தி (ராஸ)

ஸீ ஸீ ஸீ.

௨. ரிமஸஸாஸமரிரீ ஸாஸமரிஸமரி நி

ஆடினார்.

இரண்டுபேர்க்கொருவராய் ஆய்ப் பாடிமின் னவருட ன் (ராஸ)

ஸீ ஸீ ஸீ.

௩. மரிஸநீஸ நிஸரிமஸ ஸாஸமரி ஸஸமரி ஸமரிநி

ஆடினார்.

ஸரஸநாட்டி யமதுக்கிணை வீணைகளிற் கந்திருவ ரிசையுட ன் (ராஸ)

ஸீ ஸீ ஸீ.

ச. ஊவ ஊவ ஹஸிம ஸா ஸீமஊவயவ ஓ
வாதியவ ஊயவஓ ஹஸீமாஓ வஊமஸி நீ

ஆ டி ஞ ர்.

நீலக்கோவைநடுவிலே சேருமேயமணிபோ ர்
கோவியரும் ஆடவரீ கலீரோசைபராவிடவு ம் (ராஸ)

ஸீ ஸீ ஸீ.

ரு. ஸா ஸா ஸ நீயாநிஸநீயாவஓ வாநீய நீஸஸி நீஸா
ஊவநீயநீஸஸிநி ஸிஸா நிஸநீயாவ ஓ
வயநிஸாஸ வயஓவாவ ஹஸிமயாஓ வஊமஸி நீ

ஆ டி ஞ ர்.

கோபால சூடாமணி ராமாநுஜ கோபீஜ ஞவலிமீ தே
ஜோதிஸீ மாடகமா மணி யிடையேசேர்வு று
கதிர்செய்நீல மணியைப்போல விளங்குகோடி மன்மதாகிரு தி (ராஸ)

இ. து வு ம து.

விருத்தம்.

கோடிமன்ம தாகிருதி யாகக்கண்ணன்
கோடியுரு வாயிரண்டு கோவிமார்க்கோர்
ஆடவரா யங்கங்கே கைகோத்துக்கொண
டாடுவார் பாடுவா ரிவைமாருந்
கூடிநட னம்புரிந்தார் வானிலங்கே
கோதைமா ருடனேகந் திருவர்கீதம்
பாடினர் தேவதுந்து பியைமுழகைப்
பரிந்திட்டார் மலர்மாரி சொரிந்திட்டாரே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அளிநயம்பா டுந்துளப மாலையானும்
அனேகவுருக் கொண்டுகோ ளிந்தியாற்றின்
புளினமதின் மத்தியிலாய்ப் பாடிமின்னுர்
பொன்மணிகள் போல்விளங்க நடுவேநன்ருய்த்
தெளிநீலத் தின்மணிகளைப்போற்சோதி
திசையெங்கும் பரவவிண்ணிற் றேவர்பார்க்க
நளினநய னனிராஸக் கிரீடைமார்க்கம்
நாடினர் பாடிக்கொண் டாடினரே.

தரு. இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாடிக்கொண்டாடினர் கோபாலகிருஷ்ணன்
பாடிக்கொண்டாடினர்

அநுபல்லவி.

நீடிசைசூழவும் ஆடுமாதரா தி
வாடைகள்கூடவும் வந்துமுரா ரி (பாடி)

சரணங்கள்.

௧. அடவுதீர்ந்துகால்களை வைத்துக் கைகளினாலே
மடவாரபிநயம்பி டித்து மந்தநகைக
ளுடனேபுருவங்கள்நெ றித்து நடஞ்செய்போது
கொடியிளையாகிய விடைதுவண் டிசையப்
படர்முலைகளுங்குலுங் கிடத்துகி லசைய
மடவரலார்களும் மயிலன மெனவே
நடனமும்பாடலுஞ் செயவொலி மனவே (பாடி)

௨. காதிற்குண்டலங்களு மாடி யந்தக்குண்டலச்
சோதிகபோலமாநகண் ணாடி தனிலவிளாநக
மேதினிசொலுமாயர் பாடி மெல்லியர்முக
மீதினில்வேர்வைகள் முத்துமுத் தாய்வர
மாதவமாலரி கிருஷ்ணனைச் சூழ்தர
ஓதிகளமேகலை யோதள ராடலும்
மாதாகளாடலி ஞேதம்வி டாமலும் (பாடி)

௩. மேசமண்டலங்கண்ணன் கூட்டம் மின்னற்கொடிக
ளாகுங்கோவியர்தங்க ளீட்டந் தானாகள்வியாவை
ராகங்கொர்ச்சிதமாய்க்கொண்டாட்டம் ஆடவும்வெகு
விந்தைகளாயர விந்தநளக்கண்ண ன்
ஜநதரிதொந்திமி திநதிமிதகதி ண
தொநதரிதாகிட கிடதகஜனு தக
ணநதரிதாவென வரிசைகளமிக மிகப் (பாடி)

இதுவுமது.

விருத்தம.

காதற்ப ரவுவிளையாட் டதிலேமிகசாங்
காரிகையார் சாரீரக் குளிர்ச்சியாயுங்
கீதப்ப குதிநயமாய்ச் சுரம்பலுக்கிக்
கேசவன்முன் பாடிநடஞ் செய்யும்போது
வேதபொ ருளினங்க பரிசந்தன்னால்
மிகக்களிப்பாய்ச் சங்கீதம் பாடவெங்கும்
நாதப்பி ரமமாக நிறைந்ததந்த
நயத்தைக்கேள் ராஸநாட் டியத்தைக்கேளே.

வர்ணத்தரு,

இராகம்-நீலாம்பரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆடினரே திருமால்வை குந்தனே ஒதுவன்நானே
அபிமன்னு மன்னன்மைந்த னே

அநுபல்லவி.

கூடியேகா ளிந்திமணலி ற்

கோபாலஸாமி கோவியருட னே

ஸரிஸஸ்ஸநிநீ ஸாரிஸநீ ஸநிஸமமா ஸநிஸமமா 8
மஒவயவா8 ம8வா8 ம88வ வஸநிவ8ம8 வஸ ஸா
ரிஸ நிஸஸநிவா ஒவவநிவஸஸநி வஸஸாரிரிஸநி ஸ
நிரிஸஸநிவ வநிவவஒ8 மஒவநிவஸநிவ வநியநிவயவ
ஸுரசட்சமமா லாபனையே மயிலெனவே பொருவன்ஜாக்ஷி (வ8ஒமம
வருதுருவதாள மதுகூடி கனநய முறவச்சுதரொடு பத சா
ரிக ளணியணியாய் மதுமழைபொழியவும் அரிப்ரமபுருஷ ா
நலதுநலது பனிமொழியென வெகுமதிசெயஜய ததிமிதகிடதரியெனநடப்(ஆடி)

சரணங்கள்.

க. பாண்டவ குல தீபா
வா8ா மம8ாவ 8யவா8 மம8ாமஸ ஸமம 8
ராமா நுஜரான மதுசூத னகதாதர ரருளி சை (பா)

உ. மா8வா8ம8வா 8வ8மமா 8வ88ம மம8 மழ ஸா
ஸநிஸமம88 ம88வாவ வயவவ 8மஸநிஸமம 8
சாமிதோளதனிலே கரமதையே வைத்துநன்னட்க களைதவிாகக வே
கரவளைகளோடு மலிகையாரம் நழுவஙின் றனளொரு பெண்ணர சி (பா)

ந. மா8ம8வ8 ம88வவா8ம வ8ாம8ாம ஸநிஸழ ம
ஸமம8 வ8மம8 ரிமரி8ா மமஸா நீஸமம 8
நீலமலரொன குமுகுமன்றேயளி பராவுவாச முளசந்த ன
கயினைமுத் தமிடடொருதி புளகமீ றினளே நீயறிகு வை (பா)

ச. வாயயாநிவ8 மா8வா88ம மா8ரீம ரி88 மா
ஸமா8ம8வா 8யவவ8ம8 வநி வஸஸாரிஸநிஸா ஸநி
காதினுிகுழை ஜோதிவீசுமொரு மாதினன னமதி லே
கபோலமுறவே நலதம்பலமதை யரு ளினாரியனமா வியு ம் (பா)

ரு. வாவா8ம8 வநியாநிவ8 வயாவா8ம8 வா8ம 8
ரிம ரி8மா8மஸ நீஸ ஸழம88ம ஸஸவாவஸா ஸ
ரிஸ நிஸநிவா8 8ம 8 வநியாவ 8ம8 வஸாஸநி வ
8ம8வாவ 8மம 8ாம ஸமா8ஸநிநீ ஸநிஸழம8வ 8
பாய்ந்தாடுமொரு நயககாரிகலிர் சலீராசவிரு பாதநூ பு
ரமு மேகலாபரண வோசைமுறறஜயஜயெ ஸனபாசுமே லெ
னவ ருமடமாது தன தி னிடமேவி யதுள வடபோதரி கை
மலரைக்காம விரகமேஸ கிககாதுவிமிய தனமதிலமுத்தின ள (பா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இப்படியா டிப்பாடி வருமாய்ப்பாடி
யேந்திழைமா ரிருவர்க்கோர் கண்ணனாக
மெய்ப்படிவ மனேகங்கொண் டவனையங்கே
வியந்தாலிங் கமொடுகர பரிசஞ்செய்து
மைப்படிநேத் திரங்களினால் வாஞ்சைப்பார்வை
மந்தநகை காட்டியுமுல் லாஸஞ்செய்த
தெப்படியென் றுரைசெய்வேன் மன்னர்மன்னா
வின்னங்கேள் முகுந்தர்பிர சன்னங்கேளே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சிங்கார மொன்றுகேள் பார்த்தன்போரா
திட்டாந்த தாட்டாந்தி கமதாய்ச்சொல்வேன்
அங்காடிக் காரியைச்சங் கீதம்பாடென்
றால்வெங்கா யங்கருவேப் பிலையென்பாளே
அங்காயர் மின்னார்க்கு மாடற்பாடல்
ஆர்கற்பித் தாரழகு மதுரவாசம்
எங்கான தெனிலரியங் கிசையங்கங்கே
யீட்டினார் சூத்திரங்கொண் டாட்டினாரே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

பலவிதமாய் விளையாடிப் பாடியாயர்
பாடிப்பைந் தொடிமார்கள் திருமாதுக்கே
நலவேகாந் தநாயகராம் மாலைத்தங்கள்
நாயகனென் றவர்தோளிற் கைபோட்டுக்கொண்
டிலகுநடஞ் செயபார்த்து மோகங்கொண்டே
யிமையவரும் பெண்கேளா டும்போதி
னிலவர்சங் கீதந்தான் மேளந்தன்னை
சிகருமா னதைச்சுகரும் பகருமாமே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

நாட்டியமாடினாரோ கிருஷ்ணன்கிருஷ்ணை
நந்தனணைவினி லே.

அ நு ப ல் ல வி.

நாட்டியமாடினாரோ தேவகிமைந்தர்

நடைக்சஞ்சந் துடிக்கொக்கும்
இடைப்பெண்க ளிடைக்கொண்டும்
நடித்தும்பந் தடித்துங்கை
பிடித்தும்பண் படித்தும்நன் (நாட்டி)

சரணங்கள்.

க. காலிற்சதங்கை கலீர்கலீரெனக்
கையின்வளைகள் கிலீர்கிலீரெனச்
சேலைக்கிண்கிணி கிணீன்கிணீனெனத்
திமித்தத்திந் திமிச்சொற்றுந்
துமிச்சத்தந் தமைப்பெற்றுக்
கமிப்பக்கம் பிரமிக்கப்பண்
புமிக்கத்தொந் தமிட்டுநன் (நாட்டி)

உ. வண்டுதேனுண்டு தென்றுதென்றுவென்
மாதனையாரும் மின்றுமின்றுவெனத்
தொண்டரிராஜ மன்றுமன்றுவெனத்
துதித்தன்பைப் பதிக்கச்சொற்
கதிக்கத்தத் ததிக்கிட்டத்
திதித்தொக்கத் துதித்தோமென
கதித்தாளப ரதத்துவ (நாட்டி)

ந. மந்தாரபுஷ்பங் குமுகுமுவென
வாசிக்கச்சொல்லும் அமுதமுதெனப்
பைந்தொடிமார்தத் திமிதிமியெனப்
பாதத்திற் சுரபத்த
தியிற்சிக்கத் தாங்குக்குந்
தரிதக்கத் தரிகிட்டத்
தரிகிட்டத் தரித்தோமென (நாட்டி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

நீலமலரைச்செவிகள் மேல்வைத்துமாலிகையால் நிறையுங்கூந்தற்
கோலமிதுங்கன்னத்தின் வியர்வையுடன்முககாந்தி கூடமாதர்
மாலுடனேநடம்புரிய வாத்தியங்களாகமணி கடகமெல்லாம்
ஓலமிடவானவரும் மயங்குவதைக்கண்டரியு முவந்திட்டாரே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வரதராஜராஸக் கிரீடை யந்த்
வானோரைமாதருடன் மயக்குகின்ற வாடை *

அநுபல்லவி.

அரியுருவனேகங்கொண் டாயர்பாடிமங் கையர்
இருவர்க்கொருவராக விடைநின்றுடினார் தூயர் (வரத)

சரணங்கள்.

க. அந்தரதுந்துபியைக் கெலிக்க மாத
ரங்கைக்கடையஞ்சிலம்பு கிண்கிணிக ளொலிக்க *
கந்தருவர்களுட கீதமயங்கக் கூடப் *
பைந்தொடிமார்கள்கூந்தல் வண்டுகளேபண் பாட * (வரத)

௨. ஆடற்பாடல்களையுங் கண்டு வாணி
லண்டாபூமழைபொழிவ ததற்கிணையாய்க் கொண்டு *
நாட்கமாடுமின்னருஞ் சிரககமபம புரிய *
ஏடவிழ்மலாமாரி யவாகூநதலுஞ் சொரிய * (வரத)

௩. ஆலிங்ககரபரிச வகையே பார்வை
யாலுங்கெம்பீரமான விளையாட்டு நகையே *
மாலிங்கிதச்சகல கலாவல்லபமு மந்த *
நூலிடைச்சிகளுக்குங் கொடுத்தார்ஜய முகுந்த * (வரத)

௪. அழகுவாச்னைமதுரந் தொடுத்து மாதர்க்
கதிகமாயுணடாகத் தமதங்கிசத்தைக் கொடுதது *
மழைவணணருமெமூனு நதிமணலிற் கூடினா *
குழவிகளொடுதநதை விளையாடலபோ லாடினர் * (வரத)

௫. கண்ணுடிநிழலைககொணடு மைந்தா அதிற்
கணவிளையாட்டாடு வதுபோலவே முகுநதர் *
பண்ணுறுமொழியாயா பாடிபபாகஇய சாலிப *
பாவைமாருடனடிப பாடினாவன மாலி * (வரத)

கோவியர் கண்ணனுடன் நடனஞ்செய்யச சக்தியின்றி நிற்றல்.

விருத்தம்.

பூவேச மஞ்சொல்லும் வண்ணராயர்
  பூவையாக ளுடனும் போதிலங்கே
கோவேசங் ககைகயிரு ரஙகிசத்தைக
  கோவிமா ருடனின்று கருஷித்தாரோ
ஆவேசந் தீரநதவாபோ லரியைசசூழநது
  மாடுதறகுக் கூடாமற் கைகாலோய்ந்து
நாவேசங கதிபாட வரிதாயமமினா
  ளாநினறூா வாணிலுமவா ளோ்நினறூோ.

திபதை, இராகம-சவுராஷ்டரம், மிசசிரதாளம்.

கணணிகள்.

க. ஆகருஷிததாரோ கணணனதமதா ன
அஙகிசங்களையு மங்கே மின்னா
ககரீகமெஙகே பாட்டுகளுமெங் கே
காட்டியமாடுவ தெங்கே *

௨. யாதாகைகாலோயநது மாடல்பாடலின றி
மயஙகியேததி சோர னாலே
ஓதியவிழ்ந்து முடைகுலைநதுநத ன
வுததரியஙகளுஞ சோர *

௩. ஆர்ததியினலைததத திரும்பக்கடிககொ ண்
டாடபபெலனினறி யையா மாாபிற்

சாத்தும்பொன்னாரமும் புஷ்பவாரங்களு ஞ்
சரியகின்றார்கள் மெய்யா *

௪. மண்டலத்திற்கோவி மார்களெல்லாம்நின் ற
வகைகிருபனே யிருக்க வானில்
அண்டர்மின்னார்களும் மோகமடைந்துகி ன்
றாரதைச்சொல்லுநீ பெருக்க *

௫. நக்ஷத்திரகணந் தன்னுடனேயதி ன்
நாயகன்சந்திரன் றனே வெகு
பக்ஷத்துடன்கண்ணன் றிருவிளையாட்டை ப்
பார்த்துமயங்கினின் றனே *

௬. சந்திரனைப்போல மற்றக்கிரகங்களு ந்
தானிறகவவ்விராத் திரியும் அங்கே
அந்தப்படியே வளர்ந்திடவேகோ வி
யருடனேகூடி யரியும் *

௭. எத்தனைக்கோவிமா ருண்டோவவர் க
ளிரண்டுபேருக்கொரு கண்ணன் ஆகி
அத்தனைரூபந் தரித்துக்கொண்டேவி ளை
யாடினரோநீல வண்ணன் *

௮. உம்பரெல்லாமதி சயிக்கவேவெ கு
வுருவெடுத்தங்கே நண்ணினார் அரி
யெம்பெருமானவர் ஆத்துமாராம ரா
யிருந்துமேலீலை பண்ணினார் *

௯. அப்படிச்செய்ததுங் கோவியர்முன்காத் தி
யாயனியம்மனை நோக்கி மன
தொப்பித்தனித்தனி யாகவவரவ ர்
ஓரோவிரதத்தைத் தூக்கி *

௧௦. காத்தியாயனிநீ நந்தசுதனையெ ங்
களுக்குநாயக ராகச் செய்து
சேத்துவைக்கவேணு மென்றவர்வரு ந்
தினபடிக்குநன் றாக *

௧௧ விரிவாயிச்சை நிறைவேறுகின்ற நி
மித்தியம்பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சேயி ழைமீர்
வருமிரவிலுங் களைச்சேர்வோமென் று
வரமீந்தார்சேஷ சாயி *

௧௨. அந்தப்படியே யனேகங்கோவியர்க்கு ம்
அனேககிருஷ்ணனாய்ப் பூமி மீதில்
இந்தப்படிவிளை யாடினனை யா
எதுநாயகரொந்தன் ஸாமி *

௧௩. கோவிமார்களிளைப் புடைந்ததாற்கிரு ஷ்ண
கூர்ந்துமவர்முக வேர்வை களைக்

காவிவண்ணர்தானே துடைத்ததல்லோக ண்
காக்ஷியதாகிய சேர்வை *

௧௪. மங்களகரமாங் கைகளினலங் த
மாதர்களுக்காசை கொடுத்துக் காட்டி
யிங்கிதமாகவே லாலனைபண்ணி ன
ொன்னசொல்வேனிதைத் தொடுத்து *

௧௫. காதிற்குண்டலங்களின் காந்திகளந்த க்
கண்ணனுடசாயக் கொண்டை களின்
மீதேபிரகாசிப்ப தைக்கண்டுதேமாத ர்
விழிகளாய்ச்சொல்லுங் கெண்டை *

௧௬. குண்டலகாந்திசேர் கண்ணனுடசாய க்
கொண்டைகபோலக்கண் ணடி மீதே
கொண்டுசோபிக்கின் றதுமமுதம்பெ ரு
கும்வெண்ணசைய தும் நீடி *

௧௭. கடைக்கண்பார்வையுங் கண்டந்தவாய்ப்பாடி க்
காரிகையார்களை நீர்ந்தே வகைப்
படிக்குமுன்போல வாடையாபரண ம
பாங்காய்த்தரித்துக்கொண் டார்ந்தே *

௧௮. அரிகரங்களின் னகரோகைக ளி
னலேமிகமன மகிழ்ச்சி கொண்டு
தெரிவையர்தாமே யிடபராமந்த ச்
சிதரனைச்செய்தார் புகழ்ச்சி *

கண்ணன் கோவியருடன் ஜலக்கிரீடை செயல்.

விருத்தம்.

குலக்கொடியாமுத்தனையின் குமாரனைபரிக்ஷித்தாங் கோவேகேளாய்
பலர்க்கிணையராகிவந்தார் புண்ணியசரிதைசகளையே பாடிநன்றாய்ப்
பலுக்குகிறகோவியர்க்குச் சிரமபரிகாரமது பண்ணவேண்டிச்
சலக்கிரீடைக்காரம் பித்தெமுனைமடுச்சென்றார் சரசமாலே.

தரு. இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சக்கிரியுஞ்சலக்கி ரீடைசெய்தாரே பாரதா
அதிகமேதா விபரிக்ஷித்தா ஆ பாகவதா.

அநுபல்லவி.

இக்குவலயத்திலே யுய
ரெமுனைநதியி லே மின்போ
லிடையன் னர் அன்ன
நடைப்பொன் னர் *

ஈட்டத்திலாட்டமும் பாட்டுடன்கூட்டியா ய்
ராஸக்கிரீடைசெய்தா வேசக்களை தீர்த்து ம்

எட்டியெட்டிப்பிடித் தொட்டியொட்டிக்கட்டி க்
கட்டிமுத்தமிட்டுக் கிருஷ்ணஸாமியா ன (சக்கி)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. வரதகோபாலரந்தக் கோவிமார்களுடன் கூடக் கூடி
மருவியந்தவெமுனை மாநதிமடுவில்விளை யாட *
ஸரஸஸல்லாபமாக மாதணைக்கட்டிமுத் தாட மாலை
சரிந்துதன குங்குமங்கள் கரைந்துநீரினி ᵃ லோட *
கருநிறத்தெமுனைசிவந்தலர்மாலை யலைமாலை யனுகூலை யாகக்
கன்னங்கறுத்தவடிவமுஞ்செக் கச்சிவந்தனர் மாலே
கந்தருவர்போலே யைந்தொடொருக் காலே
வந்துமொருக்காலே சந்தமிசைப் பாலே
கண்டுரையொற்றப் பெண்டுகள் சுற்றக்
களையுந்தள்ளிலோகநெறி களையுந்தள்ளிவேதநெ றி
களையுந்தள்ளித்தொண்டர்பவங் களையுந்தள்ளிக்கரைகடந் த (சக்கி)

௨. பெண்ணானைகளினடுவினிலே யாணையா ன தது
பெருமடுக்கரைகளையுடைத்தாடும் பெருமையையமா ன *
கண்ணனைச்சூழ்ந்துபரியாசங்க ளனேகவிதமா ன லீலை
காட்டிநகைக்குங்கோபிமார்களைக்கண்டும்வேணுகானர் *
கலந்துநாலுபக்கமுஞ்சுற்றிச்சுற்றி யாடினத்தில் வானகத்தில் மிகக்
கடவுளோர்கள்பாரிஜாதங் களைச்சொரிந்தார்பிர சித்தி
கயேந்திரலீலைகாட்டி நயந்துமயல் மூட்டி
வியந்துவிளையாட்டி லியந்ததுவே சூட்டிக்
கருணைபொங்கும்புருஷ ரொங்குங்
கலந்திடுவோருயிர்களெல்லாங் கலந்திடுவோர்தன்னுக்குள்ளே
கலந்திடுவோரிடைச்சிகளைக் கலந்துகாளிந்தியி லே (சக்கி)

௩. ஆனைமிதிக்கச்சந்துண்டாசொல் யானைபோன வீதி யென்றும்
அவனியிற்பெரியோர்கள்சொல்லுவரதுவேபிரக்கியாதி *
தானவரரிகிருஷ்ண மூர்த்தியெமுனைமடு மீதி லிந்தச்
சரஸகோபிமாருடன் ஜலக்கிரீடைசெய்த ரீதி *
தானுமாத்துமாராமராஞ்சருவேசர் வரதராஜர் ஸ்ரீநிவாஸர் நந்தர்
தந்தமைந்தரொந்தையாம் விந்தைப்புருஷருல் லாஸர்
சங்கமுளதையர் செங்கனிவாய் மெய்யர்
அங்கஜற்குமையர் எங்குமுறை துய்யர்
தாமரைக்கண்ணர் மாமணி வண்ணர்
ததிக்கினியமொதுமன்னர்சந் ததிக்கினியர்சுருதியின்ப த்
ததிக்கினியர்பால்நிறையு ததிக்கினியர்சவுரியென்னு ஞ் (சக்கி)

கண்ணன் கோவியருடன் பிருந்தாவனத்தில் விளையாடல்.

வெ ண் பா.

எமுனா நதிநீரி லேந்திழை மாரைச்சேர்ந்
துமுனடி னோ துளவர்—குமுகுமென

வீசும் பிருந்தா விபினத்து மாடினத்தைப்
பேசுமவர்க் கேது பிறப்பு.

தரு, இராகம்-அடாணு, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

பிருந்தாவனத் தும்வினை யாடினு ரரியே திரு
நந்தாதிபராம்வேணு கானச வுரியே *

அநுபல்லவி.

திந்தாதிரிகிட தரிகிடஜந் தரி
தொந்ததிங்கணத் தோமென்றுடுமு ராரி
எந்தைதிருவைகுந்தர் முகுந்தரிடைச்சேரி
பைந்தொடிமாருடன்காளிந்திநீரிலாடுவராரி (பிருந்)

சரணங்கள்.

௧. காளிந்திநதிக்கரை பிருந்தாவனங் காக்ஷி சண்ப
கமலாமல்லிகைமுல்லை யுடனிரு வாக்ஷி *
நீளுமிந்தவாசனை களையுமப ரிக்ஷித் தனே
நிறைந்தவெழுணாதியிற் கிருஷ்ணன்கடாக்ஷி *
தாளதாமரை செங்கழுநீர்ப் பூவுந்
தளமிருந்தநெய் தலுமங்கே யேவுந்
தூளுடனேமந்த மாருதமுந் தாவுஞ்
சோதிவெண்ணிலாவும்ப ராவும் (பிருந்)

௨. குளிர்ச்சியானநாலு திக்கிலுந் தொடர்ந்து கிருஷ்ணன்
கோவிமாருடன்சிங் காரநடை நடந்து *
தளிர்ச்செங்கையாமேற் பரியாசந்தானே படர்ந்து மாலுஞ்
சரஸஸல்லாபஞ்செய் தனர்கரை கடந்து *
களிக்குமவர்கள் பினுலே வண்டு
சரும்பேடுடன் மதுககளை யுண்டு
தூளாசயில்லாத லாகிரி கொண்டு
சங்கீதம்பாடக் கண்டுமனங் கொண்டு (பிருந்)

௩. கரேணுகும்பல்நடுவில் மதயானை தானே யாடுங்
கனகதாய்வினை யாடினுரெம்பெரு மானே *
டராவுமிந் துகிரணம் விளங்கிய வானே யிந்தப்
பாரிற்சரற்கால ராத்திரியுஞ்சொல்லு வானே *
புராணகாவியங் களிற்சரற் சாலப்
புதுமையென்னென்ன சொல்லுவது சால
வராய்மன்னனே யப்படியனு கூல
வர்ண்ணனைசேர் கோலவி சால (பிருந்)

சுகஸ்வாமியைப் பரிக்ஷித்தாசன் ஐயமடைந்து வினவல்.

விருத்தம்.

நினைத்தபடி நிறைவேற்றுஞ் சக்தியுள்ள
நீலவண்ணர் தமைச்சூழ்ந்த கோவிமார்கள்

மனத்தினுக்கே யிசைந்தவகை யங்கேதானே
வாசாலங் காரத்திற் சிங்காரத்தை
யினிக்கையா யனுசரித்துச் சுரதஞ்செய்து
விளையாடி னார்தன்னுட் சுரதஞ்செய்வா
ரெனப்படிக்குஞ் சுகனைப்பார்த் துரைப்பாரந்த
விராஜன்று னதுவுமிந்தப் பிரஸங்தானே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயா முனிநாதா
வேதாதீதப்பரமஹம்ஸ நிரஞ்சனப்பிர்ம்மாணந்
வியாஸஸைமந்தனேதெளிந்த போனனென்றன். (ஐயா)

அநுபல்லவி.

செய்யாள்வையமின்னுளுஞ் சேருங்கொண்டல்மேனியர்
தேவகிதந்தவாஸு தேவவிராட் டாவரவா கோவிமானா மேவுதென். (ஐயா)

சரணங்கள்.

க. நிலையாய்த்தர்மத்தைவைக்க வென்றுமேயதர்ம்மத்தை
நீக்கவுஞ்சகதீசா நேமியரி
உலகிலங்கிஷசயினுற் பகவானவதரித்த
துண்டென்றுனாத்தசுக ஸாமி *
வலுவாகுநதர்ம்மங்களை வகுத்துஞ்செய்துமரக்ஷித்து
வருகோபாலரோயதி காமியென்று
சொலவேபரதாரங்கள் கையைப்பிடித்துஞ்செய்த
சோரத்தனமீ தென்ன *
தொந்தமிந்தச் சந்தேகங்க ளைந்துபோட வந்தவரோ (ஐயா)

உ. அவர்கொருகுறைவுண்டோ வெல்லாம்நிறைந்திருக்கும
அரியென்னகாரணத்தி னுலேயிந்தக்
கவைக்குளளாயநிந்தையான காரியஞ்செய்தாருல
கதிறபெரியோர்கள்மேன் மேலே *
துவக்கியெதைச்செய்வாரோ அதைமற்றச்சனங்களுந்
தொடர்ந்துசெய்வார்களொருக காலே பின்னுஞ்
செவைக்கஸதசிச்சயமாய்க் கொளவாரோயிநதவகை
செய்ததென்ன மயக்கந் *
தீரவருள் கூறும்யோக தாரணையி னரியனே (ஐயா)

௩. பிறனாயடங்கச்சொல்லித் தானடங்காதிருக்கும்
போகளேநேரல்லோவிக் கருமம் உபாறி
மறையைக்கடந்துலக மரியாதைகளுமின்
மாதவன்செய்ததென்ன தருமம் *
முறையிதைமற்றச்சனங் களுஞ்செய்தாற்பாவமவாது
மூடமென்பதென்ன மருமம் அதைத
அறைகுவீரொன்றனுக்கு மையாநீரவேஈல்
ஆணித்திறம தாக *
அற்புதப ரப்பிர்ம்மரூ பப்பிரபல தற்பரனே (ஐயா)

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

ஜகத்துக்கொருவழி யீசனுக்கங்கோர் தனிவழியோ
அகிருத்தியஞ்செய்திடு வோர்மகத்தோவெளி யோரஸத்தோ
முகத்துதிபேசிய தோவேதம்ஞாயம் மொழிந்திலதோ
சுகத்தவனேயடி யேன்றெளியும்படி சொல்வதுவே.

சுகஸ்வாமி பரிக்ஷித்தாசனுக்கு ஐயந்தெளிய வுரைத்தல்.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

பாராய் பாரதா இதை
நேராய் பாரதா

அ நு ப ல் ல வி.

தீராளானபெரியோர் செய்ததெல்லாம்நம்மா லே
செய்யக்கூடாததாக்குந் திஷ்டாந்தமுஞ்சொல்கிறே ன் (பாரா)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. காந்திமான்களாமீசுவ ரர்களதர்ம்மஞ்செய்திட க்
கண்டுமதுதோஷமா காது மன்ன
போர்நசகலபதார்த் தங்களையுமக்கி னி
புஜித்தும்பரிசுத்தந்தப் பாது *
வாய்ந்தவிதிபிந்திரன் சநதிரனுடன்வி சு
வாமித்திரரிவர்கள மீது தானே
ஆய்ந்துபாாக்கிலவர்கள் அதர்ம்மஞ்செய்திருந்தாலு ம்
அகிலபுவனதநும்பிர காசிக்கிறுெப் போதும் * (பாரா)

௨. மேலானபெரியோர்க ளதர்ம்மமப்படிக்கங் கே
விளைத்தாரொனறுநாஞ்செய்ய லாமா முன்னம்
ஆலாகாலவிஷத்தை ருத்திரன்பானம்பண்ணினு ர்
அவாசகித்தாாநாஞ்சகிப போமா *
ஏலாதகாரியந்தான் றேகாதிசுதந்திரங் க
ளில்லாதவிதராருங் காமா வேசங்
கோலாகலமாய்க்கொண்டு பரதாரகமனு தி
குறிக்கக்கூடாததாக்குங் குருகுல ஸோமா * (பாரா)

௩. நல்லோர்செய்காரியத்தி லெத்தைநாமிவடத்தி ல்
நம்பிச்செயவதென்றுறகிர் வாணம் பேசும்
எல்லாபிராம்மாதியான வீசுரரள்முன்னேசொல் லி
யிருக்கும்வசனமேபிர மாணம் *
அல்லாதவர்நடந்த நடத்தைகளினிலேந ம்
மாலேசகிக்கமட்டுங் கோணம் இன்றிச்
செல்லும்வகைநடந்து புத்திமானவர்வாக்கை ச்
செலுத்திநடக்கவேணு மதுவேவேதபு ராணம் * (பாரா)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

நிரகங்கா ரிகளான வீசரற்கே
நிச்சயமன்றி நடக்கை பிரமாணமாகா
துரகமது கப்பியென்றால் வாய்திறந்துக்
தொடுகவோ ளங்கண்டு மூடற்போலே
உரகங்கண் டாலோடிப் பரதாரத்தி
னுடைகையைப் பிடிக்கவேணு மூலகமாந்தர்
நரகங்கண் டெழுந்திரா ரதர்ம்மஞ்செய்தால்
நசிபபதாந் தீயபலம் புசிப்பதாமே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மொழிவதொன்று சோற்றுக்கற் பொறுக்கமாட்டான்
முகவனைக்கற் றூக்கவெண்ணு முறையேயென்ன
அழியாத வயிசுவரியர் மலையெடுத்தார்
அங்கியுண்டார் விஷமுண்டார் வெண்ணெயுமுண்டார்
பழிபாவஞ் செயமனதிலெண்ணவில்லை
பத்தருக்கு வேண்டியதைக் கிருபைமாரி
பொழிகின்ற ரிதிலென்ன பரிக்ஷித்தேநீ
பூபன்ற னிதுதுரா க்ஷேபந்தானே.

திபதை, இராகம்-கேதாரிகௌவுளை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. பெரியோராகியவீசுரர்வசனங்களோ
பிரமாணமென்றறிநீயே
அரியாமவனமாலி பரதாரகமனஞ்செய்
தாரொன்றேநாமுஞ்செய்ய லாகாதறிகுவாயே

௨. அந்தவீசர்தரும நடத்தைகள்முழுதும்நம்
மாலேநடத்தவுங்கூடாதே
எந்தவகையுமவர் அதர்ம்மமாய்நடந்தைதை
யெடுத்துநாமநடக்கவுமடாதே

௩. பூச்சிபுழுமனிதர் தேவர்களீசர்களைப்
போலேயதர்ம்மஞ்செய்வதென்ன
பேச்சிதுதுராக்ஷேபங் காணுமபிமன்மைந்தா
பிரபலபரிக்ஷித்துமன்ன

௪. பரதாரகமனஞ்செய் தாரொன்றேகண்ணனுடை
பாதாரவிந்தத்தைியிங்ஙனே
தரிசித்தும்யோகஞ்செய்துங் கர்ம்மந்தீர்ந்தரிபக்தர்
சோகின்றார்முக்திமற்றோர்க்கெங்ஙனே

௫. தன்மயராயிருக்கும் ஞானிகளுக்குக்கேட்கத்
தக்கதென்னவின்னமொருவசனம்

நன்மையாயினதைக்கேளு சகலசந்தேகங்களு ம்
ராஜனேதீர்க்குமரி பஜனம்
அ. அரசேயந்தக்கோவிமா ரவர்பதிமற்றுந்தே வி
யரிடத்தும்விறைவார்தப் பாது
அரியைத்தவிரவேறே யொருபதார்த்தமுண்டா மோ
அவர்க்கும்புரீதாரந்தா னேது

இதுவுமது.
விருத்தம்.

அலையுண்டார் தொண்டர்வினைத் தனைதக்கொடுக்க
அங்கிசையால் மனிதவேதே கந்தரித்து
விளையாடிச் சிங்கார ரஸத்தைப்போலே
வெளிக்குங்காண் பித்தன்பர் நினைப்பையீந்தார்
தலையில்லா தவருக்குக் காமமுண்டோ
தன்னுக்குள் ளேரமித்தா ரவனைச்சேர்ந்து
கலைதீர்ந்தும் பரிசுத்த ரானார்கோப
கன்னிமா ரரிசரணைச் சென்னிமாரோ.

இதுவுமது.
விருத்தம்,

அச்சுதர்பாற் கோவிமா ரெல்லாங்கூடி
யணைந்திருந்த போதுமவர் பதிகள்நாடும்
இச்சைகளை நிறைவேற்றித் தங்கள்தங்க
ளிடத்திலே யிருக்கக்கண் டனுபவித்தார்
வச்சிரபா ணிக்கனுஜ ராகவந்தா
மாயையினால் மோகங்கொண் டாயர்க்கெல்லாம்
நிச்சயமா யிருந்ததையா சண்ணஞ்கேயார்
நிகரொன்பார் பிரமமுனி சுகரொன்பாரோ.

தரு. இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

ஞானதீரராய் வாழ்வார்க ள்
நாராயணன்சரிதை சொன்ன ல்.

அநுபல்லவி.

மானதவியாதி தீர்ந் து
மநோபீஷ்டமெல்லா மடைந் து (ஞான)

சரணங்கள்.

அரிபரமபுருஷராயி சுவரியமுள்ளஸுருவ சத்தன்
ஆனதன்னனேநடந்த மானடத்தைதானெ ருத்தன்
அடக்கமதின் றே நாமும்
நடக்கலாமென்றே யுலகத்
தார்கள்செய்தால்நசித்துப் போவாரோ யல்லால்
அவர்நல்லகதி யடைவாரோ சொல்லாய்

பார்தனிலேயிந்தப் பாகவதங் கல்லாப்
பாமரனேநீக்கிப பண்டிதரே வல்லார் (ஞான)

௨. பிரியம்வைத்தேயரியுடனே மருவிககோவியருமி சைந்தே
பிரமமுகூர்த்தமதிலே பிரமானந்தமுமி குந்தே
பேட்டனமென்று ா தங்கள் தங்கள்
வீட்டினிறசெனறூர் சுகமே
பெருகியிருநதாா கண்ணனை நாடினர்
பீதாம்பரதாரி மகிமை பாடினா
அரியிராஸக கிரீடையிற் கூடினா
ஆனந்தமாகத் திருவிளை யாடினா (ஞான)

௩. வாஸுதேவகேசவாதன் ராஸககிரீடா சரிதை
வாணிபபவர்காணமுறரோர் நன்னயமாய்ச்சொன்னவர்க ள்
வாமனைபபுல்வார் உலகினிற்
காமனைவெல்வார் திவவிய
மங்களமூாததி யரியேவன மாலி
மைந்தராயபபெறறதே வகிபாக்கிய சாலி
அங்கெசோதைமடித் தொடடிலிலூஞ சாலி
யாடிவளாநதா ரவரோபரி பாலி (ஞான)

௩௩-ம அததியாயம் முறறும.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம.

௩௪-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருததம.

உத்தமநந் தனைமலைப்பாம புமபிடிக்க
உடனேயி ரட்சித்தாங் கிரதசாபஞ்
சுத்தும்வித் தியாதரனுக கருளிசசங்க
சூடனையும் மடிததிரா ஸம்வியாஜம்
வைத்துமனம தனையடிமைப படுததிககொண்டார்
மறறுமவித்தி யாதரனை வசியஞசெய்தும
இத்திறமால விளையாடற கதையத்தியாயம
எஙகிதாம முபபத்தி னாகிதாமே.

கண்ணன் மலைப்பாம்பினால் விழுங்கிய நந்தனைமீட்க அதன் சாபம நீஙகல்.

தொண்டிச்சிநது.

இராகம்-சங்கராபரணம, ஆதிதாளம.

காவலனே யொருநா ள் ஆதிக்
கந்தருங்கோகுல நந்தாமுதலோ ா

தேவயாத்திரைமே	ல்	மனதிற்
சிறந்தசந்தோஷமும் நிறைந்தகாளைய	ர்	*
காளைமாடுகள்பூண்	ட	சகடை
களின்மேலேறிக்கொண்டு தளமிருக்	தே	*
வர்ளைபாய் தடஞ்சூழு	ம்	அம்பிகா
வனமேவிச்சரஸ்வதிநதியி	லே	*
ஸரஸ்வதி நீராடி	ப்	பசுபதி
சரணம்பிகாதேவி யிருவரையு	ம்	*
பரவிப்பூஜைத்திரவிய ॥	ங்	களைக்கொண்டு
பக்திபரவசரா யர்ச்சித்துமுட	னே	*
உடனேபசுப திசற்	கே	பிரீதியாய்
யோகமிசைவேதியர்க்கனேகம்பசுக்க	ள்	*
குடிப்பாற்செல்விகளாய்	க்	கொடுத்தார்
கோடிகொடுத்தார்சொர்ணங் கோடிகொடுத்தா	ர்	*
தூரணியெங்குஞ்சொல	வே	யறுசுவைச்
சாப்பாடிட்டார்வேதப் பார்ப்பார்க்கிட்டா	ர்	*
பாரதா ஜலமாத்திர	ம்	சேர்பாலர்
பருகியெதிசளைப்போல் விரதரங்	த	*
அந்தநத்திரத்தி	லே	யுபவாஸ
மாகவிருந்தாரிளைப் பாகவிருந்தா	ர்	*
வந்தஅந்த ராத்திரியு	ம்	அங்கேதானே
வசித்திருந்தார்தியானம் ருசித்திருந்தா	ர்	*
திருந்தியநந்தசுநந்த	ன்	முதலான
திடச்சித்தராகிய இடையரொல்லா	ம்	*
வருந்திப்படுத்திருக்கும்	போ	தெவருக்கும்
மலைப்பாம்படியொரு மலைப்பாம்	பு	*
பாம்பர்தவனத்திருந்து	ம்	அதிகப்
பசியுடனேகூட நிசியதி	லே	*
நாமபுகல்வதுகேளா	ய்	மார்பிலுல்
நகந்துவந்ததுசெய்த அகந்தைசொல்வே	ன்	*
அகந்தை யில்லாதநந்த	னா	விழுங்கவும்
ஆரம்பித்ததேயுடல் பாரம்பெற்ற	தே	*
ஜகந்தனிற் புகழ்நந்த	னா	யண்ணைக்குத்
தண்டாமலேவிழுங்கக் கண்டானா	யா	*
ஐயமலைப் பாம்புபிடிக்க	க்	கிருஷ்ணகிருஷ்ண
ஆஹாவென்றார்நந்தர் கூகூவென்று	ர்	*
மெய்யிதோ பெரியமலைப்பா	ம்	பென்னைமெத்த
விழுங்குதையாயனம் புழுங்குதை	யா	*
தயாநிதி நீசேக	இ	யன்றிவேறு
தஞ்சமில்லையேசாமி யஞ்சனவண்	ணை	*
ஐயவென்று கூக்குரலிட்டா	ர்	மற்றுமுள்ள
ஆயரறிந்தார்பிராண நேயரறிந்தா	ர்	*
ஆருஞ் சீக்கிரமெழுந்	தே	யோடிவந்தார்
அந்தநந்தனைப்பாம்ப ருந்தக்கண்டா	ரோ	*

சூரர்க ளானவிடைய ர் பரபரப்பாய்த்
துள்ளித்துள்ளியோடிவந்து கொள்ளிக்கட்டையாற் *
கொள்ளிக்கட்டை கொண்டுபாம்பை ச் சுட்டடித்தார்
கொட்டிக்கட்டியளப்பானேன் விட்டதில்லை யே *
தெள்ளிய நந்தனைப்பாம் பு தன்வாயிற்
செலுத்தல்விடாதுகண்டு பலத்திருமா ல் *
திருமாலெதுநாயக ர் பகவான்
செந்தாமரைக்கண்ணரும் வந்தாரா யா *
கருமாலோடிவந்து ம் அந்தப்பாம்பைக்
காலாலுமுதைத்தாரே பாலாழியா ர் *
ஆழியான் சரணா ர விந்தந்தொட
அற்புதநந்தனைவிட்டுச் சர்ப்பசரீர ம் *
பாழிதென் றதனையும்விட்டா ன் கண்ணன்மீது
பக்திகொண்டெடுத்தவுடல் வித்தியாதர ன் *
வித்தியா தரருக்குள் ளே யுத்தமமாம்
மெய்யையெடுத்தான்கெட்ட பொய்யைவிடுத்தா ன் *
சுற்றிவந்து நமஸ்கார ஞ் செய்தனையத்
தோத்திரஞ்செய்தானந்த நேத்திரஞ்செய்தா ன் *

தனனா தன தனனா.

கண்ணன் பாம்புருவம் நீங்கிய வித்தியாதரனை யாரென வினவல்.

விருத்தம்.

அதிகாந்தி யுளதேகன் சொர்ணமாலி
காலங்கி ருதனாகக் கிட்டிவந்து
துதிவித்தி யாதரனை யிருடீகேச
ஸ்வாமிகண்டு தம்மகிமை யிடையர்நெஞ்சிற்
பதிவுசெய வேண்டியொன்று மறியார்போலே
பரிந்துமந்தக் கின்னரனை நீயாரொன்று
புதியவர்போல் வினவுகிறா ரதனைக்கேளும்
புவிராயா பாகவத கவிராயாவே.

வித்தியாதரன் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

நீயார்பின் னாய்காந்தி ஜொலிக்கநின்றாய்
நிறைந்தவைசு வரியமுள்ளாய் நேத்திரானந்தம்
ஆயிருக்கி றாய்நீதான் பார்ப்பவர்க்கும்
அடியிலென்ன காரணத்தால் மலைப்பாம்பானாய்
தீயதென்று முலகத்தார் நகைக்கநிந்தை
சேர்ந்ததிந்தச் சரீரம்வந்த வகையைச்சொல்லென்
றாயர்சிகா மணிதிருவாய் மலரக்கண்டான்
அடுகின்றான் கின்னரனுந் தொடுக்கின்றானே.

தரு இராகம்-மணிரங்கு, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீதரனே வித்தியாதரனானுன்றன்
தரிசனங்கண்டேன் ஸு தரிசனனென்பேருந்
திருவருள்புரிவை கருணையாகரனே.

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலமேசச்சிதானந்தசிர்விகற்ப
அனந்தகல்யாணஸுக ஸநந்தனாதிபரவும் (ஸ்ரீதர)

சரணங்கள்.

அழகுள்ளபுருஷர்களெனைப்போற்கிடையாதென்றும
ஐசுவரியமிருந்துங் கர்வத்தையெண்ணினேன்
வழியில்விமானமேறிக் கொண்டுதிக்குகளெல்லாம்
வலம்வந்துசஞ்சரித்து மடப்புத்திரண்ணினேன்
அழகில்லாக்குரூபியா யிருக்குந்தவஸியான
அங்கிரஸமுனிவரைப் பரியாஸம்பண்ணினேன்
பழிபாவத்துக்கஞ்சாமல் முனிவரைப்பகடிசெய்தேன்
பணியபாவத்தால்மலைப் பணியதானேன்விண்ணினேன் (ஸ்ரீதர)

அந்தக்கருணாநிதி யங்கிரஸமகாரிஷி
யடியேனைமலைப்பாம்பாய்ப் போகச்சொல்லியிட்டசாப
முந்தானெனக்கதுவே யனுக்கிரகமானது
உலககுருவாகியே யெங்குநிறைந்தாதீபம்
உந்தன்றிருவடிகளெனையெப்போபரிசிப்ப
துடனிந்தப்பாம்புஜன்ம நீங்குந்தீர்ந்திடும்பாவஞ்
சிந்திப்போமென்றுரைத்தார் ஜனனமரணபயந்
தீர்க்குந்தேவரீர்பாத மென்றன்பரமலாபம் (ஸ்ரீதர)

தொண்டரையிரட்சிக்குந் தேவரீர்பாதமலர்
தொடவுமடியேன்முனி சாபம்விட்டுநீங்கினேன்
விண்டுவேசகலதுக்கங் களையுநீக்குமுன்றன்
மெய்யானதரிசனங் கண்டுமிகவோங்கினேன்
அன்றடியேனுன்னையானு மென்னுலகிற்செல்லும்படி
யனுக்கிரகிக்கவேணும் அருள்மனமுதாங்கினேன்
கொண்டல்வண்ணனேஸாமி மகாயோகிமகாபுருஷ
கோடிசூரியப்பிரகாசம் நீடும்அரிசார்ங்கியே (ஸ்ரீதர)

எதுகுலபதிநீரோ ஸகலவுலகிலுள்ள
ஈசுரருக்கெல்லாமீசுரனேயருள்மலையே
துதிசெய்வதறியேன்கிருஷ்ணா வெனாக்ஷித்திரச்
சுதாவுன்னைத்தரிசித்தே னினியினிக்கவலையே
உதைவிட்டவரடியேனு முனிசாபந்தனைவிட்டும்
உடனேமோசனமானேன் உன்றுமத்தின்சொலையே
பதிவாய்க்கேட்பவரெல்லாம் பரிசுத்தராகவுன்றன்
பாதம்பெற்றடியேற்குக் கேட்பதென்னவிலையே (ஸ்ரீதர)

வித்தியாதரன் தன்னுலகடைதல்.

விருத்தம்.

தாசானு தாசனுமா யிவகையச்சு
தரிசனனு மனேகவந் தனங்கள்செய்து
தாசாருக ருத்தரவி னுலேவித்தியா
தரருலகஞ் சேரநதானீ தறிவாய்நந்தர்
வேசாரி மலைப்பாம்பின் வாய்க்குள்ளான
விதனந்தீர்ந் ததிசுகத்தை யடைந்திருந்தார்
ராஜாதி ராஜகண்ணன் பக்தியில்லா
ஞானந்தா னென்னவது வூனந்தானே.

கண்ணன் ஆயருடன் கோகுல மடைதல்.

விருத்தம்.

ஆத்துமவை பவமிகுந்த கண்ணன்செய்தி
ஆய்ப்பாடி யாரறிந்து மனதுக்கேற்கப்
பார்த்தாச்ச ரியரம்பி காவனத்திற்
பசுபதீ சுவரனுடனம் பிகையைச்சேவித்
தேத்திக்கோ குலஞ்சென்று ரரியைநித்தம்
இசைந்துகொண்டா டிப்பாடி யிருந்தாரிப்பால்
வாய்த்தொருநாட் சங்கசூ டனைவதைத்த
வாறுகேள் ஐயமன்ன ரேறுகேளே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்திற்
சுரமண்டலவீணைவாசித்தல்.

கவித்துறை.

பிருந்தாவனத்தி லொருநாட்பசுபர்கள் பெண்டுகளோ
டிருந்தாரிராமனுங் கணணனுங்கூடி யெவர்களுக்கும்
திருந்தாதெனுஞ்சுர மண்டலமோரிரண் டுஞ்சிறக்க
மருந்தாமிதுவெனச் சேர்ந்திசைபாடினர் மன்னவனே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சிக்கிக்கொள்ளப்பக்குவமாய்ச் சுரமண்டலவீணை வா
சித்தாரேராமகிருஷ்ண ரென்னை யா.

அநுபல்லவி.

சக்கரபாணிமுகுந்த ஸாமிவஸுதேவரய ன்
தந்தைநந்தர்மைந்தர்விந்தை யெந்தவாறறிந்துசொல் ல
ஸகலசுபாகரர் ஜகன்மோகனுகர ர்
ஸரஸஸங்கீத நிரவல்தனிலாரு ஞ் (சிக்கி)

சரணங்கள்.

க. ராஜனேகேளுமொருநாள் ராத்திரியிற்கண்ணனண்ண ன்
ராமனுடன்பிருந்தாவனம் நாட அங்கே
நாகரீககோகுலத்தின் ரேகைமயிலார்கள்கு ழ
நடுவினிலிருந்துவிளை யாட *
ஆசைதானேராமகிருஷ்ணள் மீதில்வைத்தகோபிமார்க ள்
அருகிலிருந்துசங்கீதம் பாட நல்ல
தந்தச்சங்கீதத்தினிலும் அச்சுதானந்தராகி ய
அவர்களுடகீர்த்தியைக்கொண் டாட *
ஸ்வர்ணலங்காரங் கூட
துய்யவஸதிரம் நீட
ஆசைச்சந்தனங்களப கஸ்தூரியணிந்துகமு கு
மாயமானமல்லிகைமுல்லையும் வனமாலிகைதரித் து
வளக்குஞ்சரக்குட்டி களுக்குஞ்சரிக்கட் டி
மங்கைமார்களொலலாஞ் சங்கீதவலையி ற் (சிக்கி)

௨. நல்லநிசிவேளையுமா காசநிர்மலமாகியு ம்
நக்ஷத்திரங்களௌங்கும்பிர காச மாக
ஞாலமெங்குமவெளுபபாகப் பூர்ணநிலவும்பரம் ப
நதியெமுனாதீரமபிருந்தை வாச *
மல்லிகைமதுகக்ளையு முண்டுவெண்டுன்மத்தங்கொண் டு
வரிசையாய்ச்செங்காரஞ்செய்யுல் லாச குமுத
மலர்களுடவாசனையை வாரிக்கொண்டுவந்துமங் த்கே
மந்தமாருதமொயிலாய் வீச *
மகிமைசேரி ராச
மன்னாமேல்விசு வாச
சொல்லுமிவ்வலங்கிருதஞ்சே ரிரவிற்சகலவுயிர்களின்னெ ஞ்
சுகருங்காதுக்குமங்கள மாகராமகிருஷ்ணரங் கே
ஸ்ரமண்டலவீணை வரிசையாகச்சேர்ந் து
கூட்டிக்கையாய்ச்சுதி மீட்டிவானேனாயு ஞ் (சிக்கி)

௩. இரண்டுபேரேககாலத்திற் சேர்ந்திரண்டுசரமண்டல ம்
இனைத்துப்பாடுவதும்அருமை பார தாகேள்
இந்தராமகிருஷ்ணர்தாமே யேககாலத்திலேமீட் டி
யிசைந்துபாடுந்தூரலும்யாழும் நேர *
அண்டியிதனைக்கேட்டுமங்கே கோபிமார்மோகித்துமூர்ச் சை
யடைந்திடையின்வெண்பட்டாடை சோரக் கூந்தல்
அவிழ்ந்துமாலைசரிந்துதேகம் பரவசராய்த்தனைமறந்து ம்
அற்புதசங்கீதபாரா வாரந் *
தன்னில்மனதுஞ் சேர
ஸாமிகிருபை கூர
எண்டிசையும்நாதப்பிர்ம மாய்நிறைந்தும்பிருந்தாவன ம்
ஏமுனாநதிகோவர்த்தன மலையுமுருகபபாடுமெதுா ம்

இடைச்சிமார்கட்குங் கிடைச்சுதையாவி ழைத
யென்னவென்றுநான வாணிக்கவுலக ஞ் (சிகசி)

கண்ணன் சங்கசூடனை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

நீலாம்பர னும்பீதாம் பரனுமாயர்
    நேரிழைமா ருடனிவகை யிருக்குமந்தக்
கோலாகலத்தருணந் தனிலேவந்தான்
    குபேரனுடன் சேர்ந்தசங்க சூடனென்பான்
மாலாடும விளையாட்டை யறியாதேயுன்
    மத்தன்போல் மங்கையரை யிழுத்தானந்தக்
காலாடி யாமபரம தடியனுந்தேக
    கண்டகண்டான காலனுட குணங்கண்டானே.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. சங்கசூடனைச சங்கபாணியு ஞ்
    சங்கரித்தகதை கேளச் சொல்வேன
மங்கைமாாசூழ ராமகிருஷ்ண ர
    மகிழ்சுரபண்டலங கேளா *

௨. வாசிக்குமவேளை மீதிலங் கே
    மகிதலத்திலா சண்டலன அரனைப
பூஜிக்குமபல னுலுயாநதந ற
    பொன்னுலாகிய கண்டலன் *

௩. வெகுபணக்கார னுங்குபேரனு ம்
    வேந்தனுமவனைச சாந்தநாம் என்று
மகிமைகொண்டு காவமடைந் து
    வந்தானையாம தாநதனும *

௪. முட்டுப்பயித்தியந் தலைக்கொண டு
    மூடப்புத்தி படிநதானே யந்த
மடடித்தனத்தி னாலேதானவ ன
    மண்டைப்பூச்சி மடிநதானே *

௫. சங்கருஷணா வாஸுதேவரு ந
    தானிருக்கவந்தக கோவி மாருமல
அங்கிருக்கவுஞ சங்கையிலலாம ல
    ஆததுவந்தானையா பாவி *

௬. அநதப்பெணடுகளை யெல்லாம்வட க்
    கானதிக்கினவழிக் கொண்டு செல்ல
வநதடமபணணி யாாபபரித து
    வளைததிழுந்தானது கணடு *

௭. புலியினகைவச மாமபசுக்களை ப்
    போலவேகூவுந் துறையிட்டார் ராம

பலராமகிருஷ்ணு கிருஷ்ணுவெனறநத ப்
பெணடுகளெலலாம முறையிட்டார் *

௮. தஙகளைநாத னெனறுநமபி ன
தாரகுழலாருககோத திட்டார அநதச
சஙகருடனைகை சிககியந கு
தவிககுமபெணகளைபபாரத திட்டார் *

௯. முன்னமேயோட்டங காட்டினாரா ம
மூாததியுஙகிருஷண மூாததியும பின்னும
அனனமீரபயப படாதிரெனற ற
அபயமீநதவைதக கீாததியும் *

௧0. அபயமீநதார மராமரங்களபோ ல்
அஙகையரசசுதா னநதா அநத
உபபருஙகுயய காளதம னை
புறுககிவநதார சதா னநதா *

௧௧. காலனைபபோ லதட்டியேவரு ங்
கணணனராமனைக கணடிட்டான பிததன
போலியுநதன னுயிரபிழைததா . லே
போதுமெனறெணணங கொணடிட்டான *

௧௨. மாரனாவிட டியிரபிழைககலா ம
வாழலாமெனறு மோடினான் அல்லாற
பாதகமவனை விட்டதிலலை யே
பதுமநாபனு மோடினான் *

௧௩. கோவிநதரவன சிரோரததினத்தை க
கொணடுவநதிட வெணணினா பெண்கள
காவநதாகவே யிஙஙனேஸ ங்
கருஷணரருள பணணினா *

௧௪. சீஙகெஙகேசஙக ருடஙெட்ட ம்
எடுககினறுனென றாததினா ஐயா
அஙகஙகெலலா மெசோதைசேய ர
அதட்டிககொணடு துரததினா *

௧௫. துஷ்டனுகிய சஙகருட னை
ஸவாமிகிருஷண னுங கிட்டினா கையின
முஷ்டிபாததா லவனசிரஸ ஸை
மோதினா முட்டி தட்டினா *

௧௬. தலையுஞசூடா மணியானது ங்
தானேகொணாந் தணணா கையில்
நலகிதியாயக கொடுததாாந த
நநதனாமணி வணணனர் *

௧௭. சங்கசூடகனறன் ஜீவரத்தின ந
தனனையேகொணடா னநதகன இங்கும

அங்கவன்சிரோ ரத்தினந்த — னை
ஆய்ந்துகொண்டானே — நந்தகன் — *

௧௮. சூடாமணி யுடனேசங் — க
சூடனார்தலை — கண்டாரோ — மன்னு
ஏடார்குழற் கோவிமார்களு — ம
இசைந்தானந்தங் — கொண்டாரோ — *

௧௯. ஸௌரமண்டலத் திடையூருக — த்
தோன்றுஞ்சங்க — சூடனை — யரி
பரமண்டலம் பண்ணினார்காணு — ம்
பாரதாகுரு — நாடனை — *

௩௪-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.
கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

௩௫-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

வனமாலி யிரவினிலே யாயர்பாடி
மங்கையரைக் கூடுமவர் பகல்களெல்லாம்
வனமதனிற் செலவவரைப பிரிந்துஙகோவி
மார்களவர் விளையாட்டை மிகவர்ணித்துப்
பனிரண்டு ரெண்டுசுலோ கங்களாகப்
பனிரண்டு வகையாகப பலுக்கிக்கொண்டு
தினமானம் பகலைப்பின னிட்டதாமத்
தியாயந்தா னேழைந்தி னியாயந்தானே.

கோவியர் பகலிற் கண்ணனைப் பிரிந்ததால்வருந்தி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வாருமையா பரிக்ஷித்தே யரிபிருந்தா
வனத்திலே சென்றபக லெல்லாமிங்கே
பாருமவ ருடனறங்கள் மனதுசெல்லப்
பரிந்துமவர் லீலைகளைக கீதம்பாடி
ஆருமந்தக கோவியர்கள் வெகுபிரயாஸத்
தாற்பகலைப பின்னிட்டா ரவாசுலோகச்
சீருமதன் பயனினவர் விரகதாபந்
தெரியலாம் அறிவதெவ ரறியலாமே.

தரு, இராகம்-நீலாம்பரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அங்கமுகுந்தனைப பிரிந்து — நமா
இந்தவிரசத்தை யெபபடிச்சகிப் — போம்
ஆலிபரோ நல்ல கோவியரே.

அநுபல்லவி.

விந்தைசெய்கோ பாலர் வேணுகான லோலர்
நந்தர்க்குமே பாலர் நாதராதி மூலர் (அந்த)

சரணங்கள்.

இடதுகன்னத்தி லிடதுகையினை நாட்டிக் கொண்டும்
இருபுருவமுங் கூத்தாடும்வகை காட்டி *
அடியதரத்தில் வேணுவைவைத்து மீட்டிச் சாமி
யணியணியாக அங்குலிகளைச் சூட்டி *
இன்டயிடையேழு ஸ்வரங்களை நீடி
யிசைக்கின்றராந் திறங்களையே நாடி
இவைதும்விடும்து மாய்க்கொண் டாடி
யெங்கெங்குங்கானத்திற் கானஞ்செய்வ ரோடி (அந்த)

அந்தரத்தில்விமான மீதிற்சொண்டு சேரும் பதிக
ளாகியஸித்தருந் தெய்வபெண்டுகளெல் லோரும் *
வந்துசூழ்ந்துநின்றும் ஹரிவேணுகானச் சீரும் அதின்
மதுரமுமீறிந் தாச்சரியந்தனைச் சேருஞ் *
சிந்தையில்மிக்கவு நாணங்கொண்டு மார
தீரன்மலரம்புக குமனதை நேரப்
பைந்தொடியளகஞ் சோரவுடை சோரப்
பரவசமோக மடைதல்பார்த் தீரா (அந்த)

ஏழைகளேயிந்தத்துக்கத்தைநானினி யென்ன வென்று
எடுத்துரைசெய்வேன் விசித்திரங்களு மின்னந் *
தோழிமார்களேயிவர் திருநாமத்தைச் சொன்ன பேர்க்குஞ்
சுகந்தருமிரதநந்தன் குமாரன்பிர சன்ன *
ஆழியான்மார்பாரஞ் செய்யபிர காசம்
அற்புதமாய்வேணு வாத்தியவுல் லாசஞ்
சூழுந்தலைவணங்கி நன்மந்த சாசந்
துய்யநிலாவீசச் செய்யுமரிஷி கேச (அந்த)

அந்தப்பல்லொளிவு முத்துமாலையது போலும் அல்ல
தரிதிருமார்பின் ரமணகைபபது போலுஞ் *
சுந்தரஆரங்கள் தானேயிவாநகை போலும என்றுஞ்
சொல்லவேலக்ஷ்மி யகலாதமின்னற் போலும் *
கந்தாப்பகந்தர்ப்ப ராகியெங் கெங்கனே
கானம்பண்ணுகி றுரோவங் கங்கனே
இந்தக்கோகுலத்தின் மிருகங்க ளிங்கனே
யெல்லாமோகிபபதைச் சொல்கிறே னங்கனே (அந்த)

இவர்வேணுகானந் தனிலேமனதுல யித்து இந்த
இடம்பசுக்கள்மான் களுமொரு மித்துச் *
செவையாகவந்துகஞ்சக கணணன்ஸமு கத்துக் குள்ளே
திருந்தநின்றுகொண் டதுகளவாயகருட்செ லுத்துங் *

சவளங்கூடமென் றிறக்காமற்பல் விளுல்
கடித்தபடிகண்டத் தடக்கித்தே யாளுல்
இவளவும்சித்தினா கொண்டதைநே ராளுல்
எழுதினசித்திரம் போலும்நின்ற தாளுல் (அந்த)

இதுவுமது.
விருத்தம்.

ஆடகவா டையரிவர்ஸங் கீதங்கேட்டும்
யாரும்மோ கிக்கின்று ரதுவிருக்கப்
பாடகக்காற் பைந்தொடியீர் புவியிலிந்தப்
பசுக்கள்கா ளைகளென்ன மான்களென்ன
மூடமிரு கங்களிது கூடக்கண்ணன்
முரலிகா னத்திலே மோகங்கொள்ள
நாடகமா டும்அவனைப் பிரிந்திருந்தோம்
நங்கைமா ரேகலசக் கொங்கைமாரே.

திபதை, இராகம்-வஸந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.
கண்ணிகள்.

க. மயிலிறகின்கொத் துடனேநரீசங்கப் பொடி கிருஷ்ணன்
மாந்தளிராலும்அலங் காரங்கொண்டப் படி *
ஒயிலாய்மல்லாகளேப பரியாசங் கொண்டு ராம
னுடன்கூடவாயரெல்லாஞ் சூழ்ந்திடக் கண்டு *

உ. பிருந்தாவனத்திற்புல்லாங் குழல்வாசிக்கும் போது பசுக்கள்
பேரைக்கிருஷ்ணன்சொல்லிச்சொல்லியழைக்கும் போது *
அந்தச்சங்கீதத்தைக் கேட்டும்ஆறெல்லா மோட்டம் நின்ற
தரிகிருஷ்ணன்பாதார விந்தது ளிமேல் நாட்டம் *

ங. காற்றுவதுகொண்டு வந்துநம்மேல்வீ சாதா இந்தக்
கண்ணன்பாததூளி யென்றேயெணிவிண்டு ராதா *
ஆற்றுநீருமோடாமல் நின்றதுநிச்சய மேலும் பாங்கி
யந்தநதிகளவெகு புண்ணியமபண்ணுதிருந் தாலும் *

ச. நம்மையெல்லாம்போலே நதிகளுமெண்ணங் கொண்டு நிற்கும்
நம்மைப்பாரும்ஆயர் பாடிமின்னுரே கண்டு *
சொம்மைமுலையீர்நாமும் ஹரிபாததது ளிப்படிக் கிடைக்க
கோரிக்கண்ணீர்ததும்ப நிறகும்வகையே தெப்படி *

ரு. அப்படியேநதிகள் நின்றபோதுமலை யென்னும் வியாஜம்
ஆகக்கண்ணீர்ததும்ப நிற்கும்அதனைநீர் பன்னும *
இபபடியசேதனங்க ளான வாறெலாம் நிற்க
இசைகண்ணனைப்பிரிந்த விரகமென்ன கூறலாம் *

இதுவுமது.
விருத்தம.

புலவர்களாங் தேவர்களுந் தேவிமாரும்
புதுமையிது வென்றுசகண்டு மோகங்கொள்ளப்

புலையருந்து மிருகங்கள் கூடமோகம்
பூண்டதனை முன்னமே புகன்றதாமே
நலமினங்கே ளசேதனங்க ளாகியோடும்
நதிகளெலலாங் கதியடங்கி நிற்குமாகிற்
சொலுவதென வினிமுகுந்தன் வேணுகானச்
சுவைகண்டொழுசரத்து ரவைகண்டோ.

முளைப்பாட்டு.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஆதிபுருஷர்பகவான் அழியாதவைசுவரிய ர்
வேதமுதலானவர்போல் விளங்குமிந்தக்கண்ணன டி

உ. கண்ணனுடன்சஞ்சரிக்குங் கடவுளர்போலிடையர டி
வண்ணவண்ணமாய்ப்பாங்கர் வாணிக்கின்றபலசா லி

௩. பலராமன்றனைவரிவர் பைந்தொடியசோதைமைந்த ர்
மலையிடத்தும்வனங்களிலும் வனமாலிசஞ்சரிப்பா ர்

௪. சஞ்சரித்துக்கொண்டுகிருஷ்ண னாமிவேணுகானஞ்செய்வா ர்
பஞ்சமத்தைப்பலுககியங்கே பசக்களையுங்கூப்பிடுவா ர்

௫. கூப்பிடவேவனத்திலுள்ள கொடிகளுடன்மரங்களெல்லா ந்
தாற்பரியங்கொண்டதுகள் தங்களுக்குள்ளேயிருக்கு ம்

௬. இருக்கும்விஷ்ணுதனையுலகி லெங்குமறிவிப்பதுபோ ல்
மருக்கமழுமலர்கள்கனி வர்க்கங்களின்பாரத்தி ல்

௭. பாரத்தினல்வளைந்திருக்கும் பருங்களையாந்தலைவணங் கி
தாரணியில்நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷமடைந்ததெ ன

௮. அடைந்ததெனத்தேன்சொரிந்து மானந்தங்கொண்டுநிற்கு ம்
படர்ந்துதுகளிடத்தினிலும் பகவானும்நிறைந்திருப்பா ர்

௯. நிறைந்திருப்பாரென்பதற்கு நீலமேகவண்ணரவ ர்
சிறந்தவேணுகானமெனுந் தேனைச்சொரிவதுபோ லே

௰. சொரிவதுபோற்றேன்மாரி சொரிந்துமந்தக்கொடிமரங்க ள்
நிரைநிரையாய்க்கனிவகைகள் நிறைந்திருக்குமெங்கெங்கு ம்

க. எங்கெங்குமிநைந்திருப்ப தென்பதற்கீதடையாள ம்
பங்கயக்கண்ணன்கீதப் பாட்டுடன்மேளதாள ம்

உ. அங்கனையமரங்கொடியும் ஆனந்தம்பிறக்கவைக்கு ஞ்
சங்கீதஸாமியையாந்தாம் பிரிந்தெப்படிசகிக்கு ம்

இதுவுமது.

வெண்பா.

துட்டமிரு கங்களெல்லாஞ் சூழ்ந்து மயங்கிநிற்கும்
பட்டமர முந்தழைத்துப் பால்வடியுஞ்—சிட்டரன்பு

பூணும் எசோதைமைந்தன் பூஞ்சோலை மீதிருந்து
வேணுநா தம்பலுக்க வே.

கிளிப்பாட்டு.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

அழகுள்ளபுருஷர்க்கெல்லாந் திலகராய்த் தொட்டுச் செங்கண்
அச்சுதரும்நெற்றி மீதுதிலகமு மிட்டு *
மழைநிறத்தார்மாரி லணிந்தவன மாலை யதின்
மதுவுந்திவ்வியவாசனை யாநிருந்துமாய் மாலை *

௨. மதுவையுண்டுமதங்கொண்டு வண்டுகள் கூடும் ஹரி
வாசிக்கும்புல்லாங்குழற்குச் சரியாகப் பாடும் *
அதையுமாதரவாய்ச் சேர்ப்பதென்பதறி யீரோ கிருஷ்ணன்
அடவிகளிலெங்கெங் கெல்லாங்கானஞ்செய் வாரோ *

௩. அங்கங்கோடைகளி லிருக்கும்ஸாரஸ முந்த வின்னம்
அனனபக்ஷிமுதலான பக்ஷிக ளாநதச் *
சங்கீதத்திலிழுக்கும் மனிதுள்ள தாகிக் கண்ணன்
ஸமுகஞ்சேர்ந்துவேணுகான நதியிலே மூழ்கி *

௪. கண்களைமூடிக்கொண்டு மவுனஞ் சாதிக்கும் அந்தக்
கண்ணன்றியானம்வந்த தந்தபபக்ஷி ஜாதகமும *
இங்குவிட்டெங்குதான பறவைதானிருந் தாலும் இருந்த
இடத்தும்ஹரியைத்தியானஞ்செய்யுதெதிகளைப்போலும் *

௫. ஏந்திழையீர்பக்ஷி களுங்கூட மனது லயிக்க
இசைக்குமரியைபபிரிந்த நமக்கென்ன தனது *
மாந்தளிரின்மேனியாரோ யெங்குங் கல்லலாம் இந்த
மன்மதன்வாளிகளுங் கையென்ன சொல்லலாம் *

இதுவுமது.

கலித்துறை.

அண்டருமண்டலத் துண்டாமிருகமும் ஆறுகளும்
வண்டுகள்சூழும் பிருந்தாவனத்து மரங்கொடிகள
அண்டஜமாகிய பக்ஷிகள்கூடவு மானந்திக்க
விண்டுவிண்டைக்கொண்டு தானங்களபேசுவன் மெல்லியலே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி,

என்னசொல்வேனடி யெழில்மின்னரசிகா ள்
இவ்விரகத்தை நானே.

அநுபல்லவி.

என்னசொல்வேன்குணஸம் பன்னநாதகுமார ன்
தன்னைப்பிரிந்துகாமச் சன்னதங்கொண்டதைநா ன (என்ன)

சரணங்கள்.

௧. நாட்டும்ராமனுங்கூட நல்லஆயருங்கொண் டாடக்
,கர்ட்டுப்பூமுத்துக் காதுகளிலும் ஆடக்
கோட்டுமலையடியிற் கூடிக்கண்ணனும் வேணுப்
பாட்டுநாதப்பிர்ம்மமாய்ப் பலுக்கலெவர்க்குந் தோணும் (என்ன)

௨. நலபெரியோனாமிஞ்சி நடக்கலாகாதென் றஞ்சிச்
சொலுமேகங்களுங்கிருஷ்ண ஸ்வாமிபாடுங்கு றிஞ்சி
நிலைக்குச்சரியாய்க்கிட்ட நின்றுசுருதி கூட்டின
தலதுயர்ந்தகர்ச்சனே யரிபாலெங்கே காட்டின (என்ன)

௩. உலகதாபத்தைநீக்கும் உண்மையிருவர்க் கேற்கும்
நலமதனலேகிருஷ்ணன்'நண்பாமேகங்கள் நோக்கும்
ஜலஜாக்ஷர்கானத்துக்குச் சரியாய்க்கர்ச்சித்து வாஸம்
மலரும்பனித்துளியும் வருஷித்ததேயுல் லாஸம் (என்ன)

௪. மேகமந்தாரந்தானே வியாஜமொன்றுசொல் வேனோ
யேகச்சத்திராதிபதி யெதுநாயகற்கு மானோ
கோகனகமேமுகில்குடைபிடித்தது டந்தைப்
பாகுமொழியெசோதை பாலன்செய்திடும் விந்தை (என்ன)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மனிதர்பாடவும் வாழ்வுளோர்கள் மயங்கும்வாறெனை அன்னமே
வனவிலங்கு மயங்குமாகதி மாறுமோடியிவ் வாறெலாங்
கனமரங்கள் கொடியக்குயோபுள காங்கிதங்கள் கதிப்பதே
கண்ணன்வேயிசை பறவைகட்கும காஸமாதிகள் காட்டுதே
பனுவதென்னடி வானிலங்கு பரக்குமேகமுன் னிறக்கவும்
பனிமலர்கள் சொரிந்துபாலிசை பாடவுஞ்சுருதி கூடியே
தனதுகொண்டு குடைபிடிக்குது தையலெயிது மெய்யலோ
ஸாமியங்கவ னைப்பிரிந்து ஸகிக்குமோடி சகிப்பெணே.

கோவியர் கண்ணன் பிரிவின்றுயரை யெசோதைக்குரைத்தல்.

வெண்பா.

ஒருவர்க் கொருவரிந்த வுண்மைகளைச் சொல்லி
வருவரந்தக் கோவி மார்கள்—ஹரியனையாம்
எத்தேச முஞ்சொல் லெசோதைக் குரைப்பர்பரி
கூஷித்தே யிதைதவைநெஞ் சில்.

தரு, இராகம்-பரசு, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பதிவிரதாசிரோமணியெ சோதே யுன்றன்
பாலகிருஷ்ணனைப்பிரிந்த தெம்மாலேசொல்லொணு தே *

அநுபல்லவி.

மதுரஞ்சொரியும் வேணுவை மூட்டியே
மன்மதன்கையினி லெங்களைக் காட்டியே

சதுரனுன்மைந்தன் செய்கிற லூட்டியே
தாறுருடன்சொல்லு வோமெம்பி ராட்டியே (பதி)

சரணங்கள்.

௧. கோவர்வினை யாட்டினைப்பா ராட்டி யந்தக்
கோவிந்தன்முரலிவாத் தியத்தைச்சுருதி கூட்டி *
கோவைக்கனி யதரத்திலே (நாட்டிக்கிருஷ்ணன்
கூடியிசைவாசிககுமபோதென்னசொல்வேன்குட்டி *
யேவரிசையாய் நிஷாதரிஷ பாதி
யேழுஸ்வரங்களி னுலாபனை நீதி
மேவுமந்திரம் மத்திமதரா ஜாதி
மெலுக்கிக் குலுககிப பலுக்கிற சேதி (பதி)

௨. புவியிலுன்றன்மை மந்தனிசைச் சங்கீ தத்திற
புரந்தரனுஞ்சருவ ருடன்பிரமருமி ணங்கிக் *
கவிகளெல்லாந தலைசுறறிம யங்கி யெங்கள
கண்ணனுடஅபூருவ ராகங்களைச் சங்கித் *
திவலைகயென்றறி யாமையு மாகிச்க
வீசுவராதிக ளெல்லாந்தானே மோகிக்க
அவரைப்பிரிந்துமேசிரு வாகிக்க
லாகுமோமோகன தேகி யூகிக்கப (பதி)

௩. தேவலோகப்பெண்க ளோபிர மிக்க இந்தத்
திண்புவியினமிருகங் களின்சிந்தையைம யகக *
காவல்கொண சி நதிகுளமபோல் நிறகப் பிருந்தா
ரண்ணியத்திறகொடிகளுடன் மரமும்ஆனந் திககக *
கூவம்பறவைக ளுந்தியா னிககவே
கொணடல்களுநின்று குடைபி டிககவே
கோவிந்தனிப படியிசைகு லுககவே
குமாரஸமான மமாப லுககவே (பதி)

கண்ணன் பவனிவருவதைக் கோவியர் புகழ்ந்துரைத்தல்.

வெண்பா.

இப்படியெ சோதையைப்பார்த் தேநதிழையார் கோவியர்கள்
மைப்படிந்த மேனியனை வாணித்தும்—அறபுதமாயக
கணணன பவனிவரக் கணடொரு வாகொருவா
எண்ணியுரை செய்திடுவா ரே.

தரு, இராகம்-பன்னுகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சகியேயிநத விரகஞ்சகிககு மோடி கிருஷ்ண
ஸாமிமனதில் நம்மைமவகிககுமோடி

அநுபல்லவி.

அகிகாளியன்மீதி லேறியாடியசச்சி
தானந்தகரவேனு கானனைநாடிய (சகி)

சரணங்கள்.

துவஜரேகைவச்சிர ரேகைபத்ம ரேகை யின்னுஞ்
சொல்கிறேன்கோவிமார்க ளேயங்குச ரேகை *
இசையுமடையாள மாமிந்த ரேகை யுள்ள
இருபாதங்களைப் பிடித்தோமே தோகை யரே (சகி)

பசுவின்குளப்படி பதிந்து பூமி யெங்கும்
பள்ளமாயிருப்பதை முகுந்த ஸாமி *
நிசமாய்மதயானை போலநடந்து நேமி பள்ளம்
நிரவச்சேவடிவைக்கக் கண்டோமே காமி களே (சகி)

கோதைமார்களே கிருஷ்ணன்வேணு கானம் பண்ணிக்
கொண்டுவரும்போது நாம்பார்க்க லானம் *
வீதியில்வந்து நின்றும்ஆனைத் தியானஞ் செய்தோம்
மின்னரேயென்னிடஞ் சொல்லும் நிதானந் தான் (சகி)

உல்லாஸமந்தகாஸங் கடைக்கண பார்வை கிருஷ்ணன்
உச்சிதத்திருமுக மண்டலச் சேர்வை *
எல்லோருங்கண்ணன் நிர்மானங்கள் தீர்வை கண்டும்
இதையமவர்பார்வைக கற்பித்தோமே கோர்வை யாய் (சகி)

மாலைமாலை யழகுகண்டு சேர நாமும்
மரம்போலேநின்றிடத்தே நின்று தீர *
சேலைநெகிழ்ந் தளகபாரஞ் சோர ஒன்றுந்
தெரியாமல்மோக மாகினோமே யார நியார் (சகி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அடிகோவிமாரே யரியவர்பசக்க ளதனையேசேர்க்கிற நிமித்தம்
அணிந்திடுகோர்வை மணிகளினிறைசை யாதபசுக்களையெலாங் கூட்டிக்
கடிகமழ்துளப மாலையுந்தரித்துங் கையதுசேரமுன்மேல் வைத்துங்
கனவிளையாடி வேணுவைபபலுக்குங் கானவோசைகளினால் மயங்கிக்
குடிசையினிசை புருஷரின்காதற் குட்டமள்வாஞ்சையும் விடுக்
கோவிமாரான வெம்மனோபோலக் குணக்கடலாகிய கண்ணன்
இடமெனவருமான் பேடுகட்கெல்லா மிப்படியொழிவது பிறக்க
இசைசெலுத்துவனைப் பிரிந்துவிரக மென்னடியென்னடி மின்னே.

கண்ணன் எமுனாநதியில் நடத்தும் லீலையைக்
கோவியர் எசோதைக்குரைத்தல்.

கலித்துறை.

சாலையுமுச்சியு மன்னேநறவு கமழ்பிருந்தைச்
சோலையிலேவிளை யாடிப்பசுபருஞ் சூழ்ந்திடவே
வேலையிற்கண்டுயில் வான்செயும்லீலை விளம்புமின்னார்
மாலையிற்காளிந்தி யாடலெசோதைக்கு வர்ணிப்பரே.

தரு, இராகம்-காபி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

எமுநாநதியிலே யமநான்கண்டபடி
யென்னசொல்வேனகிருஷ்ண லீலை.

அநுபல்லவி.

அமராதிகளெல்லோரையு மயக்கிடுபாலனை
அதிமதுரவேணு கான லோலனை (எமு)

சரணங்கள்.

௧. கோபிமார்களெல்லாம் மிகுந்தஆனந்தகர ங்
கொண்டுபாககச் சரித்துக்
கோவிந்தனிடையாகள் சூழநடுவில்நின் று
குருககத்திமாலை தரித்து
ஆவிபொருளுடலு மீந்துதன்னையடைந் த
அன்பாககருளை விரித்துத்
தேவையானதெல்லாந் தநதருளவாணைநாங்க ள
செபபுவதே னுச்சரித்து
தேவஸ்வரூபரிவ ருன்பிள்ளையென்பர் பலர்
திவ்வியநநதகுமார னெனபாாகளபலா பலா
யாவருமிபபடிகருத கொணடாடுவாாபிர பலா
இவாக்கிணையெவா சொல்லுரு சகலகலாவல் லவா (எமு)

௨. அலைமிகுங்காளிநதியி லரிதிருவிளையா ட
அவாககனுகூலந தொடுத்தே
மலையநதனிறசநதனச் சோலையிலேபடிந் து
வருதெனறலதும அடுததே
குலவுமிவாமாாபினசந் தனத்தும்படிந்துகு மு
குமென்றுங்குளிாசசி கொடுத்தே
சலெனறுமெள்ளவீசவு மிடையர்பசுககளெல்லா ந
தாபஙகளையும விடுத்தே
கலகலென்றுகடடியங் கூறிமிசுத் துதிககக்
கந்தருவாகளகீத வாத்தியங்களுரு முழககக்
மலாசொரிநதுமஅாசசிததுந் துதித்துத்தி யாஙிகக
வருமுன்குமாரனுட மகிமையெனன சொலிகக (எமு)

௩. மெல்லியலுன்மைநதனைக் காணுதபகலெல்லா ம்
மெயயுகமொருவி ஞடி
எல்லையிலலாதவடி வழகரவர்முக மே
யிநதுகபோலங்க ளுடி
வல்லமைகளையெல்லா மறிந்திருககிறேமல் லோ
மாதரசேநாமு ளுடி
அல்லல்தவிர்ககுமந்த முகுநதனுக்கடிமைசெ ய்
யாதஜன்மநதானென் னடி
கல்லுமலையைக்கூடக் கரைக்குதேயவர் வேணு
கானமெங்களுககெல்லா மிதைவிடவென்ன வேணுஞ்

சொல்லுமெசோதையம்மா வுமக்குமனதிற் றோணுஞ்
சுவாமியுன்மைந்தராகப் பாக்கியம்பெற்றீரோ காணும் (௭௫)

கண்ணன் எழுநாதியினின்றும் வருவதைக் கோவியர் புகழ்ந்துரைத்தல்.

கலித்துறை.

மார்த்தாண்டமூர்த்தியும் மேற்கடல்செல்வதின் மஞ்சவெயில்
பார்த்தாண்டவனெழு நாதிநின்றும் பவனிவர
மோர்த்தாண்டவஞ்செய்யுங் கோவியர்தங்களின் வீதிநின்றும்
ஆர்த்தாண்டரினையவர் ணிப்பதுகேளு மரசரசே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, மிச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. இந்தக்கோகுலத்தி லுள்ளவிடையர்
இடைச்சிகளபசுககளைத் தொடுத்து இவ்வை
குந்தநாதாதானே ரக்ஷிக்கவேண்டியே
சோவர்த்தனமலையை யெடுத்து *

௨. குடைபிடித்து மழையைத்தடுத்திந்தக்
குலிசபாணியைச் சிக்ஷித்தவர் ஏதுந்
தடையில்லாமலே நம்மையெல்லாமுகுந்தன்
தடுத்தாட்கொண்டி ரக்ஷித்தவர் *

௩. இந்தக்கண்ணன்வரும் வழியிற்பிரமாதி
யிமையவர்ந்த நாளையிலே கண்டு
வந்திகருஞ்சரனை விந்தமுள்ளவர்
வருஞ்சாயங்கால வேளையிலே *

௪. ஆவினங்களையொரு மித்துமோட்டிக்கொண்
டாயர்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவரக் கிருஷ்ணன்
மாவலவனவன் கீர்த்தியைக்சொண்டாடி
மற்றுமவர்தான புகழ்ந்துவர *

௫. மாதரசேயிவர் வேணுகானம்பண்ணி
வருமபோது துய்யமாலை யெல்லாந் தானே
கோதுளிபடிந்து மிருப்பதைநாமுங்
கொண்டுவர்ணிப்பதுசொன்ன சொல்லாம் *

௬. வனத்திற்பசுவின் பின்னலைந்துமேனி
வாடியிருந்தாலுங் கண்களுக்கு இன்னம்
மனதுக்குமிக வானந்தமுண்டாகும்
வகைதெரியுமே யுங்களுக்குக் *

௭. காந்தியுள்ளதிவ்விய மங்களமூர்த்தியாங்
கண்ணன்வரக்காணக்கண் படைக்கும் நல்ல
ஏந்திழைமாதகளே யினிநமகெல்லாம்
எண்ணியபலனிங்கே கிடைக்கும் *

௪. நமக்கெல்லாமிவ ராசீர்வதிப்ப தை
நாடியேதேவகி வயிற்றிலே யிப்போ
சமக்கலாகியும் வந்தவரிவ ரோ
துய்யமுழுமதி சயத்திலே *

௫. இப்படியாகவே கோவியரெல்லா ம்
எடுத்துரைசெய்கின்ற அங்கனை நாமும்
எப்படிப்பிரிந்திவ் விரகஞ்சகிப்போ ம்
என்னசொல்லுவீர்பைந் தொடிகளே *

இ து வு ம து.

வெண்பா.

கோவியர்சமீபத்திற் கோவிந்தன் வருவதுகண்
டாவலுடனே யொருத்தி யங்குரைக்கும்—பாவனையைக்
கைக்கிளைப்பெண் ணாசிலபேர் கண்டுசொல்வார் கேள்பார
தக்கிளையே நீபரிக்ஷித் தா.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வஞ்சியரேயிந்த வனமாலி வருவதுபார்
வஞ்சியரேயிந்த வனமாலி

அ நு ப ல் ல வி.

என்சொல்வேன்கொஞ்சம்மதர்த்துச் சுழலுநயனன டி
யிலந்தைச்செங்கனிநிற மேற்கும்வதனன டி (வஞ்சி)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. மாதரசேநமக் குமார் பேந்தி யபி
மானத்தைக்கொடுப்பதினல் மதனதாப சாந்தி *
காதின்மகரகுண் டல காந்தி யரி
கன்னககன்னுடியி லாடியானந்தாறு நீந்தி *
ஆதிமுகச்சந்திரன்பிர காசிச்சயானையைப் போலே
அசைந்தசைந்தாடிவரும் அச்சுதராமநெடு மாலே (வஞ்சி)

௨. இந்தவிடைச்சேரியினி லுள்ள பசு
இடையர்களும்பகலி லுண்டாந்தாபங்களைத் தள்ளச் *
சிந்தைமகிழ்ந்தே யானந்தங் கொள்ள இங்கே
திருமால்வருஞ்சிங்கார மென்னவென்று விள்ள *
அந்தயதுகுலத்திலே யவதரித்தா ரின்றோ
ஆதியிற்கர்க்கமுனியும் நந்தரிடஞ் சொன்றோ (வஞ்சி)

௩. முன்னறிந்த தின்னமொரு பாதை யகோ
மொய்குழலினீ ரறிவீரோகோபிகா கீதை *
அன்னதிலுஞ் சொல்வதந்தக் காதை யிந்த
அவனியிலேயெவரறி யாதிருக்கிறார்சொற் பேதை *
இன்னபடியவதார புருஷகிருஷ்ண ஸாமியே
எப்பொழுதும்பிரியாம லிருக்கவேண்டுங் காமியே (வஞ்சி)

கண்ணனைக்கண்டு கோவியர்கள் ஆனந்த மடைதல்.

விருத்தம்.

தஞ்சமீபத்தில்வந்து சாமியைக்கண்டுமெங்கோர்
பஞ்சடியாளுணர்த்த பானமை யையுணர்த்துணர்த்து
வஞ்சியரிமைட்விடாமல் மாதவமுகுந்தனறன்னை
நெஞ்சினிலெண்ணியெண்ணி நிததியானந்தம்பெற்றார்.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கடவுளர்மிருகம் நதிமரம்பறவை கார்பிரமாதியீ சுரர்கள்
கணணனறனவேனு கானவுல்லாஸ கனநயதேசிகங் கேட்ட
உடனிவையேழு வசையரும்மோக முறுவதுங்கோவிமார் மயஙகும்
உண்மையுமான பேடுகளொழிவு முயாந்தகாள்ந்தியின் மகிழ்வுங்
கூடகடவிரவி செல்லுமவ்வேளை கோகுலவீதியிற் பவனி
கோவிந்தாவரவும அருகினிறகண்டு கோதையாளொருதிசொன் னதுவும்
அடவிமைவபனணி ரண்டெனுமவகையா லரியிடம்மனதுயி ரதனுல்
ஆயர்மஙகையர்கள பகலினுஙகூடி யானநதந்தயிலா டினரே.

௩௫-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம.

௩௬-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ரிட்டனடிபட்டவுட னைரதாசொலாறகஞ்ச னவிராமமாதவர்களை
ஐயவாளகதூதுபிகுமாரரெனவறிந தகரூரனையேவிடின
ருட்டனகுழறகோவி மாருடனவிளையாடு மெல்லேதனிலஙகுவந்து
இடையூறுசெய்சஙக சூடனையடிதத்தவர் முனிபபாலவ்வாயாபாடி
ருட்டுமைரமினுதம முடன்சோந்துமானர்த மனுபவிபபதுடொருமை
யாலெத்ரியாயவருமம அரிஷ்டாஸுரன்றனை யனுபபினுனென்றிசையெனும்
பாருட்டமுவுநாம்லானப தத்தியாயந்தனிற் புகலுமிதுஸ்ரீதரருணா
புலவரோகலவரோ வலவரோயிதையறிவா புணணியமபணணினேரே.

கண்ணனிடம் அரிஷ்டாஸுரன் வரல்.

தரு, இராகம்-தோடி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காளைவந்தானே கஞ்சனுல்முன்னேவப்பட்ட கெட்ட துஷ்ட அரிஷ்டக்
காளைவந்தானே.

அநுபல்லவி.

கேளுமையாபரி க்ஷித்தேயிபபடி க்
கிருஷ்ணனுக்குத்தேவ கந்தருவரெல்லா ம

மேளங்கள்முழக்கிக் கீதங்கள்பாடியு ம
மௌமலாசொரிந்து துதிபபதெணணும ற் (காலை)

சரணங்கள்.

௧. அனுதினம்பிருந்தா வனஙகோவாத்தன ம்
எழுனுநதி ப்ரதே விலை
யாடிவேணுகானம் பண்ணிக்கொணடுமாலு ம
மாலைபபொழுதுதப பாதே *
முனையாயகோகுல வீதியிலேய ரி
பவனிதான்வரு போதே ஜகந
மோகனரூப ரவளைவரககண டு
கோகுலததாரக ஞரதே நனம
கத்துவநகொண்டே கிதிய
உதஸவங் கண்டே யானநதந
கூடியிருபபதை நாடிசசகியாம ற்
குதர்ககவாதி யதறகுவிரோதியாய் க
கோடியாநதகாலை மாடுருவமவ ள
கொட்டிலிலேகள மடடிமூடன ழி (காலை)

௨. பருமலைபோற்ச ரீரமுமற்றத ன
பாங்காகசசொலலுங கருத்தும் உளள
பாவியரிஷடா ஸுரனெனுமஅககா லை
பரவிக்காசசிததுக் குதிததுந் *
தரணிபிளநது நடுஙகவேயி ரு
குளமபுகளா லிடிததும் பினனுந்
தடஙகளெலலாங் கொமபுமுனைகளா லே
தானேபிளககத் தொடுததும பல
சாலிபோல் நோககி வாலை
மேலாகத் தூககிககொணடு
தம்பலங்காட்டியே ரமபமெனனுஞசாதி ச
சத்தததுடனுககிர மிததுககொஞசமூத் தி
ரமபெயதுசாணிகொஞ சமபோடடுககொணடுக ண
ணைககொடடாமலும வெறிககபபாரதுமுட்டா ள் (காலை)

௩. கோடையிடிபோலே காசசிததுமஙகவ ன
குதிபபதாலிடைச் சேரி தன்னிற்
கோவியருமபசுக் களுநடுங்கிற ர்
காபபஙகலங்கினா சாரி *
நாடிசசிலசில காபபங்கணாடந தை
நாட்டுவதெனன அ பாரி யாநத
நல்லவர்காபபஞ சில துவிழுந்த தை
நானெனசொலவேணகோரா கோரி தாம
நன்னூலிற காணும உடகதது
மனனனே கோணுங காபபம

நான்குமாதம்வரை தான்சுமையும்மே வி
ரண்டுவரைகருமே பிண்டமாய்வீழ்வதுவு ம்
ஓங்கதனமேறபிள்ளை யாநகுபிறககுமெ ன்
ற்றுதலுணடேயினி மீதுங்கேளுயந்த க் (காளை)

ஆயர்கள் அரிஷ்டாஸுரனைககண்டு பயந்து
கண்ணனைச சரணமடைதல்.

விருததம.

காளையர்ய் வந்தரிஷ்டா ஸுரனிவவாறு
காசசித்துக குதிததார வாரஞசெய்யும்
வேளையிறகோ விபாபசுககள கருககனாநதும்
விழுநததுகண டிதனகுததது மலையோஅண்ட
கோளஙடுங குஞசதத முகிலோவெனறுங
கூரமையுள கொமபையுஙகன டோடியெம்மை
ஆளயா வெனபபசுகக ளாயரெலலாம
அஞசுவார கண்ணனிடங கெஞசுவாரே.

கண்ணன் அரிஷ்டாசுரனை வதைததல்.

விருததம.

கண்ணனே சுணனே யெமமையெல்லாங்
காவையா கோவிநதா வெனறுரநதப
பணணவனுங கோகுலததுள ளோரேநீவீர
பயபபடா தீரகனெறபயஙகொடுததுந்
துணனெனவே போடிவரு மவவரிட்டா
சுரனைககூப பிடடிழுததே யடிதரநீல
வணணனுட சரிதையிதைக கேடகவேசம
மதஞசெயவார தீவினையை யதஞசெயவாரே.

தரு, இராகம-கலயாணி, ஆதிதாளம.

பலலவி.

வாசுதேவகிருஷ்ணனஅரிட டாசுரககாளையைதர் ம
ராஜனிட்ரதனில விறுறே.

அநுபல்லவி.

ராஜனேசஞசஞசிய போஜனமனதுக்குவி சு
வாசமிகுமஅரிட்டபபி சாசனெனுமூடமா டு
நநதகோகுலததுளளோரபயநதிடுககாபபங்கலங்க
வந்திடககணடாரரிமு குநதாசரிததிரஙகேளு ம் (வாசு)

சரணஙகள.

௧. அட்டாஅஸததேயெஙகே தொட்டாவாட்டாநீயிங் கே
அசகஙிடககமாட்டாப பசுககளிதெனனகூட் டா
ஆழமநீசசுமோயினனம ஏழையிடையரென ன
அறியலசாலியெனற கருவஙகொணடிருகின் ற

அதிதுட்டர்பலங் களையே அடிக்கவும்
இதோவிருக்கிறேனினையேனுனைக்கொல்வேனென ள

றதட்டிப்பாம்புபோலே யிருக்கும்புயங்களையும் நீட்டி
கண்ணனுள்ளங்கையைத்தீட்டி
அந்தஅரிட்டனுக்குக் கோபக்கனலைமிக மூட்டி
வீரவார்த்தைமிகப்பேசி
அழைக்கக்கண்டும்அசுரக் காளைகம்பீரத்தைபபா ராட்டி
இருகுளம்புகளாலும்
அவனிபிளந்திடவே பிடித்சவனகொதிபபெல்லாங் காட்டி
வாலையுயரவுர்தூக்கி

அத்திமேகமண்டலத்திற் சுத்தியாக்கிரமித்தூக்கொண் டு
கத்தினவன்வீராவேசம எதசனையென்றுவாணிப்பே ன்
ஆடிவந்தானசுரகிா மூடனவன்கணணனிடமு ம்
ஓடிவந்தபினனும்பட்ட பாடுகளைக்கேளுமை யா (வாச)

உ. மூடனோடிவந்துவம்பு நீடித்சலைசாய்த்துக்கொம் பு
முனைமுனனிட்டாகாவழி கனசிவபபாகும்வி ழி
முறுக்கிககடைககணணாலே வெறிக்கப்பார்த்தரியா லே
முடிவானிநதிரனேவும இடிபோலேவந்துதாவு ம

முனுக்கிருகொம்பைப்பிடித்து நூறடிமட்டும்
பினுக்குத்திருப்பி யடித்தும் யானையையானை

முடுகியேதள்ளுவதுபோல முகறையினைத் திருகித்
தள்ளஅரிட்டனவிழுநது
முனையாயெழுந்திருந்து கோபாக்கினியானது பெருகிச்
சரீரம்வியாத்துபபெரு
மூச்சுக்களைவிட்டுக்கொண டோடிபபாயவரக்கண் டருகி
லெதுகுலசூடாமணி
முகுந்தரந்தஅசுரக் காளைகொமபைபபிடித்துக் கிறுகி
றெனச்சுறறிமணணிற்றளளி

மூட்டிமுன்காலாலேயீர வேட்டிதுகைககின்றப டி
காடடிததுவைத்தந்தமாட்டினகோட்டைபபிடிங்கிக்கொணடரி ச்
ஓோதியடிககவுமெங்கும் கியாதிபடிக்குமசுர ய (வாச)
சாதிநொடிககவுமிந்த ரீதிபபடிககேவிஜ

௩. துவைத்தடித்திடும்வேளை அவத்தையடைநது கா ளை
சோணிதங்களைககககிச் சாணியுளளதிறக் கி
சொரிநததுநீலாமேலும் விரித்ததுநாலுகாலு ஞ்
சுழன்றுகணணுஞ்ணியிட உழனறுதுனபஙகள்ப ட

தொடுத்துககூற்றதும் வந்தவே காளையெருக்
கொடுத்ததுஞ்சொன்னம்முந்தவே பகடுக்குச்

சோடிதென்றதனுடன் சேர்த்துமஹரனையேரும் பூட்டித்
தெறகினிலுழலாமென று

்டனும் அரிட்டன்மாட்டைக் கெட்டியாய்க்கொன்டானேயெமன் அதற்கொருவிலையில்லை கேட்டி
ந்துதேவர்மலர் சொரிந்துதுதித்துச்சுதி சங்கீதமழைபொழிந்தார் கூட்டிச்
ாமிகண்ணனிப்படிக்கு அரிட்டநிவர்த்திசெய்தார் பரிசிட்சித்துமன்னுகேளு சூட்டிப்

சுந்தரயதுநாயகர் சந்திரகுலசேகரர்
வந்தனஞ்செய்தொண்டர்க்கர விந்தப்பொற்பாதமருள்வார்
துளவலங்கலார்வெண்ணே களவுகொண்டவர்கன்றுல்
விளவெறிந்தமால்புகழ் அளவிலானந்தாரி (வாசு)

இராமகிருஷ்ணர் கோகுலத்தில் விளையாடி யிருத்தல்.

கலித்துறை.

கனதுக்கிறிக்கி முதற்பாக்குவெற்றிலைக் காரரிட்டன்
தனையடித்தேகண்ண னண்ணனுஞ்சேர்ந்துநந் தன்பதிமேல்
அனநடைக்கோவியர் கண்களுக்கேமிக்க வானந்தராய்
மனதுக்கிசைந்த படிவிளையாடினர் மன்னவனே.

நாரதமுனிவர் கஞ்சஇராஜனிடம் வரல்.

கோவலர் சிகாமணியா மரியிவ்வாறு
கோகுலத்தில் விளையாடி யிருக்குநாளிற்
றேவர்களைப் போலுருவம் மூன்றுகாலச்
செயலறிதே வரிஷிநா ரதர்கஞ்சன்பால்
மேவிமித்தி ரன்போலுந் தூதுவந்து
மெய்யுரைசொல் வதுபோலுஞ் சொல்வாரந்த
நாவலனே யன்றிமூ வுலகத்துள்ளும்
ஞானியா ரரிபக்தி நிதானியாமோ.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சா அஞ்சாதிருக்குநெஞ்சா உன்றன்
சூஞ்சானை அறியாயோ வாஞ்சா

அநுபல்லவி.

மஞ்சார்குழற்றேவகி முன்னவ அவள்
வயிற்றெட்டாங்கருப்பம்உன் தென்னவன் அந்த
வகையைநீயறிந்திடா துகைவீசித்திரிகிறுய்
வருவான் வருவான் வருவான்அவனையறி (கஞ்)

சரணங்கள்.

௧. மனமுன்னுகாசவாணி சொனது வுந்தே
வகியெட்டாங்கருப்பத்தா லுனது ஜீவன்
தனையெமன்பிடிக்கவுஞ் சனது பெற்றுய்
சரியேஉன்றனுக்குநான் தனது மிகப்

பின்னுந் தங்கைமைத்துனரைத் தளைகள் பூட்டிப்
பந்தனஞ்செய்துகொண்டு பிள்ளைகள் சில
பிறக்கப்பிறக்க நீயும் பறக்கப்பறக்கவெட்டு ம்
பேயா பேயா பேயா வென்னவுன்புத் தி (கஞ்)

௨. ஆறுபிள்ளை உன்னாலே மாண்டுதே உனக்
கந்தியகாலம்வந்து மூண்டுதே மேலும்
ஊறியேழாங்கர்ப்பமும் பூண்டுதே அது
ரோகிணிபாலுதித்தும் நீண்டுதே அந்தக்
கூறுசொல்லவோதெய்வ விசித்திரம் அவை
கூட்டக்கொண்டுசொல்லோ ரமித்திரம் கொல்லக்
குறுகுது குறுகுது மறலிஉன்பாவி தோ
குருடா குருடா குருடா பிழைக்கமாட்டா ய் (கஞ்)

௩. பெண்பிறந்ததல்லவேபெ ரட்டு இங்கப்
பேதைத்தனத்தைநீவிட்டுக் கட்டு முன்னே
விண்பிறந்தபடியேதான் சொட்டுப் போட்டு
மெய்யே ஆண்பிள்ளையாகப்பிறந் திட்டு தையா
மண்பிறந்தநீயதை வெட்டினால் பின்னும்
வருமோவென்றுன்னையவர் தெட்டினார் உன்னை
வணங்கிவஸுதேவரும் இணங்கியெட்டாம்பிள்ளை யை
மறைத்தார் மறைத்தார் மறைத்தார் நீயறியாம ற் (கஞ்)

௪. வசுதேவர்கோகுலத்தாற் களித்தார் நந்தன்
மனைவியசோதைப்பக்க லொளித்தார் நல்ல
திசைவாயவள்பெண்ணுன்பா லளித்தார் அதை
யேநீகொன்றாயானந்தந் துளித்தார் மனது
நசநசப்பெண்ணென்சோர்ந்த பெண்ணே நீமுன
ஞுடிஅறைந்த காரியம்வெறு மண்ணே இதோ
நந்தகோகுலத்தில வளர்ந்திருக்குதுனக்கு கு
நஞ்சு நஞ்சு நஞ்சு நெஞ்சிலெண்ணுவா ய் (கஞ்)

௫. எசோதைபிள்ளையென்றெங்கும் சொல்லவே கண்ணன்
இருக்கிறானுன்னையவன் வெல்லவே பின்னும்
இசைவாய்த்தேவகிகர்ப்பம் நில்லவே அவன்
எட்டாவதும்மற்றொன்றும் அல்லவே யெடுத்
திசைக்கும்ரோகிணிசேயா யிருப்பன் ராமன்
தேவகிக்கேழாவது கருப்பன் இதைத்
தெளிந்துகொள்ளுமனுக்கு விருந்துசெய்குவாருன்னை த்
தெளிவாய் தெளிவாய் தெளிவாய் அட்டாபோ ஜா (கஞ்)

கஞ்சராஜன் வசுதேவரை வதஞ்செய்யத் தொடங்கல்.

விருத்தம்.

கூச்சமின்றியவிராமன் கண்ணனந்தக்
கோகுலத்து விருந்துகொண்டு மனைகம்பேரா

ராச்சியத்திலதஞசெய்தா ரென்றேகஞ்சன
 நாரதர்சொல லககேட்டுக கோபங்கொண்டு
பாச்சலா மிந்திரிய வசைபனென்றும
 பட்டபடதது வசுதேவன ஙமைவஞசிகக
லாசசுதோ தொலுவனென வீராவேசம
 ஆடிஞன் வாளகைககொண டோடிஞனே.

திபதை, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஜம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அதிகூரமையான கத்தியைஉருவிக கொணடே
 அடடாவசுதேவ னெங்கெங்கென றுவரக சணடே
இதமபோலுமநாரதரும வனைபபாரதது தனனை
 இநதவாசுதேவனாலே யெனன இவ னனை

உ. கொலலுவதோயிவனமுகத்தைபபாரத்தாற றெரியாதா
 கொலையிவனைசசெயதாலுங கொடும்பழி வராதா
வலலவனே அநத ராமகிருஷணரோடிப போவாரா
 வசுதேவனைவிடடு விடுமெனறார்முனி யாவாரா

௩. கட்டாககேட்டும ராமகிருஷ்ணரிரு பேனைக
 காலனறனககெனறறிநது வசுதேவனொன பானா
வெட்டாமலவருடனே தேவகியைப பிடிதது
 விலஙகுதைதது கெட்டி செயதான்கஞசன துடிதுடிதது

கஞ்சராஜன் இராமகிருஷ்ணர்களை வதஞ்செய மல்லர்களுக்குரைத்தல்.

விருததம.

கேளுமையா நாரதருஞ் செனறார்கஞசன
 கேசியசுரனையழைதது ராமமாத
வானையுனறு கொலததககதெனறுமேவி
 மநதிரிகளாடமுட்டிகனசாணூரன
மாணுதரகாயச சலதசலகனையுமடர்னை
 மாவுதகனையுமழைதது வலுமைகாட்டிக
தோளிரணடுந தட்டிகொணடமைசசருசகே
 சொலலுவான அவுணர்களைக கலவுவானே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்

பலலவி

வீரசாணூர முஷடிகாதிகளே
 கோரமலலயுததஞசெயகு வீரோவிருதுபெறறே.

அநுபலலவி.

ஆரடாஉஙகட்கு நேரடாராமகிருஷணர
 பேரொடாதினிமேற பாரடாகோகுலததில

அட்டகாசஞ்செயதே யாடுங குட்டிகளெங்சென்று நாடுங
கொட்டாவிககொளளபபோராமே பொட்டாகபபிசைந்துபோடும (வீர)

சரணங்கள்.

க. நந்தகோகுலத்திலு ளிருந்திடுமேராமகிருஷ்ண ர்
இந்தவசுதேவாதன் மைந்தாகளென்றறிவீ ர்
அந்தவிருவரையும அந்தகராக்கம க்
கந்தனுலேசிதா ணந்தானசெய்யபபட்டது ம
அசரீரிசொலல நேரதாய் முன்னே நிந்தோம
நிசமாயிப்பவும நாரத முனிசொன்னா
அல்லவோபிடித்து மாட்டி மலலாவிளையாட்டை சாட்டிக்
கொலலததகககதாககுஞ் சூட்டி மலலரேமல்லரே கேட்டா (வீர)

உ. இங்கேதானொருமல்ல ரங்கமுயாநதிடுத ம்
பங்களநிறுததிவகு சிஙகாரமானகூட ம
அங்கதனிலேபட்ட ணஙகிராமமீதுளள ஐ
னஙகளுமவநதுகூடி உஙகளயுததமபாககட்டு ம
யானைமாவோட்டி பததிர கேளுநானி
தானிததகூடவி சிததிர வாசலிலே
யானைகுவலயாபீட மானதுமவனாச் சாட
வேனிறுததிகொன்றுபோட வேனினிசசொல்லுவதுணடோடா (வீர)

௩. வசுதேவன்பிள்ளைகளாம பசுமாடுமேயககிகளை க்
கஜமுனனடிககுஞசதுாத தசியிலவிதிபபடித் த
னுசயாகமாரமபிகக விசையாயப்பூசபதியா ய
விசுவேசாவரதரா னசுவாமருததிரனொ ன
மனதினைணணிககை லபிபபத் தருமபடி
கனபசுககளை யவிறபா கஙகொடுகக
மநதிரிகளேகொணடு வாருந தநதிரமிதனில நேரும்
அநதராமகிருஷ்ணா போரும எநதவிதமெனறு பாரும (வீர)

கஞ்சராஜன் இராமகிருஷ்ணாகளை மதுரைககழைததுவருமபடி
அககுரூரரை வேண்டி யுரைததல.

விருததம.

இககுரூ ரனுமான கஞசனமாதி
ரிகளுககுத தரவுசெயது மிபபடிககே
அககுரூ ரனுமான யதுகுலததின
அதிட்டிமையக் கூவியவ ரிரணடுசையுஞ
சிககெனவே பிடித்துககொண டொககாநினற
செயதியைககேள அபிமனனை சேயேயநத
உககிரவ சனததாலே அவனைஜனதனைத
உருட்டிஞைன் தனககநதப பொருட்டினேனே.

தரு, இராகம-அசாவேரி, சாபுதாளம.

பலலவி

ஏதுபுஙகவனே அககுரூரா எனறனுககுநீ
இஷ்டமொனறுசெயததககதககுரூரா ✻

அநுபல்லவி.

சதமாயிதமுள்ளபேர் எனக்கும்மை விடப்போ
சவிட்டினிகளுக்குள்ளே கிடைக்கின்ற கிடைப்போ
சாந்தகுணமது பாந்தமுமதிட ம்
வாய்ந்த இருக்குதே காந்தசினேகித னே (எது).

சரணங்கள்.

௧. என்னன்றுங்காரியத்தை நிறைவேற் றுவதற்கும்
இங்குநீயேவல்லவனொன் றுரவே
மாளுபாவவிபுவா கிறவேன் விக்குவேந்தன்
மாலையாசரிதப்பன் புரவே
தானுநதன்காரியத்தை யெப்படி
சாதித்துக்கொள்கிறானோ அப்படி
நானுன்னைநம்பினேனே யிப்படி
நந்தசோருலதுககென் சொரபடி
நடந்துவலஷ்மிதேவனை பின்னைசனைப பாரும்
ரதத்திலேற்றிகொண்ட டதிசிகரம் வாரும்
தொடாநதுமுபசாரஞ் சொலுவென்தெள் னோருஞ்
சுதணைசாலிதான பதியல்லவோ நீரும (எது)

௨. அந்தவைதுங்கபதிம் தனமயெ சூழ்ந்துதேவர் *
ஆசரிபபதனுக்கு வமையே *
நாதாதியாயர்களெல்லோ பிரவையே மிகககொண்டு
நலபணிவிடைசெய்யுஞ் செம்மையே *
இநதவசுதேவர்க்குப பாலராம்
இருவரங் கிருககிறா கோலராம்
அந்தஅவரமகளுக்க காலராம்
அழைததுவரவே நீரோ மூலராம்,
அந்தகனுமான அவனுக்குரிய கூட
அதிகபலனிநதக குவலயா பீடத்
தாதயில தவிடடுத் தலையிடறிப போடத்
தருணம்துநலல தருணம்அம ராட (எது)

௩. கரிகரியாகமுடிந் தாலும் இடிநோமல்லர்
களைவிட்டடிககச்சொல்வேன் மேலும
இருவரவரடிபட் டாலுங் கருவமிகுந
துடுமவசுதேவனையிப பாலும *
இனியிடுவேனென் றன்கை அசிக்கி
யென்கோபத்தீயைக கொண்டு பொசிக்கி
எரிததுத்தெறித்தி யான்றன பசிக்கு
இசையுமநல்ல அன்னமாய ருசிக்கு
இனமவிட்டின்போஜ தசாருக வொன்னும்
இககுலததுள்ளார்கள இவனுற வென்னும

அவர்களைவோர்களைக் இடுவது பின்னும்
ஆண்மைதனையும்நீர் அறிவீரிதை யுன்னும் (எது)

௪. எங்குநாளைத்தினம் ராச்சியந் தனையும் இங்கேயுள
வேணுமென் தந்தை உக்கிரசேனனையும்
அங்கவன்தம்பி யாந்தேவ கனையும் மற்றுமுள்ள
அனைவர்களையுங் கொன்றே பினையும்

இங்கிப்பூமியில் யாருஞ் சத்துரு
இல்லாமற்செய்குவேன் நீரோ மித்துரு
சங்கப்புலவர்க் கெல்லாம் வித்துரு
தமியேன்சொல்கிறேன் பத்துப் பத்துரு

தனையிலினஞ்சத் துருவிருக்கின் றுரோ
சத்துருக்களிற்சிலா அடிபட்டதாற் பேரோ
சுருதியறிந்தநீ ரினமுஞ்சொல்லு வீரோ
சுத்தமண்டலம்பூமி யெப்படியாச்செய் பீரோ (எது)

௫. ஜராசந்தனென்னுடைய குருக்கள் துவிதனுந்
தயிதனிவர்சகாயம் பெருக்க
பராவுஞ்சம்பராசுரன் வருக்க நரகன
பாணனிவர்களெல்லா மிருக்கத்

திராணிபாரும் இதோ இருக்கிறேன்
தேவவிசுவாசி களையேன் வைக்கிறேன்
நராதிபரை யெல்லா மடிக்கிறேன்
நானேயிப பூமியைப் புசிக்கிறேன்

நல்லஉறுதியா யிதனையெண்ணி நீரும்
ராமகிருஷ்ணரை யிங்கேகொண்டு வாரும்
எல்லாயுதபூசை நடப்பதின் சீரும்
எதுபுரச்சிங்காரம் பார்க்கலாமென் றேரும் (எது)

அக்குரூரர் கஞ்சராஜனுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

இத்திறமா யுதபூஜை நடக்குதிங்கே
எதுபுரமாம் நமதுபட் டணச்சிங்கார
உத்ஸவத்தை யும்பார்க்கும் நிமித்தமென்றே
உரைசெய்தக் கறுப்பன்வெள் ளையனுமிங்கே
வைத்திடுவீர் கொண்டுவந்து மெனவேகஞ்சன்
வசனிக்கக் கேட்டுமந்த வக்குரூரர்
புத்தியினு லாராய்ந்த தீர்மானத்தைப
போதிப்பா ரெடுத்ததுறை சாதிப்பாரோ.

தரு. இராகம்-பரசு, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மரணஞ்சம்பாதிக்கிற வயணம் அதனையேதீர்
மானித்ததுவும்அந்தக் காரணம்

அநுபல்லவி.

திரணமேருவாமேருமே திரணமாமையாபாருமே

கரணந்தப்பினால்மரணமென்னுங் கணக்கதுலகவழக்கங் கண்டீரோ
திரணாவிருத்தன்பிரலம்பசூரியா செய்தியெல்லாம்அறிந்து கொண்டீரோ (மர)

சரணங்கள்.

க. நெடுநாளாகநினைத்தபடி நிறைவுங் காரியம்
நிறைமேருமறபோவதாற் குறைவும் *
முடிவுதொருவர்பங்கல்ல கடினமதனையென்சொல் ல

படியிற்றெய்வச்செயலினாலே பலாபலங்கையிற் சிக்கும்
முடியும்முடியாதெனபதற்கு முன்னேசூசனைகாண்பி விக்கும்(மர)

உ. அந்தராமகிருஷ்ணரிங்கே செலவே நீரும்
அழைப்பிக்கிறதுகாரியம் அலவே *
எந்தஉலகிற்சனங்களுந் தந்தமிஷ்டைவும்மனங்களு ம்

அந்தத்தெய்வகதிகளாலே அடிபட்டிருந்தாலும்மனது நைகிறார்
எந்தக்காரியஞ்செய்துமுடிககலாம என்றும்பினும்பினும்நினைத்துச்செய்கிறார்(மர)

௩. விருதுபேசிககாரியம் முடியுமோ அந்த
விதுரமமறிவுகசூட் படியுமோ *
தரணிபதியேரஞ்சனே வரணிப்பதென்கஞ்ச னே

ஒருவேளையில்நிறைவேறிச்சந்தோஷம் உறுவதுண்டையாமனவ அங்கனே
கருமங்களநினைத்தபடிமுடியாமற் கனதுககபபடுவதுமுண் டிங்கனே (மர)

அக்குரூரா கஞ்சராஜனால் மதுரைக்கு விடைபெறல்.

விருத்தம்.

தேசபதி கஞ்சவுன் சமதபபடிககே
செல்கின்றேனை கோகுலத்துக் சென்றுமிந்த
மோசடியை யறிந்திடுமென் றக்ரூரா
மொழிந்தனுபபிக் கொண்டுதமமா லயத்திற்சென்றார்
ராஜனவன் மந்திரிகளை யுமமுன்னுத்தி
ரவுபபடிசெய் வீரென்ற ரமணைசென்றான்
வாசுதே வன்சரிதை முனிவர்தேடி
வைத்தன்பாற் சொலுவர்பரி க்ஷித்தன்பாலே.

௩௪-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௭-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அச்சுதாசுரன் கேசியையடித்து மாடினதிருவிளை (யாடல்
அதனின்மேலாடு மாடலையெல்லா மருந்தவநாரத முனிவர்
உச்சிதஞானக் கண்ணினாலறிந்து முயாதுதிசெய்யவும் பின்வி
யோமனென்பவனை யடித்ததுமிட்ப வுருக்கொடுவர்தவன் போலே
அச்சுவவுருவாய்க கேசியும்வந்தா னவனுங்கஞ்சனுக் குயிராம்
அன்புசேர்பாங்க னவியையெடுத்தா ரவனுயிரொடுப்பது போலே
இச்செயலமுப்பத் தேழிற்சொல்வ தெனுகுலநாயகன் காதை
யென்றுஸ்ரீதரனா ரொருகுத்துரைசெய்தார் இதையறிந்திடுமினீர் புலவீர்

கண்ணன் கேசியெனும் அசுரனை வதைத்தல்.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேசியெனும்பெரிய வாசிகொள்ளிக்காமட்ட க்
தோசிதனையடித்தா ரேசீதரசுவா மி.

அநுபல்லவி.

வாசிதுளவந்தன்னை நேசிஹரிதயாம் பு
ராசிதமையறியா மோசிகஞ்சனேவலா ல்

வந்தானேஉருவந்தானேபரி யுந்தானேகஞ்சிவந்தானே பெரு
மலையெனவதனுட னிலையெனவிதன்டல ம்
இலையெனகொடுமைக்குத் தலையெனவருமாத க் (கேசி)

சரணங்கள்.

௧. குதிரைஉருவன்வஞ்சன் மதுரா மன்னவன்கஞ்ச ன்
கூட்டாளியவனேவப பாட்டாளிவந்துதாவ க
குளம்பிடிகளினாலும் பிளந்துபூமியைமேலு ங்
குதித்துமனோவேகமாய் அதிரததுவந்துமவேகமாய் க்
கொடுஞ்சடைகாற்றுமோத விடுஞ்சேனைகாசவீ து
கோலிவிமான ராசி மூலைக்குமூலைவீசி க்
குலவையிடுதல்மிஞ்ச வுலகங்கள்ஒங்குமஞ்ச க்

கொண்டுவால்மயி ராலே மேகங்களை
அணையடிசசுழற்றி மேலே அனுயானித்து
கோவிந்தயா நிதயே ஹரிஹரி
ஆவிநதிவங்கள் கதியே யெனநம்புங்

கோகுலத்துள்ளவாயர் ஆகுலங்கொள்ளச்சாய க்
கொண்டைமுடித்தவனைக கண்டையடித்தவனை க்
கொலுவேனென்றுவந்தானே வலுவாய்வந்தடர்ந்தா னே

கொட்டம்பிடுதல் பார்த்தார் பகவானும்
அட்டகாஸஞ்செய் தேர்த்தார் நாதமுஞ்செய்து

கோடா அடடா சிசீ யெனாதுகிட்ட
வாடா அசுர கேசீ யென்றுசிங்கம்போற்

கூவுதலதுகேட்டுக் கேசியுங்கண்ணன் முனங்
கொண்டுவேகமாய்வந்து முகத்திலே கனங்
கோவேபானம்பண்ணுவன் போலேவந்தான் வயனங்
கொண்டிடக்கேளுமவன் செய்கையாவையும் மனங்

கொண்டானே வேண்ணை யுண்டானே மறை
கண்டானே மலர்ப் பெண்டானே வளர்

குவிமுலைதழையமருவுமுரமுராரிபு அவிரொளிமணிமவுலிவிதுகுலமணியுங்(கே)

௨. மாயைமிகுந்துகண்டு வாயைப்பிளந்துகொண்டு
மலைபோலேபரிரூபன் சொலவொன்றுஅதிகோபன்
மற்றும்பொருமைக்காரன் மெத்தத்தீரமைக்காரன்
வருபவநாசனனை அரவிந்தலோசனனை
மாலையறிந்துமெய்யா காலாலெறிந்தானையா
மறுத்துஞ்சொல்வேன்பரி யெறிக்குத்தப்பினரி
வண்டனோதுங்கல்லாத சண்டவேகன்பொல்லாத

மட்டியிப்படி யெறியவே அசோகஜநந்
தெட்டிஞராதா ரறியவே மின்னுமெந்த
வாசியைநாலு காலும் வாரிச்சுற்றி
வீசினார்ஸாமி மாலுங் கோபத்திவ்

வாரவன்தேகபாரம் நூறுவிற்கடைதூர
வாய்விழவெறிநதாரே போய்விழவெறிந்தாரே
வழற்றிக்கருடன்பாம்பைச் சுழற்றியெறியும்வீம்பை

மடக்கியதரி யெறியே மூர்ச்சையாகி
மடகேசியாந்துக் கிறியே விழுந்தனன்
மனந்தெளிந்தெழுந்து யர்ந்தான அதிகமாய்ச்
சினந்துவாய்பிளந்து வந்தான விழுங்கிடு

வான்போலேகண்ணனுக்கும் எதிராகப் பகைத்தானே
வனமாலியதுகண்டு வாய்திறந்து நகைத்தானே
வானமீதிலுள்ளவரி தென்னவென்று மிகைத்தானே
மனதும்புழுங்ககோபக் கனல்கொண்டு தகைத்தானே

மாயாவி யவ னேயாவி விடக்
காயாவின்மலர்ச் சாயாவிண்டு வும்

மதகரியொடுபொரு விதநரவரியினு ளிதமதிலுடனுயிர் சததளநயனனுங்(கேசி)

௩. பகைத்தகேசியைக்கண்ணன் நகைத்தந்நீலவண்ணன்
பரிரூபனுஉகர வெரிகண்ணன்வாய்க்குளச்சக்கர
பாணியிடதுகையை ஊணிவிட்டந்தக்கையைப்
பருக்கப்பண்ணியபோது திருக்குபபரிவாய்மீது
பரகல்கோட்டுண்டதொரு மிக்கவலைதகிகரும்
பாய்ந்தஉலையிலவரு காய்ந்தயிருப்பின்துரும்
பாண்மையதனைப்போலும ஆண்மைசெலுத்திடாலும்

பரித்தேகமட்டுஞ் சென்றால் அரிகையும்
பருத்தநெப்படி யென்றால மகோதரம
படைத்தவயிறதைப் போலே அரிகையுள
அடைத்துப்பெருத்த தாலே மூச்சுத்தடைப
பட்டுத்திக்குமுக்கிட்டுக் கட்டுக்களெல்லாம்விட்டு ப
பரப்பிக்கால்களைமேலும் நிரப்பவியாத்தப்பாலு ம
பாணிக்கணைகள்சுழன்ற தாணியிட்டுமழுன ற

பாத்திரனவாசிக் கூட்டான விட்டையுடன்
மூத்திரங்களும போட்டான உயிரொமன
பாசத்திறசரி யாசசே இந்தமண
ணைசக்குஉட லாசசே அரிகையுட

பருத்ததிலைகாந்தக் குதிரையுடலம உப்பிப
பழுத்தவெள்ளரிபோலே அலாந்துபோனது செப்பிற
பரக்குமபுகழைவானம பூமியெங்கும நிரப்பிப
பதுமநாபராடிஞ் ரோயாயாபாடி வைப்பிற

பனஞுசமதில முனஞுக நடி
நனஞுக ரீகப பொஞனஞுக முள

பதியெதுபதிநதி பதியொருபதிரகு பதிரதிபதியதி பதிஜயபதிஹரி (கேசி)

கண்ணனை அமரர்கள் துதித்தல.

விருத்தம.

காக்கடிகைப பழந்தினது வெடிப்புபபோலக
காயமவெடித் திடுமசுரக குதிரைக்குளளே
மிக்கவுந்தான பருத்துயித ஞவிகொண்டு
வெளிவந்த தரிகையுங கருவமின்றி
இக்கிரியை யாலவனை யடித்தவறறில
ஏதுமொரு பிரயாச மிலாதுகண்டு
சொர்க்கவம ரருமமலனாச சொரிந்துமாலே
துணையென்றா நாஙகளுந்தம பிணையென்றாரே

கண்ணனிடம நாரதர்சென்று கஞ்சன் கருத்துரைத்தல்.

விருத்தம.

விண்ணவரிப படித்துதிததா பரிக்ஷிததான
வேநதனே கேளுமையா யேலுமநதக
கண்ணனையே அழைப்பிவிந்துக கொலவெணறெணணுங்
கஞசனந்த ரஙகமதை யெல்லாங்காணி
அண்ணனிடங கோளாக்ச சொலலிக்கஞச
வதமுதலாய மேனடக்குங கருமமெலலாம
பண்ணுயாந்த முனியுமரக சியமதாயிப
பாலனபாற சொலலுவாகோ பாலன்பாலே

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அகிலலோகரக்ஷகா அளவில்லாமகிமையுடையே ர்
அரிமறைவில்லாரூபா கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
சகலபூதங்களிலும் நிறைந்தவாசுதேவரு ந்
தாமனைதேவரீராகும் கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௨. சகலபூதமு முற்றிலடையுமகிலவா ச
சவுந்தரராஜபாலே கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
பகவனீர்யது குலதீபராய்வந்தீர் கோ
பாலபிரபுவேஸாமி கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௩. எல்லாம்வல்லவரான வீசனிடத்திலுள் ள
தந்தமகிமைகளை கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
சொலலுமயனிதனை வென்னிடங்கூட்டஅவ் வீ
சுரனானேயெனபீராகிற கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௪. சகத்திலுயிர்களைபபோற் பிரிவாயிருந்தாலுந்நீ ர்
சகலவுயிர்சட்குளளுங் கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
மகத்தாய்விளங்குமபரமாத்துமாநீரேயதற் கு
வருதிஷ்டாந்தஞ்சொலகிறேன கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௫. விறகுக்குளளேயிருக்கும் அங்கியைப்போலேஎங்கு ம்
விளங்குமேகசசோதீரா கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
பொறைசோந்துமனிதன்போல் மறைவாயிருக்கிறநீ ரோ
புததியாதிசாக்ஷிநீ கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௬. பின்னும்பின்னமாமிந்த உலகையெல்லாமுநிந் த
பிரபுவேமகாபுருஷா கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
என்றைறைதேகாதி பரதந்திரஜீவனெல்லா ம
நடத்துமீசுவரானீரே கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௭. இணங்குஞ்சுதந்திரரான பரமாத்மாநீர்மாயாச த்
தியினலேதானேமுனனே கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
குணங்களையுண்டாக்கியுஞ் சகத்தையுண்டாககினீமு க
குணங்களிலேஅய்யா கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௮. இளகும்நெஞ்சர்சத்திய சங்கற்பர்நீருல கை
யிரக்ஷித்துஞ்சங்கரித்துங் கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
விளையாடுகின்றீர்சாமி யபபடிக்கொத்தநீ கோ
விந்தநந்தநந்தனே கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

௯. மலைபோலும்மன்னரொன்று மசுரர்ராக்ஷதர்க ளை
வதைக்கும்நிமித்தமின்னங் கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
உலகின்தாமகசுரையை ரக்ஷிக்கும்நிமித்திய ம்
உமதுஅவதாரங் கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா.

கண்ணனால் நடத்தப்போகிற லீலைகளை நாரதர் அவரிடம் புகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

அவதரித்தீரிங்குமிப்போ குதிரைரூபம்
ஆகவந்த அசுரனையும விளையாட்டாகக
குவலயத்தில் நீரடித்தீர் தெய்வாதீனங்
கோவிந்தா அதனையும்நான் கண்டேன்கண்டேன்
நவநவமாயக் குதிரைமிக வனுமானிக்கும் "
நாதங்கேட் டஞ்சியபோ நடுக்கந்தீர்த்தீர்
கவலைவிண்டார் தேவாமுனி வோர்களெல்லாங்
காணுவே னின்னமின்னங் காணுவேனே.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம.

பல்லவி.

ஏதுநாயககிருஷ்ணா கிருஷ்ணா தெண்டன்கண்டேன்
இனியெல்லாமநான காணப்போறேன் தொண்டன.

அநுபல்லவி.

மதுசூதனநாரணனே மணிவண்ணனே திருவாரண னே
மங்களவுருவ துங்கவச்சுதநர சிங்கது ரங்க (ஏது)

சரணங்கள்.

௧. பாரும்ஒருநொடி நேரமதிற்குஞ் சா
ணூரமுடடிசராம் வீரமல்லரையு ம
நேருமினனமபல சூராகளையுஞ்ச ங்
காரமதுசெய்வீர ஆரியனேசா மி
அனைக்குவலயாபீடம தனையுங்கஞ்சனையு மடிக்கபபோறீர
நானேகாணவுமபோறேன நயமுளளஜயகொடி பிடிக்கபபோறீர
அக்குரூருமழைககவருவாரமதுரைக்குது ரைகசு (ஏது)

௨. அக்குரூரருடன் சிகெனவும்ம து
ரைக்குசசென்றுநீவ தைகிறீர்கஞ்ச னை
மிக்கபாஞசஜனனி யகசருமபா ய
டிககிறீரமுரனை விசகிரமமா லே
யேலெநரகாசுரனுயிர இனமுங்கனமுடன் உண்டுவரப்போறீர
மாலேயிந்திரனைச்சயித்துப பாரிஜாதமலருங் கொண்டுவரபபோறீர
விந்தையாளரர விந்தசரணகோ விந்தமு குந்த (ஏது)

௩. இன்னஞ்சொல்வேன்வீரக கனனிகளையண ம
ணனயமதாயசசெய் யுனனிமித்தமா க
நினனுடபராககிர மனனுடபரி ச
மெனனகொடுத்துநீ ருனனதககல்யாண ம
ஒருமையுடன்செய்யபபோறீர நிருகனையுஞ்சாபவிமோசனம பண்ணுறீர்
பெருமையுடனசமநதகமா மணியுடன்சாமபவதிதனை நண்ணுறீர
பினனைகேளவனுநீர பினனைகேளவயிதைமுனனே சொன்னேன் (ஏது)

௪. உத்தமகாளபு ரத்திலிருக்கு மோ
ருத்தன்வேதியனி மித்தமாகவங் கே
செத்தபிள்ளைகள்பி ழைத்திடவுங்கிரு பை
வைத்தேபவுண்டரக னைத்தான்வதைக்கிறீ ர்
நாடிப்பின்னுங்காசிபுரியில் வருதந்தவக்கிரனை முடிக்கப்போறீர்
வேடிக்கையாய்மகந்தனிலே சிசுபாலனென்பவனை யடிக்கப்போறீர
வீரநாரணது வாரகாபதியா வீரோ நீரோ (எது)

௫. வஞ்சகயாயினந்துவா ரகைமீதிருந்துநீ ர்
மிகுவீரியஞ்செயவீர் சுகமேகாணப்போறே ன்
மகிமேலுமமுடைய புகழானதையன ந்
தகவிராஜனொனுஞ் சுகிதர்பாடுவார்க ள்
துளவமாலையனேகேளும் பூபாரமாயிருக்குமக்ஷோகிணி சேனை
களையுந்தேவரீரர்ச்சுனற்குச சாரதியாயுமடிக்கிறீர்பெரு மானே
காலரூபஅதி மூலவேணுகான லோல கோபால (எது)

௬. ஞானமூர்த்திபர மானந்தசொரூப த்
தானேரக்ஷித்திடு வோனேநித்தியல்லா ந்
தானேநிறைந்திருப் போனேஹரிசெங்க ண
ணேனதுய்யபக வானேநீமோ க
வாஞ்சிநரோசின்சோதியிருல் மாயையில்லாதவரோகுணப்பிர வாகரோ
காஞ்சியிலங்கிடையீசுரராய் யாரும்வணங்கப்பெறுவீர்நீல மேகரோ
காத்தராகும்நீக வுஸதுவாபரணசித்த பிரசித்த (எது)

௭. உனதுமாயையினு லனையபிரபஞ் ச
வினையாமவியாபாரங்க ளினையெல்லாமுண்டாக்கிக்
கனமாயலீலைசெய்கு றனிமித்தமுரு வு
மனிதராயெதுவிட் டினிகுலமென்றுசொ ல்
இந்துகுலதீரந்தரராய் வாதிருக்கிறஉமக்குநமஸ காரம்
பந்தங்களையெல்லாந்தீர்த்துத் தொண்டர்களைரடசிப்பதுன்றனுக்கே பாரம்
டாந்தவமேறறகிட தாநதிரியாடு ரமகாந்த வாய்ந்த (எது)

கண்ணன் வியோமாசுரனை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

சென்னிவணங் கித்துதித்து வந்தித்தம்மால்
தரிசனமா முத்ஸவத்தை யனுபவித்துந்
தன்னிடஞ்சென் றார்முனிவர் பகவானகோவிந்
தருஞ்சமரிற கேசிதனை முனனடித்தா
பன்னுமனபா மிடையருடன் கூடியாயா
பாடிக்குச் சுகங்கொடுத்து மிருந்தாரங்கே
பின்னுமொரு வேஷதா ரிவதஞ்செய்த
பிரசங்கங்கேள் மன்னவரி சங்கனியே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

வருங்கேசி வதத்தின்முன்னுஞ் சங்கசூட
 வதத்துக்கு முன்னமே வியோமனென்னும்
விருதசுர வதையதுமுன் னடந்தபோது
 வேஷதா ரிப்பிரசங்க மதனைச்சொல்வ
துரிமையதாம் மன்னவனே ஆயர்கூட
 உயர்மலைத்தாழ் வரைகளிலா னிரைகள்மேய்த்தும்
பரவுகன நயதேசி கங்களெல்லாம்
 பாடுவார் வேஷம்போட் டாடுவாரே.

நொண்டித்தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்

மாயனொருநாளிடை	ய	ருடன்கூடி
மலைத்தாழ்வரைகளில் நிலைத்தவரு	ஞ்	*
சாயும்பசுக்கள்மேய்த்து	க்	கொண்டுவருந்
தருணத்தில்நிலாயனக் கிரீடையென்னு	ம்	*
வேடம்போட்டுவிளையா	ட	அங்கேசெய்த
விநோதங்களைச்சொல்கிறேன் மனோல்லாச	னே	*
ஆடுகளாகவுஞ்சிலபே	ர	அந்தஆட்டை
அடையவுங்காப்பவரா மிடையர்சில	ர	*
கண்டுமேந்தஆடுகளை	யே	திருடுகிற
கள்ளர்களாகவுஞ்சில ருள்ளபடி	யே	ம் *
கொண்டுபயமின்றியாடினு	ர்	அவ்விடத்தக்
கூட்டத்திலோரசுரன் மேட்டிமைக்கார	ன்	*
மயனென்னும்அசுரனு	ட	மகன்மகா
மாயாவியோமாசுர னேயாமவ	ன்	*
சயவனேரிடையனைப்போ	ல்	வேடங்கொண்டு
கட்டாய்வந்தான்கட்டு முட்டாய்வந்தா	ன்	*
திருட்டுக்குத்துணிந்துவந்தா	ன்	ஆனாவந்து
தெட்டவந்தானெம்பெருமான் கிட்டவந்தா	னே	*
குருட்டுப்பயலைப்பாரு	ங்	கள்ளனென்றுங்
குள்ளனென்றுஞ்சொல்லுமந்த வள்ளலைக்காணு	ள	*
உத்தமவிடையர்களென்னு	ம்	ஆடுகளின்
உளவுகண்டறிந்தவன் களவுகொண்டா	ன்	*
வித்தைகள்மெத்தவுங்காட்டினு	ன்	ஆயரொன்னும்
வெறிகளையொவ்வொன்றாகவே தூறுகிக்குறு	கி	*
அடவில்வெகுஆடுகளெல்லா	ம்	மலைக்குகைய
டைத்துவைத்தானேமாய்கையைச்சுற்றிவைத்தானே		*

கடவுதெரியாமலுமங்	கே	குகைவாசற்
காரனுகளொருமலைப் பாறைவைத்தா	னே	*
அந்தமகாசூரனங்	னே	இப்படிக்கு
ஆடுதிருடுவதென்று கோடிகாட்டி	யே	*
வந்திடையனாந்தாறுபே	ரை	மீதிலைவத்து
மற்றுள்ளோரைக்குகையில டைத்துப்போட்டா	னே	*
அவனுடகாரியங்க	ளை	அறிந்தனர்
அச்சுதர்நல்லவர்களுக் கிச்சைகொடுப்பா	ர்	*
அவர்களுக்குச்சரண்கொடுப்பா	ர்	இங்கிருந்த
ஆயனைக்கொண்டுபோகிய தீயனைக்கண்டா	ர்	*
சிங்கமானதுசெந்நாயை	ப்	பிடிப்பதுபோற்
சிக்கெனப்பிடித்தாரையா சக்கரக்கைய	ர்	*
அங்கவனும்நிசரூபத்	தை	யெடுத்தானே
அத்திரிபோலேதேகமும் மெத்தப்பலவா	ன்	*
விண்ணுணத்திருடனவனு	ங்	தன்னைத்தப்பி
விச்சுக்கொண்டுபிழைக்கவு மிச்சைகொண்டு	மே	*
கண்ணனைத்திமிறினு	னே	அவன்திமிறக்
கண்டாலும்விட்டாரில்லை யென்னண்டர்பிரானு	ங்	*
கையினுலவனைச்சுழற்	றி	அச்சுதருங்
காசினிமேலேயடித்தார் வாசுதேவமா	ல்	*
தூய்யமலர்மாரிபொழிந்	து	ஆகாசத்தில்
துந்துபிமுழக்கித்தேவர் வந்துபார்க்க	வே	*
யேமனைவிமோமனடைந்தா	ன்	கண்ணனவர்
இங்குநின்றுகுகைவாச லங்கனேசென்	று	*
தாமரைக்கரத்தினு	லே	பாறையினைத்
தளளியும்அந்தக்குகையி னுள்ளாயிருந்	த	*
விடையனாவருத்தந்தவிர்த்	து வெளிக்கொணர்ந்து	
ரக்ஷித்தாரொன்றின்வினைபைச் சிக்ஷித்தவ	ரே	*
படியிலப்படிரக்ஷித்தாரை	க்	கண்டுமேகோ
பாலர்கள்வந்தனஞ்செய்து மேலுந்துதித்தா	ர்	*
வானில்விமானருடரா	ளா	தேவர்களும்
வாழ்த்தியும்மிகத்துதித்துப் போற்றிசெய்ய	வே	*
சோனைமுகில்மேனியரியு	ங்	கோகுலத்திற்
சுகமேயிருந்தாரொந்த னகமேவினு	ர்	*

தனனு தனதனனு.

௲எ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

௩௮-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மதுரைதனி லிருந்துகஞ்சன் றூதனுகி
வரும்வழியி லெந்தெந்த வகையக்குரூரர்
மதிதனிலே நினைத்துவந்தா ரோஅவ்வாறு
மனைக்கழைத்து ராமகிருஷ்ண ருபசரித்தார்
குதிரையசு ரனைத்துவா தசியின்காலை
கொன்றவுடன் முனியும்வந்து செல்வியோம
வதைநடந்த மாலையிலாய்ப பாடிமேற்கால்
வைத்திட்டான் சருக்கமுப் பத்தெட்டானே.

அக்குரூரர் கோகுலத்திற்கு செல்லும்வழியிற் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

கரவுடைய நெஞ்சன்வஞ்சக் கஞ்சனேவற்
கண்டுகொண்டா ரிரவிலமம துரையிருந்து
இரவிதேர் கீழ்த்திசைமேல் வரவுங்கண்டா
இரதமேற கோகுலத்தை நோக்கிகொண்டு
வரவுமிந்த வகைதடத்தி லக்குரூரர்
மதியூகி மகாபாக்கிய சாலியன்பாய்ப்
பரவினர் தாமரைககண் ணன்மேல்வைத்த
பக்தியார் வருடபிர சிதகிபாரோ.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேசவன்றரிசனங் கிடைத்தசதேமனதேசு
கிருதமென்னநான் பண்ணின தே.

அநுபல்லவி.

வாசுதேவமுகுந்த வரதானசோ விந்த
ராஜரெனவேவந்த நாராயணனே யந்த (கேச)

சரணங்கள்.

௧. தீர்த்தயாத்திரைகளைச் செய்திருப்போனு மல்ல
திருவாராதானமென்ற சேதியுண்டோ சொலல
பாழ்த்தவயிற்றுககிரை தேடியலைந்த பொல்லாப்
பாமரனுமிந்தப் பதிதனெனக்கு நல்ல (கேச)

௨. சத்திரஞ்சாலைசெய்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தேனு
தக்கவருக்குப்பொருள் சகலமுங் கொடுத்தேனு
உத்தமவிரதஙக ளொன்றுணு மெடுத்தேனு
ஓங்குந்தீருடுவிலே ஒருநாலங் தொடுத்தேனு (கேச)

௩. கோவிந்தனைவேண்டிநான் கோபுரங் கட்டினேனோ
கொடுமைசெய்தேனேயல்லாற குளங்களை வெட்டினேனோ
பூவுந்தியானுக்குநான் பூமாலை கட்டினேனோ
பொய்யுலகமீதென்று போசத்தி லெட்டினேனோ (கேச)

௪. பேணாச்சொல்லிச்சகல பெரும்பிழைக்கின் றோரோ
பெரியோரவர்களமோக்ஷப பேறும்பெறுகின் றோரோ
ஆணைச்சொல்வதுசாக்ஷி யவனிமீதிலுள ளோரோ
அருமையிதனைறெணணுகிறே னடியேன்கண்ணுக்கு நேரோ (கேச)

௫. மாதராணைபொன்னாசை மண்ணாசையதி லாலே
மயங்கியலையுமூட மனிதாக்குடபுவி மேலே
ஜோதிச்சுடராமபிரமம் சொரூபந்தெரிந்தாப போலே
சூத்திரனுக்குவேதச் சொல்லுங்கிடைத்தாப போலே (கேச)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

ஆற்றுவெள்ளங் கொணடுவரும விசையிலங்கே
அநேகதுரும புசனிலொன்று கரையின்மீதாய்
ஏறிடலு முணடதுபோற சிவசோதி
யெமனைகக தள ளாமதிலே யொன்றுதப்பி
மாற்றிமோம் பிறவியினை யதைநேராக
வாய்ககலா மென்றனுகருங் கணணன்சேவை
காற்றழுமபே றவு டசசு சனியேயனடா
நாடுவா ரனுதினநதொண டாடுவாரோ.

தரு, இராகம்-சாரநாமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

தரிசிக்ககடக்கின்றேன நானே இந்தச்
சனமெடுத்ததற்குப பலன்சைகண் டேனே *

சரணங்கள்.

க. வருசித்தாதிகள்ஞான நிலையே யல்லால்
மாதவனபாதசசெநதா மரையைக்காண் கிலையே *
பரிசுத்தஞனெனக வலையே அந்தப்*
பாதங்களைகணடு தெண்டனபண்ணுதென் றலையே * (தரி)

உ. என்றுன்பமெல்லாநதீாநது போச்சு கஞ்ச
னிவனகூடவழைத்தென்னை யேவிச்சொல்லும் பேச்சு *
அந்தககிருஷ்ணன் சேவைக்கு வாச்சு நெஞ்சே
யதிதுஷ்டன்சொன்னசொல் லோரநுக்கிரக மாச்சு * (தரி)

௩. அற்புதர்சானிதுவே யநத அரியே
அவதாரமானகிருஷ்ணன் சரணார விந்த *
வைபபுகழென்றலை நேராய வந்த மூட
மனதேமயங்காதேநீ வருகிறே னிந்த * (தரி)

௪. ஹரிபாதநககாந்தி யாலே பொல்லா
அஞ்ஞானவிருள்நீங்கிப் பிரகாசமென் மேலே *
பெருகிவிளங்கிறேனன் பாலே முனனம்
பெரியோராமம்பரீஷர் முதலானோர் போலே * (தரி)

௫. அயனுதிதேவர்க்கெல்லாம பிடியே நாளும்
அழியாதவைசுவரிய மெனவெண்ணுந் துடியே *
சுயஜோதிரூபர்திரு வடியே யவர்கள்
துதித்துவணங்குமதை மனதேயிப் படியே * (தரி)

௬. சகலபாக்கியங்களுங் கொடுக்குஞ் செழுந்
தாமரைமலராளும் பணிந்தன்பு தொடுக்கும் *
பகருந்தொண்டா முனிவோ ரடுக்கும் ஹரி
பாதமேபிர்மமமென்று தபோநிஷ்ட ரெடுக்குந் * (தரி)

௭. அடர்ந்தமகிமைப்பாதஞ் சொன்னேன் அது
ஆயர்களுடன்கூடப பசுக்களின் பின்னே *
நடந்ததும்வனத்திலே முன்னே ஆதி
நாராயணமுகுந்தா கிருபைதா ெனன்னே * (தரி)

௮. அங்கப்பாதத்திலாசை முற்றித் தங்கள்
அம்புயவரும்புக் கொங்கைகளி லழுத்திக் *
குங்குமங்கள்படியச் சுற்றி வைக்குங்
கோவியாகளெிதான திருவடி நத்தி * (தரி)

இதுவுமது.

கலித்துறை.

மான்களெல்லாம்நம்மை யேவலமாக வருவதினால்
வான்களெல்லாஞ்சொல் முகுந்தன்றிருமுக மண்டலத்தை
நான்காண்பதனுக்கோ ராயமில்லென்றுமன் னுவெண்ணுவார்
மானகாணவரக குரூராசொலவாாதன் மனதிடத்தே.

தரு, இராகம்-பிலகரி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணன்றரிசனமே யென்றன்
கணபடைத்தகனமே *

அநுபல்லவி.

அண்ணனெனும் ராமனுடனேகூடி யே
ஆய்பபாடிமேல்விளையாடு ங் (கண்ண)

சரணங்கள்.

௧. கண்ணாடியேக போலும் நாசி
வணணமுயர்ந்த கோலம் *
நண்ணும்மந்தகாஸம் பண்ணுவதுங்கடை க்
கண்ணின்பாாவையுள்ள புண்ணியமூர்த்தியா ங் (கண்ண)

௨. செக்கச்செந்தா மரையே கண்சா
யக்கொண்டைகார் கிளையே

மிக்கவிளங்கிய அக்கிருஷ்ணசாமி மு
கக்கமலந்தரி சிக்கிறேனென்ன மே (கண்ண)

௩. திருவழகிக் கிருக்கும் இடமாம்
அரிபூபாரஞ் சுருக்குங்
கருத்தினால்விளையாட்டை விரித்துச்செய்யவ வ
தரித்துவந்திருக்கிற நரச்சொரூபமா ன (கண்ண)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

உண்மெத்தி நம்மையெல்லாம் போலக்கண்ணன்
உலகிலே சகலசா ரியமுஞ்செய்து
சொண்டுவரு மனிதரா யிருந்துமிந்தக்
கோகுலத்தி லாயருடன் கூடக்கன்றும்
விண்டுவா யங்கவனைச் சொல்வதென்ன
விதமெனாமுல நெஞ்சமே விளம்பக்கேளொன்
றென்டிசையும் புகழுக்கு ரூராசொலலும்
இதம்பாராய் பாகவதா முதம்பாராயே.

தரு. இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நானென்றஆணவ மில்லாதகிருஷ்ண னை
நாராயணனென்றறி மன மே.

அநுபல்லவி.

ஞானிகளுமறியா நடந்தைநடக்குங் கண்ணன்
மானுபாவாவைகுண்ட வாசிநீலமணி வண்ணன் (நானெ)

சரணங்கள்.

க. காரியகாரணங் களினாலேநம்முடை ய
கண்கட்குமனிதராய்க் காணப்பட்டாலு ம
ஆரியார்மமுடைய பிரகாசத்தினா லே
அஞ்ஞானவிருளைத்தள்ளி அகண்டாகாரனும்மேலு ம் (நானெ)

௨. சமுசாரச்சுழலிலே யகப்படாமலேதஞ்சி ற்
சத்தியினாலே சகலவுயிருக்குள்ளு ந
தமயமாயவிளங்கிற பரபிரம்மமாவாதா னே
தம்முகக்குள்ளேகலந்தா தான்றானெனவேவிள்ளு ம் (நானெ)

௩. தனதுமாயையினாலே உலகைமோகனஞ்செய்து ந்
தான்மோகிக்காமல் வனதருக்களிலேயு ங்
கனமானகோவியாகள வீட்டிலுமவிளையாடி க்
கபடநாடகஞ்செய்கி றானென்றறிவாய்நீயு ம (நானெ)

இதுவுமது.

வெண்பா.

பூ்மனமே கங்காயாம பூவைவிரா வண்ணன்
வாமனமே யாயப்பவிபால மணகொண்டான — டேய்மனமே

மானிடமாய்க் கஞ்சனுமாய் மாலுமாய் நிற்பவனை
மானிடமாய்ச் சொல்லலா மா.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அரிகிருஷ்ணன்கீர்த்தியை வர்ணிக்காதமனி த
ரலங்காரஞ்சவத்தலங்கார ம்.

அநுபல்லவி.

பரிவாகப்பெண்டுபிள்ளை பண்டப சார்த்தத்தைக்
கருதிக்கொண்டுண்டுசுகி காயத்தை யோர்த்ததை (அரி)

சரணங்கள்.

௧. அனையபாவங்களையும் நீக்குங்கண்ணனுடை ய
அவதரிப்புடன்குணங் களையுங்
தனுடநடத்தைசளையுங் கீர்த்தனஞ்செய்துமிந் த
சகலவுலகிற்சீவன் களையுங்
கனமாசப்பிழைத்தும்பிர காசமாய்ப்பரிசுத்த ங்
களாகிப்புண்ணியப்பயிர் விளையும்
அனுக்கிரகஞ்செய்துகனா யேற்றுகிறநிமித்த ம்
அவதரித்தாடுகினரு ரவரோநந்தன் பிளையும் (அரி)

௨. மட்டுமிதமில்லாத ஜீவகோடியைமுக் தி
மார்க்கத்திற்சேர்ப்பதனைத் தேடி
இட்டமிகுதருமக் கரையைக்காக்குநிமிந் த
மெதுகுலத்திற்பிறந்து நாடி
துட்டர்களைவதைதனுத் தேவர்க்கெல்லாஞ்சுகத்தை த்
தொடுத்துககொடுத்துவிளை யாடி
அட்டதிக்குஞ்சொல்லககோ குலத்திலேயிருக்கி ரு
ரமரொலலாஞ்சங்கீத மவர்ககேபாடுரா கூடி (அரி)

௩. பேசும்மூவுலகுக்கு மொருநாயகமாகியு ம்
பெர்தாயும்பெரியோாகள் பொதுவே
மீசுரமாய்வணங்கும் படியாய்க்கண்படைத்தோர்க்கு ம்
மிகவு மானந்தகர மதுவே
வாசமலராளாசைக் கிருக்குமிடமாந்தி ரு
வடிவைத்திருக்கும்அருள் மதுவே
வாசுதேவனாகசாணப் பொழுதுவிடிந்தது ந
மக்குநல்லபொழுதாய் விடிந்தசுதின மதுவே (அரி)

இதுவுமது.

கலித்துறை.

பரிசனமீதருள் செய்தானுமாதிப பரஞ்சுடர்ச்சு
தரிசனங்கொண்ட கருணைகணனைத் தாரணிமேற்
றரிசனங்கண்ட வுடனேயிறங்குவன றேனாவிட்டந
தரிசனகாதி முனிவரெல்லாந்துதி யாண்டவனே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

தரிசனங்காண்பேன் நீலமேற்கிருஷ்ணன்
திருவடி பூண்பேனே

அநுபல்லவி.

தரிசனங்கண்டவுடனே ரோவிட்டிறங்கு வேனே
அரிராமகிருஷ்ணருட வடிதொழுகுவே னே (தரி)

சரணங்கள்.

௧. அரிதீரமயோகிகளகூட வாத்மலாபததை நாடி
திருவுள்ளததிலேதியானஞ் செயயுமபாதத்தைத் தேடி (தரி)

௨. கிட்டாபரருக்கெல்லாம் நிசதரிசனங் காணக்
கிட்டாதஜயராம கேசவமுககல யாண (தரி)

௩. யாகுலநீராத்தன்பாகனை யிரக்ஷிககவென்று நநதன்
கோகுலததாயாகளுடன கூடியாடுங்கோ விந்தன (தரி)

இதுவுமது.

வெணபா.

அச்சுதனைப பொன்னுடை யானைமணி மாபானை
நிசசயனை ஆயபபாடி நின்றவனை—பசசைமுகில
வண்ணனைமேபி ஸாஷ்டாஙக வநதனஞ்செய வேனநீலமேற
கண்ணனைவைககு மேயலாசசெஙகை.

தரு, இராகம்-புன்னுகவராளி, சாபுதாளம்.

பலலவி.

அபயமகொடுககுந்திருககை அஞ்சலென்றுவந்
தசறறுமெனது திருககை *

அநுபல்லவி.

விபுவேயென்றுபணிகு வேனேசனனனு வபபா
சுபகரமெனநீலமேல ஸவாமியகிழநது வைபபா (அப)

சரணஙகள.

௧. ஆநதக்கைகியினிலேமூன றடிமணதானஞ்செ லுத்தி
வநதமூவுலகோந்திரன மகாபலிசசககர வாததி (அப)

௨. சதமகஞ்செய்தவனுஞ் சாமியிடமர்ப பித்த
அதிபுணணியபலமிநதிர னுககவுவனே வைத்த (அப)

௩. கூடிஆடியவந்தக் கோபக்கனனியரா தேகங்
கூடசசெணபகவாசங் கொணடதரிகை பாகம் (அப)

௪. கனமிகுநதமுமுக்ஷுககளுக்கருள்வது மெய்யே
ஜனனமரணபயந் தீர்பபதுமந்தக கையயே (அப)

௫. எவரொவாகளெபபடி யெணணமாய்வேண்டு கின்ற
தவரவாகளுககநதப பலனையருளா நின்ற (அப)

௬. விரவுகாதலை வைத்த மின்னிடைச்சியாக வெல்லாம்
பரமசுகங்கொடுக்கும் பாணியென்றெங்குஞ் சொல்லலாம் (அப)

இதுவுமது.

வெண்பா.

கஞ்சனுட தூதனுமாய்க் கண்டாலு மென்றலைமேற்
கஞ்சமலராக் கைவைப்பான் காரவண்ணன்—நெஞ்சில்
மதுகு தன்னை வணங்கினவ னென்ன
பதுஞானக் கண்ணுறப்பாரப் பார்.

தரு, இராகம் சாரங்கா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஞானக்கண்கொண்டென்னைப்பாரப்பரோ மாதாதேவகி
நந்தனொன்னையுஞ் சேரப்பரோ

அநுபல்லவி.

ஞானக்கண்கொண்டென்னைப்பாரப்பா ர
நாரணனகிருபாவருஷ ர
ஊனக்கணமனிதாபோ ல
வோவந்தப்பரமபுருஷ ர (ஞான)

சரணங்கள்.

௧. கஞ்சனுடசேவக ஞேனே யவனுத்தாரங்
கண்டுதூதஞ்சவந் தேனே
அஞ்சனமேனியற்புதா அடியேனையநதவசசத ர
தஞ்சத்திருவைசசோநதவ னென்றுதள்ளிவிடுவதொன்றனறு (ஞான)

௨. உருக்கமாகவெளியிற கஞ்சனை அனுசரிப்ப
துண்டானாலுமதுவோ வஞ்சனை
விருப்பமாகநீலவண்ணன மீதிலேதானெனறனெண்ண ம
இருப்பதுமவாகக்கேதெரியு மெங்குமநிறைநதருக்குமரியு ம (ஞான)

௩. திருவடியிறறெண்டனமுன்னையே யிட்டஞ்சலிக்கை
செய்துகிடக்கின்ற வென்னையே
புருஷோத்தமாமநதகாசம புரிநதுகொண்டுகிருபாரச ந
தருங்கண்ணாலேபாரப்பாதாமே சகலவினையுநதீரநதுபோ மே (ஞான)

இதுவுமது.

விருத்தம்

என்மைநதா வென்றுதேவகியுஞ்சொல்ல
வெசோதைசொல்லப் பாலகரா யியருவநதே
தன்மநதான வளாநதிட்டேவ வளாகோபால
சாமியைவந தனஞ்செய்யக கண்டுமென்னை
நனமநத காசமொடு வாருமையா
நலவரததா வென்றுகட்டிக் கொளவாநெஞ்சே
ஜனமமென்று லெங்களுட ஜனமமநல்ல
ஜனமாதான மறறதெல்லாங் கனமநதானே.

தரு, இராகம்-அடாணா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜன்மமென்றாலெங்களுட ஜன்மம் நல்லஜன்மம்
ஜகத்தில்மற்றோர்ஜன்ம மென்னஜன்மம்

அநுபல்லவி.

உண்மையாகக்கண்ணன்கிரு பை
ஓங்கிவினைநீங்கிற்று மே (ஜன்)

சரணங்கள்.

௧. எதுபதிக்கேயன்பனுமானேன் ஞாதியும்நானே
மதுசூதனரவனைநான்றெய்வமென்றுநம்பி யிருக்கிறேனே (ஜன்)

௨. தம்முடைகைகளினாலே சட்டுவர்மாலே
கர்மபந்தாதீர்ந்துமாத்மா கனபரிசுத்த மாம்மேலே (ஜன்)

௩. அரியங்கசங்கங்கிடைக்குமே யஞ்சலித்துமே
திருமுனிற்கவக்குரூராநீங்கள் க்ஷேமமாவென்பார்தொடுத்துமே (ஜன்)

இதுவுமது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

இசைகட்புப்பகையன்ப ருடகாரியபகாரி யென்றுமிவிதங்களொன்று
மில்லாதிருககினு மடுசதவனையாதரித் தெண்ணினதெலாங்கொடுக்கும்
உசிதமதுகற்பகஞ் சமமாகயாவர்க்கு முதவினுந்தன்னையாசித்
தொருவர்கேட்கக்கொடுப் பதுமன்றிமற்றவர்க் குதவாது தனைநிகராய்
அசையாதடுத்ததொண் டர்க்குக்கொடுக்குமரி யருளினாரிதைதனிலும்
அன்பாகயெவரொரு குறித்துநமையடைவரோ வவாகளையடைந்துநாமும்
பிசகாமல்வேண்டியதை உதவுவோமென்றவெம் பெருமானையடுக்கண்டு
பேசுவேனெனவினையை வீசுவேனின்னமுனா பேசுவேனறியென்மனனே.

இதுவுமது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பன்னுமந்தக்கண்ண னுக்கண்ணனும்மகிமை பரவுமெதுகுலதீபராம்
பலபத்திராமனென் வந்திப்பையுங்கண்டு பரிவதாய்வாருமையா
என்னுமிதுமந்தகா சஞ்செய்துகொண்டோதா மென்னஞ்சலிக்கைகளை
யிசைந்தப்படித்தான் பிடித்தழைத்துக்கொண்டு மிற்குளேசென்றாசனந்
தன்னில்வைத்தன்பா யருக்கியம்பாத்தியா சமனங்களும்கொடுத்துத்
தகுமதிதிபூஜையுஞ் செய்வரோயின்னமுந் தமதுபந்துக்கள்நடுவில்
மன்னனுங்கஞ்சனுட காரியங்களையெலாம் வகையாய்விசாரிப்பரோ
மங்களாலங்கிருத சங்கருஷணன்கிருபை யங்காதிலங்குவேனே.

திபதை, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. சுவல்கருமாரராமக்குரூரரிப்படிக்கிருஷ் ண
சுவாமியைமனதிலே தியானஞ் செய்து
சேவைக்குவரும்வழியிலின்னவிடத்திலேத ன்
றோர்செல்வதென்றிடும் நிதானம் *

௨. அறியாமல்வந்தபோது மந்தரதமுந்தா னே
யாயர்பாடிக்குவந்து சேர வான
நெறியிற்சூரியன்றேறும் மேற்கடலைச்சேர்ந் து
நிலத்தில்மாலையும்வந்து நேர *

௩. அந்தக்கோகுலத்திலே யக்ரூரர்வரும்போது ம்
அரியடிகளும்நடந் திருக்கும் அதிற்
செந்தாமரையிரேகை தான்னியமங்குசரே கை
சிறந்தரேகைகள்பதிந் திருக்கும் *

௪. பூமிக்கலங்காரமா யிருக்குந்திருமாலடி ப்
பொடியெப்படிக்கொத்ததென் றுலோ சகல
காமியமோக்ஷங்களுந் தருமென்றுதேவர்கள்ற ங்
கனககிரீடங்களின் மேலோ *

௫. நிறைந்ததூளியுமது நிர்ம்மலமாயிருக்கு ம்
நேரக்கண்டுசந்தோஷம் வருக அன்பு
சிறந்துபூரித்துப்புள காங்கிதமாய்க்கொண் டு
திவ்வியவானந்தக்கண்ணீர் பெருக *

௬. தேரினின்றுங்குதித்து நமதுபிரபுவா ன
ஸ்ரீகிருஷ்ணன்பாததூளி யிதுவே யென்றங்
தாராவமுதன்பாத தூளிகளில்விழு ந்
தங்கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய் ததுவே *

௭. கிருஷ்ணன்பாததூளிது கிடைக்குமாநமக்கிங் கே
கிடைத்ததேயற்புதமீ தெனவே யந்த
விஷ்ணுவையிப்படிக்கொண் டாடினாக்ருூரரு ம்
மெய்யன்பர்க்கெல்லாமத நினைவே *

௮. இப்படிக்கஞ்சனாலே யக்ரூரசாமியங் கே
யேவப்பட்டதிமுத லிந்தப் பாத
நற்பொடிதரிசனங்கண்டுமக்ருூரரு ம்
நண்புடனானந்தம டைந்த *

௯. இதுவரைக்கும்வர்ண்ணித்துத் தியானம்பண்ணுகின்ற வ
ரெவரோவவர்கள்தேக மெடுத்த தற்கும்
அதுதான்பலமதிலும் டம்பஞ்செய்வதைவிட் டு
அதிவிசுவாசமது தொடுத்த *

௧௦. தியானஞ்செய்பவருக்குக் கேட்கவேண்டியதென் ன
செப்பும்வெகுநாழிகை வரைக்கும் அந்த
மானுபாவராங்கிருஷ்ணன் பாததூளியிலே யா
மகிழ்ந்தங்கப்பிரதக்ஷிண முனைக்கும் *

௧௧. எழுந்திருந்துதிரும்பத் தேரேறியக்ரூரரு ம்
ராமகிருஷ்ணரானகோ பாலர் எங்கே
தழைந்திருக்கிறுரென்று கேட்டுக்கொண்டுசெல்கி ற
தருணத்திடையருட பாலர் *

கஉ. கொட்டிலிலங்கேயதோ யிருக்கிறொன்றுசொல்ல   க்
கோவிந்தன்தரிசனஞ்   செயவே மகிழ்ந்து
இட்டமுடனேவந்தார் வரும்போதுராமகிருஷ்   ண
ரிருவரையுங்கண்டவ   ருயவே   *

கங. பார்பசுக்கறந்துகொண் டிருக்கக்கண்டாரவரொ   ப்
படியிருக்கிறொன்றால்   மன்னனே   வினை
தீர்ப்பவவதரித்த கிருஷ்ணன்சரிதைகேட்கு   ம்
வேந்தனேநீயல்லவோ   தன்னியனே   *

அக்குரூரர் இராமகிருஷ்ணர்களைத் தரிசித்தல்.

கலித்துறை.

தொட்டி லுதைத்தவன் முன்னவனோடுந் தொடர்ந்துமங்கே
கொட்டிலிற்பாற்பசுக் கூட்டங்கறந்து கொண்டேயிருக்கும்
மெட்டிலிசைந்து கொண்டாரக்குரூரற்கு வேந்தரசே
கிட்டிலிதையென்ன சொல்வேனரிதன் கிருபைநன்றே.

திபதை, இராகம்-சேதாரிசவ்ளை, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. நீலாம்பரதராகிக்கொட்டிலிடை நின்றார்பலராம   சாமி   யங்கே
கோலாகலமாகப்பொன்னுடைகட்டியுங் கோவிந்தனின்றாரோ   நேமி   *

உ. சரற்காலத்தினிற்செந்தாமரைமலர் தன்னைநிகரான   நேத்திரர்   ஆயும்
விரத்திமன்னனேவாலிபாநீலசு வேதவண்ணரான   காத்திரர்   *

௩. லக்ஷுமிவாசராய்த்திண்புயர்களாகி யார்க்குஞ்சமுகர்மென்மேலே   யந்த
அச்சுதர்சங்கருஷணரழகாக ஆனைக்குட்டிகளைப்   போலே   *

௪. அதிபலவான்களாகியும்அங்கங்க ஆயர்பாடிமீது   தங்கள்   பாத
மதுகள்வைத்தூடப்பதாலங்சங்கே அங்குசம்வச்சிரத்துவ ஜங்கள்   *

ரு. பதுமங்களென்னும்ரேகைபடையாளம் பதியச்செய்துபிர   காசம்   எங்குந்
துதிமகான்களாய்ககிருபாமுதரசந் துளிகரும்பாரவையுல்   லாசம்   *

௬. மேலும்மந்தகாசத்துடனேசம் பீரவிளையாட்டுள்ள   வராகி   ரத்ன
மாலிகாபரணராகியுமேவன மாலிகாலங்கிரு   தராகி   *

௭. சந்தனந்திமிர்ந்தமேனியாரபபோ தானீராடித்தூய்ய   வாடை   தரி
யந்தவாதிபுருஷர்ஜகன்னாதற்கு மாருளைப்பார்சொல்லுஞ்சி   லேடை   *

அ. பலகேசவரொன்றும்பூபாரந்தீர்ககவே பண்பாயந்தஅரி   தானே   யெண்ணி
சலவங்கிசையாற்றிருநாமங்கொண்டிந்த நாட்டிலவதரித்   தானே   *

௯. சொர்ணாலங்காரமரகதமலேபோலே சுவாமிகள்தன்றேக   காந்தி   யாலே
பன்னும்இருளைவிலக்கிபிரகாசம் பண்ணிகொண்டுவெகு   சாந்தி   *

க௦. காட்டிவிளங்கிறராமகிருஷ்ணர்களைக் கண்டுதேர்விட்டுக்குதித்து   வெகு
குட்டியதாகவேஅக்குரூரர்செஞ்சிற ரெடுத்துநல்லன்பு   பதித்து   *

௧௧. ராமகிருஷ்ணர்பாதாரவிந்தங்களிலே நானிதோ அக்குரூரன்றெண்டன் என்
தாமுனையாமலேஸ்வாமிகளைக்கண்ட சந்தோஷத்துள்மூழ்கித்தொண்டன் [று
௧௨. கண்டமெழும்பாமற்புளகிதரானந்தக் கண்ணீர்களாலே நிறைந்த சொர்ண
தண்டம்போலேவிழுந்தாபரவசராய்ச் சாமிவரவை யறிந்தார்

இராமகிருஷ்ணர் அக்குரூரனை உபசரித்தல்.

வெண்பா.

தண்டம்போ லேபணிந்தான் றம்மையக் குரூரனென்றுங்
கண்டன்போ டுந்தூக்கிக் கட்டியே—தொண்டன்பால்
நேயமது காட்டியருள் நீடிவினை யோட்டியுளை
வாய்மதுர மூட்டிநெடு மால்.

திபதை, இராகம்-ரீதிகவுளை, மிச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. செந்தாமரைக்கண்ண ரக்குரூரனைக்கண் டு
தீயனாங்கஞ்சன் விடுக்கும் இவர்
வந்தானென்றெண்ணியு மந்தத்துஷ்டனை
வஞ்சனைக்கஞ்சனை யடிக்கும் *

௨. ஆண்மையைக்காண்பிப்பார் போலந்தச்சக்க ர
வடையாளமாங்கைக ளாலே வெகு
தோண்மையதாகவே அக்குரனைக்கட்டித்
தூக்கியெடுத்தனர் மாலே *

௩. ஆலிங்கனஞ்செய்து வந்துமோந்தன்பருக்
கன்பனென்பதையே காட்டி மென்
மேலும்பிரீதியைக் காண்பித்தார்கிருஷ்ண ன்
விளையாட்டைகளுங் கூட்டி *

௪. கண்ணற்கண்ணனந்த அக்குரூர்கூபபி ன
கைகளைத்தானே பிடித்துக் கொண்டு
வெண்ணெயுண்டநம்பி யுடனேகூட வே
வீட்டிலழைத்தன்பு தடித்து *

௫. அக்குரூரனைப்பல ராமனுயர்ந்திடும்
ஆசனமீதிலே வைத்து நல்ல
அர்க்கியபாத்தியம் முறைப்படிதா னே
ஆசமனீயமுங்கொ டுத்து *

௬. மதுபர்க்கமுத லானதுங்கொடுத்து
வாருமய்யாவேநல் வரத்தா வென்றுங்
குதலைவார்த்தையால் க்ஷேமம்விசாரித்தார்
குணமையாயலக் கரத்தார் *

௭. ஆதரவுடனே வழியில்வந்த க
ளைதீரத்தேவாமுதம் போல் நல்ல

சாதம்பதார்த்தங்க ளுடனேபோஜன
தான்செய்துவைத்தாரிப்பதம் போல்

௮. சகலதர்ம்மங் களையுமறிந்திடு
சங்கருஷணரிப் படிக்கே
தகைமையக்குரூரனா பூஜித்துநாறு
சந்தனந்திமிர்ந்து துடிக்கே

௯. ஆரமாலராலலங் காரஞ்செய்துபி
அடைக்காய்வெளிலை கொடுத்து
நாராயணனன்னனுபசரிக்க
நந்தகோபர்சொல்வா ரெடுத்து

௧௦. ஆட்டுவாணிப னிடத்திலேஜீவன
ஆடுகள்செய்வதைப் போலே
ஈட்டாசகஞ்ச னிடத்திலேஜீவ
மெபபடிச்செய்வதும் மாலே

௧௧. அந்தத்தயவில்லாக் கஞ்சனுந்தங்கை
முந்தைகளைவெட்டி னானே
சொந்தத்தங்கை யவளழுதுபுத்தி
சோகபபடவுங்கண் டானே

௧௨. எவளவாகிலும் நெஞ்சினிலென்
யிரக்கமில்லாத கொடியன்
சவலைக்குழந்தை ரத்தத்திற்பிராணனை
தர்ப்பிததான்பரம தடியன்

௧௩. நாமப்படிக்கொத்த கஞ்சனிடஞ்சி
னம்பண்ணனுமுங்களை யென்ன
க்ஷேமம்விசாரிபப தென்றிப்படிக்கெல்லா
தேனுமொழிகொண்டு மன்ன

௧௪. ஆதரவுமன்பி னுடனேநந்தரு
அகருரானைநன்றாய் க்ஷேமங்
காதலையுங்கண்டுவழிநடந்
களையுந்தவிர்ந்துபிர ஞமம்

௧௫. சேர்ந்தகிருஷ்ணன் றரிசனந்தன்று
ஜனனமரணத்து ளலையுங்
தீரதக்குரூராககத் பாக்கியங்கிடைத்
ஸ்ரீபாகவதத்து கிலேயும்

௧அ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௯-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அச்சுதரும்மதுபுரிக்கே யெழுந்தருளவவர்பிரிவை யாற்றிடாமல்
மச்சவிழிக்கோவியர்கள் புலம்பியதுங்காளிந்தி மடுவிலங்கே
உச்சிதமாம்பரமபத தரிசனமக்குரூரர்தமக் குறறவாறும்
இச்செயல்களைமூழந்து நான்கத்தியாயமிதி லிசையுந்தானே.

அக்குரூரைக் கண்ணன் க்ஷேமம் வினவல்.

கழிநெடில் விருத்தம்.

தடத்திலக்குரூரர் சிந்தித்தவகையே சங்கருஷணருமச் சுதருந்
தருமஞ்சமீது வைத்துபசரித்தார் ஜலஜமின்னுளமண வாளர்
வடத்திலேதுயிலு மரியவர்முன்னம் வரிலன்பர்க்கெதுகிடை யாது
மாலடியார்க ளெதையும்வேண்டார்தன் மயமதாயிருக்கினு மவர்க்குக்
கிடைத்திடுஞ்சகல போகமுத்திகளுங் கேளினித்தேவகி சுதாரங்
கிருஷ்ணனுமந்த வக்குரூரனாநங் கிளைசனுஞ்சுகமதோ வென்றும்
விடத்தைநேர்கஞ்ச னெண்ணிக்கைகளையும் வினவுவார்செங்கனி வாயார்
வேந்தனேதரணி காந்தனேயரிய சாந்தனேவிணைதவிர்ந் தவனே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாருமையா அக்குரூரா நல்ல
வாரீர்சுகமாய்நல்வரத்தாய்வந்தீரா மங்களமுமக்குண்டாக.

அநுபல்லவி.

சூரராம்நமதுஞாதி சம்பந்திகளெல்லோருந்
துன்பமின்றிவ்யாதியின்றிச் சுகத்திலிருக்கின்றாரா (வா)

சரணங்கள்.

௧. நமக்கம்மானென்று பேரிட்டுமென் மேலே கஞ்சன்
நமதுகுலத்துக்கொரு வியாதியைப் போலே *
திமிர்ப்பதாய்வளரமறச் சனங்களினுடனே நம்மைச்
சேர்ந்தவர்க்குமென்னவென்று க்ஷேமம்விசாரிப்பே னும்மை (வா)

௨. நிரபராதிக ளானவென்றாய் தந்தைக் கென்றன்
நிமித்தம்புத்திரமரணத் துடன்விலங்கதும் வந்தே *
பரவுதுக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கிமூழ்கிக்கிளம்ப லாச்சு
பரிந்துபரிந்துக்ஷேமம் விசாரிப்பதுங்கென்ன பேச்சு (வா)

௩. சேவைசெய்யவும்மை யென்றுந் தேடுவேன் இந்தச்
செயலையெந்தவிதமென்று நானுறுதி நாடுவேன் *
தேவயத்தினமாகவுன்றன் றரிசனம்நான்கண்டேன் காணுந்
தேவரீர்வந்தகாரிய மின்னதென்றுசொல்ல வேணும் (வா)

அக்குரூரர் கண்ணனிடங் கஞ்சன் அழைத்தமை யுரைத்தல்.

வெண்பா.

அக்குரூ ராவாரு மையா வெனவுரைத்த
சக்கரபா ணிக்கன்பாய்ச் சாற்றுவார்—மிக்க
துழாய்த்தாரா யம்ம துராபுரிக்குக் கஞ்சன்
அழைத்துவரச் சொன்னனையா.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்துவரச்சொன்னனையா கிருஷ்ணய்யா
அழைத்துவரச்சொன்னனையா *

அநுபல்லவி.

மழைக்கார்நிறத்தழகா வுமையந்த வஞ்சன்
மாமனென்றுபேரிட்டுக் கொண்டிருக்குங் கஞ்சன் (அழை)

சரணங்கள்.

௧. எதுக்கனைவிரோதித்துச் செய்கிறானே டம்பம்
எண்ணிவசுதேவனை வதைக்கவென்று ரம்பம்
அதிமூடன்கஞ்சன்நம்மைச் சேர்ந்தவர்களே துன்பம்
அனேகமாய்ச்செய்கிறான் நேவரீர்ஹரி விம்பம் (அழை)

௨. தனுர்மகஞ்செய்கிறானு டந்தச்சிங் காரம்
தனைக்காணவும்மை வரவழைத்துமன் னேரம்
எனவோசாணூராதி களைக்கொண்டகங் காரம்
ஏதோசெய்வமென்றென்னை யேவினானின் னேரம் (அழை)

௩. பண்டுசொல்லியதல்லோ ஆகாச வாணி
பாரும்நாரதர்வந்தும் அதைச்சொன்னா ராணிக்
கொண்டுமைவசுதேவர் மைந்தனென்றுங் தோணிக்
கோகுலத்தில்மறைந் திருக்கிறீரென் றாணி (அழை)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரைக்குப் பவனி யெழுவதை நந்தர் ஆயர்களுக்குரைத்தல்.

கலித்துறை.

பகைத்திடுங்கஞ்ச னினைப்பையக்குரூரர் பகர்ந்திடவும்
நகைத்துக்கொண்டேயந்த ராமனுங்கண்ணனும் நந்தனுக்கே
பகுத்துரைசெய்ய மதுராபுரிக்குப் பவனியென்று
தொகுத்தந்தக்கோகுலத் தாயர்க்கெல்லாம்நந்தர் சொல்லுவரே.

தரு, இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆயரோ யறிவீர் கோகுலத்
தாயரோயறிவீர் *

அநுபல்லவி.

ஞாயமிதுபிருந்தா வனவாஸிக ளே
நேயரோவைகுண்ட வாஸிஜகந்நா த
மாயனைச்செங்கனி வாயனைநெஞ்சி ல்
மறவாமலன்பு துறவாதபோக ளே (ஆய)

சரணங்கள்.

௧. வாசந்தருமலர் மாலையணிமார்ப ன்
தேசம்புகழ்ந்திடு போஜகுலாதிப ன்
ராஜன்கஞ்சன்மது ராபுரிமேற்றனு ர்
யாகஞ்செய்கின்றனு ம்
ஆசையாய்க்கோகுலத் துள்ளோமும்வி சு
வாசமதாகவே காணிக்கைகளிட் டு ப்
பேசிக்கலந்ததினாலேவெகும தி
பிரபலமேஜன்ம சபலமேயி தை (ஆய)

௨. உக்கிரசேனன்பிள்ளை யாயுதபூஜைக் கு
விக்கிரமராமகிருஷ்ணாவரச்சொல் லி
அக்குரூரசாமியையனுப்பினவ ர்
அழைக்கவந்தா ரோ
நெய்க்குடம்பாற்குடந் தயிற்குடங்க ளை
மிக்கவேவண்டில்மே லேற்றிக்கொண்டோமு ஞ்
சிக்கெனச்சென்றந்த யாகசாலைகண் டு
தரிசிப்போஞ்சொர்ணம் வருஷிப்போமி தை (ஆய)

௩. நாளைநல்லபருவ காலமதிற்பெரி ய
வானையெல்லாமங்கே வரவழைத்துந ல்
வேளையென்றேமகா ராஜன்கஞ்சனும்வி ல்
வேள்விசெய்கின்றனு ம்
நீளுமந்தத் தேசங்களிலிருந் து
கேளும்வெகுஜனம் வருமவர்பா த
தூளிகளுக்காளா யானந்தவெள்ளத்தி ற்
சுழிக்கவேபேரி முழக்கவேயி தை (ஆய)

இராமகிருஷ்ணர்கள் செல்வதினாற் கோபியர்கள் வருந்தி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பலமருந்து கொடுத்துந்தீ ராதநோய்க்குப்
பண்டிதரி ரதங்கொடுத்துத் தீர்ப்பார்போலக்
குலநோயாங் கஞ்சனையே நந்தரங்கே
கோரஸங்கொண் டெடுப்பதுபோ லாயர்க்கிந்த
நலமுரைத்துங் கோகுலத்தில் முழங்கும்பேரி
நாதமத னாற்கண்ணன் மதுரைசெல்லும்

புலமறிந்து கோவியர்கள் விரகதாபம்
பூணுவார் மனதுருகல் காணுவாரே.

திபதை, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. கண்ணன்மதுரைக்குச்செல்லுஞ் சேதியைப்பேரிமுழக்க ங்
காட்டவறிந்தார்களையா கோபிமார்கள் நீல
வண்ணரவர்மீதிலாசை வைத்துமோகமீறுகின் ற
மங்கையர்க்கரசியான கோபிமார்கள் *

௨. கோவிந்தனையண்ணனுடன் மதுரைக்கழைக்கவேய க்
குரூரர்வந்ததையுமறிந்தார் கோபிமார்கள் அந்தோ
ஆவிந்தவகைக்கென்செய்வோ மெனமனம்புழுங்கிப்பெருமூ ச்
சறைந்துமுககமலம்வாடிக் கோபிமார்கள் *

௩. வெண்கலையுஞ்சோர்ந்துவளை நெகிழ்ந்துசொருக்கவிழ்ந்துதா மே
விரகதாபமீறினார்கள் கோபிமார்கள் அவர்
கண்களாலொன்றையும்பாரார் கைளால்வேலைசெய்யா தே
சாதசவிந்திரியங்களுங் கோபிமார்கள் *

௪. முகுந்தனிடத்தேலயித்து மெய்மறந்துபரவசரா ய்
முக்தர்போலானார்கள் ஐயா கோபிமார்கள் பின்னும்
பகர்ந்திடுஞ்சவுரியாசை கொடுக்குமந்தநகைகடைக்க ண்
பார்வைகளையெண்ணியெண்ணிக் கோபிமார்கள் *

௫. நித்தியச்செல்வராங்கிருஷ்ணன் மதுரமொழிகளையுமங் கே
நினைந்துநினைந்துருகியந்தக் கோபிமார்கள் கேளுஞ்
சித்திரப்பிரதிமைபோலே யசைவில்லாதிருந்தாரை யா
சிற்றிடைச்சிமார்களென்னுங் கோபிமார்கள் *

௬. எதுபதிநடையழகுந்திரு விளையாட்டுகளையுந்தா ன்
எண்ணியெண்ணிப்பின்னுமந்தக் கோபிமார்கள் தங்கள்
கதியானகிருஷ்ணனைப்பிரிந் தெப்படிவிரகஞ்சகிப்போமென் று
கண்கள்முத்தாரஞ்சொரிந்தார் கோபிமார்கள் *

கண்ணன் பிரிவாற்றாது கோவியர்கள் பிரமனை நிந்தித்தல்.

வெண்பா.

அரிவாஸுதேவர்பிரி வாற்றாது நெஞ்சந்
திரிவார்கள் வேதன் செயலைப்—பரியாஸம்
இட்டதனைச் செப்புவதி லெத்தனைதுக் கத்தைவைத்த
வட்டமுலைச் சிற்றிடைச்சி மார்.

தரு, இராகம்-மணிரங்கு, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இந்தக்காரியமெல்லாம் நிந்தைக்கிடமாச்சு தே
யென்னையாபிரம்மதே வா.

அநுபல்லவி.

நந்தநந்தனன் அரவிந்தலோசனனையின் ன்
ஞட்டிலெங்களுடனே கூட்டிப்பிரித்துவிட்டீர் ர் (இங்)

சரணங்கள்.

௧. வங்கணவிசவாசங் களினாலுமெங்களை நீ ர்
மாதவருடன் கூட்டி
அங்கச்சுகத்தைப்பூரணமாய்மருவுமுன் னே
யதற்குவிக்கினங் காட்டி
இங்கேபிரித்துவிட்டீருமதுவிளையாட்டெல்லா ம்
ஏச்சுச்கிடம்பா ராட்டி
சங்கையில்லாதசிறு பிள்ளைவிளையாட்டாய் வி
தாதாவேசெய்தவும்மை வேதாவென்றுசொல்வா ரோ (இங்)

௨. கருங்குழற்கற்றைசூழ்ந்து முன்னதமாயிருக்கு ங்
கபோலமெனுங்கண் ணாடி
ஒருங்கேசோகங்கள் தீர்க்கும் வெண்ணிலாமந்தகாஸ ம்
உயரழகுடன் கூடி
வருங்கண்ணன்முகத்தையெங் களுக்குக்காண்பிவித்திப்போ
மறைத்தீரேமறை பாடி
பெருங்காரியமோநல்ல திருங்காணும்பெண்ணென்று ற்
பேயுமிரங்குமனி யாயமிதுவல்ல வோ (இங்)

௩. எடுத்திடுங்குரூரராம் நீரேயக்குரூரரொன்று ம்
இங்கேபோகொண்டு வந்தே
படைத்துமுன்னெங்களுக்குக் கொடுத்தகண்ணையிப்போதீர்
பறித்துக்கொண்டீர கந்தை
கொடுத்ததைப்பறித்திடும் மூடன்போலபகீர்த் தி
கொண்டீர்மண்பொதுத் தந்தை
தடுத்துச்சொல்லவுமக்கு வாயிருக்குதாசொல்லு ஞ்
சதியேசெய்ததல்லாமல் விதியேவேறென்றுமில் லை (இங்)

௪. முன்கொடுத்தகண்களால் நாங்களுங்கிருஷ்ணசா மி
முகமுதலான தாலே
அங்குன்படைப்புகளின் விசித்திரங்களையெல்லா ம்
அறிந்தோமதற்கு மேலே
இங்கேநம்மதிகார மர்ம்மங்களெல்லாங்கண் டா
ரென்றபொறாமை யாலே
எங்கள்முன்போமாறுடிக் கண்ணனைப்பிரித்துக்க ண்
ணில்லாராக்கினீரையா கல்லாக்கலைகற்றீ ரோ (இங்)

கண்ணன்பிரிவாற்றாது கோபியர்கள் வருந்தியுரைத்தல்.

கலித்துறை.

பதிகளைமைந்தரை வீட்டைநெய்வெண்ணெயைப் பால்தயிரை
நிதிகளையாவு மொழிந்தேயின்னில நிறத்தனையே

கதியென்றுநம்பி யடைந்தோமிக்கண்ணன் கருத்திற்கொஞ்சம்
பதிவானதுண்டென்று சொல்லவும்வாயுண்டோ பைங்கொடியே.

தரு, இராகம்-செஞ்சுருட்டி, மிச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

இந்தநந்தநந்தனன் றெந்தனந்தனையி னி
யெந்தவிதந்தெளிவோம் வனிதைமார்க ளா.

அநுபல்லவி.

விந்தைவிந்தையாய்மந்த காஸமும்பாராட்டிக் கடைக்கண்பார்வையின்
அந்தங்களினாலேயும் நமக்காசை காட்டி யவர்க்காசையுண்டோ
அச்சுதன்கொல் நிச்சயமெப்ப டி (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. வீடுபந்துக்கள்பதி புத்திரரெல்லாம விட்டு அவர்மேலாசையாய்
நாடிப்பிரத்தியக்ஷமா யவர்க்கடிமைப் பட்டு வந்தடைந்தோமே
நம்மையவ ருண்மையாய்ப்பார்த்தா ரா (இந்த)

௨. மதுராபட்டணமங்கையர்களின் மீது ராத்திரிப்போது
அதுநல்லபொழுது விடிந்ததுதப் பாது நமதுதுக்கத்தை
அன்னங்களா வென்னவென்றுசொல்வோ ம் (இந்த)

௩. கோகுலநாதரான கிருஷ்ணன்மந்த காஸங் கடைக்கண்பார்வைசேர்
மேகவண்ணன்முகத் தழகாந்தேனையுல்லாஸம் ஆகப்பானஞ்செய்வார்
மின்னாரவரல்லோ தன்னியரடிபெண்கா ள் (இந்த)

௪. அங்கனேயவர் தமக்குக்கிடைத்த வாசீர் வாதமதனை
இங்கனேயுண்மையாய்க் கண்டோமிதுவாசி யெதுபுரிநாடி
மீதோபார்மதுசூதனர்செல்வ ர் (இந்த)

இதுவுமது.

வெண்பா.

தூவியன்ன நேர்நடைய சோதைமைந்தன் மீதினிலே
கோவியரோ நாமாசை கொண்டோமே—கூவியென்ன
ஞாயநதைச் சித்திக்க நாம்மதுரை மின்னார்கள்
மாயத்திற் சிக்கிக்கொள வார.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாயத்திற்சிக்கிக்கொள்வார் வனமாலியந்தமதுராபுரிமங்கையர்
மாயத்திற்சிக்கிக்கொள்வார் *

அநுபல்லவி.

காயக்கவெக்கத்தைக்கூட்டிக் கண்மிரட்டிநகைகாட்டி ச்
சாயக்கொண்டைக்கிருஷ்ண னையவர்தாங்கை வ
சஞ்செய்தங்கே கொஞ்சும்அப ரஞ்சியான வஞ்சிமார்க ள் (மாய)

சரணங்கள்.

௧. தந்தைதாய்க்கடங்கியிங்கே வாராரா அந்தச்
சதிகாரிகள்கைவசத்திற் சேராரா *
பந்துக்களாமயனாத்தாம் பாராரா நம்மைப்
பார்க்கவேணுமென்றுவரப் போராரா *
அந்தப்பட்டணப்பெண்டீர்க ளாசையங்கேயிழுக்கு மே
இந்தவிதம்நா டோடிகள்நம் மை
யெப்படிநினைப்பதாய்வ ரப்போராரி டப்பெண்ணு சே (மாய)

௨. கண்ணன்மதுரைக்குச்செல்லும் வழியுமே பார்ப்பார்
கண்களானந்தம்பொங்கிப் பொழியுமே *
எண்ணுவீர்தாசாருசர்துன்ப மொழியுமே போஜர்
எதுவிருஷ்ணிகள்விழிகளல்லோவிழியுமே *
அண்ணல்லக்ஷ்மிநாயகராம் அனந்தகல்யாணகுணரா ம்
பண்ணுறைதேவகி நந்தனன்றரிசன ம்
பண்ணுறபேர் கண்ணுளபேர் புண்ணியரோ யொண்ணுதலா ர் (மாய)

௩. ஜீவனுக்குமதிகமாம் பிரியத்திலே யிருக்குஞ்
செல்லக்கிருஷ்ணனைவெகு தூரத்திலே *
சேவகமாய்வந்துதீ வரத்திலே யழைத்துச்
செல்லவுங்கொடியன்வந் திடத்திலே *
ஆவிவருந்துநமக்கோ ராறுதற்செய்யவுங்காணோ ம்
பூவுக்குள்ளேயிவன் குரூரனல்லோ டி
போரவேயக் குரூரனென்ற பேரிதென்ன காரிய மோ (மாய)

இதுவுமது.

இடையானமின்னற் கொடியாயர்பாடியி னேந்திழையீர்
தடையானதொன்றுஞ் சொல்லாதக்ரூரன் றனிரதத்தின்
இடையேபவனிக் கெழுந்தருளின்றனடி யிதையத்திலே
கிடையாததீரமதெவ்வளவாகிலுங் கிருஷ்ணனுக்கே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கிருஷ்ணனுக்குநெஞ்சில் எவ்வளவெனுமீரங்
கிடையாதடிமின்னிடையா ரே.

அநுபல்லவி.

இஷ்டமாகஅக்ரூரன் கொண்டுவந்ததேர்மேலு ம்
எழுந்தருளச்சந்தோஷந் தழைந்திருக்கிறானிந் த (கிரு)

சரணங்கள்.

௧. கொடியராமிடையரும் வண்டியின்மேல்நெய்தயிர்பா ல்
குடம்பலவுமேற்றல் போதாதா
நெடியகிழங்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கு தே
நேர்ந்திடைபூறென்றும் வராதா

இடியென்பதெங்கேபோச்சத் தெய்வங்கள்நமக்கொரு
இஷ்டத்தைச்சிந்தித்தாலாகாதா
மடிபிடித்திழுப்போமெ சோதைமகனையிங்கே
வாருங்கோடிதெருவைப் பாருங்கோடிவிநோத (இரு)

௨. தெருவிலிழுத்தால்நம்மை யிடையருங்கிழங்களுஞ்
செய்வதென்னகிடக்கிப்போதே
அரிவைமாரேகிருஷ்ணனைப் பிரிந்திருக்கநமக்கு
அனிமிஷமுங்கூடத்தாங்காதே
கருதுந்தெய்வமிப்படிக் கொடுவந்துவிட்டுநம்மைக்
கலங்கஅடித்ததடிமாதே
பருவமினிமேலென்ன ஏமனுக்குங்கூடப்பயப்
படவேண்டியதில்லையே தடையதொன்றுஞ்சொல்லாதே (இரு)

௩. மாலிங்கிதவார்த்தையுங் கடைக்கண்பார்வையுடனே
மந்தகாஸமுந்தான்மென்மேலே
ஆலிங்கனங்களாலும் ராஸக்கிரீடாசபையில்
அனேகமிரவைக்ஷணம்போலே
சாலவும்நீக்கினோமே யந்தக்கண்ணன்பிரிந்தாற்
சகிக்கக்கூடுமோடிநம்மாலே
ஜாலங்கள்செய்திப்படி நம்மையிவ்விரகவே
தனைக்குள்ளாக்கினார்நெஞ்சம் நினைக்குதேயொருக்காலே (இரு)

௪. பாங்கரானவிடையர் சூழமாலைநேரத்திற்
பசுக்களையோட்டிவரும்போது
தாங்கோதூளிகள்வந்து படியுமேயிவருடமீது
சாயக்கொண்டைமாலையின்மீது
வாங்காமல்வேணுகானஞ் செய்துங்கடைக்கண்பார்வை
மந்தநகையாலுந்தப்பாது
ஈங்குநம்மனங்களை யிழுக்குமவரைப்பிரிந்
தெப்படிப்பிழைப்பது செப்பவும்வகையேது (இரு)

இதுவுமது.

கலித்துறை,

மாலிந்தையுள்ள வனமாலிமீது மனத்தைவைத்துத்
தாவந்தமீறி விரகாக்கினியைச் சகிப்பதின்றி
ஓவிந்திடைச்சியர் வெட்கத்தைநீக்கி யுரோதனத்துங்
கோவிந்ததாமோ தரமாதவாவென்று கூவினரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரைக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

மெல்லியலா ரிவ்வாறு யங்கனேகோ
விந்ததா மோதரமா தவனேயென்று
சொல்லியுரோ தனஞ்செய்தா ரதையெண்ணுமற்
றுதரா யக்குரூரர் தேர்நடத்தத்

துல்லியராம் பலசாலி ராமனோடுந்
தொடர்ந்துபரி க்ஷித்துமன்னு சொல்லக்கேளாய்
கல்லிசைகொண் டோட்டம்வைத்து முரலியின்கா
னஞ்செய்தார் மதுரைவிஜ யஞ்செய்தாரே.

தரு. இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விஜயஞ்செய்தார் மதுரைக்கு
விஜயஞ்செய்தார்

அநுபல்லவி.

விஜயஞ்செயதார் விஜயகோபால ர்
விஜயஸாரதி விசையதாக் , வே (விஜ)

சரணங்கள்.

க. கொடியனுங்கஞ்சனுடகாரியங்க ள்
முடியவேயக குரூராசொல்லககேட்டு த்
தடமுலைககோவி மாரமனோரதங்க ட்
கிடமாஞ்சிங்காரத் தோட்டமாயிருக்கு ம்
எழிற்சஞ்சரி கஞ்சாரி
பழகக வாரி முராரி
பண்ணார்மொழிககோவி மாரகள்தவிபப தை
யெணணுதிரவி யுதையகாலததி லே
அணணனுடன்கூட நித்தியகர்மங்களை ப்
பணணிகொண்டுமங்கே யக்குரூராதேருரு ம
பாக ளுக மோக காகர ர
பச்சைநிறத் தச்சுதர்செக் கச்செவலைக் கைச்சரண ர் (விஜ)

உ. அந்தமுகுந்த ரொழுந்ததேரின்பின் னே
நநதனைமுதலாம் ஆயர்களெல்லோரு ஞ்
செந்தயிரொநெய்பாற் குடம்பலவுஞ்ச க
டந்தனிலேற்றிகொண டங்கனேபின்செல் ல
ஆணிப் பொன்னார் மின்னன்னார்
தோணிசசொன்னா முன்னன்னார்
தூயவராங்கோவி மார்களதன்ஜீ வ
நாயககிருஷ்ணா பிரிவைச்சகிககாம ல்
மாயன்றேரின்பின்னே சென்றவாசெங்க ளி
வாயனமலாச்சியைப பாாபபமென்றுநிற க
வாம பூம காம சேமனு ம்
மங்களவ லங்கிருத துங்ககர பங்கயனு ம் (விஜ)

௩. மடக்கொடிகோபி மார்வந்துநிற்பதை க்
கடைக்கண்ணாற்பார்த்தா ளாயாகிருஷ்ணஸா மி
இடைச்சிமாக்குச்சிற் றுணர்ந்தமாகிபபி ன்
னடப்பதையெண்ணித் தவிக்கின்றாரென்று ம்

ராஜ கோபர் ஸல்லாபர்
வாஸுதேவர் பிரதாபர்

மாதனையெல்லாஞ் சமாதானமாய்ச்சி ல
தூதனைக்கொண்டுநாம் வருகிறோமென்று ம்
ஆதரவாய்ச்சொல்லித் தேனைநடத்தினு ர்
ஸ்ரீதரராம ஸகோதரனுக்கங் கே

தேரக் குரூர ரூர நாரண ர்
திருப்பாற்கட லிருப்பகற்கொரு விருப்பாஅல்ல வெறுப்பாசொல்லு (விஜ)

ச. கொண்டல்வண்ணன்செல்லுந் தேரொந்தமட்டேக்குங்
கண்டுநடப்ப ததுவனைக்குமின்ன ம்
வண்டிக்காற்றூளி யெழுவததுவ ரை
ஒண்டொடியார்கண் ணிமையாடாமற்பார்த்து ம்

உலக நாதன் விநோதன்
ஜலஜபாதன் அபேதன்

தத்துவமாயரி யிடந்தங்கள்ம னோ
புத்திகளசெல்லச் சரீரமசைவின்றி ச்
சித்திரம்போலவே கோபிமார்நிற்க வி
சித்திரக்கிருஷ்ணனந்தச் சிங்காரத்தேனை ச்

செல்லச் சொல்லி யெல்லாம் வல்லவர்
சிக்கவெண்ணெ யைக்களவி டக்கருது சக்கரபா ணி (விஜ)

ரு. கண்ணன்றேர்நடந்த பின்பந்தக்கோவிமா ர்
எண்ணியக்கோவிந்தர் முன்னேஸமாதான ம்
பண்ணினதாற்றங்கள் வீட்டிற்றிரும்பவு ம்
நண்ணிக்கொண்டாசையுடன் சோகந்தீர்ந்திட் ட

நாத பிராண கல்யாண
வேதபுராண நாரணர்

வேடிக்கையாந்திரு விளையாட்டுகளை ப்
பாடிக்கொண்டுநாட் களைத்தள்ளினாராய ர்
பாடிக்கோவிமார்கள் பாக்கியத்தையென்னென் று
நாடிச்சொல்வேனென்ற னையாபரிக்ஷித் து

ராஜ வாச வாச ரோஜமி ன்
ஞான்பும ஞான்கிருபை யாளன்கதிர் நீளம்பர ன் (விஜ)

அக்குரூரர் காளிந்திநதியில் நீராடல்.

கலித்துறை.

விருப்பலவென்று தள்ளாமலும்நெஞ்சில் விருப்பமின்றி
யிருப்பரவனை யறிவோருலகி லெவர்கள்மன்னு
ஒருப்படுமன்பரக் குரூரர்மகிழ்ச்சி யுடனிரதந்
திருப்பலனேடுமக் கண்ணனுக்காகச் செலுத்தினரே.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧.	அக்குரூரரும்வாயுவேகமா யந்தரதங்	கடத்த	அங்கே
	செக்கச்செந்தாமரைக்கண்ணனுஞ் சேஷ்டருட	னடத்த	*
௨.	எந்தவினைகளையுந்தீர்க்கும் எமுநாநதி	நலத்தே	சேர்ந்து
	இந்திரநீலமணிபோலவே யிருக்குமந்தச்	சலத்தே	*
௩.	எதிரேகண்டுரதந்தீரத்தி லிறங்கியதைத்	தூவிக்	கொண்டும்
	எதுநாயகராசமன மிசைந்துசெய்ய	மேவி	*
௪.	காளிந்திநீர்பருகியந்தக் கரையோரத்தி	லிருக்கும்	நிழல்
	நீளுஞ்சோலைமீதேதேரை நிறுத்தியன்பு	பெருக்கும்	*
௫.	ராமகிருஷ்ணரிருவரையும் ரதத்தின்மீது	வைத்துப்	போட்டு
	மாமகிமைக்காளிந்தியின் மடுவில்மகிழ்	வுற்று	*
௬.	பாங்காகஅக்குரூரர்முறைப் படியங்கே நீ	ராடி	யவர்
	ஈங்கேராமகிருஷ்ணரிடம் இதையஞ்செல்லக்	கூடி	*
௭.	இங்கேசத்துருக்கள்வந்து மெங்கேநேர்கின்	றாரோ	வென்னுஞ்
	சங்கைகொண்டுமக்குரூரருந் தாமாடினார்	நீரோ	*
௮.	வேந்தேயந்தஜலத்துக்குள்ளே வேதமந்திரத்தி	யானஞ்	செய்தார்
	ஆய்ந்தகல்வியக்குரூரர்க்கு மாரையாஸ	மானம்	*
௯.	தியானஞ்செய்துமிருந்தார்மடுத் தெண்ணீரிலவ்	வேளை	யங்கே
	தானபதியக்குரூரருந் தாம்ராமகிருஷ்	ணரை	*
௧௦.	காவலனேகண்டாரையா கண்களுக்கு	நேரே	வசு
	தேவர்மைந்தர்கள்தாமேயங்கே தேரிலிருந்	தாரே	*
௧௧.	இங்குவந்ததற்கென்னகாரண மென்றேகரை	மேலே	யேறி
	எங்கேயென்றுபார்க்கும்போதும் எப்போதையும்	போலே	*
௧௨.	விஜயராமகிருஷ்ணர்தேரில் வீற்றிருக்கக்	கண்டார்	பின்னுந்
	திசைப்பூண்டுமிதித்தாற்போலே தியக்கமங்கே	கொண்டார்	*
௧௩.	கண்டோமுன்னேமடுவுக்குள்ளே கண்டதது	பொய்யா	அங்கே
	உண்டோபலமுளபாலர்கள் ஊணியுரை	செய்ய	*
௧௪.	இவர்தாந்தேரிலிருக்கின்றாரோ யின்னமிந்த	மடுவிற்	பார்ப்போம்
	அவராரொன்றுமறிவோமென்றும் அந்தச்சல	நடுவில்	*
௧௫.	நீராடித்தியானஞ்செய்யும் நேரமங்கே	தானே	நல்ல
	சீராய்விசுவரூபந் தரிசித்தல்சொல்லு	வேனே	*

கண்ணன் அக்குரூருக்கு விசுவரூபதரிசனங் காண்பிவித்தல்.

விருத்தம்.

தவமுனிவருமறி யவரியபொருளது சவுரியினுருவமதே
அவனைமதுரைசெல யவிரதம்விடுவ ரவர்மனையெனசொல்வேன்

பவவினையகலவை பவபரமபதசு பவனுபவமிதெனவே
துவரிதழுரியரு ளுவரொமுனையினில்வி சுவரூபதரிசனமே.

தரு, இராகம்-கேதாரிகௌவுளை, மிச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

விசுவரூபங்காண்பித்தார் அக்ருரர்க்கு — ஸாமி
விஷ்ணுபரமபுருஷகிருஷ்ணன் கிருஷ்ணமேவில் நேமி.

அநுபல்லவி.

விசுவரூபத்தியூனிகட்கு வினைதவிருந்தப் — பாதே
அசுராநாகாஸித்தபுருஷ ரடிபணிபணி — மீதே (விசுவ)

சரணங்கள்.

க. ஆயிரந்தலையாயிரம்பட மதன்கிரீடங்க — ளாலே
தூயஜோதியாய்நீலவாடையுஞ் சுற்றிக்கொண்டொருக் — காலே
ஆயிரங்கொடுமுடியுள்ளகயி லாஸமலை — போலே
ஆயும்வெளளைவண்ணரான ஆதிசேஷன் — மேலே (விசுவ)

உ. நீலமேகவண்ணராகிய பீதாம்பர — தாரி
நாலுதிருக்கையுள்ளசாந்த மூர்த்திகிருபை — வாரி
கோலமிகுசெந்தாமரைமலர் போலுங்கண்ணன்மு — ராரி
மாலுமவரோபிரஸன்னதிருமுக மண்டலமுங்கொண்டா — ரி (விசுவ)

௩. மந்தகாஸங்கடைக்கண்பார்வை சிங்காணிவிற் — புருவம்
அந்தமாகவுயாநதமூசகும் அதைநிகரொதின் — பருவஞ்
சுந்தரத்திருச்செவிகளுங் கபோலங்கணுமடிச் — சொருவம்
இந்தவங்கையுஞ்செவந்ததர முடனின்னஞ்சொல்லி — வருவம் (விசுவ)

ச. புயமலைகளும்முயாந்ததோள்களும் ஆஜானுபாகு — துங்கஞ்
ஜயலக்ஷ்மிவாஸமாபுஙகாதரந திருவலம்புரிச் — சங்கம்
நயதிருவுநதிசசுழறசுழியை நானென்செய்வேன்பிர — ஸங்கஞ்
சுயவரைமூன்றுகூடும்அரசந் தளிருதரங் — சங்கம் (விசுவ)

ரு. பெருத்தபின்றட்டுமெதயானைத்துதிக் கைத்தொடைமுழங்கா — லுந்
திருத்தமானசெணடைக்காலுடன் உயர்ந்திடுகணைக — காலும்
விரத்திமன்னனேசெவந்திருககிற நகம்பிரபைதா — மேலும்
விரல்களுடனேகூடும்பாதார விந்தராய்த்திரு — மாலும் (விசுவ)

௬. உத்தமமானரத்தினமிழைத்த கிரீடங்தோள்வளை — மின்ன
அஸ்தகடையமஅரைஞாணபொன்னூல் முத்தாரமு — மின்ன
சுத்தவயிரகுண்டலமபாதச் சிலம்புமுதலாய்ச் — சொன்ன
சித்திரஆரங்களும்பிரகாசிககத் திருவைகுண்டபதிபிர — ஸன்ன (விசுவ)

எ. சங்கசக்கரகதைமுதலாகத் தரித்தகரார — விந்த
புங்கமானகவுஸ்துபமணி திருமறுமாரப — ணிந்த
மஙகளவனமாலிகாபர ணராய்த்திருவை — குந்த
பங்கஜாக்ஷரவரோபரம பதத்திலிருககும்படியே — யந்த (விசுவ)

அ. நந்தஸநந்தர்ஸநகஸநந்தர் இந்திராதி — தேவர்
அந்தணாஉருத்திரர்மரீசி யாதிரிஷிக — ளாவர்

மூன்றும்பாகவதர்பிரகலாதர் நாரதர்வசு மூவர்
எந்தன்ஸ்வாமிபரப்பிர்ம்மபரந் தெய்வமென்னும்வானவ- தேவர் (விசுவ)

௯. செந்திருபூமிநீளையும்ஹரி செந்தாள்வருடித்தி யானம்
வந்தனஞ்செயவாணிகாந்தி சந்தோஷம்புகழ் ஞானஞ்
சுந்தரமுள்ளசக்திதான னந்தம்பேரும்வி தானம்
மூன்றுமாயையுஞ்சேவிக்கவீற்றிருந்தும் பரமபதநி தானம் (விசுவ)

அக்குரூரர் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

ஆதிசேஷன்மீதில் விராட்டுரூப
மானபக வனையக்கு ரூரர்கண்டு
மாதிறமாம் அன்பர்புளகாங்கராகி
மனங்களித்தா னந்தக்கண் ணீர்சொரிந்தும்
ஓதுகண்ட மெழும்பாமற் குளறுகின்ற
உரையர்தயி ரியங்கொண்டு பலதண்டஞ்செய்
போதிலஞ் சலிக்கைகொண்டு துதிக்குஞ்சொல்லின்
பொருளைப்பார் கண்ணனுடை யருளைப்பாரே.

௩௯-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.
கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௪௦-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

இந்தநாற் பதிலக்கு ரூரர்தாமே
யெதுபதியை யீசுவரோ சுவரராயெண்ணி
வந்தனைகள் பலசெய்தும் ஹரியையங்கே
வருசகல நிஷ்களராய்த் துதித்தமார்க்கஞ்
சுந்தரராஞ் சுகமுனிவர் பரிக்ஷித்துக்கே
சொன்னவகை ஸ்ரீதரர்தன் னுரையைக்கொண்டே
செந்தமிழ்க்கீர்த் தனைகளுடன் பாவினங்கள்
சேர்வதா மிதைப்படிப்ப தேர்வதாமே.

அக்குரூர் கண்ணனைப் பரப்பிர்மமாகக்கண்டு துதித்தல்.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்வாமிகிருஷ்ணவுன்றன் றிருவடித்தாமரைக்கு த்
தொண்டன்றெண்டனை யா.

அநுபல்லவி.

பூமியிலுமக்குநான் சிறியதந்தையென்று
பொருட்டாய்வைத்திந்தமாயை யிருட்டால்மறைத்துநின்ற (ஸ்வாமி)

சரணங்கள்.

க. அகிலலோகங்களையும் படைக்குங்காரணங்கட்கு ம்
ஆதிகாரணர்தேவ ரீரே
மகிமைநாராயண ராதிபரம்புரு ஷ
மாதவாவழிவில்லா தாரோ
விகிதமாயுமமுடைய திருவுந்திக்கமலத்தி ல்
விளங்கும்பிர்மருண்டாகி னோ
திகிரிக்கையானேயந்தப் பிரமரிவ்வுலகங்க ள்
சேரவுந்தானுண்டாக்கி னோ (ஸ்வாமி)

உ. பிரதிவிஅப்புதேயு வாயுவாகாசமென்னு ம்
பெரிதானபஞ்சபூதா காரம்
வருகர்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங்களு ம்
மனம்புத்திசித்தமகங் காரம்
வரிசையாந்தத்துவங்கள் தேவர்களுமெம்பெ ரு
மானேயும்முடையச ரீரம்
இருடீகேசனேயுன்றன் மாயையினலேயுண் டா
யிருப்பதிதுகளெல்லாந் திருப்பாவையதி காரம் (ஸ்வாமி)

௩. ஒருவனிடத்திற்பிறந் திருக்குமுன்மாயையா லே
உலகமுண்டாக்கினதெப் படியா
கருணாகரனேயுன்றன் மாயைநிஜந்தானதை க்
காணஒருவருக்கும் முடியா
பிரமாதிதேவருமுன் மாயாபந்தத்துக்குள்ளாய் ப்
பிரித்துஞ்சொரூபமின்ன படியா
யிருக்குதென்றறியாமல் மயங்கியலைகின்ற ரே
யெவர்தானறிவாரையா புவனநாத நெடியா (ஸ்வாமி)

ச. வேதன்முதற்றேவர்க ளவரவரொவ்வொ ரு
விதமானதரிசனங் கண்டுஞ்
சோதியுன்முக்குணத்தின் மாயையுடனேசேர்ந் த
சொரூபந்தனையறிந்து கொண்டும்
ஈதேநிச்சயமென்றுந் துதித்துத்தியானிக்கின்ற ர்
இதுவல்லாமல்மற்றென்ன வுண்டு
ஆதலால்நிஜரூபம் பிர்மாதிகள்கூடவு ம்
அறியவில்லையேமூட ரறிவுக்கெப்படி யுண்டும் (ஸ்வாமி)

ரு. ஆதிபுருஷனென்றும் ஆத்மஸ்வரூபமென்று ம்
ஆதிதெய்வமாதி பூதம்
நீதிசகலலோக ஸாக்ஷியீசராயெங்கு ம்
நிறைந்திருப்பதுவேபிரக்கி யாதம்
சோதில்வேதஸ்வரூபம இந்திரவருணவா யு
குபேரனென்றிடுநாம பேதம்
ஓதும்யோகியர்நல்லோர் பிரமாதிதேவர்ம றை
யோர்களுந்தியானஞ்செய்கு வாருன்றன்செம்பொற்பாதம் (ஸ்வாமி)

௪. ஞானிகள்கர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துசாந்தியடைந் து
ஞானநிஷ்டையைத்தானே பொருந்தி
ஞானமூர்த்தியென்றும்மைத் தியானிக்கின்றார்கள்பாஞ் ச
ராத்திராகமத்தினில் வருந்தி
ஆனவாசதேவப்பிரத் தியும்மனசங்கருஷ ண
அனிருத்தனென்றும்மைத் திருந்தி
தானேபூஜிக்கின்றார்கள் குருபரம்பரையா லே
சகலவைணவரும் புகழ்கதாமு தருந்தி (ஸ்வாமி)

௫. அவனிதனிலேயின்னம் பாசுபதமுதற் சை
வாகமவிதிகளைத் தொடுத்து
அவரவர்களுமொரு குருபரம்பரையிலு ல்
அனேகசிவமூர்த்தியென் றெடுத்து
சிவரூபராயிருக்கு மும்மைப்பூஜிப்பார்சை வ
தீக்ஷாபரருமன்பா யடுத்து
தவறுதின்னமவெவ்வேறு தேவபக்தர்களென்பா ர்
சருவதேவமயர்நீர் உறுதியதுகொடுத் து (ஸ்வாமி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

உலகிலொரு வந்சொருவர் வாதுபேசி
யுன்றெய்வ மென்றெய்வ மென்றுகொண்டு
கலகமிகுந திடுபேதங் களையெல்லாம்நீ
கண்டிருந்தும் பூஜிப்ப தெனையேயென்றுஞ்
சொலுவதெந்த விதமென்றால் வாசுதேவ
சுந்தரா கிருபாநிதியே நெடியமாலே
ஜலஜலோ சனஅனந்த சயனசித்தாங்
தங்கேளீ ரடியன்விண்ணப பங்கேளீரோ.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மனதுபேதமல்லால் வஸ்துபேதமில் லே
வாசுதேவனாவ தேவமய னே.

அ நு ப ல் ல வி.

நினைவிலாராரொந்தவிதம் நினைத்துப்பூஜித்திட்டாலும்
நினதிடம்வந்துசேரும் நிலவரமிது மேலும (மனது)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. மலையருவிபெருகி மழைவருஷிக்க நீடும்
மண்டலத்திலனேக நதிகளாகவே யோடும்
அலைகடற்சேர்வதுபோ லெந்ததெய்வத்தை நாடும்
ஆராராராதனைசெய் தாலுமும்மிடங் கூடும் (மனது)

௨. எந்தத்தெய்வரூபமா யெவரெவர்தியானித் தாலும்
யாகங்கள்பூஜைகளை யெப்படிச்செய்திட் டாலும்

அந்தவகைளெல்லா மும்மையடைவ　　தாலும்
ஹரிநின்னையன்றியனு வசையாதுநீரோ　　மாலும் (மனது)

௩. பரமபுருஷாவுன்றன் மாயைக்குள்ளாய்மென்　　மேலே
பரவுஞ்சாத்துவிக ராஜஸதாமஸங்க　　ளாலே
பிரமன்முதற்சரா சரங்களுமொருக்　　காலே
பிறந்திறந்தலைந்தும்மைச் சேருமென்திரு　　மாலே (மனது)

௪. சாமியும்மைத்தவிர வேறில்லையையா　　நீரோ
ஸர்வதேவமயூரொன் றுலென்னசொல்லு　　வீரோ
நாமுமந்தமாயாபந் தத்தொருவனென்　　பீரோ
நமதிடத்தில்விசேஷ மென்னவென்றிடு　　வீரே (மனது)

௫. சகலசராசரத்தின் னடத்தைநீர்காணுங்　　காக்ஷி
ஸர்வஜீவரூபர்நீர் சகலபுத்திக்குஞ்　　சாக்ஷி
சகலதேவமானிட மிருகாதியிட　　மாக்ஷி
தருமுன்மாயாகுணப் பிரவாகம்பரவுஞ்　　சூக்ஷி (மனது)

௬. ஆதலால்நீரோமகா னென்னும்விசேஷங்　　கண்டேன்
அப்படிக்கொத்தவுன்றன் பாதமென்றலைக்கொண்டேன்
மாதவாநின்னையல்லால் வஸ்துவேறென்ப　　தண்டேன்
வனமாலியுன்றன்கதா முதத்தைச்செவியா　　லுண்டேன் (மனது)

இ து வு ம து.

வெண்பா.

நத்தந் திகிரியொடு நந்தகமும் விற்றண்டம்
வைத்தமலர்க் கையா மணிவண்ணா—பத்த
சனமான தத்திலுறை சாமீ யுலகம்
வனமாலி யுன்றனுரு வம்.

தரு, இராகம்-அடாணா, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஹரிஹரியுன்றன்சொரூப மூலகமே　மாதவனேகரு
ணும்புதியேநல்லெதுகுல　திலகமே

அ நு ப ல் ல வி.

அருளாளனேவை குந்தபுரத்தனே
இருடீகேசனே சங்கக　கரத்தனே
கருடவாகனீ யட்டக் கரத்தனே
வரஸரோருக நன்னேத் திரத்தனே　　(ஹரி)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. தேவரீருட திருமுக　　மண்டலம்　　அங்கிபதித
பாவனவுன்றன் றிருவடிபூ　　மண்டலந்
தேவதேவாகண் சூரியப்பிர　　காசம்
பூவுந்திச்சுழி யதுவேயா　　காசம்
கோவிந்தாதிருச் செவிகளுல்　　லாஸம்
மேவுபாதாளந் திக்குவி　　லாஸம்　　(ஹரி)

உ. கேசவாவுன்றன் சிரசுசுவர்க்க லோகங் கைகளென்பது
வாசவன்முத லானதேவர்கள் யோகம் *

வாசுதேவவு தரம்பயோ ததி
பேசுபிராண பலன்வாயு ரீதி
தேசுடம்பு மயிர்கள்மரச் சாதி
மாசிலாமணி மாலேபரஞ் சோதி (ஹரி)

௩. தலைமயிர்களே மேகங்களென்று விளம்புந் திருமணாளனே
மலைகளென்பது நகங்களோடு மெலும்பும் *

அலும்பகலுநின் னிமைக்கொட்டல் சாமி
சொலுமநுமுத லானவரு நேமி
வலவனேயுன்ற னுன்குறிதான் பூமி
நிலமணவாள நீளாதேவி காமி (ஹரி)

௪. வள்ளலேமழைக ளென்பதுமுன்வீரி யங்கள் இனம்பிரபஞ்சத்தில்
உள்ளதெல்லாஞ்சாமியும்முடையசொரூபங்கள் *

உள்ளபடிக்கிந்தப் பிரபஞ்சவி காரம்
எள்ளளவுமுமக் குண்டோஅகங் காரம்
தெள்ளியதேவரீ ரேயகண்டா காரம்
வெள்ளைநீலவண்ண னுனீர்நிரா காரம் (ஹரி)

ரு. ஜீவகோடிகளுடன் கூடியவுல கங்களும் அதுகளையெல்லாங்
காவல்புரிகின்ற வுலகபாலர்ஸமு கங்களுந் *

தேவரீரிடத் துண்டானது நாரண
கோவிந்தஆதி யந்தமில்லாப் பூரண
தேவாதிதேவ ஜயஜகத் காரண
பூவுந்திமார்ப புராணால் லாரண (ஹரி)

௬. அத்திப்பழத்தில் மசகமுயிர்ப்பது போலே ஜலஜந்துக்கள்ஜ
லத்திலுண்டாய்ச்சஞ் சரிக்குமதுகளைப்போலே *

கர்த்தனேயனேக கோடிபிர்மாண் டங்க
ளுத்தமருமிடத் துண்டாகிவி ளங்க
வைத்ததிஷ்டாந்த மிதுவேபிர சங்க
நித்தியானந்தனே திருவுக்கந்த ரங்க (ஹரி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அற்புதமிப் படிக்கொத்த வுமதுரூபம்
அறியக்கூ டாமையினல் லல்லோரெல்லாங்
கற்பனையாய்த் தேவரீ ரவதாரத்தின்
கதாமுதத்தைப் பருகிரு ரயமுகுந்த
பற்பலவாம் விளையாட்டி னிமித்தமாகப்
பரிந்தெந்த ரூபமதை யெடுக்கின்றீரோ
சொற்பொருளின் சுவைபெறவே பெரியோரெல்லாந்
துதிக்கின்று ருன்கீர்த்தி பதிக்கின்றுரோ.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.
பல்லவி.
முகுந்தனே ஹரிவரத மூர்த்தியேயுன் சரணம்
மூலப்பொருளேயுன் சரணம்.
அநுபல்லவி.
மிகுந்தபூபாரந்தவிர்க்க மகிழ்ந்துதேவர்களுந் துதிக்க
விதுகுலசூடாமணியா யெதுகுலத்திலவ தரித்த (முகு)

சரணங்கள்.
௧. மகத்தானபிரளயமாஞ் சமுத்திரத்திற்சஞ்சரிக்கு ம்
மச்ஸியாவதாரரான வுமக்குச் சரணம்
அகிருத்தியங்கள்செய்தய து கயிடவனைச்சங்கரித் த
அயக்கிரீவமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணங்
குகைமிகுந்தமந்தரமாம பருவதத்தைத்தாங்கிநின் ற
கூர்மாவதாரரான வுமக்குச் சரணந்
தொகுத்துமுன்னைசமுத்திரத்தி னின்றும்பூமியையுயர த்
தூக்கியவராகரூப ஸ்வாமி சரணம் பால (முகு)

௨. நல்லவர்கள்பயந்தீர்த்து ஹிரண்யகசிபனைவதைத் த
நரசிங்கமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணம்
வல்லவரோமூவுலகு மளக்கவவதரித்துவந் த
வாமனவதாரரான வுமக்குச் சரணம்
பல்லவராய்க்கருவமிகும க்ஷத்திரியவனமழித் த
பரசுராமமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணம்
எல்லவர்க்குங்கண்டகனு மிலங்கைராக்ஷதனு ன
இராவணனைவென்றரகு ராமா சரணம் பால(முகு)

௩. பரவாஸுதேவர்நீரே சங்கருஷணருமாகி ப்
பலராமமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணந்
தரணிதனிற்பிரத்தியுமன அனிருத்தரூபரா ன
சகலலோகநாயகரா யுமக்குச் சரணம்
பரவுமசுரனைமோகஞ் செய்யவவதரிக்குஞ்சுத்த ப்
பவுத்தாவதாரரான வுமக்குச் சரணங்
கரவடமிலேச்சநெறி மன்னவனைச்சங்கரிக்கு ங்
கற்கிரூபராகிவரு முமக்குச் சரணம் பால(முகு)

இதுவுமது.
கலித்துறை.
உவமானந்தன்னோ டுபமேயமானது மொன்றுமில்லா
தவனிதநியானந்தன் பூபாரந்தீர்க்க வவதரித்தான்
இவனென்றறிந்தக் குரூரருமிப்படி யேதுதித்துப்
பவபந்தம்நீங்கும் படிகடைப்பிரார்த்தனை பண்ணுவரோ.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.
அகண்டபரிபூரணராய் நிறைந்திருக்குமும்மைநான்
அறியவில்லையேகிருஷ்ண ஸ்வாமி

அநுபல்லவி.

விதண்டாவாதக்காரரைக் கூடியுலை கின்றேனே
மெய்யானவும்மைவிட்டுப் பொய்யிலலை கின்றேனே (அக)

சரணங்கள்.

க. தேகமேநானென்றும் பெண்டுபிள்ளைகள்வீ டு
திரவியம்பந்துக்களை யென தென்றும்
மோகங்கொண்டுகனவு போலாமிதுகளை யே
மூடனுகியநானும் நிலை யென்றுஞ்
சோகந்தருமனித்திய மானகர்மபவத்தைத்
தொடுத்துமிதுவேநித்திய மென்றும்
ராகத்துவேஷங்களினுல் மயங்கியலைகின்றே னே
ஞானனந்தமூர்த்தியே நயனநளின வென்றும் (அக)

உ. மிக்கஅனுத்மாவாக விருக்குந்தேகாதிக ளை
விளங்குமாத்மாவென் றெண்ணம் நாடித்
துக்கரூபங்களான கிரகதாரக்ஷேத்திரங்களைச்
சுகமென்றுவிபரீதம் நீடிச்
சிக்கிக்கொண்டிந்தவகை சுகதுக்கமென்றுசொல்லு ஞ்
சிங்காரத்தோப்பில் விளை யாடி
அச்ஞியானவிருள்மூடி யாத்மாவுக்குப்பிரிய ம்
ஆகவிருக்குமும்மை யறியவில்லையே தேடி (அக)

௩. அறிந்தஜலத்தைவிட்டுப் பசுவானதுபுல்லுக் க
ளால்மூடியிருக்குஞ்சா ணலையே
நிறைந்தஜலமென்றோடு மதுபோலேபிரபஞ்சத் தை
நிஜமென்றலையு மென்ற னிலையே
உறைந்துமாயையினுலே மறைத்துக்கொண்டிருக்கின் ற
உம்மைநானறியவு மிலையே
நறுந்திருத்துழாய்மாலை யணியும்மார்பனேஹ ரி
நாராயணனேஜகந் நாதஅருள் மலையே (அக)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

விடையவாதனையுடன் கூடுமனதுள்ளயான் மிருகாமகர்ம்மங்களால்
மெலிவுற்றுமிவ்விஷய மேற்சென்றுமிந்திரிய விவரங்களுடனேகூடித்
தடைபடாமனதினைக் கட்டுதற்கெவளவுஞ் சத்தியிலையடியனுக்கே
தகுமிந்தவகைவிஷய வாதனையுடன்சேர்ந்து தான்சுழலுகின்றயானே
மடமைசேர்பொல்லாத மூடாக்குலபியாத மகிமைசேர்தேவரீர்தன்
மலரடித்தாமரை யடைந்தவனுமாகினேன் வருமதைப்பார்க்குமளவிற்
றிடமானதேவரீ ரனுக்கிரகமின்றியே செயபவேறில்லையென்று
சிந்திக்கிறேனும்மை வந்திக்கிறேனன்பர் சிந்தைக்குளானமணியே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வருகலவுபாஸனையி னுலுயிர்க்குச்சனன மரணங்களென்றபந்தம்
வரையறத்தீர்ந்துமது கிருபையால்மோக்ஷமது வருவதுனிடதநிலையா

டைசெய்வதொன்றதுவு மப்படியிருக்கயா தொருவுபாசனையுமின்றி
உம்முடையபாதங்கி டைத்ததடியேற்கதுவு மும்மதனுக்கிரகமாமே
பரவுஞானனந்த மூர்த்தியாயெங்கினும் பரிபூர்ணமாய்நிறைந்த
பரப்பிரம்மரூபமே ஞானகாரணனுநீர் பரவுசுகதுக்கங்களைத்
தருகாலகர்ம்மச் சுபாவங்களென்பதுஞ் சாமிநீருண்டாக்கினீர்
சத்திகளனந்தமுள நித்தனேகர்த்தனே சரணமையாசரணமே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஸ்ரீதரனே யாவருடை யிதையமீதுஞ்
சிறந்திருக்கும் பரவாஸு தேவனீயே
ஆதார மாய்ச்சகல பூதங்கட்கும்
அனையவிந்தி ரியங்களேயே யேவுகின்ற
நீதானே யிருடிகே சனுமாய்நின்றாய்
நிலைசங்க ருஷணப்பிரத்தி யும்மனனென்றுந்
தாதாவே யனிருத்த ரூபனேவந்
தனமையா யிரக்ஷிக்குங் கனமெய்யாவே.

சo-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

சஙு-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அண்ணனும்பல ராமர்கூடவு மாயர்சூழவும் நந்தரோ
டச்சுதன்மது ராபுரிக்கோ ரலங்கிருதங்கொள மேவியே
கண்ணனங்கொரு துஷ்டனானவே காலியாகும்வ ணன்றலைக்
காயினைத்தளி வாயகர்க்குயர் கருணைசெய்துவ ரங்கொடுத்
தெண்ணிலாமலர் மாலைகட்டியெ னுஞ்சுதாமனி டத்திலே
யிசைவரங்கள் கொடுத்ததாலுமி ராஜகஞ்சனே டங்குள
அண்ணலாகிய அக்குரூரனா யகமகிழ்ந்தன னென்பதும்
அன்பதுக்குரு மொன்பதின்றிய வத்தியாயமி தறையுமே.

அக்குரூரர் அதிசயமுற்றுவந்ததைக் கண்ணன்

யாதென்றுவினவ அவருரைத்தல்.

திபதை, இராகம்-அடாணு, மிச்சிர தாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தனதுமனையைப் பார்க்கவென் று
தயவுமிகுந் திருந்த அந்தப்
பனகசயன பகவான்சக ல
பாக்கியங்களு நிறைந்த *

௨. ராஜதானி யாகியம து
ராபுரியலங் கார மதை
வாசுதேவ கிருஷ்ணன்காணு ம்
மகிமையடைந்த தே. *

௩. அறியுமிவ்வகை துதித்துவந்தன ம்
அக்ரூருஞ் செய்ய நல்ல
வெறிமலர்சூழ மெமுனைமடுவி ல்
விசுவரூபத்தை யைய *

௪. மாயனிப்படிக் காட்டித்திரும் ப
மறைத்துமெப்போதும் போலே வேறு
காயகரான கண்ணனை வே
காண்பிவித்தனர் மாலே *

௫. வேஷம்போட்டு மாடித்திரும் ப
வேஷங்களையுங் கலைத்து வரும்
வேஷதாரிபோலவே நீ ல
மேனிக்கண்ணனாய் நிலைத்து *

௬. இருக்கவுங்கண்டு மந்தஅக்ரூர ர்
எமுனைமடுவுக் குள்ளே காட்டிச்
சுருக்கும்பகவான் சொரூபத்தைக்கண் டு
தொடர்ந்ததைமனங் கொள்ளே *

௭. எமுனைமடுவி னின்றுகரை மே
லேறிசித்திய கருமங் களைச்
சமரஸஞானி யக்ரூரரு ந்
தான்செய்தார்கேளு மருமம் *

௮. மந்தகாஸத் துடனேவந் து
மாலிருக்கின்ற ரதத்தில் ஏற
அந்தவேளையில் ரிஷிகேசன்சொல்வா ர்
ஆச்சரியமெய் விதத்தில் *

௯. கண்டிங்கேநகை கொண்டுமேவி ய
காரணமென்ன ஆனும் அதை
விண்டுரைசெய்யு மக்ரூராவென்றே ல்
வினவலாச்சுது காணும *

௧௦. பூமியாகாச ஜலநதிலேயென் ன
புதுமைகண்டீர் மகானே சொல்ல
லாமேயற்புதங் கண்டதாயும் மை
யக்ரூராபார்க்கின் றேனே *

௧௧. எனவுமிப்படி வினவுஞ்சாமிக் கு
இயம்புவார்பூமி வானஞ் சலந்
தனிலேயற்புத மெவ்வளவுண் டோ
தானதெல்லாமுமி தானம் *

கஉ. சகலவுலகும்நிறைந் திருக்கின் ற
சாமியும்முடை யிடத்திற் றுனே
அகிலவற்புதங் களையுங்கண்டிடு ம்
அடியேற்கின்னமோ ரிடத்தில் *

கங. இன்னமற்புதங் காணவேண்டி ய
தென்னவிருப்ப தையா யிப்போ
சொன்னவற்புத மெல்லாங்கண்டே னே
ஸ்வாமியும்முட மெய்யா *

கச. மடுவைவிட்டும திடத்தூக்கிங்க னே
வருமுன்னேநகை காட்டிக் கொண்டு
அடியேன்வந்தாற் பூமிஜலத் தோ
டாகாசத்தையுஞ் சூட்டி *

கரு. ஆச்சரியங்க ளைதைக்கண்டதென் றும்
ஆக்ஷேபித்திரோ ஸாமி திரு
மாச்சக்கரக்கை போனேகாயாம் பூ
வண்ணனேஜலம் பூமி *

கசு. ஆகாசத்திலே யெவ்வளவுண் டோ
அற்புதங்களவ் வளவும் அருள்
மாகாளமுகி லுன்னிடங்கண் ட
வகைக்குமேலென்ன வுளவும் *

கஎ. இருப்பதும்பிர்ம்ம ஸ்வரூபரோஸா மி
யிருடிகேசனென் றிதத்தைச் சொல்லி
விருப்பமாயக்ரூ காந்தினிசுத ர்
விளம்பியேயின்றும் ரதத்தை *

கஅ. நடத்திவந்தந்தச் சாயங்காலத்தி ல்
ராமகிருஷ்ணனை மதுரா புரி
யிடத்தைநாடிக்கொண் டவர்வந்தானை யா
இனஞ்சொல்வேன்ஞான சதுரா *

கண்ணனைத்தரிசித்த ஜனங்கள் வியப்படைதல்.

விருத்தம்.

மதுரைக்குப் பவனிகொண்டு கண்ணன்செல்லும்
மார்க்கத்தூர் களிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம்
எதிருற்றுக் கும்பல்கும்ப லாகக்கூடி
யிராமகிருஷ்ணர் களைப்பார்த்தா னந்தமான
ததிகத்தா லவர்கள்மேல் வைத்தகண்க
ளதனையே மாறாமற் பார்த்தார்ஞான
சதுரர்க்குள் முதலெண்ணும் படியதான
தார்வேந்தா பாகவதம் பார்வேந்தாவே.

அக்குரூரருக்குக் கண்ணன் விடைதரல்.

விருத்தம்.

ராமகிருஷ்ண ரக்குரூர ருடன்பின்செல்ல
நந்தகோ பனாமுதலா மாயரெல்லாந்
தாமதுரா பட்டணத்தைக் குறுகிவந்து
சமீபத்தி லிருக்குஞ்சிங் காரத்தோட்டம்
மாமகிமை யுடன்சேர்ந்து கண்ணனண்ணன்
வரும்வழிபார்த் திருக்கக்கண் டங்குசெல்லுந்
தாமனாத்தா னனும்மந்த காலங்கொண்டி
தஞ்சொல்வா ரக்குரூரர்க் குஞ்சொல்வாரே.

தரு. இராகம்-காம்போதி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உம்மைப்பார்த்துநா னென்னசொல்லலா ம்
ஓயக்குரூரா கம்பீரா ஞானதீரா.

அநுபல்லவி.

உம்மைப்பார்த்துநா னென்னசொல்லலா ம்
நன்மதுரையி லுமதுவீட்டுக் கு
உண்மையாயிந்த ரதத்துடன்கூடி ச்
செம்மையாகநீர் முன்னேசெல்லலா ம் (உம்மை)

சரணங்கள்.

௧. நேர்த்தியாமிந்த ராத்திரியிங் கே
வீற்றிருக்கிளப் பாற்றிநாங்களு ஞ்
சேர்த்தியாய்வரப் பார்த்திடுமி ள
மார்த்தாண்டன்றேரும் ஏர்த்திடுமங் கே (உம்மை)

௨. பாரகாவியச் சொல்லாமறி ந்
தோரேயக்குரூர ரேகம்பீர ர்
நீரேமுன்செலலு வீரோஇன்னி லை
யாரோயென்சொல்லு நேரோயறிவீ ர் (உம்மை)

௩. சிலனேமூன்று காலமும றி
வாலேயறிவீர் மேலுஞ்சொல்கிறே ன்
ஞாலமீதில்வி சாலகல்வியி ன்
சோலைமேலுறை வாலகோகில ம் (உம்மை)

அக்குரூரர் கண்ணனைத் தன்வீட்டுக் கழைத்தல்.

கலித்துறை.

அண்டருமாமுனி வோரும்மறைகளு மாங்கறியாக்
கொண்டல்வண்ணன்றிரு வாய்மொழிகேட்டுமக் குரூரர்பின்னும்
விண்டதுகேளுமை விட்டுப்பிரிந்திட வேசகியேன்
அண்டினனேயெனைத் தள்ளாதையுமென்ற தானந்தமே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேவரீர்திருவுள்ள மிரங்கியென்கிரகத்திலு ஞ்
செம்பொன்னடியைச்சாத்த வேணு ம.

அநுபல்லவி.

பூவுந்தியானேஹரி கோவிந்தனேபர ம
புருஷனேநீரெங்கள்சங் கருஷணாக்குத்துணையா ந (தேவ)

சரணங்கள்.

௧. புருஷோத்தமருங்களை விட்டுமுன்னேமது ரா
புரிக்குநானசெலவேணுமேயிப போது
சுருதிகாணுதநீரோ தொண்டாமேற்பிரீதியுள்ளா ா
தொண்டனுமதுகுநான்றப பாது
அருளாளனேயிப்படி யென்னைத்தள்ளிவிடப்போ மோ
அணுவுடனேயக லாது
வரிசையாயருங்கூட இஷ்டஜனங்களெல்லா ம
வரத்தகத்தாயமதுரா புரத்திலெனவீட்டின் மீது (தேவ)

௨. நாதனில்லாவெங்கட்கு நாதனுகினீரஜக ந
நாதரோபந்துக்களின் மேலே
ஓதுமன்புள்ளநீரோ சச்சிதானந்தரூப ா
உமதுபாததீர்த்தத்தி னுலே
ஆதியங்கியேமுதற் றேவரும்பிதிர்க்களு ம
அடைகிறார்திருத்தியென மேலே
போதனேயென்வீட்டுக்கு மந்தபுரத்துக்குமு ன
பொன்னடித்துளிகிடைத்தால மின்னுஞ்சுத்தமாம் மாலே (தேவ)

௩. எண்ணியொருவராலு மறியக்கூடாதவுன்ற ன்
இணையடித்தீர்த்தமானை கிடைத்துப
புண்ணியகீர்த்திபெற்று ஒருநாளுமழியாவ ற்.
புதவயிசுவரியம படைத்து
திண்ணியமனீர்பரமே சாதிகளுக்கருளு ம
சித்தியசூரியபதந தொடுத்துத்
திண்ணமாயமகாபலிச் சக்கரவாத்திதானென் று ஞ்
சிரஞ்சீவிப்பட்டம்பெற்றுன் சிரஞ்சனுவென னிடத்துங் (தேவ)

௪. உலகமூன்றையுமபரி சுத்தஞ்செய்துபூமியி ல்
உயர்ந்திருப்பதுனபாத கங்கை
ஜலஜநயனுவந்தக கங்கையைச்சருவரு ந
தலையிற்றரித்தாரென்ன சங்கை
சொலுஞ்சுகரகுமார ரறுபதினுயிரரு ஞ்
சுவர்க்கமடைந்தவகை யெங்கே
நலந்தக்கங்கைதந்த துன்றன்சேவடிதா னே
நாரணுவுன்பாதத்தில நமஸ்காரஞ்செய்தே னிங்கே (தேவ)

௫. கண்ணனேதேவதேவ ஜகந்நாதனேயுன்னு ட
கதையைக்கீர்த்தனம்பண்ணுமு பேர்க்கும

எண்ணிக்கேட்கின்றபேர்க்குஞ் சுகிர்தங்கொடுப்பவ ரோ
யெதுகுலோத்தமனொன்று மோர்க்கும்
புண்ணியசொலலாநீரோ நாராயணனேயுன்ற ன்
பொன்னடிக்கடுமைநா ளுக்கும
வண்ணமாயுனனைத்தானே புகழுமதைக்காட்டிலு ம்
மகிமைவேறுணடோமினகண மலனொன்றனமீதில்நோக்குந் (தேவ)

கண்ணன் அக்குரூரரிடங் கஞ்சவதத்தின் பிறகு வருவோ
மென்றுரைத்தல்.

விருத்தம்.

அக்குரூரர்சொல்லு மிதனைக்கேட்டும்
ஹரிசொல்வா ரணனுவும யானுங்கூட
இக்கணமே யுனகிரகத்தில வருவோமானால
எதுலத்து போகியெனுங் கஞ்சனதன்னை
வைக்காமல முனவதைத்த பினனேயுனதன்
மனைக்குவந் துமக்குமற்ற சேயாகட்கும
தக்கவிஷ்டஞ் செய்கிறே னென்றுரைசேரத்த
தலைமைதா குருபுலத்தின விடைகொடுத்தாரே.

கண்ணன் மதுராபுரியைக் காண்கிற செல்லல்.

விருத்தம.

துயரங்கொண் டவர்போலக் குரூரருமம
துரைக்குச்சென்ற தக்கஞ்சன சமுகங்கண்டு
ஜயராம கிருஷ்ணாகளை யழைத்துவந்த
சேதிசொல்லித் தாதுவிட டுசென்றசெனறா
நயனமெனுந் தாமரைப் னைகளனைகூட
நந்தகோப னாமுதலா மாயாகுழத்த
துயமறறு நாளபரநல னருதிலமம
துரைகணடாா நகரழகினைக் கணடேகண்டாரே.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்டிரம, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைவீதியலஙகிருதங்கணடாரோ
மதுசூதனமுரா ரி.

அநுபல்லவி.

[கிருஷ்ணன] குதிரைருபனுங் கேசியைத்தென்றிசை
குடியேறச்செயத ஸாமி யவ
ரடியாலைந்த பூமி யிந்து
நெடியமாலெனும் நேமி ஹரி (மது)

சரணங்கள்.

௧. மனனவனேகேளாயபடிக்ககைவி ன் *
மயகோபுரவாசல புகபபும அதிற்

சொர்ணக்கதவுடன் பசும்பொன்னாற்செய் த *
தோரணங்களுட செகப்பும் மிக
வன்னங்களாகிய தாம்பிரத்தாற்செய் த *
வாகாமசுவசாலை யுகப்பும் அதில்
மின்னும்பசுக்கள் கட்டுங்கொட்டிலுட னே *
வெகுதானியங்களின் றொகுப்புஞ் சேர்பண்
டகசாலைகளின் வகுப்பும் பல
வகையினஞ்சொல்வேன் மிகப்பும் பெற்ற (மது)

ஒருவருந்காண்ட வொண்ணாவக ழி *
யுடனேயுஞ்சிங்காரத் தோட்டம் வாசம்
பரவுநந்தவனங்களுடனேயு ம் *
பட்டணமெங்குங்கொண் டாட்டம் உயர்
திரவியக்காரர் சொர்ணகலசங்க ள் *
சிறந்துப்பரிகை மீட்டம் உள்ள
தெருவும்வீடுகளின்புறக்கடையி ல் *
சிங்காரமாமலர்த் தோட்டம் எங்கும்
வங்காரமாமதிள் நாட்டம் ஓர்சிற்
பன்கைவேலையிந்தக் கூட்டம் பெற்ற (மது)

மிஞ்சியரஞ்சித சபையனே க *
விதங்களாம்வீடுமென் மேலே படிகம்
மஞ்சள்மரகத வொளிமிகுந் த *
வயிரரத்தினங்க ளாலே யிழைத்
துஞ்செய்கொடுங்கைகள் திண்ணைகள்மீது ம் *
உயர்ந்தசாளரத்தின் பாலே மேவுஞ்
செஞ்சொல்மணிப்புறா மாடப்புறாமயி ல் *
சேர்ந்ததொனியொருக் காலே யங்கே
வாய்ந்ததென்னசொல்வேன் மாலே லக்ஷ்மீ
காந்தன்செலுத்துஞ்செங் கோலே பெற்ற (மது)

மிக்கவுஞ்சந்தனத் தாலேமெழுகின் ற *
வீதிகடைத்தெரு ராச வீதி
புக்கவும்நாற்சந்தி மீதுமிறைக்கின் ற *
புஷ்பங்கள்மாலையுல் லாச மொன்றும்
பொய்க்காதரும்பு பொரிதண்டுலங்களு ம் *
பூர்ணகும்பங்களும் நேச யாக
வைக்கின்றசந்தனந் தயிர்நிறைத்து ம் *
மலருடன்தீபப்பிர காச மெங்கும்
இலகவேவிசு வாச மாக
உலகமெங்கினும் பேசப் பெற்ற (மது)

சூழவிளந்தளிர்த் தோரணம்பூங்கொத்து த் *
துலங்கக்கட்டியும் மீட்டும் நல்ல
வாழைகள்தாறுடன் பாக்குக்குலைக ள் *
வரிசைவரிசையாய் நாட்டும் இன்னம்

	ஏழுலகுஞ்சொல்ல வெங்குந்துசங்கட்	டி	*
	யேற்கவேமேற்கட்டி	யீட்டும்	ஆரும்
	வாழியென்றேபட்டுப் பட்டாவளிகளா	ல்	*
	வஸ்திரக்கொட்டகை	போட்டும்	வீதி
	சுற்றியலங்கிருதங்	காட்டும்	ஹரி
	பக்தியுள்ளோர்சொல்லும்	பாட்டும்	பெற்ற (மது)
௬.	அச்சுதற்கேற்கவே வீடுகள்தோறு	ம்	*
	அழகாய்முகப்பிரு	புறத்துக்	துய்ய
	பச்சையரிசி பரப்பியதன்மேலி	ற்	*
	பாங்காய்ப்பூர்ணகும்பம்	நிறைத்தும்	அந்த
	உச்சிதக்கும்பத்தைப் புஷ்பங்கள்தம்மா	லே	*
	யுள்ளபடியாக	மறைத்தும்	ஆருங்
	கச்சைக்கட்டிக்கும்பக் கழுத்திற்சாதரா	க்	*
	கட்டியதன்பேரி	லுறைத்தும்	வெகு
	சட்டமாய்மாந்தளிர்	நிறைத்தும்	தீபம்
	இட்டுப்பொற்புஷ்பங்க	ளிறைத்தும்	பெற்ற (மது)
௭.	கும்பத்தின்சந்நிதி வாழைகமு	கு	*
	கொடிகளுங்கட்டிய	சாக்ஷி	பூமி
	அம்பரஞ்சொர்க்கமுஞ் சொல்லும்மது	ரை	*
	யலங்கிருதத்தைச்சர்வ	ஸாக்ஷி	யான
	நம்பரம்புருஷர் வாஸுதேவனொன்று	ம்	*
	ராமகிருஷ்ணருங்க	டாக்ஷித்	தாயர்
	கும்பலெனுந்தோழ மார்களுடன்கூடி	க்	*
	கொண்டுவந்தார்கேளுஞ்	சுசாக்ஷி	ஹரிவை
	குண்டபதிக்கென்ன	தாக்ஷி	யெது
	மண்டலமேலா	சாக்ஷி	பெற்ற (மது)

கண்ணனைப் பார்க்கவரும் மாதர்களின் தன்மை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வேளெனுமன் மதனுக்கும் அப்பனுங்கோ
விந்தனும்ரா மன்கூட ராஜவீதி
கேளிகளாய்த் தோழருமா மாயர்சூழ்ந்து
கீர்த்திக்க மூர்த்திகர மாகவந்த
நாளதனில் மதுராபட் டணத்திலுள்ள
நங்கைகளெல் லாமுப்ப ரிகைமேலேறிச்
சாளரவா சற்களினும் பார்க்கவந்த
சமயங்கேள் ஹரிகாளி தலையன்கேளே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧.	முலைமேற்றுகிலை யிடையிற்	புனைகுவார்	இடையிற்கலையை
	முலைமேலணிந்தும் ஹரியை	நினைகுவார்	*

உ. இலகுகுண்டல மொருசெவிக் கிடுவார் ஒருசெவிக்குக்குண்
டலமிடாமலும் மறதிபுக் கிடுவார் *

௩. பசும்பொற்கடையந் தரிப்ப தொருகைக்கே யொருகைக்கணியார்
நிசங்கரநியைக் காண வருகைக்கே *

௪. இசைந்தகைக்கடை யமதைக் காலிலே காலிற்சிலம்பை
யசைந்திடுங்கையி லணிவர் மாலிலே *

௫. ஒருகண்ணுக்குமையெழுதிப் பழுதிலார் மயங்கிமின்னார்கள்
ஒருகண்ணுக்குமையதனை யெழுதிலார் *

௬. உருசைப்பாலனம்பாதி யுண்ணுவார் தங்கக்கிண்ணத்தில்
ஒருபாதியன முண்ணுமு னண்ணுவார் *

௭. சந்தனுதிதயிலக் காப்பிட்டு நீராடாமலே
வந்தவாறைச்சொலவோ கூப்பிட்டு *

அ. விந்தைச்சகிமார்பணிவிடையைப் பாரார் வாஸுதேவனைச்
சிந்தையிலெண்ணிவேறெனறையும் நேரார் *

௯. கோலாகலமாய்ம தாைவீதியிற் கண்ணன்வரவே
பாலார்மொழியார்கித் திணைப்பாதியில் *

௧௦. மேலாமஞ்சத்தைநீக்கி யோடுவார் நித்திரைக்கலக்கத்
தாலேகண்கள்சிவப்பு நீடுவார் *

௧௧. ஏர்த்தவெள்ளித்தங்கச் செம்பிலே சொண்டுவந்த
தீர்த்தஞ்சாப்பிடாம லன்பிலே *

௧௨. பார்த்துமுகத்தைக்குழந்தைகளுக் கங்கே முலைப்பால்வயிறு
பூர்த்தியாகுமுன்னோடிவர விங்கே *

௧௩. பச்சைப்பாலனைத்தள்ளி விட்டுமே ஹரியைக்காண்பதே
யிச்சையாயோடிவருசல் தொட்டுமே *

௧௪. அச்சுதருஞ்சங்கருஷணருங் கண்டு அவர்கள்வரவை
உச்சிதமாகமிகச்சந்தோஷங் கொண்டு *

௧௫. கம்பீரவிளையாட்டி ஞலேயும் மந்தகாஸம்
அம்புககடைக்கண்பார்வை யாலேயும் *

௧௬. சம்பிரமமாகமயலை விளைத்தனர் பார்க்கவந்த
கும்பமுலையார்மனதை வளைத்தனர் *

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மதயானைப் பராக்கிரம முள்ளகண்ணன்
மலர்மகள்சேர் திருமார்பி னுடனேகூடும்
அதிரூப மதனுற்பார்க இன்றகண்கட்
கானந்தம் கொடுத்துக்கொண் டிவகையந்த
மதுராம்ன்னர் வீதியிலே பவனிவந்தார்
மானார்முன் கண்ணன்றிரு விளையாட்டத்தின்

விதமதனைக் கேட்டிருந்த படியேதங்கள்
விழியுற்றார் கரும்பென்னு மொழியுற்றாரே.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைவீதியிற் கண்ணன்பவனியை நோக்கினார் மங்கையர்
மனதாலிங்கனஞ் செய்துவிரகத்தை நீக்கினார் *

அநுபல்லவி.

விதுகுலதிலகர் திவ்வியமங்க ள
விக்கிரகமாநெஞ்சில் நினைந்திட்டார்
அதிகமந்தகாஸங் கடைக்கண்பார்வையா ம்
அமிர்தமழையினால் நனைந்திட்டார் (மதுரை)

சரணங்கள்.

௧. கேளுஞ்சிங்கார ரஸத்திலாசையில் லாதவா அந்தக
கிருஷ்ணலீலையின் மகிமைதனையின்னம் ஓதவா *
வாளைநிகர்விழி ராஜராணிகள் மாதவா உயர்
மாளிகையின்மேற் கவாக்ஷவாசலின் மீதவா *
நீளக்கண்ணனைக்கண் டானந்தத்தி லே
நேரிழைமார்செந்தா மரைமலரைப் போலே
ஆளுமுகமலர்ந் தவர்கள்மென் மேலே
ஆனந்தமாய்மலர் சொரிந்தாரதி மேலே (மதுரை)

௨. அங்கங்கனேகும்பற் கூடிக்கொண்டுவேத விம்பங்கள் ஆன
அந்தணர்கள்தயி ரக்ஷதைகள்பூர்ண கும்பங்கள் *
மங்களகரமாம்புஷ்ப மாலிகைகள் ஜம்பங்கள் ஆக
வாசச்சந்தனங்கள் கந்தமூலபல வின்பங்கள் *
புங்கமுடனிந்த வகைமுன்னிட்டுக் கொண்டு
பூஜித்தார்கள்ராம கிருஷ்ணர்களைக் கண்டு
பொங்குமானந்த வமிர்தந்தனை யுண்டு
பூசுரர்களெல்லாம் புகழவந்தார் விண்டு (மதுரை)

௩. இந்தமனித ருலகத்துக்குத்தவ மூர்த்தியாய் வரும்
ராமகிருஷ்ணர்களை மதுரைப்பெண்டுகளா பார்த்தையா *
நந்தகோகுலத்தி லுள்ளகோவியர்கள் சேர்த்தியாய்க்கொண்டு
நாளுந்தரிசனஞ் செய்துவருகின்றார் கீர்த்தியாய் *
அந்தவிடைச்சிமார் செய்ததவ மென்ன
ஆச்சரியமதை யென்னவென்று பன்ன
நந்தநந்தனரிங் கெழுந்தருள முன்ன
நாமுஞ்செய்ததவ மென்னவென்று மன்ன (மதுரை)

கண்ணன் ஏகாஸியை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

சுதைப்பாகவதங்கேட்கும் பரிக்ஷித்தேவ
ஸ்ரீதேவகுமா ரர்மதுரை ராஜவீதி

அதைப்பாவ னஞ்செய்து வரவேபுண்ணி
யாண்மாக்க ளெல்லாமிவ் வாறுசெய்தார்
பதைப்பாகி யங்குமொரு மூடன்வந்தான்
பாழ்வயிற்றுக் கிரைதேடி யலையும்பேரில்
உதைப்பானுக் குவெளுப்பான் ஜாதிவண்ணான்
ஒருத்தன்று னவன்சரிதை விருத்தந்தானே.

திபதை, இராகம்-ரீதிகவுளை, திச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள்.

தேசங்களெங்கும் புகழ்மதுராபுரி மீது ஜய
ராஜவீதியிற் கண்ணன்பவனிவரும் போது *

நாடியங்கேயொரு வண்ணான்வந்தானிந்த ஞாயங் கேளும்
ஆடைவெளுத்து மூயிர்ந்தசிவப்பான சாயம் *

ஏற்றுமவன்கஞ்ச ராஜர்க்குயோக்கிய மான வெகு
நேத்தியதாம்வஸ்திர மூட்டைகட்டியுநி தானம் *

ஆகக்கிருஷ்ணன்முன் வரக்கண்டாரேகதா பாணி யவர்
யோகமாயைதனை யறிவதார்சொல்லு மூணி *

முன்னேவரக்கண்ட வண்ணானையேவன் மாலி அட
நின்னில்லுபோகாதே ரஜகனேநீயே காலி *

நல்லவெளுப்பா யுயர்ந்தவுடுப்புகள் போட்டுக் கொள்ளச்
சொல்லிநமக்குச் சிலதுகொடென்றங்கே கேட்டு *

பின்னுஞ்சொல்வார்யோக்கிய ராகவிருக்கின்ற வெங்க ளுக்கு
மன்னும்வெகுநேத்தி யாகுமங்கவஸ்தி ரங்கள் *

ஈந்தாலுன்றனுக்கு மிகவுண்டாகுமே நன்மை விலை
தாழ்ந்ததில்லாம லுயர்ந்ததெடுப்பதே செம்மை *

சத்திரத்துக்குள்ளே போகவொட்டாணமென் மேலே இரட்டைப்
பத்திக்கூடத்திற் பெரியவிலையென்பார் போலே *

எல்லாநிறைந்த பரிபூர்ணரெம்பெரு மானே யிச்சை
சொல்லிவஸ்திரமா சகங்கேட்டாரேவண் ணானை *

அச்சுதர்வார்த்தையை யெண்ணாமற்கஞ்சனுக் கடுமை யான
துர்ச்சனவண்ணா னதிகோபமாகிய கொடுமை *

என்னசொல்வேன்கண்ணன் சொல்லுக்கங்கனேயா க்ஷேபஞ் செய்து
சொன்னதவன்றலை மண்ணுண்டதேயொரு லாபம் *

இப்படிக்கொத்தபட் டாடைதரித்திடும் பாக்கியந் தானே
அற்புதராஜாதி ராஜர்க்குச்சேர்வதேசி லாக்கியங் *

காடுமலையிற் சஞ்சரித்திருப்பது வெளியே நீங்கள்
ஆடுமாடுமேய்ப்பீ ருங்களுக்காடைகம் புளியே *

அல்லாமலிந்தவி ராஜயோக்கியமாம்பட் டாடை கட்டக்
குல்லாப்பஞ்சையுங் களுக்குவருமோயிவ் வாடை *

கக. அனைப்பணத்துக் குதிரையஞ்சபணைப் புல்லுத் தின்ன
விருப்பமுற்றது போலேயிருக்குதுன் சொல்லு *

கஎ. ஆடையில்லாமல்நீ வண்ணானுடுப்பினை வேண்டி னாலும்
காடோடிபோலவே கேளாமற்காட்டுமு ரண்டி *

கஅ. வீணாசைப்பட்டிந்த வேஷ்டிகளைகேட்க லாமா யாருங்
காணூரோராஜன் சேவகரிதைகேட்கப போமா *

கக. இங்கிப்படிக்கேட்கா தீர்சிறுபிள்ளைகள் நீங்கள் ஆரும்
உங்களுயிர்பிழைக்க வேணுமோவோடிப் போங்கள் *

உ0. மெத்தவுந்துஷ்டர்கள் கஞ்சராஜனுட தூதர் இந்த
வர்த்தமானமறிந் தாலுங்களையகத வீதர் *

உக. கட்டியிழுத்து மடிப்பார்கள்நீரிப்போ மேலே போட்டுக்
கட்டுந்துணிகளையும்வலுவந்தத்தி லே *

உஉ. பறித்துக்கொள்வாரோ யுங்கட்கதுதெரி யாதா வென்று
குறித்தகிருஷ்ணனை நிந்தனையாய்விஷ்ணு ராதா *

உ௩. வண்ணானுரைத்ததைக் கேட்டந்ததேவகி மைந்த ருட
கண்ணைதுசிவப் பதிற்சிவந்தாரகோ விந்தர் *

உச. சுந்தரக்கைவிரல் முனையினலங்க மெய்யா கிருஷ்ணன்
அந்தவண்ணான்றலை யைவிழத்தள்ளின ரையா *

உரு. ஆட்டுத்தலைக்கு வண்ணான்பறப்பது மறந்தான் இந்த
நாட்டுவண்ணானறலைக கெமனுமங்கே பறந்தான *

உசு. முன்னேவந்தவ காலிதலைவீழ்ந்ததைக் கண்டு கூடப்
பின்னேவந்தவண்ணா ரெல்லாருமேபயங் கொண்டு *

உஎ. வஸ்திரமூட்டைகளையெல்லாங்கீழே யெறிந்து போட்டுக்
கத்திக்கொண்டுதிக் காலுககுத்திககாலாய் முறிந்து *

உஅ. ஓடிப்போய்விட்டார்க ளந்தவஸ்திரங்களை யெல்லாம் ராமன்
கூடவச்சுதருமெடுத்துக்கொண்டதோர சொல்லாம் *

உக. உயர்ந்தவஸ்திரங் களிற்சிலதா முடுத்தாரே பின்னும்
சயந்துமாயர் கட்கெலலாஞ்சில கொடுத்தாரே *

௩0. எம்மான்மறறவஸ் திரங்களைக்கீழிட்டார் தூளி யாக
அம்மானுடைமைக்கு மருமானல்லோகாத் தாளி *

கண்ணன் தையற்காரனுக்கு வாமளித்தல்.

கலித்துறை.

மூடவண்ணான்றலை தள்ளியிவவாறு முகுந்தர்செய்யும்
நாடகங்கணடுதை யறகாரனொருத்தன முன்னடிவந்து
நீடியவனபுடன் நாராயணனொன்று நெஞ்சிலெண்ணி
வேடமுமபோடடு வரம்பெறறதேயொரு வேடிக்கையே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வரங்கொடுத்தாராயா வாயகனுனதந் து
வாயிற்கும துணாயி லே.

அநுபல்லவி.

ஈரனென்றெண்ணுமலரி நாராயணரென் றெண்ணி
ஸ்திரமாயன்புவைத்தான் ஜயகிருஷ்ணன்கிருபை பண்ணி (வரங்)

சரணங்கள்.

௧. சீராய்நாலுவர்ண வஸ்திரங்களி லுலேயுந்
திவ்யபூஷணமாக வேயன்பி லுலேயும்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்க்கிதோ ரலங்காரம் போலேயுஞ்
செய்தான்சாத்துப்படியாஞ் செழிபபொருக் காலேயுந்
தேரோடுந்திருநாளிற் றனேயலங்க ரிக்குஞ்
காரானைக்குட்டிவெள்ளை யானைக்குட்டிநி கர்க்கும்
பேராம்வேஷப்பலிப்பா யனந்தருடனு திக்கும்
நாரணனவர்கிருபை செய்தாராதந்துவா யாகரும் (வரங்)

௨. வாகாயிப்படியன்பா யலங்காரஞ்செய்யு மந்த
வாயகனுக்குப்பகவான் பிரசன்னரா யிந்த
தேகத்துடனனேக வருஷமிருந்து யர்ந்த
செலவம்நிறைந்ததிக காந்திபலம்பொ ருந்த
ஏகமாய்ச்சகலசாஸ் திரப்பொருளையுந் தேர்ந்து
யோகஞானநிஷ்டையிந் திரியநிக்கிரகத்தி லார்ந்து
மேகடைசியிலுந்தன் பரமபதத்திற் சார்ந்து
மோகனத்தன்வடிவாய் விளங்கவேயருள் கூர்ந்து (வரங்)

௩. ஞானிக்குத்தெருப்பிரித் திருக்குசோவதைக் காட்டும்
நரஜீன்மங்கோடியிலே யொருவனுண்டென்று நாட்டுந்
தானிகுவலையத்தி லெந்தச்சாதிபா ராட்டுந்
தானேசிற்பிபக்திபண்ணி னதைக்கேட்டரோ மீட்டுஞ்
சேனைத்தலைவனுகி யிருந்தாலதிலு லென்ன
தானத்துடனேபூஜை தியானஞ்செய்தென்ன பன்ன
வானத்தமரரெல்லாந் துதிக்கும்ஹரிபிர லன்ன
மானத்தணிகராஞ் சாமியிப்படிச் சொன்ன (வரங்)

கண்ணனை மாலைக்காரன் அலங்கரித்தல்.

வெண்பா.

சிற்பியனுக் கிவ்வாறு சீதரன்வ ரங்கொடுத்து
மெய்ப்பாக வேமதுரா வீதியிலே—யற்புதமாய்
ராமனுடன் சேர்ந்து நடக்கும்போ தங்கொருசு
தாமன்மலர் மாலிகைதந் தான்.

தரு. இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மாலிகைகொடுத்தானே வனமாலிக்குமாலைகட்டி
மாலிகைகொடுத்தானே

அநுபல்லவி.

[ஏ] காலிவதமுந்தையற் காரன்வரத்தாற்பாக்கி ய
சாலிபரமபதச் சாரூபம்பெறகண் டு. (மாலி)

சரணங்கள்.

க. மதுராவீதியின்மேவி ராம கிருஷ்ணர்கள்
வரவோர்மாலைகட்டிச்சு தாம னவன்
பதிமேலெழுந்தருளிப பூமா துகருப்
பதியெதுபதிபரந் தாமா வர
இதனைக்கண்டர்தமாலை கட்டியெழுந்தி ருந்து
எதிர்கொண்டுஸாஷ்டாங்க தண்டன்பண்ணிப்பொ ருந்து
விதிமுறையாஸனங்கள கொடுத்துமின்னந்தி ருந்து
யிருந்தன்பாயர்க்கியபாத்தியா சமனீயங்களுந் தந்து (மாலி)

உ. கூடவந்திருக்கும்நல் லுரித்து க்களாங்
கோபாலாமேலுமன்பை விரித்து மேகொண
டாடிமல்லிகைமுல்லை தரித்து பபுஷ்ப
ஆரங்களிலலங் கரித்து த்திவ்ய
வாடையுள்ளசந்தனங் களபகஸ் தூரி
வகைபன்னீர்புனுகு ஜவ்வாதலங் காரிப்
போடுகற்பூரதாம் பூலங்களும பாரி
யுடன்கொடுத்துமிகவு மயர்ந்துப சாரி (மாலி)

ங. அகோஸ்வாமிகளேதேவ ரீர்கள் இங்கே
யடியேன்குடிசைசருவந் தீரகள் மிக
மகாகிருபைசெய்தருளி னீரகள என்ஜன்
மமீடேறவந்தருளி னீர்கள் நல
இகபரம்பெற்றுந்தன்னிய னானேன்கிரு தார்த்தன்
எங்கள்பிதிருக்களகனா யேறினா பார்தரன்
சுகமாயெனகுலதெய்வக குறைகளுந் தீர்த்தன்
துயரிஷிகளானநதங் கொண்டாமொன்றுந் தீரதன் (மாலி)

கண்ணனை மாலைக்காரன் துதித்தல்.

கலித்துறை.

கல்லித்துறைகளை தாயபபேசிமானிடர் காசகளைக்
கெலலிவயிறு வளாப்பதிறைபலன் கிட்டுவதோ
முல்லைநிலததிடை யாயனாககூடும முகுந்தனையே
நலலசுதாமனின னர்துதித்தானதை நாடுவனே.

திபதை, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அகிலஜகத்துக்குங்கா ரணராயிருக்கும்நீங்க ள்
அங்கிசத்திலைவ தரித்துக் கிருஷ்ணை
விகிதமாய்த்துஷ்டநிக்கி ரகஞ்செய்துசிஷ்டர்க ளை
யிருந்தபாலனத்தார்சஞ் சரித்து *

௨. ராமகிருஷ்ணருமாகி விளையாடுகிறீர்நீங்க ள்
நீாட்டிலதெங்கேயென்று லரியே கிருஷ்ணை
மாமதுராபுரியா மிந்தநகரிலிப் போ
மநுக்கள்கண்கண்டதுவுஞ் சரியே *

௩. ஈசுரனென்றுங்களை மதியாமற்கொரே மா
யிருக்கும்பார்வைபார்த்ததி ருலே கிருஷ்ணை
வாசுதேவனேயிந்த வண்ணான்றலைவிழுந் த
வகையேசாக்ஷியானது மாலே *

௪. இந்தவாயகனை மாபக்திமானுங்க ளை
யீசுவரனென்றும்பிரீதி பண்ணினான் கிருஷ்ணை
வந்தனஞ்செய்தர்ச்சித்து மாடையாபரணங்க ள்
மகிழ்ந்துசாத்தியும்நெஞ்சிலெண்ணினான் *

௫. சேருஞ்செல்வங்களெல்லா மடைந்துங்கடைசியி லே
தேவரீர்பரம பதத்திலே கிருஷ்ணை
ஸாரூபம்பெறும்படி யானவரமும்பெற்று ன்
தையற்காரனுமிந் திடத்திலே *

௬. எல்லாவுலகத்துக்கு மான்மஸ்வரூபமாயு ம்
இஷ்டமுள்ளவுங்கட்கெப் போதுங் கிருஷ்ணை
நல்லவர்பொல்லாதவ ரென்றகொரேப்பார் வை
காட்டிச்சொல்லவுங்கிடை யாது *

௭. ஆற்றசகலபூதங் களுஞ்செய்யும்பாவபுண்ணிய ம்
அதுக்குத்தக்கதாகும் பலனைக் கிருஷ்ணை
தானேகொடுக்காநின்ற சமயமுந்தேவரீரா ஞ்
சர்வவியாபகர்நீரே நலனே *

௮. இங்கேயுங்களைநம்பி யடிமையாயிருக்கின் ற
என்னையனுக்கிரகிக்க வேணும் கிருஷ்ணை
எங்குநிறைந்திருக்கு முங்களுக்கடிமைநா னை
என்னசெய்யத்தக்கது காணும் *

௯. மனிதராய்ப்பிறந்தவர் களுக்குளனுக்கிர க
வாழ்வுகிடைக்கின்றதே காரியங் கிருஷ்ணை
இனியெப்படிநேமிக்கின் றீரோவதற்குநான்கா த்
திருக்கின்றதெனதயி சூரியம் *

கண்ணன் மாலைக்காரனுக்கு வரமளித்தல்.

விருத்தம்.

சுதாமனைவ னிப்படிக்கே ராமகிருஷ்ண
ஸ்வாமிதன்னை யன்பாகத் துதித்தமார்க்கம்
இதாமவன்சாத் தியபுஷ்ப மாலையாலும்
இன்சொல்மல ராலுமலங் கிருதருமாகி
னதாமரைக்கண் ணர்களவனை யடியார்களுள்ளே
நாட்டிவரங் கொடுத்ததுகே ளரிபொற்பாதஞ்
சதாமனதில் வைக்கின்ற நீயேஞான
ஸம்பனு விந்திரிய தம்பனுவே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாலைக்காரனைசுதாமா வுக்கு
வரமீந்தாரரிபரந் தாமா *

அநுபல்லவி.

வேலைசூழுநிஞ் ஞாலமதனை யி
ஞலேசோபித மேலிம்மதனை யி
னீலவணவன மாலியருள னு
கூலமிசைந்துகோ பாலவடிவா கி (மாலை)

சரணங்கள்.

க. ஆராவமுதர்நீங்கள் காணும் உம்மை
யடியேன்புகழ்தற்கென்ன தோணும் *
மாராமகிருஷ்ணரு ஞுறும் நின்மேல்
மாருதபக்திவர வேணும் *
ஆராலறிந்துங்கள் பெருமை நீலக்
காராருதிருமேனி யருமை *
நாராயணரி ரணடு பேராசவுருக சொன்டு *
நேராய்வரவுங் கண்டு தீராவினையென் றுண்டு என்று
சீலனுகிய மாலைக்காரனு ங
கோலமாமலர் மாலிசைத ர
லீலையாடுகோ பாலாதேவ கி
பாலராமாதி மூலரானவ ர் (மாலை)

உ. அப்படிக்குஹரிபக்தி செயவும் இன்னம்
ஹரிபகதர்மீதனபாகி யுயவும *
மெய்ப்புடன்ஜீவகோடிமேற் றயவும் பெற்று
விளங்கியிருக்குங்குண நயவும் *
இப்படிவங்கிசபாரம் பரியம் ஆகச்
செப்புமழியாதவயிசு வரியம் *
அற்புதங் காந்தி யொப்பிலாதபலஞ் சாந்தி *
விற்பனந்தீர்க்காயுஞ்சேர்ந்திக் கற்பனையாய்ச்சங்க மேந்தி திருக

கரபங்கையரிந்த　　வரமதுகள்கொடு　　த்
தருளிராமனுடன்　　பரவியம்மது　　ரா
புரிமன்னர்வீதியிற்　　றிருவிளையாடிக்கொண்
டொருவுமையாகவெழுந் தருளினேகிருஷ்ணன்　　(மாலை)

ரு. ஏகாலிதலைக்காயை　　யெடுத்தும்　பின்னும்
எழிற்சிப்பியற்குவரங்　　கொடுத்தும்　*
வாகாய்த்தொண்டர்வினையைத்　தடுத்தும்　இந்த
மாலைக்காரற்கருளைத்　　தொடுத்தும்　*
நாகசயனகிருஷ்ண　　சாமி　ஜகந்
மோகனுகரரான　　நேமி　*
பாசார்மொழியெ　சோதை　யேகாதலனை　தாதை　*
யோகாநந்தரும்　மாதை　யாகக்கொண்டார்பூ　மாதை முன்னம்
ஆனைகாத்தவெம்　　மானேமதுரையி　　ற்
கூனியொருத்தியைக்　　கூனல்நிமிர்த்தது　　ஞ்
சேனைபலர்சூழ்வ　　தானவில்லினை　　த்
தாஞெடித்ததும்　　யானுமைப்பேண்மே லே　　(மாலை)

சக-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

சஉ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

எண்ணைந்தி லிரண்டுவரை யத்தியாயத்தில்
　எழில்மிகவே கூனியைக்கூ னிமிர்த்துமந்த
வண்ணமகள் மனந்தேற்றி மகத்தின்சாலை
　வைத்ததனு வுடன்வளைந்தோர் தனுவைமாற்றி
விண்ணவு பொழில்விடுதி யதனிற்கண்ணன்
　விளங்கினு ரவ்விரவிற் கஞ்சராஜன்
றுண்ணெனச்சொற பனங்கண்டு மல்லரங்கிற்
　றுலங்கினு னென்பதைச்சொல் நலங்கள்தானே.

கண்ணனுக்குக்கூனி சந்தனந்தல்.

விருத்தம்.

மிக்கவலங் கிருதங்க ளானராஜ
　வீதியிலே ராமர்கண்ணர் வரும்போதங்கே
சொற்களப சந்தனந்திவ் வியமாய்ச்சேர்த்துஞ்
　சுந்தரக்கஞ் சனுக்கேற்க நடக்குந்தாஸி
பக்குவமின் னுள்நிறைந்த மதிமுகத்தாள்
　பாக்கிரங்க ளெடுத்துஞ்சொற் பகட்டுக்காரி

முக்கோண லாகியொரு கூனிவந்த
முறைகேளாய் பேர்திரிவக் கிரைகேளாயே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திரிவக்கிரையெனும் நாமக்கூனித்
தெரிலவயொருதிவந்தாளே யா.

அநுபல்லவி.

திரிவிக்கிரம னெனும்நாம னேமி
ஜயகிருஷ்ணஹரி கோபால ஸாமி
மருமலர்சேர்மறு மார்பனும் மாலே
வருமதுராபுரி வீதியின் மேலே (திருவ)

சரணங்கள்.

க. மருங்கிலொருகோணல் கழுத்திலொருகோண ல்
மாா்பிலொரு கோணல்
ஒருங்கதாகவே மூன்றிடந்தன்னிலு ம்
உள்ளதுமூன்று கோணல்
உயர்மதிமண்டல முகம்வெகுபிர ஸன்னம்
நயகுணயௌவன வடிவுசு வா்ன்னம்
யோக்கியசந்தனத் தும்வாசனை கொடுத்துஞ்
சிலாககியமானபாத் திரங்களி லெடுத்தும்
ஒச்சலில்லாமலே நாச்சங்கூச்சமின்றி ப்
பேச்சைவிற்றுத்தானே காச்சிகதுடிகசிஙறவ ள் (திருவ)

உ. குந்தமலர்வெண்ணகைக் கூனிவரவுஞ்சுக ங்
கொடுக்குங்கண்ண னிடையே
மந்தகாஸத்துடன் சொலுவரகோபெண் ணே
வாராய்நல்ல இடையே
வந்தவாரறிய லாருநீ கூறாய்
சந்தனமெவா்க்குக கொண்டுநீ போறாய்
மங்களாலங்கிருத சந்தனம் பூச
எங்களுக்குக்கொடுத் தால்விசு வாச
மானேசீக்கிரத்திற் றனேசந்தோஷமு ங்
தேனேயுண்டாமென்றெம் மானேசொல்லும்ப டி (திருவ)

ங. அதிசுந்தரனை கஞ்சராஜனு ட
அரமனைககிசை தாஸி
அதிலுமாதப்புரத்தி லக்கஞ்சனுக்குநா னா
அதிகவிசு வாஸி
ஆக்குந்திரிவக்கிரை யென்பேரிந்தச் சந்தஞ்
சோககுங்காரியமீ தாகுமெனக்குச் சொந்தம்
அற்புதச்சந்தனமிது கஞ்சனுக்கு யோக்கியம்
இப்படிக்கொத்ததைப்பூசிக் கொள்ளுகிற பாக்கியம்

அங்கவர்க்குமிங்கே யுங்களுக்குமல்லா ல்
எங்கெவர்க்குங்கிடைக் குங்கண்ணுவென வே (திருவ)

௪. மாயனுடையதிரு மேனியழகுஞ்சு கு
மாரமும்ரஸி கதையுங்
தூயநகையோடரி கடைக்கண்பார்வையு ஞ்
சொலினிங்கித மதையுஞ்
சுரிகுழல்கண்டங்கே மோகத்து ளோங்கி
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக் குயர்சந்த ணுங்கி
சூட்டிக்கொள்ளச்சாத் துப்படியைக் கொடுத்தாள்
கேட்டீரோவுத்தம ஜனனத்தை யெடுத்தாள்
தொண்டர்மேற்கருணை கொண்டுலாவிவ ரு
கொண்டலாரிமகிமை கண்டதார்சொல்லை யா (திருவ)

இராமகிருஷ்ணர்கள் சந்தனந்தரித்து விளங்கல்.

விருத்தம்.

கூனிதருஞ் சந்தனத்தை வாங்கிராம
கோவிந்த ருந்திமுதற் கண்டமட்டுந்
தானிறையச் சாத்திவிளங் கினதெவ்வாறு
சாமியிரு வரும்வெள்ளை நீலவர்ணம்
நானமிசை சந்தனமோ சொர்ணவர்ணம்
நாடியிதை யவரறிய லாலேஜோதி
மேனியிலே படிந்துசந்த மழகதாச்சவ்
விதத்தைக்கேள் பாகவதா முதத்தைக்கேளே.

கண்ணன் கூனியைக் கூனல் நிமிர்த்தல்.

விருத்தம்.

ஆபரணம் பலவிதமா யுலகந்தன்னை
யழகதுசெய் திட்டாலும் ராமபத்ம
நாபர்திரு மேனியிலே படிந்ததற்கோர்
நல்லவழ கிடுவதுபோ லிதற்குமாச்சு
பூபதியே சந்தன லங்கிருதத்தாற்
புண்ணியனுங் கண்ணனும் பிரஸன்னராகி
மாபலத்தைத் தருமவரோ கூனிகூனல்
மாற்றினார் நலவுருவ மேற்றினாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.
பல்லவி.

• கூனியைக்கூனல்நிமிர்த்தார் கோவிந்தன்
கூனியைக்கூனல்நிமிர்த்தார் *

அநுபல்லவி.

மானிலத்தில் மாதவரு ம்
மயங்கவேமுக கோணலுள்ள (கூனி)

சரணங்கள்.

௧. அந்தத்திரிவக்கிரையா மவளபுறங்காலிரண்டி லூத்து
எந்தையரிசரண முனையிரண்டினை வைத்து
பிந்தியுந்தாழ்வாய்க்கட்டைப் பிசகாமலேயொரு மித்துப்
பெருமான்கைவிர லிரண்டாற்பிடித்தி ழுத்து (கூனி)

௨. சொலும்வக்கிரம்மூன்று தீர்த்துத் தொடர்ந்தகூனிப்பெயர் நீக்கி
நலரூபமுள்ளவானம ஞானதேக மாக்கி
இலகுமின்னற்கொடிபோலே யெழிலையவள்மேற் றேக்கி
மலைசிகராந்தனங்க ளுக்கும்வணக்கம் போக்கி (கூனி)

௩. பெருத்தபின்தட்டுகளும்முன்னிற் பின்னழகும்பெருகி நல்ல
திருத்தமுள்ளபெண்கட் கெல்லாதிலக்மாயுஞ் சொல்ல
உருத்தனிலேயழகுருணம் உதாரலக்ஷசம்பத்து மெல்லாப்
பொருத்தங்களுமிசைந்து கருப்புவில்லவிளை வெல்ல (கூனி)

கண்ணனைக் கூனி தனது வீட்டுக்கழைத்தல்.

கலித்துறை.

உத்தமரூப வதியாகித்தாசிக் குளுச்சிதமாம்
சித்திலவெண்ணகை யாளயில்வேலினும் நீண்டவிழி
முத்தமிழின்சுவை நேர்மொழியாளெம் முகுந்தனுட
உத்தரியத்தைப பிடித்திழுத்தேயி துரைத்தனளே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, திச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

வீரபிரதாபா கிருஷ்ணவென்றன்
வீட்டுக்குவாரும் ஸா மி.

அநுபல்லவி.

மாரப்பிரதாபன்கணை பாயுதுநானு ம்
மைவிட்டுச்சகிக்க மாட்டேன்பத்மநாபா (வீரப்)

சரணங்கள்.

௧. உம்மாலேயிந்த விரகங்கொண்டேனுன்ற ன்
உத்தரியத்தைவிடு வேனென்றெண்ணாதீ ர் (வீரப்)

௨. எங்கும்புகழ்புரு ஷோத்தமரானநீ ர்
ஏதனிடத்திற்கிரு பாகடாக்ஷஞ்செய்யு ம் (வீரப)

௩. திருவுள்ளஞ்செய்தென் கோணலெல்லாந்தீர்த்தீ ர்
சிந்தைகோணலுமக் குண்டோசொல்லுஞ்சொல்லு ம் (வீரப்)

கண்ணன் கூனிக்குப் பின்பு வருவதா யருளல்.

விருத்தம்.

புருடசிகா மணியான கண்ணன்றன்னைப்
புணரவென்று மனதிலெண்ணி மாலாய்மாலே

அருடருவீ ரென்வீட்டில் வாருமென்று
அந்தப்பெண் ணரசியா சிக்கவெண்ணெய்
திருடியண்ணன் முகத்துடனே கூடவந்து
சேர்ந்துநிற்குந் தோழர்முகங் களையும்பார்த்துந்
திருநகைகொண் டொசெய்சிங் காரப்பேச்சின்
றெளிவைப்பா ரரியருளின் றளிவைப்பாரே.

தரு, இராகம்-எமுனுகல்யாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உன்றன்வீட்டுக்கு நாம்வருகிறோம்
ஒண்ணுத　　　　லே.

அநுபல்லவி.

வந்தகாரிய　　முந்தவேயிக்க　　ஞ்
சந்தனைவெல்வோஞ்　சந்தனந்தந்　　த (உன்றன்)

சரணங்கள்.

க. வீடில்லாமல்　நாடெங்கிலு　ந்
தேடியலைக்　தோடேவர்க்கு　ம்
விந்தைவிந்தையா　யாதிபகலு　ம்
வந்திருக்கவுஞ்　சொந்தமா　ன (உன்றன்)

உ. பெண்டாட்டியு　முண்டாகாமா　ற்
றிண்டாட்டமுங்　கொண்டவர்க்கு　ப்
பேசிக்கொள்ளவும்　பூசிகொள்ளவு　ம்
ஆசைதீர்க்கவுந்　தாசியாகி　ய (உன்றன்)

ங. அன்னநடை　மின்னர　சே
உன்னையினி　யென்னசொ　ல
அடைவாய்வழி　நடைகாரர்க்கு　ந்
திடமேவிய　இடமாகி　ய (உன்றன்)

கண்ணன் யாகசாலையிற்சென்று வில்லையொடித்தல்.

விருத்தம்.

மதுரவார்த்தையினு லிவ்வகையந்த மாயனுந்தாசியை யனுப்பி
மதுரைமாநகர மதின்கடைவீதி மார்க்கமாய்வருகின்ற பொழுது
எதிர்கொண்டுசெட்டி வர்த்தகர்முதலோர் யாவருஞ்சந்தன களபம்
எழின்மலர்மாலை தாம்பூலவகைக ளென்பதெல்லாஞ்சமர்ப் பித்தும்
பதியன்புபொன்பூ காணிக்கையிடவும் பார்க்குமின்னார்மத வாளி
பாய்ந்துடல்மறைந்து கலைவளையளக பாரங்கள்சோர்ந்துசித் திரம்போல்
எதிர்நிற்கவச்சு தரும்யாகசாலை யிங்கெவடத்திலே ஜனங்காள்
எங்கெனவினவி யங்கனேசென்று மெடுத்துவில்லொடித்தன ரியே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வில்லையொடித்தா னோ சோ
விந்தன்வைகுந்தன்முகுந்தன்அந்த ப
வில்லையொடித்தா னோ.

அநுபல்லவி.

நல்லமதுரையிற்கிருஷ்ண ன்
செல்லப்பிள்ளைவிளையாட்டாய்ச் ச்
சொல்லவும்பலத்தவிந்தி ர
வில்லும்போலிருக்குங்கஞ்ச ன் (வில்லை)

சரணங்கள்.

க. இங்கனேபட்டணத்துச் ச
னங்களீர்தனுர்யாகசா லை
யெங்கேயென்றுகேட்டுக்கொண்டும்
அங்கனேசென்றரிகிருஷ்ண ன் (வில்லை)

உ. அத்தனுர்யாகசாலையி ற்
சுத்தவீரர்வெகுபேர்க ள்
கத்திசுழற்றிக்கொண்டெங்கு ஞ்
சுற்றிக்காவல்நிற்கக்கண்டு ம் (வில்லை)

ங. சேனைகாவலர்தகைக வ
தானதுக்குமுட்படாம ற்
றானேநகைத்துக்கொண்டி து
தானும்வில்லென்றுமெடுத்து ம் (வில்லை)

௪. முளைக்குமுளையானென் ன
விளைத்துமிடதுகையா ற்
களைக்காதெடுத்தும வை
வளைத்துநிமிஷத்தி லே (வில்லை)

ரு. அரும்பாலகனென்றெங்கு ந்
திரும்பாதெவரும்பார்க் க
விரும்பிமதயானையு ங்
கரும்பைமுறித்தாற்போ லே (வில்லை)

சா. மாசிலாப்பரீக்ஷித்த னே
ஆசைகளெங்கெங்குமந் த
ஓசைகள்நிறைந்துகஞ் ச
ராஜனும்பயந்திட வே (வில்லை)

கண்ணன் மகசாலைச்சேவகரை வதைத்தல்.

கலித்துறை.

ஒடிதனிலிந்த மகசாலைவந்து நுழைந்தசிறு
பொடியனொருத்த னிவனுர்சொலாயுத பூஜையிலே

துடியாகவைத்த விலையெடுத்தேயொடித் தான்றுரத்திப்
பிடியடிகட்டெனா வீரரெல்லாமுரம் பேசவரோ.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அந்தவில்லைச்சுற்றிக் காவலதாயிரு ந்
தசுத்தவீரர்க ளெல்லாங் கிட்டி
வந்ததிகோபத் துடன்பரபரப்பா ய்
வளைந்தவர்மனங் கல்லாம் *

உ. இந்தவில்லையொ டித்தவிவனார் பி
டியுங்கள்கட்டுங்களென் பாரோ யந்தச்
சுந்தரராமகிருஷ் ணர்களைப்பிடிக்க த்
துராசைகொண்டாரவர் நேரோ *

௩. கிட்டிவந்தவீரப் படைகளைரா ம
கிருஷ்ணஸ்வாமிகளுங் கண்டு ஒடித்
திட்டவில்முறிசலைப் பேருக்கொன்றுயெடு த்
திட்டங்கனேகோபங் கொண்டு *

௪. தனுர்மகசாலையிற் கஞ்சனுக்கேவலா ந்
தானையெல்லா மடித்தாரோ யந்த
கனுக்குத்தூதர்க ளாகுவீரொன்றுதெ க்
கணங்காட்டி விடுத்தாரோ *

௫. இப்படிராமகிருஷ்ண ரந்தக்கஞ்சனு ல்
ஏவற்படையைச் சங்காரஞ் செய்தும்
அப்படித்தானேதி ரும்பவும்பார்த்தா ரோ
யந்தப்பட்டணச் சிங்காரம் *

௬. அதையுமங்கேக டாக்ஷித்துஞ்சஞ்சரி த்
தானாயாநாமினி மேலே நாளை
யுதையத்துக்குவரு வோமென்றேதி ரு
வுள்ளங்கொண்டார்நெடு மாலே *

௭. விடுதியைநோக்கிச் சென்டேராமகிருஷ்ண ர்
வீதியிலேவரும் போது அந்த
வடமதுரைப்பட்ட ணத்துள்ளோர்கண் ட
வரிசைசொல்வேன்தப் பாது *

௮. அச்சுதானந்தர் திருமேனிச்சுந்தர ம்
அற்புதமகிமை வீரியம் எல்லாம்
மெச்சியிவர்மனித ரல்லவுத்த ம
விண்ணேரொன்பதுவே காரியம் *

௯. தடையில்லையென்று மெண்ணவுமிப்படி த்
தன்னிச்சையாகச்சஞ் சரித்தார் பின்னும்
இடையர்சூழச் சகடங்கள்முன் னே
யிறங்குமிடத்திலே தரித்தார் *

கO. அந்தச்சமையத்தில் மேலேக்கட லை
யடைந்தனனேயனே ஆதித்தன் முன்னே
இந்தமுகுந்தனுங் கோகுலத்தினின்று ம்
இங்கெழுந்தாரதைப் போதித்தன் *

கக. கோகுலத்திலுள்ள கோவியர்விரக க்
கூறுசகிக்காமற் சொல்கிறார் அந்த
யாகுலந்தன்னுற் புலம்புகிறத்திலு ம்
இக்கிருஷ்ணன்மதுரை செல்கிறார் *

கஉ. நாட்டில்மதுரையிற் பெண்டுகளுக்கி னி
நல்லபொழுதாய் விடிந்தது தெய்வங்
கூட்டியவர்க்குக் கிடைத்தஆசீர்வாத க்
கொள்கைபலித்து முடிந்து *

கங. நீலவண்ணரிவ ரழகெல்லாமவ ர்
நேத்திரானந்தமாய்க் காணவே தவஞ்
சாலப்பலித்ததென்று சொல்லிக்கொண்டா ரே
தானதுகிச்சயந் தோணவே *

கச. திருமடந்தையாந் தேவிபிரமா தி
தேவர்களேயெல்லாம் விட்டுமே நல்ல
அருளாளர்புருஷ பூஷணரா ன
ஹரியைச்சேர்ந்ததைத் தொட்டுமே *

கரு. எங்கும்பிரகாசிப்ப தெப்படியோவத ற்
கேற்கவேயிவ்வுல கத்திலே திவ்விய
மங்களமூர்த்தியாங் கண்ணனுடதி ரு
வடிவின்காந்தியி டத்திலே *

கசு. சேர்ந்துமதுரா புரியென்னும்பெண்ண ர
சிககழகதிக மாச்சுது கேளும்
வேர்ந்தனே கிருஷ்ண சதாமுதபானமு ம்
மென்மேலுமக்கல்லோ வாச்சுது *

கஎ. நாராயணரூப ராமந்தராமகிரு ஷ்
ணரும்நந்தகோப ராதியாம் அந்தச்
சீராளரெல்லா மிருக்குமிடம்வந் து
சேர்ந்ததுவுமெங்குங்கி யாதியாம் *

கஅ. திருவடிகள்விளக் கிக்கொண்டுபின்னு ஞ்
சேர்த்தியில்மேவியும் பாலனங் கொண்டார்
கருணையாளர்க ளன்பனையென்றுரு ங்
கண்டுசெய்வார்பரி பாலனம் *

ககூ. இந்தக்கஞ்சன்மன மின்னமுமென்ன வா
யிருக்குதென்றறி வோமென ஸாமி
அந்தவிரவு மவிடத்திருந்தா ரே
ஹரிராமகிருஷ்ண வாமனர் *

கஞ்சராஜன் துசசொபபனஙகாணல்.

விருததம.

விளையாட்டாயரிராமா மதுரைமூதூா
　　வீதிவநது பலமுளள விலலொடித்தும
வளைகினற சேனையெலலாம மடிததிநத
　　வகையெலலா மறிநதுகஞசன மிகவுமஞசி
எளிகிராம நிதநிரைய தனறியவவி
　　யூாமுழுதும நினைவுகள விளிலுஙகண்ட
துளகால தூதரொனறுந துனனிமிததம
　　ஊணிகளே நெஞசினிலே தோணிககேளே.

தரு, இராகம-சஙகராபரணம, ஆதிதாளம.

பலலவி

தூணிமிததஙகணடானேபோஜன கஞசமகாராஜன
தூமதியசுராவிசு　　வாஸன　　*

அநுபலலவி

நிாணயமாயககணணுடிதண ணீாநிழலைபபாாககும போது
மனனனுடலதலையிலலாமற கணடானவனறப　　பாது　　(தூா)

சரணஙகள.

௧. தனதுகணணிரணடிலொரு கணணிலலாறுபநிழலிற　　கணடான
　　சநதிரனொனறையிரணடு சநதிரனாகவுங　　கணடான
　இனனுமொருதீபநதனனை யிரணடுதீபமாகக　　கணடான
　　இருகையினவிரலகளெலலா மிலலாதவனாகக　　கணடான (தூா)

௨. தனனிழலிறசரீரமெலலாஞ சலடைககணணுயததுளைகள　　கணடான்
　　சகலபிராணிகளுடநாதத தவசசொலலாகககேளவி　　கணடான
　சொனனமயிஙகளாகவே மரஙகளெஙகுநதுலஙகக　　கணடான
　　தூளிகளசேறுகளிலே தனகாலடிதோணுது　　கணடான (தூர்)

௩. சுழலுமிநதவகையாக விழிபபிலேதூணிமிததங　　கணடான்
　　சொபபனததிறபிணஙகளையா லிஙகனஞசெயயவே　　கணடான்
　கழுதையினமேலேறியநதக கஞசனவீதிவரக　　கணடான
　　காவலாதாமனாககிழங கைபபுசிககககணடான　　கணடான (தூா)

௪. எணணெயததலையாயிருநதுந திகமபரனுயததனனைக்　　கணடான
　　இசைநதுசெமபருததிமலா மாலையாகததரிககக　　கணடான
　திணணமாயககனவிலேயு மிநதவகையனேகங　　கணடான
　　தோநதுபாாததுமரணககுறியெதென றுகொணடேபலவுங்கணடான (தூர்)

கஞசராஜன் மலலரஙகத்துககு வரல்.

விருததம.

விரிவான துனனிமிதத மிவகைககஞசன
　　விழிபபுடனே சொபபனததுங கணடுநெஞ்சங்

திரிவாகி மரணவர வறிந்துதாப
சிந்தையனாய்த் தவிப்பதிலுந் தபனன்சேர்வுந்
தெரியாதா சாணூரா திகளையேவித்
திரும்பவுநதா னங்குமல்லர் விளையாட்டென்னும்
பெரிதான வுத்ஸவத்தை யாரம்பிக்கும்
பேரிதாம் மல்லரங்கப் பேரிதாமே.

தரு, இராகம்-அடாணா ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மல்லரங்கத்திலே ராஜமஞ்சத்திலே
வந்திருந்தானேகஞ்சன்.

அநுபல்லவி.

வல்லவராம்மன்னரெல்லாம் மஞ்சங்களிலிருக்கவே
சொல்லுமந்திரிகளென்னுந் துஷ்டாசூழ்ந்து நெருக்கவே (மல்ல)

சரணங்கள்.

௧. இரத்தினமிழைத்ததூண்க ளூயர்மல்லரங்கத்திலே
சுத்துமன்னரிருககுமஞ்சஞ் சோடித்தஅங்கத்திலே
எத்திசையுமல்லர்வாத்திய மிசைபிரஸங்கத்திலே
வத்திரதோரணங்கொடிகள கட்டுஞ்சிங்காரத்திலே (மல்ல)

௨. இவகைபந்தமதனைதனி லுள்ளஜனங்களுமிக்காஞ்
சுவையுடன்வெளியூர்களின் ஜனங்களும்வந்தொருமிக்காந்
தவமிகுமந்தணரொடு க்ஷத்திரியனாமுன்னிடுதற்காம்
எவரொவரொவ்வுலாஸமாக விருக்கவேணுமப்படிக்காம் (மல்ல)

௩. ராஜர்கள்நடுவிலேரா ஜாதிராஜகஞ்சனும்
போஜனவன்மிகவுந்துய ரடைந்திருக்குநெஞ்சனும்
பேசுமல்லர்கைகொட்டிக் கொண்டுயர்சத்தமிஞ்சனுந்
தேசமெங்குஞ்செயிப்பதென்றே கருவிக்கக்கண்டஞ்சானும் (மல்ல)

௪. சாணூரன்முஷ்டிகன்கூடன் சலனதோசலனுங்கூடக்
காணுமல்லாசாரியர்க ளிவர்களென்னும்மிர்மூடர்
பூணுமலங்கிருதத்துடன் புறப்பட்டாரேகுடிகேடர்
வேணுவாத்தியம்பிடித்துத்தூரியம் முழக்கக்கண்டதோர்விசேடம் (மல்ல)

௫. நந்தர்முதலாயனைக்கஞ் சனழைத்தும்வாச்சொல்ல
வந்தவர்கள்கைகாணிக்கை யிடடுக்கண்டதென்சொல்ல
அந்தவிடத்தின்மஞ்சங்கள் மீதுமிருந்தார்மெல்லச்
சுந்தரகோபாலகிருஷ்ணன் மகிமையாருமறிவுதல்ல (மல்ல)

௪உ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௪௩-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

எட்டிலைந்து மூன்றுஞ்சேர்ந் திடுமெத்தியாயம்
 ஈதிலே ராமர்கண்ணா ரரங்கமேவித்
துட்டமாம் மாதங்கந் தனையும்வென்று
 தொடர்ந்துவந்த அம்பஷ்டன் றனையுங்கொன்று
அட்டியில்லா மல்லரங்கத் துட்புகுந்து
 அனைவர்க்குந் தசவிதமாம் ரூபங்காட்டி
முட்டிகசா ணூரனுட வீரவாத
 மொழிகொண்டா ரதற்கிசைந்த வழிகண்டாரே.

கஞ்சராஜன் ராமகிருஷ்ணர்களை மல்லரால் வதைக்க நினைத்தல்.

விருத்தம்.

தனுற்பங்க முதற்கருமந் தன்னால்முன்னந்
 தங்கள்மகி மையைக்கஞ்சற் கறியவைத்துந்
தொனிப்பாக அவன்மரணக் குறிகளான
 துர்ணிமித்தம் பலவாகக் கண்டிருந்தும்
மனப்பாலே யேகுடித்து ராமகிருஷ்ணர்
 மாதாபி தாக்களையும் விடாமலின்னம்
நினைப்பிலே யரிகளையுங் கொலலாமென்றே
 நேரிட்டான் மலலர்களாற போரிட்டானே.

கண்ணன் குவலையாபீடமென்னும் யானையை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

மல்லரங்கத்தில் வந்தவனிருந்து மல்லரைச்சட்டமுங் கட்டி
 மல்லயுத்தத்தை யேதொடுத்தங்கு மல்லராற்பேரிகள் முழக்கும்
எல்லையிற்சத்த மெப்படியென்னி லிராமகிருஷ்ணர்களிடம் யாதும்
 இல்லையேகுற்றம் மாதுலனான விக்கஞ்சவதைதோஷ மில்லை
நல்லதேயென்று முழங்கலைக்கேட்டு ரவியுதையத்திலே நியமம்
 நாடியுஞ்செய்து நிரபராதிகளா ரங்கலீலைகளையுங் காணச்
சொல்லுமம்மதுரா பட்டணம்புகுந்து துடிமல்லர்சபையின்வா சலிலே
 தும்பியையடித்த வெம்பிரான்கதைய தும்பிரதாபமுங் கேளே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குவலையாபீடமாங்க றுவலையாதவகுஞ்சரச்
சிவலையாங்கண்ணன்வென்றார் குவலயவேந்தே.

அநுபல்லவி.

அவலைக்கொண்டுங்குசேலர் கவலையெல்லாந்தீர்த்தருள்
திவலைகொடுத்தார்துழாய் மவலையணிந்தாதன்மா

யவலைபூட்டியெசோதை சவலையென்றுங்கோவியர் க்
குவலையத்தோள்கொடுத்தா ரவலைகடற்றுயின்று ர்
அணிமணியுரரொரு கணிகையினுடல்வ ளை
வெணிமிர்தரவருள் பணிலமிலகுகர ர் (குவலை)

சரணங்கள்.

க. மல்லரங்கவாசலிலே வழிமறித்துக்கொண்டிடுங் கு
வலையாபீடமென்னும்மா தங்கம்
வல்லமையாய்நிற்கவதின் மேலிருந்துமேவிக்கொண் டு
மாவுத்தன் அம்பஷ்டன்வெகு துங்கஞ்
செல்லவுஞ்செலுத்திக்கொண்டு இருப்பதையுங்கண்டுமெங்க ள்
செங்கனிவாயராம்நர சிங்கம்
கொல்லுதற்கேயுத்தகோலங் கொண்டிடுப்பையிழுத்துக்கட்டிக்
கொண்டையையிறுக்கினதோ ரங்கம்
கொண்டுகோடையிடி போலே மாவுத்தனைத்
தண்டுளவமாலை மாலே கம்பீரமாய்க்
கூறுவாரம்பஷ்டா அம் பஷ்டா எங்கட்குவழி
மாறிவிடடாதுஷ்டா துஷ்டா இல்லாவிடிலே
குஞ்சரத்துடனேநீயுஞ் செல்வதெம ஹரடா
என்சொல்லுக்கிரண்டில்லை யிதனையூணிப் பாரடா
பஞ்சையேநீயெங்களுடன் செய்வதென்ன போரடா
துஞ்சவேளைவந்ததென்று தோணிநெஞ்சிற் சேரடா
சொலுமெதிர்முகமுடன் நிலுனதினிருபு ய
வலுமைகளொடுமுயிர் நிலையறிகுவமென க் (குவலை)

உ. மாலானவர்வீரம்பேசி யதட்டும்போதந்தஅம்பஷ்ட ன்
வலுமைகாட்டிச்சினத்தை மேவினன்
காலாந்தகவெமனைப்போலும் யானையைக்கோபஞ்செய்வித்து க்
கடுகிக்கண்ணன்மீதி லேவினன்
ஸ்தூலாகாரமாயானையும் வாசுதேவனைத்துரத்தி த்
துதிக்கையால்வளைக்கவுந்திப பூவினன்
லீலாமானிடனுமங்க தின்றுதிக்கைநின்றும்நழு வி
யெழுந்துகிட்டிவந்துபினனுந் தாவினன்
இறுக்கிமுஷ்டிபந்தத் தாலே காலிலிடித்துஞ்
சுறுக்கிலேமறைந்தார் மாலே தந்தியுயினா
இழப்பதையெண்ணுமல் நகந்து நகந்துகொண்டு
புழைக்கையாலங்கங்கே முகந்து தேடிவரவும்
இன்னமுங்கேசவன்வெளிப் பட்டதிபலத்தி னாலே
மன்னவனேயந்தயானைப் பின்புறத்துநின்றும் வாலை
என்னசொல்வேன்பின்னுக் கிழுத்தனதெபபடிப் போலே
பன்னகத்தைவால்பிடித் திழுக்குங்கருடனைப் போலே
படவரவதின்முனம் நடனமதிடும்ஹ ரி
யிடமனதுறைநல திடமுளமனவ னே (குவலை)

௩. இருபத்தைந்துவிற்கடைதூர மந்தயானையைப்பின்னுக்
கிழுத்தானெனப்பதையுந்தந்தி கண்டது
குருபத்தினனவனேகேளாய் வாற்புறத்திற்பவனாக
குஞ்சரம்பிடிக்கமனங் கொண்டது
மருமத்தையறியின்னன் மிடசாரியாக்க ரி
வந்தாலறிவல்சாரியாயவர வெருண்டது
நிருபகஞ்சனேவுங்கைமா மருதஞ்சாய்த்தானைப்பிடிக்க வ
னேகாந்தரமங்கனே சுழன்றது

நிலத்திலொருசிறு பாலன் கன்றினவாலப்பற்றிப
பிலத்திழுக்குநோக்கோ பாலன் வாலவயதில
நிசமாயாவினகன்றின் வாலைக் கையாறபிடித்து
விசைகொண்டிழுத்ததுபோலே யிழுத்திழுத்து

நெய்யையுண்டானெதிர்வந்தும் வாரணத்தைச் சுத்தினார்
கையினாலடித்தடித்த தடிக்கடி தூரத்தினா
ஐயத்தளித்தள்ளிக்கீழ் விழும்படிக் ஓரத்தினா
மெய்யாயவஞ்சனையடிய தாயத்துரத்தி யெத்தினா

விகளிதமாமலா முகபத்கரவி ழி
யுகாவித்துகுலமணி மகிமையெவரறிவா ர (குவலை)

௪. வஞ்சனைவிளையாட்டினால யானையைத்துரத்தும்போ து
மாயனுங்கீழேவிழுந்துங் காட்டினா
குஞ்சரஞ்சினந்துவந்துங் கண்ணனமேற்கொம்பாலிடிக்கு ங
கூறறிந்ததினமுன்மே தாட்டினார்
அஞ்சனவண்ணருமங்கே யெச்சரிக்கையாயெழுந்து ம
அந்தக்கொம்பிடிப்புவிக்கு ளீட்டினா
நெஞ்சுநொந்துமாகளிற்றின் றந்தம்பூமியைப்பிளக்க க
னோட்டுக்கோபக்கனலை மூட்டினா

சிராமயனெனறனபாபொருந்தத் துதிகண்ணனமேற
போருமைமிஞ்சமேலேயிருந்த மாவுத்தனொல்லாம
னேரிடமுறுதியா யேவ வெகுண்டுதுமபி
வீரிடமெஹரிமீது சாவக குறுகிவந்து

கேமிகையாலயானைத்துதிக்கை பிடித்திழுத்தாரே
பூமிமேலடித்தத்தனமே லேறியுந்துவைத்தாரே
சாமிநரசிங்கமூர்த்தி யென்னவேமிதித்தாரே
மாமதப்புழைக்கையானைக் கொம்பினைப்பறித்தாரே

மறலியின்றரமனை யுறவதுமதக ரி
பெறவுதவினாரரி நறைகமழ்துளவின ர (குவலை)

கண்ணன் யானைப்பாகரை யடித்து மல்லரங்கஞ்சேரல்.

விருத்தம்.

பறித்திட்ட யானைக்கொம்பத்தாலத்திப
பாகரையெல்லாமடித்து முன்னேமாக்கம்

மறித்திட்ட கரிகரியாச் சென்றுவிட்டு
மல்லரங்கத் துட்புகுந்தார் மாயனங்கே
உறித்திட்ட மானவெண்ணெய் தயிர்பாலாடை
யுண்டகுழ வணப்பிள்ளை யவர்க்குட்வேதாப்
பொறித்திட்ட பொறிப்போல வீரவேஷம்
பூண்பாராம் யாவர்களுங் காண்பாராமே.

கண்ணன் மல்லரங்கிலுள்ளவர்களுக்குப் பத்துவித சேவைதரல்.

விருத்தம்.

யானைக்கொம் பிணைத்தரித்த தோளுமந்த
யானைமத மிரத்தவிந்து நிறைந்திலங்கும்
மேனியுடன் முகாரவிந்த வியாவைமுத்தும்
விளங்கவே வீரவிலக் குமியைக்கூடி
மானிலத்தி லிடையர்களுஞ் சூழ்ந்துநிற்க
மல்லரங்க பதியிலண்ண னுடனேகூடத்
தானந்த வனமாலி தசரஸத்தைத்
தந்திட்டார் கஞ்சன்முன்னே வந்திட்டாரே.

தரு. இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தசரஸங்காட்டினாையா மெய்யாகவே
தசரஸங்காட்டினாையா *

அநுபல்லவி.

வசுதேவதேவகிகு மாரகம்பீர தீர
பசுபாலகிருஷ்ணனந்தப் பலபத்திரருடனே சேர (தச)

சரணங்கள்.

க. சாணூரமல்லருக் கிடியைப் போலே யந்த
வேணுகோபால ரானநெடு மாலே *
தோணும்ரவுத்திர ரஸத்தைமென் மேலே சக்கர
பாணியன்பருககருள் தோணியங்கொருக் காலே * (தச)

உ. உத்தமபுருஷ ராகவே பூமி தனில்
மத்தமனிதாக்கும் யாதவ ஸாமி *
மெத்தவற்புதரஸங் காட்டினார் நேமி யவர்
வித்தையெவரறிவார் ஸத்தியஸ்வரூபர் தாமித் * (தச)

ங. மங்கைமார்கட்கு முருவஞ் சூட்டி வரும்
ஐங்கணைமாரன்போலும் மையல் பூட்டிச் *
சிங்காரரஸத்தையு மங்கே காட்டி மல்ல
ரங்கநாதராய்நின்று மெங்கள்வினையை யோட்டித் * (தச)

ச. ஆயர்தங்களுக்கெல்லாங் கிட்டின பந்து வாகி
மாயன்நகைப்புரஸ மங்கனே தந்து *

	காயாம்பூவண்ண னவதரித்து	வந்து	நல்ல	
	வேயர்வாயரரவப பாயாரரிய	சைந்து	*	(தச)
௫.	மண்டலமீது துஷ்ட மன்னருக்	கெல்லாங்	கிருஷ்ணன	
	தண்டநாயகராகி யெங்கினுஞ்	சொல்லாம	*	
	மண்மேவீரரஸதனதைக காண்பித்தா	வல்லா	மைமயை	
	அண்டாமுனிவரொவா கண்டாரரயாந்தறி	யலாத	*	(தச)
௬.	தந்தைதாய்களுக்குக குழந்தை	நேராய	அர	
	விந்தநயனஹரி யவா	பாராய	*	
	ஸந்ததமுங்கருணை ரஸம	நாராய	ணா	
	தநதுமவாசெயத விந்தைசொல்கிறேன்	வாராய்	*	(தச)
௭.	கஞ்சராஜனுகரு முன்னேநேருங	காலன்	போலே	
	மிஞ்சுமபயரஸத தைககோ	பாலன	*	
	அஞ்சாதுநின்று ஜயலக்ஷ்மி	லோலன	நீல	
	மஞ்சாருமேனிஹரி பஞ்சாயுதவி	சாலன	*	(தச)
௮.	மகிமையறியாதவா களுககுவி	ராட்டு	ரூப	
	ஸகிதராகபயங கரரஸதனதக	காட்டு	*	
	சிகிபிஞ்சமௌலி யரிவைகுந்த	நாட்டு	பபதி	
	அகிசாயியவாசெயத விகிதமேவிளை	யாட்டு	*	(தச)
௯.	யோகிகளுககெல்லாம பரதததுவ	மென்னுஞ்	சாந்தி	
	யாகியரஸஙசொரிந்த தாரையா	மினனும	*	
	ஏகபரதேவதா ரூபமென்	றுனனும	ஹரி	
	பாகவிருஷ்ணிகளுககே மோகபக்திதந்	தெனனுந	*	(தச)

இராமகிருஷ்ணாகள கஞ்சராஜன் அசசமுறுமபடி விளங்கல்.

விருததம.

இநதவகை தசரூப தசரஸஙகள
இசையவஙகே காட்டியே யண்ணன்கூட
அநதமலல ரஙகிலரி விளஙகினரா
அவனிபதி யேகேள்கு வலையாபீடத்
தநதியடி பட்வொருவ ராலுமவெலலத
தகாதவராயப பயமினறி நிறபவசசம
முநதுதை ரியசாலி கஞ்சனகூட
மூடினன மனதுமிக வாடினனே.

திபதை, இராகம்-அடாணா, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள.

௧.	அந்தரஙகததிலதிற கினற	ராமகிருஷ்ணரே	மிகவு
	யாநதபராககிரம சாலி	ராமகிருஷ்ணரே	*
௨.	பலவிதவேஷஙக ளாகி	ராமகிருஷ்ணரே	பூவில
	விலையிலாபரணந தரிததும	ராமகிருஷ்ணரே	*

ரு. மாலைவஸ்திரந்தரித்தும் ராமகிருஷ்ணரோ நல்ல
" கோலக்கூத்தாடிபோலவே ராமகிருஷ்ணரோ "
சு. பார்க்கின்றபேர்மன துகளை ராமகிருஷ்ணரோ யிழுத்துச்
சேர்க்குங்காந்தியால் விளங்கும் ராமகிருஷ்ணரோ "
௭. அச்சமின்றியச்சுதராம் ராமகிருஷ்ணரோ நிற்கும்
உச்சிதபுருஷாக ளாம ராமகிருஷ்ணரோ "

இராமகிருஷ்ணர்களைக்கண்டு ஜனங்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

மல்லர்சபை மீதுமஞ்சங் களிலிருந்த
மன்னருடன் பட்டணத்துச சனங்களாசூழ
எல்லவருங் கணடுமிகுங் களிபபிறைகண
ணிமையாடா மறபாாதது மிராமகிருஷ்ணா
முல்லைநகை முகத்தழகைக கண்களாலே
முற்றவுமபா னஞ்செய்து மாநருராகி
எல்லையிலா வாசைமிகுந ததையுஞசொல்வேன்
இனியெனபார் சுகபபிரம முனியெனபாரே.

இதுவுமது.

கலித்துறை.

நண்பாநயனங்க ளாலேபருகியும் நாவதினால்
உணபாகள்போலவு முகருகளா லு முவநதறிஞ்சிப
பணபாயககரங்களி ைறகடடுவாரெனனும பானமைசெய்தாா
திணபாாபுகழபரி கூஷிததேகணைனயிச செலவநனறே.

இராமகிருஷ்ணாகளை ஜனஙகள் புகழ்ந்துரைத்தல்.

வெணபா.

பலபத் திரருடனே பைங்கொணடல் வண்ணன்
நிலையை மலரரஙகில் நின்ற—வுடகோா
கருதிக் கருதிவெகு காதலுட னங்கோா
ஒருவாக கொருவ ருரைககும.

தரு, இராகம-சங்கராபரணம, சாபுதாளம.

பல்லவி.

ஜனங்களே ராமகிருஷ்ணரிவரோ
ஜனஙகளே

அநுபல்லவி.

மனங்கலங்கா தீரீங்கள் மாயாமனிதரிவ
கனங்கொண்டமகிமையைக கணடுஞ்சநதேகமென ன (ஜனங்க)

சரணஙகள.

க. இப்போதுநம்முடகண் காண கிருஷ்ணன
வெய்பபாய்விலலொடித்ததுந தோண

இப்பாலுமோகுவலை யாபீடமென்னும் யானை
தப்பாமலடிபடத் தான்கண்டபின்சொல் வானே (ஜன)

ஆனைக்கொம்பிதோ கிருஷ்ணன்றேன் மேலே கண்டீர்
மானுபாவரிவ ரோநெடு மாலே *

ஏனைச்சவுரியங்களி யாவுங்குணங்க ளெல்லாந்
தானேயறியலாச்சே சமத்தையென்ன சொல்லலாம் (ஜன)

ங. நோக்குந்திருமேனியுல் லாஸமும் கண்ணன்
வாக்குமதுரமந்த காஸமும் *

ஏர்க்குந்தைரியமும் இசைந்திங்கனே காட்டுதே
ஆர்க்குங்கேட்டிருந்ததை யதெல்லாம்பினைப் பூட்டுதே

ச. அந்தநாரணன்றனை நாட்டிலே தானே
இந்தவஸுதேவர்தன் வீட்டிலே *

வந்தவதரித்ததும் இந்தரெண்டுபே ரொன்று
சந்தேகமில்லாமலே சிந்தைதனி லெண்ணுவீர் (ஜன)

ரு. பைந்தொடிதேவகிபாற் பிறந்தார் உடனே
தந்தைவஸுதேவரால் மறைந்தார் *

அந்தநாள்முதலாக நந்தகோபர்வீட்டி ல
மாந்தும்வளர்ந்திருந்தா ரிந்தகிருஷ்ணனைப்பாரு ம் (ஜன)

சு. மூழக்கயாய்ப்பூதனையை யடித்தார் பின்னுஞ்
சுழற்காற்றசுரனையும் மடித்தார் *

மழைக்கார்நிறத்தரிவர் மருதிரண்டும்வேரோ டே
விழத்தள்ளிரைன்பதை மெய்யென்றுநம்பலா மே (ஜன)

எ. தேனுகனுடன்கேசி தனையும் நந்த
ஸூநுமிவர்சங்கசூ டனையும் *

மானிலத்தில்மலைப்பாம் பானவசு ரனையும்
வானிலேத்தியுங்கொக்கின் வாயைக்கிழித் ததுமிவர் (ஜன)

அ. காட்டுத்தீயையுமங்கே பக்ஷித்தார் பசுக்
கூட்டத்தோடும்ஆயரை ரக்ஷித்தார் *

ஆட்டிவைக்குமிவரோ குட்டிக்கையாய்ப் பணிமேல்
நாட்டியஞ்செய்தாரென்று கேட்டிருந்தது மெய்யே (ஜன)

கூ. தேவராஜன்மழையைத் தடுத்துக் கையாற்
கோவர்த்தனமலையை யெடுத்துப் *

பூவிலேழுநாட்குடை யேவிழாமற் பிடித்தும்
ஆவிலடயுனைககாகருந் கோவிந்தனிவ ராகும் (ஜன)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வரிசையாய் நித்தியஞ்சந் தோஷமீறி
மந்தகா ஸங்கடைக்கண பார்வையுள்ள

ஹரியந்த மகிமையுள்ள விந்தக்கண்ணன்
அலங்காரத் திருமுகமண் டலத்தைதானும்
தரிசனஞ்செய் தார்கோவி மார்கள்முன்னே
சிலவாடி யிருக்குமுகங் கண்டபோதுந்
தரிவையரோ யானந்தஞ் செயுதேயென்று
செப்புவார்க் குமயலையெ ழுப்புவாரோ.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஆனந்தநமக்கெல்லாங் கொடுத்தாலுங்கண்ணன்வத னரவிந்த
மானந்தவிழிக்கோவி மார்களிதைக்காணில்மனம் வாடுவார்க
ளானந்தசுதன்முகத்தி னழகுண்டுருசிகண்டா ரெவர்சகிப்பார்
யானந்தவகையையுனா செய்வேனென்றெழிலீடனே யிசைக்கின்றாரோ.

இ து வு ம து.

கலித்துறை,

பைந்தொடியீர்வெகு கீர்த்திமகிமையும் பாக்கியமும்
வந்துமுயர்ந்த தெதுகுலந்தானுஞ் சிவந்தகண்மு
குந்தனிரக்ஷக ராமிவரோவருங் கொள்கையினால்
அந்தவிவருக்கு முன்னேன்பலனு மதிசயமே.

இராமகிருஷ்ணர்களைச் சாணூரமல்லன் யுத்தஞ்செய அழைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

கண்ணனுக்கண்ண ரிவர்பாக்கியசாலி காண்பிரலம்பனை யடித்துங்
கன்றுருவான தேனுகனுடன்ப காசுரனதியா மவனை
விண்ணினிலவிடுத்தா ரென்றுபல்விதங்கோ விந்தராலடியுண்ட வனையும்
விபரீதமாக நிச்சயமின்றி வெகுஜனவாக்கியங் களினால்
எண்ணிலாவகைக ளிராமன்மேற்சொலினு மேதேனுங்குறறமொன் றில்லை
இரண்டுருவாகி யொருவரோவந்த தென்பதற்கையமொன் றுளதோ
நண்ணியமல்லர் கூடமேலவ்வி ராமகேசவாகளை நோக்கி
நாவடங்காது கூவுவான்கேளமன் னுவவன்சாணூர மலனே.

திபதை, இராகம்-மோகனம், சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. இக்குவலயத்திலே யுங்களிருவரைபபோல்
இலலைபராக்கிரம சாலி யென்றுங்
கைக்குத்துச்சண்டையிலே மிகவுஞ்சமர்த்தரென்றுங்
கஞ்சராஜனுங்களைக் கோவி *

உ. பார்க்கவேண்டியுங்களை யிவிடத்திலழைப்பிக்கும்
படியாசகிப்பாரிலுள்ள ஜனங்கள் ளெல்லாஞ்
சேர்க்குமன்னர்க்குப்பிரியம் வரத்தக்ககாரியங்கள்
செய்துமகிமைபெற்றுற் கணங்கள் *

௩. தருமனதினாலேதான் காரியங்களாலேதா ன்
ஸரஸவாக்குகள்தான்வீண் போமோ ஏதும்
அருமையறியாரிடங் காரியங்களைக்காட் ட
அதெப்படிவிபரீத மாமோ *

௪. பசுக்கள்மேய்க்குமிடைய ரிடத்திலுங்கன் றுமேய்க்கு ம்
பசுகளிடத்தினிலு முங்கள் உடைய
நீசமானசமத்தைககாண் பித்துமவர்சந்தோஷ ம்
நிறைந்தாரென்பதேபிரகா சங்கள் *

௫. வனங்களிற்பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டுநீங்களு ம்
மாடுமேய்க்கிகளுடன் கூட வெகு
கனங்கொண்டமல்லயுத்தஞ் செய்தீரவைகளெல்லா ங்
காரியமல்லதள்ளிப போட *

௬. இங்கேயிந்தக்கஞ்சனும் மகாராஜன்சபையி லே
ராஜாகளுக்கெல்லாஞ்சந் தோஷம் வர
எங்களுடனேநீங்கள் மல்லயுத்தஞ்செய்தால்வரு ம்
ராஜவெகுமதிவி சேஷம *

௭. தேசமனிதரெல்லாம் மகிழ்வார்ஜனங்களுக் க
திபதிராஜனல்லால்வே றிலேயே . யிந்த
ராஜசபையிலுங்கள சமத்தைக்காண்பிக்கலா மே
நல்லசமையமிது இலேயே *

கண்ணன் சாணூரமல்லனைப் பார்த்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

தேசகாலங்களுக்கு இதமதாகச்
செபபுமந்தச் சாணூர மல்லர்வாக்கை
வாசுதே வனுங்கேட்டு மனமகிழ்ந்து
மல்லயுத்தங் கிடைத்ததென்று வந்துமங்கே
பேசிநிற்குஞ் சாணூர மலனைநோக்கிப்
பினுமங்கு வெண்ணெயுண்ட வாய்திறந்து
கூசாது சொல்வதைக்கே ளபிமன்றந்த
குமாரனீ பாகவத மாரனீயே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மல்லாவிது தருமமல்ல சாணூரமல்ல
மல்லாவிது தருமமல்ல *

அநுபல்லவி.

வல்லாமையுள்ளநீங்க ளெல்லோருங்கூடிப்பல ம்
இல்லாதபேருடனே மல்லயுத்தஞ்செய்வ து (மல்லா)

சரணங்கள்.

௧. போஜபதியாகுமிந்தக் கஞ்சமகாராஜ னுக்குப்
பூமேலுளளோர்பிரியஞ்செய் வதுந்தெரியுமென்ற னுக்கு

ஊசிநுழையாதகாட்டிற் றிரிகுவோம்நாங்களு மிந்த
ராஜசஞ்சன்மனதுக்கேற்க நடக்கவேணுமே முந்த (மல்லா)

௨. எங்களுக்குநீசொன்னது தெரியாமல்முன்னம் போச்சுது
இப்போதனைச்சொன்னதேநல் லவுபதேச மாச்சுது
உங்களைப்போலெங்களுக்கென் னதெரியுஞ்சிறு பாலர்
எங்களொத்தபசகளுடன் ஆடுமனு கூலர் (மல்லா)

௩. மலையடிவாரத்திலும்பிருந் தாவனத்திலுமெந் நாளும்
மாடுமேய்க்குமிடையருடன் விளையாடுவோம்நாங்கள்தோளும்
வலுமைமிகுமிந்தமல்ல ரங்கத்திலேமல்லர் கட்குத்
தலைவருடன்கூடவேயுத் தத்துக்கழைப்பது மக்கு (மல்லா)

கண்ணனிடஞ் சாணூரமல்ல னுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வேணுகோ பாலனிவை யுரைக்கவங்கே
மீட்டுமந்தச் சாணூரன் மொழிவான்கேளுங்
காணுநீ குழந்தையன்று பாலனன்று
கருதுபல பத்திரனு மதிகவீரன்
ஊணியா யிரம்யானை பலத்தைத்தானே
யுள்ளகுவ லையாபீட மென்னும்யானை
பாணிவிளை யாட்டினல் நீயேவென்றாய்
பார்க்கின்றோ முன்னையிங்கே யேற்கின்றோமே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

இவிடத்தி லுங்களுடன் கூடயுத்தம்
ஏற்பதற்குப் பலசாலி யிங்கார்சொல்லு
கவடத்தாற் சொல்லவில்லை நிச்சயந்தான்
கண்ணனே யென்னுடனே நீபோராடு
குவடுநிகர் பலசாலி ராமனோடுங்
குறுகிமுஷ்டி கனமாசெய் யட்டுமுன்னைத்
தவிடாய்த்தெள கிறேனென்ன வீரவாதந்
தான்சொனான் சாணூர னேன்சொன்னானே.

சங-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

௪௪-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

முட்டிகசாணூரனுடன் மல்லர்பாடு
முடியவே கஞ்சனையும் வதைத்துப்பின்னுங்
கட்டிகட்டி யாயழும் மாமியென்னுங்
காரிகையைத் தேற்றியன்னை பிதாவைக்கண்டு
மட்டிலா விளையாட லிராமகிருஷ்ணர்
வகையிந்த நாற்பத்து நான்கிலென்றும்
ஒட்டிவரு ஸ்ரீதர்வி யாக்கியானம்
உரைகின்றார் தமிழனந்தம் விளக்கின்றாரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் மல்லயுத்தஞ்செயல்.

விருத்தம்.

நினைத்தபடி நிறைவேற்றுங் கண்ணனங்கு
நேரிட்ட சாணூர மல்லனென்பான்
தனைத்தொடர்ந்தா ருரோகிணிகு மாரனொன்னுஞ்
சங்கருஷ ணருமுஷ்டி கனைவளைத்தார்
சனத்திரளினுடன்கூடி மன்னர்சூழ்ந்த
சபையிலே கஞ்சனிருந் ததனைப்பார்க்க
அனர்த்தமதை விளைத்துமல்ல யுத்தங்கொண்டே
யாடினார் பணித்தலைமே லாடினாரே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ ராமகிருஷ்ணர்
மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ

அநுபல்லவி.

மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ வல்லாமைகூறினா ரோ
பொல்லாமட்டமுஷ்டிகனோடிராமனு ங்
கல்லாதவச்சாணூர னொடுமோமனு ம் (மல்ல)

சரணங்கள்.

௧. கைகளினாற்கைகளைக் கட்டிக் கால்களினாலே
காலகளையும்பின்னியே கிட்டி யொவ்வொருத்தராய்ச்
செய்கிறோம்நாஞ்செயமென் றெட்டி யிழுத்திழுத்துந்
திண்மையதாய்ச்செக்கலி கொட்டி யிரண்டுகையின்
கனிஷ்டிகைவிரற்களை நீக்கி மற்றவிரற்களைம டக்கிச்
சினத்துமுழங்கைகளைத் தூக்கிக் கொண்டடித்துஞ்சிவக்க நோக்கிக்
கனத்தமுழங்கால்களிற் றாக்கி வலுத்துக்கெணடைக்காலை நோக்கி
அனர்த்தமதைமிகவுண் டாக்கி யிரக்கமென்பதையும் நீக்கிக்
கலந்திடித்துத்தலையொடுதலை முட்டி மார்பொடுமார்பிடித்து
மலைந்துகண்ணனுஞ்சாணூரனைய தட்டிக் கையொடுகைகோத்து

வலந்திரும்பியுமிடந்திரும்பியுமி ரட்டித்தள்ளிச்சுற்றிமல்லுக்கட்டி
நிலங்குலுங்கவுந்தூக்கிப்போட்டுப்புரட்டி யுயரவெடுத்துப்பின்னுங்

கன்னேரினவே சொல்வதை நாட்டியும்
முன்னேபின்னே நடந்து காட்டியும்
என்னேயென்னே யென்பது கோட்டியுஞ்
சொன்னேனின்னஞ் சொல்வேன் சூட்டியும் (மல்ல)

௨. காட்டியேவளைந்த மட்டாகப் பாதங்கள்முழங்
கால்களையுங்குண்டுக் கட்டாகக் கட்டியேபின்னும்
மாட்டியவனைக்கீ ழிட்டார்கள் உயரத்தூக்கி
மற்றொருகையிலேந் திட்டார்கள் சுழன்றுசுற்றிக்

களைந்தவர்கால்களைப் பிடித்துத் தூக்கிவாதங்களைப் படித்து
நுழைந்துகைகால்களை மடித்துக் கட்டிப்பறகளையுங் கடித்து
சுழன்றங்கேயிருவருந் துடித்துத் தொடுத்துமல்லயுத்தமுந் தடித்துப்
பிளந்திடுவோமென்று பிடித்துப் பேசியுறுக்கியு மடித்துக்

கண்ணனுடனிப்படியந்தச்சா ணூரன் பூசலையிடவெள்ளை
வண்ணமுள்ளபலராமனுனுஞ் சூர னுடன்முஷ்டிகன்பொருத
ஒண்ணுதலார்மடவார்சளெலாஞ் சேர நின்றங்கனேதிகைத்தும்
அண்ணலாங்கிருஷ்ணனுவதிசுகு மாரன் சிறுமதலேயேயென்றுங்

கருதிச்சாணூரனும் பல வானே
ஒருவன்சிறுபாலக னிவன் றனே
இருவர்சோடுகட்டினதென் சொல் வேனே
அரிவைமாரொனவே யெம்பெரு மானே (மல்ல)

௩. தண்டநாயகன்சஞ்சன் மட்டி பலவானுடன்
சவலைப்பிள்ளையைச்சோடு கட்டி வேடிக்கைபார்க்கச்
சண்டைமூட்டிவிட்டானே யொட்டி மற்றும்ராஜருஞ்
சனங்களும்பார்ப்பதல்லோ கெட்டி யென்றதைக்கண்டு

சகிக்காமலரிகிருஷ்ணன் மேலே யிரக்கங்கொண்டுதய வாலே
வகுப்புவகுப்பாய்ப்பரி வாலே மாதர்நின்றுஞ்சொல்வ திலே
ஜகத்தினில்ராஜ்சபை போலே யிந்தமன்னர்சபைக்கித் தாலே
மகத்தானவனியாய நூலே யடடாயிந்தக்குழந்தை மேலே

தடிப்பயலேயேவியேசண்டை மூட்டி ராஜனும்பார்க்கின்றனே
படிக்கும்ராஜனுமாளுலல்லோ கேட்டீ நீதைவேண்டாமென்பானே
தடுத்திதைச்சொல்லாமலும்பா ராட்டி வேடிக்கைபார்க்கின்றனே
தொடுத்துமற்றராஜருஞ்சனக் கோட்டி யுடனிதைப்பார்க்கிறனே

தருமமோவிதைப் பாரும்மின் ணோ
மருமஞ்சொல்லுவேன் கேளும்பொன் ணோ
கருமமென்னவி தென்றவர் நேரோ
பிரமஸ்வரூப விராஜமன் ணோ (மல்ல)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மல்லயுத்தஞ் செய்வதைக்கண்ட மங்கையர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

பங்கே ருகக்கண்ணர் மல்லயுத்தம
பார்த்துநின்ற மின்னார்கள பகர்வாரினன்ம
அங்கேசென றலமலேநே ருடனுமவசகி
ரமபோலு மசையாத வஙகமுள்ளார்
இஙகேயிம மலலரொஙகே மெதுவாநதேகா
இன்னமயெள வனமவரா விருகுழநதை
எஙகேயிந தசசபைககி தனனியாயம
எனபாதாமெ பெணகளெனனு மனபர்தாமே.

சிந்தை, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. இபபடிககொத்த அதாமமநடககு ம
இடததிலிருககலா காது என்று
செபபுமுலைமாதா சிலாசொன்னாினன ஞ
சிலாசொலவாாகளப போது *

உ. அறிவுளளபோி ராஜசபையென் ப
தஙகனேசெலலமாட் டார்கள் அதன
நெறியதெனனென்றற சொல்லுகிறேஙகேளு ம
நேரிழைமாாகளே நீஙகள *

ந. ராஜசபைகூடு மிடத்திலெனனென்று ல்
நலலதுமபொலலாதும நடககும அஙகே
பேசியபொலலாது நடபபதறிந்தா ற
பெரியோாகளதை யடககும *

ச. ஆகாதகாரியந தடுத்துசசொலலாம ல
அடபபடிசசொனனாலி ராஜன் மனம
நோகுமவிபரீத மாகுமெனறென்று ம
நுவலாதிருபபரோ மோசன் *

௫. சென்றுமநதசசபை தன்னிலவிபரீத ஞ்
செபபுவாாகளகாணு சிலபோ மேலும
ஒனறுநதெரியாமல மூடராயிருபபா ா
உமமனுழனஞியாயச சிலபோ் *

சு. அபபடிககொதத சபையிலேநல்ல பே
ரானவாசெலலபப டாதே யெனறு
பறபலசொலலியும பாாததிாகளாலை லு
பககமுநதானேதப பாதே *

எ. தடடாமலையாடிசக றறுகிறாள்கிருஷ்ண ன்
சததுருவானசா ணூரனும இஙகே

௫௪

வட்டமிட்டேச்சுற்று கிறான்பாருங்கோ டி
மல்லனுங்கோபகு மாரனும் *

௮. மெல்லியலார்களே கண்ணன்முகத்தி லே
வேர்வைசொரிவது பாருமே யிது
நல்லதாமரை யரும்பில்முத்துமுத்தா ய்
நாடுஞ்சலங்களை நேருமே *

௯. குழந்தைமல்லயுத்தஞ் செய்தாவிளைப்பி ற்
கொட்டாதோவியர்வைகள் பெண்டுகாள் நாமுங்
கழுந்துபோல்நின்று பார்க்கின்றமேயிதை க்
கண்களென்னுஞ்சொல்லும் வண்டுகாள் *

௧௦. இராமனுடைய முகத்தைநீங்கள்பார்க் க
வில்லையாமுஷ்டிக னுடனே யிந்த
நிராமயன்சண்டையிட் டிங்கேபொருமையா ய்
நேர்ந்ததிகோபத்தி னுடனே *

௧௧. நயனங்கள்சிவந்துங் கோபாவேசத்தா ல்
நகைக்கின்றநகை காணலாம் இந்த
வயனங்களென்ன வென்றுனைப்போமென்று ர்
மாதர்சொல்வதின்னம் ஊணலாம் *

௧௨. இனமதொன்றுதி புருஷபகவ ன்
இவரோதானவ தரித்துப் பூவில்
மனிதத்தேகத்தால் மறைந்துகொண்டியே ர்
வனமாலைகளைத் தரித்து *

௧௩. பலராமனுடன் பசுக்களைமேய்த்து ம்
பண்பாடியங் குதித்தாரோ மானே
தலமெங்கும்புகழ் கோகுலத்திற்பா த
சாரியாய்ச்சஞ் சரித்தாரோ *

௧௪. மலைவாஸருங்க மலையுமர்ச்சிக்கு ம்
மலரடிசேர்வை பவனை நித்தந்
குலவிமங்கள கரமாகவக் த
கோகுலத்தாரெல்லா மிவனை *

௧௫. மனதன்பாய்த்தரி சனஞ்செய்தாரோ ய
வர்கள்வெகுபுண்ணிய வான்கள் அந்த
வனமயிலாராங் கோவியார்மகி மை
மகிமையாமவர் மான்கள் *

௧௬. சேர்த்தியாயிங் கிவனைவருத்தந்தா னே
செய்கிறாரோசும்மா போமா வினைப்
பார்த்திராவிந்தச் சபையார்பேரில்கொரு ப்
பைவாரிக்கொட்டவேண் டாமா *

௧௭. நானுவிதவருத்த வேளையிற்கிருஷ் ண
ணைத்தரிசிக்கின்றோம் நேரோ பாரும்

ஆறுலோநாமிங்கே பண்ணியபுண்ணிய ம்
அற்பபுண்ணியம்மாத ராரோ

மதுரைமங்கையர் கண்ணனைப்புகழ்தல்.

விருத்தம்.

அப்படிக்குக் கோவியர்செய் தவமதென்னோ
அருமைதான் வடிக்கட்டு மழகதாகி
ஒப்புமையோ டிகங்கள் சொல்வதற்கும்
ஓரிடத்து மில்லையே நகைகள்பூட்டிச்
செப்பமா யழகுசெய்ய வேண்டுமோடி
தெரிவையரோ கண்களாற் பார்க்கப்பார்க்கச்
சொற்புதிது புதிதாகக் காணுதம்மா
தோணுவீர் நன்றாக வூணுவீரோ.

மதுரைமங்கையர் கோபிமார்களைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவகை யானபுகழ் செல்வங்கட்கும்
ஏகாந்த ஸதலமென்னு மீசுரோசன்
சுந்தரமா மமுதத்தைக் கணகளாலே
சூழ்ந்தனுதி னமும்பானஞ் செய்வதற்கும்
எந்தவகை கிடைக்குமடி பாருங்கோடி
யென்னபுது மையைச்சொல்வோ மிப்பூமிதில்
நந்தகோ குலத்தவாக்குக் கிடைத்ததந்த
நயனந்தான நயனநல்ல வயனந்தானே.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், திச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

ஆராலறியலாம் ஆய்ச்சியர்தவத் தை
அதிகபுண்ணிய வதிகளவ ரோ.

அநுபல்லவி.

நாராயணரிவர் நந்தகோகுலத்தி ல்
ராமனுடனக லாமேயனுதின ஞ்
சீராடிககூடி விளையாடிககண டு
ஸேவைசெய்யுமந்தக் கோவிகளையெல்லா ம் (ஆரா)

சரணங்கள்.

க. கோவிமார்கள்பசுக் கறக்கும்போதினு ங்
குடத்தண்ணீர்நிறைந் தெடுக்கும்போதினு ம்
மேவுதானியத் தேவிமைச்சுமக்கு ம்
வேளையிலுமெந்த நாளையிலுந்தா னே
ஆவின்நெய்பால்தயி ரவைகளையெல்லா ம்
அனுதினமெடுத்து விற்கும்போதினு ம்
கூவிக்கூவியிந்தக் கோவிந்தனுமத்தை க்
கொண்டாடிவாரந்தப் பெண்டுகளெல்லோரு ம் (ஆரா)

உ. ததிகடைந்துபால் கொதியிடும்போது ந்
தாஷ்டீகமாய்ப்பசு மாட்டைககட்டும்போது ந்
துதிசெய்வாரொது பதியாகுமந ல
சுந்தரரீந்தர விந்தநயனனை ப்
பதிகளுக்கான பணிகளைமிக ப்
பரிவாய்சசெய்போது மொருமையாக வே
அதிதிபூஜையின் மீதிலுந்தியானிபபா ர்
அஞ்சனுகஷிகளே செஞ்சொல்வாய்ச்சிக ளோ (ஆரா)

ஙு. செங்கையாய்ச்சிமாருந் தங்கள்பாலர்களை ச்
சீராட்டித்தொட்டில்மேற ருராட்டும்போதிலு ம்
மங்கைமாரகளங்கு முல்லாஸமாக, வே
மஞ்சஙகள்மீதி ருந்தாடியபோதிலு ம்
பெணகள்நன்மனையை யங்கங்கேநனுய் ப்
பெருக்கிமெழுகும் போதிலுந்திவ்வி ய
மங்களவிக்கிரக ரிஙகிவளைநல் ல
மாநஸபூஜையில் தியானிக்கின்றுர்க ளே (ஆரா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஆசையுட னிவருடைய லீலையெல்லாம்
அநுதினம்பா டிபபலுககு வதிலானந்தம்
மீசுரமாய்க கண்டமது தழதழதது
மிகக்கண்ணீர வரத்தரிவிக கிரமனுகிப்
பாசமிலா னிக்கண்ணன் றனேயேகானம
பணணுமிந்தக கோவியாபுண ணியர்களென்றும்
பேசினுர் கஞசனமல் லரங்கத்துறற
பேதையார் மதுரைநகாக கோதையாரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் மல்லர்களை வதைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

கும்பல்கும்ப லாய்க்கூடிக் கொண்டுபெண்டீர்
கூட்டங்கள் பயந்திதெலாங் கூறவஙகே
உம்பர்பிரா னெலாமறிந்தும் பயதமைதநீாகக
யோகீச ரீசரரி கணணனென்னும
வம்பவிழுந் துளபத்தான மலனையங்கே
வமைதப்பதற்குந் திருவுளமா யரங்கத்துள்ளே
பம்பரஞ்சுற றுவதைபபோற் சுறறிவந்த
பாஙகுதான் சொல்வதினி யீங்குதானே.

திபதை, இராகம்-பூரிகல்யாணி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. சாணூரனைச்சுற்றி மல்ல யுத்
தஞ்செய்யும்போதங்கே நல்ல *

வாணுதலார்களுஞ் சொல்லக் கேட்டு
மகிமையுள்ளோராஞ் செல்லச் *

உ. செங்கண்ணன்றாய்தந்தை யாவர் எங்கள்
தேவகியும்வசு தேவர் *
அங்கும்புத்திரவாஞ்சை சேர்வர் மன
ததிகதுன்பத்தை நேர்வர் *

ங. அவதாரஞ்செய்துந் பவித்தார் மகிமை
யறியாதுமிகத் தவித்தார் *
அவர்மல்லவிதிப் படியே கிருஷ்ணன்
அஞ்சாமலேதானிப் படியே *

ச. சாணூரனுடன்போ ராடினார் எசோ
தைவீட்டிடும்மிகச்சீ ராடினார் *
ஊணிமுஷ்டிகனோ டணனே பாரில்
ஊடாடச்சங்கரு ஷணனே *

ரு. முகுந்தர்கைக்குத்துக்கா லுதை தலை
முட்டல்முழங்காலிடி யதைப் *
பகர்ந்ததாதிக ளாலேயே யிடி
பட்டுச்சாணூரனைப் பாலேயே *

சா. வச்சிராயுதத்தாலடி பட்டாற் போலே
மல்லனைலும்புபொடி பட்டான *
அச்சாணூரனுமடிக் கடி வாட்டம்
ஆகினதுங்கிருஷ்ணன்கை யிடி *

எ. பருந்துபோல்வட்ட மிட்டானே இரண்டு
பாணியும்முஷ்டிகொண் டிட்டானே *
வருந்தோடிவந்து சார்பிலே மல்லன்
வாசுதேவனுட மார்பிலே *

அ. இடித்தானேயந்த இடிக்கு ஹரி
யேதுஞ்சலியாமற் படிக்கு *
எடுத்துநின்றதைப் படியா மாலே
யின்னடியானைக்கோ ரடியா *

கூ. அடிபட்டதா லுறைக்குமா ஹரி
யல்லவென்றுதான் மறைக்குமா *
கடிகிச்சாணூரன் கையிரண்டுங் கிருஷ்ணன்
கைகளினாற்பிடித்துக் கொண்டும் *

க0. கிறுகிறென்றங்கே சுற்றினா ரோதுக்
கிப்பூமிமேலடித் தெற்றினார் *
குறுகிகூற்றனூர் கண்டானே மல்லன்
கூடிந்தப்பூமிமண் ணுண்டானே *

கக. இந்திரத்துவஜம் விழுந்தாற் போல
வேசாணூரமல்லன் விழுந்தான் *

அந்தவகைக்குவ மானமே சொல்வ
தாகுமொன்றிங்குறி தானமே *

௧௨. மாட்டுமந்தையி னடுவிலே செய்யும்
மங்களமானொன் றடவிலே *
கேட்டதுண்டேயொரு தூணிலே யிடைக்
கியந்தோரணங்கள் பூணிலே *

௧௩. அலங்காரமாயொரு புருடா கிருதி
யங்குண்டுசொல்கிறேன் பொருடாள் *
துலங்குமிந்திரத்து வஜந்தான் என்று
சொல்லுமதன்பெயர் கிஜந்தான் *

௧௪. அதுவிழுந்ததோ தோரணவே சாணூ
ரன்பிரோதத்தையுங் காணவே *
இலைதகிகராய்முன் னாலே பல
ராமனைமுஷ்டிகன் மேலே *

௧௫. இடித்ததென்பது மொன்றுமே யவ்வி
ராமனுஞ்சற்றங்கு நின்றுமே *
தொடுத்தசலிபபுச் சலிபான் ராம
ஸ்வாமியென்னுமிக வலியான் *

௧௬. முட்டிகனையுள்ளங் கையினால் அந்த
முசலிகொடுத்தவ றையினால் *
கொட்டிக்கொணடுரத்தம் வாயினாற் கூற்றூர்க்
குச்சென்றதேசெல்வ தாயினான் *

௧௭. காற்றிலடிபட்ட மரம்போல் முஷ்டி
கப்பிரோதம்வீழ்ந்ததுத் தரம்போல் *
ஏற்றுவந்தான்மற்றோர் மூடன் கூட
னென்னுமல்லனவன் கூட *

௧௮. அடிக்கும்போரில்முன் னமன் எல்லாம்
அறிந்தவன்பல ராமன் *
இடக்கையால்விலா யாட்டான் கூடன்
எமன்கைககுள்ளாகப் போட்டான் *

௧௯. அப்படியேசல னென்றான் றன்னை
யச்சுதராலெமன் றின்றான் *
எப்படியென்றாலோ காலால் உதை
யேகொடுததார்திரு மாலார் *

௨0. சலன்றலைதள்ளி வளர்ந்தார் பின்னுஞ்
சலகனென்பானைப் பிளந்தார் *
கலந்திவ்வாறுசா ணூரன் முஷ்டி
கன்கூடன்சலனுங் கோரன் *

௨௧ சலகனென்றைந்து வல்லர் வீழத்
தாங்கண்டுமற்றுள்ள மல்லர் *

சிலகுலைந்தோடிப் போனார் ஆவி
நேர்மைகருப்புட்டி யானார்

இராமகிருஷ்ணர்களை ஜனங்கள் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மாயனந்த மல்லருடன் கூடிக்கொண்டு
மல்லர்களை வதைக்கமற்றோ ரோடக்கண்டங்
காயர்களி னொத்தவய துள்ளபேரை
யழைக்கவவர் தூரியவாத் தியமுழக்க
நாயகமால் சதங்கையொலி மீறவங்கே
நல்லவிஜைச யுடன்பாடி யாடக்கண்டு
நேயமொடு ஜனங்கள்கஞ்ச னொருவனங்கே
நீங்கலாய்த் துதிமற்ற தோங்கலாயே.

கஞ்சராஜன் தூதரைப்பார்த்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

நாட்டிலுள்ள வேதியர்கள் முதலுதாஞ்ச
னங்களெல்லாங் களிகூர்ந்து நல்லதென்று
கூட்டமாய்க் கொண்டாடக் கஞ்சன்கண்டு
கொண்டுதூ ரியமுழக்கு மிடையாதன்னைச்
சூட்டியதட் டியுநிறுத்தி யந்தப்போஜன்
றூதாகளைப் பார்த்துரைக்குஞ் செயலையிங்கே
காட்டிமொழி வதுகேள்மன் னவனேயென்று
கதைசொல்வார் பாகவதச் சுதைசொல்வாரே.

தரு, இராகம்—சாரங்கா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சொன்னேன்சொன்னேனடா தூதரே யதி
சுறுக்கிலிப்படிச்செய்ய னீதரே *

அநுபல்லவி.

என்னவோவென் றெண்ணுதீர்
யார்பரவை பண்ணுதீர் (சொன்)

சரணங்கள்.

௧. வசுதேவன்பிள்ளையிரண்டுந் துடுக்கடா விந்த
மதுரைப்பட்டணம்விட்டு முடுக்கடா *
பசுபர்காசக்கொழுப்பைத் தடுக்கடா விவர்
பணங்காசெல்லாங்கொள்ளையிட் டடுக்கடா * (சொன்)

௨. தூர்ப்புத்திநந்தனையுங் கட்டுங்கள் சொன்னேன்
தொடுத்திவ்வஸுதேவனை வெட்டுங்கள் *
அபபஜுககிரசேனனைத் தட்டுங்கள் ஆங்கே
யவன்றலைவெட்டிரத்தங் கொட்டுங்கள் * (சொன்)

௯. உக்கிரசேனன்றந்தையா சொல்லுங்கள் என்சத்
துருபக்ஷத்திருக்கிறான் கொல்லுங்கள் *
மிக்கவனைச்சேர்ந்தாரைக் கல்லுங்கள் நீங்கள்
விரைந்தென்காரியங்களை வெல்லுங்கள் * (சொன்)

கண்ணன் கஞ்சராஜனை வதஞ்செயல்.

விருத்தம்.

பஞ்சவர்கள் தஞ்சமென அஞ்சலெனு மின்சொலுளா
பஞ்சபடை ரஞ்சிதகரன்
கஞ்சசர ணன்செய்பிர பஞ்சமிதெ னுஞ்சொலுசு
கன்சமதை யென்சொலுவதே
வஞ்சனைசெய் கொஞ்சமதி நெஞ்சகடி னன்செயல
வன்சுரர்க ளஞ்சும்வினைசேர்
கஞ்சனைவ தஞ்செய்திடு மஞ்சனவ ணன்சதம
கன்சொலனு ஜன்சரிதையே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சனைவ தஞ்செய்தாரையா
கஞ்சனையருள் கஞ்சசக்கரத்தர்.

அநுபல்லவி.

மிஞ்சியவன்சொ லுஞ்சொலைக்கேட்
டுஞ்சினமாய் முன்செய்போரிற்
கொஞ்சமாகி லுஞ்சளைப்பில்லா
நெஞ்சமுகுந்தன் வஞ்சகனை (கஞ்ச)

சரணங்கள்.

௧. உத்துங்கமாயிருக்குங்கஞ்ச னுடமஞ்சமேற் றாவிக்கிருஷ்ணன்
உயரப்பாய்ந்துலாகவத்தா லேறக்கண்டந்தக் கோவி *
இத்தனையென்கண்ணனைத்தன் னெமனென்றெண்ண மேவி விரைந்
தெழுந்திருந்துதப்பிக்க லாமென்னுமவ னாவி *
கத்திகேடயமிரு கையிலுந்தானெ
டுத்துகொண்டுமிட சாரிவலசாரி
சுத்திக்குண்டுச்சட்டி யிற்குதிரையோட்டும்
வித்தைகாட்டுஞ்சிசு கத்திகாரனை (கஞ்ச)

௨. ஆகாசத்திற்பருந்துவட்ட மிடுவதுபோற் றிம்பைக் காட்டி
அங்குகத்திசுழறறிவருங் கஞ்சனுட வீம்பை *
மாகாந்தியோடுமொரரலுஞ் சகிக்கக்கூடாதான் தாம்பை முன்னே
வயிற்றிற்கொண்டகோபால னேகருடன்வந்து பாம்பை *
வேகமாய்ப்பிடித் ததுபோற் போஜனை
வெற்றிகொண்டேபிடித் தஸ்ரீநி வாஸனை
மேகவண்ணனைச் சுயம்பிர காசனை
மேலானவராரையா சொலவீ ராஜனே (கஞ்ச)

௩. உள்ளிட்டகொண்டையைப்பிடிக்க வுங்கிரீடங் குலுங்கப் பின்னும்
உயர்ந்திருக்கும்மஞ்சமீது மிருந்துநகீழே நலுங்கத் *
தளளிவிடடுங்கிருஷ்ணன்பத சதங்கைகிலு கிலுங்க அக்கஞ்
சனையுருட்டிமேற்குதித்தார் சாமியெங்குந் துலங்க *
வளாளலவரோயு லகம்பதி ஞலும்
வயிற்றில்வைக்கும்வி ராட்டானவர் மேலும்
விள்ளுஞ்சுதந்திரர் கர்வங்கொணடப் பாலும்
மேலேகுதித்தாவி வாங்கிஞரோ மாலுங் (கஞ்ச)

௪. கஞ்சன்பிணம்நாற்றிசையுங் காணப்பூமி மேலே யானைக்
களேபரத்தைச்சிங்கமான திழுப்பதனைப் போலே *
அஞ்சனமேனியனிழுத்தா ரதைக்கண்டுமென் மேலே மிக
ஆஹாகாரமாய்க்கூவவு மாச்சுஜனத் தாலே *
என்சொல்லுவேனவன் வினையெல்லா மற்ருன்
ஆர்க்குங்கிடையாத நல்லகதி யுற்ருன்
மிஞ்சியபுண்ணியர் சொல்லைவிளக் கித்தான்
விஷ்ணுஸாரூப பதத்தையவன் பெற்ருன (கஞ்ச)

௫. அனுதினமும் அருண்டருண்டு பானம்பண்ணும் போதுங் கஞ்சன்
அவன்புசிக்கும்போதும் நடக்கும்பொழுது மேதும் *
முனிவிலனேதுயில்பொழுது மெதிலுமக லாதும் பெரு
மூச்செறிந்துந்திடுக்கிட்டஞ்சித் தன்கருத்தின் மீதுஞ் *
சனதங்கொண்டுமந் தச்செக தீசனே
சககரங்கொடுவரு மென்பதே யோசனே
தனதுநினைப்பிருந்த தாற் போஜனே
ஸாரூபம்பெற்ற னையாமகா ராஜனே (கஞ்ச)

பலராமன் கஞ்சராஜன் ஸகோதரர்களை வதஞ்செயல்.

விருத்தம்.

நிலத்திலந்தக் கஞ்சனுக்குத் துணைவரான
நியக்குரோ தனைமுதலா மெட்டுப்பேர்கை
துலக்கிவந்தும் அண்ணனுக்குத் துரோகமின்றித்
தொடருவோ மென்றெதிர்க்கப் பரிகத்தாலே
பலத்தசிங்கந் தான்பசுவை யடிக்கும்போலே
பலராம னடிக்கவவர் மடியக்கண்டே
இலக்கமில்லா தமராமலர் மழைசொரிந்தும்
ஏற்றிஞர் யாவர்களும் போற்றிஞரே.

கஞ்சராஜன் முதலியோர் மனைவிகள் புலம்பல்.

விருத்தம்.

அந்தரதுந் துபிமுழக்கி மலர்சொரிந்தும்
அப்னுடனே யீசன்முத லானதேவர்

சிந்தைகளி கூர்ந்து துதி செய்யவங்கே
தேவரம்பை நாட்டியங்க ளாடக்கஞ்சன்
சுந்தரமா லுருவம்பெற் றிடவுமெட்டுத்
துணைவர்களும் பொன்றினது கேட்டுமங்கே
அந்தவொன்ப திமர்மனைவி தலைமாட்டின்மீ
தறையிட்டா ரலறிவந்து முறையிட்டாரே.

திபதை, இராகம்-நீலாம்பரி, திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. பஞ்சசயனத்திலே படுக்கைவிட்டிங்கேயிந்த ப்
படுகளத்தோசயனம் பதியே பதியே
ரஞ்சிதனேயென்பிராண நாதாவென்பிரிய னே
ராஜராஜனேபோஜ பதியே பதியே

உ. அறிந்தோனேதர்மமெல்லாங் கருணையுள்ளோனேயென்ற ன்
ஆசைக்கிடமாகிய பதியே பதியே
இறந்துபோனவுன்றலே நீசைப்பிடித்தவளு ம்
இறக்கவுமாச்சேயென்றன் பதியே பதியே

௩. துணையுன்னையிழந்துநா ளெல்லங்கிருதங்களில்லாம ற்
சோபிதமில்லாதுபோற் பதியே பதியே
இணையிந்தவகைமது ராபுரியென்பவளு ம்
இப்போவிளங்கவில்லை பதியே பதியே

ச. நல்லோர்பெரியோர்களை நீங்கள்துன்பஞ்செய்தது ம்
நாடெங்குந்தெரியுமே பதியே பதியே
சொல்லுநல்லோர்களுக்கு மகிமைசெய்யாதுநாளு ந்
துரோகம்பண்ணினீர்களே பதியே பதியே

ரு. இப்படித்துரோகங்கள் செய்தால்நல்லபல னை
யெவாகளடைவார்போஜ பதியே பதியே
அப்படித்துன்பஞ்செய்தீ ரந்தப்பலனடைந்தீ ர்
ஆர்மேற்குற்றஞ்சொல்லலாம் பதியே பதியே

சு. சகலபூதங்களையு முண்டாக்கிரக்ஷிப்பது ஞ்
சங்கரிப்பதுமெல்லாம் பதியே பதியே
மகிமைசேரிந்தக்கண்ண னிவர்பகைகொண்டாற்சுக ம்
வருமென்றெப்படிச்சொல்வேன் பதியே பதியே

இராமகிருஷ்ணர்கள் மாதாபிதாவைத் தரிசித்தல்.

விருத்தம்.

போஜபதி மனைவியிந்த வகைபுலம்பப
புகலெட்டுப் பெயர்மனைவி யரும்புலம்ப
வாஸுதே வன்றனே தேற்றியுஞ்ச
மாதானஞ் செய்தொன்ப தம்மானுக்கும்

மாசைதீர்ந் திடவுலக வழக்கமாங்கர்
　　மங்களையுஞ் செய்தரியுந் தந்தைதாயின்
பாசபந்த மெனுமவிலங்கை நீக்கிப்பாதம்
　　பரிசித்தா ராங்கவரைத் தரிசித்தாரே.

தரு. இராகம்-காம்போதி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தரிசனஞ்செய்தாரோ தேவகிவஸுதேவரொன்னு　　ஞ்
செல்வத்தந்தைதாயனைத்　　*　　(தரி)

அநுபல்லவி.

விரிகடல்மீது வரியரவி　　லே
பிரியமாய்த்துயில் புரிவானெழுந்து　　(தரி)

சரணங்கள்.

௧. பந்தனத்தை　　நீக்கி　　யவர்கள்மனதிற்
பரமசுகந்　　தேக்கி　　*

அந்தமாதாபி தாக்கள்பாதா　　ர
விந்தங்களிலே ராமகிருஷ்ணரு　　ஞ்
சுந்தரமாகத் தலைகளைவைத்　　து
முந்துஸாஷ்டாங்க வந்தனஞ்செய்　　து　　(தரி)

௨. ஜகதீசனொன்றே　　யெண்ணி　　வஸுதேவருடன்
தேவகிமனம்　　நண்ணி　　*

அகமதிலேபுத் திரனொன்றுன்னு　　தே
தகவேயாலிங் கனமுஞ்செய்யாம　　லே
மகிழ்கைக்கூப்பிக்கொண் டவர்கள்நிற்கவு　　ம்
பகவனபரம புருஷர்களதா　　மே　　(தரி)

௩. யானையையும்　　மடித்தும்　　மல்லர்விளையாட்டால்
ஐந்துமல்லரை　　யடித்துந்　　*

தானேபயந் திருந்தகஞ்ச　　னை
வானிலேறறிச் சாரூபங்கொடு　　த்
தானேயுலகை யளந்தவெம்பெ　　ரு
மானேபலபத் திரருடன்சேர்ந்　　து　　(தரி)

௪௪-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

சரு-ம் அத்தியாயம்.
அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கருமுகில்மே னியனிந்த நாற்பத்தைந்திற்
கருணைசெய்து தன்மாதா பிதாக்களுக்கும்
வருநந்த கோபனுக்கு மனதைத்தேற்றி
மகிழ்ந்துக்கிர சேனனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி
விரவுபுக ழெதுகுலத்து விதுவாய்முன்னும்
மேதினியிற் கோகுலத்தில் வஹித்துவந்தார்
குருகுலவா ஸஞ்செய்து மதுரைவந்து
கூடினு ரென்பதுவும் பாடினாரே.

கண்ணன்தேவகி வசுதேவர்களை யுபசரித்தல்.

விருத்தம்.

தங்களையே யீசனென்று மெண்ணிஞானந்
தழைத்தமா தாபிதாக் களையும்பார்த்தும்
இங்குமிந்த ஞானம்வேண் டாதுநாமே
யிருக்கிறேம் கண்முன்னே யிவர்க்கதென்ன
மங்காதில் லறசுகத்தைக் கண்டுதம்மை
மைந்தனென்றே காதல்செய்ய மாயையூட்டி
அங்காத ரவாயம்ம வையவென்றும்
அழைக்குவா ருலகமெங்கும் நிறைகுவாரே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாவேமாதாவே ஏதானுமுங்கட்கு ப
சரிக்கபெற்றிலோம் நாங்கள்தா மே.

அநுபல்லவி.

கோதாட்டிச்சீராட்டி முன்னீரொங்களைக் காணக்
கொடுத்துவைக்கவுமில்லை தொடுத்தென்னசொல்வோந்தோணத் (தாதா)

சரணங்கள்.

க. உங்கட்குமெங்கள்மேலும் ஆசையான தகத்தே
ஒருநாளாகிலும்நீங்கள் கண்டீராமுன்னே முகத்தை
எங்கள்வாலகுமாரத்தின் விளையாட்டதின் சுகத்தை
யெவ்வளவுமனுபவித்தீ ராசொல்வீர்வா சகத்தை (தாதா)

உ. மங்கலில்லாவிதிவசம் மண்ணிலார்தான் வெல்லவோ
மைந்தாநாங்களுங்களிடம் வஸிக்கலேயே மெல்லவோ
எங்குந்தந்தைதாயிடத்திற பிள்ளைவளருஞ் சொல்லவோ
எங்களுககுமதுகிடை யாமற்போச்சுதே யல்லவோ (தாதா)

ங. இதமாயெல்லாப்பொருட்கு மிடமதுடம்பென் றேலும்
இசைமனிதனைப்பெற்று வளர்த்தபேருக்கப் பாலுஞ்
சதவருஷமிருந்து மைந்தருபசரித் தாலுந்
தந்தைதாய்கடன்றீராதே தாமென்சொல்வது மேலுந் (தாதா)

ச. சிந்தைகூர்ந்தன்னையயனைத் தேடிக்கைகால் பிடிப்பாரோ
தேகத்தாலுந்திரவியத் தாலும்ரக்ஷை படிப்பாரோ
தந்தைதாய்பரிபாலனந் தன்னைவிட்டோர் துடிப்பாரோ
தனசதையைத்தின்னச்சொல்லிச் சமன்றூத ரடிப்பாரோ (தாதா)

ரு. காயந்தளர்தந்தைதாயைக் கற்புள்ளமனைவி தன்னைத்
கருதுங்குழந்தையென்றே கண்டதனமக்களைப் பின்னைத்
தூயகுருவேதியனைச் சூழ்ந்துதன்னையனடந் தேனைத்
தொடுத்துக்காவாதானமூச்சு விடுமபிணமாகுஞ்சொன்னேன் (தாதா)

சு. அஞ்சியுஞ்சிக்கஞ்சனாலே யகங்குழைந்தோ பண்டு
அவனிமேலனுதைபோல அலமலப்பது கொண்டு
மிஞ்சியெங்களினமேலாசை வீணேநாட்செல்லக் கண்டு
மெயபபூஜைசெய்திலோமே வீரமிங்கென்ன வுண்டு (தாதா)

எ. தூர்ப்புத்திக்காரக்கஞ்சன் பயத்தாலேவாடி னேமே
சுதந்திரமில்லாமலே பரதந்திரமா னேமே
செபபமாயுங்கள்பணியைச செய்யாமலேபோ னேமே
சிந்தைகூாந்ததனைபபொறுப பதுமுங்களகட னேமே (தாதா)

இராமகிருஷ்ணர்களைத் தேவகிவசுதேவர்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

ஹரிமாயா மனிதர்விராட டானகண்ணன்
அன்னைபிதா வுககிதனை யுரைக்கக்கேட்டும்
விரிகின்ற மாயையினால் மயங்கியககோ
விந்தனையும் அண்ணனையும மடிமேல்வைத்துப்
பரிவுடனே கட்டிககொண டாசையென்னும
பாசத்துள ளாய்ககணடந் தழதழத்துஞ்
சொரிகின்ற கண்ணீராட் டினதல்லாதோா
சொல்லிலா தீவினையாம் அல்லிலாரோ.

கண்ணன் உக்கிரசேனருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செயல்.

விருத்தம்.

அண்ணனுடன் சேர்ந்துமடி மீதிருந்தும்
ஐயரன்னை யிருவரையுந தேறறல்செய்தப்
பண்ணனைய மொழிமடவாள் தேவகிககுப்
பாலகோ பாலபரி பாலமூாத்தி
எண்ணமெலாந் தருமவரோ விராடரூபர்
எதுகுலத்து மன்னனென்றே யியல்பாய்ச்செய்து
கண்ணன்மா தாமகனுக கிரசேனருக்குக்
கனந்தந்தார் மணிச்சிங்கா சனந்தந்தாரோ.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஜகத்தின்மீதிலே தேவகிமைந்தராம் நேமி உக்கிர
ஸேனனைச்சிங்காசனத்தில் வைத்தார்கிருஷ்ண ஸாமி

அநுபல்லவி.

மகத்ததாகிய மதுரைமாநக ர்
மகிட்சியானது வளர்ந்துசூழ்க வே
இகத்திலேயெது குலத்தினுதிக்க ம்
மிகுத்துநல்லோருஞ் சுகத்தில்வாழ்க வே (ஜகத்தி)

சரணங்கள்.

க. மகராஜனேயென்மாதா மகாஉக்கிர சேனு இந்த
மண்டலமீதெது மரபைரக்ஷிபிர தானு *
சகலமானபி ராணிகளுடைடநி தான அருள்
தங்தெங்கள்பணிவிடையுஞ் சேரிந்திரச மான *
சாபமெயாதியாற் கனந்தான் எது
பூபர்க்கேதுசிங்கா சனாதான் எல்லாம்
நீபரிபாலிக்க மனந்தான் மன்னர்
நீபாநீயெங்கட்கு மினநதான் *
தேட்டமென்னவெங்கள் பாட்டனுநீர்தா மே
நாட்டினில்மற்றாைக் காட்டுவீரநான்வி ளை
யாட்டுப்பிள்ளையென்று கூட்டித்தள்ளாதேயு ந்
தாட்டிகமகுடஞ் சூட்டிக்குமென்றீந் த (ஜகத்தி)

உ. உமக்குமெதுசம்பந்த மிருந்திட்ட போதுந் தோஷம்
ஒன்றுமிலலைபாரு மென்னுமாயோதவ ருதுஞ் *
சுமப்பதற்குப்பல னில்லையென்றுநீ ரோதும் நானே
தொண்டனுமகுப்பணி செய்குவேனகலாதுஞ் *
சுத்தும்மைத்தேவருந் தாங்குவார் நீர்கொ
பித்தஅவிர்ப்பாகம் வாங்குவார் இச்ச
சுத்துமன்னரெங்கே நீங்குவார் என்று
ளைத்தார்பக்தர்ககரு ளோங்குவார் *
காரணராஞ்சகத் காரணரோப ரி
பூரணசின்மய ராரணாகையினி ல்
வாரணரம்பிகைக் காரணர்நன்மணி த்
தாரணராயிரம் பேரணலரீந் த (ஜகத்தி)

ங. உக்கிரசேனற்குரைத்தும் அருள்மாரி தூவிக் கிருஷ்ணன்
உடனேமாருதரா ஜனையங்களே கூவிச் *
சக்கரன்சுதன்மைச் சபைகொடுவந்து புவி மீது
சத்திரபதியுக்கிர சேனறகருளென்றும் ஏவி *
ஸதாகதிசென்று செப்பினன் அந்த
நிதானஞ்சபைய னுபபினன் கிருஷ்ணன்
பிரதாபமறிந்தங் கொபபினன் இந்திர
பதாதிக்கத்தின்சி றப்பினன் *
பட்டாபிஷேகமி தட்டாளதேசத்து ள்
ளிட்டாரறிந்தங்கே கட்டாகிவந்தி ட
மட்டாருந்துளவத் தட்டாக்ஷரபபிர பு
கிட்டாபரரான கிடடாள்பணிய கி (ஜகத்தி)

௪. முன்னாளிற்கஞ்சனுபத்திரவத்சாற்பய   சேர்ந்தார்   தேச
முற்றிலுமோடியொளித்தாரிளைபபது சார்ந்தார்   *
மன்னன துவிட்டினி யந்தகாபயந்   தீர்ந்தார   இன்னம்
மதுதாசாருகர்குகு ரரும்வநது   சேர்ந்தார   *
வாசுதேவறகிவர்   ஞாதியார்   இன்னம்
நேசர்சம்பந்திகள்   நீதியார   மீதுள
லாவள்ஜகத்திறபிரக்கி   யாதியார்   மகா
ரர்ஜகுலத்தினு   ளாதியார்   *
ஞானமிருந்தவ   ரானவனைச்ச   மா
தானஞ்செய்துகஞ்சன்   றுனபகரித்   த
மானிதியமெலலாந்   தானேகொடுத்தகி   ரு
பானிதியாகிய   வானவாசோனிந்   த (ஜகத்தி)

௫. சகலராஜர்கள் சகலதேசர்   மோசம்   ஆகச்
சகலபாககியமும் நிறைதிருக்கும்வை   போகஞ்   *
சகமதிற்புண்ணியதீர்த் தங்களானத   னேகம   உக்கிர
சேனமகாராஜனுக்கு மகுடாபி   ஷேகஞ்   *
செய்துசிங்காசனத்   தேற்ற   அங்கே
யெய்திமன்னரெல்லாம்   போற்ற   விழி
செய்தலாமங்கலஞ்   சாற்ற   ரமபை
தெய்தெய்யென்றாடலுந்   தோற்ற   *
தேவதுந்துபிப   ராவிபொலிக்கவு   ம
பூவில்மனுநீதி   மேவிச்செழிக்கவு   ம
பூவந்தவுந்தியன்   மாவிந்தையாள   னே
கோவிந்தராமபக்த   ராவிவாசுதேவ   ன் (ஜகத்தி)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரையில் மகிழ்ந்திருத்தல்.

விருத்தம்.

மதுரைநக ரதுச்சிங்கா சனத்திலிந்த
வாறுசகிர சேனனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி
மதுதாசா ருகருடனே யெதுகுலததன
மன்னாகளை யவரவாக ளிடததிறசேர்த்து
மதுசூத னனிராம னிருவா ரங்கள்
வலிமையினு லிரக்ஷிக்க மகிழ்ந்தங்கேத
மதுமனதின் குறைதீாநது தாபயநீங்கி
வாழ்கினறார் நவநிதயுஞ சூழகினறுரே.

கண்ணன் நந்தகோபனை யுபசரித்து அனுப்பல்.

விருத்தம்.

அருள்நிறைந்து மந்தநகை கடைககண்பாாவை
யாலுமா னந்தகர மாய்விளங்கி

வருமுகுந்தன் வதனம்பு யாமுதத்தை
மன்னுமெதுக் கூட்டத்தின் கேள்வர்கண்ணுற்
பருகியதாற் கார்த்திகளும் பலமுமீறிப்
பகரும்யௌ வனராகிக் களித்திருந்தார்
நரபதியே ராமனுடன் சேர்ந்துளைப்பார்
நந்தன்று னறியவுங்கோ விந்தன்றனே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

நந்தய்யாவெம்மய்யா நந்தனர்களாகி ய
நாங்களுமக்குச்சொல்வ தென்னை யா.

அநுபல்லவி.

சொந்தமைந்தனைப்போலே யெந்தம்மைப்பரிவாலே
தொட்டிற்குழந்தைநானைத் தொட்டுமிதுவனைக்கு ந்
தொட்டுத்தொட்டுவளர்த்துங் கட்டிமுத்தமிட்டீ ரோ (நந்த)

சரணங்கள்.

௧. தன்னுடதேகத்திலு மதிகப்பிரீதி காட்டித்
தான்பெற்றபிள்ளைகளிடத் திலுண்டேயதைச் சூட்டி
என்றெமெண்ணனை ரக்ஷித்துமிகவுஞ்சீ ராட்டி
யெடுத்துவளர்த்ததைநான் சொல்லுவதென்னபாராட்டி
அன்னைதந்தையிலுமெத்த வாசையையெங்கள்மேல்வைத் த
ஆச்சரியங்களிந்தப் பூச்சக்கரங்கள்சொல்லு ம்
ஆச்சியெசோதைக்கென்ன பேச்சைச்சொல்லுவேனை யா (நந்த)

௨. எங்கேயாகிலும்பச்சைப்பாலனையுறமுறை நீத்தும்
எடுத்துவளர்ப்பதின்றியே ழைகளாகினதைப் பார்த்துந்
தங்கள்பிள்ளைகளைப்போலே யெண்ணியெவர்காப் பாற்றுந்
தரணியிலவாகளேதாய் தந்தையென்றுலகஞ் சாற்றுஞ்
சங்கருஷணனுநானு மெங்கள்சேயதற்கேதானு ஞ்
சந்தேகமில்லையையா வுந்தன்றயவினால் வ
ளர்ந்ததேகமிதுவே சொந்தமுமககேசொன்னே ன் (நந்த)

௩. தேவகிவசுதேவர் மைந்தரென்றெங்களை யெண்ணுதீர்
சேயரிருவருநா மெங்கட்குயோசனை பண்ணுதீர்
கோவருடனேநீருங்கோ குலத்துக்கிப்போவே போதீர்
கூடிபபிரிந்ததுயராய ராய்ச்சியாகவெல்லாம் நீர்தீர்
பூவிலங்குள்ளார்தொடுத்தும் பொருந்துஞ்சுகந்தனைக்கொடுத்து ம்
புண்ணியராயர்பாடி நண்ணுமவனைக்கா ண
எண்ணுகிறேன்றயவு பண்ணுவீரென்றன்மீ து (நந்த)

சுரு - ம் அத்தியாயம்.

நந்தகோபர் கோகுலமடைதல்.

விருத்தம்.

கூடிவரு மாயருட னந்தநந்த
கோபனையிப் படித்தேற்றி மேன்மையுள்ள
ஆடையா பரணங்கள் வெகுமானஞ்செய்
தன்மேல்வெண் கலவகைக ளானபாத்திர
சோட்ணையு மிகக்கொடுத்தா லிங்கஞ்செய்தார்
சொரிகண்ணீ ருடன்முல்லை நிலத்துவேந்தன்
நாடிமது சூதன்விடை தரவுமிந்த
நலங்கண்டார் தமதுகோ குலங்கண்டாரே.

வசுதேவர் இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு உபநயநஞ்செய்வித்தல்.

விருத்தம்.

தர்க்காதி சாஸ்திரங்கள் படித்துமென்ன
சாரங்க பாணிபதம் பரவவேணுஞ்
சொர்க்காதி வாசருக்கு மரிதாகின்ற
சோரூபனையும் வசுதேவர் தன்சேயென்று
கர்க்காசா ரியருடனே வேதர்சூழ்ந்து
கனநியம வுபநயன கல்யாணஞ்ச
கற்கார ணவிராம கிருஷ்ணருக்குங்
காட்டினு ரன்பினைப்பா ராட்டினுரே.

தரு, இராகம்-புன்னுகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அனந்தகல்யாண குணர்க்குபந
யனஞ்செய்தாராயாவசுதேவர்,

அநுபல்லவி.

அனந்தகல்யாண குணர்க்குபநயநம்
அனந்தரூபபல ராமனுக்குஞ்சயநம் (அனந்த)

சரணங்கள்.

க. குலபுரோகிதகர்க்கா	சாரி	யர்க்கும்
நலமிகுவேதர்க்கும்பொன்	மாரி	பொழிந்
துலகுவேதநெறியி	னேரி	ட்டங்கும்
உபநயனவிதியிற்	பூரி	*
உத்தமிதேவகிபபி	ராட்டி	யுடன்
சித்தமகிழ்ந்துமன்பு	பூட்டி	க்கல்யா
ணத்திலெங்கெங்கும்வேத	கோட்டி	சேர
எத்திசையுள்ளோர்கலி	யோட்டி	*
ராஜராஜர்	தேசவாச	ர்
தேசுல்லாசர்	பேசப்பேச	ப

பேரிதுந் துபியோசை வாரியொலிம றைக்க
நாரியர்நடனத்திற் றேவரம்பையபிர மிக்கப்
பூரிபபதாயுக்கிர சேனன்மனங்க ளிக்கப
பொன்னூல்தரித்துராம கிருஷ்ணர்மாவயசி றகக (அனந்த)

உ. ராமானுஜன்பிறந்த போதே தன்மா
னதத்தாற்செய்தனதையும்வி டாதே யையா
தாமேபசுக்களதின் மீதே பொன்னின்
சரமலர்மாலைதவ ருதே *
தவளநிறப்பட்டாடை பூட்டிப் பசு
அவளவின்கன்றுகளுங் கூட்டி யந்த
அவனிசுரர்க்குமாலை சூட்டிக் கொடுத்
தாரோபரிக்ஷித்தையா கேட்டி *
அன்னஞ்சொன்ன வின்னமென்ன
வன்னவன்னப் பன்னப் பன்ன

ஆதிமூலமாம்பரஞ் சோதிதிருவை குந்தர்
சோதைதிருமுலைப்பா லுணடசெவ்வாய்மு குந்தர்
வேதியரானுனையா கேளுமச்சுதா நந்தர்
விசித்திரமின்னங்கேளு மவரோயரிகோ விந்தா (அனந்த)

ங. எல்லாவித்தைக்கும்ஹரி குருவே கிருஷ்ணன்
எல்லாமறிந்தஞான உருவே சொல்லும்
எல்லாவுலகிசனுந திருவே பணி
யிருபாதனவனிடத் தெருவே *
இரண்டுருபமாய்பபாத சாரி யாக
விரைந்துநடந்தஅவ தாரி யன்பு
புரிந்துமிங்கனேகர்ககா சாரி கையாற்
பொன்னூலதரிக்சபிர்ம சாரி *
போலேகோலேர் வாலேமாலே ,
வேலேமேலே யாலேபா லே

பரிந்துகாயத்திரி விரதம் பிடித்தாரோ
தெரிந்தவேதங்களையும் பின்னும் படித்தாரோ
விரிந்தமணிதலீலை மிகவுந் தடித்தாரோ
விஜயஸாரதியிந்த வகையாக நடித்தாரோ (அனந்த)

இராமகிருஷ்ணர்கள் குருகுலவாஸஞ்செயல்.

விருத்தம்.

கஞ்சனால் முன்னமப கரித்திடுஞ்ச
கலபாக்கிய மூந்திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டே,,
அஞ்சனு காரனுக்கு மிராமனுக்கும்
வசுதேவ ருபாயனஞ் செய்யவங்கே
அஞ்சனைக்ஷி தேவகிதன் மைந்தனுந்தன்
னண்ணனுடன் காசிமீ தவந்திபபார்ப்பன்

என்சொல்வேன் சாந்திபனி குருவென்றெண்ணம்
ஏற்கின்றார் கலைகள்கற்றுஞ் சோக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

குருகுலவாஸஞ்செய்தாகளையா ராமகிருஷ்ணர்கள்
குருகுலவாஸஞ்செய்தாகளையா *

அநுபல்லவி.

தரணியிலெங்கும புகழும் காசி
தன்னிலவந்தி யெனுமபுர வாசி
அருமறையோனசாந்திபனியைப் பூசித்
தகிலகலையுங்கற்றா புண்ணிய ராசி (குரு)

சரணங்கள்.

க. ஆதிபுருஷராம்மு ராரி
மேதினிமேல்நராவ தாரி
வேதியர்நித்யபிரம சாரி
நீதிகாட்டிஞரருள் மாரி
ஓதினாநாலவேத வாரி முப்பத்திரண்டும்
ஆதலுபநிட சாரி மெனமேலுநதனுர்
வேதமாந்திரஙகளவி சாரி ததனபாகமநு
நீதிவிஞ்ஞானமஅ பாரி தருமநூலின்
நீதிராஜநீதிநாககமவாதிசள்கு டோரி வியாகரணஞ்
கோதிலாதமீமாஙகநெறிகளையும் பூரி வேதாநதஞ்சொல...
போதமதுகளையுமபடிததனையாகஞ சாரி ஏதுகுலதது...
மீதுமதியெனவேவிளங்கநமுகுநதராமஅ காரி குருமுகததில
ஓதுமபொழுதிலெலலாஙகேடடதுமஒரேயொரு சாரி திருமபவிதற்
கேதுவகையதெனறுகேடடதுமிலலைசககர தாரி யவரேசுயஞ
சோதிகவுஸதுவாபரணாபீதாமபர தாரி யிபபடிவேத
நீதிசாஸதிரஙகளபடித்தாருடனகலபபை தாரி யெல்லாம்வல்லவர்
மேதினியிலவந்திடைச் சேரிச
சோதைமைநதராயுமவந தாரிப
பூதலததிலராஜமன ஞரிப
புகழ்பெறுஙகோவாத்தன தாரி (குரு)

உ. அறுபததுநாலுகலை ஞானம
நெறிசொலகிறேன்கேளந்த ஞானம
உறுதிமுன்னேசஙகீத ஞானம
முறையாய்மேளவரிசையின ஞானம்
திறமையாமநாததவகை ஞானம நாட்டியவித்தை
அறிவுடனேயெழுதுவதோர் ஞானம் விசேடகசேததியம
நிறையரிசிமலாபலிவகை ஞானம் புஷ்பாஸதரணந்
துறைபலலாடையஙகராக ஞானம மணிபூமிகாகாம
நிறைசயனரசனமுதகவாததிய ஞானம் உதககாதந்
குறைவில்லாமலேவருசித்திரயோக ஞானம மாலைகட்டுதல்

பிறவுஞ்சேகராபீடயோஜனமாகும் ஞானம் நைபத்தியயோகஞ்
சிறந்தகரணபத்திரபங்கங்கந்தயுக்தி ஞானம் பூஷணயோஜனம்
மறைவுசெய்துவருமிந்திரஜாலமென்னும் ஞானம் கௌசுமாரயோகம்
இறைவகேளும்அஸ்தலாகவமென்னுமொரு ஞானம் சித்திரசாகாபூபம்
பெறுமதிலேபக்ஷியவிகாரக்கிரியை ஞானம் பானகரஸம்
உறவரும்ராகாஸவயோஜனமென்னும் ஞானஞ் சுராபானகர்ம

நெறிஸூசிபானகர்ம ஞானம்
விறற்பெறுஸூத்திரக்கிரீடா ஞானம்
பறைவீணைடமருகவாத்திய ஞானம்
பிறகேளிகப்பிரதிமாலியாஞானஞானம் (குரு)

௩. தொடுத்ததுர்வஞ்சக யோகம்
எடுத்தஏடுபடிக்கும்வி வேகம்
நடத்துநாடகவகைஜக மோகம்
அடுத்தஸமஸ்யாபூரணகவி பாகம்

படர்பட்டிகாவேத்திரபாணவகைய னேகந் தர்க்ககாரியம்
நெடியதக்ஷணம்வாஸ்துவித்தையதினிரு வாகம்ரூபிரத்தினபரிக்ஷை
அடவாந்தாதுவாதத்துடனேமணி ராக ஞானமுமின்னம்
உடனேயாகரஞானமதறிவுச ராகம் விருக்ஷாயுர்வேத
திடவாதயோகமுடன்மேஷகுக்குடலா வுக யுத்தவிதியும்
நடைசுகசாரிகைபிரலாபனப்பிர வாகம் முச்சாதனமுந்
தொடர்கேசமார்ச்சனகவுசலமதுமனு ராகம் இவையல்லாமல்
தடையிலக்ஷரமுஷ்டிகாகதனம் லோகம் எங்குஞ்சொல்லுந்
தொடருமிலேச்சிததர்க்கவிகற்பக ஞகந் தேசபாஷைஞானம்
அடர்வதாகியயுத்தபுஷ்பசக டிகா நிமித்தஞானம்
நெடியயந்திரதாரணையுடன்மாத்தி ரகா தாரணைகளும்
வடிவாமாத்ரகாசம்வாச்சியமான சிகா வியக்கிரியைகளின்

ஒடுமபிதானகோசர வேகம்
மடிமையில்லாச்சந்தோஞான யூகம்
நெடுகனங்கிரியைஞானம திகம்
உடையவருங்கற்றதுவேசு லோகங் (குரு)

௪. கற்பஞ்சலிதக யோகவி சாலம்
அற்புதவஸ்திர கோபன சாலம்
அப்படிசூதுவி சேஷகு ஜாலம்
மெய்ப்பாகருஷணககிரீடைய னேலந்

தப்பாதவைநாயகியெனும்ஞான சீலம் வையாஜயிதஞானம்
ஒப்பிலாதஅவர்கனமானிடக் கோலங் கொண்டிந்தவகையே
கற்பாராறுபத்துநான்குகலையனு கூலஞ் சாந்திபனியிடத்தில்
இப்பான்மையதாய்ப்படித்தார்வெள்ளையொடு நீலங்கொண்டவண்ணர்கள்
அப்பாபரிக்ஷித்தேராமனுக்கோகொடி தாலங் கண்ணன்கொடிமேல்
வைப்பார்கருடனையவாசெயலிந்திர ஜாலம் அதையாரறிவார்
செப்புங்கல்விக்கடலுல்லோலகல் லோலம் ஆகவும்விளையாடி
அப்பார்ப்பனிடம்பணிவிடைசெய்துகீ லாலம் முதலுதவிச்

சொற்பிரமசாரிவிரதங்கொண்டுமிஞ் ஞாலம் மீதேம்ர்யைப
ரப்பிலீலைசெயுமவர்கட்கிடமொரு ஆலம் அவர்களடி
வைப்பினைக்கொண்டதுகோகுலத்துக்குநல்ல காலம் அவருடனே
கட்டுக்கொண்டதாயர்பாடியாபாலகோ பாலம் என்னசொல்லலாம்
அப்படிக்கண்ணுடியென்றக போலம்
மெய்ப்பொருளாமவரேயாதி மூலம்
விப்பிரசாந்திபனிமுனி பாலன்
பொப்பவும்நாடியவந்தியின் மேலாங் (குரு)

இராமகிருஷ்ணர்கள் குருவை தக்ஷிணைவிதிக்க வினவல்.

விருத்தம்.

எட்டெட்டு ராத்திரிக்குட் கலைஞானங்கள்
எட்டெட்டுங் கற்றனரோ யிராமகிருஷ்ணர்
திட்டமதா யஸ்திரவித் தைகளுங்கற்றுர்
செப்பியவே தங்களே முன்படிததார்
இட்டமுள்ள குருசாந்தி பனியைவந்தித்
தின்னதென்று தக்ஷிணையை விதப்பீரென்ற
மட்டிலே குருவுமவர் மனைவிகூட
மந்திரா லோசனைசெய் தந்திராவே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் குருதக்ஷிணையாக முன்னிறந்த
மகவை யளித்தல்.

விருத்தம்.

மகிமைகளைக் கண்டந்த ராமமாத
வனாமனிதப் பிறப்பென்னு மெண்ணம்நீங்கி
அகமகிழ்ந்து சாந்திபனி சீடராகும்
அங்கவரைப் பிரபாஸ தீர்த்தசங்க
முகமதிலே சமுத்திரத்தி னலைகொண்டேகி
முன்னுளில் மரித்தபிள்ளை பிழைத்துமென்ச
முகமதிலே வரக்கொணர்ந்து தருவீரென்ற
மொழிகொண்டா ரதற்கிசைந்த் வழிகண்டாரே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பக்ஷமுடனேநல்ல தக்ஷிணையாகக்கு ரு
பாலனைத்தந்தாரே கோபாலன்.

அநுபல்லவி.

அக்ஷரமெல்லாஞ்சொல்லிக் கக்ஷிசேர்கலைஞா ன
லக்ஷணஞ்சாந்திபனி சிக்ஷைசொன்னதற்காக ப் (பக்ஷ)

சரணங்கள்.

க. தேரினிலேறிக்கொண்டு வாரிதியிற்பிரபா ஸ
தீர்த்தக்கரையைச்சென் றடைந்தாரோ

வாரிதிராஜனங்கே ராமகிருஷ்ணனாக்கண் டு
வந்தானெதிர்கொண்டது வந்தாரோ
பாரும்நவரத்தினங் களினாலேயுந்நிறைந் த
பாதபூஜையுங்கொண் டிசைந்தாரோ
ஆரணரூபஜக தீசரிவரொன்றெண்ணு ம்
அப்புராயனுக்குரை தந்தாரோ

அலைகளொனுமுன் கைகள் கொண்டே
கலைநிறைநங்குருமகனைக் கண்டே
கொலைசெய்ததென் பதுநீயே பணடே
இலையென்றுசொல்வதிற் குற்றம தூண்டே

எந்தவகையிலும் அந்தப்பால னை
எந்தம்முன்கொடு வந்துவிடுகனு ம்
இதுதருணமதென மதுரிபுசொலந தி
பதியெதிரமொழியுரை யதைநிஜமென ஹரி (பக்ஷ)

உ. தேவதேவகேசவன் றிருவாய்மலர்ச்சிகண் டு
சிந்துராயன்வணங்கிச் சொல்வானே
மாவல்லமையுடையன் அசுரன்பஞ்சஜன நா
மதேயனென்னைக்கூடவும் வெல்வானே
தாவிச்சலத்துக்குளளே சங்கரூபமாக வே
சஞ்சரிபபானமைந்தனைக கொல்வானே
சேவகருள்ளவனை யாரும்பிடிக்கொண்ணா து
தேவரீரேயவனைக் கொல்வானே

ஸ்ரீதரனேசர ணென்றும் நின்றான்
மாதவனுஞ் சலத்துட் சென்றான்
காதகபஞ்சஜ னனையுங் கொன்றான்
ஓதவன்வயிற்றைப் பிளந்திடு கின்றான்

உள்ளேயிலையந்தப் பிள்ளையினியென் ன
வெள்ளைநிறமிக வுள்ளசங்கமொன் று
ஒலிசெயநலமென விலகியவனைத னை
மூலைநிலமகாகொடு மலைசிகரருள ரி (பக்ஷ)

ங. பாஞ்சஜன்னியங்கைக்கொண் டனந்தருடனேகூட ப்
பங்கயக்கண்ணனுந்தே மீதினர்
சாஞ்சல்லியமில்லாதார் தருமனிடமதா ன
சம்யமனீயபுரியிற் போதினர்
தாஞ்சநார்த்தனமொன்று சகலருமறிய வே
சங்கைச்செங்கனிவாய்வைத் தூதினர்
காஞ்சனம்பரன்சங்க வொலிகேட்டுத்தென்றிசைக்கோன்
கணத்தில்வந்துபூஜைசெய் தோதினர்

கண்ணனேலீலா மனிதவி நோதா
புண்ணியவுதார அரவிந்தப் போதா
பண்ணுவதுன்பணி விடைதனை நீதா
பண்ணவனேஹரி ஹரிஜகந் நாதா

பாந்தசகலபூ தாந்தக்கரண னே
நாந்தான்செயும்பணி யீந்தாள்குவையென ப்
பதியெதுபதிரகு பதிதிருப்பதியண்ட ர்
பதிதிருவைகுந்த பதிபிதிர்பதித ர (பல்லவி)

௪. நிஜகர்மத்துக்குள்ளான நங்குருபுத்திர னை
நீரிங்கழைப்பித்தீரே மகராஜன்
இஸ்சவாகவிப்போதென்றுன் கொண்டுவந்துவிடுவீ ர்
ஏதுந்தோஷமில்லென்றார் ஜகராஜன்
திசையெங்குமறியவே நாமேசொல்கிறோமிங் கே
சீக்கிரங்கொண்டாவென்றா ககராஜன்
துஜமெனக்கொண்டாரிவை சொல்லக்குருமைந்தனை ச்
சுறுக்காய்விடுத்தானேயந் தகராஜன்

தோந்தரியெனநடம் பணிமே விட்டார்
தாந்தமையனுடனுந் தேரது விட்டார்
சாந்திபனியாங்குரு விடம்வந். திட்டார்
போந்தமகனைக்கொணர்ந் தேதந் திட்டார்

பெறையுள்ளகுருவின் குறைதீர்ந்ததாவின் ன
முறையேவேண்டுவதுமிறைவேற்றுவனென் ன
முரரிபுசொலவுயர் தரணியிலுனமிக ர்
ஒருவருமிலைமிகு குருவிதிதரவெ ன (பல்லவி)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரைக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

கோணுது குருவிதியம் பெற்றேன்நீங்கள்
கூடியுங்க ளிடஞ்சேர்ந்து புகழதோங்கி
வாணுராணுவிரா மாவென்றேவ
வாயுவேகத்துடனே மனமுவந்தாற்போற்
சேணுறு கொண்டுமவர் மதுரைமூதூர்
சேர்ந்திடக்கண் டங்குள்ள மனிதரெல்லாங்
காணுத பொருள்கிடைத்தாப போலேவந்து
கண்டிட்டா ரானந்தங் கொண்டிட்டாரே.

சரு - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

சகூ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கலையெல்லாங் குருவிடமா யறிந்துகொண்டுங்
காமனடத் தையைவிட்டும் பிரமசாரி
நிலையிலே நிற்குமவர் தமக்குமிக்க
நேயராம் உத்தவனை யாயர்பாடித்
தலையிலே வசிக்குமந்த யெசோதாநந்தர்
சகலருடன் கோவியர்க்குஞ் சமாதானத்தைச்
சொலையிலே முக்கியராய் வைத்தகாதை
தொடர்வதாம் நாற்பத்தா றடர்வதாமே.

கண்ணன் உத்தவனைக் கோகுலத்திற் கனுப்பல்.

விருத்தம்.

விட்டினிக்குள் முன்னவர்மந் திரியுமாவர்
வியாழபக வான்சிஷ ரவாபோல்யூகி
இட்டமுள்ளார் கண்ணனிட மினுமவற்கே
யேகாந்த பக்தனையா வவனைக்கூவிச்
சிட்டரோ யுத்தவரோ யென்றெம்மானே
சீர்த்தொண்ட ரார்த்திகளைத் தீர்ப்பான்றனே
கட்டளையிட் டவர்நெஞ்சை மிகவுமங்கே
கனைக்கின்றார் திருமொழியை யுனைக்கின்றாரோ.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உத்தவரோயன்பர் உம்மைப்போலேயுண்டோ யோகஸாதகரே
உறுதிநீர்தானே யறிவீர்மா னே *

அநுபல்லவி.

வித்துவச்சனர் புகழ்கோகுலத்தி ல்
விளங்குமென் றந்தை தாயர்க்கு ம்
புத்திரராமகிருஷ்ணர் மறவாரென்று ம்
போற்றுவீர் துய ராற்றுவீரை யா (உத்த)

சரணங்கள்.

க. என்னைப்பிரிந்த விரகதாபத்தா ல்
மின்னிடைச்சிமார் தவிக்கிறாரை யா
அன்னவருக்குநீ ரகஸிய ம்
நன்னயமாய்ச் சொல்லு ம்
என்னிமித்தியம்பதி புத்திராளென் ப
தன்னையாவையுந் தானேயொழிந்தா ரோ சொன்னேன்
உற்றவரோ மிகக் கற்றவ ரோ யதி
நற்றவரோ ஐயக் சொற்றவரோ வாரும் (உத்த)

௨. கோவிமாரெல்லாம் மனதென்மேல்வைத்து ம்
ஆவிநாயகனென்றுமென்னையெண் ணி
பாவியற்கண்ணுறு லகத் ரு
மங்களையொழிந்தா ரோ
பூவுலகத்தி லின்பமுஞ்சுவர்க் க
போகமென்பதைப் பரவைபண்ணிலா ர் மாவிற்
பன்னரோ ஸம் பன்னரோ துய்யபிர
ஸன்னரோசொல்வது முன்னரோ காணலாம் (உத்த)

௩. இந்தமதுரை நாளிருக்கிறே ன்
அந்தக்கோகுலத் தவரிருக்கிறா ர்
எநதன்மேலதி மோகமாய் ச்
சிந்தைவாடுகின்றா ரோ
பைந்தொடிமார்கள் குலப்பெண்டீரவ ர்
பரவசமாகி விரகங்கொண்டா ரோ மந்திரம்
வல்லவரோ வெகு நல்லவரோ நுதல்
வில்லவரோ யின்னஞ் சொல்லவறேனிதோ (உத்த)

௪. கோகுலம்விட்டு நான்வரும்போது ம்
பாருமொழிய ரவர்க்கெலாமங் கு
மாகுளுமையாய்ச் சீக்கிரமா க
வருகின்றேனென்ற துண் டே
ஆகையாலந்தத் தூதர்மொழியா ற்
றேகைமாஜீவன் றரித்திருக்கிறா ர் யோகஸல்
லாபரோ பிர தாபரோ ஞான
தீபரோ விட்டினி பூபரோநீர் சொலலும் (உத்த)

உத்தவர் கோகுலத்தைக் காணல்.

விருத்தம்.

கோகுலத்திற் சென்றிவகை யென்றந்தை தாயுடனே கோபிமார்கள்
யாகுலத்தைத் தீருமென ஹரியுரைக்க வுத்தவரு மிரதமேறி
மாகுலத்த ராய்ப்பாடி செலுமபொழுது மிரவிகுட வாரிசேர்ந்தான்
வாகுலத்தி ரியுத்தனைதன் மைந்தகே ளெனச்சுகத்த வன்சொல்வானே.

இதுவுமது.
விருத்தம்.

நந்தருடன் பேசுவதை யாயர்பாடி
நங்கைமா ரறியாத வகைமறைப்ப
தந்தவகை யாய்ப்பசுக்க ளதின்குளம்பின்
அடித்தூள்க ளெழும்பிரத மதைமறைக்க
வந்தனரோ யுத்தவரும் மாலைநேரம்
மாலைநே ரவர்கண்ட வண்மையெல்லாம்
இந்தவகை யென்றெடுத்து முரைப்பன்யானே
யிங்குதா னென்பாமுனியாங்குதானே.

ருள

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோடிசனனாநந்த கோபரிருக்குமாய ர்
பாடியுத்தவர்கண்டார் பாரு ம்.

அநுபல்லவி.

கோடிபுண்ணியராசி நீடிநிதமும்வாசி க்
குதிரைநடத்திவைப்பார் மதுராதனிலிருப்பா ர்
கோவிந்தஜகந்நாதா மாவிந்தையாளர்தூத ர் (கோடி)

சரணங்கள்.

க. மதம்பிடித்தகாளைகளொன்றையொன்றுபோரா டி
வருபுஷ்பவதியாக்கள மேலே
கதம்பிடித்தேயெங்கெங்கும் தாவித்தாவிவலி மை
காட்டுநாதங்களொருக் காலே
மிதமில்லாதபாறகட்டி லேபலபசுக்க ள்
மீறியததின்கன்றின் பாலே
இதமாய்மனதைவைத்துக் கூவுவதுகன்றுக ளெ
எதிர்கூவும்நாதமோமென் மேலே
அதிகவெளுப்பாகிய அலங்காரககன்றி னீடடம்
அங்கங்கேதாவித்தாவிக குதிபபிளுக்கென்ன வாட்டம
விதவிதமாய்பபசுக்கள பேரைச்சொ ...கொண் டாட்டம்
மேவியிடையரெல்லாம் வேணுகாருஙகண் டாட்டம் (கோடி)

உ. விடுவிடங்கேகொண்டுபோ விங்கேகொண்டுவாதாரா ய்
மேவிபபிடிப்பிடியென் றூர்த்து
நெடிகிலும்வேணுகானத் தாலேசொல்லிக்கொண்டே யா
னின்கன்றைவிடுப்பசி தீர்த்து
குடநிறைபால்கறந்து பசுவைத்தாமணிதும்பை க்
கொண்டுகட்டுவராய சேர்த்து
படியிலாடிக்கறக்கும் மாட்டையாடிக்கறந்து ம்
பாடிக்கறப்பதையும் பார்த்து
படருமிசையினுலே பாடிப்பாடிக் கறக்கும்
பண்ணுக்கிசைந்தவேணு கானமெங்குஞ் சிறக்குந்
தொடரும்பசுகன்றுகட் கானந்தமே பிறகருஞ்
சூழ்ந்துகொட்டில்கமளங்குமோசைமிக நிறைகருங் (கோடி)

ங. மங்களகரமாக ராமகிருஷ்ணாலீலை யை
வரிசையாய்க்கோவிமார்கள் பாட
எங்களமுதமேயென் றுயரெல்லாமங்கங் கே
யிருடிகேசன்புகழ்சொண் டாட
அங்கிசூரியனுடன் அதிதிபசுக்கள்வே தி
யர்களும்பிதிர்தேவர்க்குங் கூட
எங்கும்பூஜனைசெய்துந் தூபதீபயாலேக ளா
இடையர்வீடுகளெல்லாம் நீட

எண்டிசைகளும்புஷ்ப வனங்கள்மிகுந்த — வாடை
யிசைந்துபக்ஷிவண்டுகள நிறைந்திடும்ஆடை — தோடை
மண்டனங்கள்காரண்டம் நிறைந்ததாமரை — யோடை
வரிசைகளைக்கவிஞ ரொன்னசொல்லுவாரி — லேடை (கோடு)

நந்தகோபர் உத்தவரை க்ஷேமம் வினவல்.

விருத்தம்.

மரீலிங்கி தப்பிரிய ரானவுத்த
வரின்வரவு கேட்டுநந்த ரன்புகூர்ந்தே
ஆலிங்க னஞ்செய்து வாசுதேவர்
அவரொன்றே யருச்சனைசெய் தன்னம்நல்ல
பாலிங்கி தபடிய ஸ்ஞ்சிறந்த
பதார்த்தமொடு போஜனமுஞ் செய்துவைத்துக்
காலிங்கி தத்துடனே பிடித்துமவநந்த
கனைதீர்ப்பார வினவியவா தனைதீர்ப்பாரே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சூரநந்தனா சுகமா உத்தவரே
சூரநந்தனா சுகமா

அநுபல்லவி.

பாரிலநீரே மெய்யா
பாக்கியசாலியெனையயா (சூர)

சரணங்கள்.

க. மைநதராதிகளான பந்துஜனங்கள்சூழ — ச்
சந்தோஷமானதுநி றைந்துமிருக்கிற — ரோ
முந்தியவாகளைபபி ரிந்திருந்ததுயா — த
விரந்துட்டதுனையிரசி தந்துவளர்ந்தருளு — ஞ் (சூர)

உ. கஞ்சனுனபாவிய வனசெய்தபாவத்தா — லே
தஞ்சனங்களுடன தஞ்செய்ததெய்வாதீன — ம்
எனசொல்லுவேன்ஸாதுக்கள் மிஞ்சுதருமசீல — ர்
வஞ்சமிலலெதுபபகை கொஞ்சததில்விட்டதில் — லை (சூர)

ஙு. கண்ணனெங்கள்நினைவு பண்ணுகின்றாராதா — யை
யெண்ணுகின்றாரவரா கணணனதேசமருட — ன்
நண்ணுங்கோபாகோகுலம் புணணியபசுககளெ — வ்
வண்ணமோவென்றுசிந்தை யொண்ணுமோசொல்லுஞ்சொல்லு — ம் (சூர)

நந்தகோபர் உத்தவரைக் கண்ணன்
வருவாராவென்று வினவல்.

வெண்பா.

மன்னும் பிருந்தா வனத்தைக்கோ வர்த்தனத்தை
உன்னும் வகையதுதா னுணடோமால்—பின்னும்

வருவாரா காண்குவோ மாதரிச னந்தான்
தருவாரா சொல்லுத் தவா.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஸாமிவருவாரா சொல்லும்உத்தவகிருஷ்ண
ஸாமிவருவாரா

அநுபல்லவி.

பூமிமேல் வந்த நேமியேயநந்த்
தோமிலானந்த ராமகோவிந்த (ஸாமி)

சரணங்கள்.

க. மந்தகாஸங்கடைக்கண் பார்வை நன்ஞளிகைகி
றந்தமுகமண்டலச் சேர்வை தந்துமிங்குள்ள
பந்துக்களையோர்தரம் பார்வை செய்வாராஅர
விந்தச்சரணரவாக் கோர்வை யெவனாச்சொல்ல
இந்தவாயர் சேரிக் கந்தவருள் மாரி
மூந்துமுப காரி தந்தைதாய ரரி (ஸாமி)

உ. காட்டுத்தீதனைப் பக்ஷித்தாரோ யிடையர்பசுக்
கூட்டங்களையும ரக்ஷித்தாரோ மலைகுடையாய்
மீட்டுமிந்திரனைச் சிக்ஷித்தாரோ காற்றுமழையை
விலக்கியெம்மைம கக்ஷித்தாரோ யிடபனுடன்
கேட்டீரோமலைப் பாம்பை வீட்டினாரோ தீம்பை
வாட்டிக்காலன் வீம்பை யோட்டினாரோ காணபை . (ஸாமி)

ங. சகலகர்மங்களையும் விட்டு க்கண்ணன்வீரமே
பகலிரவுமறிவினைப்ப திட்டு நல்விளையாட்டு
நகைகடைககண பார்வைவெ ருட்டு மதுரமொழி
அகலாதுமெணணுவதைத் தொட்டு அனுதினமும்
முகத்துமுன் னிறகுதே அகத்துமி ருக்குதே
சகிக்குமா எற்கிதே வருபபனு மக்கிதே (ஸாமி)

ச. கோவர்த்தனமெமுனு தீரம் பிருந்தாவனமும்
மேவிவிளையாடுஞ்சிங் காரம் பொனனடியாலு
லாவித்திரிந்ததலங் சாரந் தனைமநோ
பாவனைசெய்வதற்கா தாரங் கிருஷ்ணவதாரங்
கூவிக்கூவி யென்ன மாவிற்பன்ன பனன
சேவிக்கவே யினனம் நீவைப்பையா மன்ன (ஸாமி)

ரு. விண்ணவர்க்குவிண்ணோரா வாரோ ராமனுடனே
கணணனுய்வந்தருளி னாரோ தேவருடனே
திண்ணமநம்மைககாக்கவந் தாரோ யிப்படியென்று
புணணியகாக்கருநசொன் னாரோ யதுகிஜமே
கண்ணுமுன்திஷ்டாந்தம்நண்ணினீரோ காந்த
வண்ணமதாய்ப் பாந்தம் ஓணணவேகேள்போந்த (ஸாமி)

௬. பதினாயிரம்யானைவலி சேட வீரக்கஞ்சனை
அதிசூரமல்லருடன் கூட வதைத்தானாயா
அதின்முன்னேகுவலயா பீட மதையடித்த
கதியானதற்குவமை போட ச்சிங்கம்பசுநேர்
விதங்கண்டநாங்காணும் இதைவிடவென்னவேணும்
புதிதுபுதிதாய்த்தோணும் அதிகசுந்தரம் பூணும் (ஸாமி)

௭. திரும்பச்சொல்லுவதென்ன மேலே மூன்றுபனைநேர்
வருீம்பெரியவில்லிக்கை யாலே கண்ணன்முறித்தார்
கரும்பையானைமுறித்தாப் போலே கண்டோமேயின்னம்
அரும்பிறங்கும்நாளொருக் காலே ஏழுவயதில்
ஒருகையால்மலை தூக்கி வருமேழுநாட் போக்கிச்
சொரியுமழையை நீக்கி யருளுஞ்சருவ சாக்கி (ஸாமி)

௮. பிரலம்பனென்பவனை வதையே செய்துபகனை
யிருபிளவாகப்பிளந் ததையே யரிஷ்டனுடன்
திரணாவிருத்தவதக் கதையே யாருமறிவர்
ஒருதேனுகாசுரக்க ழுதையே பட்டதிவராற்
சுரராலுஞ்செயிக்கொண்ணா வுரதயித்தியர் மண்ணாய்த்
தனாமீதில்விழ விண்ணோர்சொரியும்பூமழைகண்ணார் (ஸாமி)

ஏசோதை கண்ணனை நினைந்து வருந்தல்.

விருத்தம்.

நினைத்துநினைத் திவ்வாறு நந்தரந்த
நீலவண்ண னிடத்திலே மனதைவைத்துச்
சொனத்தையெல்லாஞ் சொலிக்கண்ட நழதழத்துச்
சொரிகண்ணீ ருடனிருந்தா ரிதெலாங்கேட்டுக்
கனத்தபுக ழேசோதைமைந்தன் சரிதையெல்லாங்
கண்டனுப வித்தவளா கையினலிங்கே
தனத்தினின்றும் பால்பெருகி விழிநீர்சோர்ந்து
தவிக்கின்றாள் கருத்தவர்பாற் குவிக்கின்றாளே.

உத்தவர் ஏசோதைக்கும் நந்தருக்குங் கண்ணன் மகிமைகளை
யுரைத்துத்தேற்றல்.

விருத்தம்.

சுத்தநிரு மலனான பகவன்மீதே
தொடுத்தந்த வகைபுத்திர வாஞ்சைதன்னை
வைத்தயசோ தாநந்த ரன்புகண்டு
மதுசூத னிடத்திருந்து வந்ததூதர்
உத்தவரு மானந்த மாகியங்கே
யுரைப்பதுகே ளென்றுசுக முனிவனிங்கே
உத்தரைகு மாரன்பாற சொல்வதென்ற
துணைமைதான் பாகவத வணைமைதானே.

தரு, இராகம்-அஸாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நித்தியாநந்தரே யெசோதாநந்த ரே
நீங்கள்மான்களே புண்ணியவான்க ளே.

அநுபல்லவி.

சித்தமகிலகுரு ஜயநாராயணனிட ம்
வைத்துமிப்படிக்கொத்த பக்திவந்ததுங்கட்கு (நித்தியா)

சரணங்கள்.

க. நாமரூபப்பிரபஞ்ச வித்துக் கண்டீர்
ராமமுகுந்தருஙகள் முத்துத் *
தாமேபுருஷரொரு மித்து வந்த
தாமேசகதிமிகப்பெரு றுத்துப் *
பூமிமுதலாம் பூதம் நேமகம்நாநா பேதம்
ஆமனுக்களாம் போதஞ் சாமியவர்வி நோதம் (நித்தியா)

உ. ஜீவகோடிகட்கீச ஞதி யெங்கும்
மேவியிருப்பதேபிரக்கி யாதி *
மாவல்லவர்களசுயஞ் சோதி கண்ணன்
யாவார்க்குந்தந்தையென்னும் நீதி *
கோவிந்தராமர் மீது நீவிர்நெஞ்சக லாது
லாவுன்னன்புசெய்போது தீவரபக்தி யீது (நித்தியா)

ந. காணவுனைப்பதின்னஞ் சனந்தான் தம்பி
ராணன்போகுங்காலத்திற் கனந்தான் *
ஆணவாதியைச்சின்ன பினந்தான் செய்து
ஊணிச்சொரூபஞான மனந்தான் *
தோணிச்சத்துவ ரூபம் பூணித்தியானப்பிர தாபம்
பாணிப்பரம லாபங் காணிக்கதிசேர் தீபம் (நித்தியா)

ச. அனையபிரபஞ்சத்துக்குங் காரணர் ஆட்சிப்
பினையாதபொதுவினு லாரணர் *
மனிதவுருவாய்வந்த பூரணர அந்த
வனமாலிஹரிகிருஷ்ண நாரணர் *
பனகசாயிபாற் பக்தி கனமாமுங்களின் புத்திக்
கெனகுறையுங்கள்கிருத்தியனிறைவாச்சுதே முத்தி (நித்தியா)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

எதுபதியாங் கண்ணனுங்கள் கோகுலத்துக்
கெழுந்தருள்வார் தாய்தந்தை நீங்கள்காண்பீர்
அதிசீக்கிரம்பிரியந் தருவாரந்த
அச்சுதராம் பகவன்முன்ன மதுரைசென்று
மதியில்லாக் கஞ்சனையும் வதைத்துபின்பால்
வசனமெது சொல்லியிங்கே யனுப்பினரே

விதியதனை நிறைவேற்று வாரென்றேசொல்
விடுகின்றார் விதனமொழிந் திடுகென்றாரே.

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

பல்லவி

அகோயெசோதா நந்தரேவருவாரிங்கே
ஹரியச்சுதா நந்தரே *

அநுபல்லவி.

மகாபாக்கியசாலிநீங்கள் மாதவனைக் காணலாம்
அகிலமெங்குநிறைந்தஹரி யென்றெண்ணத் தோணலாம் (அகோ)

சரணங்கள்.

க. இட்டமாய்ப்பக்திசெய்த பேர் களின்முன்னே
கிட்டிஹரியும்வரு வார் எப்படியென்றால்
கட்டைகளுக்குள்ளாகக் கனலிருப்பது போலே
சட்டமாய்ப்பூதங்கட்குத் தானிருப்பது மாலே (அகோ)

உ. அரணிகடைந்தால் வெளியே காணலாமெங்கும்
பரவும்நெருப்பா யொளியே யதுபோலே
கருதியன்புசெய்பவர் களேயவர் பரிசனம்
அருண்மாகடலானவர் அவர்தருந் தரிசனம் (அகோ)

ங. மதுரையின்வசு தேவர் தேவகியென்னும்
இதத்தந்தைதாயு மாவர் மற்றங்குமுள்ள
அதிகவிஷ்டமுள்ளானொன் பதைநாடிக்கண்ணன்சென்றால்
எதுக்கூட்டங்களைவிட்டிங் கெப்படிவருவா ரொன்றால் (அகோ)

ச. பிரியனென்பது மில்லையே கிருஷ்ணனுக்குமப்
பிரியனென்பது மில்லையே உத்தமனில்லை
தரமாயதமனில்லை ஸமானனஸம னில்லை
ஹரியவரில்லாததி யாதொன்றெங்கிலு மில்லை (அகோ)

ரு. மாதாவென்பதுவு மில்லை தந்தையுமில்லை
ஏதுமனைவிசெய் தொல்லை ஆண்பெண்
ஜாதியொன்றென்பதில்லை தனவன்வேற்றவ னில்லை
ஸ்ரீதரர்க்குத்தேகமுஞ் சன்மகர்மமு மில்லை (அகோ)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

இத்தரையிற் சன்மகர்ம மில்லாதாராம்
எம்பெருமான் விளையாடல் நிமித்தமாக
நத்திருக்குங் கையரிவர் தேவமச்ச
நரசிங்க மாதியாம் யோநிபேதம்
ஸத்தஸத்தா முக்குணத்தி லவதரித்துச்
சார்ந்தநல்லோர் களையிரக்ஷிக கின்றார்காணும்
இத்தையெவ ராலறிய லாகுஞ்சொல்லும்
எசோதையா துயகந்த எசோதையாரே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நிர்க்குணராம் ஹரிதானே மாயையென்ற
நிலையினாற் குணராகிப் பிரபஞ்சத்தைச்
சொர்க்கமத்திய பாதாளச் சீவகோடி
தொடுத்தெல்லா முண்டாக்கிக் காத்தழித்து
நிற்கிறா ரதுமாயா விநோதமல்லால்
நேரிட்டு மவற்குவினை யாட்டதுண்டோ
சொற்குளொரு திஷ்டாந்தங் கேளுநந்த
சோதையா ரேபகவத் கீதையாரே.

தரு, இராகம்-அஸாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பரப்பிர்ம்மரூபன்கிருட்டின னே எசோதாநந்தர்
ஒருப்பட்டிதனைகேளுஞ் சொன்னேனே *

அ நு ப ல் ல வி.

கருப்பைக்குள்ளாமுட்டைக்குங் கல்லுக்குள்ளாந்தே ரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கும் மெய்யனென்பதறி விக்கும் (பர)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சொல்கிறேன்திஷ்டாந்தமொன்று தட்டா மாலை யாடிச்
சுற்றுமவன்கண்களுக்குக் கடற் சேலை *
நல்லதாயுதித்தும்பூமி சுழல் போலே காணும்
ராட்டணச்சுற்றும்பிரப்ஞ்ச மாயையின் வேலை *
எல்லாமாயையின்வினை யாட்டாகவே யிருக்க
இதனில்மனதுசிக்கி நாளுமொன்றும் பெருக்கக்
கல்லாதுலசம்அலை வதுமாவணம் நெருக்கக்
கண்டீரதுபோலவே யலைமனதைச் சுருக்கப் (பர)

உ. ஹரியுங்களுக்குத்தானே பிள்ளை சொல்லவோ எல்லா
ஆன்மகோடிகளுக்கு மைந்த ரலலவோ *
வரிசைச்சீவகோடியு மவ ரல்லவோ உலக
மாதாபிதாவீசுவர ரெனல் மெல்லவோ *
தெரிவீர்காணப்பட்டதுங் கேட்கப்பட் டதுகளுஞ்
செல்காலவருகால நிகழ்கால மதுகளுஞ்
சரமும்அசரம்அற்ப மகத்தெல்லாம் பொதுகளுந்
தானச்சுதரில்லாத பொருளில்லை யெதுகளும் (பர)

ங. அகண்டாகாரச்சொரூபர்க்கென்ன வாட்டம் நம்மை
யாட்டிவைக்கிறாரையா பொம்ம லாட்டம் *
விகண்டாவாதப்பேச்சுகட் கென்ன வோட்டம் எந்த
வேளையுமுங்கட்குக்கண்ணன் மேலே தேட்டம் *
அகன்றதுவினையெல்லாம் ஆருங்களுக்கு நிகர்
ஹரியுங்களிடத்தில்லை யாவதனையும் பகர்

மகிழ்ந்துநித்தியானந்த வாரிதிச்சங்க முகர்
மகிமையுள்ளவர்நீங்கள் பாகவதர ஸிகர் (பர)

கோவியர் ததிகடைதல்.

விருத்தம்.

மதியூகி மாயனுட னூதருத்த
வருநந்த னெசோதைதனைச் சமாதானஞ்செய்
ததில்விடிந்த தங்கவர்க்கு மிரவுநீங்க
அருணவுதை யத்தினிலே யாயர்பாடிப்
பதியிலுள கோவியர்க ளெழுந்தாற்றி
யங்களா லலங்கரித்துப் பரிசுத்தஞ்செய்
ததியிலவர் ததிகடைப்பு மோசைதானு
ததிமுழக்க மாகியபத் ததியைச்சேரே.

தரு, இராகம்-பிலகரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பைந்தார்கோவிமார்ததிக
டைந்தாரங்க னே.

அநுபல்லவி.

[அர] விந்தலோசனனை யு
யர்ந்துகீர்த்தனஞ்செய்வா ர் (பைந்)

சரணங்கள்.

௧. தருணிகளாங்கோவிமார் அருணவுதையத்தி லே
இருணீக்குந்தீபாவலித் திருநாள்போலேவிளங்க ப் (பைந்)
௨. நாடுதேகளிமுதல் வீடுகளைமெழுகி க்
கூடுகோலங்களிட்டுந் தோடுசேர்செவிமின்னு ர் (பைந்)
௩. அணைநூல்மாலைதோள்வளை மிளையிரத்தினச்சோ தி
பரவுதீபங்கள்போலே பிரகாசிக்கவேயங் கே (பைந்)
௪. கோலக்கண்ணாடிநேர்க போலத்திலேபிரகாச ஞ்
சாலச்செவிக்குண்டல லோலஞ்சொலித்துமின் ன (பைந்)
௫. செங்கைகளுமருங்குங் கொங்கைகளுங்குலுங் க
மங்கையர்மார்பிணமுத்தா ரங்களுமசைய வே (பைந்)
௬. மானனையார்களவ ரானனத்திற்சிறந் த
தானகுங்குமர்திமிர்ந் தேனுசரீகமா க (பைந்)
௭. கயிறதிழுத்திழுத்துந் தயிராக்கடையும்போ து
மயிலார்கிருஷ்ணலீலையை ஒயிலாய்ப்பாடிக்கொண்டா டி (பைந்)

கோவியர் உத்தவர் ரதத்தைக்காணல்.

விருத்தம்.

தாமரைக்கண் ணனையச்சு தனையனந்த
சயனனையே யுயர்ந்தகுர லாகக்கூவி

நாமஸங்கீர்த் தனவொலியா லமங்களத்தை
நாற்றிசையும் நிற்கவொட்டா தோட்டியந்தப்
பூமகள்நேர் கோவிமார் ததிகடைந்த
போதிரவி யுதையமது செய்யவங்கும்
ஏமமணி நெடுந்தேரை வாசல்மீதி
னிற்கண்டார் கற்கண்டாஞ் சொற்கண்டாரே.

கோவியர் உத்தவர் ரதத்தைக்கண்டு ஒருவர்க் கொருவர் உரைத்தல்.

வெண்பா.

இந்த விரதந்தான் யாருதென வேகூடி
வந்தனைய கோவியரு மாசினமே—முந்த
ஒருதிக் கொருதிசொலு முத்தரத்தைக் கேளும்
நிருபா பரிக்ஷித்த னே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேரடி கொண்டுவந் த
தாரடி பாரடிய டி.

அநுபல்லவி.

தீரவேலி சாரிகோ வி
மாரோநீவி ராரதோ வி (தேரடி)

சரணங்கள்.

க, வஞ்சனையாய்முன்னையர் பாடி விட்டு
மதுரைக்குக்கிருஷ்ணனைக்கொண் டோடி *
கஞ்சன்வினைமுடித்தா னேடி வீரங்
காட்டியக்குரூரனவந்தா ேனடி *
செஞ்சொல்லாய்ச்சி மாரே ராச்சி
யஞ்சொல்பேச்சி கொவ்வை வாய்ச்சி (தேரடி)

உ. என்னகாரியத்தைச்சா திக்கவோ நம்மை
யெல்லாம்மதுரைக்குள்ள ழைக்கவோ *
பின்னமாய்நம்மைந றுக்கவோ கஞ்சப்
பிரேதற்குப்பிண்டங்கொ டுக்கவோ *
பொன்னனாரே பூவை மாரே
உன்னிநீரோ யுரைசெய் வீரே (தேரடி)

ங. சமத்தனவனேயக் குரூரனே நல்ல
ஸாமிகாரியம்பார்க்குந் தீரனே *
நிமித்தமென்னவோவந்த தேரனே யென்றன்
நெஞ்சுதெளியச்சொல்லு வீரனே *
கமுக்கமோடி பாருங் கோடி
ஆயர்பாடி யாரோ வாடி (தேரடி)

கோவியர் உத்தவரைக்காணல்.

விருத்தம்.

பரியாஸ வார்த்தைகளிவ் வகையாயாயர்
பாடிமின்னுர் சொல்லிக்கொண் டிருக்கும்போதே
ஹரியான கண்ணனுட தூதர்காலே
யநுஷ்டானு திகள்முடித்துக் கொண்டுமென்பு
பிரியாத நேயருரைப் படிக்கேகண்டு
பேசமின்னு ரைக்காண வந்தார்மாலைச்
சரியாகச் சொல்லுமுத்த வரையுங்கண்டார்
தையலரர் கண்ணனிடம் மையலாரே.

சசு-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

சஎ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

வெண்பா.

மாலேவ லாலுத்த வன்றத் துவமோதிப்
பாலோ மொழியாயா பைந்தொடிமா—ராலே
விடைபெற்ற பின்மதுரை மேவினு ரொன்ற
நடைநாற்பத் தேழெனவே நாடு.

கோவியர் உத்தவரை யுபசரித்தல்.

தரு. இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நாராயணனுக்கு நேராகியதிரு
நற்றவர்உத்தவர் வந்தாரையா.

அநுபல்லவி.

சீராயர்பாடியின் வாரார்முலைக்கோவி
மாரானவரெல்லாம் ஆராரெனவெண்ணை (நாரா)

சரணங்கள்.

௧. செம்பதுமகண்களுடன்பிரலம்பவாகு
வும்புயமாலையும்பொன்னம்பரமும்விளங்கச்
செம்பொன்மகரகுண்டலம்பிரகாசிக்கஇந்து
விம்பமுககாரவிந்தவெம்பெருமானேஹரி (நாரா)

௨. சுந்தரதரிசனந்தந்துமிங்கனேவந்தார்
அந்தவச்சுதர்சேர்ந்திறைந்தவேஷாலங்காரர்
இந்தவகையாமற்புதந்தானெவரோவென்றும்
பைந்தொடிமாரெல்லவாம்ளைந்துகொள்ளவுமங்கே (நாரா)

௩. வாசுதேவன்பாதத்தை யாசரித்தவுத்த வ
ராசயோகியைவிசு வாசமதாகக்கண் டு
பேசுதற்குவெட்கமாய்க் கூசிமினுர்கள்மந் த
காசங்கடைக்கண்பார்வை மாசில்லாமலேசெய் ய (நாரா)

௪. ஒடுக்கவணக்கத்துடன் அடுத்தேயந்தரங்கத்தி ற்
கொடுக்குமாஸனமீதுந் தடுக்காதிருந்தானை யா
தொடுத்தூரமாநாயகர் விடுக்குந்தூதனைச்சொல்லி ன்
முடிக்குங்கோவிமாரங்கே படிக்கும்வகையறி ய (நாரா)

கோவியர் கண்ணன் வாராதகுறையை உத்தவரிட
முரைத்து வருந்தல்.

விருத்தம்.

எதுபதியின் சேவகரோ வவரைப்போலும்
இருக்கிறீ ரும்மையுமந்நன் ருயறிந்தோம்
இதுவரையில வந்ததில்லை நீருமிங்கே
யெஜமானன் அன்னைபிதா பிரியந்தேடி
மதுரமொழி சொல்லியும்மை யனுப்பினுரோ
மற்றுமிந்தக் கோகுலத்தி லவர்நினைப்ப
தேதுவுண்டு வேறிலையே யென்றசொலலை
யெடுக்கின்ருர் கோவிமார் தொடுக்கின்ருரோ.

தரு, இராகம்-பிலகரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசையுறவின்மேலென்ன அன்னியராலென் ன.

அநுபல்லவி.

வாசுதேவன் சொன் ஞரோ
மாதாபிதா பாலவந் தீரோ (ஆசை)

சரணங்கள்.

௧. சுற்றத்தார்மேல காது தொடர்ந்தன்புபூமி மீது
முற்றத்துறந்திட்ட போது முனிவருக்குந்தள்ளொண் ணுது (ஆசை)

௨. ஆடவர்க்குப்பெண்கள் பாலே யாசைகொண்டுபரி வாலே
கூடிககாரியமானுல் மேலே குணம்வேருகுமொருக் காலே (ஆசை)

௩. மலரின்மீதிற்றேனை யுண்டு மற்றதைவிட்டோடும் வண்டு
உலகவழக்கமாய்க கொண்டு உரைப்பதென்னவிண்டு விண்டு (ஆசை)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தன்னுறவின் முறையான தந்தைதாயர்
சகோதரா திகளைப்போல் நேசமார்க்கும்
அன்னியர்மேல் வாராது வந்ததானுல்
அதுவுமொரு காரியத்தி னுலுண்டாகும்

பின்னுமந்தக் காரியம தானுலென்ன
பேச்சிருப்ப ததற்குவமை பேசக்கேளும்
நன்னயமோ யென்றுயர் பாடியின்மின்
ளுர்சொல்வா ரவர்களைப்போ லார்சொல்வாரோ.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னியர்நேசங்களெல்லாங் காரிய வசம் ஐயா
ஸ்ரீகிருஷ்ணர்க்கன்பர்நீரேசொல்லுவீர் நிசம்

அநுபல்லவி.

மன்னியர்புகழ்மதுரை வாசுதேவன்வர விட்ட
வின்னையுமுன்னெஜமானன் றன்னையுமாமறிந் திட்டம் (அன்)

சரணங்கள்.

க. வேசியுறவு காசுகொடுக்கு மட்டும் பின்னே
வீட்டுவழிவாராமல் விட்டுவெ ருட்டும் *
ராஜன்மெலிந்தாற் கப்பங்குடியேன் கட்டும் வித்தை
நன்றுய்வந்தாற்குருவைப் பிள்ளையேன் கிட்டும் * (அன்)

உ. யாகத்திற்றக்ஷிணை கொடுத்த ஸொத்துக்கள் வந்தால்
எஜமானைவிட்டிடு வாரந்த ருத்துக்கள் *
ஏகத்திற்கனியென்ற ததின் ஸத்துக்கள் போனல்
ஏதுமரங்களிலே பக்ஷிச் சத்துக்கள் * (அன்)

௩. அன்னம்புஜிக்கு முன்னேகூட்ட மிடுமே கொண்டால்
அதிதிகளந்தவீட்டை விட்டு விடுமே *
சொன்னேனெரிந்தகாட்டி லேனுட் படுமே மிருகந்
தொடர்ந்துவேறுசொல்லுண்டோஎங்கேயெடுமே * (அன்)

ச. கள்ளப்புருஷனொருபெண்ணை நாடி வந்து
கலந்துகாரியமாறு லச்சங்கொண் டாடி *
மெள்ளஙழுவியங்கே நின்றவ ளோடிப் போகும்
விதமாயனேகமுண்டு சொல்லலாங் கோடி * (அன்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

மனதுவாக்குடனே காயங்களென்ற வகையெலாங்கோவிந்தன் மீது
வைத்தந்தவாயர் பாடிமின்னுர்கள் வருமவர்வீட்டுவே லைகளை
இனதுகளென்ப தெண்ணமுமின்றி யேதெனுட்வெட்கம தின்றி
யிஷ்டநாயகரா கியகண்ணன்றன்வா லிபலீலைகள்சோர லீலை
அனையதுமந்த வுத்தவர்முன்னம் அணியணியாகவே பாடி
அன்னிளைப்பதறு லிலச்சைலபநீக்கி யழுகணீராறெனவோடச்
சொனசொனவகையே யெனவெனச்சொலுவதுமனசிரோமணி கேளாய்
சொலைகிராமுதா ருலைலமகளிர் துடியிடையவர்புகழ் பெரிதே.

பிரமரகீதை.

கோவியா வண்டைவியாஜம் வைத்து உத்தவனைப் பார்த்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

பண்டொருநா ளதரரஸந் தந்துமகிழ்கோ
பாலனம துராபுரியிற் சென்றிருந்து
கொண்டநேமமை யணுகிலா னெனவேயெண்ணிக்
கோவிமார் புலம்பும்போ தங்கேவந்த
விண்டுவிற்ப பிரமரந்தா னொருத்திகாலின்
மேவவதைக் கண்டுமந்தத் தையலங்கே
வண்டொருவி யாஜமதாய் வைத்துமுத்த
வனைசசொலவாள தனமனதது யனைச்சொல்வாளே.

தரு, இராகம்-பூரிகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மதுபாநீ கிட்டவராதே காலைத்தொடாதே
மதுபாநீ கிட்டவராதே (ம)

அநுபல்லவி.

மதுபாநீ பாட்டாளி மாலவிளை யாட்டாளி
துதிகோநாளுட்டாளி தூாததனுக்குக கூட்டாளி (மது)

சரணங்கள்.

௧. அந்தசசக்களத்தியன பாலே கட்டி
யணைகக அவளகொங்கைகள் மேலே (ம)
கொந்தாாகுங்குமங்களமென மேலே பற்றக
கோவிந்தனமாாயினவன மாலே (ம)
கொண்டாாசிவப்பேபசை கண்டாயதி லாசை
யுண்டாயுன் மீசை வண்டாசெவந தாசை (மது)

௨. இந்தப்பரியாஸங்கள நீயே அந்த
யாதவககூட்டததிற்செய் வாயே (ம)
பைந்தொடிமாாகள தய வாயே மது
பதிகிருஷ்ணனைசசோவார்கள போயே (ம)
பாருன்விளை யாட்டு ஊராருககுக் காட்டு
நேராயாங்க வீட்டுக் காரோடேதான்கூட்டு (மது)

௩. தேனைமுனகொடுத்திடும பூவைப பின்னே
திருமபிபாராச்சமத்த ஞவை (ம)
நானேசொல்லுன்பாலவாங்கும் பூவை யிங்கே
நாடாதுனனிசுலைசபபடி போவை (ம)
காறறமோ வீசுதே தோற்றமும் பேசுதே
யேறறமு மாகிதே புாமூலுங் கூசுதே (மது)

இது வுமது.
விருத்தம்.

ஒருக்சாற்றன் னிதழமுதா மூலகமோக னத்னத
யொண்டொடியா ருடனெனக்குத் தான்கொடுத்து யிங்கே
இருக்காம லோடினவக் கண்ணனைப்போல் நீயும்
எழின்மலரின் வாய்வைத்து மேருகின்ற வஞ்சக்
கருக்காரா எவன்விடுவா னென்னையுன்னை யொத்த
கரியவனை யல்லாம லானையினிச் சொலலாம்
அரிக்கார னியலவோ ஊரியவற்கு மதுபா
அடடாயென் காலைவிட்டு விடடாமீ சையனே.

இதுவுமது.
விருத்தம்.

மதுபதியின் பொய்வசனங் களில்மனது சிக்கி
மதிமயக்க மாகியந்த லக்ஷ்மிப்பெண ணவரே
கதியெனவே கால்பிடித்தும் பணிவிடைசெய் கின்ற
கதையதுதா னெவவிதயோ கண்டறியோம் யாமப்
பதுமையைப்போ லலஎண்டா பூரடுகிறுய் வண்டா
பண்ணுடனே யெதுபதியைப் பலுக்குவதுண் டானால்
மதுரையிற்செல் விடமுணடு சொலுவதுகே ளென்றே
மாவினையக் காரியொரு கோவிசொல்வாள் மனனே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

அறுகாலே உன்னையவர் அறுகாலேபூஜிப்பார்
அங்கேயிந்தச் சங்கீதம்பா டு.

அநுபல்லவி.

வெறியாவுன்றன்முகத் தை
முறியாதவரிடஞ்செ ல் (அறு)

சரணங்கள்.

௧. இங்கென்னடாகிருஷ்ணன்சங் கீதம் இதும்
அங்கேயாதவர்பாறசொல் வேதம் *
உங்கோன்விஜயநேயர் மீதன் புள்ளார்
கொங்கைநோயில்லாதவர்க் சங்கேயிதுபிரக்கி யாதம் * (அறு)

௨. சுவர்க்கம்பூமியொடுபா தாளம் அண்டச்
சுவர்க்குள்ளாம்பெண்களாம்பிர வாளம் *
எவர்க்குத்தான்காமமாம்வே தாளஞ் சற்று
தவர்க்குள்ளேநாங்களென்ன ஒருகசாக் கூளம் * (அறு)

௩. ஊணிக்கவடநகைக் குறிப்பு டன்சிறு
சாணிவில்லுப்புருவ நெறிப்பு *
காணில்நீலயாம்வெய்யி லெறிப்பு சக்கர
பாணிகிருஷ்ணனுக்காசைப்படாதார்சொல்லு வெறுப்பு * (அறு)

௪. எதுபதிதிருவடிப் பொடியா னதிற்
பதுமைமக்காசைசொல்லவும் முடியா *
நிதியில்லாவேழையெம்முன் படியா தேபோ
மதுரூதன்பாட்டைப்பாடுவாயடா குடியா * (அறு)

இதுவுமது.
விருத்தம்.

எங்காலிற் சிரசைவைத்து வீழ்ந்திடநீ வேண்டாம்
எழில்முகுந்த னிடத்திருந்து நீபடித்த வண்டா
மங்கையர்பாற் றூதுசெல்ல மிகச்சமர்த்த னீயே
வாய்ப்பந்தம் போடுவதுன் னெஜமானன் சரிதை
அங்கிதுபோ லுன்மொழியும் விசுவஸியோம் யாங்கள்
அனைவோரும் மருணருடன் மைந்தரையுந் தள்ளி
நங்குலதர் மங்களினால் வருமுலகம் நீக்கி
நம்பினமே கணையிதோ வெம்பினமே மனமே.

இதுவுமது.
கலித்துறை.

காமேகொடுத்தவர் பின்புவிட்டாரட கண்ணன்சரித்
திரமேமுனஞ்செயுந் தீம்பையெல்லாமெண்ணித் தேர்ந்தனமுத்
தாமேதிருப்ப தவரனியாயச் சரிதைபிர
மாமேயுனக்குரை செய்வதுகேளொரு வாசகமே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

அந்தநீலன்மொழியை விட்டு வீசு இனி
அன்னியவசனமுண்டோ பேசுபேசு *

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமாஞ்சொல்லை நானறி வேண்டா நல்ல
தாகட்டும்போதும்போதும் ஹரிஅரிக்காரா வண்டா * (அந்த)

சரணங்கள்.

௧. வேடனைப்போற்குரங் கைமுன் னொறுத்தானே தன்னை
நாடிவந்தபெண் செவியுமூக் கறுத்தானே *
தேடியோர்பெண்வலையிற சிக்கிக் கறுத்தானே கூடிக்
கூடித்தாசரதியாம் வேஷமும் பொறுத்தானே * (அந்த)

௨. பலியைச்சுற்றுஞ்சாகம் போற்பலிமுன் னுள்ளன் வந்து
வலியமூவடிகேட்டு வாங்கிய கள்ளன் *
புலியைக்கூட்டிலடைத்தாப் போலடைத் துள்ளன் எங்கும்
ஒலிசெய்யமேல்கிழாக்கி நின்றசித்திரக் குளளன் * (அந்த)

௩. மீனவேடன்கதையைச் சொல்ல வாராய் ஆமை
யானசரித்திரத்தைக கூறப் போராய் *
ஞானறிவேனிதெல்லாந தானே பூராய மாய்
நீனல்லஉன்னெஜமானன் சேதிவிட்டிலையா பாராய் * (அந்த)

௪ சாமளமேனியன்கதை கானமுதமே யந்த
மாமகிமைமிகத்தெறிந்த பெருஞானதமே *
காமக்குரோதாதியை நீக்குமதுசதமே யென்று
கோமணமுமின்றித்திரிவதுநல்லஅறபுதமே * (அந்த)

௫ ஏழையானபெண்டு பிள்ளையுடன்வீட்டை யந்த
நாழிகையேவிட்டு விட்டுச்சுற்றிநாட்டைச் *
சூழும்பக்ஷிபறப்பதுபோலலைத்துக்கூட்டை வெளிப்
டாழிலலைக்கின்றாரோ சிலர்பாட்டை * (அந்த)

௬. அச்சுதானந்தன சரிதைசோந்திடுஞ்சொல்லைப் பாடப்
பிசகையகப்படு மதிறசந்தேகமில்லை *
லெச்சையைவிட்டுயாந்த குறநகூவிடும்எல்லை யாரும்
மெச்சிக்கொள்வாரநாணிலிவனீசெல்வாய்செல்வாயுலகில் * (அந்த)

௭. செம்பிலேசெயிறு கட்டிக்கொண்டுகூடிக் கையில்
தம்புருமீட்டிக்கொண்டரிகதையைப்பாடி *
கும்பலுக்குள்நடிக்கிறார் பாகவதர்கோடி யந்தச்
சம்பிரமறிவேனிதுதானோநீடிநீடி * (அந்த)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அவதூதராயத்திரிகின்றார்களில்லேரா
ஐயமெடுத்துண்கின்றார் சிலரோரிந்த
அவனிதனிலிப்படிக்கேநம்பினோனா
ஆண்டருளும் அரிகதையைப் பாடிக்கொண்டும்
அவாதூதராகிவரும்மதுபாகோம்பர
அனவரதகட்டம்பரநீயவனோவிம்பா
இவையிருக்க அக்கண்ணன்மேல யாங்கள்கொண்ட
இச்சைகேளென்சொல்விலச்சைகேளோ

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சொல்லுவதென்ன இனியிந்தவெட்கத்தைஹரி
தூதாவேறுசொல்லுண்டோ தொடுத்துவிடுத்துநான.

அநுபல்லவி.

வெல்லப்பேச்சினாலுஞ்செங்கண
வெருட்டினாலுமவேறுகான ப
பல்லவத்துமயக்கி யே
பாடுங்கண்ணனிதான ஞ (சொல)

சரணங்கள்

௧. நடபிக்கையாகநாங்கள நாதங்கேட்கத்து வக்கி
நாராயணனகாதலாம வாராவலையிற சிக்கி
வம்புக்காரனகங்கள வலுத்தகாயத்தால வெட்கி
மதனவியாதிக்குள்ளாய மறுகலாச்சேய டக்கி (சொல)

உ. கலைமான்குரல்போல்வேடன் காட்டுங்கீதத்தில் மூடக்
கருத்தமான்பேடுகளுங் கண்ணிவலைப்பட் டாட.
வில்லைவளைத்துநாண்பூட்டி வேடன்கூரம்பு போட
மெய்மறந்தாதமான்கள் வீழ்வதைநேராய்க் கூட (சொல்)

௩. எங்களாலேபூஜிப்ப தேற்கும்பிரிய னீயே
எஜமான்பின்னுமுன்றனை யேவவிங்கேவந் தாயே
செங்கமலையைமார்பிற சேர்த்திருப்பதறி வாயே
தெளியவைத்தேயெங்களைச் சோப்பதைப்படிப் பாயே (சொல்)

௪. செழிக்குமதுரையிலே சிறந்ததந்தை மனையுஞ்
சோந்தபந்துக்களவீடுஞ் சிந்திப்பாரோ பினையும
புழுக்கச்சியாமெங்களை நினைப்பதுண்டோ தினையும
புயத்தகிலவாஸந்தலை பொறுத்தெப்படி புனையும் (சொல்)

பிரமாகீதை முற்றும்.

உத்தவர் கோவியரைச் சமாதானஞ்செயல்.

விருத்தம்.

மதுபதியாங் கண்ணனுடை தர்சனத்தை
வாஞ்சியா நிற்குங்கோ வியரிவ்வாறு
பொதுவசன மாகவண்டை வியாஜம்வைத்துப்
புகன்றதெல்லாம் உத்தவர்கேட் டிருந்துதாது
விதமதினாலாய்ப்பாடி மினார்தம்மை
வியந்துஸமா தானமது செய்தாரந்த
முதுமொழியைச் சுகமுனிவர் பரீக்ஷித்துக்கே
மொழிகின்றா ராளர்தம் பொழிகின்றாரே.

கலிவெண்பா, இராகம்-ஆரபி.

௧. உலகமெல்லார்பூஜிப்ப துங்களையேநீங்க ள்
ஜலஜவிழிமயிலீர் தன்னியாள திலகநுதல்
௨. மின்னாரசிமாரே விளங்குதேயுங்கள்மன ந்
தன்னிலேநிச்சயமாய்த் தான்வந்த தென்னவெனில்
௩. வாசுதேவன்பகவன் மாதவனுங்கண்ணனிட ம்
மீசுரமாம்பக்தி விளைந்ததே காசினிமேல்
௪. தானங்கள்செய்வார் தவஞ்செய்வார்யோகநெ றி
தானங்குசெய்வார்கள் தக்கபடி மோனச்
௫. சிவஞ்செய்வார்வேதத்தைச் சிந்திப்பார்மிக் க
பவந்தப்புராணம் படிப்பார் உவந்து
௬. விதவிதங்களான விதிகளினைச்செய்து ம்
எதையடைவாரோவதெல்லா மெய்தும் பொதுவாகக்
௭. கண்ணனிடம்பக்திவரக் கண்டாலதின்பல னை
யெண்ணத்தொலையுமோ வேந்திழையீர் புண்ணியமோ

௮. உத்தமச்சுலோக ருயர்ந்தபகவன்மீ து
சுத்தபக்தியுங்களிடந் தோன்றிற்றே சிற்றிடையீர்

௯. புத்திரனைவிட்டும் புருஷர்களைநீக்கி ச்
சித்தமதிலெண்ணுமற் றேகத்தை மெத்தவுள்ள

௧௦. பந்துஜனத்தைப் பரிகரித்துப்பாக்கியஞ்சே ர்
சொந்தமுள்ளவீட்டின் றொடர்ச்சிவிட்டுக் கந்தரநேர்

௧௧. வண்ணமலர்க்கண்ணனென வையத்தவதரித்து க்
கண்ணனெனப்பெயர் தரித்த கற்பகத்தை விண்ணவர்க்கும்

௧௨. ஆதிப்பரம்புருஷர் அங்கவனை நீங்களுங்க ள்
காதல்மருணனென்று கண்டீரோ மேதிமேல்

௧௩. எல்லாம்ஹரியுருவா யென்ணினீரிந்தவ கை.
சொல்லுமுனிவருக்குந் தோணுமோ நல்ல

௧௪. அதோக்ஷஜனையெண்ணி யகிலாத்துமபா வ
விநோதப்பவமாமுங்கள் விரகம் இதோகண்டேன்

௧௫. நீங்களிங்கேகலுட நிலையதனையென் றனுக்கு ம்
பாங்காயுபதேசம் பண்ணினீர் ஆங்கிருந்து

௧௬. வேதாகரனுங்கள் மெய்ப்பிரியன்சொல்வாங்கி த்
தூதாகிவந்தவகை சொல்லுவேன் காதா

௧௭. மங்கைமாரேகேளு மாதவன்சொல்லுங்களுக் கு
மங்கலந்தைமென்மேல் வருவிக்கும் வங்கணமாய்

௧௮. அந்தரங்கஞ்சொன்னவகை யத்தனையுங்கேட்டருளு ம்
அந்தரங்கநாயகர்சொல லன்பாக வந்தவிதம்

௧௯. உங்களிடம்விட்டு மொருக்காலும்நான்பிரிந் த
தெங்குமில்லைநீங்களுந்தா னென்னைவிட்டு நங்கையரே

௨௦. ஆரும்பிரிந்ததில்லை யாகாசவாயுவங் கி
நீருடனேபூமியென்று நிச்சயமாய்ப் பேருனாக்கும்

௨௧. பஞ்சமகாபூதம் பரவிச்சராசரத்தி ல்
அஞ்சுகங்களேபிரியா தவ்வாறும் இன்சொலீர்

௨௨. பேசுமனது பிராணபுத்தியிந்திரி ய
ராசிகுணத்தையொட்டி நானிருக்க வாசமாய்

௨௩. அந்தவகைநீங்கள்மன மாதியாங்காரியத்தா ல்
எந்தனிடம்பிரியா தேயிருக்க விந்தவகை

௨௪. கிட்டேரஞ்சொல்லி நிலத்தவனைப்போல்வதுவு ம்
விட்டுவிடுமென்றே விளம்பினுர் கட்டழகர்

௨௫. ஆன்மாவிடத்திலே யான்மாவினுலேயா ன்
ஆன்மாவையாக்கிக்காத் தங்கழிப்பேன் ஆன்மாநான்

௨௬. பூதேந்திரியகுணப் பொற்பாகுமான்மாத ப்
பாதேமாயானுபவத் தாலென் றேதேனுஞ்

உஎ. சுத்தரொன்றுமான்மாலைச் சொல்லுவார்ஞானமய ர்
நித்தபரிபூரணராம் நிரக்குணரோ சித்தாஞ்

உஅ. சுழுத்தியென்பதோரவஸ்தை சொற்பனமொன்றென்று ம்
வழுத்துவதுஜாக்கிரா வஸ்தை தழைத்ததிலை

உகூ. மூன்றவஸ்தையான்மாவில் மூடிமாயாவிருந் தி
தோன்றுமிதலெல்லாஞ் சுழலுவது போன்றிருக்குந்

௩௦. தானேவிசுவனென்றுந் தைசதனபிராக்ஞனெ ன
மானேர்விழியீ ரவஸ்தைகடருள் னானபர

௩௧. மான்மாவின்பேர்மூன் றதையறிவீர்மாயைய்யு ட
மான்மியத்தைதயென்னசொல்ல வாய்திறந்து கான்மயிலீர்

௩௨. மாயையகலும் மனதடங்கிநிற்பவர்க்கு ப்
பேயாயலைபவர்க்கென பேசுவது வாயாத்து

௩௩. தூங்குமொருவனவன் சொப்பனத்திற்கண்டதெல்லா ம்
ஆங்குவிழிக்கவும்பொய் யாவதுபோல் மாங்குயிலீர

௩௪. இந்திரியவியாபார மெல்லாம்பொய்யென்றுதெளி ந்
தந்தமனதை யடக்கிஞல் மந்திரத்தால்

௩௫. வாங்காமல்வாங்கியந்த வாசித்நியையெழுப்பி த்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறலாம் ஏங்காதீர்

௩௬. அலையுமனத்தை யடக்குதல்வேதாந் த
நிலையுமதுவே நிலையே சொலுவதினம்

௩௭. ஆதியெனும்வேதமது அஷ்டாங்கயோகம து
நீதில்லாச்சாங்கியமாய்ச் செப்புவதுங் கோதையரோ

௩௮. மேலான்மாஞன்மாவி வேகமெனுஞ்சாங்கியமு ஞ்
சேலாரநயனிகளே தேர்ந்திடிலோ சால

௩௯. மனதடக்கமாமதொன்றே வாய்த்திடுஞ்சன்று ச
மனதடக்கமாஞ்சுதர்ம மற்றும் மனதடக்கம்

௪௦. இந்திரியக்கட்டிஞெல் மேறறதவங்களின்ன ம்
எந்தவகையாலும் யாவருக்குஞ் சிந்தையினை

௪௧. ஏகாக்கிரமா யிருக்கியொருவழியா ய்
யோகாபயியாஸ முறுதியே வாகான

௪௨. அந்தமனைதமுதலா யாரும்பலவழியு ஞ்
சிந்தையடங்கலொன்றிற் சேருமே ஏந்த

௪௩. நதியுஞ்சமுத்திரத்தை நாடுமதைப்போ ற்
பதியுமிதைமனதிற் பாங்காம் விதியிதுவாய்ச்

௪௪. சொன்ஞர்பலராமன் சோதரராய்வந்தருளு ம்
அன்ஞரிராஜமன்ஞ ராய்ப்பாடி மின்ஞரோ

௪௫. அன்னியனைப்போல்நாங்க ளான்மஞானமத னை
யின்னவகையென்று சொலு மென்றுமோ வுன்னைச்

௪௬. சருவசுதந்தரத்தாற் சகலகுணத்தா ற்
பெருகுமலங்கிருதப பெம்மான விரகஞ்

௪௭. சகிப்பதில்லையென்றுசொல்வீர் தானதற்குஞ்சொல்வே ன்
முகிற்குலம்போல்மேனி முகுந்தன் வகுத்தபடி
௪௮. நேராயெனைக்காண நெஞ்சிலெண்ணுமுங்களுக்கு த்
தூரவிருக்கிறேன் றேன்றமற் பாரீர்
௪௯. நினைப்பதனிலென்றனையே நீங்காமல்நீங்க ள்
நினைப்பதனைக்காணவென்ற னெஞ்சில் நினைப்பாயும்
௫௦. உங்கள்மனமதனை யூணியிழுக்கவும்மா ன்
இங்குவெகுதூரத் திருக்கிறேன் மங்களரோ
௫௧. சொல்லுமிஷ்டநாயகர்தாந் தூரத்திருக்கிலங் கே
செல்லுமனது தெரிவையரோ நல்லார்
௫௨. அல்லும்பகலு மகலாதிருந்திடி லோ
நில்லுநில்லுமென்பார் நிலைவரமே வல்லியரோ
௫௩. வீடுமுதல்யாவும் வெறுத்துவிரக்திகொண் டு
நாடுகின்றீர்சிந்தையிலே நம்மையே தேடுகின்றீர்
௫௪. தாமதமில்லாமலும்மைச் சார்ந்திடுவேனென்றார்மா ல்
மாமதுரவார்த்தையது யாத்திரமா கோமளரோ
௫௫. கண்டுபண்டுமோரிரவிற் கல்யாணிநீங்களும்மை க்
கொண்டபுருஷர்களங் கோவிருக்க வண்டலம்பும்
௫௬. வாசபபிருந்தா வனத்தில்வந்துமென்னுட னே
ராசக்கிரீடை நடத்தியே பேசலையோ
௫௭. மைப்படிக்கண்ணரோநாம் வந்தணைவோமென்றுசொன்ன ர்
சொற்படிக்கேசொன்னேனென்றான் றூதுமொழி யிப்புவியிற்
௫௮. றூதிதுவல்லாதுமற்றத் தூதுமென்னதூததனை த்
தூ தூவென்றேயாருந் துப்புங்கள மாதரசே
௫௯. காதலென்றலோகாதந் காண்கோவியர்காத ற்
பேதைமற்றக்காதலெல்லாம் பேய்க்காதல் பூதலத்தில்
௬௦. மெய்த்தவர்களெல்லாம் விரும்புகின்றபாகவ த
முத்தமிழிற்சேர்ந்ததனால் முத்தமிழே புத்தவருங்
௬௧. கோவியர்க்குத்தூதுசொன்ன கூறிதனைக்கேட்டருளு ங்
காவியப்பாவாணர் கலந்து ௵.

கோவியர் உத்தவரிடங் கண்ணன் க்ஷேமத்தை வினவல்.

விருத்தம்.

ஆசைநாயகன் றூது வசனமெல்லாம்
அந்தவுத் தவர்சொல்லக் கேட்டுமிக்க
பூஜைசெய்து மனமகிழ்ந்து மாயர்பாடிப்
பொன்னனையார் மதிமயக்கந் தீர்ந்துமங்கே
பேசையிலே மதுரமழை பொழிந்தாரிதைப்
பேசுகிறேன் பரிக்ஷித்து மன்னுவென்று

மாசையெல்லாந் துடைத்தசுக முனிவர்கூறும்
வசனந்தா னிதுமிஜத மிசனந்தானே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மதுராபுரிநம் மதுரைக்கிருஷ்ணன் சுகமா.

அநுபல்லவி.

எதுராஜருக்கே எதிராய்த்துன்பஞ்செய்
ததுரான்மகஞ்சனை முதிராமலடித் த (மது)

சரணங்கள்.

க. தரியாதோடிய பிரியரொலாம யி
சரியங்கிடைத்துப் பரிவாயிருக்கவு ம் (மது)

உ. வச்சகைதயெடுக்கும் நிச்சயம்போல வே
இச்சையெல்லாங்கிடைத் தச்சுதப்பிரபுவெனு ம் (மது)

ந. சுத்தவாசகஞ்சொல் மெய்த்தவர்கவியா ம்
அத்தவரானநீர் உத்தவருத்தவ ரோ (மது)

கண்ணன் மதுரைமின்றிடம் பிரீதி யுள்ளவரொன்று
கோவியருரைத்தல்.

கலித்துறை.

பாதாரவிந்தம் நினைப்பவர்பாலன்றிப் பாமரர்பால்
போதாரரியைப் புகழ்ந்தாரிவையிவை பொன்னனையார்
காதாரக்கேட்குமவ் வுத்தவர்பாலைய காவலனே
சூதாரிளமுலை யாளங்கொருத்தியுஞ் சொல்லுவளே.

தரு, இராகம்-பிலகரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தமங்கைமார்மேல்பி ரேமை
ஹரிக்குண் டாமே.

அநுபல்லவி.

ஸந்ததமும் பிரீதி யங்கே
தாரணிமேல் நாங்க ளெங்கே (அந்த)

சரணங்கள்.

க. நாட்டிற்பட்டணமின் றோ
நாணிக்கொண்டுமாசை நேரோ
காட்டிப்புன்னகைசெய் வாரோ
கடைக்கண்களாலழைச்சிப் பாரோ (அந்த)

உ. அந்தவகையென்ன கண்டோம்
அச்சுதனுக்காசைப் பெண்டோ
இந்தக்காட்டில்வாசங் கொண்டோம்
எங்கள்மேற்காதலு முண்டோ (அந்த)

௩. ஊருக்குளென்னவி சேடம்
ஒன்றுமறியாத மூடம்
மோரோவென்றுகூவும பாடம
மூகுந்தற்கெமமேலென்சந் தோடம (அந்த)

இ து வு ம து.
வெண்பா

காவியொடு காயாம்பூ காரிகரு மேனியனை
மேவிப பிரிந்திருக்கும மெலலியலாள—ஒவியநேர்
கோவியொருத்தியிவை கூறவுமே யஙகொருத்தி
மாவினைய மாயுனாசெய வாள

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.
ப ல ல வி.
எப்படிக்கட்டுப பட்டார ஹரியவர
எப்படிக்கட்டுப பட்டார *

அ நு ப ல ல வி.
[மது] மைப்பட்டணத்துள்ளே நட்பாயவருமாந்த ச
செப்புமுலையாரசைப புஙசண்டாலங கே (எப்படி)

ச ர ண ங் க ள்
க. கலவித்தொழிலகளில நலவிறபனராந்த த்
தலைவிமாராகமடைக்கண வலையைவீசுவ ரோ (எப்படி)
உ. கருமபுநேரனுமபாலும விருமபுஞ்சொலலுடைய
அருமபுமுலையிடைத துருமபாமவரிட ம (எப்படி)
௩. பலுக்குஞ்சொலலுமுத்துக குலுக்குமவரு ட
பிலுக்குஙகண்டாலமேனி சிலுக்குஙகண்ணனுக கு (எப்படி)

கோவியா கண்ணனுக்கு எஙகள ஞாபகமுண்டாவென்று
உததவனை வினவல.

க லி த் து றை.
வேட்டியிலேயந்த மின்னாகளமஞசள் மினுமினுபபைக
காட்டிக்கொண்டேயந்தக கோவிந்தனகாதலசெய காரிகையார..
கோட்டியிலேதஙகள பேசசுக்குளளாகவ கோவுத்தவா
நாட்டியேதாகிலு முண்டோயெமவாரததை நடுவினிலே.

தரு, இராகம-பூரிகலயாணி, சாபுதாளம.
ப ல் ல வி.
அந்தநிசிகளை யுன்னு வாரோ
சிந்தையிறகிருஷ்ணன சேதியென்னபண்ணு *

அ நு ப ல ல வி.
அந்தமதுரையைக சாணி யாட்சி
யாக்கக்கொண்டசக்கர பாணி *

உந்தனெஜமான்சொல் லாணி வந்த
உத்தவனேசொல்லக் கேணி * (அந்த)

சரணங்கள்.

க. செங்கழுநீருடன் குந்த மலர்
சேர்ந்திடுமோடைப ரந்த *
திங்கள்நிலவுங்க லந்த நல்ல
திவ்யபிருந்தாவன முந்த *
சேலெனிகர்விழி மங்கை மார்கள்
செய்யபதத்தின்ச தங்கை *
மாலையொலிககவும் அங்கை யடி
வைப்பக்குலுங்கவுந் தொங்கை *
மாயனபிநயங் கட்டி யாடி
மல்லிகைமுல்லைத்தார் சூட்டி *
நேயமிகவும்பா ராட்டிச் செய்த
நேத்தியதாம்ராஸக் கோட்டி *
நீடிக்கைராத்திரிக் கூடிக்கைகோர்வைகொ ண்
டாடிக்கொண்டேயிசை பாடிக்கொண்டோமந் த
வேடிக்கைமென்மேலாய்க் கோடிக்குமேலுண் டு
வாடிக்கையானதை நாடிக்கருத்தினி ல் (அந்த)

உ. மரஞ்செடியெல்லாம் வெந்து போன
வனத்தையிந்திரன் வந்து *
நிரஞ்சனவருள தந்து மழை
நீளாமேகத்தாற்சொ ரிந்து *
நிலத்திலவ்வனந் திரும்பத் தழை
நெருங்கிமாமல ரரும்ப *
பலத்தவுதவி தரும்ப ரிசைப்
பெறவுமெங்களை விரும்பப் *
பேசிக்கண்ணன்கூடி நடிக்கக் காமப்
பேயெங்களைவந்து பிடிக்க *
ஆசைக்கனல்தானே தடிக்க அதி
ஞலகம்வெந்ததென் படிக்க *
ஆவிதருவாரா கோவிந்தராம்பக் த
ராவியிங்கேவந்து மேவிக்கையாற்றெட் ட
ளாவிமிகவுங்கு லாவிவிளையாடி ச்
சேவிப்போமாசொல்லு மாவிளையப ர (அந்த)

ரு. எந்தனிமித்தமாய் நாரா யணர்
இங்கெழுந்தருளப் போறார் *
அந்தவிடம்பகை யாரார் கஞ்சன்
அதமாய்பபோனதும் பாரார் *
ஆதிக்கராச்சியவை போகங் கைக்குள்
ளாய்வந்ததேகன யோகங் *

காதற்பெண்களங்க னேகம் ராஜ
கன்னிமார்களைவி வாகங் *
கனவரிசையாய்க் கொண்டு மெத்தக்
களிப்புடன்வாழ்வ துண்டு *
எனசொல்வதினம விண்டு ஏழை
யெங்களையறிவார் பண்டு *
இடைச்சிமார்மெத்த மடைச்சிதானுங்க ள்
படைக்கின்றபொருள் கிடைக்காரோஅன் ன
நடைச்சியார்களப்ட டுடைச்சியனை க
ரிடைச்செவ்வேலெனுங் துடைகதலிபா ல் (அந்த)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வனவாஸி யாகியவெங் களினுலென்ன
மதுராமின்று ரவராலு மாவதென்ன
கனதீர வனமாலி தருமனுளர்
கருத்திலிச்சை கொள்வதென்ன வெலாம்நின்ற ந்தார
நினைவிலதை யெண்ணியெண்ணி வருவதென்ன
நிராசையது பரமசுக மலலோவிந்த
வினையமது வில்லாத ருஞ்சொல்வாரோ
வித்தகா வதனையறி வித்தகாவே.

கோவியர் கண்ணனை மறக்க முடியாமையை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

நிராசையது பரமசுக மென்றுசொல்லும்
நேர்மையெங்க ளறிவினிலே விளங்கினாலும்
நராவதா ரஞ்செய்து வந்தாநந்த
நந்தனன்மே லாசைதனை மறப்பமென்றால்
வராதுமன மென்செய்வோம் ஹரியேகாந்த
வார்த்தையதை நம்பிமலர மகளுங்கூட
முராரிமார் பினிலிருக்க வெங்களுக்கு
முடியுமா மறப்பதுமெப் படியுமாமே.

திபதை, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. காளிந்திநதிக்கரையுங் கா னுத்தவரோ யின்னங்
கேளுமையாகோவர்த்தன கிரி யுத்தவரோ *
௨. வாசமலர்நிறைபிருந்தாவன முத்தவரோ யந்தக்
கேசவன்விளையாடிடங்கே ளுத்தவரோ *
௩. இங்கெல்லாம்பசுக்கள்மேய்த்தாரோ யுத்தவரோ ஸாமி
சங்கருஷணருடனேதா னுத்தவரோ *

௪. நராவதாராவேணுகானம் உத்தவரோ நல்ல
வராளிமுதறபாடினாமா லுததவரோ *
௫. கமலைவாஸனுசெயகினறரோகை யுததவரோ பாத
சமலவைபபிஙகேவிளஙகலகா ணுததவரோ *
௬. கோவிநதனையடிககடினைககுதே யுததவரோ கிருஷ்ணன
மாவிநதையெஙகளுககுமறக்குமா வுததவரோ *
௭. நடககுமழகுமவெணணிலவுநகை யுததவரோ கணணன
கடைககணபாாவைமதுரவாசகமு முததவரோ *
௮. எங்களமனதையிழுததவனே யுததவரோ யவா
வஙகணமெபபடிமறபபோமமதி யுததவரோ *

கோவியா கண்ணனைததுதிததல்.

வெணபா.

ஒணடொடியா ரிவவா றுரைசெயதா ருணமையிலல
விணடொடியா நெஞசினராய மெனமேலுங—கணடொடயொழ
நேரா யுரைபெறுமன னேரிழைமாா சோததரிபபாா
நாா யணனையுமன ளு.

தரு, இராகம-துசாவநதி, ஆதிதாளம.

பலலவி

நாதாரமா நாதா ஜகந
நாதாஆயபபாடி நாதா *

அநுபலலவி.

பாதாரவிநதமம ற
வாதாாதுனபதமைததிாககு ம (நாதா)

சரணஙகள.

க. இககோகுலமிகுநத துககவாரியினமு ழு
கிககிடககுதேயருள வைககவுநதாமத யோ (நாதா)
௨. ஆவிநதபபராமுக மோவிநதைசகாரககிருஷ ண
னேவிநதைநோதநதனே கோவிநதவெஙகளபிரா ண (நாதா)
௩. வாரிகின்றுமெழுமபப பாரிகடைககணணரு ள
மாரிநீாகோவாததன தாரியலலவோவெ து (நாதா)

கோவியா உததவாமொழியாற கண்ணனைபபிரிநத விரகநதணிதல.

கலிததுறை.

பசசைபபசுஙகொணடல வணணனைககோகுலப பைநதொடியாா
இசசைபபிரபலங காடடியிவவாறெடுத தேததிபாாதத
கசசைபபொருது முலையாா முனனுததவா கடடுாதத
அசசைககருததிலவைத தேவிரகானலை யாறறினரே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

ஒரடிக்கண்ணி.

அண்ணன்றாதுவசன	நோக்கினர்	கோவிமாரவ்
வண்ணமானவிரகம்	நீக்கினர்	*
திண்ணமாயதோக்ஷஜ	னென்றே	கிருஷ்ணமூர்த்தியை
யெண்ணினர்தம்ஆன்மா அவ	னென்றே	*
பண்ணினருத்தவர்க்குப்	பூசையை	ஆயர்பாடிப்
பெண்ணிர்க்கும்ஹரிதன்மே	லாசையை	*
நண்ணியுத்தவர்சிலது	மாஸந்தான்	கோகுலத்தினிற்
புண்ணியரவர்செய்தார்	வாஸந்தான்	*
பண்ணுடன்கிருஷ்ணன்கதையைப்	பாடவே	யந்தக்கோகுலத்
தொண்ணூதலார்க்குமதனோ	யோடவே	*
விண்ணவர்புகழ்நந்தராயப்	பாடி	தனிலுமாதம்
எண்ணிக்கையானதெவ்வளவு	நாடி	*
வெண்ணிலாவண்ணர்க்கநுஜர்	தூதராங்	கரிகதாமுதம்
உண்ணச்செய்தாரேமிகவும்	ஆதரம்	*
மண்ணளந்தவர்கதையை	நாளெல்லாம்	ஒருகணமாக
அண்ணலுத்தவர்செய்தார்	கேளெல்லாம்	*

உத்தவர் கோவியரைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

எமுனைமாநதியோடு பிருந்தாவனத்திலும் எழிலுள்ளகோவர்த்தனம்
எனுமலைக்குகையிலும் மலர்மிகுமரங்களுள வெங்கெங்குநோக்கி நோக்கித்
தமுனைமுன்னிட்டும்ஹரி சஞ்சரித்ததையெலாந் தாம்வினவந்செய் துமே
சங்கசக்கரபாணி தனைநினைப்பாகஹரி தாஸருத்தவரங் ஙனே
சுமுகமதினுடனே யிருந்துமாய்ப்பாடிவளர் தோகைமார்மனது கண்ணன்
சொரூபநிலைபிரியாத வகைகண்டுமவர்களைச் சுகிருதபரிபாகி யென்ற
குமுதவாய்மங்கையரை நித்தியமுமவர்தொழுது கோவிமார்மகிமை யதனைக்
கொண்டாடினரதனை விண்டார்சொல்வார்திருவை குண்டாதிபதிகிரு பையே

தரு, இராகம்-புன்னகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோவியருடலம் எடுத்ததேசபல	ம்	பிரபலங்
கோதையரிவர்க்கென்றன் வந்தன	ம்	*

அநுபல்லவி.

ஈவுபிரியாதான விந்தமாயாப்பிர	பஞ்சம்
எல்லாங்கோவிந்தரூப மாயெண்ணுமிவர்	நெஞ்சம் (கோவி)

சரணங்கள்.

க.	ஜனனமரண துன்பம் நீங்கவேணுமென்	று
	சிந்தையிலெண்ணியமு	முக்ஷு

முனிகளெனு முக்தரும் ஹரிகதாரஸத்தி லே
முழுகினதினாலென்ன பேச்சு
எனமோபகதாகளென்றும பாகவதர்களென்று ம்
யாஙகளுஞசொல்லிககொள்வ தாச்சு
கனமிகுவேதியாக்கு வேதயாகஙகளுட ன்
காயததிரிகன்மககடல் நீச்சு

சண்ட பலனென்ன இதனாலே
கொண்ட நலனென்ன *
காட்டிலிருக்கு மிடையர் பெண்டிவர்போலக்
காட்டுமோபகதி யுடையர் *
ககனததிறதேவஜன்மஞ் சுமமா அதனாலென்ன
மகிமைசோசதுாமுகப பிரமமா, *

காரிகையாரினை மெவரிடமென்ன நயம்
பாரினில்விண்ணினி னுள்ளாரென்னவதி சயம (கோவி)

௨. மின்னாரிவரதிலும் வனத்திலவஸிககினறவ ர்
விபசாரககாரியிவ ரெங்கே
இன்னாரிவறருபபர மான்மபாவனைவந் த
தீசுவரனகிருஷ்ணனெஙகே யிங்கே
பனைஞூங்கலவியிலே பழகுமபணடிதருக்கு ம
பரபபிரமபாவனையொ ருங்கே
மனதுதடபபடியிருக கவுமிநதக்காட்டி டை
மாதாவெகுபேதையா பங்கே

வருசொருப ஞானங் கிடைத்ததே
ஹரிசொருபத்தி யானம *
மமதைசோபுவி மேலே மணிதருக்
கமுதஙகிடைத்தாப் போலே *
வாச்சுதரிய நுககிரகமது தானே நல்ல
ஆசசியரிவறகினையெநத மானே *

மடந்தைமாரிவாகளுக் குயர்நெடு மாலே
உடநதையாகினதென்ன சொலலலாமென் மேலே (கோவி)

௩. ஏகாந்தநாயகியாயத் திருவுஙகணணன்மாபி லே
யிருககினறாளவட்குங் கிட்டாது
மாகாநதியுளளசெநதா மரைமலாமேனிவா ஸ
வனமகளிருககு மெட்டாது
லோகாநதரங்களிலே பலபோபெண்டுகளுண் டு
ஒருவாகருஙகைககுளளே தட்டாது
மோகாநதகாரததிலே முழுகுவதல்லாதிந் த
முகுநதபபிரஸாதமோ வொட்டாது

முலைநிலசதார் பாருந் தயிர்வெணணெய்கள்
விலைகூறுவா மோருமம *
மொசசடிககின்ற வுடலாா இவர்க்கருள்
மிசசமாயபபாற் கடலார் *

முழுத்திறமையாம்ராஸக்கி ரீடை தனிலிவர்
கழுத்தைக்கட்டினதற்கென்சி லேடை *
மோகரகிதஜகந் நாதஹரிவை குந்த
மேகவண்ணர்பரி பூர்ணகிருபைக் குந்த (கோவி)

௪. தள்ளவொண்ணுதாகிய பதிகளுறவும்நீக்கி த்
தருமநெறியையுங் கடந்து
தெள்ளும்வேதங்களாலு மறியக்கூடாமுகுந்த ன்
திருப்பதவியைத்தான டைந்து
விள்ளுமிப்படிக்கொத்த கோவிமார்பாதத்துளா ல்
விளங்கும்பிருந்தாவனத்தி லைசந்து
உள்ளசெடிகொடிகள் புல்லுக்குள்நமக்கிங் கே
யொருபிறவிகிடைக்கப்பொ ருந்தும்

உண்மையிது தானே யிவருட
பெண்மையென்சொல் வானே *
உலகாதிசய மிதுவே ஹரிகதை
நலகதையது மதுவே *
உயர்ந்தபுருஷஜன்ம மென்று மிவர்களை
வியந்துசொல்வதல்லவோ நன்று *
உச்சிதவிடைச்சியர் மெய்ச்சரணத்தைப் பிடித்
தச்சுதபதத்தினை யாளுவனேயிப் படி (கோவி)

ரு. திருமகளாலேபூஜை செய்யப்படுவேத ரி
ஜயகிருஷ்ணன்சரணா விந்தம்
பிரமாதிதேவரொண்ண மெல்லாநினைந்திருக்கு ம்
பெருமையுள்ளவர்க்கனு பந்தம்
ஒருமையுடனிதைய சமலத்திலனுதின ம்
யோகியர்தியானிக்கவுஞ் சொந்தம்
குருபகவன்பாதத்தை ராஸக்கோஷ்டியினி லே
கோவிமாரவரவர் தந்தங்

கொங்கைகளில் வைத்தும் மகிழ்ந்தவர்
செங்கைகளால னைத்துங் *
கோவையிதழி ஞர்களே யிவர்விரக
தாபத்தைநீக்கி ஞர்களே *
கோகுலத்தினிவர்பாத ரேணு யென்றனுட
யாகுலத்தைத்தீர்த்திடவும் வேணுங் *
கோவிந்தநாமசங்கீர்த் தனமவர் கீதமே
ஆவிந்தலோகத்துன்பம் நீக்கும்பிரக்கி யாதமே. (கோவி)

உத்தவர் நந்தகோபரிடம் விடைபெறல்.

விருத்தம்.

மெய்த்தவருத் தவரிவ்வா றுயர்பாடி
மெல்லியலா ளைப்போற்றி விடைகொண்டேகி

அத்தலையி லெசோதாநந் தனைவணங்கி
யனுப்புக்கொண் டாயரனு மதியும்பெற்று
வித்தகர்தாந் தமதிரத மேற்கொண்டங்கே
வெளிபபடவுங் கண்டுநந்தா தியர்களெல்லாம்
வைத்தனர்கைக் காணிக்கை யென்னசொல்வேன்
வரம்பிலா மற்றருங்கை நரம்பிலாதே.

உத்தவர் மதுரையில்வந்து கண்ணனைத்தரிசித்தல்.

விருத்தம்.

காணிக்கை யிட்டுநந்தா திகளெல்லோருங்
கண்முத்தா ரஞ்சொரிந்து கண்ணன்றாதா
கேணித்தங் கிருஷ்ணனடித் தாமரைக்குட்
கிடக்குதே யெங்கள்மன தொன்றைநோக்கா
வாணிக்கும் ஹரிநாம பஜனைவேலை
வருகாய மதனுக்கே ஹரிசெய்லீலை
பாணிப்ப தாமன்றித் தொழில்வேறில்லை
பாரொன்பார் செலுந்தேவ ரீரொன்பாரோ.

தரு, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மங்களாசரிதங்க ளாகவிருக்குந்தான ம்
வகையிலுங்கர்மத்திலுஞ் சுழன்று கொண்டும்
எங்களநடத்தையெல்லா மிப்படிமாயாப்பிரபஞ்ச ம்
இதிலேயனுதினமு முழன்று *

உ. ஏதோவீசுவரவிச்சை யாலேகண்ணனைந்தா னே
யீசுவரனென்றுநம்பி யிருக்கும் பத்தி
மாதோரணியாகவே நடக்கின்றதுள்ளப டி
வரட்டுங்கண்ணனருளோ பெருக்கும் *

ங. இவகையெல்லாமுத்தவர் நந்தாதிகோபர்சொல் லை
யேற்றுககொண்டரிபக்தி மிகுந்தார் அந்த
உவகையாற்கண்ணனும் மதுராபுரிக்குவந்தா ர்
உள்ளன்பைக்கிருஷ்ணனுங்கண்டு வந்தார் *

ச. ஹரியாகுங்கண்ணனிணை யடிபணிந்துத்தவரு ம்
ஆயர்காணிக்கையெல்லா மெடுத்தார் அந்த
வளவில்லாக்காணிக்கையை யுக்கிரஸேனமன்னரு ம்
வஸுதேவராமனிடங் கொடுத்தார *

சஎ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

சஅ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

கலித்துறை.

எண்ணுறிற்கண்ணன்முன் கூனிமிர்ந்தாளுட னேரமித்தும்
பண்ணுரவரக் குரூரரில்மேவியப் பாலவனைக்
கண்ணுறொனுமைவர் தேறலுக்காகக் களிம்றுநகர்க்
குண்ணுடச்செய்தன ரொன்பதுயாவு முணாப்பதுவே.

இதுவுமது.

வெண்பா.

சக்கரபா ணியானகண்ணன் ருசிமன தெண்ணமொடும்
அக்குரூ ரர்க்கு மரசருக்கும்—மிக்கவருள்
ஏறிட்டா ரென்ப தியம்புங் கதையிதுவே
யாறெட்டா மத்தியா யம்.

கண்ணன் ஸயிரந்திரி யென்னுந் தாஸியைக்கூடல்.

திபதை, இராகம்-புன்னுகவராளி, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	காமபாணத்தி	ஞலேயே	யந்தக்
	கணிகைதாரொருக்	காலேயே	பல
உ.	ராமனுனவர்	தம்பியை	நெஞ்சில்
	நாடியேமிக	வெம்பியே	மனந்
ங.	தவிப்பதையறிந்தா	ணாயன	கிருஷ்ண
	ஸாமியாக்கிணையா	ணாயர	நல்ல
ச.	கவிக்குள்ளாய்வன	மாலியைப்	பாடிக்
	காட்டுவார்பாக்கிய	சாலியே	யின்னம்
ரு.	எங்குமாகிநி	றைந்தவர்	கிருஷ்ணன்
	யாவுந்தானேய	றிந்தவர்	அங்கே
சா.	செங்கையாலவள்	சந்தனந்	தந்து
	சேரவேண்டியே	வந்தனஞ்	செய்த
எ.	போதிலேசொன்ன	வாக்கினேர்	அதைப்
	பூரணஞ்செய்ய	நோக்கினேர்	அய்யா
அ.	நீதில்லாச்சயி	ரந்திரி	நல்ல
	திவ்யதேகஸ	வுந்தரி	யவள்
கூ.	வீட்டுக்குள்ளாய	லங்காரஞ்	செய்யும்
	வேடிக்கைவெகு	சிங்காரம்	அது
க0.	தேட்டுக்குள்ளாய்ப்	படியுமோ	ஆதி
	சேஷன்சொல்ல	முடியுமோ	வீட்டில்
கக.	எங்கெங்குமுத்து	மாலையே	பின்னும்
	எங்கெங்குங்கொடிச்	சேலையே	மலர்த்
கஉ.	தொங்கலற்புத	புஞ்சமே	நல்ல
	ஜோடிப்பாஞ்சப்பிர	மஞ்சமே	யங்கே

௧௩.	நாற்காலிக	ளினங்களோ	நவ
	ரத்தினச்சிங்கா	சனங்களோ	மன
௧௪.	தேற்கரஞ்சிதமாய்க்	கட்டில்	மெத்தை
	யிங்கிதமானமேற்	கட்டி	கட்டிச்
௧௫.	சரஸலீலாவி	நோதங்கள்	நாலு
	* ஜாதிக்கும்பேதா	பேதங்கள்	காமச்
௧௬.	சுரதபந்தனக்	காவியம்	என்ன
	சொல்லுமவ்வகை	யோவியம்	எழுதும்
௧௭.	படுக்கைவீட்டுச்சல்	லாபமோ	அதிற்
	பரந்தகிற்புகைத்	தூபமோ	எங்கும்
௧௮.	அடுக்கடுக்காய்வி	ளக்குகள்	அந்த
	அரமனையஷ்ட	திக்குகள்	எல்லாந்
௧௯.	குமுகுமாயமாய்ப்	பூசிக்குஞ்	செய்ய
	குளுவமச்சந்தனம்	வாசிகரும்	அந்தச்
௨0.	சமுகம் † பொன்னுன்	கெலாமிச்சை	நல்வி
	சநிசளாகும்	விலாமிச்சை	பாரி
௨௧.	ஜாதமல்லிகைச்	சோலையே	முல்லைச்
	சாதிசண்பக	மாலையே	மன்ன
௨௨.	கோதிலாவெட்டி	வேர்களே	மருக்
	கொழுந்துமாலிகைச்	சீர்களே	யின்ப
௨௩.	முக்கனிபாலுஞ்	சீனியே	வெகு
	முச்சடையாய்ந்	தானியே	தூய்ய
௨௪.	கற்கண்டும்ஒரு	மிக்கவே	ஹரி
	கருணையங்குல	பிககவே	களிப்
௨௫.	பாக்குவெற்றிலை	யின்னமுஞ்	சேரும்
	பண்புகற்பூரச்	சுண்ணமும	அண்டங்
௨௬.	காக்குமாலன்பு	நீளுமே	கண்ணன்
	காட்டுமாயையைக்	கேளுமே	யாத
௨௭.	உத்தவரோடும்	பேசியே	புரு
	ஷோத்தமன்வரத்	தாசியே	பாரும்
௨௮.	முத்தமிழிசை	கொண்டனள்	ஹரி
	முகப்பிலேவரக்	கண்டனள்	அப்போ
௨௯.	திடுக்கென்றேதா	னெழுந்தனள்	உயர்
	திவ்யதேகக்	கொழுந்தனள்	சூத
௩0.	வடிக்கண்ணுளெதிர்	கொண்டனள்	குழல்
	வாய்மொழியெனனுங்	கண்டனள்	அவள்

---

* நாலுஜாதிகளாவன-பத்மினி, சங்கினி, ஹஸ்தினி, சித்தினி எனபவைகளாம்

† பொன்னுனகு – ஆடகம், கிளிச்சிறை, ஜாதரூபம், ஜாம்பூநதம் என, பொன் நான்குவகையாம.

௩௧. ஆங்குபாங்கிமார் கூடியே வர
அச்சுதரிடம் நாடியே யருள்
௩௨. ஓங்குவரத ராஜனை யந்த
ஒண்டொடியழைத்துப் பூசனை செய்தும்
௩௩. ஆசனந்தந் தருக்கியம் பாத்தி
யாசமனீய முக்கியந் தந்து
௩௪. பூசைசெய்திட மெய்த்தவர் அந்தப்
புண்ணியரான வுத்தவர் கிருஷ்ண
௩௫. ஸ்வாமிக்குச்சரி யாசனம் பெறச்
சம்மதத்தைதவி மோசனஞ் செய்து
௩௬. பூமிமேலிருந் திட்டனர் தாஸி
போட்டஆஸனந் தொட்டனர் அந்த
௩௭. மாயனுமுள்ளெ மூழ்ந்தனர் சப்பிர
மஞ்சத்தின்மேலி ருந்தனர் உலக
௩௮. நாயகனொது நாயகர் இந்த
நாட்டிற்கோவியர் நாயகர் நாட்டிற்
௩௯. ருசிக்கள்ளைப் போலுமே யந்தச்
சச்சிதானந்த மாலுமே மதுரா
௪0. வேசிக்குள்ளாயுஞ் சிக்கினார் கிருஷ்ணன்
விடநடத்தை விளக்கினார் சோவே
௪௧. மயிலன்னமும லங்காரங் கொண்ட
வாடிக்கைவெகு சிங்காரம் நல்ல
௪௨. தயிலக்காப்புநீ ராடியே திவ்ய
சந்தனவாசம் நாடியே இடையின்
௪௩. ஆடைவெண்பட்டுச் சேலையே ரத்தின
ஆபரணப்பொன் சோலையே நல்ல
௪௪. வாடைமல்லிகை மாலையே நற்சவ்
வாதுபன்னீரி னுலையே அந்த
௪௫. ஏற்கவாஸனைக் காரிதான் கண்ணன்
எண்ணிக்கைக்காம மீறிதான் பின்னுஞ்
௪௬. சேர்க்கைவாஸனை சாலவே நல்ல
தேரலங்காரம் போலவே கொண்டு
௪௭. ஸத்தியரூபத்தைத் தேடினாள் நல்ல
தம்புருமீட்டிப் பாடினாள் உடன்
௪௮. மத்தியபானமும் ஊட்டினாள் ஹரி
மாதவனைக்கண் காட்டினாள் இரு
௪௯. கண்சுழற்றியும் நாணினாள் நகை
காட்டினாளிடை கோணினாள் அய்யா
௫0. பண்சுழற்றிய சுற்றிலே நல
பாக்குக்கற்பூர வெற்றிலே சேரும்

௫௧. பாக்கடக்கும் சொறட்டினாள் செவிப்
பணிதிருங்குக் தொறட்டினாள் திருப்

௫௨. பாற்கடலான்மே லாசையை வைத்த
பரத்தையாகிய வேசையை னரி

௫௩. உட்கொண்டாப்போலே செல்லுவார் வெகு
உண்மைபோல்மொழி சொல்லுவார் அடி

௫௪. வெட்கமென்னடி மில்லடி அதி
விந்தைப்பேச்செல்லாஞ் சொல்லடி மானே

௫௫. இங்குவாவென்று கூப்பிட்டார் முன்
னெசோதைகொங்கைபால் சாப்பிட்டார் ஜோதி

௫௬. கங்கணங்கொண்ட கையெங்கே சண்ப
கப்பூவாசவுன் மெய்யெங்கே யிங்கே

௫௭. வாடியென்று மிழுத்தனர் சப்பிர
மஞ்சத்திற்றாக்கி வைத்தனர் சேர்ந்து

௫௮. கூடினார்ரதி கேளியே னரி
கோவர்த்தனத்திரி யாளியே திவ்ய

௫௯. சந்தனாப்பனை புண்ணியஞ் செய்த
சம்பிரவமேலா வண்ணியம் அதை

௬0. எந்தனுவா லுனாக்கலாம் இன்னம்
யார்க்கிப்படி லபிக்கலாஞ் சொல்லும்

௬௧. பண்ணினாள் புண்ணிய லேசமே யிது
பாரிலெங்கும்பிர காசமே யந்த

௬௨. ஒன்னுறுதலான தாசியாள் மன்னு
ஊரொங்குஞ்சொல்லும் வேசியாள் அங்கு

௬௩. அனங்கசாபத்தா லம்மினாள் முன்னம்
ஆரமாமுலை விம்மினாள் அவள்

௬௪. மனங்கொண்டாளேதோ பேய்ப்பிள்ளை நெடு
மாலவட்காசை மாப்பிள்ளை யென்று

௬௫. ஒருதனத்துள்ள கையனை யுல
குண்டளந்திடு மெய்யனை க்கண்டும்

௬௬. இருதனநடு வங்ஙனங் கட்டி
யிறுக்கிச்செய்தாளா லிங்கனம் இளந்

௬௭. தத்தைபோற்பேசத் தொட்டாளே யனந்தா
சரணத்தைமுத்த மிட்டாளே ஸாமி

௬௮. நித்தியானந்த தீபத்தைக் கட்டி
நீக்கினாள்விரக தாபத்தை புண்மை

௬௯. கைவல்யமென்னும் மோக்ஷத்துக் கதி
காரியாம்அப ரோக்ஷத்து மெய்யாக்

௭0. தெய்வசிந்தை படைக்குமா அந்தச்
சகதீசன்ருள் கிடைக்குமா வந்து

எக. செஞ்சந்தனச்ச மார்ப்பணை யிலே
சிக்கிக்கொண்டதுங் கற்பனை பூவிற்

எஉ. பஞ்சமோவென்ன புகலையா ஆதாப்
பாக்கியப்பொட்டி மகளையா இந்த

எங. நாட்டுமோனிடர் கோதா யெண்ணி
ஞேயா அவன் பாரதா இதைக்

எச. கேட்டீரோயித்தை யாசித்தாள் காமக்
கேளிமேல்விசு வாசித்தாள் அந்தக்

எரு. கோவிமார்க்கிணை யாச்சையா யின்னங்
கூறுவேனொரு பேச்சையா யிந்தப்

எசு. பூவில்வேசியர் பார்த்தையே யந்தப்
பூவையாளுநங்கிரு தார்த்தையே பின்னும்

எஎ. எந்தவாறினுஞ் சேர்ந்தாளே கிருஷ்ண
னிடத்திலேயன்பு கூர்ந்தாளே யாதுஞ்

எஅ. சந்தேகமில்லை மேலியே யந்தச்
சயிரந்திரிபுண்ணிய சாலியே காணுஞ்

எகூ. சிலதுநாளிங் கிருக்கலாஞ் சாமி
சேர்ந்துநாமும் ரமிக்கலாம் என்பால்

அ0 வலதில்லைப்பிரிந் திருக்கவே யுன்றன்
மையலோமன துருக்கவே ஆச்சு

அக. வாரிஜக்கண்ணென் னிஷ்டமோ கலப்பை
வாங்குவார்க்குக னிஷ்டமோ யிவை

அஉ. தாருமென்றாள் வரத்தையே கிருஷ்ண
ஸாமியையப் பரத்தையே யப்போ

அங. மானதரவனை மானிப்பார் அவனா
மாமுனிவோர்கள் திமானிப்பார் கிருஷ்ணன்

அச. ரூனுமவ்வரங் கொடுத்தாரே சிலநாட்
சரஸஸல்லாபந் தொடுத்தாரே துய்ய

அரு. ஆடையாபரண லங்காரம் வேண்டி
யதுகளாலவளைச் சிங்காரம் மிக

அசு. நீடவேசெய்த சிலாக்கியா தியை
நீயறிஞான பாக்கியா

கண்ணன் தமது அரண்மனை சேரல்.

விருத்தம்.

ஒருகிண்ணஞ் சந்தனந்தான் கண்ணன்கேட்ட
வுடன்கொடுத்தாள் கூனிமிர்த்து முறுதிசொல்லி
இருகிண்ண முலைதழுவி மாயன்அச்ச
யிரந்தரியாங் கன்னிகையிட மிருந்துசின்னாள்

தருகின்ற ணங் கையினிடத்திற் பதிவுகாட்டித்
தாழுந்தன் வீட்டில்வந்தா பாங்கர்கூட
வருகின்ற ணங் கிணந்தகண மென்றேபாதம்
வைக்கின்று ரகிமேல் நடிக்கின்றுரோ.

இராமகிருஷ்ணர்கள் அக்குரூரர்வீட்டுக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

சருவேசு ரேசுரராம் விண்டுவாரா
தனைகிடைக்கு மாகிடைத்து மந்ததாஸி
ஒருவேசி விடன்போல வவனைநெஞ்சில்
ஊணியே ரதிகேளி செய்தாளபாருந்
தருவேற்குங் கரதலனே யவனிதற்குஞ்
சம்மதித்தாள் கொஞ்சமதி விவேகமில்லாள்
திருவேணு கோபால ரவரோநல்லை
திடம்வந்தார் அக்குரூர ரிடம்வந்தாரோ.

தரு, இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அக்குரூரர்தன்னுடவீட் டுக்குவந்தார் ஹரி
அக்குரூராதன்னுடவீட் டுக்குவந்தா *

அநுபல்லவி.

அக்கண்ணனுக் கண்ணனெனும் தக்கபலராமனு ம்
மிக்கும்விவே கக்குரிசில் ஓகருமுத்தவரொடு ம் (அக

சரணங்கள்.

௧. அத்தினபுரத்திலிவர் அத்தைமைந்தராந்தரு ம
புத்திராதியுற்றசெய்தி யைத்தெரிதறகேவவு ம் (அக

௨. கொஞ்சமிதுகாரியந்தான் நெஞ்சிலெண்ணமானது ம்
என்சொல்லுவேன்முன்சொன்னதாகதன்சொன்னிறைவேறறவும் (அக

௩. இப்புவியின்மேல்மதுரை வைப்பிக்வருங்கோவிந்த ன்
அற்புதச்சிற்றப்பனென்று மெய்ப்பிரியஞ்செய்ய வே (அக

௪. வந்திடன்னரவரராம் பாதுக்களைககாண வே
சிந்தைகூர்ந்தெழுந்துகட்டிச் சந்தோஷமதாகி ய (அக

௫. ராமகிருஷ்ணரென்னுமிரு நாமமுள்ளபேர்க ளை
நேமமதாய்த்தாமுன்னேபிர ணமஞ்செய்மெஞ்ஞானியா ம் (அக

௬. தெண்டனென்றுசொல்லுமுன்னே தெண்டனிட்டார்மூவரு ம்
விண்டுசெயல்கண்டதார்சொல் மண்டலாதிபாகேளு ம் (அக

இராமகிருஷ்ணர்களை அக்குரூரருபசரித்துத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

விதிபூர்வ மாகவா ஸனங்கொடுத்து
பின்னுடை யணிசந்த மாலைசாத்தி

அதிபூஜை செய்துதிரு வடிவிளக்கும்
அப்பாத தீர்த்தமது தலைமேற்கொண்டு
துதிசெய்து தொழுதுமடி மீதுவைத்தச்
சுதாநந்தா சரணமது பிடித்துஞான
நிதியொடுக்க வணக்கமுட னந்தநல்ல
நினைவினு ரக்குருநர் வினவினரே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உங்களாலேயிந்த வெங்கள்குலந்தானே
உத்தாரணமாச் சே.

அநுபல்லவி.

இங்கனேதெய்வாதீனமே கஞ்சன்பாவத் தோடுந்
தன்வினைகளுடனா தஞ்செய்ததைக்கொண்டாடும் (உங்க)

சரணங்கள்.

௧. நீங்களாதிபுருஷ றொல்லாவுலகங்கட்கு ம்
நீங்களாதிகாரண நிலையே
ஒங்குமுலகமுங்க ளுருவமுங்களையல்லா ல்
ஒன்றும்பராபரம திலையே
தாங்கள்படைத்தபிர பஞ்சமிதற்குளுங்க ள்
சத்திகளானபல கலையே
தாங்கிப்புகுந்தெங்களை யாட்டிவைக்குஞ்சூத்தி ர
தாரியாகுநராவ தாரியருள் மலையே (உங்க)

௨. வேதங்கள்பிசச்சொல்லும் நீங்களெங்குநிறைந் து
விளங்குவதற்குநேர்பிர காசம்
பூதங்கள்யோனிபேத சராசரங்களுக்குள் ளே
பூவப்புத்தேயுவாயுவா காசம்
நாதங்களாதியான நாநாவகையாய்க்கொண் டு
நாடியங்கங்கேசெய்யும் வாசம்
பாதங்கள்செக்கச்செந்தா மரைபோலும்நீங்களந்த ப்
பழயான்மயோகிகளிற் குடிகொண்டதேவி லாசம் (உங்க)

௩. பரதந்திரமில்லாமற் சுதந்திரமாய்விளங்கு ம்
பரப்பிர்மம்நீங்கள்நெடு மாலே
பரவுராஜஸகுணத் தாலேயுலகையெல்லா ம்
படைத்துந்தாமஸகுணத் தாலே
நிரவியழித்துஞ்சாத்து விககுணத்தினலே யா
இரக்ஷிக்கின்றீரோநீர்மென் மேலே
ஹரிஹரியந்தக்குண கர்மங்களினலும் மை
யறியக்கூடுமோயோக நெறியினலொருக் காலே (உங்க)

௪. பாரில்ஞானருபரா யிருக்குமுங்களுக்கிங் கே
பந்தமென்னறெருசொல்லு மேது

நேருந்தேகாதியான வுபாதிகளாலுங்க ளை
நிரூபிக்கப்படுதல்கூ டாது
பாரும்பேதப்பிரம ஸாக்ஷாத்காரருங்கட்கு ம்
பகரும்பிறப்பென்பதெதாண் ணுது
தேரும்பந்தமோக்ஷங்க ளென்பதுங்களுக்கில்லை ச்
சகத்திலஞ்ஞானியாங்கள் பகுத்துக்காணப்ப டாது (உங்க)

௫. என்தெந்தக்காலத்திலே யஸத்தாம்பாஷண்டமத ம்
எழும்பிவேதபுராண கோட்டி
பந்திக்குதோவப்போது உலகுக்கிதத்தைச்செய்யு ம்
படிஸாத்துவிககுணஞ் சூட்டி
தொந்தித்துக்கொண்டுவரு மந்தவிந்தநீரிப் போ
சுகிருதவஸுதேவர்தன் வீட்டில்
வந்தங்கிசத்தினுலே யவதரித்தீர்பூபார ம்
மாற்றவெங்களேயேகாப் பாற்றவென்றுமிந் நாட்டில் (உங்க)

௬. அசுராங்கிசமான அரசரிப்பூமியாளு ம்
அவர்படைபன்னூறுமக்கு ரோணி
திசையிற்கூற்றனூர்குடி யேறச்செய்யவந்தது ந்
தெரிநததின்னமுனைக்கக் கேணீ
உசிதமாயிந்தவெது குலத்தின்கீர்த்திகளெங்கு ம்
உயர்ந்துவாழச்செய்வதை யூணி
வசுதேவபாலரொன்றும் வேஷங்கொண்டுவந்தீ ரே
மாமகிமைபெருக்கும் ராமனேசக்கர பாணி (உங்க)

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

அம்மநெய்பால்தயி ரென்றேயெசோதையை யாட்டிவைத்த
பம்மனைப்பல்லனா முன்னவர்தன்னேடன் பாய்த்துதித்துந்
தம்மனதானது கூர்ந்தக்குரூரரிச் சாமிவர
எம்மனைசெய்தவ மென்கொலென்றேசொல் லெடுத்தனரோ.

தரு, இராகம்-பரசு, திச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

திரளாகும்பாக்கியந்தான் *
செய்ததெங்கள்பதியே எதுபதியே.

அ நு ப ல் ல வி.

கரளதரக்காளியனுங் கட்செவிமேல்நடன ங்
காளிந்தியிலன் னுருந்தியாட ல்
நீளுன்பொன்னடித் தூளுமுனிவ ர்
காணியையா சக்கர
புராணியையா என்கிர
கத்தையதுபரி சுத்தமதாக்கவுந் (திரளா)

சரணங்கள்.

க. தேவருடன்பிதிர் பூதநரதேவ மூர்த்தி யென்றும்
யாவனைச்சொல்வது வேதவேதாந்தங்கள் கீர்த்தி *
பூவந்தரஞ்சொர்க்க மூவுலகங்களுஞ் சேர்த்தி யாகப்
புனிதஞ்செய்வதுமயார் பாததீர்த்தமோ பார்த்தீர் *
கோவிந்தனேயந்தநீர்ஜகத் குருவதோக்ஷஜப்பே ரா
கூடிவந்திரோன் வீடதின்புண்ணிய
கோடியென்னென்று பாடிவருவே ன்
கோமளரோ ஹரிஹரி
யாமளரோ திருவை
குந்தபதியேமு குந்ததயாநிதி (திரளா)

உ. நின்னையல்லாம லெவரைச்சரண்புகும் புலவர் ஐயா
நீரேயடியார்க் கருளுந்தயாநிதி நலவர் *
நன்னயாஸத்திய வாகியநீர்வேதத் தலைவர் செய்த
நன்றியறிந்தவர் தேவரீரிந்திரை வலவர் *
நின்னன்பர்கள்நெஞ்சினிலே நினைத்தவரங்கொடுப்பீர்
நெருக்கியுடலைச் சுருக்கவு மிக
விரிக்கவும்வல்ல இருகருநாதனு ம்
நீங்களோயிரா உன்றொண்டர்
யாங்களோயா உன்ன . த
லீலையெல்லாமெவ ராலேயறியலாந் (திரளா)

௩. வானோர்முனிவோ ரறியாதநீர்ஜோதி ஜொலிக்க இங்கே
வரக்கிடைத்தம கிமையைநானென்ன சொலிக்க *
மானிலத்திலெங்கள் பெண்டுபிள்ளைபிர பலிக்கச் செல்வம்
வளருஞ்சுற்றமனை தேகவின்பங்கள் பலிக்க *
நானெனதென்றதில்மோகிப்பா னைவமதுங்கள்மாயை
ரவையேனுமதிற் கவலைபபடாம ற்
செவையாய்வைத்திடுஞ் செவலைக்கண்ண ஜ
நார்த்தனனே தரிசனம்
பார்த்தனனே ஐயக ரு
ணைகரனேயெது சேகரனேயின்னந் (திரளா)

கண்ணன் அக்குரூரனை அஸ்தினபுரிக்குச் செல்லும்படி வேண்டல்.

கலித்துறை.

யோகம்பெருகக் குரூரனொனுமன்ப ருண்மையோட
னேகந்துதித்து வணங்கியாச்சிக்கும் நிலையறிந்தும்
மேகந்தனைநிகர் மேனியில்மின்னெனும் வெண்ணகையால்
மோகம்புரிபவர் போலேஹரியும் மொழிகுவரே.

தரு, இராகம்-தோடி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குருவுநீர்உறவுநீர் அருமைச்சின்னையரோ யருள்
கூரும் ஒருவிண்ணப்பத்துக்கிடந் தாரும்.

அநுபல்லவி.

தரணியிலே யருமையுள் ள
புருஷரத்ன மாகிநல் ல
சாந்தகுணம் வாய்ந்தஅ வு
தாரரோ தீரரோ
சூரஅக்கு ரூரரோ (குருவு)

சரணங்கள்.

க. நாங்களோவுன்றன் மதலைகளெம் மை
ரக்ஷிப்பதுன்றன் பாரம்
பாங்குடனெங்கள் தேகம்வளர ப்
பண்ணுவதுன்னதி காரம்
ஓங்குதயைக்குப்பாத்திரம்அ டி
யோங்கட்கென்னவி சாரம்
ஈங்கும்மைநிகர்பாகவதர்க ள
ஏர்பிர்மநிஷ்டர் தீரம்
எவர்கருண்டிந்தசி லாக்கியம்
புவிக்குள்ளதிக பாக்கியம்
இகபரத்தைப் பாவிப்பரோ
சுகமாயும்மைச் சேவிப்பரோ
யியல்பாகவே சுயகாரி ய
மேவிரும்பி யாவ ரு
மாவரோ தேவருந் (குருவு)

உ. கேவலமப்புமயங்களாயிரு க்
கின்றதுர் தீர்த்த மல்ல
தேவர்களெனநேயுணக்கின்றமண் ணுஞ்
சிலையினுலென்ன வல்ல
பாவத்தைநீக்கிப்பரிசுத்தஞ்செய்ய ப்
பலநாட்செல்லுமே நல்ல
தீவரஞானியும்மைநேர்நல்லோ ர்
தரிசனபலஞ் சொல்ல
சேவைசெய்துடன் நேருமே
தீவினையெல்லாந் தீருமே
தேடிநல்லோர்பால் நன்மையே
நாடுமுங்களெண்ணஞ் செம்மையே
செஞ்சொல்லொன்று பஞ்சபாண்டவர்
சேதியை யாதொன்று
மேதெரிந் தோத வே (குருவு)

௫. தந்தைமரித்தபின்புபாண்டவர்
தாயுடன்றயாமீறி
எந்தவிடமோவிருந்தவர்பின்னும்
ஏதோமனதுதேறி
நந்தலில்லாதமேன்மைசேர்அத்தி
னபுரங்குடியேறி
வந்திருப்பதென்றரசனழைக்க
வலிக்கின்றார்ரத்தமூறி
வளர்கின்றனொன்று கேள்வி
நெளிவையறிந்து வாழ்வி
வம்புசெய்யவன் பேயன்
அம்பிகையின் சேயன்
வள்ளலாந்தம் பிள்ளைமாரிடம்
வஞ்சக மூஞ்செயும்
நெஞ்சனை யென்சொல்வோம் (குருவு)

௬. சர்ச்சனரானபாண்டவர்களைச்
சாமமாய்நடப்பிக்கானே
துர்ச்சனரானதன்னுடனிருந்தர்
சொல்லிற்சிக்கிக்கொண்டானே
ஓச்சமிருந்ததிருதராஷ்டிரன்
உள்ளபடிபொட்டைதானே
நிச்சயமாகஅவர்காரியங்கள்
நிலைவரம்அறிமானே
நிலையறிவது நலதாங்
கலைமிகுவது போலதாங்
நிஜமறிந்தபின் முறிக்கலாங்
துஜங்கட்டிப்பங்கு பிரிக்சலாம்
நேரறிந்ததை யார்சொல்லுவது
நீரும்போய் வாருமே
தேரு மே ஊருமே (குருவு)

கண்ணன் தனது அரண்மனை சேரல்.

கலித்துறை.

தந்தைதுணையக் குரூரனாயேவித் தமையனுடன்
சிந்தைதெளியுத் தவரோடுஞ்சேர்ந்து செழிக்கமுன்னாள்
மந்தைவளர்ந்த தவரோயிரண்டு மரமுறித்தார்
ஏந்தைமனைக்குவந் தார்பகவன்ஹரி யீசுவரனே.

சஅ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

௪௯-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

கலித்துறை.

தஞ்சோதரர்மைந் தரின்பால்விஷமந் தரீக்குமன்னன்
நெஞ்சோவறிந்தக் குரூரன்கஜபுரி நின்றும்வந்தார்
அஞ்சேர்படையெனுங் கையாற்குநாற்பதத் தியாயமென்றூற்
செஞ்சோதிமால்கதை நாற்பத்தியொன்பது செந்தமிழே.

அக்குரூரர் அஸ்திநபுரமடைந்து கவுரவரைக்காணல்.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கவுரவனேகேளையா யிதையே யந்தக்
கண்ணன்சரித்திரம்பாகவதமாங் கதையே *

அநுபல்லவி.

பவுரவேந்திரர்புகழ் பவரலங்கிருதந் தானே
தவறுதத்திநபுரந் தனையக்ரூரன்கண்டானே (கவுர)

சரணங்கள்.

௧. வீட்டுமரோடுந்திருத ராட்டிரனைக் கண்டானே
கேட்டவிதுரன்குந்தி வீட்டிற்கண்டு கொண்டானே (கவுர)

௨. புத்திரருடன்சோம தத்தனைச் சந்தித்தானே
உத்ததுரோணர்கிருப ரைத்தனி வந்தித்தானே (கவுர)

௩. கன்னன்றுரியோதன மன்னன்அசுவத் தாமன்
பன்னுபாண்டவரென்பார் தன்னையுங்கண்டார் பூமன் (கவுர)

௪. பாந்தமாகியவின்னம் பாந்தவர்களை மனங்
கூர்ந்துகண்டுகொண்டாரோ காந்திமிபுதல் வனுங் (கவுர)

௫. அவர்களெல்லோருமங்கே யிவரைக்க்ஷேமம் வினவ
இவருமவரைக்கேட்குங் கவலையிலா மனவ (கவுர)

௬. வாஸஞ்செய்தாரோசில மாஸம்ஆனையூர் வல்ல
ராஜனடத்தைகண்டு வாசுதேவர்க்குச் சொல்ல (கவுர)

அக்குரூரர் கவுரவர்களின் எண்ணமறிதல்.

விருத்தம்.

மந்தமதிக் கண்ணில்லா மன்னனங்கே
மைந்தர்களாந் துஷ்டருடன் கர்ணனுதி
சிந்தைவழி நடந்துவரு சிலமாகசந்
தெரிபவராய் மற்றுமங்கே பாண்டவாளின்
சுதந்தரங்கள் மகிமையாயுதபரிக்ஷை
சூரமொடு கண்டுமிகப் பொறுமையுள்ள

தெந்தஅவ ரந்தஅவர் சிந்தையைக்கண்
டெடுக்கின்றா ரக்குரூர ரடுககின்றாரோ.

அக்குரூரரிடங் குந்தி தனது வருத்தத்தை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

அந்தகரா ஜன்மைந்த ரெல்லாங்கூடி
அறனமைந்தன வாயுசுத னாதியான
குந்திமக்கள் தன்னிடத்தில் நஞ்சையூட்டிக்
கொலவென்று செய்தவனி யாயமெல்லாம்
இந்தவகை யென்றுமக்கு ரூராககங்கே
யிதமாக விதுராகுந்தி யிருவாகூறும்
அந்தமுனனே பிரதைஜன்ம நிலையையெண்ணி
யழுகின்றா ளிவைசொல்லி யெழுகின்றாளே.

தரு, இராகம்-துசாவந்தி, சாபுதாளம.

பல்லவி.

வாருமென்றனருமை சோதரா அக்குரூராசெவ்
வாயமலாநதேயருளும ஆதரா *

அநுபல்லவி.

பாரிலுங்கள் துணையாய் முந்தினேன் இதோ துன்ப
வாரிதிககுளளோ யழுந்தினேனா (வாரு)

சரணங்கள்.

க. தந்தைதாய ரெனனுறாகளா துணைவரெல்லாம்
எந்தனினைவு பணணுறாகளா (வாரு)

உ. பகினிமாாகளநினைபபில் வருகுமோ மருமக்கள்மாா
விகிதமானஎணிசகை பெருகுமோ (வாரு)

௩. குலககொடிகளாமமதினி மாரங்கே நினைக்கின்றாரா
துலககமாகசசொலலு நீரிஙகே (வாரு)

௪. பாங்கிமார்களஙகே கூடுமோ இங்கிருந்தும்
எங்குமெனறனெணணங் கூடுமோ (வாரு)

ரு. பத்தராவிககண்ணன சரணியன் கிருஷ்ணமூர்த்தி
அத்தைநினைவுசெயுமோ தரணியன (வாரு)

சா. அம்போருகக்கணபலராமன் மெய்யாய்த் தம்பியுடனே
யென்பிளளைகளைநினைககுமோ கைவயா (வாரு)

எ. சக்களத்திகள்நடுககை குவிககிறேன் செந்நாய்கள்நடுச்
சிக்குமபெணமானபோற் றவிககிறேன (வாரு)

அ. தகபபனில்லாமைந்தருட னெனனை யாற்றுதல்செய்து
வகுபபதுணடோசொலலுநீர் முன்னே (வாரு)

குந்தி கண்ணனைத் துதித்தல்.

கலித்துறை.

குந்தியிவ்வாறவள் தன்றுணையாமக்ரூரரிடம்
புந்திநொந்தக்குறை யெல்லாமவிள்ளும் பொழுதினிலே
சிந்திசமான பரமார்த்தபாவனை தோந்தரியை
உந்திக்கமலனை யேநினைத்தே துதியோதுவளே.

தரு, இராகம்-காபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அகிலேசகிருஷ்ணநான் திகிலேசங்கொண்டேன் தஞ்சம்
ஆமய்யா அருட்கண்ண பாரய்யா.

அனுபல்லவி.

திகிலேறிநானுமென்ற ன்
சிசுக்களுடன் றவிக்கிறேன்
விகிதமோவுமக்கிது கோ
விந்தனைக் குவிக்கிறேன் (அகி)

சரணங்கள்.

௧. யோகமாயையுளாளவ னே
உலகெங்குநி றைந்தவனே
ஏகமாகவுலகெல்லா ம
இரட்சித்து வந்தவனே (அகி)

௨. ஏகந்துஞ்சனனமரண ம
எனகிறபயந்தைத் தீர்க்கும்
ஆகுஞ்சரணமநின்பாத ம
அன்றிவேறேயா திருக்கும் (அகி)

௩. அமருமீசுவரனுடை ய
அபவர்க்கமோக்ஷ வெல்லை
உமதுபாதாம்போஜந்தவி ர
ஒன்றையுநானபார்க்க வில்லை (அகி)

௪ தருமவடிவேமறைவில்லாதா ய
ஸர்வஜீவஸகாவே நமவே
திருவேயணிமார்பியெல்லாஞ்சேர்ந்து ரு
சிரந்தஞானவுருவே நமவே (அகி)

குந்தியை அக்ரூரர் ஸமாதானஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

இப்பாட்டி னுயசஞ்ஞ சசதீசனருள
எமமானும் பருமானை யெண்ணியுன்றன
முப்பாட்டி ஸமதுக்க சுகராயுங்கண
முன்னிருந்த அக்ரூரர் விதுரரென்றும

அப்பாட்டி னேத்திரங்கள் கனாயமிஞ்சி
யழுகண்ணீ ராற்றிஞற் பூமியைக்கு
ளிப்பாட்டி னளையந்த விருவர்தேற்றும்
உச்சிதா சரிகேள்ப ரிச்சிதாவே.

அக்குரூரர் திருதராஷ்டிரமன்னனுக்கு நீதியுரைத்தல்.

விருத்தம்.

குந்திக்குமைந்தர்களுற் பத்தியான
கூறுகளை விதுரரோடக் குரூரர்கூறிச்
சிந்திக்குங் கவலையினை நீக்கிமறறுந்
திருதராஷ்டிரமன்னன் விஷமச்சேயர்
பந்திகளுள விளையாடு மவனைச்சேர்ந்து
பந்துஜனச் சபைநடுவே யிராமகிருஷ்ணர்
முந்திக்கு நீதிநெறி சொனசெல்லாந்தான்
மொழிகின்று ரக்குரூரர் மொழிகின்றுரே.

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

தராதிபா கேளுமையா
தராதிபா *

அநுபல்லவி.

வராய்வைசித்திரவீரிய நராதிபனேயஸ்தி னு
புராதிக்கம்பெற்றதிரு தராஷ்டிரமன்னவ னே (தராதி)

சரணங்கள்.

௧. எண்ணும்பாண்டுவானகத் திலங்க அவர்க்
கெழிலாய்மைந்தரைந்துபேர் துலங்க எந்த
எண்ணமோவிதியது பலங்க ளென்றும்
ஈசுவரகடாக்ஷமிப பலங்களா தந்து
அன்னலும்மையிங்கேசிங் காதனத்திருத் திட்ட
அதிருஷ்டமெங்கேயோவெழு தியிருந்தது சட்டம்
பண்ணுந்தர்மத்தாற்பூமி பரிபாலனஞ்செய் திட்ட
படியேசீலத்தினுலே பரிந்துயிர்களை முட்டப்
பரிப்பதுங் கீர்த்தி
விரிபபதும் ஈதே
பான்மைராஜவிதுவே மேன்மையுமக்கிதுவே (தராதி)

௨. இதைவிட்டன்னியமார்க்கச் சரகஞ் சென்றுல்
யாருநிந்திக்கலான கிரகம் உடல்
அதையெண்ணிநடப்பீர்நீர் விரகம் மீறி
யகிருத்தியஞ்செய்தாலிருள் நரகம் வரும்
அதிகதுக்கமுண்டாகு மிகத்திலும்வெகு சள்ளை
யாமகையாற்பாண்டுமைந்த ரவரோடுஞ்சொந்தப் பிள்ளை

சதவனையுமகடததுஞ் சமமாயசசுவாககங் சொன்னே
தானிடலாகுமெஙகுந தழுவுமுனபுகழ வெனனே
தழைககுமே எஙகும
பிழைககுமே கறப
தருககனேகிகாகையா குருககளமரபுககையா (தராதி)

கூ. எவருககெவருடனகூட் டுறவு சோநதும்
இருபபதெஙகேசொலலுவீா துறவு மானி
டவருககுமறறுமுயிா பிறவு, ககவவு
டலினேடேயெததனேநாட குறவு பாரில
இவகையாயததனநேகமே பிரிநதுபோகுதே மனன
இசைநதமனேவிமகக ளெவராலுமாவு தெனன
ஒவொருததராயபிறநது மிறநதுபோவதைத் தனன
துடபுணணியபாவநதா ஞெருவனபுஜிபப துனன
உறுதாகக மெனன
சுககுகக மெலலாம
ஒருததனனுபவிததல கருததிலெணணுவீாகிததல (தராதி)

இ து வு ம து.
விருததம
கயலுடைய ஜீவனே தகஙகளெலலாம்
கணடபோ னிறபோ கொணடுபோகும
இயலதுபோ லவனிமேற பெணடுபிளளே
யெனறவியா ஐததிஞ லெவரோகூடி
மயலுடைய மூடமதி யொருவனதேடி
வைககினற அதமதிர வியஙகளெலலாம
பயலகளுடன பறடைகளுங கொணடுபோகும
பாடடைகீ யறிதிருத ராடடனீயே

தரு: இராகம-சாரஙகா, சாபுதாளம.
ப ல ல வி.
நடுகிலேபாயநடநது சாநதியடையுநதிருத
ராடடிரா எனசொற கேடடீரா.
அ நு ப ல ல வி.
அடிதொடுததுமுடி வரைகெனசொலலேகசேளு ங்
குடிகளபுகழசெங கோலசெலுததியாளு ந
துடியுனதுமைநதா சுகிததெனறெணணுவ ற
படிமேலேவாழீது பரபக்ஷஞ்செயயாம ல. (நடு)
ச ர ண ங க ள.
க. மூடாகள்தானசொநதபெணடு பிளளேகளேப போறறுவாா வெகு
முககியமதாகசசொநத மெனறெணணிததககாப பாறறுவாா
தேடுபொருடகாகததனமே லதாமதனதை யேறறுவாா அது
தெரியுமுனருஙகடடவிழக் கிலபபோமிகப பேறறுவாா

கூடுதலொன்றில்லை பணத்தைக்கொள்ளை யிட்டுப்
போடென்றுண்டுடுத்திப் பூவிற்செத்துக் கெட்டு
ஓடுவதல்லாது மிருந்துங்கை விட்டு
வீடுமில்லையென்பார் வேந்தேயிதைத் தொட்டு (௧௨)

௨. அடசிப்போய்விடும்மனைவி மக்களெல்லாங் கேட்டையா யாருக்
காரையாசொல்லுமாபத்துக் காலத்தில் நாட்டையா
கடைசியிற்றன்னுடபாவங் களையொரு மூட்டையாய்த் தானே
கட்டிக்கொண்டுசெல்லுவரா வர்பாவிகள் பாட்டையா
மடையர்மீதோரதம் முடியா தழுவரோ
எடுஎடென்பர்பெண்டு பிள்ளையாங் குழுவரோ
படருமெமதூதர் களைக்கை தொழுவரோ
தடையில்லாமலிருள நரகில் விழுவரோ (௧௨)

௩. ஆகையாலிந்தவுலகம் மாயாப்பிர பஞ்சமே யென்று
அறிவதிருக்கட்டும்மன்னர் மன்னனேயுன் னெஞ்சமே
போகப்படாதேயுங்களவி விதுவொத்தக் கொஞ்சமே யென்றன்
மொழியையன்றியின்னம் பெரியோர்சொல்விரத புஞ்சமே
பாகமாயறிந்து கேட்டுக்கொள்ளு மைய
யோகிகளைபோலே சாந்தமுற்றுந் துய்ய
மாகருணனென்று மெங்குமபுகழ் செய்ய
லோகத்திலவர்ண சமனுய்நட ஐய்ய (௧௨)

அக்குரூரரிடந் திருதராஷ்டிரமன்னன் தனது கருத்தறிவித்தல்.

விருத்தம்.

அரவுயர்த்த வன்றந்தைக் கிவகையங்கே
அக்குரூ ரன்சொலக்கண் ணிலியுஞ்சொல்வான்
பரவுசுப கரமான வாணிதான
பதியேநீ ருரைத்ததனைக் கேட்கக்கேட்க
விரவுதிருப்தி வரவில்லை யெதுபோலென்னில்
விண்ணமுதம் பனிதருக்குக கிடைக்குமாகில்
வரவுளதோ திருப்தியது போலவுன்றன்
வசனந்தா னிதுவெருக நிசனாகதானே.

தரு. இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்சொன்னாலு மையா ரமியா நெஞ்சில்
இரங்கவில்லை துய்யா ஸவுமியா

அநுபல்லவி.

மன்னும்படிகக்கல்லின் மலைமேலுண்டாகும் கொடி
மின்னற்பளிச்சென்றுதான் மின்னிமறையும் படி (என்ன)

சரணங்கள்.

௧. தானபதியேயக்கு ரூரா விநத
மானிலத்திலெனுஞான தீரா அது
ஏனென்றுறசேனுமெனகு மாரா ளாசை
தானேவிஷமயவிடடப பேரா நெஞசந
சலிக்க கலனன
சொலிக்க எநதச
சாததிரஙகளிலுந்தான் மூததவாசொலுகின் ற
வாரததையமுதமெனப் போதததுசகொண்டிருந்தாலு ம (என்ன

௨. பலததுபபூமிபாரததைதத் தீாகக எது
குலததிலெவாபிறநதாா பாாகக அநதப
பலததவீசவரனமாயை போகக எநத
நிலததிலெவராலாகும நோகக ஊணி
நிறுகக நாறே
பொறுசக இஙகே
நிசமாயநீாசொனனபிரிய வசனஞசரிதானம ன
தசையாதிருககவிலலை யிசைவாயெடுததுககாட டி (என்ன

௩. தளளவொண்ணுதஹரி மாயை தனனால
உளளபடியுலகப பேயைச செயதும
உள்ளு பவெளியுரநிறை வாயே எநத
வளளலததினகாமச சாயைக கேதற
வகையைப பலத
தொகையைத் தநதும
வளையைறியககூடா விளையாட்டுசசமுசார ங
களையெநதபபரமேசன் விளைபபாரவறகுதரொண்ட ன (என்ன

கண்ணனிடம அக்குரூரா தான் அஸ்தினபுரஞ்
சென்ற செயதியுரைததல.

விருததம

படடவிழி மன்னனுட நெஞசிலெணணம
பகாவசன மெலலாமிவ வாறுசணடங
கிடடமுளளாா விடைபெறறு மகரூரன
எதுபுரியை நாடிவநதி ராமகிருஷணா
கடடளையறற பாணடவாக ளைககுறிதத
காரியமாயத தூதுசென்ற செயதியாதி
தொட்டெல்லா மநதசசச தாநதாகக்த
துறைசொனனு ரவரநத முறைசொனனோ.

௪௯-ம அததியாயம முற்றும

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம.

௫௦-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஐந்துபத்தி லரிஜரா ஸந்தற்கங்கே
அச்சம்போ லம்புதியிற றுருக்கஞ்செய்துஞ்
சொந்தரையெல் லாமதிலே செலுத்திப்பின்னுந்
தொடர்ந்துகவ டனைக்கவடங் களினல்வென்று
இந்தவகை தயித்தியனை முயற்சியின்றி
• யெடுத்துந்தார் மிகச்சனாயின் மகனையங்கே
மூந்தறத்தி னூற்சயித்தா ரொன்றகாதை
• முழங்குமாந் தென்மொழியும் வழங்குமாமே.

ஜராஸந்தன் கண்ணன்மேற்கோபங்கொண்டு படை யெடுத்தல்.

விருத்தம்.

இறந்தகஞ்சன் மனைவியரத் திப்பிரத்தி
யிருவருந்துக் கார்த்தகொண்டு முறையோவென்று
பிறந்தகத்தை யேயடைந்து அங்கிருக்கும்
பிதாமகத ராஜஜரா ஸந்தற்கெல்லாங்
கறந்தபடி சொலவவர்கள் விதவையான
காரணத்தாற் கஞ்சனுக்காய்ச் சோகமுற்றும்
உறந்தவனை யழித்தகண்ணன் மேற்பொருமை
யுங்கொள்வான் மகதமன்சி னங்கொள்வானே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஜராஸந்தன் சினங்கொண்டானே கிருஷ்ணமூர்த்திமேல்
ஜராஸந்தன் சினங்கொண்டானே *

அநுபல்லவி.

புராணபுருஷருடன் போராடி யுய்யவும்
பூமியில்யாதவப் பூண்டன்றிச் செய்யவும் (ஜரா)

சரணங்கள்.

௧. எத்திசையுமஞ்சச் சராஸந்தன்படைகளில்
இருபத்துமூன்றச்கு ரோணி
ஸத்தியயதுராஜ தானிமதுனைக்கோட் டை
தனக்குவெளிப்படையாய்த் தோணி
சுத்திச்சமுத்திரந்தான் கனைபுரன்வெந்தாற்போற்
சூழ்ந்ததைக்கண்டார்சக்கர பாணி
பத்தமிருந்தோரார்ந்தன் சொந்தஜனங்களெல்லாம்
பயாகுலங்கொளக்கண்டா ரையாகவுரவ கேணீ (ஜரா)

௨. அந்தத்தேசகாலாநு குணனுசரணையாந்தன்
னவதாரலீலைநிறை வேறச்
சிந்தித்தாரோகாரியம் மனிதாரிபகவ ன
செப்புமூன்றுவிதமாய்க் கூற

முந்தியிவனைநீக்கிப் படையையழிப்பதொன் று
முடுகியிவனைமாத்திரங் கோற
இந்தவகையன்றியிச் சேனைகளுடன்கூட ட
இவனுயிரையும்நாமே யெடுப்போமாவென்று தேற (ஜரா)

௩. வையத்துக்குப்பாரமா யிருக்குமிந்தப்படை யை
மாகதன்கொடுவந்து சேர்க்கப்
பையப்பையவிங்கேநாம் விளையாட்டாயழிப்பதை ப்
பாரில்மன்னவரெல்லாம் பார்க்க
ஐயமில்லாமலிந்த விருபதுடனேமூன்று ம்
அக்குரோணியைமுன்னே தீர்க்கக்
கையிலிவனைவைத்துக் கொள்ளுவதுவேநல் ல
கருமமிதுவேயென்றெம் பெருமானுள்ளத்துக் கோக்க (ஜரா)

கண்ணன் ஜராஸந்தனை வதைக்க யோசித்தல்.

விருத்தம்.

காலாளின் படைபுரவி தேரினீட்டங்
கரிகளினு லெண்ணிக்கை கொளுமக்குரோணி
காலாடி யிவன்கைக்கு ளெவ்வளவுண்டோ
கண்டதெல்லா மிறக்கின்பின் னிவனைக்கொல்லப்
பாலாது மல்லாது முந்தியிந்தப்
பாவியைக்கொன் றால்மற்றப் படையைச்சேர்க்க
மேலாளைத் தேடுவதே னென்றுஞான
வெள்ளந்தான் கண்ணன்றிரு வுள்ளந்தானே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் ஜராஸந்தனுடன் போராட எத்தனித்தல்.

விருத்தம்.

பூபாரந் தீர்க்கவிந்த அவதாரத்திற்
புகுந்தோம்நா மல்லாது வேறொன்றில்லை
மாபாவி யானவரோ பாரவாசு
வையகத்தி லவரையெல்லாம் வதைத்துப்பின்னும்
ஆபால கோபால ருடனெதுக்கள்
ஆதியாம் நல்லோரைக் காப்போமென்றும்
பூபால னேகேளு மிவகையெண்ணம்
பொருதுவார் கண்ணனுட விருதுபாரோ.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அன்னியமானவிந்தத் தேகத்தையும்நம்மா லே
யாசரிக்க லாச்சு
இன்னிலத்தில்தர்மத்தைக் காத்துமதர்மங்க ளை
யெடுக்கும்படி பேச்சு

௨. இப்படிச்சிலசில காலங்களிலேயுண் டா
யிருக்கிறோமாகை யாலே
இப்படியிலேஜரா ஸந்தனைமாத்திரமி ங்
கிருத்துவோமென்று மாலே

௩. ஆரியராலோசிக்குந் தருணந்தனிலேயங் கே
ஆகாசத்தி லிருந்துஞ்
சூரியப்பிரகாச முள்ளதேரிரண்டங் கே
துலக்கமே பொருந்தும்

௪. வீராதிகளுட்னே கவசத்துவசங்களு ந்
தகுமம்பறுத் தூணி
ஏரதிலாயுதங்க ளாதிதிவ்வியமா ன
தெல்லாம்அஞ்சரு வாணி

௫. பரம்பவிரண்டுதேருந் தானேவந்தெம்பெருமா ன்
பாஞ்சானல மீபந்
திரம்பெறவிருக்கக்கண் டிருடீகேசனெ துக்க ள்
சிகாமணியாந் தீபம்

௬. அணுனைஸங்கரு ஷணனுக்குச்சொல்லுவாரெ ன்
னையாபல ராமா
குணைநிதியெ துக்களுன் னுறவுக்செல்லாமிந்தவி யா
குலந்தான்வர லாமா

௭. நாட்டிலிந்தஎதுமன் னவனைப்பரிபாலிக்கு ம்
நாதனைநேவ நீரோ
வாட்டமென்னவினிமே லிதோசேரும்படைகளு ம்
வழிக்குவழியாய் நேரோ

௮. வந்திருக்குதேதேர்மே லேறுங்கைமேலாயுத ம்
வாங்குமருள் கூடும்
பந்துக்களெல்லாந்தவிப் பதைப்பாரும்பாருமிவ ர்
பயத்தைத்தீருந் தீரும்

௯. ஸகலநல்லோர்களுக்கும் நன்மைசெய்யநீர வ
தரித்திரதை நோக்கும்
புகலிருபத்துமூன்றுமக்குரோணியாமிந்த ப்
பூமிபாரம் நீக்கும்.

ஜராஸந்தன் கண்ணனை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

இரண்டுதா சாருகருஞ் சிந்தித்திவ்வா
றிருபேரு மிருதேரி லேறியங்கே
திரண்டபடை யுங்கொண்டு கவசந்தொட்டுச்
சிலசேனை சூழ்ந்துவர முன்னடந்து
முரண்டிகழுந் தாருகனுந் தேர்செலுத்த
முழக்கிவரு முகுந்தர்சங்க நாதங்கேட்டு

வெருண்டுநெடுங் கியபடையன் ஜராஸந்தன்றான்
வீறுவான் கண்ணனிடங் கூறுவானே.

தரு, இராகம்-அடாணு, சாபுதாளம்.
பல்லவி.

உன்னைக்கிருஷ்ணுவிங்கே ஒருபொருட்டாய்ப் பேசல்
உன்னோடென்னதான் பூசல்.

அநுபல்லவி.

கன்னங்கறுத்தமெய்யா ஓடிப்போநீ பையா
காணுமல்மறையும்நீ யிங்கேவநதென்ன செய்ய (உன்னை)

சரணங்கள்.

௧. புருஷோத்தமனே பொருவந்து மூளைத்தையே
பொல்லாஅடிகொணாநதுநீ வைத்தையே
கட்டிகொண்டாய கச்சையே
பாலருக்கும் நீ கொச்சையே
லெச்சையை யென்னசொல்வேன் (உன்னை)

௨. அட்டாமந்தாஅநு பந்தத்தை யடித்தாயே
அபகீர்த்தியெங்கும் வைத்தாயே
என்னைக்கோநீ பத்தாயே
இளமைதானின்ன மூததாயே
எத்தாயே நிற்கிருய்போ (உன்னை)

௩. இராமனுபுத்தஞ்செய்யத் தயிரியம்பண்ணிக்கலாம்
எனசரங்கொண்டு பிளக்கலாஞ்
சுவாககஞ்சென் றிருக்கலாம்
அன்றியென்னை யடிககலாம
மெய்க்கலாமே யெங்கும் (உன்னை)

ஜராஸந்தன் நிந்தனை கண்ணனுக்குத்துதியாதல்.

விருததம்.

புத்தியில்லாச் சராஸந்த னிவ்வாருகப்
புகனறதெல்லாங் கண்ணனுக்குந் துதியதாச்ச
சத்தியமாயப புருஷர்களை யதமராகநித்
தான்புருஷோத் தமனுக விருப்பதென்றும்
எத்திசையும நிறைந்துமறை வாகிநின்ருர்
இவாமனித ரலவென்று மாயாஸம்பந்
தத்தையடித் தவொன்றும் பொருளகொடுத்தார்
சாரதாம் பிகையிதுவே நேரதாமே.

இராமகிருஷ்ணருடன் ஜராஸந்தன் யுத்தஞ்செயல்.

விருத்தம்.

சேதிக்க வொண்ணுத தேகந்தானுய்ச்
சிந்தித்துஞ சராஸநதன் சொல்லும்வாக்கின்

ஆதிக்கங் கண்டுகெண்ணன் சொல்வார்சூரர்
ஆண்மைசொல்லித் தங்களைத்தாந் துதிசெய்யார்கள்
சாதிக்கு மவர்வீரத் தன்மைகாட்டுந்
தகைமையின்றிப் பிதற்றுவதை யேற்றுக்கொள்ளோம்
நீதிக்குப் புறம்பாவா யென்பார்முன்னே
நேரிட்டான் ஜராஸந்தன் போரிட்டானே.

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இராமகிருஷ்ணர்மேல் ஜராஸந்தன்றள ம்
எடுத்தானே யுத்தந் தொடுத்தா னே.

அநுபல்லவி.

முராரியைச்செயிக்கலா மெனவேதுவஜங் கட்டி
வராகின்றபடைகளுந் தானுங்கெக்கலிக் கொட்டித்
தராதலத்தருமையாம் பரிபாகனையு மொட்டிச்
சுராசுரர்நடுங்கவே ரதமேறித்துடை தட்டி
தோரணிசெய்யும்படைத்தானை கடற்போலே நெருக்கவுஞ்
சூரியன்முன்னெவளைத்தகார் களைப்போலே யிருக்கவும
பாரினிலங்கிதனைதூளி களாற்சுற்றி வளைத்திட்ட
மாருதமென்றுவமிக்கவுங் கனத்திபபோர் விளைத்திட்ட
மகதபதியொடு மகதபதி மனம்
மருவுகணைஞெடு வருமணனு மினஞ்
செகதபதிசெயும் அமரை யறிவிரி
திரிவிதவுலகமு மருளும் ஹரிஹரி (இராம)

சரணங்கள்.

௧. கருடக்கொடியுடன் பனங்கொடிதிருச்சின்னம்
புருடோத்தமரிரு வரின்தேரின்பிர சன்னங்
கதிரொளிமணடுங் களத்தைவிழி காண
மதுராபுரிபபெண்டு களுக்குமனந் தோண
கனத்தவுப்பரிகைமாடி மேல்மாடியின் மேலுஞ்
சொனத்தாலிழைத்திட்டமா மதிட்சோபுரம் மேலுங்
கன்னல்மொழிமாதர்சாரி சாரியதாக வேறி
மின்னற்கொடிமாலைநேர தாகவேஜோதி மீறி
காதல்மிகுந்தச்சுதாநந்தர் ரதங்கண்டனர் மதங்கொண்டனர்
மாதவனங்குஜராஸந்தனை யெதிர்ந்தொன்றுமுன் னதங்கண்டனர்
கார்மிளைமணடிக்கொடேகுண்டல மிருந்துஞ்சொரிதருந் தன்மைய
வர்வைபொருந்தப்பாராளவெம்படை யெழுந்துந்திமிரொடுங் கன்மய
கைக்கணையெனுமாரி வலிமுசஞ்சிலிமுக ம்
மிக்கவும்பொழியவே குறிசெட்டுந்தெறிகெட்டு ம்
கந்திகளபடுகிற பரியானையரிசே னை
முதகிலுமுறவுறு மதுநாதரொதுநாத ர்
காணசஅமரர் தயித்தியர் பணிவது
சார்ங்கதனுவை யெடுத்த துணிவது

காந்திமிறைவ துயர்த்த கையிலது
சார்ந்தபொழுது மிகுத்தபிர பையது
கனமகிமையுள சனதமெனா சொல
கமலநயனனை யறியளவர் வல
கருணையுததிர மணியகிரு மல
அருணபதயுக அனகஜய பல (இராம)

௨. அரிசக்கரபாணி தனதம்பருத் தூணி
பரவுங்கணைகளை யெடுத்துமுனந் தோணி
அச்சார்ங்கவில்லுக்கு நாண்பூட்டிக்கணைநீட்டி
இச்சராஸந்தன் படைகளைமிக மாட்டி
அழற்காட்டமெடுத்துச் சுழற்றிடுஞ்சக்கரம் போலே
மழைக்கார்நிறத்தவர் அகனிக்கணைக ளாலே
அடித்தாரிரததந்தைக் குஞ்சரத்தைச் செஞ்சரத்தால்
மடித்தார்ரணசள மீதுசர பஞ்சரத்தால்
ஆடல்புரிந்திட்டிடும்வெம்பரி விழுந்துந்தனாய முந்தும்பல்
கோடிபிணங்கட்கிடங்கொண்டன பிளந்துமிரணக ளந்தனில்
ஆரமர்மண்டிக்கொளுங்காலாள களுங்கணடத்துடன் மண்டைகள்
பாரில்நிறைந்திட்டுநின்றுடுங் கவந்தங்களுமிடுஞ் சண்டைகள்
அத்திமத்தகம்பிளந் தழியவுமொழியவு ஞ்
சுத்தம்புரவியெல்லாம் முழுத்திறங்கழுத்த ற
அச்சுவேறுணிவேறு அடிவேறுகொடிவே று
அச்சுவம்வேறுடன்சா ரதிவேறுபதிவே று
ஆங்குமிரத மிகத்த திறுபட
சாய்ந்துதுடைதோள் கழுத்து மறுபட
ஆர்ந்தபதாதிய ரிககிடைய தாக
வீழ்ந்தவகைக ளுனாப்பதும னேக
அமர்புரவி பெருகியகுருதி யாறு
அமரரறிவரா நதியோநூறு நூறு
அமிதவருணனை சொலுதுவேறு வேறு
அதனையறிகுரு குலமன்னவ ரேறு (இராம)

௩. மாலானவர்கைவா ளிகளா லறுபட்ட
காலாளிபவாசி யுடல்மேற் புறப்பட்ட
மகத்தானஇரத்த நதியோவெகு நூறு
மிகுத்ததளசர்த்த ருடதோள்பணிக் கூறு
வருமண்டைகளங்கேமி தப்பதுமாமையைப் போலே
பெருத்ததுடைகள்வரத் துமீனுமொருக் காலே
மயிர்க்கற்றைகளங்கே பாசிக்கொத்தா யிருக்கவே
செயற்கைத்தனுசெல்லாம் மலைகளென்றும் பெருக்கவே
வாசிகள்தும்பிப்பிேரதங்களும் வராகின்றனகரா வென்பன
முசலிடுகத்திையுந்துசு முதாடும்படையதா டுங்கன
வாடையெழும்பிப்புலாலென்கவும் வரத்தந்ததுசலச் சந்துகள்
கேடகமென்றுஞ்சுழற்கொண்டது விளக்கின்றதுவளர்க் கினறது

மணற்கல்லுமபெருஙகல லுட வாசதாகுநதரததாகு ந்
கணிகொணணுடரணஙக ளதிரததினஞசொலவெததினம
மதிககினறசளததினி லிரததவெளளமமெயததவெளள ங
கதிககினறதனைககணடெக களிபபாததளிபடாக ள

வாயநதஅமரில விருமபு நடையரும
ஓயநதுமனது பயஙக ஞடையரும
மாநதாருதர மநதவகை யொடு
நோநதபடையின மிகுநதவொளி கொடு

மதுணாவெளியினி லெதுபதிகள சய
வலுஙமகொடுசிறு மதலையென வய
மகதபதியுட னமாபொருது செய
வகைகூயயினமுனை யிடுவதறி துய (இராம)

௪. இநதவகையாயக களநதனனிலே ஜரா
ஸநதனபடைகள திரணடுமமா பேரா
சோததாரொருபுறம ஆாததாாபல ராமனை
எடுததாாமுசலததா லடிததாரனந தாமனை

எதுநாயகரான அண ணனதமபிகளுந தோணிப
பொதுமேலடிததாரி ருபததுமூனறககு ரோணி
எதிராயவருஜராஸந தனபடையதங கேணி
யிதுவோவிளையாடடி ராமகிருஷணருககுக காணி

ஏழகடலபொஙகொததாமவெமபடட படாபஞசனமிடா நினறனா
சூழுமிதஙகறபுதமெனபது மொணுதணடாகவொணு னினறனா
ஏனெனிலிநததிரிலோகததினை யனேகநதரமுனே தநதவா
தானதையஙகபபடிரக்ஷணை செயாநினறுமழியா நினறவா

இவாககிநதசசராஸநதன சேனையெனனபூனையென ண
துவககஙகொணடதுமபிளளை விளையாடடுக்குளேகூட டு
இதறகுளமாகதனசேனைட போரழிநதுநேரழிநது ம
மதககமபோயநிலததினமே லொராளாகிவெருளா கி

ஏணிமரமென நினறு மஞசவே
பிராணசளையது வொனறு மிஞசவே
எதாததோாசிஙகததைச சிஙகமபிடிததாற போற்
குதிததுராமனும பிடிததுமததறசப பால

இருளமகதனை வெருளுக யிறுகள
வருணபாசமதை நிகரும திறுக
ஹரிபிணையலசெய தலைகுனிவி னெடும
வெருளவெருளுறு கணனுயிட விடும (இராம)

அபஜயமுறற ஜராஸநதனை மன்னாகள் தேறறல்.

விருததம

கைககுளளா யகபபடடுங கடடுபபட்டான
காணவனை வதைககாது நீககிவிட்டாா

பொயக்குளளாயச சராஸநதன றவகசெய்யப
போகினறே னெனபதிரு லரிகருமயகே
இககிருபை யேதெனனி லவதரிததும
இஙகுவநத காரியமு முறறவேணடி
ஙவககவயகே செலகினறுன வழிகருறுககு
மறிககினறா மனனருனா குறிககினறுரோ.

தரு இராகம்-கலயாணி, ஏகதாளம.

பலலவி.

இநதநேரமிபபடியிருநதது லசஙகை
யெனனஜராஸநத னே *

அநுபலலவி.

சநதேகமென றலேயிலெழுதது ச
சனைததாறபோருமோ ஏனிநதசிநத னே (இநத)

சரணஙகள

க. தருமநீதியுலக வழககஙக ள
தானிதெலலாமநீ ரறிநதது
கருமபநததநி ருலேயுமககிநத க
கனததஅவமானம வநதது (இநத)

உ. ஊரொஙகுஞசொல விருபததுமூனறக கு
ரோணிசேனை புருளவது மாசசுதே
பாரிலுனறலேக கேவநததுதலே ப
பாகைதனனுடனுகிலும போசசுதே (இநத)

ந. சேனைததலேவ ருகவிருநதென ன
செயவதையாசுகமெலலாநதான துககமே
யானைகருமவ கேடுவருமெ ன
றெவருஞசொலவாருலக வழககமே (இநத)

இராமகிருஷ்ணாகள மதுரைநகா புகுதல.

விருததம.

எதிரசருமனன ரிவைசொலல மாகதனவா
யிழநதுசே னையுமழிநது மொணடியாகி
மதககமினறித தவஞசெயவே னெனறபோது
மாதவனும போவெனததுண மனனுஞசெனறுன
முதறகொணாநத அரிசேனை யாழிதாணடி
முகுநதனுமுன னவனுடனே மதுரைககோடடை
மதிடகுளளா மெதுபுரியி ராஜவீதி
மாாககநதான செனறதுவுந தீாககநதானே.

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம.

பலலவி

மதுரைககோட்டை புகுநதாரோ ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா
மதுரைககோட்டை புகுநதாரோ *

அநுபல்லவி.

எதிர்ஜராஸந்தன்ஷேணி யிருபத்துமூன்றக்குரோணி
வதைதமேலவனேககட்டி வணங்கவிட்டுவெருட்டி (மது)

சரணங்கள்.

௧. மொழியுமெள்ளுககாய் முளரு முனைமுறியாம லுளரும்
வழிதனபடைகட குளருமவனமாலிபூமேற் றெள்ளும் (மது)

௨. அமுதபபாரவையைச சாதகி யரிடடைக்காய் மாதகி
குமுதவாயபபர மாரதகி கோபாலகிருஷ்ண மூாதகி (மது)

௩. இமையோர்பூமழை சிநத எதுபுரியுளளோர் புநத
சமுகசநதோஷ பந்தச் சயஜனருகுழச் சொநத (மது)

௪. ஜயசத்தங்களு மீறச் சிறந்தகட்டியா கூற
நயசஙகீதத்தே னூற நல்லபாடகா மீற (மது)

௫. துந்துபிசங்க பேரி தூரியங்களமல் லாரி
விநதைவீணையோர் சாரி மிருதஙகநதொனிக்கப் பாரி (மது)

௬. முரலிநாதங்கள கொணடு முழககமிருநது மணடு
நரலீலைகாட்டி விணடு நாதபபிரமமமாய்க கொணடு (மது)

௭. நல்லபன்னீரைச் கொட்டி நனைத்துமெழுகும வெட்டி
சொலலுமபதாகை கட்டித துலஙகுஞசனஸங் தட்டி (மது)

௮. அந்தணாசொல லாரணம அஷ்டதிககும பூரணரு
சுநதரமாங் தோரணஞ் சூழமத வாரணம (மது)

௯. ததியக்ஷதை மாலிகை சார்நதமுளைப் பாலிகை
பதிவாயபபெண்கள் மூலிகை பரபபுமபாககிய சாலிகை (மது)

௧௦. சிங்காரங்களைச சோத்துத் திவயசுந்தர மாாத்து
நஙகைமாரனைபை யோதது நாலுபககமும் பாாதது (மது)

௧௧. அஙகநதரண பூமி அயிசுவரியஙகொணாந தோமி
துஙகபாதெனறே ஸாமி யுககிரஸேனனபால கேமி (மது)

கண்ணன் காலயவனனும ஜராஸந்தனும வருவதையறிந்து
பலராமனுடன் யோசிததல்.

விருததம்.

பாரமொனறுக கிருபதது மூன்றககுரோணி
படையெனனுஞ சரககுகளைக கொணடுவநது
வீரமுளள கனைமணணணை ளிருவாமுனைபாய்
விறறுமுதற ரெறககுத்தி யானிடததில
வாரமது பதினேழு மிபபடிககே
மாகதனும பதினேழு பாரம்விற்றும
பரொனபான வாரதகும வருவதாக
இருககினறன வியாபாரம பெருககின்றனே.

திபதை, இராகம்-புன்னுகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. பாரதமன்னவனே பரிக்ஷித்தேகேளுமை யா
பரமபக்தராம்வீணைக காரனே
நாரதரோவலிஞல் யவனனென்ருெருபொல் லா
நடத்தைக்காரமிலேச்ச வீரனே

உ. மனிதருலகிலாரு மவனைவெல்லுதற்கில் லா
வலிமையுள்ளவன்மெத்தப் பாதகன்
தினவுதின்கிறதையா லாரையடிபபோமென் று
தேடிக்கொண்டிருந்தானே காதகன்

ங. மதுரைவிட்டிளிக்கூட்ட மெதுக்கூட்டந்தன்னச்ச ம்
மதமாய்வலியன்சண்டைக் காரனே
அதிகுரராமிலேச்சர் படைமுக்கோடியுங்கொ ண்
டக்காலயவனனென்னும வீரனே

ச. முழுதுங்கடற்புரண்டாற் போலேமதுரைக்கோட் டை
முனையாய்வளையக்கண்டார கண்ணனே
பொழுதுவிடிந்தாற்சண்டைட் சண்டையென்றிப்படிக்குப்
புறப்படுதென்னவையா வண்ணனே

ரு. யவனனேஒருபக்கஞ் சராஜந்தனொருபக்க ம்
இருபுறத்துப்படையும் நெருக்குதே
கவனமிதுவேயாகி யெதுக்கள்பயங்கொண்டவ ர்
கனத்ததுக்கமேநாளும் பெருக்குதே

சா. நம்மையெல்லாமிங்கனே யிந்தயவனன்வந் து
நாலுதிக்கும்வளைந்தான் பாருமே
செம்மையாய்கேளீபபோதோ நாளேயோநாளேயினன்ருே
தீயஜராஸந்தனுஞ் சேருமே

எ. இந்தயவனனுடன் நாம்போராடயில்வந்து ம்
எதுக்களேவதைப்பானே ஜராஸந்தன்
சந்துபார்த்திதுநல்ல சமயமென்றெதுக்களை த்
தன்பட்டணஞ்சேர்ப்பானே மகாமந்தன்

அ. இருபுறமும்மத்தள மடிபடுவதுபோ லே
யிருக்குதென்னசெய்வோம்ஸங் கருடனே
வருவதெல்லாம்வரட்டும் மனிதரண்டக்கூடா த
வலுதுருக்கஞ்செய்குவோம் பொருடனே

கூ. அந்தத்துருக்கத்திலே நமதுஞாதிசளா னை
அனைவரையும்வைத்துப்போட் டதின்மேலே
இந்தயவனனைநா மடிப்போமென்றுசொன்னு ரோ
யெழில்முகுந்தராகிய நெடுமாலே.

கண்ணன் மனதின்படி விசுவகருமன் துவாரகையைப்படைத்தல்.

விருத்தம்.

முன்னவனோர்முன்னிலையா யிவ்வாறுயோசனைதான் முகுந்தன்செய்யப்
பன்னிரண்டுயோசனையா யுண்டாச்சுக்கடல்மத்தி பட்டணந்தான்
அன்னதுவு ஈதுருக்கமத்தி யாச்சரியகரமாக விசுவகாமா
நிர்ணயஞ்செய்வானைனை நீகேளாய்பரிக்ஷித்த னேகேளாயே.

தரு, இர்ாகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டணந்துவட்டன் சிட்டித்தானேகிரு பை
பாத்தஹரியின்மன தேர்கசுஅணைநொடியில்.

அநுபல்லவி.

சட்டமதாய்த்திசை யெட்டுஞ்சொல்லவேசிற்ப
சாஸ்திரமுறைகண்டு வாஸ்துநிர்மிதங்கொண்டு (பட்டண)

சரணங்கள்.

க. ஆழியினடுவிலே பனிரண்டுயோச னை
யளவாகியதொருமலைக் கோட்டை
சூழுதினடுவிலே பட்டணமொன்றங் கே
தோன்றியதனைடர்சுமியன் சேட்டை
வாழியதாகவே சச்சவுக்கங்கொண் டு
வாஸ்துநிர்மிதஞ்சொன்னேன்முன் கேட்டை
நாழிகையொன்றிலோ கணத்திலோவுண்டா ன
நகரம்வேணுகோபர்விளை யாட்டை

வேழமன்னவர்கள் வீதியி னிட்டமும்
மேவுமற்றுமுள்ளோர் வீதியி னுட்டமுங்
காழில்லாதகற்ப தாருவின் றேட்டமுங்
கலந்தபாரிஜாத மலர்க்கொடிக் கூட்டமுங்
கந்தவனம் வெகு
நந்தவனம் இசைந்
தந்தவனந் தழ்கி
சைந்தவனன் பாகப் (பட்டண)

உ. மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்க ள்
வரிசைப்படிகக்கல்லின் வேலையே
ஒடவைத்ததங்கத்தாற் கொடுமுடிகளுமி க
வுயர்ந்துவாணகத்தின் மேலையே
நாடுமுப்பரிகையட் டாளங்களெங்குந வ
ரததினமிழைக்குஞ்சோதி மாலையே
வீடுகளரண்மனை குதிரைச்சாலைகளி ன்
மேற்றங்கக்குடமொருக் காலையே

ஆடகமுமிரும்புஞ் சேர்ந்தசுவ றொடுத்து
அணியணியாய்வெள்ளிச் சுவரங்கங்கேதொடுத்து
நாடுமாமரகதப் பச்சைசகத படுத்து
நல்லபத்மராகாதி சிகரமடுத் தடுத்து
நன்மைகளுங் கோட்டைக்
கொமமைகளுஞ் சித்திரப்
பொம்மைகளும் பல
வணமைகளும் உள்ள (பட்டண)

௩. அந்தகரின்வாசல் அரண்மனைவாசலுட ன்
அந்தந்தவீடுகள்முன் வாயிலுஞ்
சுந்தரமாகியதெய்வ ஆலயமேவிளங்கு ஞ்
சுவர்ணமணியிழைத்த கோயிலுஞ்
சந்திரசாலையென்னுங் கவாக்ஷங்களுநிறைந் த
தகைமைசொல்லுவாரோஆ ராகிலும்
இந்தவகையாய்நாலு வர்ணஜனங்களுக்கு ம்
இடமிருந்துபலவ தாகிலும்
எந்தைமுகுந்தகிருஷ்ணன் சொந்தவுறவின் முறை
எதுமன்னவருகளெல்லா மரணமனைகளு நிறை
வந்தவிசுவகர்மன் சிட்டிப்புக்கென்ன குறை
அளவில்விசேஷஞானி யவனைச்சொல்வது மறை
அமைத்தவனே மிருஞ்
சமத்தவனே யினி
யுமத்தவனே வினை
யுமத்தவனே உயர் (பட்டண)

௪. கண்ணன்றிருவுள்ளத்தை யறிந்திப்படிவிசு வ
காமன்சிருஷ்டிபசைபதிலே நாட்டினனே
விண்ணவாகோன்சுதர்மைச் சபையும்பாரிஜாதமு ம்
விளங்கஅங்கனேவரக் காட்டினனே
நண்ணுமணிதர்களெல்லாம் பசிதாகமுதலாறு ம்
நணுகாவகையவ்விடங் கூட்டினனே
வண்ணம்வெள்ளைகாதொன்று பச்சைமனவேக மா
வருணனுயிரமங்கே யோட்டினனே
எண்ணுமெட்டுநிதிகள் நிறைந்தவைசு வரியம்
இருகருமபொககிஷசாலை யனுபவினைது கம்பீரியம்
புண்ணியநிதிபதி குபேரனுக்கிது காரியம்
புகல்கிறேனந்தஅஷ்ட நிதியின்பேருடன் வீரியம
புரவலனே மிக
உரவலனே சொலிந்
திரைவலனே யந்த
முரவலனே காணப (பட்டண)

௫. பதுமம்மகாபதுமம் மச்சங்கூருமோதக ம்
பாருநீலமுகுந்தஞ் சங்க மெட்டும்

நிதிகுபேரனனுப்ப மற்றவுலகபால ர்
  நிதிகளவரவரு மனுப்பி விட்டும்
இதுவெல்லாமவர்க்குமுன் னெவர்கொடுத்தாரவர் க்
  கிப்போசிலகொடுத்த ததுவெம் மட்டும்
அதினாலவர்கட்கின்ன மாதிக்கஞ்சித்திக்குமெ ன்
  றாசைகொண்டனுப்பின தெல்லாம் வரட்டும்
மதுசூதனனுக்கென்ன விவர்செய்யுமுப காரம்
  மாயையகிமையாலே யெதுக்களையுமந் நேரம்
மதுரைவிட்டிங்கேவரச் செய்திடுமதி காரம்
  வர்ணிப்புக்கடங்குமோ அறிபாகவத ஸாரம்

மன்மனனே தபோ
தன்மனனே அறி
வின்மனனே ஹரி
யின்மனனே உயர் (பட்டண)

கண்ணன் எதுக்கூட்டங்களைத்துவாரகைக்கு அனுப்பல்.

கலித்துறை.

புராணபுருஷ ரிவ்வாறெதுமன்னர் புதுநகரில்
வராநிற்கச்செய்து மதுரைவந்தேயண்ணன் மந்திரத்தால்
கிராயுதராகியுந் தாமரைமாலை யணிந்துமம்ம
துராபுரிக்கோட்டை வெளியில்வந்தார்மது சூதனனே.

ரு0-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ருக-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஹரியவரோ முசுகுந்தன் பார்வையாலே
  யடித்தெவன னைச்சாம்ப ராக்கிப்பின்னும்
விரிவாக முசுகுந்தன் றுதித்துவேண்ட
  மெய்க்கருணை செய்தெவனேந் திரன்சேய்முன்னங்
கரையில்லா எதுக்களுக்குப் பயத்தைச்செய்யுங்
  காலயவ னனிடத்தி னின்றுமங்கே
அரகிரியைப் பாலிக்க யதேச்சையோட்டம்
  அடுக்கின்று ரன்பதொன்றி லெடுக்கின்றுரோ.

காலயவனன் சரித்திரமுரைத்தல்.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

காலயவனன் மர்மங் கேளுமையாபா
கவதங்கேட்பதே தர்மம் *

அ நு ப ல் ல வி.

ஞாலந்தனிலரிநா ராயணனவதா ர
நடத்தைபறியவல்ல திடத்தரெவர்தான்சொல்ல க் (கால)

ச ர ண ங் க ள்.

க. யவனேந்திரனென்பவனே பண்டு சொல்
இசைகர்க்கர்மைத்துனன்சாபங் கொண்டு *
அவனுமலியாகினனதக் கண்டு பரி
யாஸஞ்செய்நகைத்தாரொதுக்களென்பதுமுண்டு *
ஆக்கிரக மீறி யரனைத்துதி கூறி
ஏர்க்கும்வரந் தேறி யெடுத்தவர லாறி (கால)

உ. எதுகுலபயங்கரமதாயொரு பாலனே வேணும்
என அப்படிக்கீந்தார்கால கர்லனே *
முதலுளேஅலியான மூலனே தவ
முனிகர்க்கனாக்கெஞ்சியலங் கோலனே *
அந்தமதிம யங்கி யவன்பெண்டு வழங்கி
அந்தமைந்தனிங்கிவ் வதிகபபிர லங்கி (கால)

ந. அரன்சொல்லைநிறைவேற்ற வன மாலி யெண்ணி
யதல்லாமூலரிக்கென்ன ஒரு சோலி *
பரமபதத்துக்கவர் பேர் மூலி கொண்டு
படியேறுவார்பக்தர்கள் யோக சாலி *
பரிக்ஷத் தையனே பரவு மெய்யனே
கருத்துத்துய்யனே கலிதீர்த் தய்யனே (கால)

கண்ணன் காலயவனன்முன்னோடல்.

வி ரு த் த ம்.

காலயவ னன்கண்கள் முன்னேகாணக்
கண்ணன்வெளி வந்துபயந் தோடுமாப்போல்
மூலமாய்த் திருவைகுந் தத்திருக்கும்
மூர்த்திகரங் கொண்டுபிரா யுதருமாகிக்
காலிரண்டும் பூமிமேல் வைத்துமோட்டங்
காட்டுமவ சரத்தைநனருய்க் காதில்வாங்கு
சீலனே யென்றுசுக முனிவர்சொல்லுஞ்
சேவைதான் பாகவதக் கோவைதானே.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

நரலீல ரோட்டமெடுத்தார் யவனனுக்கும்
முரலிக்கு மோட்டங்கொடுத்தார்

அ நு ப ல் ல வி.

அரனுரைநிறைவேற்ற வேண்டி
அந்தயவனன்படையைத்தாண்டி

தூளவிண்மீனிடை மேலே
சந்திரனுதிவதைப் போலே (நரலீல)

சரணங்கள்.

க. தரிசிப்போர்க்கானந்த மூர்த்தி நீலவண்ணராய்
அனையிம்பீதாம்பரஞ் சாத்தித் *
திருமறுவுள்ள உரஞ்
சோகவுஸ்துபகந் தரம்
பெருத்துநீண்டநாலு கையர்
பிரமனைப்பெற்றவென் னையர் (நரலீல)

உ. நவாரவிந்தாக்ஷ லோலர் நித்தியாநந்
தவைபவர்கண்ணுழைக்க போலர் *
துவரிதழ்மந்த காஸஞ்
சொல்முகத்தாமரையு லாஸஞ்
செவியின்மகர குண்டலத்தர்
சிறந்தசூரிய மண்டலத்தர் (நரலீல)

ங. நாலுதிருக்கையுங் கண்டானே மனக்கண்வன
மாலிகையுங்கண்டு கொண்டானே *
மேலுமதிசுந் தரத்தர்
விளங்குந்திருமறு வுரத்தர்
ஆலும்நாரதர்முன் சொன்ன
அடையாளமொன்றேவன னுன்ன (நரலீல)

ச. நிராயுதன்பாத சாரியாய் ஓடுகிறானென்று
பொராமலெவன ஞெரியாய் *
நிராகரிப்பது நாமே
நிராயுதனுகிப் பூமேல்
துராகிருதஞ்செய்வ டென்னே
துரத்தஅவன்கண் முன்னே (நரலீல)

ரு. சிட்டயோகியர்பிடிக்கொண்ணுமெய்யாங் கிருஷ்ணனையந்தத்
துட்டயவனன்றுரத்தினு னையா *
கிட்டியவன்கைக்குளகப் படு
கிறுப்போலேயடிக்கடி தொடு
மட்டுமிகத்துலையி லோட்டி
வஞ்சனைசெய்துபாச்சுக் காட்டி (நரலீல)

சு. யதுகுலத்திற்பிறந்து மோடுறாய் உசிதமோவிது
எதிரில்லாதபுகழோ தேடுறாய் *
குதிகுதித்துக்குதிரை யோட்டங்
குணடோட்டமோடவோதேட்டம்
உதிரங்குடிபபேனென்று மப்படி
ஓடவோடத்துரத்த விப்படி (நரலீல)

காலயவனன் முசுகுந்தசக்கரவர்த்தியை யுதைத்தல்.

விருத்தம்.

தொலையாத கர்மியந்த யவனன்பின்னே
 தூரத்திவர வோடிவந்து கண்ணனங்கோர்
மலைமுழஞ்சிக் குள்நுழையப் பின்னேயோடி
 வந்தவனும் வேறொருவன் றுயிலக்கண்டு
பலதூரம் நம்மையலைக் கழித்துவந்தும்
 படுத்திருக்கி றானிங்கே நல்லவன்போற்
பலனநுஜ னச்சுதனு மிவனேயென்று
 பதைக்கின்றான் காலையெடுத் துதைக்கின்றானே.

முசுகுந்தன் பார்வையாற் காலயவன னிறந்தானென்ற
சுகஸ்வாமியைப்பரிக்ஷித்தரசன் வினவல்.

விருத்தம்.

உதைபட்டான் வெகுகாலத் தூக்கனங்கே
 உடனேவா ரிசசுருட்டி யெழுந்தழுந்தப்
புதைபட்ட கண்களைமெள் ளவுமவிழ்த்துப்
 புறம்பெல்லாம் பார்க்கும்போ தங்கேதான்ம
மதைபட்ட யவனன்மேற் பார்வைசெல்ல
 வருசோப திருஷ்டியவ னுடல்நெருப்பால்
வதைபட்டு மெவனனங்கே சாம்பரானா
 மனவென்றார் பரிக்ஷித்தும் வினவின்றாரே.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.
கண்ணிகள்.

க. அய்யனேசுகப்பிர்மமே யாச் சரியமே இந்த
 அற்புதத்தையென்ன சொல்வேனெனது பிரியமே *
மெய்யதாகயவன பற்பவிதி படித்தாரோ கண்ணன்
 வீரியமாயிதுக்கு மொருகுரு முடித்தாரோ *

உ. கடலிற்றூங்குமரிக் கிசைந்தேமலையிற் றூங்கினான் அவன்
 கருதுநாமமென்ன யவனன்ஜீவன் வாங்கினான் *
திடமதாகவவர் குலத்திலே பிறந்தவன் மிகுந்
 தீரவீரமென்ன வையாதனை மறந்தவன் *

ங. ஆணிக்கையாய்க்குகையி லவனேன் படுத்தனன் அவற்
 கதிககாந்திமகிமை யெல்லாமார் கொடுத்தனன *
வீணுக்குத்தூங்கியென்ப தாய்ச்சொல்லப் படாதே இந்த
 விதங்களசேட்கும்வனாயிற் சந்தேகங்கள்விடாதே *

சுகஸ்வாமி பரிக்ஷித்தரசனுக்கு முசுகுந்தன்வரலாறுரைத்தல்.

வெண்பா.

காவலனிப் படிவினவக் கண்டேசுகமுனியாந்
தேவரா தன்மகிழ்ந்து தெளிவிக்கும்—கோவலவன்

சாதையிதே பாகவத காதைபக்தி யோகத்தின்
காதையிது வேபுலவீர காண்.

திபதை, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அந்தயவனபற்ப மெந்தவிதமரா க
ஆச்சென்றும் சவுரவனே
இந்தவுலகில்மன்னன் இக்ஷுவாகுகுலத் தா
னென்றறி கவுரவனே

௨. மாந்தாதாசுதனையா முசுகுந்தனெனுஞ்சக்க ர
வர்த்திதான் கவுரவனே
வாய்ந்தபிரயஷ்ட னெங்குஞ்சயிக்கவல் ல
வனும்யான் கவுரவனே

௩. விருதுகட்டிக்கொண்டுசத் துருக்களைச்சயிக்கின்ற
வீரவான் கவுரவனே
இருநிலத்திலவனைத தேவர்களெல்லாம்வந் து
யாசித்தார் கவுரவனே

௪. இந்திராதிகளான தேவசோடிகட்கெல்லா ம்
இடுக்கமாயக் கவுரவனே
முந்தியஸுராசெய்யு முபாதிசகிக்காம லே
முறையிட்டார் கவுரவனே

௫. மூவுலகுமஸுர பயங்கரனென்றுசொல் ல
முசுகுந்தன் கவுரவனே
தேவர்களைதற்காத்து மஸுரரைநெடுங்கால ஞ்
சயித்தானே கவுரவனே.

முசுகுந்தனுக்குத்தேவர்கள் வரமளித்தல்.

கலித்துறை.

ரையிற்பரவுப காரிமுசுகுந்த சக்கரவர்த்தி
உரையிலடங்க விலாபபுகழானிட முப்பரெல்லாம்
வரையிலுநதங்களின் சேனுபதிக்குகன் வந்திடவுங்
கரையிலதானந்த மாய்க்கொண்டுகாசெய்வர் காவலனே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

என்னவரம் வேணும் மன்னனேயுமக்
சென்னவரம் வேணும் *

அநுபல்லவி.

[எங்கள] முன்னமே சொல்லுமையா
முசுகுந்தசக்கரவர்த் தி (என்)

சரணங்கள்.

௧. நரவுலகத்தாஸசகளை நீக்கி உனது
ராச்சியந்தெதிரில்லாமல் நல்லவாழ்வுண் டாக்கிப் *

பெரிதானசமபத்தையங்கே தேசகி இஙகே
பிரயாசைபபடடெஙகளையும பிரிதியாயககாததசெலவாககி * (என்

உ. புததிராமனைவிடாதா யாதி அமைசசா
புரஜனஙகளுமமோடொததபுணணியாக ளாதி *
எததனைகாலமோதசசு மீதி ஆாத
எவாகளுமபபூவுலகி லிலலையெனறறியுஞ சேதி * (என)

௩. அருமையெனனஉயிாகளைககொண டாடும அநத
ஹரிபகவனஎசுரனையழிவிலலாவி ராடடும *
பரிபாலிபபதுமவிளை யாட்டுப பாரிற
பசுககளைபபசுபாலகன பாலிபடதேயெடுததுக் காடடும * (என)

௪. பேசுபலவானகளெனறோா பேசசோ யாாகரும
பலததுகாலமேயலலாற பிராணிகட்கோா வீசசோ *
ராஜனிருககநகரழிய ல சசோ இாத
நாட்டிறபஞசாஙகமபோஙலும நவசகிரகம போசசோ * (என)

ரு. வாசவ நுடனோாமபிர சனன பாகி
வநதிருககிறேறுமகருபஙகளஞசம் டனன *
கேசவனேமோக்ஷாதிகாரி சொனனம இபபோ
கேவலமோக்ஷமாசதிரமஙகோாநதிாயகளபா விணணம * (என)

கணணன் முசநாதனுககுத தரிசனநதால.

விருததம.

மாருத சநதோஷங கொணடேயவ
மராபககம புகுநத மனனனுமிவ
வாருக மெநநகால சிததிராககு
ளம்பெறறுங குகையடநது துயிலாறுனறனை
வீருக வறைததிரு லெழுநது ஙகே
விழிகளாற பாாததிடவும யவனரெவாது
நீருன பினபவனசண சணடநற
ரிசனைதான யோகிபாகள பசனைதானே

தரு, இராகம-முகாரி, சாபதாளம.

பலலவி.

தாதாாசநதா ா தரிசனந
தநதாாஹரிமுகுநத ா *

அநுபலலவி.

முநதிபசுகிருத பரிபாகததாலே த
முசுகுநதனுடபாாவைக கிசையுநதனநு ஸேவை. (தந)

சரணஙகள்.

க. சருமுகிலேபேனியா பீதாம பரததா
கவுஸதுபமாலை மறுதுஙகு முரததா

திருமாலவரா யிலங்குநான்கு கரத்தர்
ஜகச்சோதிச சுந் தரத்தர்
மருவியவைஜயந்தி மாலிகைக்கந் தரத்தர்
வளைவாரா திருச்செவி மகரகுண் டலத்தா
பிரஸன்னமிகுந்த திருமுகமண் டலத்தர்
பின்னையேமாவரவோ திருவைகுந்தத் தலத்தர் (தந்)

௨. மூவுலகருப்பார்க்கப பார்க்கப்பிர காசன்
முடியில்லாவடிவார் ஜோதிவி லாசன்
ஆவலெகொடுக்குங்கடைக் கணபாரவைமந்த காசன்
அடியாரகட்கு நேசன
காவலாகேட்பவர்க்குந் தருகிவிசு வாசன்
கதிக தம்வநின்லோ அதிபெமாவனவல் லாசன்
மேவுங்கம்பீரச்சிங்கபராக்கிரமராயம போசன்
விளங்குந்திருயுகதிபா ரவரோஸ்ரீநி வாசன (தந்)

௩. கோடிசூரியகாந்தி யெவர்கண்களாற் காணக்
கூடுமையாவது நெஞ்சினிற் றேண
நீடியஹரிகிருபை யாற்பாவை பூண
நிறுத்தியெனாளவே பூண
நாடியபூவுலகிலே நாராயணபு ராண
ஞானரூபமூாந்தியான அனந்தகல் யாண
நாடாளணியபடிகக்கே முகுந்தராமுன்வின் ணனைச்
சரணமாய்ச்சேவித்த சமயமவேரப்பிர மாணர் (தந)

முகுந்தன் கண்ணனை நீ யாரென வினவல்.

விருத்தம்.

அயசகிகக்கூடாத காந்திதன்னை
அடியேனால நிருவிக்க லாமோமிகக
சுயஜோதிரூபகிரு முகுந்தனென்றன
சோகுநலமதிமயங்கி யிங்கிதென்ன
வயனமோ தெரியவில்லை யென்றுநல்ல
மதிமானே மவாதானே மெல்லநோக்கி
உயாகாந்தி யானேனீ ரானென்றையம்
ஒபபுவான் முகுந்தன செபபுவானே.

தரு, இராகம-கலயாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனாயானென்னபேனையா அருள்
வீனாயா அறியே னே.

அநுபல்லவி.

நேருந்தானம் பாருங்கா ள
நிலைகதுளளா மலைக்குகையில்வந்நீா (ஆனாயா)

சரணங்கள்.

௧. தாமரைத்தளம்போலுந்திரு வடியோ இங்கே
சஞ்சரிப்பதுக்கிந்தமுள்ளுப் படியோ *
ஸாமியாதிதானே தாமல்லாத சந்திரனோ *
மாயகிமைபசேருமவானுல கிந்திரனோ * (ஆனாயா)

௨. காந்திமான்களுக்குள்ளேயதி தேசம் பெற்றுக்
கதிக்குமக்னிபகவானோ பேசுஞ் *
சார்ந்தும்பார்வைபொருந்தக் கூடவு மில்லையே *
வாய்ந்தென்றனுலு மறிந்ததில்லைவெல்லையே * (ஆனாயா)

௩. உலகபாலரிலின்னமெவர் தானோ மன
துள்ளேநினைப்பதொன்றை மொழி, வேனோ *
சொலுந்தேவதேவா வலிமைமூவருக குள்ளும் *
நிலையாம்புருஷ ரிஷபவிஷ்ணுவோவிள்ளும் * (ஆனாயா)

கண்ணனிடம் முசுகுந்தன் தனது சரிதமுரைத்தல்.

விருத்தம்.

மத்தாப்புச் சோதியது இருளையோட்டும்
வகையிந்தக் குகைக்குள்ளாய்க் குடியிருந்த
வித்தார வந்தகாரத்தைநீக்கி
வெளிசெய்த பேரொளியே யிரக்ஷிக்கின்ற
சர்த்தாநீ ரெங்கள்குல ஜன்மசர்மங்
கண்டுவிண்ணப ஞ்செய்வேன் கடாக்ஷமென்மேல்
வைத்தாதரவுசெய்து தேவரீரும்
வந்தவாறுரையெனுரை தந்தவாறே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஹரிநீர்பரமபுருஷர் காணும் ஸ்வாமி
அடியேன்விண்ணப்பங்கேட்க வேணும் *

அநுபல்லவி.

இருடீகேசனே எழில்மந்த காஸனே
இபந்கைப்பிரகாசனே என ஸ்ரீநிவாஸனே (ஹரி)

சரணங்கள்.

௧. திசையும்க்ஷத்திரியராஞ் சாதியில்நாங்களும் *
க்ஷவாகுகுலத்துக் குகப்பன் இந்தத்
திசைகளிலெங்கெங்கும் புகழுமாந்தாதாவாஞ் *
சயநிலனென்றுடைய தகப்பன் *
முசுகுந்தனென்றெங்குஞ் சொலுவாரெனதுபே ரை *
மூவுலகிலுமார்தான் பகைப்பன் உன்றன்
பசனையைவிட்டுவென்னைப் புகழுமவலக்ஷ ண *
பரம்பரைக்குள்ளாகாமற் பாருங்கிருபை மிகப்பன் * (ஹரி)

உ. இரவும்பகலும்நெடு நாள்நித்திரையில்லாம ல் *
ஏதோமிருந்தபாரந் தாங்கினேன் அதிற் *
சிரமமிருந்துதூக்க மயத்தாற்புலனெல்லா ந் *
திமங்கிக்களைப்பதுவே யோங்கினேன் *
ஒருவருஞ்சஞ்சரிக்கா திந்தவனத்தில்வந்து ம் *
உயர்ந்தமலைக்குகையிற் றேங்கினேன் உள்ளம் *
பரவுமிச்சைப்படிக்கே மூடிமுக்காடிட்டிங் கே *
படுத்துங்கொறட்டைவிட்டுத் தூங்கினேன் * (ஹரி)

ங. இங்ஙனேநெடுங்காலந் தூங்கினஎன்னைவந்து ம் *
எவ்னோஎழுப்பினானிந் நேரம் அவன் *
அங்கனேசாம்பராசப் போனதுநிச்சய மே *
அவனுடபாவமதி கோரம் *
பங்கயதளாக்ஷர்நீ ரடியாரைரக்ஷிக்கின் ற *
பகவன்ஸ்ரீமானும்நீர்கம் பீரம் ஆக *
என்கண்களுக்குநிஜதரிசனந்தராலாச் சே *
என்பாக்கியமெவர்க்குண் டினிமேலில்லைவிசாரம் * (ஹரி)

கண்ணன் முசுகுந்தனிடந் தனது அவதார
மகிமை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

தேசிகளுக் குள்மிகுந்த பலனில்லாத
தீனர்களை மானிக்குந் தேவரீரோ
ஆகியதா லுமதுநிஜ ரூபகாந்தி
யதுலைக்க அடியேற்குஞ் சக்தியில்லை
மாகருணை நிதியேயென் றுரைத்துவேண்ட
மர்தகைக கொடுமேக முழக்கட்போலே
யோசநிதி முசுகுந்த மனனைப்பார்த்தும்
உரைக்கின்றார் அன்பர்மனங் கரைக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-மோகனம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்றன்ஜன்ம கிர்த்தியங்கேள்முசு
குந்தசக்கர வர்த்தி *

அநுபல்லவி.

[உலகில] நந்தரொன்றுசொல்லு வ
தெனையுமாகையி னுலே
அந்தவகைஜநந ம்
ஆயிரத்துக்கு மேலே (என்றன்)

சரணங்கள்.

க. எடுத்த ஜன்மமோ பேரோ
அடுத்த கன்மமோ இன்னந்

கொடுத்துப்பூமியிலுள் ளா
தூளியையெண்ணி னாலும
நடகருமிதுகளெண ண
நடவாதுகாணு மேலும (என்றன)

உ. திரிகால மாயங் களாய்
வருஜனம காமம நாமம்
பரவியென்னைபபினசென று
பாரகுமயோகிகட குளளும
பரமரிஷிகடகக ப
படுமெனபதனைத் தளளும (என்றன்)

௩. பொருநதுமது வெலலாம அஙகே
யிருநதுமொரு சொலலாம இபபோ
வருநதருணமுமவந த
வரலாறுஞசொலவேன நீருந
திருநதககேளுமதற ற
சிநதைமயககந தீரும (என்றன)

௪. அவிரிஞசனும பணடு வேணட
அவதாரமுங கொணடு நலலோா
கவலைதவிாததுநதாம க
ளையைககாககவுஞ சிததம
அவனிககுபபாரமா ன
அஸுராவதை நிமிததம (என்றன)

௫. இசையுமிநதத் தலத்தில மனறு
நிசமாமெது குலததில நலல
சுசிகரராமான க
தூநது யவா பேரோ
வசுதேவாபாலவநதே னை
வாஸுதேவரென பாரோ (என்றன)

௬. காலநேமிக கஞசன மதத
தாலழிநதான கொஞசன ஒருக
கா॥லேபிடமேடா தி
காணுநஞசத துருககரா
போவிநதயவனனு ம
பொடியானபத துருககள் (என்றன)

௭. உன்பாரவைவி யாசம யவ
னபாரினில நாசம பாரும
கனபாரதநநிஜரூப ங
சாட்டியிநதககு கைககுள்
பனபாயவாசுதேவனெனறெண ணு
பாரததிவனைபு விககுமா (என்றன)

௮. நாளைபத்த ராவி நீயுந்
தானன்புப ராவி நம்மை
யேளுளினுந்துதித் து
வேண்டிக்கொண்டிருந்தா யே
யானேயெல்லாவரமு ம்
இதோதந்தேன் வருந்தாயே (என்றன்)

௯. வந்தென்னையே தஞ்சம் புகுந்தார்க்குச்
சொந்தமானவர்நெஞ்சம் அவர்கசெல்லாஞ்
சிந்தையிற்குறையெண்ணி த்
திரும்பவிதன மேது
உந்தனுக்கென்னவேணு ம
லுமாசெய்வாயினி மீது (என்றன்)

முசுகுந்தன் கண்ணனைத் துதிந்து உலகநடையை விரித்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

முன்னவரா முகுந்தர்திருவுள்ளம்பற்ற
முசுகுந்தர் கண்டுமன மகிழ்ச்சிபொங்கி
இன்னமுன்னே விருத்தகர்கள் சொன்னமார்க்கம்
இருபத்தெட்டாமயுகத்தி லவதரித்த
இன்னவரோ யாதிநா ராயணனென்று
எனவெண்ணி வந்தித்து மெனக்குமுன்றன்
பொன்னடிமேற் பக்தியொன்றே வேணுமென்ற
புத்திரானவாசககர வாத்திதானே.

தரு, இராகம்-அஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதவனே உன் மாயையினா லே
மயங்கிறா மனித ர்

அநுபல்லவி.

ஆதிநாராயணா வுமைப்பணிவதை விட்டும்
அனர்த்தத்தைப்பாப்பதை யடியேன்என்னசொல் லட்டும (மாத)

சரணங்கள்.

௧. துக்கபரம்பரைகளான வீடு களைச்
சுகமென்றெண்ணியிரண்டுகால் மாடு *
தக்கபுருஷர்களைப்பெண் ணொடு தான்வஞ்
சனைசெய்வதையெவராற்சொலக் கூடும் *
மைக்கண்ணியரைப்புரு ஷரும்வஞ்சித் தொழுகிறார்
மாயைக்கடலுக்குள்ளே யனுதினம் முழுகிறார்
மிக்கபெண்டுபிள்ளைக ளில்லையென்று யழுகிறார்
மெய்பொருளுன்பாதத்தை யெவர்பற்றித் தொழுகிறார் (மாத)

௨. விடயசுகங்களைப்பற்றிக்கொண்டு கூட நாட்டில
விளையுமென்று துகளைத்தள்ளிப் போட *
வடிவாஜோதியேசிவபஜனம் நாட நல்ல
மனிதப்பிறப்பன்றியெதிலே தேட *
கிடையாமனிதஜனமம் கிடைத்துமவ்வயங்கள்
கெடுதலில்லாதிருந்தும் பகுத்தறிவும்விளங்க
அடையவில்லையேஉன்பாதாரவிந்தத்துவயங்கள்
அதனைச்சொல்லுவதென்ன ஹரிஹரியிவ்விதங்கள் (மாத)

௩. இருட்டுக்கிணற்றுக் கிணைவீடு தானே அதி
லேவிழுமாடு போலேவீழ்கி றேனே *
குருட்டுமனிதனொன்று சொல்கி றேனே என்றன
கூற்றுமவிணைப்பாரு செய்வேனடி யேனே *
புரட்டுருட்டிலேவெகு காலம்போக்கிக் கண்டேன
பெரியபூபதிராசசிப பதியென்றுவண்டேன
தொரட்டானபெண்டுபிள்ளை யென்தென்றெண்ணித்துவண்டேன
சொல்லும்போகக்கிஷ்பண்டாரமென்தென்றெடுத்து முண்டேன (மாத)

இதுவுமது

விருத்தம்

தோணும் இவ்வுடலை நானென்றெண்ணிச்
சுற்றத்தார் சோசாதி ராஜீகம்
வாணுந் நித்தியமென்றே மனதிலெண்ணி
மண்டலத்தி லேயலைந்து காலமெல்லாம்
வீணாக நிஷ்பலயாயப் போகசுவித்து
மெய்யான உன்மத்த ஞானமென்றும்
காணாது கண்டசக்கர வாதத்தசொல்லிக்
காட்டுவான பகத்தில் நாட்டுவானே.

திபதை, இராகம் போகனம், சாபதாளம்

கண்ணிகள்

க. மணகுடத்துடன்குட்டிச சுவருக்குமசிக்கரா க
வருமிகதசசடலத்தை வனமாலி
கணகண்டுமிஞ்தைநானென்று ஙவங்கொண்டுமேச க
கரவாத்தியென்றுமெண்ணி வனமாலி

௨. தேருங்கரிபரியும் பசாதிகளேசமா ரு
சேணுத்தளத்துடனே வனமாலி
பாரெங்குஞ்சுற்றிச்சுற்றி யலைந்தேனு வவங்கொண்டு
பாரத்தவன்நானேயென்றும் வனமாலி

௩. ஜகந்நாதராயிருக்கு முடமையெண்ணுமறபோனே ன
றெளிவில்லாதவனானே வனமாலி
அகமீறிபுரமையெண்ணு தவனைக்காலரூபரா ய
ஆக்கிரமிடபதுசீரோ வனமாலி

ச. அளவில்லாவாசைகொண்டு மென்மேலுயரவென்று ம்
ஆரம்பிப்பன்மனிதன் வனமாலி
உளமதிலெண்ணினது நிறைவேறுமற்போனாலு ம்
உலகில்விஷயசுகம் வனமாலி

ரு. சிற்றின்பத்திலேநல்ல சமத்தனாய்த்திரவிய ந்
தேடிப்புதைப்பனையா வனமாலி
எத்தனைதிரவிய மிருக்குதோவவள வா
யிருக்குமுலோபகுணம் வனமாலி

சு. உன்மத்தங்கொண்டிப்படித் திரியுமனிதனையு ம்
உரைமயக்கமில்லாத வனமாலி
வன்மத்துடனேகால ரூபர்தேவரீர்தா னே
வந்துபிடிக்கிறீரோ வனமாலி

எ. பருத்தபசியால்நாவைத் துலாவிக்கொண்டிரைதேடு ம்
பாம்புவேசமாய்வந்து வனமாலி
பெருச்சாளியதனெஞ்சைப் பிடிக்கும்போல்யமனாக ப்
பிடிப்பீர்பக்தியில்லாரை வனமாலி.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நித்தியமும் விஷயவியா பாரமிஞ்சி
நிலையான வுமதுதிரு வடிகள்மீது
பத்தியின்றி யுலோபகுண மிகுந்திருக்கும்
பாமரஜன் மங்களெங்கே யெங்கேயென்று
சுத்திப்பார்த் துப்பிடிக்குங் காலர்நீரோ
தொடர்ந்துவரி லெவராலே தள்ளக்கூடும்
அத்தகைமை நீர்பிடிக்குந் தேகநீதி
யதுசொல்வே னின்னந்தா னெதுசொல்வேனே.

தரு, இராகம்-நவரோசு, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

மன்னவனென்று பேர்கொண்டிருந்து
வாழ்ந்தகளேபரமது வே.

அ நு ப ல் ல வி.

முன்னுள்ளநாளெல்லா ஞ்
சொர்ணாலங்காரத்தா ல

உன்னதமாகிய தேரி லின்னம் *
இன்னமானைமேலம் பாரி மேற்சவ் வாரி (மன்ன)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஸாமிநீர்தானந் த
ஏமனுருக்கொண் டு

தாமேவரும்போது தள்ள இந்தப் *
பூமிமேலாரொன்றும் வின்ள மேன்மை யுள்ள (மன்ன)

உ. கிட்டிக்காலராம்நீ ர்
தொட்டவுடனந்த க்
கட்டையைநாய்நரி சேருந் தின்று *
விட்டைகளாவது பாரும் அதோர் பேரும் (மன்ன)

ங. காயினரிகளி ன்
வாயினுக்குள்ளந்த க்
காயமகப்படா விட்டாற் கட்டை *
தீயதனற்சுடு பட்டாற் சாம்பல்முட்டாம் (மன்ன)

ச. நரியாதிகளு ம்
எரியுந்தின்னும ற்
கிருமியாவது முண்டு நர *
சரீரமென்னத்தைக் கண்டு தரியே விண்டு (மன்ன)

இதுவுமது.

கலித்துறை.

திக்குகளெங்குஞ் சயித்தேயரசு செலுத்திவருஞ்
சக்கரவர்த்திக்கு மெனனவையாசுகந் தாரணியிற்
பக்குவங்கண்ட படியடியேன்விண்ணப் பஞ்செய்கிறேன்
செகதச்செந்தாமரைக கண்ணெம்பிரான்கொள திருச்செவிக்கே

தரு, இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சக்கரவர்த்திக்கு மெப்போதும்பாரில்
துக்கமல்லாமற் சுகமே து.

அநுபல்லவி.

திக்குத்தேசங்களிலே சிலுகுஞ்சண்டையு மில்லாப்
பக்குவங்கொண்டுபூமி பரிபாலிக்கின்ற வெல்லாச் (சக்கர)

சரணங்கள்.

க. முன்னேதமக்குரிக ரிணங்க வந்த
மன்னரெல்லோரு மிப்போ வணங்க நல்ல
உன்னதவாஸனத்தி லுறுதியுட னிருக்குஞ்
சொன்னமணிமகுடந் துலங்கிமதம் பெருகுஞ் (சக்கர).

உ. இளமைமிகுமழகு மங்கை யரின்
இளநீர்க்கிணைகளான கொங்கை யருட
வளவுகளைத்தேடி மருவிக்கலவி செய்ய
உளவுபார்த்துமிருகம்போ லுழலுகிறோ மைய (சக்கர)

ந. ஆசைக்களவில்லையென் றுரைபபார் அதைப்
பேசிப்பெரியோரெங்கும் விரைபபார் ஸ்ரீநி
வாசப்பெருமானீரோ வனமாலியறி வீரோ
ராசராஜர்க்குமென்ன நலத்தைசசொல்லுவ னோரோ (சக்கர)

இ து வு ம து.
கலித்துறை.

போகத்திலிச்சையில் லாமலெவரொந்தப் பூமியிலே
யோகத்தைச்செய்பவர் பேராசையின்றி யொருவர்நிரு
வாசத்தைக்காட்டித் தவஞ்செய்வதாருந்தன் மாயையெனும்
மோசத்திறசிக்கி யுழல்வதையிங்கு மொழிகுவனே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.
ப ல் ல வி.

ஆசையிலாமல் யோகஞ்செய்வ
தார் ஹரிஹரி யே.

அ நு ப ல் ல வி.

ஆசையெனும்பேயதனைய தட்டி
அறிவுவிளங்கிலதுஞான திட்டி
மோசஞ்செய்து வெருட்டி மூக்கைப்பிடித்துக்கெட்டி
முக்திமார்க்கத்தையொட்டி மூச்சைவிடாமற் கட்டி (ஆசை)

ச ர ண ங் க ள்.

க. தரையிற்படுக்குகின்ற சேதி பிரம
சாரிவிரதங்களை யாதி *
உறுதியாயுலக வாழ்க்கையை யோரார்
ஒருமின்னாளையுங்கண் ணேறிட்டுப் பாரார்
மறுவில்லாத தவரோமயல் தீரார்
மலையைப்பழுக்கவைக்கும் வாதநினைவு பேரார் (ஆசை)

உ. சருகுவாயுக்களைப் பக்ஷித்துக் கொண்டு
தவஞ்செய்வார்களொரு மித்துப் *
பரவுதேவராஜப் பட்டம்வ ராதா
பாரிற்சக்கரவர்த்தி யானாலா காதா
வருஜன்மத்தினிலே தான்கிடை யாதா
வருமென்றெண்ணுவா ளாயாபொன்ச மேதா (ஆசை)

௩. காமாவேசமில்லாம லும்மை நாளுங்
கருத்தில்வைப்பதல்லவோ செம்மை *
பாமரச்செனன மாகுமீ தந்தப்
பரம்பரைபுவன மீதினி லெந்த
நாமரூபமெவர்க் காவது சொந்த
நாட்டிச்சொல்வேனடியேனு முகுந்த (ஆசை)

இ து வு ம து.
விருத்தம்.

மன்னவனென்னு முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி
வகைவகையாய்ப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கைதன்னைத்
தனதுடைய நடத்தையுடன் சொல்லியந்தச்
சாரங்க பாணிமலர்ப் பதம்வணங்கி

எனையிந்தப பவத்திலே சுழலச்செய்யா
தெமபிரான பததியொனறே வேணுமென்று
ஜனனமர ணஙகளிலலா வழியைநாட்டிச
சிநதிபபான றுதிசெயது வநதிபபானே.

தரு, இராகம-கணடா, ஆதிதாளம.

பல்லவி.

அசசுதனேகாயாமபூ வண்ணனே உம
தனுககிரகஞசெயவீரோ கணணனே *

அநுபல்லவி.

அசசுதனேயுலகுக காதி காரணனே யென்னை
ஆளவநதருளிய ஹரியே நாரணனே * (அச)

சரணஙகள்.

க. சமுசாரககடலிலே சுழலவாரோ புவியிற்
றுனிறநதுமபிறந்து முழலவாரோ மனிதற்
குடநதுநலலருளொபபோ சிறககுமோ மைநத
ருடனபெணடீரொழிவெபபோ பிறககுமோ * (அச)

உ. ஒழிவுபிரபபதெபபோ படைககுமே அப்போ
உலகிறசநசகவாஸங் கிடைககுமே அந்த
வழியிலுமமிடமபகதி பெருகுமே ஜனன
மரணநதவிரநதுமுகதி வருகுமே * (அச)

ங. கஎததசகலசஙக நிவாததிககும அதின்
காரியசாரணததிற பிரவாததகசும எலலாம்
நினைககிலுமமைததவிர வேறிலலை யீதே
நிசசயமனறிவேறே பேறிலலை * (அச்)

ச. எனககுமராஜரீகதனையாதி யான இன்னம்
எலலாஆசாபாசமுமவிட்டுப போன தையா
முனனுனேயுனையடானதுனனரு ளாலே ஹரி
முகுநதபரமபுருஷநெடு மாலே * (அச்)

ரு நலலோராகூட்டுறவுகள முதலாக ஹரி
நாராயணுவுனகிருபை யிதயோக இது
எல்லாமுமனருளொன றெணணுகிறேனே வேறொன
றிலலையென்றுசிநதை பணணுகிறேனே * (அச)

சு. அகணடபூமணடலாதிபதி மனனா பூமி
யாணடுமொழிவடைநது ரவா முனனா மன
மகிழநதுமவனததிறசெனறேயொரு மாககஙகொணடு
டனதிலதியானஞசெய்வதுமமையே தீககம * (அச்)

முசுகுந்தன் கண்ணனை வரமவேண்டல்.

விருததம்.

பெண்டுபிளளை முதலவிஷயங களிலேதானே
பேராசை கொணடுனிதா வழியுஞசொனனேன்

கண்டுமும்மைச் சேவைசெய்யு மடியார்கொண்ட
கருத்துகளு நான்சொல்லிக் காட்டினேனே
விண்டுவே யென்னவரம் வேணுமென்று
வியந்தென்னை முன்கேட்ட வகைக்குமும்மை
அண்டினோன் செயும்விண்ணப் பத்தைக்கேட்டும்
அருளுநீ ராரணத்துட் பொருளுநீரே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னியவரங்கள் வேண்டேன் நின்பாதஸேவை
யல்லாதைமனதாற் நீண்டேன் *

அநுபல்லவி.

இன்னிலத்திற் பொல்லாவாழ்க் கை
தன்னிலபிமான மில்லா
உன்னதர் வாயாற் சொல்லா
தென்னவுயர்ச்சிய தல்லால் (அன்னி)

சரணங்கள்.

க. மோக்ஷவதிகாரி நீரோ கண்முன்னேவருங்
காக்ஷிகாணப்பெற்ற பேரோ *
மாக்ஷியாமுக்தியை விட்டுந்
தாக்ஷிபாம்பந்தத்துட் பட்டுந்
தீக்ஷித்துகொண்டுகேட் பாரோ
மீக்ஷியிலும்வரு வாரோ (அன்னி)

உ. ஈசனோராஜஸ தாம ஸஞ்சாத்துவிகம்
பேசுங்குணமூன்று நாம *
ராசிசேர்ந்தமேன்மை யாவும்
மாசறுமனித்திய மேவும்
ஆசையில்லையருள் மாரி
வாசுதேவனேமு ராரி (அன்னி)

ரு. நிரஞ்சனமேநிர்க் குணமே அத்துவயம்வேணும்
பரஞ்சுடரோஞான கனமே *
விரிஞ்சனுதியார்ஸம் பத்துந்
தெரிந்ததுசத்துருச் சுத்தும்
விளைந்தமரணுதி தர்மம்
நிரந்தரமுண்டாமே கர்மம் (அன்னி)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

போகங்களெவளவுண்டோ அவளவெல்லாம்
புசித்திருக்கு தினியென்ன குறைவொன்றில்லை
மோகங்களாம்வரங்க ளடியேன்வேண்டேன்
முகுந்தவுன்பா தம்பிடித்துக் கொண்டேனென்று

யோகங்கள் செயுமவரா லறியவொண்ணு
உத்தமனை முசுகுந்தன் பரவிவேண்டும்
பாகங்க ளென்னசொல்ல பரிக்ஷித்தையா
பாரென்பார் பராசரர்க்குப் பேரன்பாரே.

தரு. இராகம்-அஸாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஆரியனேபர மாத்மனேஹரிநின் பா
தாரவிந்தந்தாமுகுந் தா.

அநுபல்லவி.

வேரியங்கமலையாம் பாரியனேமற்றொன்று ம்
வேண்டுவதில்லைநான்மெய்யா ஆண்டெனைரக்ஷியு மையா (ஆரி)

சரணங்கள்.

க. பாவபுண்ணியகர்ம பலங்களனுபவிக்க ப்
பலகாலம்பிறந்திறந் தலைந்தேனே
ஆவலாம்வாசனைக்குள் ளகப்பட்டுந்தவிக்கின ற
தனைதயென்னசொலமன முலைந்தேனே ஸாமி (ஆரி)

உ. செவிகளுடம்புகண்கள் நாவுநாஸிகைமன ஞ்
சேருஞ்சத்துருக்களென்பது ஆறுங்
குவியாமலாசைமீறி யலைந்ததல்லாதுசாந் த
குணமடைந்ததில்லையென்வர லாறுஞ் சொன்னேன் (ஆரி)

ங. ஏதோதெய்வவசமா யொழிவுபிறந்தாற் போ
லிருக்குதேஅடியேற்குமான்ம ஞானந்
தாதாவேதாருமும்மைச் சரணம்புகுந்தார்க்கிஷ்ட ந்
தருந்தேவரீருக்கார் ஸமானங் கிருஷ்ணை (ஆரி)

ச. அபயமாய்ச்சத்தியமா யசோகமாயடியார்த ன்
ஆபத்தைத்தீர்க்கும்பாதார விந்த
உபயங்களைப்பிடித்த தமியேன்மனதிலின்ன ம்
ஒன்றும்வேண்டுவதில்லையே முகுந்த ஹரி (ஆரி)

கண்ணன் முசுகுந்தனுக்கு வரமளித்தல்.

வெண்பா.

தோத்தரிக்கு மம்மு சுகுந்தன் மொழிசெவியிற்
சாத்தரிக்கு மங்கே தயவுவர—மாத்தரிக்கும்
மார்பினன் றன்னை மனதில் நினைப்பார்தன்
சார்பினன் சொல்வ சனம்,

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்டரம், சாபுதாளம்,

கண்ணிகள்.

க. ஸார்வபூமனே மகராஜமுசுகுந் த
சக்கரவர்த்தியென்னு மதி மானே

நேருமுன்றன்மனது நிர்மலமாகியிங் கே
நிலைத்ததையென்னவென்று சொல் வேனே

உ. இஷ்டங்களாகிய வரங்களைத்தருகிறே ம்
என்றதெல்லாந்தானே வெறுத்தாயே
சட்டமிதுவேயந்த வரங்களறுவருத்து த்
தான்பிரமாதங்களெல்லா மறுத்தாயே

ங. அதுவேயுள்ளபடியென் ஏகாந்தபக்தர்க்செந் த
ஆசைகாட்டியுமனம் பேதி யாது
அதியாசைகொண்டுபலர் பிராணாயாமஞ்செய்கிறா ர்
அவரையென்றெண்டொன்று சொல்லொ ணாது

ச. விடயவாசனைக்குள்ளாய் மனதுபரவயோ க
வீணரென்றிருக்கிறார் வெகு பேர்கள்
படருமாசையற்றவுன் னுறுதியறிந்தேனிந்த ப்
பாரிற்சஞ்சரிப்பினும் நல்ல சீர்கள்

ரு. ஆரியரானநல்லோ ரிடத்திலுன்மனம்வைத்து ம்
அவனிமேலின்னஞ்சில காலந் தள்ளு
சேருமபாயமில்லா வெனதிடம்பக்தியுன்ற ன்
சிந்தையிலெப்பொழுதுங் குடி கொள்ளு

சா. க்ஷத்திரியதர்மத்தி லிருந்துசெங்கோற்செலுத்தி த்
தரணியாண்டதுமுனம் நீசர்தானே
எத்தனையோவுயிரை வதைத்துவேட்டையாடியு ம்
இருக்குமப்பாவமதுன் வசந்தானே

எ. அந்தப்பாவங்கள்தீர நீயென்னைமறவாம ல்
அவனிமேற்றவஞ்செய்வா யதனாலே
இந்தச்சனனம்விட்டு மறுஜன்மத்திலேநீயு ம்
எல்லாவுயிர்க்கிரங்கிப் புவி மேலே

அ. வேதகுலத்தில்மேவி யெனையுபாஸனைசெய் து
மெய்ப்பதவியைச்சேரு வதே மார்க்கம
ஒதினேனிதுவெல்லா மறிந்துதவஞ்செய்திப் போ
உலகிற்சஞ்சரிப்பதே நல்ல தீர்க்கம்

ருக-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம.

ருஉ-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பயந்தோட்ட மெடுப்பவர்போ லரியுமோடிப்
பதியடைந்து முருக்குமணி யனுபபுந்து து

நயந்தசொல்லை வேதியன்பாற் கேட்டுமிந்த
நாட்டிலே சந்தோஷங் கொண்டாரென்று
உயர்ந்தசுக முனிவர்பரி க்ஷித்துக்கேற்க
வுரைத்தவைம்பத் திரண்டாமத் தியாயந்தன்னில்
வியந்துஸ்ரீ தரர்செய்த வியாக்கியான
மேன்மைதான் தமிழிதுவே பான்மைதானே.

முசுகுந்தன் தவஞ்செய்யச்செல்லல்.

விருத்தம்.

என்னங்க பரிக்ஷித்தே கண்ணனாலே
இக்ஷுவாகு குலத்தவனு மிந்தவாறு
நன்னயமாய்ச் சொலக்கேட்டு மருளைபெற்று
நாடிஹரி யையச்சுறறி வந்தித்தங்கே
மன்னுமலைக் குகையினின்றும் வெளிவந்திந்த
மண்டலத்தை நோக்கிப்பின் வடக்கேசென்ற
நன்னிலையெல் லாந்தெரியக் கேளுமென்று
நல்வர்தாஞ் சுகமுனிவர் சொல்வர்தாமே.

தரு, இராகம்-முகாரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முசுகுந்தன் சரிதைகேளும் பரிக்ஷித்தே
முசுகுந்தன் சரிதைகேளும் *

அநுபல்லவி.

வசுதேவபாலகிஷ்ணனை
மனதில்வைத்தநரபால (முசு)

சரணங்கள்.

௧. மலைமுழஞ்சைவிட்டுவெளி
மண்டலத்தைக்கண்ணுற் கண்டான்
கலியுகங்கூத்தாடுவதைக்
காவலனுங்கண்டு கொண்டான் (முசு)

௨. குட்டைகுட்டையாம்நரருங்
காடுகளும் மாடும்
மட்டைமரமிருகங்கள் யா
வையுங்கண்டிட ளோடும் (முசு)

௩. பத்தாபூலோக மா
கைலாஸமாவென் பாரோ
அத்தைப்போலல்லவெய் யே
யானதிது நேரோ (முசு)

௪. காவலனெண்ணினனெங்குங்
கலிவந்து மூடி
மாவல்லமைசெய்யுதென் று
மதித்தானா டாடி (முசு)

ரு. சங்கைதீர்ந்ததீரனவ ன்
றுனேயே காங்கி
இங்குவிட்டுவடதிசை க்
கேகினுன்றவ மோங்கி (முசு)

சு. சிந்தையிற்கண்ணனைத்தா ளை
ஸ்திரமாக நாட்டிக்
கந்தமாதனமலையை க்
கடுகினுனின்னமூங் கேட்டி (முசு)

எ. நரநாராயணுலயமா ம்
நற்பதரிகாச் சிரமம்
பரவித்தவஞ்செய்தானே யா
பாரிலதூ. பரமம் (முசு)

அ. தொந்தங்களைச்சகித்துக்கொண்டு ந்
துய்யசாந்தகுண பத்தி
சந்ததமுமரியையெண்ணி த்
தவஞ்செய்தான்சக்கர வர்த்தி (முசு)

கண்ணன் துவாரகைக்கு எழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

உலகெல்லாம் பாவத்துக் கஞ்சவென்றும்
உயர்தவத்தைச் சிறப்பித்து முசுகுந்தற்கே
நிலைசெய்தும் விடைகொடுக்க அவருமந்த
நிலைநின்றுர் பகவனுமக் குகையைநீங்கி
நலமதுரா சேர்ந்தெவண சோடிமூன்றை
நறுக்கியபின் னவ்வழியின் றனங்களெல்லாம்
பலகாலே மீதுநரர் மீதுமேற்றிப்
பார்க்கின்றுர் துவாரகையிற் சேர்க்கின்றுரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் ஜராஸந்தனுக்குப்பயந்ததாக ஓடல்.

விருத்தம்.

பொதிகளிலுந் தலைச்சுமைகள் மீதுமிங்கே
புகல்கின்ற மிலேச்சர்திர வியத்தையெல்லாம்
மதுருதர் துவாரகைக்கு அனுப்புகின்ற
வழியிலிரு பத்துமூன் றக்குரோணி
பதினெட்டா வதுசண்டைப் படைகொணர்ந்தான்
படுபாவி ஜராசந்த னென்றுகண்டும்
அதிகபயங் கொண்டவர்போ லோட்டங்காட்டி
ஞாயா சண்ணனென்ற பேராயவே.

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இராமகிருஷ்ணரு மோட்டம்
எடுத்தாரா தா மே.

அநுபல்லவி.

ஜராஸந்தன் படைகொண் டு
வராநின்ற தனைக்கண் டு (இரா)

சரணங்கள்.

௧. போட்டதுபோட்டபடி யோடினர் இந்தப்
பூமனிதர்நடத்தை நாடினர் *
ஒட்டங்காட்டியுங்காரியங் கூடினர் துஷ்ட
ருடையகண்ணுக்குமுன்னுமுறுதிகொண்டேயாடினர் * (இரா)

௨. சுமையிழப்பார்க்குச்சுங்க மில்லையே யெனத்
தொடுக்குமந்தவழக்கச் சொல்லையே *
அமைத்தந்தத்தனங்களோர் தொல்லையே யென்றும்
அங்கங்கேபோட்டுவிட்டு மவனைக்கண்ட, எல்லையே * (இரா)

௩. அதிகபயங்கொண்டவர் போலையே தங்கள்
அரவிந்தப்பூவடிக ளாலையே *
எதிரிமுன்னோட்டமொருக் காலையே காட்டி
யேவெகுதேசமோடு மவர்க்குவன மாலையே * (இரா)

௪. கனபலசாலியாம் மாகதனே ராமன்
கண்ணனிருவரோடு மதனே *
முனேகண்டுநகைத்தான் தூர் மதனே பின்னே
முடுக்கித்துரத்திஞனே படைகொண்டதி ரதனே * (இரா)

௫. இவளவுமகிமையுள் ளவரோ யென்றும்
எணவில்லைச்சராஸந்தச் சுவரோ *
அவளவுதூரமோடி னவரோ யினைப்
படையவில்லையேயிதை யறிவோர்மகா தவரோ * (இரா)

௬. மலையொன்றதுபிர வருடணம் என்று
வருக்கும்பேருள்ளதெங்கும் படணம் *
நிலைகொண்டதின்மேற்சங் சருடண ருடன்
நீலவண்ணருமேறி னதுவுமொரு நடனம் * (இரா)

௭. இந்திரன்தினமழை சொரியும் மலை
யிடமதேயெங்கெங்கேனுந் தெரியும் *
உந்தனுக்கதைச்சொன்ஞல் விரியும் பதிஞே
ரோசனையுளதுங்கக் கிரியாம்நெஞ்சிற் றரியும் * (இரா)

௮. மலையைக்குடைபிடித்துஞ் சிறந்தான் அந்த
மலைமேலண்ணனுடனே மறைந்தான் *
தொலைதூரமோடியெங்கே பறந்தான் என்று
தொடுத்தலைந்தான்மகதன்படிப்பதென்னகுறைந்தான * (இரா)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மலைதாண்டி யோடல்.

விருத்தம்.

பருப்பதத்தி லோடியொளித் திருப்பாரென்று
பாவிஜரா ஸந்தனெண்ணி நாலுபக்கத

திருப்பதாங் கட்டைகளைக் கிரியைச்சுற்றி
யிட்டுமரி மகிமைகளை யறியாருகி
நெருப்பையெங்கு மூட்டியது தகிப்பக்கண்டு
நீண்டமலை தனிலிருந்துங் குதித்தார்கீழே
உருப்படிக்கு மோசமுண்டோ வென்னைப்பாராய்
உனையும்பார் பதினொருயோ சனையும்பாரே.

இராமகிருஷ்ணர்களை நெருப்புண்டதெண்ணி
ஜராஸந்தன் தன்னிடஞ்சேரல்.

விருத்தம்.

ஏகமுடன் பத்தியோ சனையுத்துங்கம்
இருக்குமந்த மலையினின் றுங் குதித்ததெங்கே
மாகதமுஞ் சமுரோத மிரண்டுதேச
வனைகடந்தப் பாற்குதித்த விராமகிருஷ்ணர்
நாகரிக மென்னசொல்வேன் சமுத்திரத்தி
னடுச்சேர்ந்த பட்டணத்திற் றிரும்பவந்தார்
மாகதனு மவரைநெருப் புண்டதென்று
வந்திட்டான் தன்னிடம டைந்திட்டானே.

தரு, இராகம்-பியாகடை, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வன்னியுண்டதென்றெண்ணி நடந்தானே ஜராஸந்தன்
மகததேசத்தினில்வந் தடைந்தானே

அநுபல்லவி.

என்னசொல்லவிராம கிருஷ்ணர்மலைமே லேறி
யிருந்தார்நெருப்பையிட்டோ மிதேசரியென்று தேறி (வன்)

சரணங்கள்.

௧. பொய்யைநிஜமென்றெண்ணிப் படையுடனதி கோவி
போட்டோம்நெருப்பையின்று இத்துடனேயவனுவி
உய்யும்வகையில்லென்று வீரம்பேசியே தாவி
ஊருக்குச்சென்றனையா அதிககொடுர பாவி (வன்)

௨. பலகேசவர்முன்னந்த நெருப்புத்தா னெரியுமா
பரம்புருஷர்மகிமை பாவிக்குத் தெரியுமா
உலகெல்லாமவருட மாயையன்றி விரியுமா
உயிர்களையவராட்டி வைக்காவிட்டாற் றிரியுமா (வன்)

௩. ஆரோன்றெண்ணினையா எதுகுலோத் தமனை
அணுவுக்கணுவாய்மலைக்கு மலையாஞ் சமனைப்
பாரிலடியார்க்கெல்லா மடியாராந் தமனைப்
பரவுஞ்சகந்நாதனை அறியாதானு மவனை (வன்)

பலராமனுக்கு விவாகமானது கூறல்.

விருத்தம்.

அன்புடனே கண்ணனுட விவாகங்கூற
அண்ணனும பலராம னுடவிவாகம்
ஒனபதாம ஸ்கந்தத்தில முன்னுமக்கு
உரைசெய்தே னதைநினைக்க லாமிப்போது
தென்பதாய ஆனர்த்த தேசமன்னன்
ஸ்ரீமானு மிரேவதனக னிகையாய்வந்த
மின்போலு மிடையிரே வதிமின்னாளை
விவாகந்தான செய்தது ஞ்சு வாகந்தானே.

சுகப்பிரமரிஷி கண்ணன் விவாகத்தைச் சுருக்கிக்கூறல்.

விருத்தம.

மேதினியைப படைக்கின்ற சிருஷ்டிகாத்தா
விதிக்கு மவருத்தரவி னுலேதன்றன
மாதினேரே வதியெனமுன னுதித்தமின்னை
மகிழ்ந்துபல ராமனுக்குக் கொடுத்தசேதி
ஒதினது மொனபதினு லறியலாகும
உரைசெய்வ தினகுபக வானகோவிந்தன்
கோதிலா விவாகமதைக் கேளுமென்று
கூறுவார பேரின்ப மூறுவாரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மகராஜனேவிட்டு மகராஜனகன்னியை வி
வாகஞ்செய்தனரோ கண்ண ன.

அநுபல்லவி.

[இந்தச] சுத்தலத்தில்விதாப்ப தேசபதிந்த தாளைச
சுகவாணியாகுமாலட் சுமிகளைநிறைந் தானை (மகரா)

சரணங்கள்.

க. சிசுபாலன்கட்சியிலே சேர்ந்துவந்தசாலு வ
தேசபதிமுதற்பூ பாலரை
வசுதேவபாலகனமு னடித்தந்தசுயம்வ ர
மண்டபத்தினிலெல்லவருமபார்க்கச சிலரோ (மகரா)

உ. இமையோர்களோமுன்னுளி லடித்தமுதந்தன் னை
யெடுத்துக்கொண்டுகருடன வந்தாரோ
சமதையதைச்சொல்லவே ஹரியந்தப்பெண்ணமுதைத்
தானெடுத்தாபுக முண்டந்தாரோ (மகரா)

ரு. இலக்குமியைநெடுமா லெடுக்கச்சந்தேகமென ன்
இவரல்லாதெவாக்கவள் சொந்த
துலக்கமீதுலகத்தி லறியக்கல்யாணஞ்செய்து ந
துஷ்டராச்சயித்தாரோபல வந்தம (மகரா)

பரிக்ஷித்தரசன் கண்ணன் திருமணத்தை விரித்துரைக்க வினவல்.

விருத்தம்.

இருக்குமணி வியாஸமைந்த ருலகமாயை
யில்லாத சுகமுனிவ ரிவ்வாறுகப்
பெருக்குமணி யானசொல்லைத் தொகுக்கும்போது
பெரியபா கவதசிரோ மணியாம்பஞ்ச
வருக்குமணி யாகிவரு வோன்நல்மோக்ஷ
மார்க்கத்தி லாசைவைத்த மதிமானந்த
உருக்குமணி கல்யாணம் விவரமாக
உரையென்பா ரவர்தாயுத் தரையென்பாரே.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காரணகுருநீர் காணுங்
கண்டுசொல்லவேணும்.

அநுபல்லவி.

நாரணஸாமி யாகுங்கண்ணன் முந்த
ராஜன்வீட்டுமக ராஜன் தந்த
ரமணீயமாகுமுருக் குமணியைவேட்ட தி
ராக்கதவிவாகத்திற் சேர்க்கையென்றல்லோகேள் வி (காரண)

சரணங்கள்.

க. சாத்திரத்திராக்ஷத விவாகஞ்சொல்லி யிருப்பதுந்
தரணிமீதில்பிசாசரர்க் குள்ளேவழக்கம் பெருப்பதும்
பார்த்திவருஞ்செயலாமென்ற படியெவர்க்கும் விருப்பதும்
பரமகுருதிருவுளம் பற்றினதுமொவ்வி யிருப்பதும்
வாய்த்துங்கண்ணனுருக்கு மணிகையைப் பிடித்ததும்
மண்டலத்திலெதிர்த்த மன்னரை யடித்ததுங் (காரண)

உ. சுயம்வரத்திலொருத்தர்சென்று மொருத்திகையைப் பிடித்ததுஞ்
சாலுவமாகதமன்னரைத் தடையில்லாம லடித்ததும்
வயனமிரைச்சுருக்கமாக வகுத்துமுன்னீர் படித்ததும்
மனதிலையந்தெளியவில்லை மறுகாலுஞ்சொல் வடித்ததும்
வாசுதேவன்கதையாம் அமுதம்பருகுங் காது
மற்றுமொருகதையின் வர்ணிப்பைவிரும் பாது (காரண)

ந. முகுந்தர்கதைமகாபுண்ணிய பலங்களெல்லாங் கொடுக்குமே
மொழியதுவேசெவிகளுக்கு அமுதமென்பா ரடுக்குமே
ஜகந்தனிலேகேட்பவர்கள் பவங்களெல்லாந் தடுக்குமே
சருவகாலங்கேட்கும்போதும் புதிதுபுதிதாய்த் தொடுக்குமே
இகந்தனிலரிகதை போலுமின்பம் புகட்டுமோ
எவருக்காகிலுமிது போதுமென்று தெகட்டுமோ (காரண)

சுகப்பிர்மரிஷி கண்ணன் திருமணத்தை விரித்துக்கூறல்.

வெண்பா.

மாதா உருக்கு மணிகலியா ணம்பெருக்க
ஓதாய் முனிவரனே யுத்தமனே—நீதானே
நாட்டவென்று பாரதவி ராஜ னுரையதனைக்
கேட்ட சுகர்வாக் கியம்.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

உருக்குமணிகலி யாணம் இதனைநன்றாய்
உரைசெய்வதேபுராணம்

அநுபல்லவி.

விரிக்கும்புகழ்படைத்த
விதர்ப்பதேசத்தையாளும்
வேந்தன்வீட்டுமகனென்
றொருவனின்னமுங்கேளும் (உருக்)

சரணங்கள்.

க. அந்தமன்னவனுக்கே ஐந்தே யாண்பிள்ளை *
அலாதொரு பெண்பிள்ளை அவர்
தந்தம்பேர்களையெல்லாந் தானேசொல் வேனே *
தரணிபதிம கானே அந்த (உருக்)

உ. உருக்குமியுடன் உருக்கும ரதனே *
உருக்குமவாகுன் னதனே பின்னும்
உருக்குமகேச னுடுமின்ன மங்கே *
உருக்குமாலி தங்கை அந்த (உருக்)

ங. கண்ணன்வடிவு வீரகுணங்களின் நயமும் *
கனமிகுபாக் கியமும் எல்லாம
பண்ணுக்கிசைந்து பாடும்பாடகரா லறிந்தாள் *
பதுமைமெயன வந்தாள் அந்த (உருக்)

ச. புருஷனமக்கேற்றவ ரவரொன்றே யெண்ணினாள் *
புண்ணியம் பண்ணினாள் அருள
வருஷராஜ ஹரியை மனதினிற் சிந்தனை *
மாறுதபடி வந்தனை அந்த (உருக்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

புத்தியிலக் கணவுதா ரதையுருபம்
புகழ்சீல குணங்கள்குடி கொண்டிருக்கும்
உத்தமியைக் கண்ணன்மன தெண்ணியந்த
உருக்குமணி தமக்கேற்ற பாரியென்றும்

நித்தியமும் நினைத்திருந்தார் விவாககால
நிலையறிந்தா ரதுவிருக்க வவர்தாஞ்செய்த
வித்தைகளைக் கேளுமையா கிருஷ்ணலீலை
விவரிப்போம் பாவமெல்லாந் தவறிப்போமே.

உருக்குமணி கண்ணனிடம் வேதியனைத்தூதனுப்பல்.

விருத்தம்.

தந்தைதா யுறவுமுறை மற்றுநால்வர்
சகோதரரு முருக்குமணி தன்னையங்கே
சுந்தராங் கண்ணனுக்கே கொடுக்கவென்று
தொடங்குவதை ஊரிக்குச்சத் துருவாய்வந்த
சிந்தையில்லா வுருக்குமியும் பிடிவாதத்தாற்
சிசுபாலன் றனக்களிப்ப தெனவறிந்து
சொந்தமொரு வேதியனைக் கண்ணன்பக்கந்
தூதுதா னனுப்பினளப் போதுதானே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விசர்ப்பாதிபதிதந்த மாது　உருக்குமணி
வேதியனையேவினாள் தூது　*

அநுபல்லவி.

எதிர்த்தானே யண்ணன்று　னே
இதற்கென்னவேறு　ஸாக்ஷி
கொதித்துக்கொண்டுந் துவார　கா
பதிக்கும்நீலக　டாக்ஷி　(விதர்ப்)

சரணங்கள்.

௧. கண்ணனைவரச்சொல்லி யனுப்பின　தூதன்　அந்த
வண்ணந்துவாரகைசுயவந் தடைந்தானே　வேதன்　*
பணனுமவாசற்காவல ரால்மது　சூதன்　அதி
புண்ணியனென்றுமாதி புருஷன　பேதன்　*
தண்ணந்துழாயன்ற　ரி
சனந்தந்ததேபிரக்கியாத　ன்　(விதர்ப்)

௨. ரம்பியசாஞ்சனு தனத்து　மிருந்தார்　அந்தப்
பிரமமணியதேவரா மரியு　மெழுந்தார்　*
செம்மையவ்வாசனந்தந் தந்தணனைவைத்து　வந்தார்　வெகு
உண்மையதாகப்பூஜை செய்து　மகிழ்ந்தார்　*
இம்மகிமைவேதர்　க்
கவரல்லாதெவர்தந்தா　ர்　(விதர்ப்)

௩. அந்தக்கிருஷ்ணனைத்தேவர் பூஜிக்கும்　விதமே　தாமும்
அந்தணனைப்பூஜித்தா ரிதுவேயற்　புதமே　*
செந்திருவேயுருககு மணியருளா　சதமே　பின்னும்
இந்தவுலகிலவ தரித்ததனுன்　னதமே　*

எந்தலோகமாதாவு ம்
அவளபெண்ணமுத மே (விதர்ப்)

கண்ணன் வேதியனை யுபசரித்து க்ஷேமம் வினவல்.

விருத்தம்.

துறையறிந்த நல்லவர்க்குத் துணையாய்நின்ற
துவாரகா பதியிடத்திற் றூதுவந்தாற
கறுசுவைப தார்த்தஅனம் புசிககச்செய்து
அங்குமிளைப பாற்றுதலசெய் தருளிக்கையால்
உறுதியுள வேதன்கால் பிடித்துமிகக
உபசரித்து க்ஷேமம்விசா ரிக்குமார்க்கம்
குறையறவே கேளுமென்று செலுமூலோக
குருவாவா போதத்தி னுருவாவாரோ.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மறையவனே வாரும் உயர்
மறையவனே வாரும் *

அநுபல்லவி

மறையவனே குறைவின் றி
நிறைவுங்கட்கு க்ஷேம மே (மறை)

சரணங்கள்.

க. பெரியவர்க்குச்சம்மதமே பெறுமுமதுதருமங்க ள்
பெருகிநிறைவேறுதா மகானே
பிரயாஸங்களில்லாமல் மனமகிழ்ச்சியாகநித்த ம்
பிராமணிக்கம்நடககின்றதா பெரி யோனே (மறை)

உ. எந்தவகையும்மகிழ்ந்து தந்தருமத்தைவிடாம ல்
யாதொருவேதியன் காமஞ்சிறக்குமே
இந்தலோகத்தாக்கவனே சகலத்தையுங்கொடுப்பவ னே
இவனுககெந்தப்பலமுந் தர்மங்கறக்குமே (மறை)

ங. மனமகிழ்ச்சியில்லாதார்க்குச் சுகமெங்ஙனேயிருப்ப து
வகுத்துச்சொல்லுமையனே அந்தணனே
கனமிகுமிந்திரப்பட்டங் கிடைத்துப்பின்னுங்குறைபட்டு ங்
கலங்கிறுனதேவராஜன் சற்குணனே (மறை)

ச. கிடைத்ததுகொண்டேநாளும் தரித்திரன்சந்தோஷந்தா னே
கிளைத்துஞ்சுகநித்தியை செய்கிறுன்
திடத்திலவாகுப்புண்ணியாதி சகலஅங்கங்களிலுந்தாப ங்
தீநதுதரித்திரன்நாளும் உய்கிறுன் (மறை)

ரு. தனக்குத்தானேவரும்பொருளைக் கொண்டுமான்மலாபங்கணடுந்
தனதுதர்மததையுமவிடாமல் நண்ணுவேனே
மனத்திலகஙகாரமின்றிய பொறுமைடதஙகியுயிாககிரங்கு ம்
மறையவனாஙாவநதனம பணணுவேனே (மறை

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சுகமாக விருக்கின்றீ ராவையாவே
சொல்லுமெந்த நாட்டிலே யுயிரையெல்லாம்
மகராஜ ரெவரிருந்து பாலிக்கின்ற
மன்னனே அவனொன்றன் பிரியராகும்
மகிமையுள்ள தின்னுட்டிள் ளவளையந்த
மகிபதிகாக் கவும்மகிழ்ச்சி யுடனேவாழும்
வகைசொல்லீ வீரெனவே துவாரகைக்கு
மணாளன்றான் கேட்பர்திருக் கணாளன்றானே.

கண்ணன் வேதியனை வந்தகாரியம் வினவல்.

விருத்தம்.

தருமம்பூ ரதனைவிட்டு நீருமிந்தச்
சமுத்திரத்தி னடுவினிலே வந்ததென்ன
வகையெல்லா முரைசெய்வீ ரதிலேஏதும்
மறைவில்லா திருக்குமே யானுற்சொல்லி
விகிதமா யான்செய்ய வேண்டியத்தை
விளம்பலா மென்றுபரா மேசராகிச்
சகமதனில் விளையாட்டாய் மனிதவேஷந்
தரிக்கின்றார் முன்மறையோன் விரிக்கின்றானே.

கண்ணனிடம் வேதியர் உருக்குமணி யெழுதிய
விண்ணபத்திரம் வாசித்தல்.

கலித்துறை.

தானேயுருக்கு மணியாளுமோவந் தரங்கத்திலே
பானோமொழிச்சி யெழுதிக்கொடுத்திடும் பத்திரிக்கை
மானேரமுத்தனை தன்னைப்பிரித்துமுன் வைக்கவுமெம்
மானேயருள வருமறையோனதை வாசிப்பனே.

தரு, இராகம்-புன்னுகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விண்ணபத்திரம் உருக்குமணி
விண்ணபத்திரம் *

அநுபல்லவி.

புண்ணியன் விதர்ப்பாதிப — தி
புத்திரியென்கலியாண பத்திரிக்கையாமி — து
விண்ணோர் போற்றும்ம — து
வேலைக்காரியானவ — ள (விண்ண)

சரணங்கள்.

புவனசுந்தராவச்சுதா புகழ்சேருமது — ரூபம்
அவனிமேற்கண்கொண்டுபோர்ப் பார்க்கிலமாகிய — லாபஞ்

செவையதாய்க்கேட்போர்செவியர் சென்றனகுணப்பிர தாபம்
அவருளாளாயங்கிருக்கவே யகலுமேயங்க தாபம்

குவலயமீதிலுன் குணங்களும்ரூபமும் நீடவே கேட்டநாள்முதற்
கவலைகொண்டென்ன தாசையாலநாணமு மோடவே என்மனது
நவமோகனுகார ரும்மிடத்திலேவந்து கூடவே நெண்ணமில்லேன்
இவகைமகிலமயுள்ள நீரெங்கேநானெங்கே தேடவே குலமழகும்
எவகைசொல்வேன் சீலமுங் கொச்சை
எனக்குத்தானே நினைக்கவே லெச்சை
தவஸுசெய்பவர்கட்குக் கிடையாத பொருளே,
தகைமையாயென்மீதிலுமுன்கிருபையருளே (விண்ண)

உ. கூறுங்கல்யாணநாளிலுங் குலசீலரூபம் வித்தை
தேறும்வயதுடன்நல்ல திரவியபிரபா வத்தை
மீறியிந்தலோகத்தார்க்கு மேன்மேலபிரா மத்தை
ஏறக்காட்டும்புருஷருமமை எதிரோகாணுந்த வத்தை
ஊறவுஞ்செய்தமதி யூகிகுணவுதாரை யங்கனே அங்கனுமணி
பேறுமிகுந்தகுலப் பெண்களெவரறியார் சிங்கனே முகுந்தமூர்த்தியே
வேறுவகையாய்க்குல மெல்லியல்துணிவென்ப தங்கனே என்மேற்குற்றமிலலை
நூறுதரஞ்சொல்கிறே னுண்மையதாயந்த ரங்கனே உமதுகிருபை
ஆறுபெருகி யென்றனை யாளும்
அடியேன்விணணப்பந் தனைக் கேளும்
மாறுதறசெய்யாமலே யாறுதல் தரவே
வனமாலிஹரிஹரி யெழுந்தருளி வரவே (விண்ண)

ந. தேவரீர்க்கற்பிதமென்றே தேகத்தைநானுப்பி வைத்தேன்
மேவுமென்புருஷனீரே விபுவேவும்மைநான் வரித்தேன்
மாவலநீர்வந்துமென்னை மனைவியாகக்கை பிடித்தேன்
ஆவல்தீர்ப்பீருமமையல்லா லாரிடத்தில்மனம் வைத்தேன்
மாவீரராகிய வும்முடபங்கான வென்னையே சிசுபாலன்
தாவிச்சிங்கப்புசிப்பை நரியெடுப்பதுபோலே முன்னையே தொடுமுன்னிங்கே
வாவனஜகண்ணனேயென்னவெழுதுவேனுன்பின்னையே அனேகஜன்மம்
வாவிகூவங்களிட்டு மக்கினிகோத்திராதி தன்னையே செய்திருந்துந்
தேவையான சொர்ண தானந்
தீர்த்தயாத்திரை செய்துந் தானந்
தேவபிராமண குருவர்ச்ச னுதி
செய்தசுகிர்தங்களு மிருக்குதோஎன்ன சேதி (விண்ண)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

பகவானும் பரோசனைநான் முன்குறித்துப்
பரிவுடனே விரதோப வாஸஞ்செய்து
மிகவுமா ராதனைசெய் திருக்குமாகில்
மேவியிங்கே கதாபாணி யானகண்ணன்

சகலமன்னர் சூழ்சபையிற் சிசுபாலாதி
சத்துருவெல் லாமடிந்து மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
சுகமுடனே கைபிடிக்க வேணுமென்று
தொழுதுவா ளவள்சரிதை யெழுதுவாளே.

திபதை, இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. கோவிந்தனேயுன்ற னடிமையாகுநானுரு க்
குமணியெழுது மோலை
மாவிந்தையாளர்நீர் மனதுவைத்திதைக்கேளு ம்
வனமாலிநெடு மாலே

௨. பந்துக்களெல்லாருங் கூடிக்கொண்டென்னைச்சி சு
பாலன்கையிற் கொடுப்பாரா
வந்துதேவரீர்செய்யும் விசித்திரங்களையாரு ம்
மணிதாகண டெடுப்பாரா

௩. நாளையினன்றைக்கேயிங்கு முகூர்த்தமிட்டிருக்கு து
நயனதா மனையானே
தாளாதினிமேலும்மை யாருஞ்சயிக்கொண்ணா து
தருணந்து வனையானே

௪. தேசம்புகழ்விதர்ப்ப நகரிலிங்கனேயார்க்கு ந்
தெரியாமல் மறைவாகி
வாசுதேவனேமுன்னம் வரவேணும்பின்னு லே
வருபடை நிறைவாகி

௫. சிசுபாலன்ஜரா ஸந்தன்படையெல்லா ந்
தெறிகெட அடிப்பீரோ
பசுபாலன்றேவரீரோ பலவந்தஞ்செய்துவந் து
பரிநதென்கை பிடிப்பீரோ

௬. ஆண்மைசெலுத்துவதே பரிசங்கொடுப்பதிற் த
அரக்கர்விவாக விதிக்கே
நண்மெத்தநெருங்கின தருணமுந்தெரியு மே
ஞானநிதியுன் மதிக்கே

௭. அநேகங்காவலாளர்சூ ழந்தப்புரத்துக்குள் ளே
அடியாளிருக்கு மிடமே
கனிவாகநீர்வந்தென் கையைப்பிடிக்கும்போ து
கலகமுண்டாகுந் திடமே

௮. *படைமுகத்திலெப்பாரி பிடிப்பீரோவென்னுடை ய
பந்துக்களுக்கு மபாயந்
தடையின்றிவரலாமே யதுக்கெப்படியென்று லோ
சாற்றுகிறே னுபாயங்

௯. கொட்டுமுழக்குடனே விவாகத்தின்முதனா ளே
குலதேவ யாத்திரைக்கே
பட்டணத்துவெளிமேற் புதுப்பெண்ணைலங்காரம்
பணிக்கொள்ளும் பாத்திரைக்கே

௧௦. அம்பிகைசந்நிதிக்கு வருஞ்சமையமொன்றுண்டு
அதுநல்லவேளை பாரும்
பம்பக்கமாகஅந்தக் கோவிற்குள்ளாகவந்தென்
பாணிக்கிரகணஞ் சேருஞ்

௧௧. சயித்தியனுகுஞ்சிசு பாலன்கீர்த்திகளென்ன
தருங்குணகாம யோகம்
உயர்த்திநல்லவரனென் றிடுவீரோஅவன்வேண்டாம்
உமக்கேசெயும் விவாகம்

௧௨. தமதக்கியானவிருள நீங்கிடவேமகத்
துக்களுக்குமாபதி போலே
உமதுபாதாரவிந்தத் துகளில்முழுதும்வாஞ்சை
யுறுகின்றாபரி வாலே

௧௩. தேறிமகிமையுள்ள தேவரீரருளென்மேற்
சேராவிடிலோ நானே
நூறுஜன்மமெடுத்தும் விரதோபவாஸஞ்செய்து
நோக்குவதுமமைத் தானே

௧௪. பாவனைசெய்துமும்மை நினைத்தேகாயக்கிலேசம்
பண்ணுமனது கூர்வேன்
ஜீவன்விடும்போதிலு மும்மைமறவாமலே
ஜனித்துநாளும்மைச் சேர்வேன்

கண்ணனைக் குண்டினபுரத்துக்கெழுந்தருளும்படி
வேதியன் பிரார்த்தித்தல்.

விருத்தம்.

மைப்படிந்த கண்ணுருக்கு மணியினோலை
வாசகமிப் படிமறையோன் படித்துக்காட்டி
இப்படிக்கு யான்கொணர்ந்த தூதுவார்த்தை
யதுதேவ விங்குமினிச் செய்யுமாக்கம்
எப்படியோ அதுசெய்ய மற்றதெல்லாம்
இனிமேற்செய் குவதென்று முரைக்கும்வேதன்
சொற்படிக்குக் கண்ணனருள் புரிந்தரீதி
சொல்லுவார் வினைகளெல்லாம் வெல்லுவாரே.

ருஉ-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

ருக-ம அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஐம்பத்தி மூன்றொன்று மத்தியாயம்
  அதில்விதர்ப்ப நாடதனை யணுகிக்கண்ணன்
முன்பததி சத்துருக்கள் தனையடித்து
  மொய்த்தபடை நடுவிலுருக் குமணியென்னும்
விம்பத்தி கைப்பிடித்து மாயைகாட்டி
  விளையாடற கதைசுகரும் பரீக்ஷித்தற்கின்
னம்பத்திச சொன்னதுஸ்ரீ தரவியாகவியா
  னங்கண்டீர் தமிழுடவின் பங்கண்டீரே.

கண்ணன் உருக்குமணிதேவியை விவாகஞ்செய்யும்பொருட்டுக் குண்டினபுரத்துக்கெழுந்தருளல்.

தரு, இராகம்-மோகனம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கலியாணத்துக்கெழுந் தருளினார் கிருஷ்ணன்
சொலும்வேதத்தினுட்பொருளினார் *

அநுபல்லவி.

உல்லாஸமாகவே வேதியன்றாது சொல்ல
  உருக்குமணியெழுது மோலையுங்கண்டு நல்ல
மெல்லவேதியரவர் கையைப்பிடித்து மணி
  மென்னகைகாட்டிமொழி சொல்வாருருக்குமணி (கலியா)

சரணங்கள்.

க. விடிவதுகலியாணம் பிடியடா பாக்கு
  வெறறிலையென்பதுலக வழக்க மாக்குந்
துடியதற்குமுமது தூதுவசன மோர்க்குஞ்
  சொல்லிதறகுமுன்னமே யறிவோமென்றன்பு நோக்குங் (கலியா)

உ. உருக்குமணிவிவாக விகாதக்காரர் தலையே
  பெருக்கவிருப்பதென்று மெனக்கந்தக் கவலையே
உருக்கவிராத்திரித் திரையும்வர விலையே
  கருக்கிடைதேடுவேனென் றுரின்னங்கேள் சொலையே (கலியா)

ங. கட்டைகளைக்கடைந்தக் கினியையெடுப்பார் போலே
  துட்டமன்னரையெல்லாம் வதைத்துநானுருக் காலே
சிட்டவிதர்ப்பராஜன் மகட்காசையெந்தன் மேலே
  அட்டதிக்கெங்குஞ்சோல்லக் கொடுவாரோனென்னு மாலே (கலியா)

ச. ஓலையிற்கண்டபடி யுருக்குமணி விவாகம்
  வேலைநாளையன்றைக்கென் றறிந்துநக்ஷத்திர யோகம்
ஞாலுமின்றிராத்திரிப் பவனிகொண்டதி வேகங்
  காலமேவிதாப்பத்தைச் சேர்வோமென்று சராகங் (கலியா)

ரு. தேர்ப்பாகனேதாருகா தேர்மேற்பரிகள் கட்டு
  வாய்ப்பாகக்கொண்டுவாடா தாமதஞ்செய்யா திட்டுப்

பார்ப்போமெனவேதிரு வுள்ளம்பற்றக்கண் டிட்டுத்
தீர்ப்பாகச்சூதனந்தப் படிதேர்கொணர்ந்து விட்டுங் (கலியா)

௬. சயினியஞ்சுக்கிரீவம் மேகபுஷ்பத்தோ டின்னம்
வயனம்வலாவகமாய்வருக்கும்பெரும்பிர சன்னம்
மயமிந்தவகைநான்கும் பூட்டிமணி சுவர்ணம்
உயர்ந்ததேர்கொண்டுபாகன் கும்பிட்டிருந்தான் முன்னங் (கலியா)

௭. வானத்தெழும்புந்தேரிற் சவுரியுமேறிக் கொண்டார்
தானொத்தவேதியனைக் கூடவும்வைத்துக் கண்டார்
சேனைத்தளங்கள்பின்னே செல்லும்படிக்கு விண்டார்
ஆனர்த்ததேசம்விட்டு மொருராத்திரிக்குட் சென்றார் (கலியா)

௮. மதபுரவிகள்நான்கும் வாயுவேகத்தை மிஞ்சிக்
கதிப்பாய்ப்பாகன்செலுத்தத் தூதன்பாற்கொஞ்சிக்கொஞ்சி
ரதபுஞ்சமானசொல்லைப் படித்துப்படித்தும் வஞ்சி
விதர்ப்பநாட்டிலுருக்கு மணியென்னுமப ரஞ்சி (கலியா)

விதர்ப்பராஜன் குண்டினபுரத்தை யலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

மண்டிநர பதிகளுடன் சேனைசூழ்ந்த
மைந்தனெனு முருக்குமிசொல் வசத்துள்ளாகிக்
கண்டிக்க மாட்டாமற் சிசுபாலற்குக்
கன்னிகையைக் கொடுக்கவரு மனதனாகி
எண்டிசைக ளறியவைத்துங் கலியாணத்துக
கேதேவ பிதிரருச்சனாதியான
குண்டினபு ராலங்கா ரங்கள்செய்த
கோர்வைகேள் விதர்ப்பமன்ன னோர்வைகேளே.

நொண்டிச்சிந்து.

இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

மண்டலம்புகழ் விதர்ப்ப நாட்டியர்
குண்டினபுரத்தினையணி மிதப்ப *
எண்டிசைதெருப் பந்தியும் ராஜவீதி
மண்டியசடைவீதிநாற் சந்தியும் *
மார்க்கமுஞ்சந் தனத்தால் மெழுகியும்
ஏர்க்கும்பன்னீர்தெளித்தும்இசை மனத்தால் *
தீர்க்கமாய்க்கொடிகள் கட்டிப் பந்தலிட்டுஞ்
சேர்க்கையெழுதிச்சித்திரப்படங்க ளொட்டி *
வஸ்திர தோரணங்கள் மிகவும்வி
சித்திரமணிமாலை தாரணங்கள் *
எத்திசையினு மிலங்க அலங்கிருதம்
எத்தனையென்றுசொல்வதோ துலங்க *
நவமணிகளு மிழைக்கும் அபரஞ்சி
நவநவமாலிகைகளொளி தழைக்கும் *

திவியாபரண லங்காரம் புனைந்தூற்
சவாதுசந்தனம்புஷ்பமாலே சிங்காரஞ் *
சரிகைசேர்வெண்பட் டாடை யிவையெல்லாந்
தரிபுருஷர்பெண்டுகளெங்கும் வாடை *
பரவுமெங்குஞ்சல் லாபம் மனைதோறும்
விரவுபாக்கியமிருந்தகரு தூபம் *
நிறைத்துநகர மெங்குஞ் சிங்காரம்
உறைந்துச்செய்தார்கள்மிகவளமை தங்கும் *
திறத்திதற்குள்ளே வீட்டு மகராஜன்
மறைத்தலைவர்க்குப்பூஜைசெய்யுந் தேட்டுத் *
தேவபிதிர்க்கள் பூஜை செய்தாரந்தக்
காவலர்கன்னிகைகல்யாண ஆசை *
மேவியஅன்ன தானம் பிராமணர்க்குத்
தேவையானதுமின்னஞ்சொர்ண தானந் *
தெருக்களரமனை யெல்லாஞ் சொர்ணமாரி
பெருக்கச்சொரிந்ததுவேஎங்கெங்குச் சொல்லாம் *
இருக்குமங்கல நாதம் வேதர்கூற
உருகருமணிகல்யாணநாத கீதம் *
பெண்கள்சோபனம் பாடவே விதர்ப்பமன்னன்
கண்களிப்பதுதானேமிகக் கூடவே *
பண்களனந்தம் பலுக்க அதுகேட்கும்
விண்கந்திருவர்க்குமுடம்பு சிலுக்க *

தனனதன தனன.

உருக்குமணிதேவிக்கு அலங்கரித்துப் பிராமணர்களால் ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்வித்தல்.

விருத்தம்.

இந்திரலோ கம்போல நகர்ச்சிங்காரம்
இருக்கவின்ன மலங்காரஞ் செய்யக்கண்டும்
அந்தவிதர்ப் பாதிபதி கன்னிகைக்கும்
அழகுமே லழகுசெய்து முறையதாகத்
தந்திரமு மந்திரமு மறிந்தவேத
சம்பன்ன ராலுருக்கு மணிக்குரக்ஷா
பந்தனமுஞ் செய்தார்க ளனவியாதர்
பாலர்தான் சொலுநாள சீலாதானே.

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மங்களக்காப்புக்கட்டினரோ வேதர்
மங்களக்காப்புக்கட்டினரோ

அநுபல்லவி.

மங்கைக்கரசருக் கு
மணிதேவிக்குநே ரோ (மங்)

சரணங்கள்.

க. வெண்ணிலாநகைக்கன்னிகை மாட்டி தன்னை
மேன்மைச்சந்தனுதியிட்டும்புநிதநன்னீ ராட்டி *
நன்னுதலாட்குயர்ந்தநகை பூட்டி இரண்டு
நவவஸ்திரந்தரித்துநலதிலகந் தீட்டி * (மங்)

உ. அந்தணர்மூன்றுசுருதி வழிக்கே பின்னும்
அதர்வணவேதமென்னும்மந்திரத்தின் மொழிக்கே *
முந்துநவக்கிரகசாந்தித் தொழிற்கே வல்ல
முன்னிலைப்புரோகிதன்செய்யவேயந்தமை விழிக்கே * (மங்)

ங. எள்ளும்வெல்லமுங்கலந்தே யெடுத்துத் தானம்
இசைந்தசொர்ணவாடைகளும்பாற்பசுவுந்தொடுத்து *
வள்ளலென்னும்விதர்ப்பமன்ன னடுத்து வேத
வசனசிரோமணிகட்கெல்லாமகிழ்ச்சியுடன்கொடுத்து * (மங்)

சேதிபதி சிசுபாலனை யழைத்துவரல்.

விருத்தம்.

தமகோஷ சுதன்சேதி பதியாமன்னன்
தனேயசிசு பாலனுக்கு விவாகமென்றே
மமதைகொண்டு நாந்திமுதல் விரதம்வேத
மந்திரத்தால் மறையவர்கள் செய்யவைத்துத்
தமதிராச் சியத்தைவிட்டு யாத்திராதான
சங்கற்பஞ் செய்துசது ரங்கசேனே
திமிதிமென வேவிதர்ப்ப நகரைவந்து
சேருவா னவனென்ன சேருவானே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஏகதாளம.

பல்லவி.

சேதிபதிவந்தான் மகனேயழைத்துச்
சேதிபதிவந்தான் *

அநுபல்லவி.

சேதிபதிம கனுக்குவிவாக ஞ்
செய்யலாமென்று ஐயமில்லாம ற்
கோதைமாதருக் கரசியாமரு க்
குமணிதன்னைமரு மகளாயெண்ணி ச் (சேதி)

சரணங்கள்.

க. மதம்பெருகுற யானைக்கூட்டமு ம்
அதிகச்சொர்ணலங்கா ரதசேரீட்டமு ம
மிதமில்லாசது ரகமுங்காலாளு ஞ்
சதுரங்கபபடை யுடனகருவமாய் ச (சேதி)

உ. வீட்டுமகனுஞ் சேதிவர்வை க்
கேட்டெதிர்கொண்டு பூஜைபிரதாபிக் க
வீட்டிலில்லாமல் மற்றோரிடத்தி லே
நாட்டிவிடுதி விட்டங்கேஸ்தாபிக் க (சேதி)
௩. சாலுவனோடு ஜராஸந்தனு ம்
மேலுந்தந்தவக் கிரன்விதூரத ன்
காலாடியான பவுண்டரகா தி
வேலாளிகளா யிரர்கட்கிசேர்த் து (சேதி)
ச. பலபத்திரனு மெதுக்களுஞ்சூழ க்
கலகஞ்செய்திங்கே உருக்குமணி யை
வலுவதாய்க்கண்ண னபகரிப்பானெ ன்
றுலஞ்செங்குங்கிடு கிடௌத்தேர்விட்டு ஞ் (சேதி)
ரு. சிசுபாலனுக்கே உருக்குமணி யை
இசைவாய்விவாகஞ் செய்யவொட்டாம லே
பசுபாலன்வந் தபகரிப்பானென் று
கசபிசென்றெங்கும் பேசும்பகைசேர்த்து ச் (சேதி)

பலராமன் குண்டினபுரத்துக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

சண்டிகளெல் லாங்கூடிக் கட்சிகட்டிச்
சத்துருக்கள் படைதிரண்டு போனவாறும்
அண்டியவர் முகமுறிக்க மாட்டாதங்கே
அவனிபதி விதர்ப்பமன்ன னிருக்குநாட்டில்
ஒண்டியாய்க் கண்ணன்சென் றங்கிருக்கும்
ஒருகன்னி தனையெடுக்கு முறுதிகேட்டார்
எண்டிசையும் பிறப்பாசை விடாதென்பார்போல்
இராமன்று னெழுந்தனரோ தராடன்றனே.

கண்ணன் வரவில்லையென்று உருக்குமணிதேவி வருந்தல்.

விருத்தம்.

ஆரியராம் பலராமன் றுணைவன்மீதில்
ஆசையது தாண்டிவிட வதிகமுள்ள
வீரியர்தாஞ் சதுரங்க தளத்தினோடு
மேவினர் குண்டினத்தை யதற்குமுன்னே
சூரியோ தயத்தினுக்குப் பூருவத்திற்
றெடுத்துருக்கு மணியென்னு மரசியான
காரிகையார் நெஞ்சினிலே மிகவுண்டான
கவலைதான் கண்சிவக்குஞ் செவலைதானே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஹரியிங்கேயின்னம்வர வில்லையேயென்ன வோ
அறியேனே நான்றனே

நிருபன்வீட்டுமகன் மகளென்றேனானிந் த
நிலத்தினிற் பிறந்தேனே

உ. தூதுநடந்தமறை யோனுந்திரும்பிவந் து
சொல்லக்காணேனிந் நாளே
ஏதோவின்னமும்மூன்று யாமமிருக்குதல் லோ
என்னுடவிவாக வேளே

ங. இந்திராவுக்குள்ளர விந்தாக்ஷருமிங்ங னே
எழுந்தருளாத கார
ணந்தனையறியேனே தூதுசென்றிடுமந் த
ணனுகிலும்வா ராரா

ச. எழுதும்லோலையுங்கொண்டு தூதுநடந்துமங் கே
இருபிறப்பர்சென் றாரோ
பழுதில்லாத்திருமேனி ஹரியுமென்வாசகத்தை ப்
பார்த்தென்னஎண்ணி னாரோ

ரு. மந்தபாக்கியமுள்ள என்னைநெஞ்சுதுணிந் த
மடவாளெனறரு வருத்தோ
இந்தக்கன்னியைத்தொட்டாற் குறைச்சலென்றறியிங்கே
எழுந்தருளாத கருத்தோ

சு. சாமியெழுந்தருளுந் தருணத்திலேதாகிலு ந்
தடையுண்டோஅறி யேனே
நாமினிச்சொல்வதென்ன தெய்வங்கூடஇனிப் ப
ராமுகஞ்செய்ய லானேன்

எ. இப்படித்துர்ப்பாக்கினை யாகவாணிமணாள ன்
என்னைவிதித்தல்போ தாதா
அப்புவேணியகேச மூர்த்தியருட்கடலோ ர்
அநுகூலஞ்செய்தாலா காதா

அ. தேவிசவுரியுருத் திராணிஜகதீசுவ ரி
திருவுள்ளமிரங்கவொண் ணாதா
கோவிந்தனிடஞ்சென்ற மனதேதூதுபோன நீ
கூட்டிவந்துவிட லாகாதா

இதுவுமது.

கலித்துறை.

வருந்தாமரைக்கண்ண னென்றுசிந்தாகுல மான்விழியாள்
இருந்தாள்மனதைத் திருமுகுந்தனு மிங்கிருக்க
பெருந்தார்குழலியுங் கண்ணீராமிக்கப் பெருகவிட்டு
முருந்தார்நகையு மிழந்தேவிழிகளு மூடலின்றே.

உருக்குமணிதேவி கண்ணனிடந் தூதுசென்ற வேதியரைக்காணல்.

விருத்தம்.

படைவிழிக ளாற்பூமி தனிலேநா லு
பக்கமும்பார்த் துப்பார்த்துப் பருப்பதத்தைக்

குடைபிடித்தார் வருகின்ற வரவையேருக்
குமணிவிழி சிமிட்டாமற் பார்க்கும்போது
இடையிலே தூதுசென்ற வேதன்வந்தும்
வந்திழையைக் காணுமுன்னே சுபத்தைக்காட்டித்
தொடைதோளும் விழிகளிடந் துடிக்கவும்மைந்
தொடிகண்டாள் தூதனைப் படிகண்டாளே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டாளுருக்குமணி தூதன்றிரும்பிவரக்
கண்டாளுருக்குமணி

அநுபல்லவி.

கொண்டல்சேருமதிள்சூழ் குண்டின புரத்திலே
கோதையவளிருக்கு மந்தப் புரத்திலே (கண்)

சரணங்கள்.

கோட்டைவெளியிற்பூந் தோட்டமதில்வூரி
கோவிந்தரவரு மேவிமுன்னே செல்லு
கோவிதர்ப்பன்கன்னியை வேதியனேகண்டு
குறைதவிர்ந்துமகிழ்ச்சி நிறைவாயிருக்கச் சொல்லு
நாட்டிலிங்கேதே ரோட்டிநான்வந்தேன்
நங்கைமனத்துயரைச் சங்கையில்லாமல் வெல்லு
நாழிகைபோக்காதே வாழியுமக்கென்றபி
ராமணன்முகமென்னுந் தாமரைநகைப் பல்லும் (கண்)

கலக்கமில்லாமலே யிலக்கணங்களெல்லாங்
காணுந்திறங்களே பூணுங்கற் புடையாள்
சந்தமலர்க்குழலாள் மாதகாஸம்புரிந்து
கன்னல்மொழிச்சிவாளின் மின்னைநிகரிடையாள்
பலுக்கியென்னசேதி நுலக்கச்சொல்லும்வேத
பிராகவென்றாள்பெண் வாரணநடையாள்
பைந்தொடியாளையது நந்தனரிதேரவந்தார்
பாணிபிடிப்பனென்றார் தோணியன்ன நடையாள் (கண்)

சேலைப்பொருவிழி யோலைகொடுத்தெல்லாச்
சேதிகளுஞ்சொல்ல யாதவன்செவிகொண்டு
தேர்மேலிலேவந்தார் பார்மேல்நடப்பதுண்
ஜீவநாயகக்கிருஷ்ணன் கோவிந்தன்சொன்னதுண்டு
சோலைக்கிளியுன்னை மாலைசூட்டிக்கையாற்
றாக்கியெடுப்பேனென்றார் வாக்குநிஜமாய்க்கண்டு
தொடர்ந்துகூடவந்தேநான் படர்ந்திந்நகர்வெளித்
தோட்டத்திலிருக்குங்கொண் டாட்டமென்றசொற்கண்டு (கண்)

இந்தநகர்க்குள்ளே வந்தார்கிருஷ்ணனென்றே
எடுப்பாய்ச்சொன்னவர்க்குக் கொடுப்பதென்னமின்னாள்
எந்தனைமணதாய் வந்தனஞ்செய்தார்கட்
டெல்லாப்பாக்கியம்வரு மெல்லாஸனையென்று

அந்தணரிவர்க்கு வந்தனைநான்செய் வ
தநிகமேயல்லாமல் நிதியமென்னென் றுன்று
அப்பால்வேண்டியதெல்லாந் தப்பாமறகொடுப்போமெ ன
றருமறையோனுடைய திருவடிவணங்கி ஞன் (கண்)

வீமராஜன் கண்ணனை எதிர்கொண்டுபசரித்தல்.

விருத்தம்.

தோட்டத்திற் கண்ணன்வந்து சேர்ந்தசேதி
சொன்னமறை யவனையடி பணிந்திருந்தாள்
தேட்டத்திற் பலராம னநுஜனோடுஞ்
செழுநகரில் மேவுமுன்னே விதர்ப்பமன்னன்
கேட்டுடனே தன்மகட்கு மணவனிங்கே
கிட்டினுன் கிட்டினனே யினிமேலென்ன
வாட்டமெனறு தூரியங்கள் முழங்கநல்ல
மதிகொண்டான் பூஜைசெய்து மெதிர்கொண்டானே.

வீமராஜன் கண்ணனுக்கு விடுதிவிட்டுத்தேசமன்னர்களை உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

எதிர்கொண்டு பூஜைசெய்து மிராமகிருஷ்ணர்
இருவருக்கு மதுபாக்கங் கொடுத்துமீதே
சுதினமெனறே யாடையா பரணமீந்துந்
தொடுத்தகா ணிக்கையிட்டு விடுதிவிட்டும்
எதுகுலத்து மன்னரவ ருடனேசேனை
யாவருக்கும் விருநதுசெய்து மிருந்தாரிப்பாற்
றதிகளிலே யந்தந்தத் தேசராஜா
சதிகண்டா னவர்களுட மதிர்கண்டானே.

கண்ணனைக்கண்ட ஜனங்கள் புகழ்தல்.

திபதை, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தேசதேசங்களிலுள்ள ராஜாகளெல்லோரும்வந் து
சேர்ந்தனா மனது
கூர்ந்தன ர அந்த
ராஜர்களின்வீரியங்கள் மாசிலாவயதுப ல
நயங்களும் ஐசுவ
ரியங்களும் *

உ. எவரெவரெப்படியுளளா ரவரவர்கட்கப்படி யே
ஏர்க்கை யே பூஜை
சேர்க்கையே பாரும்
நவநவமாய்ச்செய்தானையா அவனியெங்குஞ்சொல்லிவிதர்ப்ப
நாட்டுமன் னை
வீட்டுமன் *

௧. கொண்டல்வண்ணனங்கேவரக் கண்டலங்காரமிகுந் த
குண்டின புரத்தர்
மண்டினர் வந்து
எண்டிசைநிறைந்துநின்று கொண்டானந்தக்கண்ணீர் முத்தம்
இறையவே மகிழ்ச்சி
உறையவே *

௨. கண்டவர்கண்களாகிய வண்டுகள்ஹரிமுகப ங்
கயத்தையே உண்ணுஞ்
சுயத்தையே கண்டு
விண்டுசொல்லுவதாரையா மண்டலபதியேயிந் த
விவாகமே காணும்
சுவாகமே *

௫. பைந்தொடியீர்க்கரசியா மந்தருக்குமணியிவர்க் கே
பாரியா வதே
காரிய மாக
இந்தப்பழுதில்லாக்கிருஷ்ண னந்தருக்குமணிபுருஷ ன்
ஏர்வையே நல்ல
கோர்வையே *

௬. சொஞ்சமாகிலும்புண்ணியம் நெஞ்சடனுஞ்செய்திருந்தா ற்
கூட்டுமே பலனைக்
காட்டுமே இங்கே
ரஞ்சிதமூவுலகையுந் தஞ்செயலாலுண்டாக்கி ய
நாத னே வேத
வேதனே *

௭. நமதுபுண்ணியத்தைநோக்கிச் சமுகராஜனிவரவ ரோ
நலத்திலே யிந்தத்
தலத்திலே மிக்க
ஸமரஸமாகஅச்சுதர் தமதுகைமேலுருக்குமணி கை
தரிக்கட்டுந் துயனா
அரிக்கட்டும் *

உருக்குமணிதேவி அம்பிகாலயத்துக்கு வருதல்.

விருத்தம்.

ஆசையா யிப்படிக்கே புரஜனங்கள்
அனைவோரு மோதித்துதிக்க வம்பிகைக்கே
பூசையா னதுசெய்ய வேண்டியந்தப்
புரத்துநின்று மதிவீர சேனைசூழ
ஓசையாய்ப் பேரிகளு முழங்கக்கன்னி
உத்தமியா முருக்குமணி பவனிகொண்டாள்
பேசையா யிதுவென்றுஞ் சுகராகின்ற
பிரமந்தான் சொல்லுவது மர்மந்தானே.

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அம்பிகைகோயிலுக்கு வந்தாளே உருக்குமணி
ஆராதனைசெய்து மகிழ்ந்தாளே *

அநுபல்லவி.

செம்பொற்பாதாரவிந்தஞ் செவக்கப்பெண்கள்சுகந்தந்
தென்பாய்ப்பவானிதேவி திருவடி தரிசிக்க
அன்பாய்முகுந்தர்பாத மகந்தனிலே ருசிக்க (அம்பி)

சரணங்கள்.

௧. அன்னைமார்களுஞ்சேரவே பாங்கியர்கு ழ
மன்னன்படையு நேரவே அதிவீரசூர ா
சன்னதமாகப படைகளே கொண்டுதிமி தி
மென்னடக்குநடைகளே மத்தளதாள ம்
பின்னுஞ்சங்கபணவ பேரிதூரிய நீடக்
கன்னிமாராயிரம்போ கணிகையர்நட மாடப
பொன்னினமலரும்வெள்ளிப் பூவுங்காணிக்கை கூட
மன்னும்பலிகளபல வகையுங்கொணடுகொண டாட (அம்பி)

௨. சந்தணமாலை சிங்காரம் ஆடையணிக ள
அந்தணதிக ளலஙகாரங் கொண்டுவர வே
சுநதரகீதம பாடியே பாடகாசொல்லு ம
முநதபபுகழ்சசி கூடியே சூதாமாகத ா
வநதிகளுடன்கூட வாததியககாரருஞ சுற்ற
வநதுமுருக்குமணி மவுனவிரத முறறச்
சிநதைமகிழ்ச்சியுடன் தெயவாலயத்துள் மெததக
கொநதளிபபாயெலலோருங் கூடிவரவும் வைதத (அம்பி)

௩. பாதபஙகய யுகத்தைக் காந்தனைநிக ா
ஓதுஸரஸி ருசதனைதச சுத்திசெய்துகொண்
டேதானேயாச மியத்தைப பண்பாகச்செய் து
மாதாஅம்பிகா லயத்தை நண்ணினளமன ை
தாகார்குழலிமணி சாந்தகுண மிகுநது
மாதுசுசீகரயாய் மனதினன்பு பொருநதுங்
கோதையாகியஉருக குமணிமிக வுவந்தும
ஆதிபுருஷனுககே அநுஜ்ஞையெனத் திருந்தும (அம்பி)

உருக்குமணிதேவி அம்பிகாதேவியைத துதித்தல்.

விருத்தம.

பேரிளம்பெண் பருவத்தாா கூடவந்த
பிராமணத்தி மாாபூஜை விதியறிநத
பேரிளமெல லியலுருக்கு மணியாளாகும்
பின்னையையவ வாலையாம பவானியெனனும

பேரிளமா மயிற்பவபத் தினியையந்தப்
பெரியபவ னைக்கூடி யிருக்குநல்ல
பேராத்தி ருள்தனைவந் திக்கச்செய்த
பேறுகே ளவள்துதிக்கும் வாறுகேளே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அநுக்கிரகஞ்செய்யவேணும் அம்மாஅம்பிகாதேவி
அநுக்கிரகஞ்செய்யவேணும் *

அநுபல்லவி.

கனக்குஞ்சரமுகன்சண் மு
கனுக்குந்தாயுமான தூய்ய
வனுக்குந்தண்டமிட்டேன டி
யனைக்கல்யாணங்கண்ணன் செய்ய (அநுக்கி)

சரணங்கள்.

க. பகவதியேயந்தக்கண்ண ன்
பகவானென்றுமறிந்து கொண்டேன்
ஜகந்நாதரவரோயென்ற ன்
மகிணுகவுன்னைக் கண்டேன் (அநுக்கி)

உ. ராமாநுஜரவரான் மா
ராமனுகவிருந் தாலும்
நீமகிழ்ந்தருளேயென்மே ல்
நேமகஞ்செய்வதே சாலும் (அநுக்கி)

ங. சிந்திதமனோகரங்க ள்
தந்திடுங்காமக்கோட்டத் தி
யந்திரிஎந்திரிநீ யே
சுந்தரியேபராசத் தி (அநுக்கி)

உருக்குமணிதேவி அம்பிகாதேவியைப் பூஜித்தல்.

விருத்தம்.

இமாசலகன் னிகையாமம் பிகையையிவ்வா
றேந்திழையா ளுருக்குமணி பிரார்த்தித்தங்கே
உமாபதியி னுடனந்தத் தேவிபூஜை
உயர்வேதர் பெண்டீர்முன் னிலேயாய்ச்செய்தாள்
ஸமானமார் சொல்லியா தேவியாரா
தனைசொல்லக் கேளந்த விதர்ப்பராஜன்
குமாரியின்னுஞ் சுமங்கலபூ சனையுஞ்செய்கை
கொண்டிட்டாள் பலன்கைமேற் கண்டிட்டாளே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அம்பிகாராதனைசெய்தாளே விதர்ப்பகன்னி
அம்பிகாராதனைசெய்தாளே *

அநுபல்லவி.

வம்பவிழ்மலர்சூடி மங்கைமார்கள் கிரீடி
உம்பர்பிரானைநாடி உருக்குமணிகொண்டாடி (அம்பி)

சரணங்கள்.

க. திருமஞ்சனதியுஞ் செய்துமுறைப்படி யே
திவ்யகந்தாக்ஷதை களி ைலும்
மருமலர்ச்சரங்களும் மாலிகையாபர ண
வஸ்திரங்களுஞ்சாத்தி மனமகிழ்ச்சியாய் மேலும் (அம்பி)

உ. வாசமிகுந்ததூப வரிசைகைவேத ன
வகைகளுடனேதீபா ராதனை சேரப்
பூசையந்தணர்மின்னார் களிலங்ஙப்பாகச்செய் து
பொன்னுநவமணியும் பூரிகாணிக்கை நேர (அம்பி)

ங. சுமங்கலையாகும்வேதர் தோகைமாரையவ்வ ைக
தொடுத்துப்பூஜித்துள்ளன்பி ைலே
அமைந்துலவணாபூப தாம்பூலங்கனிகள் ன
லாதிகண்டச்சரடுந் தானஞ்செய்தொருக் காலே (அம்பி)

உருக்குமணிதேவி அம்பிகாலயத்தினின்றும் வெளிவரல்.

விருத்தம்.

ஆராதனைகளிந்த வாறுசெய்தும்
அந்தணமின்னாகளுனை யாசீர்வாதம்
நேராகக் கொண்டுமம்பி காதேவிக்கும்
நிறைவேதர் மங்கையர்க்குஞ் சரணஞ்செய்து
தாராள மாகுனைவே தனத்தின்சேஷந்
தான்கொண்டு மவுனவிர தத்தைவிண்டே
நாராயணி கோயினின்று வெளிவந்தாளந்
நங்கைதான வீட்டுமகன் மங்கைதானே.

தரு, இராகம்-கேதாரிகவுளை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளேவிதர்ப்பன்மாது தேவிகோவில்நின்றும்
வந்தாளேவிதர்ப்பன்மாது *

அநுபல்லவி.

சிந்தைமகிழ்ந்துமுன்னிருந்தமவுன நிறகத்
தேவயாத்திரைகளென்று மேவியது பலிக்கத்
தந்தாமரைக்கைமோதி ரந்தான்பிரபை விரிக்கத்
தகதகெனச்சோபிக்கச் சகிமலர்க்கை கொடுக்க (வந்தா)

சரணங்கள்.

க. வீரமோகினியாய்த் தெய்வமாயையைப்போ லே
மின்னற்கொடியன்னவே பண்ணுகல்ல விடையாள்

கூரானபிறைநுதற் பூரணேந்துமுகத்தி — ற
குண்டலகாந்தி — யுடையாள்
ஆரமணிமேகலை சேருநிதம்ப — பத்தினாள்
ஆரம்பங்கொண்டுவருஞ் சீருள்ளத் — னத்தினாள்
காரளகத்தையா ராயுநய — னத்தினாள்
கருணைமிகுந்திருந்துப் பருவவய — னத்தினாள் (வந்)

கொவ்வைக்கனியதரக் காந்திகளாற்சிவந்து — ந
குருக்கத்தியரும்பினை நெருக்கும்பல் — வரிசையாள்
திவ்வியமாந்தகாசஞ் செவ்வையாய்ச்செய்துகொண் — டு
செங்கண்ணன்மே — லுரிசையாள்
செவ்வியகன்னிநடைக் கொவ்வாதன்னங்க — ளோட்ச
செங்கமலப்பரிச்ச சதங்கைநாதங்கள் — கூட
இவ்வாறுயவிரதஞ்செய் வாள்மிகச்சந் — தோடம்
இயைந்துபாதசாரியாய் நயந்தேவருங் — கொண்டாட (வந்தா)

துணைப்பெண்ணிப்படிக்கங்கே வரக்கண்டங்ஙனே முன் — னே
சூழ்ந்தவீராமோகத்தி லாழ்ந்தும்னம — பாலே
கலைக்குள்ளடங்காக்காமத் திரைக்கடலினில்வீழ்ந்து — ங
கைப்படைநீங்கி — மேலே
தனக்குள்விழுந்துமோகம் பெருக்கவொரு — மிக்கவே
தயங்கிமூடாகளெல்லாம் மடங்கலென் — சொலிக்கவே
வனக்குள்ளாகுந்தெய்வயாத் திரையென்றுமெய்ப — பிக்கவே
மழைவண்ணன்முன்னமே தன்னழகைச்சமாப — பிக்கவே (வந்தா)

உருக்குமணிதேவி பவனிவருதல்.

விருத்தம்.

உதாரநகையொடுநாண் மிஞ்சும்பார்வைக
குள்ளாகி மன்னரெல்லாம் மனங்கலங்கி
யதாலுங்கை யாயுதங்கள் நழுவவிட்டும்
ஆணைமே லிருந்தவருந் தேர்மேலோருன
னதாசசுவத்தின் மேலிருந்தோர் யாருநின்ற
நின்றபடி தரைமேலமோ கித்துவீழப்
பதாரவிந்த நடைகொண்ட விதாபபகவானி
பவனிபா ரையபரீக்ஷித் தவனிபாவே

கண்ணன் உருக்குமணிதேவியை பகரித்தல்.

விருத்தம்.

சஞ்சரிக்குந் தாமரையை மெள்ளமெள்ளத்
தரணிமேல் வைத்துவரும் விதாபபகனனி
மஞ்சரியு மிங்குறரு ரோவென்றெண்ணி
மன்னர்களை நாலுதிக்கும் பார்க்கும்போது
அஞ்சுகந்தன் வாமகர நகங்களாலே
அளகத்தைக் கோதிக்கொண் டெங்குநோக்க

வஞ்சமிகு நாணமோடச் சுதனைக்கண்டாள்
மாலிட்டா ரெடுத்திரத மேலிட்டாரே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

கன்னியையபகரணஞ்செய்தாரே கண்ணன்விதர்ப்பராஜன்
கன்னியையபகரணஞ்செயதாரே *

அநுபல்லவி.

கன்னிதேர்மேற்கால்வைக்க அன்னவேளையில் மிக்க
மன்னவர்சூழ்ந்துநிற்க ஒன்னலர்பார்த் திருக்கக் (கன்னி)

சரணங்கள்.

க. புருடசிகாமணியா நெடு மாலே
கருடக்கொடியுள்ளதன் றேர் மேலே
அரசன்கன்னியைத் தேக்கிப்
பரராஜர்மான நீக்கி
விரிவாய்ப்புகழுண் டாக்கி
ஹரிஹரிசர்வ சாக்ஷி (கன்னி)

உ. சிங்கம்நரிப்படைக்குட் சென்று தானே
பங்கையெடுத்தாப்போலெம் பெருமானே
சங்கருஷணன் வாளால்
அங்கேமுன்செல்ல மெள்ள
வுங்கேசவன்சென் றுள்ள
திங்கேநானென்ன விள்ளக் (கன்னி)

ங. பார்த்திவர்க்குள்மானி ஜராஸந் ராதி
கீர்த்திகுறைந்ததின்ன மென்ன சேதி
பாரத்தெல்லவருங் கூடிச்
சேர்த்தியாகத்திண் டாடி
ஆர்த்திபடைய நீடிக்
கார்த்திகைபின்னேன் றேடிக் (கன்னி)

அரசர்கள் பொருமைகொள்ளல்.

விருத்தம்.

மல்லாளிச் சிங்கங்க ளுடையகீர்த்தி
வனமிருகக் கூட்டமது கொண்டாற்போல
வில்லாளி யாம்நமது புகழையெல்லாம்
மேதினியி லிடையர்கொண்டு போகலாச்சு
வல்லாளச் சராசந்தா திகளாம்நாங்கள்
வலிமைசளைச் சுடவேறு மென்றேதுஷ்டர்
எல்லோரும் பொருமையிஞ்சித் துள்ளித்துள்ளி
யெழுகுவார் தலைகீழாவிம் முழுகுவாரே.

ருங-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.
கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௫௪-ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

சத்துருபக் சத்திலே சேர்ந்தமன்னர்
தமைச்சயித்துமு ருக்குமியை விரூபஞ்செய்தும்
வித்தகராங் கண்ணனுந்து வாரகைக்குள்
மேவியுருக் குமணிகையைப் பிடித்தாரிந்த
உத்தமமாங் கலியாண சரிதையிங்கே
ஓதுவது மைம்பத்தி நான்காகின்ற
அத்தியா யஞ்சுகரும் பரிக்ஷித்தற்கே
அங்கமாய்ச் சொல்வதுபிர ஸங்கமாமே.

கண்ணனுடன் அரசர்கள் போர்புரிந்தோடல்.

விருத்தம்.

மார்புதட்டிச் சாலுவனு மகதன்தந்த
வக்கிரனும் விடூரதனும் மற்றுமுள்ளோர்
சார்புபெறு சிசுபாலன் கட்சிக்காரா
தளத்துடனே வாகனங்க ளேறிக்கொண்டு
போர்முகங்கொண் டதிசினத்தர் வீரவேஷம்
பூண்டரியைப் பின்றுடர்த்தி நின்னிலென்று
சார்முகங்கள் வளைத்தமர்க்கு வாவாவென்று
கதிக்கின்ற றொதுக்கூட்ட மெதிர்க்கின்றாரே.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்டிரம், ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. சாலுவன்ஜராஸந்தன் விடூரத ன்
தந்தவக்கிரன்பவுண்ட ரக ஞதி
வேலாளிகளும் வில்லாளிகளுமா ய்
வீரம்பேசிக்கொண்டெழுந் திடுஞ் சேதி

௨. பார்த்தெதுக்கள் படைத்தலைவரெல்லா ம்
பாய்ந்தெதிர்முகங்கொண்டு சென்றாரோ
ஏர்த்தவரவர்வில்லில் நாணேற்றிட்டு ம்
டங்காரஞ்செய்தெதிர்த்து நின்றாரோ

௩. பரிமுதுகினும் யானைக்கழுத்தினு ம்
பரந்ததேர்மேலுஞ்சாலு வாதி வீரர்
சொரிகணைமாரிக் குவமைநானென் ன
சொல்லுவேனெதுக்களோ அதி சூரர்

௪. அந்தயதுக்களாம் மலைகள்மீதி லே
ஆர்ப்பரித்துச்சராஸந் தாதி மேகங்
கொந்தளித்துச்சர மாரிசொரிந்த து
கொண்டுசெவிக்குமோயதுக்கள் தேகம்

௫. மணவாளன்சேனை பாணமழையினா ல்
மறைபடக்கண்டுநல்ல இடைச்சி

துணிவில்லாமல் நடுங்கிவிழிக ள்
சுழன்றுவேகத்துட னன்ன நடைச்சி

௬. பதியாகும்யது பதிமுகத்தையு ம்
பார்க்கக்கண்டுபகவான் நகைத்தாரோ
விதனங்கொள்ளாதே விதர்ப்பன்மக ளே
வேல்விழியிங்கேநம்மைப் பகைத்தாரோ

௭. இந்தவிரோதிகள் சேனைகளெல்லா ம்
இப்போவேயுன்றன் யதுப்படை யாலே
சிந்திபிந்தியாயடி படக்காணலா ம்
சிந்தைக்கலக்கத்தைத்தீர் திரு மேலே

௮. என்றுமுருக்குமணி தனைத்தேற்றியு ம்
எம்பெருமானும்பல ருடன் கூட
ஒன்றாகூடிக்கொண் டெதுத்தலைவர்சே ர
யுத்தகளத்திலேநின்று போராட

௯. வீராவேசங்கொண்டு ஜராஸந்தாதியா ம்
வேந்தர்தளத்திலேபாய்ந் தொருக் காலே
நாராசபாணங்க ளாலேயடித்தா ரி
ரதகஜதுரகத் தவர் மேலே

௧௦. குண்டலகிரீட தலைப்பாகையுட ன்
கோடிகோடிதலையற்று வீழ்ந்திட்டு
மண்டலத்திலே குறைத்தலைக்கவந்த ம்
மண்டிக்கொண்டாடஎண்டிககுஞ் சூழ்ந்திட்டு

௧௧. தேராளிகள்யானைத் தலைவர்துரக ச்
சேவகர்கோடானகோடி பேர் செந்தலை
நாராயணன்படைத் தலைவர்கைகளா ல்
நறுக்கவுங்கண்டுமங் கங்கே வந்தலை

௧௨. யமதூதரெல்லாம் நல்லவிருந்தி து
எல்லாருஞ்சாப்பிட்டோமென் றுடினரோ
சமரபூமியிற்கத் திக்கைபாணக் கை
தண்டாயுதக்கைகள்துண் டாடினரோ

௧௩. அப்பருத்தூணிக ளுடனேதோள்க ள்
அறுபட்டுவீழ்ந்ததுகோ டான கோடி
துப்புரவாய்க்கைகள் மணிக்கட்டுமட்டு ங்
துண்டாடித்துண்டாடிக்கண் டது கோடி

௧௪. தோள்களறுந்தபேர் தாள்களறுந்தபே ர்
துடைகளறுந்தபேர் கணக் கில்லை
ஆள்களெல்லாமிந்த வாறுமடிந்து ம்
அவர்கள்சென்றதுமந்தக னூ ரெல்லை

௧௫. துரங்கத்தலைகள் கோபுரக்கூழைத த்
துண்டங்கள்யானைத் துணுக்குக ளெங்குங்

காங்களொட்டகங் கழுத்தற்றா ண
களத்திலவீழ்ந்திட்டக் கண்டன ரங்கும்

௬௬. விட்டினிக்கூட்டங்க ளாலேயிவ்வா றந் த
வேந்தாபடையசமாயத் திசை கெட்டோங
கட்டுக்குலைந்தங்கே ஜராஸந்தாதியா ங
காவலரோடினதென்ன சொல லட்டுமே.

சிசுபாலனை ஜராஸந்தன் தேற்றல்.

விருத்தம்

எண்டிசையும் பேர்பெற்ற ஜராஸந்தாதி
இராஜரெல்லாம் விட்டினிமன் னவாக்குமோடிப்
பெண்பெறு சேர்த்தவனபோ லொளியிழந்தும்
பெரிதான துயரடைந்து முகமும்வாடிப்
பணிபெழுகியபேனா முகமேறிட்டுப்
பார்க்கவெட்க முற்றசிசு பாலனறனைக்
கண்டிமகதாதிபனுஞ் சிலசொற்றுக்
காட்டுவா றுதலை நாட்டுவானே

தரு, இராகம்-அனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வலியே மிசுபுருஷ ப
புலியே மனத்துயரைவிடும்.

அநுபல்லவி

பலிசமிதிலென்ன சிசுபாலனேஸம்பன் ன
பகருமபுவியினிற்றே கிருக்குள்ளேநீடிக்குஞ்
சுகதுக்கமொன்றுமில்லா வகையைநீரறிவீ ரோ (வலியே)

சரணங்கள்.

௧. பொம்மலாட்டமாட்டிவைக்கும் புருஷனிச்சைப்படி யாடும்
பொம்மைபென்றும்பெண்பதுமை போலவேசொல்லவுங் கூடும்
நம்மையெல்லாமீசுவரனே நாடகமாட்டநா டாடும்
இம்மைமறுமைகளென்னு மெவ்விதமும்மவேதம் பாடும்
நன்மை துன்மையெல்லா மேதை நாஞ்செய்துகொள்ளலாம்
நாந்தானிதற்கொருதிஷ் டாந்தஞ்யிருக்கிறே ன
பாந்தமிதனைக்கேளு வேந்தர்குலதில க (வலியே)

௨. நீலனிந்தச்சவுரியுட னேபதினேழ்தர முயுத்த
கோலங்கொண்டிருபத்துமூன் றக்குரோணிசேனையொரு தரத்த
பாலனிவனுடன்பொருதும் பதினேழுதரமு மினைத்த
காலமந்தப்படியேஅல்ல கடைசியிலநானுஞ் சயித்த
காவலனேனே னென்னைக்காட்டிச்சொல்லினே னே
கக்கிசக்காலத்திலெ நான் துக்கப்பட விலலைச்ச
வுக்கியநாளினிலு மெக்களிப்பது மிலலை (வலியே)

௯. தெய்வவசத்தால்நடக்குஞ் சகத்தையென்னவென்று நம்பல்
செய்வதென்னநாமெல்லோருஞ் சேவகராய்வீரக் குமபல்
மைவண்ணன்கக்ஷியிறசொஞ்சம் வருபடைகொண்டெதுக்களபம்பல்
கைவரவுநாமினைகக்க் கண்டதையென்ன விளம்பல

நைவதென்னசுசீலனே ராஜசிசுபால னே

நானுற்றுரைசெய்வதறி யேனிப்படியோசிப்ப து
யானைககொருகாலமவநதாற் பூனைக்கொருகாலம்வரும் (வலியே)

கண்ணனுடன் உருக்குமி யெதிர்த்துப்போராடல்.

விருத்தம்.

இபபோது சத்துருக்கள் நமைச்சயித்தார்
இனிநமககோர் காலமவரும் நாஞ்சயிப்போம்
எப்போதுங் காலமிநத வகையிராது
ராட்டணசசுற ருகிவரு மெனநட்பாளர்
அபபோதனைகருளாயத் தணுராசென்றார்
அச்சிசுபா லனுமபிறரு மவரூரசென்றார்
அபபோது உருககுமியும் பொருமைகொணடே
ஆகிவான் வநதொருபோர போடுவானே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

போராடநின்றவுருக்குமிசினந்தே
புரவலனைப பார்த்தினைப புகலுகிற்பான்
தாராடுஞ சமரிலரி சனைததடிந்தென்
றங்கையை மீட்கிலாது தனிமையாகக்
காராடு மாடபலி குண்டினததில்
கால்வையே னிதுசரதஞ் சரதமென்றே
சூராடுங களத்திநின்று சேனைமாமாரி
தூற்றுவான் றூவசனஞ் சாற்றுவானே.

தரு: இராகம்-ஸாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

உருக்குமிநெருக்கிப்போர் தொடுத்தானே சேனை
ஓரககுரோணியுட னடுத்தானே *

அநுபல்லவி.

திருக்குங்கிராமநத உருககுமணியைக்கண்ணன்
அரககர்மணத்தாலப கரிக்கச்சகிபாம லே

ஓரக்குரோணி படைகள்சூற றி
வரத்தோ ணி தோளினிறகொண்டப
பருத்தூ ணி யுடனவஞ்சச் ச
மனைபத் ணி வில்நாணியேற் றி
உரத்திககணைகணைபயின றுரத்துபபொருமை யை
விரித்துரைசாரதியை உருத்துததோவிடென்று

திருத்தித்தேனைக்கண்ண னொருத்தனிடத்தே வு
பெருத்தசமாபாரு வருத்தமென்னவென் று (உருக்கு)

சரணங்கள்.

க. நீபாராய்ஸாரதியே நானிப் போது இந்தக்
கோபாலன்சதுர்மதி யிவன் மீது *
மாபாணங்களிற்கூடமை தவ ரூது மிகத்
தாபாக்கினிவாளிகள் செய்யுஞ் சூது *
தடிக்கும்வீரியமதம் நொடிக்குள்ளடக்கிறேனெ ன்
றங்கைகளையிவன்வந்து மெடுத்தானே
ஒடுக்கிறேன்டாவென்றுதேர் விடுக்கும்பாகனுட னே
உருக்குமிவீரவாதந் தொடுத்தானே
வெடிக்குஞ்செகந்கோபாலனென் றெடுத்தானுமதி னூலே
வேதபாலகத்துவங் கெடுத்தானே
அடுத்துத்தூப்புதநிகளைக் கெடுக்குஞ்சதுர்மதியெ ன்
றவன்வாக்கில்வாணிசொன்னுள் நடுத்தானே
ஆசுசேருங்கு மதி பேசுமருசுகுரிவீழ்
மோசஞ்செய்ததா லெதர் வீசவந்தேரமுந்தர்
ஹரியாமே கண்ணன்மரிகை ம
தெரியாமே தேரதைரவிட்டுப்
பிரியாமே கோவிந்தநீயெ
திரியாமே நில்லுநில்லென்று
செழித்துச்சிவக்கவும் விழித்துத்துறையு ம
இழுத்துசரமூன்று மழுத்தத்தொடுத்திடும
முழுத்திருடனியுன் சொழுபமெயடக்கவு ம
அழுத்தேன்கண்ணமபொறு பிழைக்கலாமென்றனே (உருக்கு)

உ. எதுகுலபாஞ்சனனேபோவ தெங்கே கணகட்
சேதிரியாவென்றங்கையைக் கொண்டோடி யங்கே *
பொதுவாமவிரப்பாகந் தனது பங்கே என்றும்
அதைச்சோரஞ்செய்யண்டங் காக்கைகநே ரிங்கே *
ஆதிநீசேர்மானமாய் ஞாதிகளுடனேடு ம்
ஆரவாரமதது வாக்ஷத்துககே யோர்க்கும்
மேதினியில்பாயாவி நீதிருட்டுபபோசெய்யு ம்
வெகுமந்தனென்றுலகத் தவா பார்க்கும்
வாதியுனமதத்தையிப் போதுமிங்ஙனோநா னே
வாங்கிவைககிறேன்பாராய் ஈரனே தோர்க்குங்
கோதுசரம்பிளந்து மேதரையிலவீழம ற்
குழந்தையைவிட்டோடினு லுயிர் காக்குங்
கூறிதென்றுசொனனனே வாறறிந்தமன் னனே
வீறுகாட்டி யன்னனே கூறுகிநதையை நானே
குணமாகத தோததிரஙகொண் டு
மணமாகச் சாதநாததில க்

கணமாகச் சொல்வேன்மனப் பூ
ரணமாகக் கேட்கலாம்பொருள்

கொடுத்துநிந்தையினைத் தடுத்து மடியவ ர
இடத்தும்வினைகளைக் கெடுத்துமாலிலேமே ற்
படுத்துமலையினை யெடுத்தும்விளையாட த்
தொடுத்தும்பொன்னம்பர முடுத்துங்கண்ணனுடன் (உருக்கு)

௩. தலமீதெதுகுலத் தெறிந்து போட்டான் என்று
குலபாஞ்சனனென்றொரு சொல்லைப் போட்டான் *
சொலுமெதுகுல பதியென்று கேட்டான் இன்னம்
நலமாயஞ்சனனென்றுங் காண மாட்டான் *

நடத்துமண்டங்காகையென் றெடுத்துமத்துவாக்ஷமா ம்
நாமங்கொடுத்தநிந்தி ரற்கு மாச்சு
சிடுத்துமந்தனென்றது மடுத்துசித்தியுனைக்கு ம்
ஸ்திரனென்னும்பொருள்கொண்டு நிந்தை போச்சு
கடுத்தின்னமுருக்குமி தொடுத்துச்சொன்னநிந்தைக ள
கண்ணனுககிசைந்தது தியப பேச்சு
உடுத்திரள்நகைகாட்டி நெடுத்திருமேனிகண்ண ன
உருக்குமிகைவில்லை முறிக்க லாச்சு

ஓராறுகணை விடடும் நேராயவன்மேற்பட்டும
வீராவேசத்தைத்தொட்டுந் தோராதவாள்யெடுந

தொடுத்தாரோ புரவிநாலு ம்
மடுத்தா ரோ இரணடுபாணப்பிஞ்
விடுத்தா ரோ தேர்ப்பாசுனு வி
எடுத்தா ரோ மூன்றுகணையா ல்

இறுக்கத்துவஜத்தையு மறுக்கவதுகண் டு
செறுக்காமலேயவன் குறுககேகின்றுமீ சை
முறுக்கமறுவில்லைப பொறுககஅஞ்சுக ணை
துறுக்கக்கண்ணனதை நறுககவிபபடிக் கு (உருக்கு)

௪. பாரவில்லிப்படி மூவிசை தாங்கப் டார்த்த
ஸாரதிபதையொடித்துட டுழங்கக் *
கோரவிருப்புலக்கை கையில் வாஙக இன்னம
வீரபட்டஞ்செஞ்சூலங்களுங் காணக *

விசையாய்க்கத்திகேடய மிசையுஞ்சத்திதோமர ம
மென்மேலாயுதவகை பிடித்தானே
திசைகளபிரமிககக்கையின் மிசைகொண்டுருக்கு மி
சிலம்பமனேகவிதம் படித்தானே
வசையில்லாக்கண்ணனங்கே அசையாறபடையெல்லா ம
வரிவரநறுக்கவுந் துடித்தானே
தசைகொழுத்தவன்றன்னு ரசைககாட்டித்தேரினின்று ந்
தரணிமேற்குதித்துப்பற் கடித்தானே

சல்லையிதென்னவெச்சை கொல்லலாமென்றுமிச்சை
புல்லியிறுக்கிக்கச்சை வல்லமையுள்ள பசஙக

வணன்மேலே கத்திசுழற்றி த்
துணிவா லே ஓடிவரஅ க்
கணமா லே கண்டதற்கெ தை
இணைபோலே சொல்லலாமென்றால்

எழுந்துவிட்டிலனற் கொழுந்துமீதுவந் து
விழுந்தகைமைபோலே நுழைந்துவெட்டவந்தான்
செழுங்கருணைபெற விழுந்துமஞ்ஞானத்தி ல்
அழுந்தியவனொரு கழுந்துபோலேதா னே (உருக்கு)

கண்ணனை உருக்குமணிதேவி துதித்தல்.

சந்தவிருத்தம்.

சிறும்புலிக்கிணை பொறுத்தவனெடுத்துவ ரு
வாளஞ்செளுத்திரள் பெறக்குவியஅச்சுத வி
சேடன்றெடுத்தகணை யிட்டதையுனாத்திடவு ம் எளிதாமோ
கோறுந்திறத்ததொரு கத்தியையெடுத்துநெ டு
மாலுஞ்சுழற்றியு முருக்குமியைவெட்டவ ரு
கூறுங்கணுக்கெதிரி லுற்றதில்மிகுத்தப ய மதுவாகித்
தேறுந்திடத்தில்மன முற்றிலவிதர்ப்பன்மக ள்
தேகங்குலுக்கியு நடுக்கமொடுகெற்பிலுய ர்
தீபங்கயற்கணி மதிக்குழலிநெற்றிய ணி திருமாது
ஏறுஞ்சினத்தமை யனைக்கொலவுருத்துவ ரு
போதங்குதற்கொழுநன் மெய்த்திருவடித்தளி ரி
லேதண்டனிட்டுய ரிரக்கமொடுருக்கும ணி புகல்வாளே.

தரு, இராகம்-வராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாதா லோக
நாதா *

அநுபல்லவி.

[அருள்] நீ தாவேத
வேதா * (நாதா)

சரணங்கள்.

க. தூயா அப்பிர
மேயா யோக
ராயா அருள்த
ராயா * (நாதா)

உ. மூவா காயாம்
பூவா வண்ண
னேவா தேவ
தேவா * (நாதா)

ங. வாண னேபு
ராண என்றன்பி
ராண னேகல்
யாண * (நாதா)

ச. வா தா இவனென்
பிரா தா ஆவி
நீ தான் தாவொண்
ணு தா * (நாதா)

ரு. மலலார் புயனே
நிலலாய் இவனைக
கொலல யோகயெ
ம லல * (நாதா)

சு மா னே எமபி
ரா னே நமபி

னேனே உமமை
நா னே * (நாதா)

எ. தா ளா தெனற
ஞு ளா எனசொற
சே ளாய கருணை
ஆ ளாய * (நாதா)

கண்ணன் உருக்குமியை விரூபகாணஞ்செயல்.

விருத்தம்.

உததமபுருஷனை மெயததிருவடியில உததமிதானு ருககுமணி
யுமணததுகொடிய தமையனேயெனிலு முமதுமைகயலியிதுல வையா
ததனைதயேயருளும விததகாவெனவு மததநோகவடியவள வெருவி
அஙகமுமிகக மெஙகியே துயரினை அஙஙனேமுகமலா வாடி
முததுறைததுத முததுடனுயருமு முததணிமாலிகா பரண
முழுமையுபகைய விழுமவளதொழுது மொழியது மலததாள மலைாக
கைததலமததுபிடிததடியவகைகளா கறநவளடமருளமாரி
கருமபுயலவணணனாந திருமபியெதனுளுககு கருமபுகனுவாவட மொழிமேய.

தரு, இராகம்-தனயாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வீராதிவீர நாராயணனுலே
விரூபனுனை உருககு மி.

அநுபல்லவி.

கூராருமவேலவிழியுருக குமணிதனனோரமணியாய ச
சீராரசசேரரிமாமுகுநத சிததராயிதமையுமறமைததுன (வீராதி)

சரணங்கள்.

க தடைகளினறியவனுடவுத தரிபததினு விறககியே
மடலோமெடலாககட்டி மததமததமயலலாங குறுசசியே
படியவே உருககுமிமனமி க
ஒடியவே மலேமெயா ரு
கொடையாளிவபனஞு செயததிரமேச ங
கொஞுசஙகொஞுச மிஞுசயுஞுசயு ம (வீராதி

உ. தலையிறகொணடையுடனேமீசை சரீரமெஙகு முனையிலே
சிலதுமகேசஙகளைநிறுததிச செயுமவபனுக இனையிலை
தலைமையாய உலகமெயஙகினுஞுசொல்ல
நிலைமையாய ஊரிழ ரி
நலவாசுதேவ னநதக கததியாம
கநதகநதா னநத யநதிர (வீராதி)

ங குடுமிககலயாணமமைமைததுனனுக குமுகுநசனசெயவது முனனே
அமபலடகமொலியளநகக அமைாநடமுமனமாதுமா மமனே

நெடுகவே இது நடக்கும்பொழுது
முடிக்கவே பலராங் கே
கடுகிவந்து முருக்குமியைக் கட்டின
கட்டைவிட்டு விட் டதட்டினார் (வீராதி)

பலராமன் கண்ணனை ஸமாதானித்து நீதிகூறல்.

விருத்தம்.

தாமரையோ டையைக்கலக்கும யானைக்கூட்டந்
தனைநிகரா யுருக்குமியின படையையெல்லாந்
தாமஸாதரா ரோதுவீர ரந்தவேளை
தாடிமீசை சாதலையின கேசமெல்லாந்
தாமனாவா ஸிரைநிறுத்தைந் குடுமிவைத்து
சவுளமொனறு டைத்துனறுச் செயுமவைருநந
தாமனையன் னைனும்விலகி யாகேஷபிகருந்
தகைகமைபா ரதனில்வரு முகமைபாரோ.

தரு, இராகம்-கண்டா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நல்லகாரிய மல்ல இதி
ஞெலென்ன கிருஷ்ணசொல்ல

அநுபல்லவி.

நல்லகாரிய மல்ல எல்லோரும்பழி சொல்ல
வல்லமையோடுசெல்லச் சொல்லிவன்மனங் கல்ல (நல்ல)

சரணங்கள்.

௧. குழுக்காகநீவந்து ரமிக்காதகாரிய ம
அமைக்கின்றதெண்ணினால் நமககிதுயோககிய மா (நல்ல)

௨. நேசனிவனுடைய மீசைதாடிகள்த லை
கேசங்களைவிரும்பம் நீசெய்தவகையி து (நல்ல)

௩. எத்திசையோருமஅ கிருதிதியமென்ன வே
கத்தியெடுத்துநீ மிந்திரவதைசெய்த ல் (நல்ல)

௪. மூக்குமுனையழிந்தும் ஏறகச்செத்தவன்போ லே
வாககிலலானையுமவப ஞககினைசெயவ து (நல்ல)

பலராமன் உருக்குமணிதேவியை ஸமாதானித்தல்.

கலித்துறை.

மாதாநறுங்குழற் றேவபொலத்கிவ் வாறுசொல்லி
மாதானஞ்செயது வருய்குணடினபுரம் வாழரசன்
மாதானல ஷடீப பெண்ணுருக்குமணிக கங்குஞ்ச
மாதானஞ்செயவரி ராமன்பரிக்ஷித்து மன்னவனே.

தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்களிடத்திற்குற்ற ம்
எண்ணவேண்டாம்வேண்டா ம்.

அநுபல்லவி.

நங்கையேவிதர்ப்பன்மா தே
ரமணியமாகுமுருக் குமணியேகுணசாலி (எங்களிட)

சரணங்கள்.

க. மூத்தவன்விரூபந்தன்னை ப்
பார்த்துநீசிந்தனைசெய்தா ல்
நேத்தியாகாரியமிதி ன்
நிஜமதையறியாத துசிதமலவேயி னி (எங்களிட)

உ. மார்க்கமிதைக்கேளுசொல்வே ன்
யார்க்குந்தானேவந்துவந் து
ஏர்க்குஞ்சுகதுக்கங்களா ம்
இருவகையுமுலகிலொருவன்கொடுப்பதில்லை (எங்களிட)

ங. உன்னதமானம்பெறுத ல்
சின்னப்படுதல்முதலா ய்
அன்னியராலொன்றுமில் லை
அவனவன்கர்மமவ னவனேயனுபவிப்ப ன் (எங்களிட)

பலராமன் கண்ணனைப்பார்த்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

ஒண்ணுதலிவ்வாறுசாணும்
வண்ணமுரையாடிமேலும்
அண்ணலவிராமஸாமி
கண்ணனிடமோதுவாரே.

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

யோக்கிய மல்லவே கிருஷ்ணாவிது
யோக்கிய மல்லவே *

அநுபல்லவி.

யோக்கியமாவெகு சி
லாக்கியமாக ன
பாக்கியமாஇந் த
உருக்குமிணியமெத்த நெருக்கிவதைப்ப து (யோக்கி)

சரணங்கள்.

க. கொல்லும்படியாகி ய
குற்றம்பந்துசெய்தாலு ம்
நல்லோர்தள்ளுவதல்லா ல்
நடத்துவதையென்று மெடுத்துமுரைப்பா ரோ (யோக்கி)

உ. தனதுபாவத்திறை லே
தானேயடிபடுவ ன
பின்னையுமடிபபடுென ன
பலததததருமததி னலத்தையறியலா ம (யோகசி)

ரூ. எளளததனெனையு ம
இனறிககுரறஞசெயதாலு ந
தளருநதலனறிககோப ந
தடிததுமுறவினைத தொடுத்துவதைபப து (யோகசி)

பலராமன் உருக்குமணிதேவிக்குரைத்தல.

வெணபா.

அககணணுககணணனிவவா ருக்ஷேபா லஙகாரந
தககபடி சுருதி சமமதமாய—மிகக
உசிதசதாற சொலலி யுருககும ணிககும
வசனிபபா ரேயிரா மன.

தரு, இராகம-நவரோசு, ஆதிதாளம.

பலலவி.

அபராதமெனனே எஙகளமேற
சுபராஜனமினனே *

சரணஙகள.

க. மனனவாகளுக கிதுவேசு தாமம
முனனேவேத னமைததது மாமம (அபராத)

உ. எணணியாகம நூலிற சொலவாரோ
அணணனறமபியைக கூடடக கொலவாரோ (அபராத)

ரூ. சூரனவா செயயும பூஜாஙகம
கோரமாகிய ரீதி ராஜாஙகம (அபராத)

பலராமன் கண்ணனுக்குரைத்தல்.

கவிததுறை

சரங்கட்டியோகியர் நெஞ்சினிலேவைக்கும் தாளகளிலே
கரஙகட்டிககொணடயி ராவததோனபணி கணணனெனறே
சுரஙகடடிநாரதா பாடுநதனது துணைவனுககே
தரஙகடடிபபினனுஞ சொலவாரோயுரோகணி தந்தவரே.

தரு, இராகம்-அடாணா, சாபுதாளம.

பலலவி.

இதுநமக்கநுசிதமே கிருஷ்ணாகிருஷ்ணா
இதுநமககநுசிதமே *

அநுபலலவி.

இதுநமககநு சிதம
இவனுமொதத விகிதம

மதியில்லாம லகிதம்
மததது விளைத்தாலும் வதைக்கலாமோமேலு ம (இது)

சரணங்கள்.

க. தனஸம்பன்னக் குருடரோ மானமேநெஞ்சிற்
கனமாய்மேவு புருடரோ *
சனதமீதியே ராசசியங்
தமதெமதென்று விபாசசியனு
சினமாகசசெய்து தியாசசியஞ்
செயவாரொருத்தரோ நைவாரொருத்தரோ (இது)

உ. காரியந்தரணி நிமித்தம் பெணடேரோடயி
சூரியமானங்களிற சித்தம *
வீரிபங்களைத் தொட்டும
வேறொருவகை யிட்டும
ஓரொருவனை வெடடும
உலகமீதிற்கண்டு கலகஞ்செயவதுண டு (இது)

ந. பொருளினமமதைபபொட்டையோ நமககபபடி
அருளிலலாதவர் சட்டையோ *
மருளுமதியாா தொலலே
மாறுவமான மிலலே
இருளுநெஞசததா ரொலலே
எதிரபபதெனனசாயம் வதைபபதுவோனுயம (இது)

பலராமன் உருககுமணிதேவிககுரைததல்.

விருததம்

மூவிசையிப படிககணணை யாகேஷபிதது
முசலிதா னிரணடுதரம முனனோநலல
நாவிசையப பாவிசையச சமாதானததை
காட்டிமூன ருநதரததும நளினவீடடுத்
தேவிநிக ருருககுமணி செவிககேயேற்கத
தீரமானித துரைககின்ற தததுவததின்
காவியமநீ கேளென்று சொலவாராஞசு
கமுனிதான உயாநதபிர மமுனிதானே.

தரு இராகம்-எமுனகல்யாணி, ஏகதாளம.

பலலவி.

புத்தி யிதுவிஷம புத்தி.

அநுபலலவி.

க்ஷத்திரியகுலததி மித்திரனொனறுமேப
கைததவனொனறுநீப குததறிவுபெறு த (புத்தி)

சரணங்கள்.

க. எல்லாரிடததுமிகப பொலலாமைசெய்துவரு ங
கலலாதசோதரற்கு நலலாயநனமைநினைககு ம (புத்தி)

உ.	வாங்காமல்நெஞ்சிலன்பு	நீங்காமலெல்லவர்க்கு	ம்
	பாங்காய்நடப்பவர்க்குத்	தீங்காய்ச்சிந்திப்பதுவு	ம் (புத்தி)
ங.	ஞாலமீதிற்பொல்லாப்பு	மேலாயிருக்குஞ்சி	சு
	பாலன்முதலார்க்கனு	கூலமாய்ச்சிந்திப்ப	து (புத்தி)
ச.	மெய்க்கியானம்பெற்றநல்ல	வர்க்குமசுபங்க	ளை
	மிக்கவினைத்துவரு	மஞ்ஞானியர்க்குநிக	ர் (புத்தி)
ரு.	தேரான்றெளிவுந்	தெளிந்தான்கணையுறவு	ந்
	தீராவிடும்பைதருந்	தீரவிசாரணைசெ	ய் (புத்தி)

பலராமன் உருக்குமணிதேவிக்குத்தத்துவநெறி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

தேகமே தானென்னு மனிதர்க்கெல்லாஞ்
சகத்திலே நட்பென்றும் பகைஞொன்றும்
ஆகியவு தாசீன மொன்றும்பேதம்
அதுமூன்றாய்த் தெய்வமா யையினாலிந்த
யோகமது கற்பிக்க லாகின்ற
முறையினால் மயங்குவது போலநீயும்
மாகனமோ சங்கொண்டாய் சமமில்லாவுன்
மதிகண்டா யிதைநெஞ்சிற் பதிகண்டாயே.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	சகலதேகிகளுக்குள் ளிருப்பதுமான்மா	ஏகம்	அந்தத்
	தத்துவங்கண்டுதியா னிப்பதல்லோமெஞ்ஞான	யோகம்	*
உ.	புகலுமொன்றாய்விளங் குஞ்சொரூபத்தைமூடர்	தானே	ஏதோ
	போலேபலபலரு பமாய்ப்பார்ப்பாவிதர்பபன்	மானே	*
ங.	சுத்தப்பரமாகியொன் றானஆன்மாஜகத்தின்	மீதே	எங்குந்
	தொடர்ந்தனேகமாய்க்காண்ப தைத்திருஷ்டாந்தஞ்சொலுவேன்மாதே		*
ச.	மெத்தவுஞ்சோதிஜொலிக்கின்ற சந்திராதியென்ற	தாமே	அது
	வெவ்வேறதாகவேதண் ணீரிற்றோணவுநின்ற	தாமே	*
ரு.	ஆகாயமொன்றதுதிக் குகள்மீதினிலேய	னேகம்	உருவ
	மாகவேதோணுகிறுப் போலிருப்பதுமான்ம	மேகம்	*
சு.	வாகாயுரைத்தபடி சந்திராதிகள்தன்னைப்	போலே	ஆத்து
	மாவையொன்றுயென்ற றியப்படவில்லையென்னின்	மேலே	*
எ.	நித்தியனாகிய ஆன்மாவிடத்திலவித்தை	யாலே	பூமி
	நீர்தேயுவாயுவாகா யமென்னைம்பூதமாமென்	மேலே	*
அ.	சுத்துமதிபூத மென்றசொல்லுமித்திர	வியங்கள்	இன்னந்
	தொடர்ந்தபிராணாதிவா யுக்களதன்னோடுமிந்தி	ரியங்கள்	*
கூ.	சொல்லுமிவைகளைஅத் தியான்மமென்று	காணலாமே	குணஞ்
	சூட்டியுஞ்சத்தாதியெல் லாமதிதேவந்	தோணலாமே	*

கO. வல்லவர்நூல்களுணைக் கும்படிதத்துவத்தின் கூறு கூட்டி
வைத்தஜனனமரண வத்தாய்த்தேகம்வந்த வாறு *

கக. இப்படிக்குண்டானதே கந்தானிங்கனேயாத்து மாவைக்கண்ணுக்
கேற்கச்சமுசாரவானுகக் காட்டுங்கருத்து நீவை *

கஉ. எப்பொழுதுமிந்த ஆன்மாவையுலகெங்குந் தானே யாரும்
ஏகனென்றேகிரகிக்க வில்லையின்னஞ்சொல்லு வேனே *

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

தருதேகக் கூட்டுறவி ஞலேயிங்கே
சமுசார முண்டாகு லான்மாவுக்கே
உனாசுத்த தத்துவங்கூ டாதேயென்னில்
உருக்குமணி சுருக்கமதாய்ச் சொல்வேன்கேளாய்
திருகுமிகு மனித்தியமா யிருக்குகின்ற
தேகமது தன்னுடனே யாத்துமாவுக்
கொருகாலுங் கூட்டுறவும் பிரிவுமில்லை
யுத்தந்தான் மிகுந்தபரி சுத்தந்தானே.

திபதை, இராகம்-பைரவி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. தேகாதியைவிளங்கச் செய்வதற்கான்மா வே
திருந்தே துவாமுருக்கு மணியே இதை
மோகாந்தகாரத்திஞல் மறைபட்டாரறிவா ரோ
முழுதுமறிந்துதுன்பந் தணியே *

உ. ஆத்துமப்பிரகாச காரணமன்றியே தே
காதிவிளங்குமென்றோர் பேச்சோ வெகு
நேத்திரியிந்திரியாதிஷ் டானதேவதாகாந் தி
நிலையேபோதுமென்றுரு வீச்சோ *

ங. இந்திரியாதிஷ்டான தேவதாபதார்த்தங்க ள்
இருந்துங்சடபடா திகளேயே காண
முந்திச்சூரியாதியாஞ் சுடர்களையபேக்ஷிக்கு ம்
முறைமையிருக்குதே சரளேயே *

ச. தக்கதுபோலிங்கே யான்மப்பிரகாசத்தை த்
தவிரஅதிஷ்டானதே வருக்கு நாளும்
மிக்கவிஷயங்களை வெளியாய்த்துலக்கிவைக்கு ம்
மேன்மைவலிமையெங்கே யிருக்கு *

ரு. ஆன்மகாரியமென்னுந் தேகாதிகளானதா ல்
ஆன்மாவைத்தவிரவே றிலேயே யென்று
மான்மியமிகும்பல ராமமூர்த்தியங்க னே
வகுத்துப்போதிக்குந்தத்துவ நிலேயே *

௬. பனிரண்டாங்கந்தர்திலே விரித்திருக்குதானன்றாய் ப்
பரிக்ஷிதசேபகுத்தறி குவையே இன்னங்
கனிவாய்ச்சங்கருஷணை ருருக்குமணிக்குச்சொல்லு ங்
கருத்தையறிவதுவே செவையே *

௭. சடமொன்னு தீபத்துக்கும் நேத்திரத்துக்குமின்ன ஞ்
சோதிக்குபரூபத்துக்கும் கொடியே எந்தப்
படிசோதித்தாலும்பேத மிலேயேதெளிவதாக ப்
பகர்வேணறிந்துகொள்ளப் படியே *

௮. வாகாய்ப்புத்திபூதாதி தன்மாத்திரைகளென் ற
வகைக்கும்பேதமென்பதிங் கேது பாராய்
தேகாதிஸம்பந்தமில்லா திருலான்மாவுக் கு
ஜன்மாதிகளுங்கிடை யாது *

௯. திருக்காம்விகாரத்தாலே தேகாதிகளுக்கிங் கே
ஜன்மாதிகளென்பதே தவிரக் கேளும்
ஒருக்காலுஞ்சன்மாதிக ளான்மாவுக்கில்லையிந் த
உலகமென்னுமோகக்கட் டவிர *

௰. நான்பிறந்தேனென்பதும் நான்பாலனென்பதுவு ம்
நான்கிழவனென்றநு பவமே அதை
ஏன்புகலவும்வேணு மான்மாவதனையொட் டி
யிருக்குதென்றிடுசங்கை யவமே *

௧௧. கலைகளனைத்துந்சேர்ந்து தேய்ந்துமமாவாசையி ற்
காணுதமதிதன்னைப் பழக்கம். ஆக
உலகிறசந்திரனென்பதில்லை அத்தினத்தென்று ம்
உறுதிகொண்டுரைப்பதே வழக்கம் *

௧௨. சந்திரனுடகலை குறைந்துவளர்வதல்லா ற்
சந்திரனுக்கென்னதான் குறையோ நீயும்
அந்தச்சங்கையென்றுதே தெளிந்துவிசாரிக்காம ல்
அறியாசொல்லுவதொரு புறையோ *

இதுவுமது.

விருத்தம.

சரீராதி ஸம்பநத மான்மாவுக்குச்
சகத்திலே யிலையென்று மிங்கேசொல்ல
வரீர்புசிக்கத் தக்கவராய்ப புசிப்புகேற்று
வருபதார்த் தங்களென்றும் புசித்தோமென்றும்
உனைஞான மெப்படித்தான் கூடுமென்றே
ஓராக்ஷே பங்கொடுத்து மிதற்குத்தாரந்
தரீரொன்று சொல்லுவையோ அதுவுமென்ன
தர்க்கந்தா னஞ்ஞான வர்க்கந்தானே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நித்திரையிற் சொப்பனத்தில் நேரிட்டுக்கண்ட விஷயம்
நிசமா அதொருவன்கை வசமா.

அநுபல்லவி.

சுத்திச்சுத்தி வந்து மென்ன
கத்திக்கத்தி யென்ன பன்ன
நித்தியத்தை நெஞ்சி லுன்ன
நினைவு தனிலிதனை அனவரதமு நினை (நித்தி)

சரணங்கள்.

௧. கனவில்விஷ யாதியொன்று ங்
காணுமலே யிருந்தும்
தனிமையா யொருபுருஷ ன்
சயனந்தனிற் பொருந்தும்
இனிமையாய் விஷய போகம்
இசைந்துசெய்வததில் மோகம்
மனிதருக் கெல்லாஞ் சராகம்
மருவி வருவததை ஒருமை யுடனறி ய (நித்தி)

௨. அப்படியே நானென்பது ம்
அஞ்ஞான மானதுவே
சொப்பனம்போற் சாக்கிரத்தி ன்
சொல்லும்பொய்யாய்ப் போனதுவே
இப்படி மாயாப்பிர பஞ்சம்
என்றறி வதுவே நெஞ்சம்
அற்புதமாம் ரஸ புஞ்சம்
அருளது பொருளது கருதியி னுளைய து (நித்தி)

௩. புத்தியாதி யாகிமற்று ம்
பூதாதியென் றுரைத்துஞ்
சுத்தமாகு மாத்துமாவை த்
தோணுமலே மறைத்தும்
மெத்தவுஞ் சோகமுண் டாக்கி
விளையுமஞ் ஞானத்தைத் தூக்கித்
தத்துவ ஞானத்தால் நீக்கித்
தகைமைபெருகிநல சுகமன துடனி ரு (நித்தி)

உருக்குமி போஜகடத்தில் வஸித்திருத்தல்.

விருத்தம்.

பதிவிரதை யாமுருக்கு மணியிவ்வாறு
பகவானு மிராமன்போ தனையதென்னும்

நிதிகிடைத்து மனத்துயரை நீக்கியங்கே
நிச்சயபுத் தியினாலே சமத்தைமேவி
அதிரூப வதியிருந்தாள் மன்னுமற்றும்
ஆண்பிள்ளை யுருக்குமியுஞ் ஞானக்கோட்டைப்
பதியிலே யிருந்ததனைச் சொலாமலென்ன
பண்ணலா மிதனையுநீ ரெண்ணலாமே.

தரு. இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேங்கினான் தேங்கினானே உருக்குமியே
தேங்கினான் தேங்கினானே

அநுபல்லவி.

தேங்கினான்மாச்சரியமே யோங்கினான்கண்ணன்பகையும்
வாங்கினான் அதனால்மானம்நீங்கினான் அவ்விடத்தி லே (தேங்)

சரணங்கள்.

௧. காணவேசத்துருக்களும் பிராணனோடேவிட்டுவிட க்
கண்டுநெஞ்சது கனைத்தும் உருக்குமியுந்
தோணவேயைங்குடுமிக்கலி யாணம்வாரதென்றுதா னே
தோவேணதெல்லாம் நினைத்தும் அஞ்ஞானமீறி
வீணதாகுமாலோசனை பூணப்போஜகடமென் ன
விளரும்பட்டணந் தனைத்துண் டரீசமாக
காணமீறித்தானிருக்க வேணுமென்றுசெய்துமந் த
நகர்மீதிருந்து சினத்தும் மதிமயங்கி (தேங்)

௨. சூரன்போலுமுருக்குமி வீரம்பேசவானேஅய் யா
தூர்மதிக்கண்ணனை யடித்துந் திரும்பவும்நான்
பாருமென்றன்சோதரியை ஊரிற்கொண்டுவந்துமென் ச
பதத்தைநன்றாக முடித்துங் குண்டினத்துள்ளே
சேருவதல்லாமலிப்போ ஆருனாத்துஞ்செல்லேனென்று ஞ்
சினத்தாலுதடு துடித்தும் விருபம்வந்த
காரணவிடத்தேநகர் பாரியாய்ச்செய்தங்கிருந்தா ன்
கைபிசைந்துபல்லைக் கடித்தும் பிதற்றிக்கொண்டு (தேங்)

௩. நிந்தையாயுரைத்ததுங்கோ விந்தனுக்குத்துத்தியமா ய்
நின்றும்பொருள் கொடுக்கவுந் தூர்மதியென்றும்
அந்தருக்குமிகண்ணனைச் சிந்தைதெளிவின்றிச்சொன் ன
ததுர்மதியென்றே தொடுக்கவும் அவன்வாக்கினால்
வந்ததுமவனுவிலி ருந்தகலைமகள்போய் யோ
வனமாலிக்கே யடுக்கவும் எவ்விதத்திலும்
எந்தப்பேர்சொன்னாலுஞ்செல்லும் மந்தமதியுருக்கு மி
எண்ணுமற்கிடு சிடுக்கவும் வணக்கமின்றித் (தேங்)

கண்ணன் திருமணத்திற்காகத் துவாரகாபுரியை அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

* சகரத்தி னுன்கினிலே தரன்சேர்கின்றான்
தரணிபதி சிசுபாலா திகளாந் துஷ்டர்
பகரத்தி யடக்கிவென்று மிரதமீது
பவனிகொண்டு விதர்ப்பன்மகள் முகத்திரண்டு
மகரத்தி புருவமென்னுங் கோதண்டத்தி
மதிமுகத்தி தனைத்துவலா பென்னச்சொல்லும்
நகரத்திற் கொண்டுவந்துஞ் சுருதிமார்க்கம்
நண்ணுவார் கலியாணம் பண்ணுமாமே.

தரு: இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டணச்சிங்காரஞ்செய்தாரே ஹரியை
பவானந்தரின் விவாகத்திலே
சுவாகமாகத் துவாரகா
பட்டணச்சிங்காரஞ்செய்தாரே *

அநுபல்லவி.

எட்டுக்கண்ணும்பெற்று நாவிற்கலைமகள்
சட்டமதாக விருக்கினறமைந்தனைத்
தொட்டுவுலகத்தைச் சிட்டித்தகணணனை
இட்டமதாய்க்கொண்ட சிட்டரொதுமன்னர் (பட்டண)

சரணங்கள்.

௧. எதுகுலபதியென்னுங் கண்ணன்மேலே தேட்டம் மிகுந்தவர்
எம்பெருமானை யன்னியராயெண்ணாத நாட்டந் தொடுத்தவர்
சதுரரந்தநக ரினில்மானிடக் கூட்டம் மகிழ்ச்சியாய்த்
தங்கள்தங்களவீட்டிற் கலயாணம்போலேகொண்டாட்டங் களித்தவர்
பொதுவதாகவே புருஷாபெண்டுகள்
சுதினமிதென்றே மணிகள்குண்டலங்
கதிர்கள்வீசவே தரணஞ்செய்துகொண்
டதிரமணிய வரிசையாகவே (பட்டண)

௨. கருடகேதன கண்ணற்குவஸ்திரா பரணஞ் சிறந்தகைக்
காணிக்கைரத்தின வரிசையுடனுபகரணந் தனித்தனி
புருடரெல்லோருங் கொண்டுவந்தேஹரி சரணந் துதிக்கவும்
பூவையரெல்லோருந் தங்களமுகச்சந்திர கிரணந் தழைக்கவுந்

---

* 'சகரத்தினுன்கினிலே தரன் சேர்கின்றான்' என்பதற்கு, 'சீதரன' என்று கருத்து.

திருமகளுருக் குமணிதேவிக்கும்
வரிசையாடையா பரணங்காணிக்கை
பரவிக்கொண்டுவந் தங்கேஸமர்ப்பிக்கத்
தரணிதனிலே அமராவதிபோற (பட்டண)

.வீதிகளெங்கும் நவரத்நதோரணமாலை நிறைத்துடன்
விசித்திராம்பர மேற்கட்டியுங்கொடிச் சீலையுயாசசியாய்
மாதிரமெங்குஞ் சொலவே துலங்கிந்திர டாலை நெருக்கமாய்
வகைவகையாகக் கட்டினரோயொருக் காலே புரத்தினில
ஆதிமறையவர் மன்னர்வைசியருஞ்
சாதிசதுர்த்தரும் நாலுவர்ணத்தருமஞ்
நீதிதவறாத பேர்களிவரொல்லாஞ்
சோதிதுலங்குங் குபேரன்பதியென்னப (பட்டண)

[illegible]ணியணியாகப் பூரணகும்பவுல் லாசம் மிகுக்கவே
அங்கங்கனேமுளைப் பாலிகைதன்ஞேடுல் லாசஞ் சிறக்கவே
வனிதமாமலர்க் கொத்துச்சரங்களும் வாசங் கமிக்கவே
வாசல்முகப்பி னிருபுறமெங்கும்பிர காசஞ் செழிக்கவே
மணமிகுந்திடு மகருதூபங்கள்
மணிவிளக்கென நிறைந்ததீபங்கள்
கணிதமின்றியே ஜோதிமயமாகப்
பணிவிடையிது பங்கஜாக்ஷர்க்கென்றும் (பட்டண)

ரு.தேசாதிபதிக ளாகுமன்னவரனேகம் வரப்பெருஞ்
சீராளர்கோடான கோடிஜனங்களயோகந் துனைத்தன
ராசாதிராஜர்கள் யானைமதங்கள்பிரவாகந் தெருக்களில்
நாலுதிசையும் பெருக்கக்கதலிகள்பூகந் துதிக்கையால்
மீசுரமாக வளைத்துவிளையாட
மாசந்தனத்தால் மெழுகத்தரைநீட
வாசப்பனிநீர்ஜல் வாதுபுனுகுடன்
வாசிக்கவீணைகள் வாசிக்களங்கெங்கும் (பட்டண)

கண்ணன் உருக்குமணிதேவியை மணம்புரிதல்.

விருத்தம்.

அண்டருக்கு மைந்திறுக்கி அரியயோகஞ் செய்குவார்
அங்கவர்க்கு மெந்திடத்தி லறியலாகுஞ் சொன்மறை
தொண்டருக் கிசைந்திருப்பர் துவரைநாதன் பின்னையாள்
சுந்தரத்தடோர்ந்தைகர்த்தர் சொரிபுமேகங் கன்மழை
கண்டுயர்த்த குன்றெடுத்த கருணையாளன் றுய்யதோர்
கங்கையுறற செயபதத்தர் கதிரசெய்வாளின் கையினர்
மண்டலத்தி லிகல்கெதுககள மரபுமீது செய்வமாய்
வந்தகிருஷ்ண னங்குருக்கு மணிவிவாகஞ் செய்வரோ.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மணிமார்பெ துகுல மணிரமணியுருக ரு
மணியைக்கல யாணஞ்செய்தார் மணிவண்ணனே.

அநுபல்லவி.

அணிமாமதிள் சூழுந் துவா ரகைமாநகரத்திலே
அஞ்சனைமேனிநி ரஞ்சனராஸ ர
பஞ்சனராகிவ ருஞ்சனகாதிய ர்
அடிகள்பரவிவரு நெடியகருணாநி தி
தொடிகளிலகுபுயர் கடிசமழ்துளவ ணி (மணிமார்ப)

சரணங்கள்.

க. தேசங்குருசிரஞ்சய தேசங்கேகயமெ து
தேசம்விதாபபங்குந்தி தேசங்க ளோ
வாசப்பொருந்துமன்னர் வாசமபுகழ்மலரி ன்
வாசங்கண்ணனைபேல்விசு வாசங்க ளோ
மாசண்டவேகரத மாசம்பிரவம த
மாசங்கபேரிகைச மாசங்க ளோ

ஸ்ரீருக்குமணிகலியாணம்.

சாசங்களிட்டுமேபிர காசம்பெருகிமர் த
காசம்பரவுமித் காசங்க ளோ
கணபுவிராயர்கள் கூடியே மனமதுயூகிகள் கோடியே
கண்டிகைகுண்டல மண்டிதர்தண்டி கை
எண்டிசைகொண்டிட மண்டினரண்டர்க ள்
கண்டுறுதெண்டினா மண்டலபண்டி த
சண்டபிரசண்டவுத் தண்டருமண்டின ர்
காஞ்சனச்செப் பிளமுலைமலர்மக ள்
வாஞ்சையுற்றுப் பரவியதிருவ டி
யாஞ்சகத்துக் கொருதனிமுதல வ
ஞான்சிருட்டிக் கொருவனையருளி யு
கந்தவனே மறை
தந்தவனே உய
ருந்தவனே மிய
ளந்தவனே ஐய
கருடத்துவஜனருள் வருடஹரிசமு க
பரமபுருடதுய திருமருவுமில கு (மணிமார்ப)

உ. சேர்ந்தார்மன்னவர்வந்து சேர்ந்தார்ராஜராணிக ள்
சேர்ந்தார்ராஜகன்னிமார் சேர்ந்தார்க ளே
சூழ்ந்தார்துவாரகைநகர் சூழ்ந்தார்சொர்ணமண்டப ஞ்
சூழ்ந்தார்பந்துக்களெல்லாஞ்சூழ்ந்தார்க ளே
காந்தாரம்பாடும்வண்டுக் காந்தார்குழலிஹரி க்
காந்தாரமாகக்கண்டங் கார்ந்தார்க ளே
தோந்தாந்தித்தையநடித் தோந்தாமாங்கண்ணன்மீ து
தோந்தானில்லாதமனந் தோய்ந்தார்க ளே
தொடுகடலமுதெனும் வாணியே பிடிநடைமயிலிகல் யாணியே
துங்கதரங்கக ருங்கடலுங்க ய
லுங்கணையங்குபி ருங்கமெனுங்க ணி
சிங்கமருங்குலி ளங்குமிழ்கொங்கைக ள்
அங்கைபதங்கள்மு சங்கனபங்கய ஞ்
சூழ்ந்தகம்புக் கொருதனிதுணைமக ள்
வாழ்ந்திருக்கக் கொடுவருமுறைமைமக ள்

சேர்ந்துமிக்கற் புதமெனவுனைசெயு ம்
வேந்தருக்கொப் புமையெவாசொலுவ து

சுந்தரனே புய
மந்தரனே அணி
கந்தரனே பணி
லந்தரனே ஜய

சொரூபநிலையுனைசெய் குருபரமகுருவு ம்
மருவுமுருவமது நிருபகுலதில க (மணிமார்ப)

௧. சாக்ஷிதுவாரகையர சாக்ஷிஹரிஸரு வ
சாக்ஷிருக்குமணிவன சாக்ஷிபொன் னே
மாக்ஷியகன்னியர்க்கு மாக்ஷீரவாரிதியு ம்
மாக்ஷிபிறந்தகமு மாக்ஷிசொன்னே ன்
காக்ஷிவிதர்ப்பனுக்குங் காக்ஷியதுக்களுக்கு ங்
காக்ஷிமன்னருகமெல்லாங் காக்ஷியென் னே
தீக்ஷையபராக்கிரம தீக்ஷதுஷ்டநிக்கிர க
தீக்ஷலீலாவிநோத தீக்ஷமுன் னே

திருமணவறையினில் மேவியே சுருதியினெறிகள்பராவியே

சிந்தைமகிழ்ந்தரு ளிர்ந்திடுசந்த ஸ௱
கந்தமணிநதுசி றைநதிடுசுந்தர ம
எந்தைபுனைந்துமி ருந்தருசெந்தி ரு
அந்தமெயயிநதினா யுந்தரிபைநதொ டை

சேர்ந்திருக்கத் துகிலொடுகலவைக ள்
வாயநதரத்நப பணிதிகளமலர்களு ம்
ஆர்ந்துமிக்கப புரிதவமெனசொ ல
நாந்திமற்றக் கிரியையும்விதிமு றை

சிங்கமன்னு ர் செயும்
எங்கள்மன்னு ர் சர
ணங்களபொனனு ர் மல
ரங்கையினு ர் திமி

திமிதரிகிடவென யமுனைமடுவினில்ந
டமிடுபதயுகள கமலநயனர் ஹரி (மணிமார்ப)

ச. எங்கெங்கும்நலங்குக　　ளெங்கெங்கும்பொன்னூஞ்சல்
எங்கெங்கும்நடனங்க　　ளெங்கெங்கு　　மே
அங்கங்கேதுவாரகையி　　லங்கங்குவீடுதோறு　　ம்
அங்கங்குமெய்வரிசை　　யங்கெங்கு　　மே
சங்கீதவீணையிர　　சங்கள்மிகுங்கவிப்பி　　ர
சங்கபேரிமிருதங்க　　சங்கெங்கு　　மே
நங்கைமாீர்சொல்லுஞ்சோப னங்களும்வேதவ　　ச
னங்களுமுழுங்குமன்　　னங்கெங்கு　　மே

ரமணருமாலருள்　　மாரியே　　ரமணியராஜகு　　மாரியே

லக்குமியைக்கைபி　　டிக்குமவர்க்குமு　　ன்
மெய்க்கனலிக்கொரு　　மூக்கியம்வைக்கவு　　ம்
மிக்கபொரிக்கும　　லர்க்கைகொடுக்க　　மி
திக்குமமிக்கொரு　　பக்குவமொக்கவு　　ம்

நாம்புகழ்ச்சிக் கவுமுயர்மகிமைக　　ள்
தாம்படைத்திட் டதையறிகுவைக　　ள
காம்பரத்தற புதனிருவிழிய　　ரு
ளும்புயத்தைப் பெறுகவும்நலச　　கு

ணந்ததியே　　பெற
ருந்ததி யே　　உயர்
சந்ததி யே　　மிக
வுந்துதியே　　செய

நலகமலபருவ　　மிலகமரர்களொடு
குலிசனுயருமுனி　　திலகருமகிழ்வு ற (மணிமார்ப)

கண்ணன் உருக்குமணிதேவியுடன் ஊஞ்சலாடல்.

விருத்தம்.

முகத்தாம ரையுநீல விழியுமுல்லை
முறுவலுஞ்சேர் பெண்ணரசி யென்னவந்த
ஜகத்தாயை உருக்குமணிப் பிராட்டியாரைத்
தழுவியிருக் குந்திரும ராளரை
சுகத்தாப தனைமுதலா முனிவரெல்லாந்
துதிசெய்யும் பொருளினைத்தம் பதியாய்க்கண்டு

மகத்தாகு மானந்தங் கொண்டாரோது
வளையினாக கருளினாம துளையினரோ.

ஊஞ்சல்.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஆடிரூஞ்சல உருக்குமணியுடன்
ஆடிரூஞ்சல

அநுபல்லவி.

நாடவேதப்புநூலாதி கூடவோநாரதாதான ம
பாடவேதேவமாலலாய கொண்டாடவே துவாரகாநாதன (ஆடி)

சரணங்கள்.

௧. முத்துநிரைதத்தபவழக்காலகள் நாட்டி
முழுவயிரவிட்டமிட்டுங் கொடுமுகை கூட்டி
நத்தியபராஞ்சிசசங் கிலிகள் மாட்டி
நவமணிபுமபதிசநதனப பலகை பூட்டி
சித்திரமாயவிசுவகாமன் வைவிஸ தாரந
தேவரீர்திருவுளத்துக் கேமெங் காரம
நித்தியாநந்தவைபவனே ஆடிரூஞ்சல
நீலமழைவண்ணமாலே ஆடிரூஞ்சல

௨. மலைமகளுங்கலைமகளும வடந்தொட்டாட
மதிநுதலாளிந்திராணி வடந்தொட்டாட
நிலைமைசேரருந்ததியும் வடந்தொட்டாட
நிகரிலாததேவமின்னார் வடந்தொட்டாட
இலகரம்பையேனைகையுருவசியுங் கூட
எம்பெருமானுக்கிசைந்த ஊஞ்சல பாட
உலகளந்தநெடுமாலே ஆடிரூஞ்சல
உத்தமிதேவகிமைந்த ஆடிரூஞ்சல்

௩. திருச்செவியின்மகரகுண்டலங்க ளாடச்
சிறந்தகனகாம்பரமு மிடையி லாடத்

தரித்ததிலகத்திலொளி மிழறு மாடத்
தகதகெனக்கவுஸ்துபமா மணிபு மாட
விரித்தவொளிவயிரமுடி சிரசில் மின்ன
விளங்குதிருமுகமண்ட லப்பிர ஸன்ன
மருத்துளவமாலையனே ஆடிரூஞ்சல்
வஸுதேவபாலகனே ஆடிரூஞ்சல்

மங்களம்.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களஞ் சங்கபாணி
மங்களம்மங்களம்

அநுபல்லவி.

பங்கயக்கண்ண ரங்கசிங்க னே
பரமபுருஷனே வருமெதுகுலஸுதா (மங்களம்)

சரணங்கள்.

க. நீலமேனியகு சேலவேதர று
கூலஆரணுதி மூலா ஜய
சீலபாண்டவவி சாலநேசாஉஊ ர
ஞாலமீதில்வரு பாலகோ பாலா
பக்கம்வைத்தருள் மெய்க்கவுஸ்துவா
பரணதரணனே கருணையுததிஸுதா (மங்களம்)

உ. தாளதாமனைப்பொற் றுளருக்குமணி ம
ணுளனே உயர்தா டாளா பிர
வாளநல்லதர காளமேகவன் ணா
ஆளரோகிணிநன் ணுளத யாளா
நந்தநந்தன சுந்தராங்க ரு
நளினநயனனே ஒளிசெய்ஹரிவரதா (மங்களம்)

௯. ஸோமநன்குலவ லாமவாமன ஸு
தாமன் போற்றும்பரந் தாமா பல
ராமஸோதரா ராமயானந்த னே
காமகாமஸத்திய பாமாபி ராமா *

பஞ்சலக்ஷண ரஞ்சிதக்க வி
பனுவலுனாசெய நினதுகிருபையமுதா (மங்களம்)

௫௪-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்தம் பூர்வார்த்தத்தின்
அத்தியாயம் ஐம்பத்துநான்கினுள்ள
பாவினங்களின் வகை தொகையாவன.

வெண்பா	௧௫.
கலித்துறை	௪௧.
கலிப்பா	௧.
விருத்தம்	௪௧௭.
வர்ணம்	௧.
வண்ணம்	௧.
ஸுராஜதி	௧.
திபதை	௭௮.
கீர்த்தனை	௧௧௫.

ஆகதொகை - ௬௭௮.

ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை
முதற்பாகம்
முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாவினம்.	சரண கணக்கின் தொகைப்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	விருத்தம்.	,,	௭	அன்பது	ஐம்பது
௪	ச,விருத்தம்.	,,	௮	கிருஷ்ணமாலா	கிருஷ்ணைமாலா,
௫	தரு.	௨	௭	ரு'ம	ருவ
௫	தரு.	௩	௭	பரபிரம்ம	பரப்பிரம்ம
௬	தரு.	௨	௨	சொல்லு	செல்லு
௬	தரு.	௩	௩	வம்த	வதம்
௧௧	தரு.	௪	௧௮	ராஸ	ராசை
௧௧	தரு.	௪	௧௮	தப்போது	தெப்போது
௧௨	தரு.	௨	௯	நீ	ந
௧௪	தரு.	௧	௨0	மளே	மணை
௧௫	தரு.	௨	௧௭	அத்திஞெ	அவத்திஞெ
௧௯	பல்லவி.	,,	௧	நந்தன்	நந்தனன்
௧௯	தரு.	௩	௫	சூட்சமாதி	சூட்சாதி
௧௯	தரு.	௩	௬	சுந்திர	சுந்தர
௨௪	தரு.	௨	௮	மெரு	பெரு
௨௬	தரு.	௨	௧	சொல்லு	செல்லு
௨௮	தரு.	௩	௧	உண்டாச்சாகா	உண்டாய்ச்சாகா
௨௮	தரு.	௧	௬	மிகுந்த	முகுந்த
௩௨	விருத்தம்.	,,	௪	சந்தொஷத்து	சந்தோஷத்து
௩௪	விருத்தம்.	,,	௫	செய்யா	செய்ய
௩௫	தரு.	௧	௪	திருக்குஞ்	திருக்குஞ்
௩௯	தரு.	௪	௧	தேவரீட	தேவரீரிட
௩௫	தரு.	௫	௫	சரீரிளே	சரீரிகளே
௪0	தரு.	௭	௩	மாகா	மகா
௪0	தரு.	௭	௧௧	ஞெத	ஞெதா
௪௫	விருத்தம்.	,,	௩	விக்கன	வில்க்கண
௪௭	தரு.	௫	௩	வண்	வுன்
௪௯	திபதை.	௧௧	௨	பிறந்தே	பிறந்தேன்
௫௩	விருத்தம்.	,,	௧	சுழற்றிசுர்றி	சுழற்றிச்சுற்றி

பக்கம்.	பாவினம்.	சரணங்களின் இலக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬0	பல்லவி.	,,	௧	எண்ணை	எண்ணெய்
௬௪	தரு.	௨	௩	சப்புச்சிபோ	சப்புச்சிப்போ
௬௪	விருத்தம்.	,,	௮	வாசம்	பாசம்
௬௪	அநுபல்லவி.	,,	௨	சிமனே	சிமானே
௬௪	தரு.	௧	௧	யாற்	பாற்
௬௫	தரு.	௨	௩	தன்றியுந்தோட்டான்	தன்றியுந்தேட்டான்
௬௭	க,விருத்தம்.	,,	௭	விட்டாமல்	விட்டடாமல்
௭௧	க,விருத்தம்.	,,	௪	கொடுத்தது	கொடுத்துத்
௭௨	தரு.	௩	௧	ருக்ரும்	ருக்கும்
௭௩	திபதை.	௧	௨	தாடு	தாரு
௭௩	திபதை.	௩	௪	பத்திம்ப்	பத்தியும்
௭௭	விருத்தம்.	,,	௨	எசோதை	அசோதை
௭௮	தரு.	௭	௪	ரிழுந்	ரொழுந்
௮௫	விருத்தம்.	,,	௩	அண்ணகறி	அணைகளறி
௯0	திபதை.	௧0	௧	ரகுதிரதார்	ரகிந்தார்
௯௨	விருத்தம்.	,,	௪	பிடிச்கொண்ட	பிடித்துக்கொண்ட
௯௩	தரு.	௩	௩	மேனித்திரு	மேகத்திரு
௯௩	தரு.	,,	௨௨	யான்	யாள்
௯௫	௩, விருத்தம்.	,,	௪	சதமதி	சசமதி
௯௯	விருத்தம்.	,,	௩	பந்தசம்	பாதகம்
௧0௪	திபதை.	௧௯	௪	தந்தேன்	வந்தேன்
௧0௭	தரு.	௧	௧	ஏனேனெ	ஏனெனி
௧0௮	தரு.	௧	௧	தேவர்	தேர்
௧0௮	தரு.	௨	௭	ருக்கு	ருங்கு
௧௨0	தரு.	௪	௧	றுளா	றுட
௧௩௧	திபதை.	௧0	௧	தணங்கி	வணங்கி
௧௪௨	தரு.	௧	௩	ஒப்ரு	ஒருப்
௧௪௬	தரு.	௨	௪	முகத்தை	முதத்தை
௧௫௮	தரு.	௧	௧௧	புதைக்க	யுதைக்க
௧௭௧	விருத்தம்.	,,	௫	கிடத்த	கிடைத்த
௧௭௩	தரு.	௩	௧௧	கருந்தனம்	கருக்குந்தனம்
௧௭௭	தரு.	௨	௩	தர்பண	தர்ப்பண
௧௯௨	தரு.	௪	௪	கொடுத்ததா	கொடுத்தா
௧௯௮	விருத்தம்.	,,	௫	வேஜல	வேனில

பக்கம்.	பாவினம்.	தாழை கண்ணிக ளின் லெக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௨௪	விருத்தம்.	,,	௨	விஷவிச்சை	விஷயவிச்சை
௨௨௫	தரு.	௫	௪	ஷத்தி	ஷந்தி
௨௨௮	தரு.	௫	௧	யாய்ந்துதி	யாய்ந்திது
௨௨௮	விருத்தம்.	,,	௬	வர்க்கும்	வாச்கும்
௨௨௯	தரு.	௫	௬	யொட்டான்	யோட்டான்
௨௨௯	விருத்தம்.	,,	௪	கர்மவலே	கர்வமலே
௨௫0	திபதை.	௫	௫	மீசுர	மீசுர
௨௪௨	விருத்தம்.	,,	௧	திருத்தக்கோ	திருக்கக்கோ
௨௪௫	தரு.	௨	௧௧	யுறிந்	யுறந்
௨௪௯	௨, விருத்தம்.	,,	௬	வந்தந்த	வந்ததந்த
௨௫௪	தரு.	௧	௧௧	தேவ்	வேத
௨௬௨	தரு.	௨	௪	யெளி	யென்னி
௨௭௯	௧, விருத்தம்	,,	௪	வலது	வலாது
௨௮௨	தரு.	௫	௯	குவந்த	குமந்த
௩0௫	அறுபல்லவி.	,,	௮	திதிதி	திகிதிகி
௩0௬	தரு.	௫	௫	குமன்றே	குமென்றே
௩௧௬	௧, விருத்தம்.	,,	௬	வேனு	வெனு
௩௨௬	பல்லவி.	,,	௧	நமா	நாம்
௩௩0	திபதை.	௫	௪	குங்கை	குவகை
௩௩௮	தரு.	௫	௧0	சோனுங்	தோனுங்
௩௪0	தரு.	௧	௧௭	ளிடபும்	ளிடம்
௩௪௫	திபதை.	௧	௪	வாசு	வஸ
௩௪௫	தரு.	௫	௯	தசா	தாசா
௩௪௬	தரு.	௪	௨	வேனு	வெனு
௩௪௭	தரு.	௧	௨	மேரும	வேரும
௩௫௨	விருத்தம்	,,	௮	வோனே	வேனே
௩௫௪	தரு.	,,	௨0	காணான்	காணன்
௩௫௬	௧, விருத்தம்.	,,	௮	சருககபுப்	சருக்கமுறுப்
௩௫௬	௨, விருத்தம்.	,,	௮	பாாவரு	பாரவரு
௩௬௫	திபதை.	௪௫	௫	கேட்கும்	கேட்கத்
௩௬௫	திபதை.	௧௫	௪	வேந்தனே	தேர்ந்தவன்
௩௬௬	திபதை.	௨	௫	அகருரனா	அக்குரூரனா
௩௬௭	திபதை	௧௫	௫	லிடைதே	லிடைத்ததே

பக்கம்.	பாவினம்.	சரண கண்ணிகளின் லக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௮௩	தரு.	௨	௩	வகைளெல்லா	வகைகளெல்லா
௩௯௪	தரு.	௬	௭	கச்சைக்கட்டி	கச்சைகட்டி
௩௯௪	விருத்தம்	,,	௩	கேளி	கேளிர்
௪௦௫	க,விருத்தம்	,,	௬	ரறிய	ரணிய
௪௦௮	அநுபல்லவி	,,	௪	லும்போ	லுப்போ
௪௧௪	தரு.	௨	௧௫	தெப்படி	ெறப்படி
௪௨௦	க,விருத்தம்	,,	௭	தரிலை	தெரிலை
௪௨௪	தரு.	௩	௬	சொல்வதிலே	சொல்வதிஞலே
௪௨௫	திபதை.	௬	௩	களாஞலு	களாநாலு
௪௩௬	க,விருத்தம்.	,,	௬	வழித்து	வஸித்து
௪௪௨	விருத்தம்.	,,	௩	அஞ்சஞ	மஞ்சஞ
௪௫௬	தரு.	௧	௭	மாவணம்	மாணவம்
௪௫௯	தரு.	௨	௪	றொல்லவாம்	றொல்லாம்
௪௬௧	விருத்தம்.	,,	௪	கள்சோர	கைசோர
௪௬௭	கலிவெண்பா.	௧௨	௨	மேதிமேல்	மேதினிமேல்
௪௭௭	தரு.	௩	௧௬	குந்த	கிந்த
௪௭௭	தரு.	௫	௧௦	லனைத்துங்	லணைத்துங்
௪௮௪	க,விருத்தம்.	,,	௨	அந்ததாஸி	அந்தத்தாஸி
௪௯௦	அநுபல்லவி.	,,	௧	பவரலங்	பரவலங்
௪௯௧	தரு.	௪	௨	எங்கு	வங்கு
௪௯௫	பல்லவி.	,,	௧	ரமியா	ரமியான்
௫௦௩	தரு.	௩	௧௩	தாகுந்	தாகுங்
௫௧௭	தரு.	௨	௩	மயத்தாற்	மயக்கத்தாற்